

විකාරො දන්තොට්ඨිජො.

නිග්ගහිතං නාසිකට්ඨානජං.

ඔ ඤ ණ න මා සකට්ඨානජා, නාසිකට්ඨානජා වාති.

භකාරං පඤ්චමෙහෙව, අන්තට්ඨාහි ව සංයුතං;
ඔරසන්ති වදන්තෙත්ථ, කණ්ඨජං තදසංයුතං.

කරණං ජීවිහාමජ්ඣං තාලුජානං, ජීවිහොපග්ගං මුද්ධජානං, ජීවිහාග්ගං දන්තජානං, සෙසා සකට්ඨානකරණා.

පයතනං සංවුතාදිකරණවිසෙසො. සංවුතත්තමකාරස්ස, විවටත්තං සෙසසරානං සකාරභකාරානඤ්ච, ඵ්ථිධං වග්ගානං, ඊසංඵ්ථිධං යරලවානන්ති.

එවං යානකරණජපයතනසුතිකාලභින්නෙසු අක්ඛරෙසු සරා නිස්සයා, ඉතරෙ නිස්සිතා. තත්ථ –

නිස්සයාදො සරා වුත්තා, බ්‍යඤ්ජනා නිස්සිතා තතො;
වග්ගෙකජා ඛහුත්තාදො, තතො යානලහුක්කමා.

වුත්තඤ්ච –

“පඤ්චන්තං පන යානානං, පටිපාටිවසාපි ව;
නිස්සයාදිජපහෙදෙහි, වුත්තො තෙසමනුක්කමො”ති.

එකෙනාධිකා වත්තාලීසං එකවත්තාලීසං, එතෙන ගණනපරිච්ඡේදෙන –

අධිකක්ඛරවත්තානි, එකතාලීසතො ඉතො;
න බුද්ධවචනානීති, දීපෙනාවරියාසහො.

අපිග්ගහණං හෙට්ඨා වුත්තානං අපෙක්ඛාකරණත්ථං.

3. තත්ථොදන්තා සරා අට්ඨ.

තත්ථ තෙසු අක්ඛරෙසු අකාරාදීසු ඔකාරන්තා අට්ඨ අක්ඛරා සරා නාම භොන්ති. තං යථා – අ ආ ඉ ඊ උ ඌ ඵ ඹ-ඉති සරා.

ඔ අන්තො යෙසං තෙ ඔදන්තා, දකාරො සන්ධිජො, සරන්ති ගච්ඡන්තීති සරා, බ්‍යඤ්ජනෙ සාරෙන්තීතිපි සරා.

“තත්ථා”ති වත්තතෙ.

4. ලහුමත්තා තයො රස්සා.

තත්ථ අට්ඨසු සරෙසු ලහුමත්තා තයො සරා රස්සා නාම භොන්ති. තං යථා – අ ඉ උ උ-ඉති රස්සා.

ලහුකා මත්තා පමාණං යෙසං තෙ ලහුමත්තා, මත්තාසද්දො වෙන්ථ අච්ඡරාසඬ්ඝාතඅක්ඛිනීථීලනසඬ්ඛාතං කාලං වදති, තාය මත්තාය එකමත්තා රස්සා, ද්විමත්තා දීසා, අඬ්ඬමත්තා බ්‍යඤ්ජනා. ලහුග්ගහණඤ්චෙන්ථ ඡන්දසි දියඬ්ඬමත්තස්සාපි ගහණත්ථං. රස්සකාලයොගතො රස්සා, රස්සකාලවන්තො වා රස්සා.

සරරස්සග්ගහණානි ව වත්තන්තෙ.

5. අඤ්ඤෙ දීසා.

තත්ථ අට්ඨසු සරෙසු රස්සෙහි අඤ්ඤෙ ද්විමත්තා පඤ්ච සරා දීසා නාම භොන්ති. තං යථා – ආ ඊ උ ඵ ඹ-ඉති දීසා.

අඤ්ඤග්ගහණං දියඬ්ඬමත්තීකානම්පි සඬ්ඛගහණත්ථං. දීසකාලෙ නියුත්තා, තඬ්ඬන්තො වා දීසා. ක්වචි සංයොගපුබ්බා එකාරොකාරා රස්සා ඉව වුච්චන්තෙ. යථා – එත්ථ, සෙයොයා, ඔට්ඨො, සොත්ථී. ක්වචීති කිං? මං වෙ ත්ථං නිබණං වතෙ. පුත්තො ත්‍යාහං මහාරාජ.

6. දුමිහි ගරු.

ද්විත්තං සමුහො දු, තස්මිං දුමිහි. සංයොගභූතෙ අක්ඛරෙ පරෙ යො පුබ්බො රස්සක්ඛරො, සො ගරුසඤ්ඤො හොති. යථා – දත්වා, හිත්වා, භුත්වා.

“ගරු” ති වත්තනෙ.

7. දීසො ව.

දීසො ව සරො ගරුසඤ්ඤො හොති. යථා – නාවා, නදී, වග්ග, ද්වෙ, තයො. ගරුකතො අඤ්ඤො “ලහුකො” ති වෙදිතබ්බො.

8. සෙසා බ්‍යඤ්ජනා.

යපෙත්වා අට්ඨ සරෙ සෙසා අභිසම්මත්තා අක්ඛරා කකාරාදයො නිග්ගහිතන්තා තෙත්තිංස බ්‍යඤ්ජනා නාම හොත්ති. චුත්තෙහි අඤ්ඤෙ සෙසා. බ්‍යඤ්ජීයති එතෙහි අත්ථොති බ්‍යඤ්ජනා. තං යථා – ක ඛ ග ස ඩ, ව ඡ ඡ ඤ ඤ, ට ඨ ඩ ඩ ණ, ත ට ද ධ න, ප ඵ බ භ ම, ය ර ල ව ස හ ළ අං-ඉති බ්‍යඤ්ජනා. කකාරාදීස්වකාරො උච්චාරණත්ථො.

“බ්‍යඤ්ජනා” ති වත්තනෙ.

9. වග්ගා පඤ්චපඤ්චසො මන්තා.

තෙසං බො බ්‍යඤ්ජනානං කකාරාදයො මකාරන්තා පඤ්චවීසති බ්‍යඤ්ජනා පඤ්චපඤ්චවිභාගෙන වග්ගා නාම හොත්ති. තං යථා – ක ඛ ග ස ඩ, ව ඡ ඡ ඤ ඤ, ට ඨ ඩ ඩ ණ, ත ට ද ධ න, ප ඵ බ භ ම-ඉති වග්ගා.

තෙ පන පට්ඨකක්ඛරවසෙන කවග්ගවවග්ගාදිවොභාරං ගතා, වග්ගොති සමුහො, තත්ථ පඤ්චපඤ්චවිභාගෙනාති වා පඤ්ච පඤ්ච එතෙසමත්ථීති වා පඤ්චපඤ්චසො, මො අන්තො යෙසං තෙ මන්තා.

10. අංඉති නිග්ගහීතං.

අකාරො උච්චාරණත්ථො, ඉතිසද්දො පනානන්තරචුත්තනිදස්සනත්ථො, අංඉති යං අකාරතො පරං චුත්තං බිත්ථු, තං නිග්ගහීතං නාම හොති. රස්සස්සරං නිස්සාය ගය්හති, කරණං නිග්ගහෙත්වා ගය්හතිති වා නිග්ගහීතං.

කරණං නිග්ගහෙත්වාන, මුඛෙනාවිවටෙන යං;
චුච්චතෙ නිග්ගහිතන්ති, චුත්තං බිත්ථු සරානුගං.

ඉධ අචුත්තානං පරසමඤ්ඤානම්පි පයොජනෙ සති ගහණත්ථං පරිභාසමාහ.

11. පරසමඤ්ඤා පයොගෙ.

යා ව පන පරස්මිං සක්කතගන්ථෙ, පරෙසං වා වෙය්‍යාකරණානං සමඤ්ඤා සොසාසොසලොපසවණ්ණසංයොගලිඬගාදිකා, තා පයොගෙ සති එත්ථාපි යුජ්ජන්තෙ.

පරස්මිං, පරෙසං වා සමඤ්ඤා පරසමඤ්ඤා, වෙය්‍යාකරණෙ, වෙය්‍යාකරණමධිතානං වා සමඤ්ඤාත්‍යත්ථො. පයුජ්ජනං පයොගො, විනියොගො.

තත්ථ වග්ගානං පට්ඨකුතියා, සකාරො ව අසොසා. වග්ගානං තතියවතුත්ථපඤ්චමා, ය ර ල ව හ ළා වාති එකවීසති සොසා නාම.

එත්ථ ව වග්ගානං දුතියවතුත්ථා ධනිකාතිපි චුච්චන්ති, ඉතරෙ සිථිලාති. විනාසො ලොපො. රස්සස්සරා සකදීසෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සවණ්ණා නාම, යෙ සරුපාතිපි චුච්චන්ති. සරානන්තරිතාති බ්‍යඤ්ජනාති සංයොගො. ධාතුප්පච්චයවිහත්තිවජ්ජිතමත්ථං ලිඬගං. විහත්‍යන්තං පදං. ඉච්චෙවමාදි.

ඉති සඤ්ඤාවිධානං.

සරසන්ධිවිධාන

අප සරසන්ධි වුවුවතෙ.

ලොක අග්ගපුග්ගලො, පඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියං, තිණි ඉමානි, නො හි එතං, භික්ඛුනී ඔවාදො, මාතු උපට්ඨානං, සමෙතු ආයස්මා, අභිභූ ආයතනං, ධනා මෙ අත්ථි, සබ්බෙ ඵ්ව, තයො අස්සු ධම්මා, අසන්තො ඵත්ථ න දිස්සන්ති ඉතිධ සරාදිසඤ්ඤායං සබ්බසන්ධිකරණට්ඨානෙ බ්‍යඤ්ජනවිශොජනත්ථං පරිභාසමාහ.

12. පුබ්බමධොධීතමස්සරං සරෙන විශොජයෙ.

සරෙනාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං, සහයොගෙ වා, සන්ධිතබ්බෙ සරසහිතං පුබ්බබ්‍යඤ්ජනං අනතික්කමන්තො අධොධීතමස්සරඤ්ච කත්වා සරතො විශොජයෙති සරතො බ්‍යඤ්ජනං විශොජෙතබ්බං. ඵත්ථ ච අස්සරග්ගහණසාමත්ථියෙන “බ්‍යඤ්ජන”න්ති ලද්ධං.

13. සරා සරෙ ලොපං.

සරා බො සබ්බෙපි සරෙ පරෙ ධීතෙ ලොපං පජ්ජොන්ති. ලොපොති අදස්සනං අනුවචාරණං. ඵත්ථ සරාති කාරිසීනිද්දෙසො. ඔහුවචනං පනෙත්ථ එකෙකස්මිං සරෙ පරෙ ඔහුනං ලොපඤ්ජාපනත්ථං. සරෙති නිමිත්තනිද්දෙසො, නිමිත්තසත්තම් වායං, නිමිත්තොපාදානසාමත්ථියතො වණ්ණකාලබ්‍යවධානෙ සන්ධිකාරියං න හොති. ලොපන්ති කාරියනිද්දෙසො, ඉදං පන සුත්තං උපරි පරලොපවිධානතො පුබ්බලොපවිධානන්ති දට්ඨබ්බං, එවං සබ්බත්ථ සත්තමිනිද්දෙසෙ පුබ්බස්සෙව විධි, න පරස්ස විධානන්ති වෙදිතබ්බං.

“අස්සරං, අධොධීත”න්ති ච වත්තතෙ, සිලිට්ඨකථනෙ පරිභාසමාහ.

14. නයෙ පරං යුත්තෙ.

සරරහිතං බො බ්‍යඤ්ජනං අධොධීතං පරක්ඛරං නයෙ යුත්තෙ යානෙති පරනයනං කාතබ්බං. ඵත්ථ යුත්තග්ගහණං නිග්ගහිතනිසෙධනත්ථං, තෙන “අක්කොච්ඡි මං අවධි ම”න්තිආදීසු පරනයනසන්දෙහො න හොති.

ලොකග්ගපුග්ගලො, පඤ්ඤාන්ද්‍රියං, තිණිමානි, නොහෙතං, භික්ඛුනොවාදො, මාතුපට්ඨානං, සමෙතායස්මා, අභිභායතනං, ධනා මත්ථි, සබ්බෙව, තයස්සු ධම්මා, අසන්තෙත්ථ න දිස්සන්ති.

යස්ස ඉදානි, සඤ්ඤා ඉති, ඡායා ඉව, කථා ඵ්ව කා, ඉති අපි, අස්සමණි අසි, වක්ඛු ඉන්ද්‍රියං, අකතඤ්ඤ අසි, ආකාසෙ ඉව, තෙ අපි, වන්දෙ අහං, සො අහං, චත්තාරො ඉමෙ, වසලො ඉති, මොග්ගල්ලානො ආසි බීජකො, පාතො ඵ්වාතිධ පුබ්බලොපෙ සමපත්තෙ “සරෙ”ති අධිකාරො, ඉධ පන “අත්ථවසා විහත්තිවිපරිණාමො”ති කත්වා “සරො, සරම්භා, ලොප”න්ති ච වත්තමානෙ –

15. වා පරො අසරුපා.

අසමානරුපම්භා සරම්භා පරො සරො ලොපං පජ්ජොති වා. සමානං රුපං අස්සාති සරුපො, න සරුපො අසරුපො, අසවණ්ණො . යස්මා පන මරියාදායං, අභිවිධිමිති ච වත්තමානො ආඋපසග්ගො විය වාසද්දො ද්විධා වත්තතෙ, කත්ථි විකප්පෙ, කත්ථි යථාවචන්ථිතරුපපරිග්ගහෙ, ඉධ පන පච්ඡිමෙ, තතො නිව්වමනිව්වමසන්තඤ්ච විධිමෙත්ථ වාසද්දො දීපෙති. “නයෙ පරං යුත්තෙ”ති පරං නෙතබ්බං.

යස්සදානි යස්ස ඉදානි, සඤ්ඤාති සඤ්ඤා ඉති, ඡායාව ඡායා ඉව, කථාව කා කථා ඵ්ව කා, ඉතිපි ඉති අපි, අස්සමණිසි අස්සමණි අසි. වක්ඛුන්ද්‍රිය මිති නිව්වං. අකතඤ්ඤසි අකතඤ්ඤ අසි, ආකාසෙව ආකාසෙ ඉව, තෙපි තෙ අපි, වන්දෙහං වන්දෙ අහං, සොහං සො අහං, චත්තාරොමෙ චත්තාරො ඉමෙ, වසලොති වසලො ඉති, මොග්ගල්ලානොසි බීජකො මොග්ගල්ලානො ආසි බීජකො, පාතොව පාතො ඵ්ව.

ඉධ න භවති – පඤ්චන්ද්‍රියානි, සද්ධන්ද්‍රියං, සත්තුත්තමො, එකුනවිසති, යස්සෙතෙ, සුගතොවාදො, දිට්ඨාසවො, දිට්ඨොසො, වක්ඛායතනං, තං කුතෙත්ථ ලබ්භා ඉච්චාදි.

භවති ච වචන්ථිතවිභාසාය.

අවණ්ණතො සරොදානි-තිවෙවාදිං විනා පරො;
න ලුප්පතඤ්ඤතො දීසො, ආසෙවාදිවිච්ඡිතො.

බන්ධුස්ස ඉව, උප ඉක්බිති, උප ඉතො, අව ඉව්ව, ජින ඊරිතං, න උපෙනි, වන්ද උදයො, යථා උදකෙ ඉතිධ පුබ්බාවණ්ණස්සරානං ලොපෙ කතෙ “පරො, අසරුපෙ”ති ව වත්තතෙ, තථා “ඉවණ්ණො යං නවා”ති ඉතො ඉවණ්ණග්ගහණඤ්ච, “වමොදුදන්තාන”න්ති ඉතො උග්ගහණඤ්ච සිහගතියා ඉධානුවත්තෙතබ්බං.

16. ක්වචාසවණ්ණං ලුත්තෙ.

ඉවණ්ණභුතො, උකාරභුතො ව පරො සරො අසරුපෙ පුබ්බස්සරෙ ලුත්තෙ ක්වචි අසවණ්ණං පජ්ජොති. නත්ථි සවණ්ණා එතෙසන්ති අසවණ්ණා, එකාරොකාරා, තත්ථ යානාසන්නවසෙන ඉවණ්ණකාරානමෙකාරොකාරා භොන්ති.

බන්ධුස්සෙව, උපෙක්ඛති, උපෙනො, අවෙච්ච, ජිනෙරිතං, නොපෙනි, වන්දොදයො, යථොදකෙ. ක්වචීති කිං? තත්ත්වමෙ, යස්සින්ද්‍රියානි, මහිද්ධිකො, සබ්බිතියො, තෙනුපසඬිකම්, ලොකුත්තරො. ලුත්තෙති කිං? ඡ ඉමෙ ධම්මා, යථා ඉදං, කුසලස්ස උපසම්පදා. අසරුපෙති කිං? වත්තාරිමානි, මානුපට්ඨානං.

එත්ථ ව සතිපි හෙට්ඨා වාග්ගහණෙ ක්වචිකරණතො අවණ්ණෙ එව ලුත්තෙ ඉධ වුත්තවිධි භොතිති දට්ඨබ්බං. තතො ඉධ න භවති – දිට්ඨපාදානං, පඤ්චහුපාලි, මුදිත්තියං, යො මිස්සරොති.

තත්‍ර අයං, බුද්ධ අනුස්සති, ස අත්ථිකා, පඤ්ඤවා අස්ස, තදා අහං, යානි ඉධ භුතානි, ගච්ඡාමි ඉති, අති ඉතො, කිකි ඉව, බහු උපකාරං, මධු උදකං, සු උපධාරිතං, යොපි අයං, ඉදානි අහං, සවෙ අයං, අප්පස්සුතො අයං, ඉතර ඉතරෙන, සද්ධා ඉධ චිත්තං, කම්ම උපනිස්සයො, තථා උපමං, රත්ති උපරතො, වි උපසමො ඉච්චත්‍ර පුබ්බස්සරානං ලොපෙ කතෙ

“ක්වචී”ති අධිකාරො, “පරො, ලුත්තෙ”ති ව වත්තතෙ.

17. දීඝං.

සරො ඛො පරො පුබ්බස්සරෙ ලුත්තෙ ක්වචි දීඝභාවං පජ්ජොතිති යානාසන්නවසෙන රස්සස්සරානං සවණ්ණදීඝො.

තත්‍රායං, බුද්ධානුස්සති, සාත්ථිකා, පඤ්ඤවාස්ස, තදාහං, යානිධ භුතානි, ගච්ඡාමිති, අතීතො, කිකිච, බහුපකාරං, මධුදකං, සුපධාරිතං, යොපායං, ඉදානාහං, සවායං, අප්පස්සුතායං, ඉතරිතරෙන, සද්ධිධ චිත්තං, කම්මුපනිස්සයො, තප්පමං, රත්තූපරතො, වුපසමො.

ක්වචීති කිං? අවිරං වත්තං කායො, කම්මපිමාය, තිණ්ණමානි, පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු, තස්සත්ථො, පඤ්චඬිගිකො, මුත්තින්දො, සතින්ද්‍රියං, ලහුට්ඨානං, ගච්ඡාමහං, තත්ත්වං, පඤ්චහුපාලි, තත්ථඤ්ඤං. ලුත්තෙති කිං? යථා අයං, නිමි ඉව රාජා, කිකි ඉව, සු උපධාරිතං.

ලොකස්ස ඉති, දෙව ඉති, වි අති පතන්ති, වි අති නාමෙන්ති, සඬ්ඝාටි අපි, ජීවිතහෙතු අපි, විජ්ජු ඉව, කිංසු ඉධ චිත්තං, සාධු ඉති ඉතිධ පරස්සරානං ලොපෙ කතෙ –

“ලුත්තෙ, දීඝ”න්ති ව වත්තතෙ.

18. පුබ්බො ව.

පුබ්බො සරො පරස්සරෙ ලුත්තෙ ක්වචිදීඝං පජ්ජොති. වග්ගහණං ලුත්තදීඝග්ගහණානුකඩ්ඪනත්ථං, තං “වානුකඩ්ඪිතමුත්තරත්‍ර නානුවත්තතෙ”ති ඤාපනත්ථං.

ලොකස්සානි, දෙවානි, චිතිපතන්ති, චිතිනාමෙන්ති, සඬ්ඝාටිපි, ජීවිතහෙතුපි, විජ්ජුව, කිංසුධ චිත්තං, සාධුති.

ක්වචීති කිං? යස්සදානි, ඉතිස්ස, ඉදානිපි, තෙසුපි, වක්ඛන්ද්‍රියං, කිත්තූමාව.

අධිගතො ඛො මෙ අයං ධම්මො, පුත්තො තෙ අහං, තෙ අස්ස පභිනා, පබ්බතෙ අහං, යෙ අස්ස ඉතිධ පුබ්බලොපෙ සම්පත්තෙ –

19. යමෙදන්තස්සාදෙසො.

එකාරස්ස පදන්තභූතස්ස යානෙ සරෙ පරෙ ක්වචි යකාරාදෙසො හොති. අකාරෙමෙනෙයෙසද්දාදිස්සෙවායං විධි, යන්ති යං රූපං, එ එව අන්තො එදන්තො, ආදෙසිට්ඨානෙ ආදිස්සතිති ආදෙසො. “බ්‍යඤ්ජනෙ”ති අධිකිච්ච “දීඝ”න්ති දීසො.

අධිගතො බො මයායං ධම්මො, පුත්තො ත්‍යාහං, ත්‍යාස්ස පභීනා, පබ්බත්‍යාහං, ය්‍යාස්ස.

ක්වචිති කිං? තෙ නාගතා, පුත්තා මත්ථි. අන්තග්ගහණං කිං? ධම්මවක්කං පවත්තෙන්තො, දමෙන්තො චිත්තං.

යාවතකො අස්ස කායො, තාවතකො අස්ස බ්‍යාමො, කො අත්ථො, අථ බො අස්ස, අහං බො අජ්ජ, යො අයං, සො අස්ස, සො එව, යතො අධිකරණං, අනු අද්ධමාසං, අනු එති, සු ආගතං, සු ආකාරො, දු ආකාරො, චක්ඛු ආපාථං, බහු ආබාධො, පාතු අකාසි, න තු එවානිධං –

20. වමොදුදන්තානං.

ඔකාරුකාරානං අන්තභූතානං සරෙ පරෙ ක්වචි වකාරාදෙසො හොති. ක ඛ ය තසද්දාදිඔකාරස්සෙදං ගහණං.

යාවතක්වස්ස කායො, තාවතක්වස්ස බ්‍යාමො, ක්වත්ථො, අථ බ්වස්ස, අහං බ්වජ්ජ, ය්වායං, ස්වස්ස, ස්වෙව, යන්වාධිකරණං, අන්වද්ධමාසං, අන්වෙහි, ස්වාගතං, ස්වාකාරො, ද්වාකාරො, චක්ඛ්වාපාථං, බන්වාබාධො, පාත්වාකාසි, න ත්වෙව.

ක්වචිති කිං? කො අත්ථො, අථ බො අඤ්ඤතරා, යොහං, සොහං, චත්තාරොමෙ, සාගතං, සාධාචුසො, හොතුති. අන්තග්ගහණං කිං? සවතීයං, චිරවන්ති.

පටිසන්ථාරවුත්ති අස්ස, සබ්බො චිත්ති අනුභුයානෙ, වි අඤ්ජනං, වි ආකතො, නදී ආසන්තො ඉතිධ මණ්ඩුකගතියා “අසරූපෙ”ති චත්තනෙ.

21. ඉවණ්ණො යං නවා.

පුබ්බො ඉවණ්ණො අසරූපෙ සරෙ පරෙ යකාරං පජ්ජොති නවා. ඉ එව වණ්ණො ඉවණ්ණො, නවාසද්දො ක්වචිසද්දපට්ඨායො.

පටිසන්ථාරවුත්තාස්ස, සබ්බො චිත්තානුභුයානෙ, බ්‍යඤ්ජනං, බ්‍යාකතො, නද්‍යාසන්තො.

නවාති කිං? පඤ්චහඬිගෙහි, තාති අත්තති, ගච්ඡාමහං, මුත්තවාගී අනුද්ධතො. අසරූපෙති කිං? ඉතිහිදං, අග්ගිව, අත්ථිති.

අති අන්තං, අති ඔදාතා, පති අයො, පති ආහරති, පති එති, ඉති අස්ස, ඉති එතං, ඉතිආදි ඉතිධ “ඉවණ්ණො යං නවා”ති යකාරාදෙසෙ සම්පත්තෙ –

22. සබ්බො චන්ති.

අතිපතිඉතීනං කිසද්දස්සෙදං ගහණං.

සබ්බො කිඉච්චෙයො සද්දො සරෙ පරෙ ක්වචි වකාරං පජ්ජොති. තීති නිද්දෙසතො අකතයකාරස්සෙවායං විධි, ඉතරථා ක්වචිග්ගහණස්ස ච “අතිස්ස චන්තස්සා”තිසුත්තස්ස ච නිරන්ථකතා සීයා. “පරද්වෙහාවො යානෙ”ති ද්විත්තං.

අච්චන්තං , අච්චොදාතා, පච්චයො, පච්චාහරති, පච්චෙති, ඉච්චස්ස, ඉච්චෙතං, ඉච්චාදි.

ක්වචිති කිං? ඉතිස්ස, ඉති ආකඬ්ඛමානෙන.

“තෙ න වාඉවණ්ණෙ”ති ඉතො “න ඉවණ්ණෙ”ති ච චත්තනෙ.

23. අතිස්ස චන්තස්ස.

අතිඉච්චෙනස්ස අන්තභූතස්ස තිසද්දස්ස ඉවණ්ණෙ පරෙ “සබ්බො වං ති”ති චුත්තරූපං න භොති. අතිස්සාති අතිඋපසග්ගානුකරණමෙතං. තෙනෙවෙත්ථ විහත්තිලොපාභාවො. එත්ථ ව අන්තසද්දො සද්දවිධිනිසෙධප්පකරණතො අතිසද්දන්තභූතං තිසද්දමෙව වදති, න ඉවණ්ණන්ති දට්ඨබ්බං, ඉතරථා ඉදං සුත්තමෙව නිරත්ථකං සියා.

“ඉවණ්ණො යං නවා”තිධ, අසරූපාධිකාරතො;
ඉවණ්ණස්ස සරූපස්මිං, යාදෙසො ව න සම්භවෙ.

වකාරො අනුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන ඉතිපතීනමන්තස්ස ව න භොති. අති ඉසිගණො අතිසිගණො, එවං අතීතො, අතිරිතං, ඉතීති, ඉතීදං, පතීතො.

අභි අක්ඛානං, අභි උග්ගතො, අභි ඔකාසො ඉතිධ යකාරෙ සම්පත්තෙ –

“සරෙ”ති වත්තතෙ.

24. අබ්භො අභි.

අභිඉච්චෙනස්ස සබ්බස්ස සරෙ පරෙ අබ්භාදෙසො භොති.

“අභි”ති පට්මන්තස්ස, චුත්තියං ඡට්ඨියොජනං;
ආදෙසාපෙක්ඛතො චුත්තං, “අංමො”තිආදිකෙ විය.

පුබ්බස්සරලොපො , අබ්භක්ඛානං, අබ්භග්ගතො, අබ්භොකාසො.

අධි අගමා, අධි උපගතො, අධි ඔගාහෙත්වා ඉතීධ

25. අජ්ඣො අධි.

අධිඉච්චෙනස්ස සබ්බස්ස සරෙ පරෙ අජ්ඣාදෙසො භොති. අජ්ඣගමා, අජ්ඣුපගතො, අජ්ඣොගාහෙත්වා.

අභි ඉච්ඡිතං, අධි ඊරිතං ඉතීධ

“අබ්භො අභි, අජ්ඣො අධි”ති ව වත්තතෙ.

26. තෙ න වා ඉවණ්ණෙ.

තෙ ව බො අභිඅධිඉච්චෙනෙ උපසග්ගා ඉවණ්ණෙ පරෙ අබ්භො අජ්ඣොඉති චුත්තරූපා න භොන්ති වා. සරලොපපරනායනාති. අභිච්ඡිතං, අධිරිතං. වාති කිං? අබ්භිරිතං, අජ්ඣිණමුත්තො, අජ්ඣට්ඨො.

එකමිධ අහන්තිධ

27. දො ධස්ස ව.

ධඉච්චෙනස්ස සරෙ පරෙ ක්වචි දකාරො භොති. එකසද්දතො පරස්ස ඉධස්ස ධකාරස්සෙවායං, සරලොපදීඝා. එකමිදාහං. ක්වචීති කිං? ඉධෙව.

වසද්දෙන ක්වචි සාධුස්ස ධස්ස භකාරො, යථා – සාහු දස්සනං.

යථා එව තථා එවාතීධ

“නවා”ති වත්තතෙ, “සරම්භා”ති ව.

28. එවාදිස්ස රි පුබ්බො ව රස්සො.

යථාතථාද්වයපරස්සෙදං ගහණං. දීඝසරම්භා පරස්ස එවසද්දාදිභූතස්ස එකාරස්ස රිකාරො භොති, පුබ්බො ව සරො රස්සො භොති නවා. යථරිච, තථරිච. නවාති කිං? යථෙව, තථෙව.

නි අන්තං, නි අද්ධං, අග්ගි අගාරෙ, සත්තම් අත්ථෙ, පඤ්චම් අන්තං, දු අඬ්ඟිකං, භික්ඛු ආසනෙ, පුටු ආසනෙ, සයම්භු ආසනෙ ඉතීධ යවාදෙසෙසු සම්පත්තෙසු –

“සඤ්ඤා” නි වත්තතෙ.

29. ඉවණ්ණවණ්ණා ඤාලා.

ඉවණ්ණඋවණ්ණඉව්චෙනෙ යථාක්කමං ඤාලසඤ්ඤා හොන්ති. වණ්ණග්ගහණං සවණ්ණග්ගහණත්ථං.

ඤාලසඤ්ඤා පසඤ්ඤාව, න ලිඬ්ගන්තංව නිස්සිතා;
ආබ්‍යානෙ ලිඬ්ගමජ්ඣෙ ව, ද්විලිඬ්ගන්තෙ ව දස්සනා.

30. ඤාලානම්ඤ්ඤා සරෙ වා.

ඤාලඉව්චෙනෙසං ඉයඋවඉව්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති වා සරෙ පරෙ, සරලොපො.

නියන්තං, නියද්ධං, අග්ගියාගාරෙ, සත්තම්යත්ථෙ, පඤ්චම්යන්තං, දුඬ්ඟිකං, භික්ඛුචාසනෙ, පුටුචාසනෙ, සයම්භුචාසනෙ. වාති කිං? අග්‍යාගාරෙ, සත්තම්අත්ථෙ, භික්ඛුආසනෙ නිසීදති.

ගො අජීනං, ගො ඵලකං ඉතීධ

“ගො, අවො, සමාසෙ” නි ව වත්තතෙ.

31. ඔ සරෙ ව.

ගොඉව්චෙනස්ස ඔකාරස්ස සරෙ පරෙ අවාදෙසො හොති සමාසෙ. ගවාජීනං, ගවෙලකං. වසද්දග්ගහණෙන උවණ්ණස්ස උවඅවාදෙසා. යථා – භුවි, පසවො.

පුටු ඵවාතීධ

32. ගො සරෙ පුටුස්සාගමො ක්වචී.

පුටුඉව්චෙනස්ස නිපාතස්ස අන්තෙ ක්වචී ගකාරාගමො හොති සරෙ පරෙ. ආගච්ඡති ආගමො, අසන්තුප්පත්ති ආගමො. ඵත්ථ ව “සරෙ” නි නිමිත්තාසන්නවසෙන පුටුස්ස අන්තෙති ලබ්භති. පුටුගෙව, පුටු ඵව.

පා ඵවාතීධ

“සරෙ, ගො, ආගමො, ක්වචී” නි ව වත්තතෙ.

33. පාස්ස වන්තො රස්සො.

පාඉව්චෙනස්ස අන්තෙ සරෙ පරෙ ක්වචී ගකාරාගමො හොති, පාස්ස අන්තො ව සරො රස්සො හොති. පගෙව චුත්‍යස්ස, පා ඵව.

“වා, සරෙ” නි ව වත්තතෙ.

34. යව ම ද න ත ර ලා වාගමා.

සරෙ පරෙ යකාරාදයො අට්ඨ ආගමා හොන්ති වා. වසද්දෙන ගකාරාගමො ව, වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො.

තත්ථ යකාරාගමො යථාදිහො ඉකාරෙකාරාදීසු. යථා ඉදං යට්ඨිදං, බ්‍යඤ්ජනෙති අධිකිච්ච “රස්ස” න්ති රස්සන්තං, යථා ඉදං වා, යථා ඵව, යථායෙව, යථෙව, ඵවං මායිදං, මායෙවං, තංයිදං, තංයෙව, නයිදං, නයිමස්ස, නයිමානි, නවයිමෙ ධම්මා, චුද්ධානංයෙව, සන්තියෙව, බොධියායෙව, සතියෙව, පථවියෙව, ධාතුයෙව, තෙසුයෙව, සොයෙව, පාටියෙක්කං.

තථා සරෙ විපරියාදිතො ව. වි අඤ්ජනා වියඤ්ජනා, බ්‍යාඤ්ජනා වා, එවං වියාකාසි, බ්‍යාකාසි. පරිඅන්තං පරියන්තං, එවං පරියාදානං, පරියුට්ඨානං, පරියෙසති, පරියොසානමිති නිව්චං. නි ආයොගො නියායොගො. ඉධ න භවති, පරික්ඛතො, උපපරික්ඛති.

වකාරො කිසද්දාදිතො අවණ්ණකාරෙසු. නි අභිගුලං නිවඞ්ගුලං, එවං නිවඞ්ගිකං, භුවාදයො, මිථි භන්තා වුදික්ඛති, පවුච්චති, පාගුඤ්ඤවුජුතා.

මකාරො ලහුප්පභුනිතො සරෙ ඡන්දානුරක්ඛණාදිමිති. ලහු එස්සති ලහුමෙස්සති, එවං ගරුමෙස්සති, ඉධමාහු, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති, භද්‍රො කසාමිව, ආකාසෙ මහිපුජයි, එකමෙකස්ස, යෙන මිධෙකච්චෙව, ආසතිමෙව.

දකාරො උඋපසග්ග සකි කෙනචි කිඤ්චි කිස්මිඤ්චි කොචි සම්මා යාව තාව පුන ය තේතත්තසාදීහි. උඋපසග්ගතො නිව්චං, උ අග්ගො උදග්ගො, එවං උදයො, උදපාදි, උදාහටං, උදිතො, උදිරිතං, උදෙනි.

නිපාතතො ව, සකි එව සකිදෙව, එවං සකදාගාමි, මහාවුත්තිසුත්තෙන ඉකාරස්ස අකාරො. තථා කෙනචිදෙව, කිඤ්චිදෙව, කිස්මිඤ්චිදෙව, කොචිදෙව, සම්මා අත්ථො සම්මදත්ථො, රස්සත්තං. එවං සම්මදක්ඛාතො, සම්මදඤ්ඤා විමුත්තානං, සම්මදෙව, යාවදත්ථං, යාවදෙව, තාවදෙව, පුනදෙව.

නාමතො, යදත්ථං, තදත්ථං, යදත්තරා, තදත්තරා, තදඞ්ගවිමුත්ති, එතදත්ථං, අත්තදත්ථං, සදත්ථපසුතො සියා. යතෙත්තත්තසෙහි සමාසෙයෙව.

ආදිසද්දෙන අඤ්ඤදත්ථං, මනසාදඤ්ඤා විමුත්තානං, ඛහුදෙව රත්තිං, අහුදෙව භයං.

වාති කිං? කෙනචි අත්ථකාමෙන, සම්මා අඤ්ඤාය, යාවාහං, තාවාහං, පුනාපරං, අත්තත්ථං.

නකාරො ආයතාදිමිති. ඉතො ආයති ඉතො නායති, චිරං නායති.

තකාරො යස්මා තස්මා අප්පාදිතො ඉහග්ගාදිමිති. යස්මාතිහ, තස්මාතිහ, අප්පතග්ගෙ.

රකාරො නි දුපාතු පුන ධි පාත වතුරාදිතො. නි අන්තරං නිරන්තරං, එවං නිරාලයො, නිරිත්ඨතො, නිරිහකං, නිරුත්තරො, නිරොජං. දු අතික්කමො දුරතික්කමො, දුරාගතං, දුරුත්තං. පාතුරහොසි, පාතුරහෙසුං. පුනරාගච්ඡෙයා, පුනරුත්තං, පුනරෙව, පුනරෙති. ධිරත්ථු. පාතරාසො.

චතුසද්දාදිතො, චතුරඞ්ගිකං, චතුරාරක්ඛා, චතුරිද්ධිපාදපට්ඨානො, චතුරොසනිත්ථරණත්ථං. භත්තුරත්ථෙ, වුත්තිරෙසා, පථ්ථිධාතුරෙවෙසා.

තථා සරතො ඉවෙවෙසු ඡන්දානුරක්ඛණො. නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං, විජ්ජුරිවඛහකුට්ඨෙ, ආරග්ගෙරිව සාසපො, සාසපොරිව ආරග්ගෙ, උසභොරිව, සඛිභිරෙව සමාසෙට්.

වාති කිං? ද්වාධිවධීතං, පාත්වාකාසි, පුනපි.

ලකාරො ඡසඞ්ඛාහි. ලළානමච්චෙසෙසො. ඡ අභිඤ්ඤා ඡළභිඤ්ඤා, ඡළඞ්ගං, ඡළාසීති, ඡළංසා, සළායතනං.

වාති කිං? ඡ අභිඤ්ඤා.

ඉති සරසන්ධිවිධානං නිට්ඨිතං.

ඉත්ථිලිඞ්ග

අට ඉත්ථිලිඞ්ගානි වුච්චන්තෙ.

අකාරන්තො ඉත්ථිලිඞ්ගසද්දො අප්පසිද්ධො.

ආකාරන්තො ඉත්ථිලිඞ්ගො කඤ්ඤාසද්දො. “කඤ්ඤ” ඉති ධීතෙ —

ඉන්ටීයං වත්තමානා අකාරන්තතො ලිඛිගම්භා පරො ආප්පච්චයො හොති.

පකත්තත්ථජොතකා ඉන්ටී-ප්පච්චයා සාදායො විය;
ණාදයො පච්චයත්ථස්ස, සකත්ථස්සාපි වාවකා.

“සරලොපො”තිආදිනා පුබ්බස්සරෙ ලුත්තෙ, පරන්තො ව කතෙ “ධාතුප්පච්චයවිහත්තිවජ්ජිතමත්ථං ලිඛිග”න්ති චුත්තත්තාව පච්චයන්තස්සාපි අලිඛිගත්තා විහත්තුප්පත්තියමසම්පත්තායං “තද්ධිතසමාසකිතකා නාමං වා’තවෙනුනාදිසු වා”ති එත්ථ වග්ගහණෙන ඉන්ටීප්පච්චයන්තස්සාපි නාමත්ථපදෙසො. පුරෙ විය සාදායුප්පත්ති, “සෙසතො ලොපං ගසිපි”ති සිලොපො. සා කඤ්ඤා.

බහුවචනෙ “ආලපනෙ සි ගසඤ්ඤො”ති ඉතො “සඤ්ඤො”, “තෙ ඉන්ටීඛ්‍යා පො”ති ඉතො “ඉන්ටීඛ්‍යා”ති ව වත්තනෙ.

177. ආ සො.

ලිඛිගස්සන්තො ආකාරො යදා ඉන්ටීඛ්‍යා, තදා සසඤ්ඤො හොතීති සසඤ්ඤායං “සපතො ව යොනං ලොපො”ති විකප්පෙන යොලොපො. තා කඤ්ඤා කඤ්ඤායො.

ආලපනෙ “සබතො ගස්සෙ වා”ති ඉතො “ගස්සා”ති වත්තනෙ.

178. සතෙ ව.

සතො පරස්ස ගස්ස එකාරො හොති, සරලොපාදි. හොති කඤ්ඤෙ, හොතියො කඤ්ඤා කඤ්ඤායො.

අංමභි සරලොපපකතිභාවා කඤ්ඤං, කඤ්ඤා කඤ්ඤායො.

තතියාදිසු “ආය චතුත්ථෙකවචනස්ස තු”ති ඉතො “ආයො, එකවචනාන”න්ති ව වත්තනෙ.

179. සතො නාදිනං.

සසඤ්ඤතො ලිඛිගස්සාකාරා පරෙසං නාදිනං ස්මිංපරියන්තානං එකවචනානං විහත්තිගණානං ආයාදෙසො හොති. සරලොපපරන්තයනාති. කඤ්ඤාය, කඤ්ඤාභි කඤ්ඤාභි, කඤ්ඤාය, කඤ්ඤානං, කඤ්ඤාය, කඤ්ඤාභි කඤ්ඤාභි, කඤ්ඤාය, කඤ්ඤානං.

ස්මිංමභි —

180. සපතො ස්මිං යං වා.

සපතො පරස්ස ස්මිංවචනස්ස යං හොති වා, අඤ්ඤත්ථායාදෙසො. කඤ්ඤායං කඤ්ඤාය, කඤ්ඤාසු.

එවමඤ්ඤෙපි —

සද්ධා මෙධා පඤ්ඤා විජ්ජා, වින්තා මන්තා වීණා තණ්හා;
ඉව්ජා මුව්ජා එජා මායා, මෙත්තා මත්තා සික්ඛා භික්ඛා.

ජඩ්ඝා ගිවා ජිව්හා වාවා,
ජායා ආසා ගඬිගා නාවා;
ගාථා සෙනා ලෙඛා සාලා,
මාලා වෙලා පුජා බිඬ්ඛා.

පිපාසා වෙදනා සඤ්ඤා, වෙනනා තසිණා පජා;
දෙවනා වච්චකා ගොධා, බලාකා පරිසා සභා.

ඌකාසෙථාලිකා ලඬිකා, සලාකා වාලිකා සිඛා;
විසාඛා විසිඛා සාඛා, වවා වඤ්ඤා ජටා සටා.

ජෙටියා සොණ්ඩා විතණ්ඩා ව, කරුණා වනිතා ලතා;
කපා නිද්දා සුධා රාධා, වාසනා සිංසපා පපා.

පහා සීමා බමා ජායා,
බත්තියා සක්කරා සුරා;
දොලා තුලා සිලා ලීලා,
ලාලේලා මෙබලා කලා.

වළවා'ලම්බුසා මුසා, මඤ්ජුසා සුලසා දිසා;
නාසා පුණ්හා ගුහා රීහා, ලසිකා වසුධාදයො.

අම්මාදිනං ආලපනෙව රූපහෙදො. අම්මා, අම්මා අම්මායො.

ගස්ස “සතෙ වා”ති එකාරෙර සම්පත්තෙ –

181. න අම්මාදිතො.

අම්මා අන්තාඉච්චෙවමාදිතො පරස්ස ගස්ස ආලපනෙකච්චනස්ස න එකාරත්තං හොති. “ආකාරො වා”ති රස්සත්තං.

හොති අම්ම හොති අම්මා, හොතියො අම්මා අම්මායො. එවං අන්තා, අන්තා අන්තායො, හොති අන්ත
හොති අන්තා, හොතියො අන්තා අන්තායො. අම්බා , අම්බා අම්බායො, හොති අම්බ හොති අම්බා, හොතියො
අම්බා අම්බායො ඉච්චාදි.

ආකාරත්තං.

ඉකාරත්තො ඉත්ථිලිඨිගො රත්තිසද්දො;
තට්ඨෙව ස්වාද්දුප්පත්ති, සිලොපො, රත්ති.

බහුවචනෙ “සඤ්ඤා, ඉවණ්ණුවණ්ණා”ති ව චත්තතෙ.

182. තෙ ඉත්ථිඛ්‍යා පො.

ඉත්ථියා ආඛ්‍යා සඤ්ඤා ඉත්ථිඛ්‍යා, ලිඨිගස්සත්තා තෙ ඉවණ්ණුවණ්ණා යදා ඉත්ථිඛ්‍යා, තදා පසඤ්ඤා හොන්තිති
පසඤ්ඤායං “සපතො වා”තිආදිනා යොලොපො, “යොසු කත”ඉච්චාදිනා දිසො. රත්ති රත්තියො රතොයා වා, හෙ
රත්ති, හෙ රත්ති හෙ රත්තියො.

“අංමො”තිආදිනා නිග්ගහිතං, රත්තිං, රත්ති රත්තියො;
තතියාදිසු “එකච්චනානං, නාදින”න්ති ව චත්තතෙ.

183. පතො යා.

පසඤ්ඤතො ඉවණ්ණුවණ්ණෙහි පරෙසං නාදිනමෙකච්චනානං විහත්තිගණානං යාආදෙසො හොති. රත්තියා,
රත්තිහි රත්තිහි රත්තිහි රත්තිහි, රත්තියා, රත්තිනං රත්තිනං.

පඤ්චමියං –

184. අමා පතො ස්මිංස්මානං වා.

පඉච්චෙනස්මා පරෙසං ස්මිං ස්මාඉච්චෙනසං යථාක්කමං අං ආආදෙසා හොන්ති වා. චචත්ථිතවිභාසත්ථොයං
වාසද්දො , තෙන උචණ්ණත්තතො න හොන්ති, ඉවණ්ණත්තතොපි යථාපයොගං.

“සරෙ, යකාරො”ති ව චත්තතෙ, සිහමණ්ඩුකගතිහි යොච්චනෙකච්චනග්ගහණඤ්ච.

185. පසඤ්ඤස්ස ව.

පසඤ්ඤාස්ථාන ඉවණ්ණස්ථාන යොව්වනෙකවචනවිහත්තීනමාදෙසෙ සරෙ පරෙ යකාරො හොති. එත්ථ ව යකාරස්ථෙවාධිකාරතො පසඤ්ඤාග්ගහණෙන ඉවණ්ණොව ගස්හති, වග්ගහණං “රත්තො”තිආදීසු නිවත්තනත්ථං. රත්තා රත්තියා, රත්තීහි රත්තීහි රත්තීහි රත්තීහි, රත්තියා, රත්තීනං රත්තීනං. ස්මිංවචනෙ අමාදෙසයකාරාදෙසා, රත්තං. “සපතො ස්මිං යං වා”ති යංආදෙසො, රත්තියං.

අඤ්ඤත්ථ “අං, ස්මිං, වා”ති ව චත්තතෙ.

186. ආදිතො ඔ ව.

ආදිඉව්චෙනස්මා ස්මිංවචනස්ථ අං ඔආදෙසා හොන්ති වා. වසද්දෙන අඤ්ඤස්මාපි ආ අං ඔආදෙසා. රත්තා රත්තී රත්තො රත්තියා, රත්තීසු රත්තීසු.

එවමඤ්ඤානිපි –

පත්ති යුත්ති වුත්ති කිත්ති, මුත්ති තිත්ති ඛත්ති කත්ති;
සත්ති තත්ති සිද්ධි සුද්ධි, ඉද්ධි වුද්ධි බුද්ධි බොධි.

භූමි ජාති පිති සුති, නන්දි සන්ධි සාණි කොටි;
දිව්ඨි වුඬ්ඨි තුට්ඨි යට්ඨි, පාළි ආළි නාළි කෙළි;
සති මති ගති වුති, ධිති යුවති විකති.

රති රුචි රස්මි අසති වසති ඔසධි අඬගුලි ධූලි දුන්දුහි දොණි අට්ඨි ඡවි ආදිති ඉකාරන්තනාමානි.

ඉකාරන්තං.

ඊකාරන්තො ඉත්ථිලිඬිගො ඉත්ථිසද්දො;
“ඉත්ථ”ඉතිධ “ඉත්ථියං, පච්චයො”ති ව චත්තතෙ.

187. නදාදිතො වා ඊ.

නදාදිතො වා අනදාදිතො වා ඉත්ථියං චත්තමානා ලිඬිගම්භා ඊප්පච්චයො හොති.
වාග්ගහණමනදාදිසම්පිණ්ඩනත්ථං, තෙන පුට්ඨවාදිතො ව ඊ.

සරලොපෙ “ක්වචාසවණ්ණං ලුත්තෙ”ති අසවණ්ණෙ සම්පත්තෙ පකතිභාවො නාමබ්‍යපදෙසො, ස්‍යාදුසුප්පත්ති. ඉත්ථි, ඉත්ථි “අසො රස්ස”න්තිආදිනා රස්සත්තං, ඉත්ථියො. සම්බොධනෙ “කුලපා රස්ස”න්ති රස්සත්තං. හොති ඉත්ථි, හොතියො ඉත්ථි ඉත්ථියො.

දුතියෙකවචනෙ “සපතො ස්මිං යං වා”ති ඉතො “වා”ති චත්තතෙ.

188. අං යමිතො පසඤ්ඤතො.

පසඤ්ඤතො ඊකාරතො පරස්ස අංවචනස්ථ යං හොති වා. ඉත්ථියං ඉත්ථිං, ඉත්ථි ඉත්ථියො, ඉත්ථියා, ඉත්ථිහි ඉත්ථිහි, ඉත්ථියා, ඉත්ථිනං, ඉත්ථියා, ඉත්ථිහි ඉත්ථිහි, ඉත්ථියා, ඉත්ථිනං, ඉත්ථියං ඉත්ථියා, ඉත්ථිසු.

එවං නදි, නදි. යොලොපාභාවෙ “තතො යොනමො තු”ති එත්ථ තුසද්දෙන යොනමොකාරො ව, “පසඤ්ඤාස්ථාන වා”ති ඊකාරස්ථ යකාරො, “යවනං තලන”ඉච්චාදිනා දාස්ස ජකාරො, ද්විත්තං. නජ්ජො සන්දන්ති, නදියො.

එත්ථ චෙවං සිජ්ඣන්තානං නජ්ජොආදිනං වුත්තියං ආනත්තග්ගහණාදිනා නිජ්ජාදනං අනුජ සුගතාදිනං විය නිජ්ජාදනුපායන්තරදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං.

හෙ නදි, හෙ නදි හෙ නජ්ජො හෙ නදියො, නදියං නදිං, නදි නජ්ජො නදියො.

අමාදිසුත්තෙ ආ පතොති යොගවිභාගෙන ක්වචි නාසානඤ්චාත්තං, තෙන න ඡච්චා වසලො හොති, පට්ඨායා එකරජ්ජෙනාති ආදි ව සිජ්ඣති, පුරෙ විය යකාරජකාරාදෙසද්විත්තානි.

නප්ථා කතං නදියා, නදිහි නදිහි, නප්ථා නදියා, නදිනං, නප්ථා නදියා, නදිහි නදිහි, නප්ථා නදියා, නදිනං,
නප්ථං නදියං නදියා, නදිසු.

අඤ්ඤෙපි —

මහී වෙනරණී වාපි, පාටලී කදලී සටි;
නාරි කුමාරි තරුණි, වාරුණි බ්‍රාහ්මණි සබ්.

ගන්ධබ්බි කින්තරි නාගී, දෙවි යක්ඛි අපී මිගී;
වානරි සුකරි සිහි, හංසි කාකි ච කුක්කුටි —

ඉච්චාදයො ඉත්ථිසද්දසමා.

තට්ඨ මාතුලසද්දතො ඊප්පච්චයෙ කතෙ —

189. මාතුලාදිනමානත්තමිකාරෙ.

මාතුල අයාකවරුණඉච්චෙවමාදිනමන්තො ආනත්තමාපජ්ජතෙ ඊකාරෙ පච්චයෙ පරෙ, අන්තාපෙක්ඛායං ඡට්ඨි,
සරලොපාදි. මාතුලානි, එවං අයාකානි, වරුණානි, සෙසං ඉත්ථිසද්දසමං.

අනදාදිසු පුටුසද්දතො ඊප්පච්චයො. “ඔ සරෙ වා”ති එත්ථ වසද්දෙන උකාරස්ස අවාදෙසො. පුඨ්ථි, පුඨ්ථියො.
සස්මා ස්මිංසු පුඨ්ථියා පුඨ්ථියා, පුඨ්ථියා පුඨ්ථියා, පුඨ්ථියං පුඨ්ථියං පුඨ්ථියා ඉච්චාදි.

ගොසද්දතො “නදාදිතො වා ඊ”ති ඊප්පච්චයො. මහාචුත්තිනා වා “ගාව සෙ”ති එත්ථ ගාවඉති යොගච්ඡාගෙන වා
ඔකාරස්ස අවාදෙසො. ගාවී, ගාවී ගාවියො ඉච්චාදි ඉත්ථිසද්දසමං.

“මානව”ඉතිධ “ඉත්ථියං, වා, ඊ”ති ච වත්තතෙ.

190. ණව ණික ණෙයා ණන්තුහි.

ණව ණික ණෙයා ණන්තුප්පච්චයන්තෙහි ඉත්ථියං වත්තමානෙහි ලිඬිගෙහි ඊප්පච්චයො හොති. වාධිකාරො
කත්ථචි නිවත්තනත්ථො, සරලොපාදි. මානවී, එවං නාවිකී, වෙනතෙයයි, ගොතමී.

“ගුණවන්තු ඊ”ඉතිධ “වා”ති වත්තතෙ.

191. න්තුස්ස තමිකාරෙ.

සබ්බස්සෙව න්තුප්පච්චයස්ස තකාරො හොති වා ඊකාරප්පච්චයෙ පරෙ, අඤ්ඤත්ථ සරලොපාදි. ගුණවතී,
ගුණවතී ගුණවතියො, ගුණවන්තී, ගුණවන්තී ගුණවන්තියො ඉච්චාදි ඉත්ථිසද්දසමං.

එවං කුලවතී, සීලවතී, යසවතී, රූපවතී, සතිමතී, ගොත්තමතී.

මහන්තසද්දතො “නදාදිතො වා ඊ”ති ඊප්පච්චයො, න්තුඛාපදෙසො විකප්පෙන තකාරාදෙසො. මහතී මහන්තී.

“භවන්ත ඊ”ඉතිධ “ඊකාරෙ”ති වත්තතෙ.

192. භවතො හොතො.

සබ්බස්සෙව භවන්තසද්දස්ස හොතාදෙසො හොති ඊකාරෙ ඉත්ථිගතෙ පරෙ. සා හොතී, හොතී හොතියො, හෙ
හොතී, හෙ හොතී හොතියො ඉච්චාදි.

“භික්ඛු” ඉතිධ “ඉත්ථිය”න්ති වත්තතෙ “වා”ති ච.

193. පතිභික්ඛුරාජිකාරන්තෙහි ඉති.

පති භික්ඛු රාජ ඉච්චෙනෙහි ඊකාරන්තෙහි ව ඉත්ථියං වත්තමානෙහි ලිඬිගෙහි ඉනිප්පච්චයො හොති.

“සරලොපො”මාදෙස”ඉච්චාදිසුත්තෙ තුග්ගහණෙන ක්වචි පුබ්බලොපස්ස නිසෙධනතො “වා පරො අසරුපා”ති සරලොපො. භික්ඛුනී, භික්ඛුනී භික්ඛුනියො ඉච්චාදි.

ගහපතිසද්දතො ඉනී, “අත්ත”මිති වත්තතෙ.

194. පතිස්සිනිමිති.

පතිසද්දස්ස අන්තො අත්තමාපජ්ජතෙ ඉනිප්පච්චයෙ පරෙ. තථෙව පරසරෙ ලුත්තෙ “පුබ්බො වා”ති දීඝො, ගහපතානි.

තථෙව රාජසද්දතො ඉනී, සරලොපපකතිභාවා, රාජීනී. ඊකාරන්තෙසු දණ්ඩිසද්දතො ඉනී, සරලොපාදි, දණ්ඩිනී, දණ්ඩිනී දණ්ඩිනියො, එවං හත්ථිනී, මෙධාවිනී, තපස්සිනී, පියභාණිනී ඉච්චාදි.

“පොක්ඛරිනී” ඉනිධ “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා ඉකාරනකාරානං අකාරණකාරාදෙසා, පොක්ඛරණී, පොක්ඛරණී. “තතො යොනමො තු”ති සුත්තෙ තුග්ගහණෙන යොනමොකාරො ව, ඊකාරස්ස යකාරො, “යවත”මිච්චාදිසුත්තෙ කාරග්ගහණෙන ණාස්ස ඤකාරො, ද්විත්තං. පොක්ඛරඤ්ඤො පොක්ඛරණියො වා ඉච්චාදි.

වාධිකාරො අනුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන විදු යක්ඛාදිතොපි ඉනී, පරචිත්තවිදුනී, සරලොපරස්සත්තානි, පරචිත්තවිදුනී පරචිත්තවිදුනියො, යක්ඛිනී යක්ඛිනියො, සිහිනී සිහිනියො ඉච්චාදි.

ඊකාරන්තං.

උකාරන්තො ඉත්ථිලිඬිගො යාගුසද්දො.

තස්ස රත්තිසද්දස්සෙව රූපනයො. අමාදෙසාදිඅභාවොව විසෙසො.

යාගු, යාගු යාගුයො, හෙ යාගු, හෙ යාගු යාගුයො, යාගුං, යාගු යාගුයො, යාගුයා, යාගුහි යාගුහි යාගුහි යාගුහි, යාගුයා, යාගුනං යාගුනං, යාගුයා, යාගුහි යාගුහි යාගුහි යාගුහි, යාගුයා, යාගුනං යාගුනං, යාගුයං යාගුයා, යාගුසු යාගුසු.

එවං ධාතු ධෙතු කාසු දද්දු කච්ඡු කණ්ඩු රජ්ජු කරෙණු පියඬිගු සස්සුආදීනි.

මාතුසද්දස්ස හෙදො. තස්ස පිතුසද්දස්සෙව රූපනයො. “ආරත්ත”මිති භාවනීද්දෙසෙන ආරාදෙසාභාවෙ “පතො යා”ති යාදෙසොව විසෙසො.

මාතා, මාතරො, හොති මාත, හොති මාතා හොතියො මාතරො, මාතරං, මාතරෙ මාතරො, මාතරා මාතුයා මතායා, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා උකාරලොපො , රස්සත්තඤ්ච. මාතරෙහි මාතරෙහි මාතුහි මාතුහි මාතුහි මාතුහි, මාතු මාතුස්ස මාතුයා, මාතරානං මාතානං මාතුනං මාතුනං, මාතරා මාතුයා, මාතරෙහි මාතරෙහි මාතුහි මාතුහි, මාතු මාතුස්ස මාතුයා, මාතරානං මාතානං මාතුනං මාතුනං, මාතරි, මාතරෙසු මාතුසු මාතුසු.

එවං ධිතා, ධිතරො, දුහිතා, දුහිතරො ඉච්චාදි.

උකාරන්තං.

ඌකාරන්තො ඉත්ථිලිඬිගො ජම්බුසද්දො.

ජම්බු, ජම්බු ජම්බුයො, හෙ ජම්බු, හෙ ජම්බු ජම්බුයො, ජම්බුං, ජම්බු ජම්බුයො ඉච්චාදි ඉත්ථිසද්දසමං.

එවං වධු ව සරභු, සරභු සුතනු වමු;
වාමුරු නාගනාසුරු, සමානි බලු ජම්බුයා.

ඌකාරන්තං.

ඔකාරන්තො ඉත්ථිලිඨිගො ගොසද්දො.

තස්ස පුල්ලිඨිගොසද්දස්සෙව රූපනගො.

කඤ්ඤා රත්ති නදී ඉත්ථි, මාතුලානී ච හික්ඛුනී;
දණ්ඨනී යාගු මාතා ච, ජම්බු ගොතිත්ථිසඨිගහො.

ඉත්ථිලිඨිගං නිව්ඨිතං.

නපුංසකලිඨිග

අථ නපුංසකලිඨිගානි වුච්චන්තෙ.

අකාරන්තො නපුංසකලිඨිගො චිත්තසද්දො.

පුරෙ විය සංඝද්වයපත්ති, “චිත්ත සි” ඉතිධ –

“නපුංසකෙහි, අතො නිච්ච”න්ති ච චන්තතෙ.

195. සිං.

සි, අංඉති ද්විපදමිදං. අකාරන්තෙහි නපුංසකලිඨිගෙහි පරස්ස සිවචනස්ස අං හොති නිච්චං. සරලොපපකතිභාවාදි,
චිත්තං.

බහුවචනෙ “යොනං නි නපුංසකෙහි”ති චන්තතෙ.

196. අතො නිච්චං.

අකාරන්තෙහි නපුංසකලිඨිගෙහි යොනං නිච්චං නි හොති. “සබ්බයොනීනමාථ”ති නිස්ස වා ආකාරො. අඤ්ඤත්ථ
“යොසු කත”ඉච්චාදිනා දීඝො. චිත්තා චිත්තානි.

යොනං නිභාවෙ වාථන්තෙ, සිද්ධෙපි අවිසෙසතො;
“අතො නිච්ච”න්ති ආරම්භා, ආථන්තං ක්වචිදෙවිධං.

ආලපනෙ ගලොපො. හෙ චිත්ත, හෙ චිත්තා චිත්තානි, දුතියායං නිස්ස විකප්පෙනෙකාරො. චිත්තං, චිත්තෙ
චිත්තානි. සෙසං පුරිසසද්දෙන සමං.

ඵවමඤ්ඤානිපි –

පුඤ්ඤ පාප ඵල රූප සාධනං,
සොත සාන සුඛ දුක්ඛ කාරණං;
දාන සීල ධන ඤාන ලොචනං,
මූල ඤාන ඵල ජාලමඨිගලං.

නළින ලිඨිග මුඛ’ඨිග ජල’මිබුජං,
පුලින ධඤ්ඤ භිරඤ්ඤ පදා’මනං;
පදුම චණ්ණ සුසාන වනා’යුධං,
හදය චීවර වත්ථ කුලි’න්ද්‍රියං.

නයන වදන යානො’දාන සොපාන පානං,
භවන භුවන ලොභා’ලාභ තුණ්ඨි’ණ්ඨි පීඨං;
කරණ මරණ ඤාණා’රම්මණා’රඤ්ඤ තාණං,
වරණ නගර තීරච්ඡන්ත ඡීද්දො’දකානි –

ඉච්චාදීනි.

කම්මසද්දස්ස තතියෙකවචනාදිසු රූපහෙදො.

කම්මං, කම්මා කම්මානි, හෙ කම්ම, හෙ කම්මා කම්මානි, කම්මං, කම්මෙ කම්මානි.

“වා, උ, නාමිහි, වා”ති ව චත්තතෙ.

197. අ කම්මන්තස්ස ව.

කම්මසද්දන්තස්ස උකාර අකාරාදෙසා හොන්ති වා නාමිහි විහත්තිමිහි. අන්තග්ගහණෙන ථාමද්ධාදිනමන්තස්සපි උත්තං. වසද්දග්ගහණෙන යුව මසවානමන්තස්ස ආ හොති ක්වචි නා සුඉච්චෙතෙසු. කම්මුනා කම්මනා කම්මෙන වා, කම්මෙහි කම්මෙහි.

සස්මාසු “උ නාමිහි වා”ති එත්ථ වසද්දෙන පුම කම්මථාමන්තස්ස චුකාරො වා සස්මාසුති උත්තං. කම්මුනො කම්මස්ස, කම්මානං, කම්මුනා කම්මා කම්මමිහා කම්මස්මා, කම්මෙහි කම්මෙහි, කම්මුනො කම්මස්ස, කම්මානං.

ස්මිංවචනෙ “බුහ්මනො තු ස්මිංනි”ති එත්ථ තුසද්දෙන ක්වචි නි හොති. කම්මනි කම්මෙ කම්මමිහි කම්මස්මිං, කම්මෙසු.

එවං ථාමුනා ථාමෙන ථාමසා වා, ථාමුනො ථාමස්ස, ථාමුනා ථාමා. අද්ධුනා, අද්ධුනො ඉච්චාදි පුරිමසමං.

ගුණවන්තු සි, “සච්ඡන්තිස්ස, න්තුස්ස, සිමිහි”ති ව චත්තතෙ.

198. අං නපුංසකෙ.

නපුංසකෙ චත්තමානස්ස ලිඬිගස්ස සම්බන්ධිනො න්තුප්පච්චයස්ස සච්ඡන්තිස්ස අං හොති සිමිහි විහත්තිමිහි. ගුණවං චිත්තං.

යොමිහි “න්තුස්සන්තො යොසු වා”ති අත්තං, ඉකාරො ව. ගුණවන්ති, ගුණවන්තානි, සෙසං ඤෙය්‍යං.

ගච්ඡන්ත සි, “සිමිහි ගච්ඡන්තාදිනං න්තසද්දො අ”මිති අං. ගච්ඡං ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තා ගච්ඡන්තානි.

අකාරන්තං.

ආකාරන්තො නපුංසකලිඬිගො අස්සද්ධාසද්දො.

“අස්සද්ධා”ඉති ධීතෙ –

“සමාසස්සා”ති අධිකිච්ච “සරො රස්සො නපුංසකෙ”ති සමාසන්තස්ස රස්සන්තං, සමාසන්තා නාමඛ්‍යාපදෙසො, ස්‍යාදුප්පත්ති. සෙසං චිත්තසමං.

අස්සද්ධං කුලං, අස්සද්ධා අස්සද්ධානි කුලානි ඉච්චාදි.

තථා මුඛනාසිකාසද්දො. තස්ස ද්වන්දෙකත්තා සබ්බත්ථෙකවචනමෙව. මුඛනාසිකං, හෙ මුඛනාසික, මුඛනාසිකං, මුඛනාසිකෙන ඉච්චාදි.

ආකාරන්තං.

ඉකාරන්තො නපුංසකලිඬිගො අථධීසද්දො.

ස්‍යාදුප්පත්ති, සිලොපො, අථධී.

“වා”ති චත්තතෙ.

199. යොනං නි නපුංසකෙහි.

නපුංසකලිඨගෙහි පරෙසං සබ්බෙසං යොනං නි හොති වා.

අට්ඨිනි, අඤ්ඤත්ථ නිච්චං යොලොපො, දිසො ව, අට්ඨී, තථා හෙ අට්ඨී, හෙ අට්ඨී අට්ඨිනි, අට්ඨීං, අට්ඨී අට්ඨිනි, අට්ඨිනා ඉච්චාදි අග්ගිසද්දසමං.

එවං සත්ථී දධි වාරි අක්ඛි අච්ඡි අච්චි ඉච්චාදිනි.

ඉකාරන්තං.

ඊකාරන්තො නපුංසකලිඨගො සුඛකාරීසද්දො.

“සුඛහාරී සි” ඉතිධ අනපුංසකත්තාභාවා සිස්මිමිපි “අසො රස්ස”මිච්චාදිනා රස්සත්තං, සිලොපො. සුඛකාරී දානං, සුඛකාරී සුඛකාරීනි, හෙ සුඛකාරී, හෙ සුඛකාරී හෙ සුඛකාරීනි, සුඛකාරීනං සුඛකාරීං, සුඛකාරී සුඛකාරීනි.

සෙසං දණ්ඩිසද්දසමං. එවං සීසයායිආදීනි.

ඊකාරන්තං.

උකාරන්තො නපුංසකලිඨගො ආයුසද්දො. තස්ස අට්ඨීසද්දස්සෙව රූපනායො.

ආයු, ආයු ආයුනි, හෙ ආයු, හෙ ආයු හෙ ආයුනි, ආයුං, ආයු ආයුනි, ආයුනා ආයුසානි මනොගණාදිත්තා සිද්ධං. ආයුහි ආයුහි, ආයුනො ආයුස්ස, ආයුනම්ච්චාදි.

එවං චක්ඛු චසු ධනු දාරු තිපු මධු හිඬගු සිග්ගු වත්ථු මත්ථු ජතු අම්බු අස්සුආදීනි.

උකාරන්තං.

ඌකාරන්තො නපුංසකලිඨගො ගොත්‍රභුසද්දො.

ගොත්‍රභු සි, නපුංසකත්තා රස්සත්තං, සිලොපො. ගොත්‍රභු විත්තං, ගොත්‍රභු ගොත්‍රභුනි, හෙ ගොත්‍රභු, හෙ ගොත්‍රභු හෙ ගොත්‍රභුනි, ගොත්‍රභුං, ගොත්‍රභු ගොත්‍රභුනි, ගොත්‍රභුනා ඉච්චාදි පුල්ලිඬගෙ අභිභුසද්දසමං.

එවං අභිභු සයම්භු ධම්මඤ්ඤආදීනි.

ඌකාරන්තං.

ඹකාරන්තො නපුංසකලිඨගො විත්තගොසද්දො.

“විත්තා ගාවො අස්ස කුලස්සා”නි අත්ථෙ ඛනුබ්බිහිසමාසෙ කතෙ “සරො රස්සො නපුංසකෙ”නි ඹකාරස්ස ඨානප්පයනනාසන්නත්තා රස්සත්තමුකාරො, සායාදුප්පත්ති, සිලොපො. විත්තගු කුලං, විත්තගු විත්තගුනි ඉච්චාදි ආයුසද්දසමං.

ඹකාරන්තං.

විත්තං කම්මඤ්ච අස්සද්ධං-මථට්ඨී සුඛකාරී ව;
ආයු ගොත්‍රභු ධම්මඤ්ඤ, විත්තගුනි නපුංසකෙ.

නපුංසකලිඨගං නිට්ඨිතං.

සබ්බනාම

අථ සබ්බනාමානි වුච්චන්තෙ.

සබ්බ, කතර, කතම, උභය, ඉතර, අඤ්ඤ, අඤ්ඤතර, අඤ්ඤතම, පුබ්බ, පර, අපර, දක්ඛිණ, උත්තර, අධර, ය, ත, එත, ඉම, අමු, කිං, එක, උභ, ද්වි, ති, වතු, තුම්භ, අම්භ ඉති සත්තවිසති සබ්බනාමානි, තානි සබ්බනාමත්තා තිලිඬගානි.

තත්ථ සබ්බසද්දො නිරවසෙසත්ථො, සො යදා පුල්ලිඛගවිසිට්ඨත්ථාහිධායී, තදා රූපනගො. පුරෙ විය සාදායුජ්ජත්ති, “සො”ති සිස්ස ඕකාරො, සරලොපපරනයනාති. සබ්බො ජනො.

බහුවචනෙ “සබ්බ යො” ඉතීධ “පරසමඤ්ඤා පයොගෙ”ති සබ්බාදීනං සබ්බනාමසඤ්ඤා.

“යො”ති චත්තනෙ.

200. සබ්බනාමකාරතෙ පඨමො.

සබ්බෙසං ඉත්ථිපුමනපුංසකානං නාමානි සබ්බනාමානි, තෙසං සබ්බෙසං සබ්බනාමසඤ්ඤානං ලිඛිගානං අකාරතො පරො පඨමො යො ඵත්තමාපජ්ජතෙ. සබ්බෙ පුරිසා.

අකාරතොති කිං? සබ්බා අමු.

භෙ සබ්බ සබ්බා, භෙ සබ්බෙ, සබ්බං, සබ්බෙ, සබ්බෙන, සබ්බෙහි සබ්බෙහි.

චතුත්ථෙකචචනෙ ආයාදෙසෙ සම්පත්තෙ —

“අතො, ආ ඵ, ස්මාස්මිංනං, ආය චතුත්ථෙකචචනස්සා”ති ච චත්තනෙ.

201. තයො නෙව ච සබ්බනාමෙහි.

අකාරත්තෙහි සබ්බනාමෙහි පරෙසං ස්මා ස්මිං ඉච්චෙනෙසං, චතුත්ථෙකචචනස්ස ච ආ ඵ ආයඉච්චෙනෙ ආදෙසා නෙව භොන්තිති ආයාදෙසාභාවො. චග්ගහණං කත්ථවි පටිසෙධනිචත්තනත්ථං, තෙන පුබ්බාදීහි ස්මා ස්මිංනං ආ ඵ ච භොන්ති. සබ්බස්ස.

“අකාරො, ඵ”ති ච චත්තනෙ.

202. සබ්බනාමානං නංමිති ච.

සබ්බෙසං සබ්බනාමානං අකාරො ඵත්තමාපජ්ජතෙ නංමිති විහත්තිමිති.

“සබ්බනාමතො”ති ච චත්තනෙ.

203. සබ්බතො නං සංසානං.

සබ්බතො සබ්බනාමතො පරස්ස නංචචනස්ස සං සානංඉච්චෙනෙ ආදෙසා භොන්ති.

සබ්බෙසං සබ්බෙසානං, සබ්බස්මා සබ්බමිහා, සබ්බෙහි සබ්බෙහි, සබ්බස්ස, සබ්බෙසං සබ්බෙසානං, සබ්බස්මිං සබ්බමිහි, සබ්බෙසු.

ඉත්ථියං “ඉත්ථියමතො ආප්පච්චයො”ති ආප්පච්චයො. අඤ්ඤං කඤ්ඤාසද්දසමං අඤ්ඤා ස නං ස්මිංචචනෙහි. සබ්බා පජා, සබ්බා සබ්බායො, භෙ සබ්බෙ, භෙ සබ්බා සබ්බායො, සබ්බං, සබ්බා සබ්බායො, සබ්බාය, සබ්බාහි සබ්බාහි.

චතුත්ථෙකචචනෙ “සබ්බනාමතො වා”, සබ්බතො කොති ඉතො “සබ්බතො”ති ච චත්තනෙ.

204. සපතො ස්මිංසානං සංසා.

සබ්බතො සබ්බනාමතො සපසඤ්ඤතො ස්මිං සඉච්චෙනෙසං යථාක්කමං සංසාආදෙසා භොන්ති වා.

“සංසාස්ථෙකචචනෙසු වා”ති චත්තනෙ.

205. සො රස්සං.

සසඤ්ඤො ආකාරො රස්සමාපජ්ජතෙ සංසාස්ථෙකචචනෙසු විහත්තාදෙසෙසු පරෙසු.

“සාගමෝ”නි වත්තනෙ.

206. සංසාස්ථෙකච්චනෙසු ව.

සං සාඉච්චෙතෙසු එකච්චනට්ඨානසම්භූතෙසු විහත්තාදෙසෙසු පරෙසු ලිඛිගම්භා සකාරාගමෝ හොති.

සබ්බස්සා සබ්බාය, සබ්බාසං සබ්බාසානං, සබ්බාය, සබ්බාහි සබ්බාහි, සබ්බස්සා සබ්බාය, සබ්බාසං සබ්බාසානං.

ස්මිංමිහි “සබ්බනාමනො, සපතො”නි ව වත්තනෙ.

207. නෙතාහි ස්මිමායයා.

එතෙහි සබ්බනාමෙහි සපසඤ්ඤෙහි පරස්ස ස්මිංචචනස්ස නෙව ආය යාදෙසා හොන්තීති ආයාභාවො.
වාධිකාරතො ක්චචි හොති දක්ඛිණාය උත්තරායාති ආදි.

සංයමාදෙසා, සබ්බස්සං සබ්බායං, සබ්බාසු.

නපුංසකෙ සබ්බං චිත්තං, සබ්බානි, හෙ සබ්බ, හෙ සබ්බානි, සබ්බං, සබ්බානි. සෙසං පුල්ලිඛිගෙ විය ඤෙය්‍යං.

එවං කතරාදිනං අඤ්ඤතමසද්දපරියන්තානං තිසුපි ලිඛිගෙසු රූපනයො.

තත්ථ කතරකතමසද්දා පුච්ඡන්තං.

උභයසද්දො ද්විඵලයවසමුදායච්චනො.

ඉතරසද්දො චූත්තප්පටියොගච්චනො.

අඤ්ඤසද්දො අධිකතාපරච්චනො.

අඤ්ඤතර අඤ්ඤතමසද්දා අනියමත්ථා.

“යො, සබ්බනාමකාරතෙ පඨමො”නි ව වත්තනෙ.

208. ද්වන්ද්වයා වා.

ද්වන්ද්වසමාසට්ඨා සබ්බනාමකාරතො පරො පඨමො යො එත්තමාපජ්ජතෙ වා. කතරො ච කතමො වාති
කතරකතමෙ, කතරකතමා වා ඉච්චාදි.

පුබ්බාදයො දිසාදිච්චත්ථානච්චනා.

පුබ්බො කාලො. බහුවචනෙ “ධාතුලිඛිගෙහි පරා පච්චයා”නි එත්ථ පරාති නිද්දෙසනො පුබ්බාදීහි යොච්චනස්ස
විකප්පෙනෙකාරො.

පුබ්බෙ පුබ්බා, හෙ පුබ්බ, හෙ පුබ්බෙ හෙ පුබ්බා, පුබ්බං, පුබ්බෙ, පුබ්බෙන, පුබ්බෙහි පුබ්බෙහි, පුබ්බස්ස,
පුබ්බෙසං පුබ්බෙසානං. “ස්මාස්මිංනං වා”නි විකප්පෙනාකාරකාරා. පුබ්බා පුබ්බස්මා පුබ්බම්භා, පුබ්බෙහි
පුබ්බෙහි, පුබ්බස්ස, පුබ්බෙසං පුබ්බෙසානං, පුබ්බෙ පුබ්බස්මිං පුබ්බම්භි, පුබ්බෙසු.

ඉත්ථීයං පුබ්බා දිසා, පුබ්බා පුබ්බායො ඉච්චාදි සබ්බාසද්දසමං.

නපුංසකෙ පුබ්බං යානං, පුබ්බානි, හෙ පුබ්බ, හෙ පුබ්බානි, පුබ්බං, පුබ්බානි, සෙසං පුල්ලිඛිගසමං. එවං
පරාපරදක්ඛිණුත්තරාධරසද්දා.

“සබ්බනාමනො, ද්වන්ද්වයා”නි ව වත්තනෙ.

209. නාඤ්ඤං සබ්බනාමිකං.

ද්වන්ද්වයා සබ්බනාමනො පරස්ස යොවචනස්ස යපෙත්වා එත්තං අඤ්ඤං සබ්බනාමිකං කාරියං න භොතීති සංසානමාදෙසාභාවො. පුබ්බාපරානං, පුබ්බත්තරානං අධරුත්තරානං, “නාඤ්ඤං සබ්බනාමික”න්ති විනාධිකාරෙන යොගෙන තතියාසමාසෙපි. මාසපුබ්බාය, මාසපුබ්බානං.

“නාඤ්ඤං සබ්බනාමික”න්ති ච වත්තතෙ.

210. බහුබ්බිභිමිති ච.

බහුබ්බිභිමිති ච සමාසෙ සබ්බනාමිකවිධානං නාඤ්ඤං භොති. පියපුබ්බාය, පියපුබ්බානං, පියපුබ්බෙ.

චසද්දග්ගහණෙන දිසත්ථසබ්බනාමානං බහුබ්බිභිමිති සබ්බනාමිකවිධානංච භොති.

දක්ඛිණස්සා ච පුබ්බස්සා ච යදන්තරාලන්ති අත්ථෙ බහුබ්බිභි, දක්ඛිණපුබ්බස්සං, දක්ඛිණපුබ්බස්සා, එවං උත්තරපුබ්බස්සං, උත්තරපුබ්බස්සා ඉච්චාදි.

යතෙතසද්දාදීනමාලපනෙ රූපං න සම්භවති. යසද්දො අනියමත්ථො.

යො පුරිසො, යෙ පුරිසා, යං, යෙ. යා කඤ්ඤා, යා යායො, යං, යා යායො. යං චිත්තං, යානි, යං, යානි. සෙසං සබ්බත්ථ සබ්බසද්දසමං.

ත එත ඉම අමු කිංඉච්චෙනෙ පරමිමුඛ සමීප අච්චන්තසමීපදුර පුච්ඡන්තථචචනා.

තසද්දස්ස භෙදො. “ත සි” ඉතීධ –

“අනපුංසකස්සායං සිමිහිති, ස”මිති ච වත්තතෙ.

211. එතතෙසං තො.

එත තඉච්චෙනෙසං අනපුංසකානං තකාරො සකාරමාපජ්ජතෙ සිමිති විහන්තිමිති. සො පුරිසො.

සබ්බනාමග්ගහණඤ්ච, ඉතො තග්ගහණඤ්ච වත්තතෙ.

212. තස්ස වා නත්තං සබ්බත්ථ.

තඉච්චෙනස්ස සබ්බනාමස්ස තකාරස්ස නත්තං භොති වා සබ්බත්ථ ලිඬිගෙසු. නෙ තෙ, නං තං, නෙ තෙ, නෙන තෙන, නෙහි නෙහි තෙහි තෙහි.

“සබ්බස්ස, තස්ස වා සබ්බත්ථා”ති ච වත්තතෙ.

213. සස්මාස්මිංසංසාස්වත්තං.

තඉච්චෙනස්ස සබ්බනාමස්ස සබ්බස්සෙච අත්තං භොති වා ස ස්මා ස්මිං සං සාඉච්චෙනෙසු වචනෙසු සබ්බත්ථ ලිඬිගෙසු. අස්ස නස්ස තස්ස, නෙසං තෙසං නෙසානං තෙසානං.

“ස්මාහිස්මිංනං මහාහිමිති වා”ති ඉතො “ස්මාස්මිංනං, මහාමිති”ති ච වත්තතෙ.

214. න තිමෙහි කතාකාරෙහි.

ත ඉමඉච්චෙනෙහි කතාකාරෙහි පරෙසං ස්මාස්මිංනං මහා මිහිඉච්චෙනෙ ආදෙසා න භොන්ති.

පකතිසන්ධිවිධාන

අථ සරානමෙව සන්ධිකාරියෙ සම්පත්තෙ පකතිභාවො වුච්චතෙ.

“සරා, පකති”ති ච වත්තතෙ.

35. සරෙ ක්වචි.

සරා බො සරෙ පරෙ ක්වචි ඡන්දහෙදාසුබ්බවාරණට්ඨානො, සන්ධිවිඡාරහිතට්ඨානො ච පකතිරූපානි හොන්ති, න ලොපාදෙසවිකාරමාපජ්ජන්තෙති අත්ථො.

තත්ථ පකතිට්ඨානං නාම ආලපනන්තා අනිතිස්මිං අවිඡන්දානුරක්ඛණෙ අසමාසෙ පදන්තදීඝා ච ඉකාරුකාරා ච නාමපදන්තානිතක්‍රියාදිමිති එවමාදි.

ආලපනන්තෙසු තථ – කතමා වානන්ද අනිච්චසඤ්ඤා, කතමා වානන්ද ආදීනවසඤ්ඤා, සාරිපුත්ත ඉධෙකච්චො, එහි සිව්ක උට්ඨෙහි, උපාසකා ඉධෙකච්චො, හොති අයො, හික්ඛු අරොගං තච සීලං, සිඤ්ච හික්ඛු ඉමං නාවං, හික්ඛෙවෙ එවං වදාමි, පඤ්චිමෙ ගහපතයො ආනිසංසා ඉච්චෙවමාදීසු පකතිභාවො, පුබ්බස්සරලොපයවාදෙසාදයො න හොන්ති.

ක්වචිග්ගහණෙන ඉතිස්මිං ඡන්දානුරක්ඛණෙ සන්ධි හොති, යථා – සක්කා දෙවිති, නමො තෙ බුද්ධ වීරත්ථු.

සරෙති කිං? සාධු මහාරාජානි, එවං කිර හික්ඛුති.

අසමාසෙ පදන්තදීඝෙසු – ආයස්මා ආනන්දො ගාථා අජ්ඣහාසි, දෙවා ආභස්සරා යථා, තෙවිජ්ජා ඉද්ධිජ්ජන්තා ච, හගවා උට්ඨායාසනා, හගවා එතදවොච, අභිවාදෙන්වා එකමන්තං අට්ඨාසි, ගන්ත්වා ඔලොකෙන්තො, භූතවාදී අත්ථවාදී, යං ඉත්ථී අරහා අස්ස, සාමාවතී ආහ, පාපකාරී උභයත්ථ තජ්ජති, නදී ඔත්ථරති, යෙ තෙ හික්ඛු අජ්ජිච්ජා, හික්ඛු ආමන්තෙසි, හික්ඛු උජ්ඣාසිංසු, හික්ඛු එවමාහංසු, ඉමස්මිං ගාමෙ ආරක්ඛකා, සබ්බෙ ඉමෙ, කතමෙ එකාදස, ගම්හිරෙ ඔදකන්තිකෙ, අජ්ජමාදො අමතපදං, සඬිසො ආගච්ඡතු, කො ඉමං පථවිං විච්චෙස්සති, ආලොකො උදපාදි, එකො එකාය, වත්තාරො ඔසා.

නිපාතෙසුපි – අරෙ අහමිපි, සචෙ ඉමස්ස කායස්ස, නො අභික්කමො, අහො අවිජරියො, අථො අන්තො ච, අථ බො ආයස්මා, අථො ඔට්ඨවචිත්තකා, තතො ආමන්තසි සත්ථා.

ක්වචිග්ගහණෙන අකාර ඉතිච්චෙත්ථාදීසු සන්ධිපි. යථා – ආගතත්ථ, ආගතමිහා, කතමාස්සු වත්තාරො, අජ්ජස්සුතායං පුරිසො, ඉත්ථීති, ච මරීච, සබ්බෙව, ස්වෙව, එසෙව නයො, පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, නෙත්ථ, තං කුතෙත්ථ ලබ්භා, සචෙස බ්‍රාහ්මණ, තපුපමං, යථාහ.

අසමාසෙති කිං? ජිව්භායතනං, අවිජ්ජොසො, ඉත්ථීන්ද්‍රියං, අභිභායතනං, භයතුපට්ඨානං. අවිඡන්දානුරක්ඛණෙති කිං? සද්ධිධ වීත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං, යො මිස්සරො.

නාමපදන්තඉකාරුකාරෙසු – ගාථාහි අජ්ඣහාසි, පුජ්ථානි ආහරිංසු, සත්ථු අදාසි.

ක්වචිති කිං? මනසාකාසි.

36. සරා පකති බ්‍යඤ්ජනෙ.

සරා බො බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ පකතිරූපා හොන්තිති යෙභුයොන දීඝරස්සලොපෙහි විකාරාභාවො. යථා – අච්චයො, පච්චයො, භාසති චා කරොති චා, වෙදනාක්ඛන්ධො, භාග්‍යවා, හද්‍රො කසාමීච, දීයති, තුණ්හිභූතො, සො ධම්මං දෙසෙති.

ඉති පකතිසන්ධිවිධානං නිට්ඨිතං.

බ්‍යඤ්ජනසන්ධිවිධාන

අථ බ්‍යඤ්ජනසන්ධි වුච්චතෙ.

“බ්‍යඤ්ජනෙ”ති අධිකාරො, “සරා, ක්වචි”ති ච වත්තතෙ.

37. දීඝං.

සරා බො බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ ක්වචි දීඝං පජ්ජොන්තිති සුත්තසුබ්බවාරණඡන්දානුරක්ඛණට්ඨානෙසු දීඝො.

තාසස් පහිනා තාසස් පහිනා, ස්වස්ස ස්වාස්ස, මධුව මඤ්ඤති බාලො මධුවා මඤ්ඤති බාලො, තථා එවං ගාමෙ මුනී වරෙ, ඛන්තී පරමං තපො තිතික්ඛා, න මඬිකු භවිස්සාමී, ස්වාක්ඛාතො, ය්වාහං, කාමතො ජායතී සොකො, කාමතො ජායතී භයං, සක්කො උජු ව සුහුජු ව, අනුපසාතො, දුරක්ඛං, දුරමං, සුරක්ඛං, දුරතා.

ක්වච්ඡි කිං? තාප්ප, ස්වස්ස, පතිලියාති.

යිට්ඨං වා හුතං වා ලොකෙ, යදි වා සාවකෙ, පුග්ගලා ධම්මදසා තෙ, භොවාදී නාම සො භොති, යථාභාවී ගුණෙන සො ඉතීධ –

පුබ්බස්මිංයෙවාධිකාරෙ –

38. රස්සං.

සරා බො බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ ක්වච්ඡි රස්සං පජ්ජොන්තිති ඡන්දානුරක්ඛණෙ, ආගමෙ, සංයොගෙ ව රස්සත්තං.

ඡන්දානුරක්ඛණෙ තාව යිට්ඨංව හුතංව ලොකෙ, යදිව සාවකෙ, පුග්ගල ධම්මදසා තෙ, භොවාදී නාම සො භොති, යථාභාවී ගුණෙන සො.

ආගමෙ යථයිදං, සම්මදක්ඛාතො.

සංයොගෙ පරාකමො පරක්කමො, ආසාදො අස්සාදො, එවං තණ්හක්ඛයො, ක්ඛානස්ස ලාභිමිහි, වසිමිහි, ථුල්ලච්චයො.

ක්වච්ඡි කිං? මායිදං, මනසා දඤ්ඤා විමුත්තානං, යථාක්කමං, ආබ්‍යාතිකං, දියාති, සුයාති.

එසො බො බ්‍යන්තිං කාහිති, සො ගච්ඡං න නිවත්තති ඉච්චත්‍ර –

තස්මිංයෙවාධිකාරෙ –

39. ලොපඤ්ච තත්‍රාකාරො.

සරා බො බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ ක්වච්ඡි ලොපං පජ්ජොන්ති, තත්‍ර ලුත්තෙ යානෙ අකාරාගමො ව භොති. එතතසද්දන්තොකාරස්සෙවායං ලොපො.

එස බො බ්‍යන්තිං කාහිති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති, එවං එස ධම්මො, එස පත්තොසි, ස මුනි, ස සීලවා.

ක්වච්ඡි කිං? එසො ධම්මො, සො මුනි, සො සීලවා.

වසද්දෙන එතසද්දන්තස්ස සරෙපි ක්වච්ඡි ලොපො. යථා – එස අත්ථො, එස ආභොගො, එස ඉදාති.

විපරිණාමෙන “සරම්භා, බ්‍යඤ්ජනස්සා”ති ව වත්තනෙ.

40. පරද්වෙභාවො යානෙ.

සරම්භා පරස්ස බ්‍යඤ්ජනස්ස ද්වෙභාවො භොති යානෙ. ද්විත්තං භාවො ද්විභාවො, සො එව ද්වෙභාවො.

එත්ථ ව යානං නාම රස්සාකාරතො පරං ප පති පටිකමුකුස කුඨ කී ගහ ජුත ඤාසි සු සම්භු සර සසාදිනමාදිබ්‍යඤ්ජනානං ද්වෙභාවං, තික තය තිංස වතාදිනමාදි ව, වතු වටුදිසාදිනමන්තඤ්ච, උ දු නි-උපසග්ග ත වතු ඡ සන්තසද්දාදෙසාදිපරඤ්ච, අපදන්තා නාකාරදීසතො යකාරාදි ව,

යවතං තලනාදින-මාදෙසො ව සයාදිනං;
සහ ධාත්වන්තස්සාදෙසො, සීසකාරො තපාදිතො.

ඡන්දානුරක්ඛණෙ ව – සර කෙඬ ධංසු භමාදිනමාදි ව, රස්සාකාරතො වග්ගානං වතුත්ථදුතියා ව ඉච්චෙවමාදි.

තත්ථ ප පති පටිසු තාව – ඉධ පමාදො ඉධප්පමාදො, එවං අප්පමාදො, විප්පයුත්තො, සුප්පසන්තො, සම්මා පධානං සම්මප්පධානං, රස්සත්තං, අප්පතිවත්තියො, අධිපතිප්පච්චියො, සුප්පතිට්ඨිතො, අප්පටිපුග්ගලො, විප්පට්ඨාරො, සුප්පට්ඨන්තො, සුප්පට්ඨත්ති.

කමාදිධාතුසු – පක්කමො, පටික්කමො, හෙතුක්කමො, ආකමති අක්කමති, එවං පරක්කමති, යථාක්කමං.

පක්කොසති, පටික්කොසති, අනුක්කොසති, ආකොසති, අක්කොසති.

අක්කුද්ධො, අතික්කොධො.

ධනක්කිතො, වික්කයො, අනුක්කයො.

පග්ගහො, විග්ගහො, අනුග්ගහො, නිග්ගහො, චන්දග්ගහො, දිට්ඨිග්ගහො.

පථ්ථොතො, විථ්ථොතති, උථ්ථොතො.

කතඤ්ඤා, විඤ්ඤා, පඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණං, අනුඤ්ඤා, මනුඤ්ඤා, සමඤ්ඤා.

අවස්සයො, නිස්සයො, සමුස්සයො.

අප්පස්සුතො, විස්සුතො, ඛුස්සුතො, ආසවා අස්සවා.

පස්සම්භන්තො, විස්සම්භති.

අට්ටස්සරො, විස්සරති, අනුස්සරති.

පස්සසන්තො, විස්සසන්තො, මනුස්සසන්තො, ආසාසො අස්සාසො.

අවිස්සථ්ථෙත්තො, විස්සථ්ථෙත්තො, පරිච්චජන්තො, උපද්දවො, උපක්කිලිට්ඨො, මිත්තද්දු, ආයබ්බයො, උදබ්බගි ඉච්චාදි.

සරම්භාති කිං? සම්පයුත්තො, සම්පතිජාතො, සම්පට්ඨජන්තං, සඬ්ඛමන්තො, සඬ්ගහො.

යානෙති කිං? මා ව පමාදො, පතිගස්හති, වථිපකොපං රක්ඛෙය්‍යා, යෙ පමත්තා යථා මතා, මනොපකොපං රක්ඛෙය්‍යා, ඉධ මොදති, පෙච්ච මොදති.

තිකාදීසු – කුසලත්තිකං, පිතිත්තිකං, හෙතුත්තිකං, වෙදනාත්තිකං, ලොකත්තයං, බොධිත්තයං, වත්ථුත්තයං. එකත්තිංස, ද්වත්තිංස, චතුත්තිංස. සීලබ්බතං, සුබ්බතො, සප්පිතිකො, සමන්තාගතො, පුනථ්පුනං ඉච්චාදි.

චතු වටු දිසාදීනමන්තෙ යථා – වත්තති, වට්ටති, දස්සනං, එස්සො ඉච්චාදි.

උ දු නි උපසග්ගාදිපරෙසු – උකංසො උක්කංසො. දුකරං දුක්කරං, නිකඬ්ඛො නික්කඬ්ඛො.

එවං උග්ගතං, දුච්චරිතං, නිජ්ජට්ඨං, උඤ්ඤාතං, උන්නති, උත්තරො, දුක්කරො, නිද්දරො, උන්නතො, දුප්පඤ්ඤො, දුබ්බලො, නිම්මලො, උය්‍යුත්තො, දුල්ලහො, නිබ්බත්තො, උස්සාහො, දුස්සහො, නිස්සාරො.

තථා තක්කරො, තථ්ථො, තන්තින්තො, තප්පහවො, තම්මයො.

චතුක්කං, චතුද්දිසං, චතුප්පාදො, චතුබ්බිධං, චතුස්සාලං.

ජක්කං, ජන්තවුති, ජප්පදිකා, ජබ්බස්සාති.

සක්කාරො, සක්කතො, සද්දිට්ඨි, සප්පුරිසො, මහබ්බලො.

යානෙති කිං? නිකායො, නිදානං, නිවාසො, නිවාතො, තතො, චතුච්ඡති, ඡසට්ඨි.

යකාරාදිමිනි – නියානි, සුයානි, අභිභූයා, විවෙයා, විනෙයා, ධෙයාං, නෙයාං, සෙයොයා, ජෙයොයා, වෙයොකරණො.

ආදිසද්දෙන එත්තො, එත්තාවතා.

අනාකාරග්ගහණං කිං? මාලාය, දොලාය, සමාදාය.

යානෙති කිං? උපතීයති, සුයති, තොයං.

යවතමාදෙසෙ – ජාති අන්ධො, විපලි ආසො, අති ආයො, යදි එවං, අපි එකච්චෙ, අපි එකදා ඉච්චත්‍ර, ඉකාරස්ස “ඉවණ්ණො යං නවා”ති යකාරෙ කතෙ –

“සබ්බස්ස සො දාමිනි වා”ති ඉතො මණ්ඩුකගතියා වාති වත්තතෙ.

41. යවතං තලනදකාරානං ඛ්‍යඤ්ජනානි චලඤ්ජකාරත්තං.

යකාරවත්තානං තලනදකාරානං සංයොගඛ්‍යඤ්ජනානි යථාක්කමං චලඤ්ජකාරත්තමාපජ්ජන්තෙ වා.

කාරග්ගහණං යවතං සකාර ක ව ච පවග්ගානං සකාරකචචපවග්ගාදෙසත්ථං, තථා යවතං ත ධ ණකාරානං ඡ කඤ්ඤකාරාදෙසත්ථඤ්ච, තතො යවතමාදෙසස්ස අනෙත ද්විභාවො.

ජච්චන්ධො, විපල්ලාසො, අඤ්ඤායො, යජ්ජෙවං, අජ්ජෙකච්චෙ අජ්ජෙකදා.

වාති කිං? පටිසන්ථාරචුත්‍රාස්ස, බාලාං, ආලසාං.

සරම්භාති කිං? අඤ්ඤායො, ආකාසානඤ්චායතනං.

තපාදිතො සිමිති – තපස්සි, යසස්සි.

ඡන්දානුරක්ඛණෙ – නප්පජ්ජහෙ වණ්ණබලං පුරාණං, උජ්ජුගතෙසු සෙයොයා, ගච්ඡන්ති සුග්ගතින්ති.

වග්ගචතුත්ථදුතියෙසු පන තස්මිංයෙවාධිකාරෙ “පරද්වෙභාවො යානෙ”ති ව වත්තතෙ.

වග්ගචතුත්ථදුතියානං සදිසවසෙන ද්විභාවෙ සම්පත්තෙ නියමත්ථමාහ.

42. වග්ගෙ ඝොසාඝොසානං තතියපයමා.

සරම්භා පරභූතානං වග්ගෙ ඝොසාඝොසානං ඛ්‍යඤ්ජනානං යථාක්කමං වග්ගතතිය පයමක්ඛරා ද්විභාවං ගච්ඡන්ති යානෙති යානාසන්තවසෙන තබ්බග්ගෙ තතියපයමාව හොන්ති.

එත්ථ ව සම්පත්තෙ නියමත්තා ඝොසාඝොසග්ගහණෙන චතුත්ථදුතියාව අධිජ්ජෙතා, ඉතරථා අනිට්ඨප්පසඬිගොසියා. තෙන “කතඤ්ඤ, තන්තයො, තම්මයො”තිආදීසු වග්ගපඤ්චමානං සතිපි ඝොසත්තෙ තතියප්පසඬිගොත හොති, යානාධිකාරතො වා.

සරාදීසු ප උ දු නිආදිපරචතුත්ථෙසු තාව – පසරති පග්සරති, එවං උග්සරති, උග්සාටෙති, දුග්සොසො, නිග්සොසො, එසෙව චජ්ඣානඵලො, පයමජ්ඣානං, අභිජ්ඣායති, උජ්ඣායති, විද්ධංසෙති, උද්ධංසිතො, උද්ධාරො, නිද්ධාරො, නිද්ධනො, නිද්ධුතො, විබ්භන්තො, උබ්භතො, දුබ්භික්ඛං, නිබ්භයං, තබ්භාවො, චතුද්ධා, චභුබ්භි, ඡද්ධා, සද්ධම්මො, සබ්භුතො, මහද්ධනො, මහබ්භයං.

යවත මාදෙසාදීසු – බොජ්ඣංගිගා, ආසබ්භං, බුජ්ඣිතබ්බං, බුජ්ඣති.

යානෙති කිං? සීලවත්තස්ස ඤායිතො, යෙ ඤානප්පසුතා ධීරා, නිධානං, මහාධනං.

රස්සාකාරතොපරං වග්ගදුතියෙසු – පඤ්ච බන්ධා පඤ්චක්ඛන්ධා, එවංරූපක්ඛන්ධො, අක්ඛමො, අභික්ඛණං, අචික්ඛෙපො, ජාතික්ඛෙන්තං, ධාතුක්ඛොහො, ආයුක්ඛයො. සෙතඡත්තං සෙතච්ඡත්තං, එවං සබ්බච්ඡත්තං,

විච්ඡින්නං, බොධිච්ඡායා, ජම්බුච්ඡායා, සමුච්ඡේදො. තත්‍ර ධීතො තත්‍රට්ඨිතො, එවං ඵලට්ඨං, ජලට්ඨං, අධිට්ඨිතං, නිට්ඨිතං, චත්තාරිට්ඨානානි, ගරුට්ඨානියො, සමුට්ඨිතො, සුප්පට්ඨානො. යසත්ථෙරො, යත්ථ, තත්ථ, පත්ථරති, විත්ථාරො, අභිත්ථුතො, විත්ථම්භිතො, අනුත්ථුතං, චතුත්ථො, කුත්ථ. පථෙථොටෙති, මහප්ඵලං, නිප්ඵලං, විප්ථාරො, පරිප්ඵසෙයා, මධුප්ථාණිතං.

ආකාරතො – ආබාතො ආක්ඛාතො, එවං තණ්හාක්ඛයො, ආණාක්ඛෙන්තං, සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, ආජාදයති, ආච්ඡාදයති, එවං ආච්ඡින්නද්ධි, නාවාට්ඨං, ආත්ථරති, ආප්ථොටෙති.

සරම්භාති කිං? සඛ්ඛාරො, තඬ්ඛණො, සඤ්ජන්තං, තණ්ධානං, සන්ථුතො, තම්ඵලං.

යානෙති කිං? පුච්චප්පකං, තස්ස ජවියාදිති ඡිත්ථිත්ථා, යථා ධීතං, කථං, කම්මඵලං.

නිකමති, නිපත්ති, නිවයො, නිවරති, නිතරණං ඉච්චත්‍ර – “දො ධස්ස වා”ති එත්ථ වග්ගහණස්ස බහුලත්ථත්තා තෙන වග්ගහණෙන යථාපයොගං බහුධා ආදෙසො සියා.

යථා – නි උපසග්ගතො කමු පද වී වර තරානං පයමස්ස වග්ගදුතියො ඉමිනා ද්විත්තං, නික්ඛමති, නිප්ඵත්ති, නිව්ඡයො, නිව්ජරති, නිත්ථරණං.

තථා බො වස්ස කුච දිව සිව වජාදිනං ද්විරුපස්සාති චකාරද්වයස්ස ඛකාරද්වයං, යථා – කුඛ්ඛන්තො, එවං කුඛ්ඛාතො, කුඛ්ඛන්ති, සධාත්ථත්තයාදෙසස්ස ද්විත්තං. දිවති දිඛ්ඛති, එවං දිඛ්ඛන්තො, සිඛ්ඛති, සිඛ්ඛන්තො, පචජති පඛ්ඛජති, පඛ්ඛජන්තො, නිවානං නිඛ්ඛානං, නිඛ්ඛුතො, නිඛ්ඛිත්ථද්ධි, උද්ඛ්ඛයං ඉච්චාදි.

ලො රස්ස පරි තරුණාදිනං ක්ඵචි. පරිපන්තො පලිපන්තො, එවං පලිබොධො, පල්ලඬ්ඛං, තරුණො තලුතො, මහාසාලො, මාලුතො, සුබ්බමාලො.

ටො තස්ස දුක්ඛතාදිනං ක්ඵචි. යථා – දුක්ඛතං දුක්ඛටං, එවං සුඛටං, පහටො, පත්ථටො, උද්ධටො, විසටො ඉච්චාදි.

කො තස්ස නියතාදිනං ක්ඵචි. නියතො නියකො.

යො ජස්ස නිජාදිස්ස වා, නිජංපුත්තං නියංපුත්තං.

කො ගස්ස කුලුපගාදිනං, කුලුපගො කුලුපකො.

තථා ණො තස්ස ප පරිආදිතො. පනිධානං පණ්ඩානං, එවං පණ්පාතො, පණාමො, පණිතං, පරිණතො, පරිණාමො, නින්තයො නිණ්ණයො, එවං උණ්ණතො, ඔණතො ඉච්චාදි.

පතිඅග්ගි, පතිහඤ්ඤති ඉතීධ –

43. ක්ඵචි පටි පතිස්ස.

පතිඉච්චෙතස්ස උපසග්ගස්ස සරෙ වා බ්‍යඤ්ජනෙ වා පරෙ ක්ඵචි පටිආදෙසො හොති පුඛ්ඛස්සරලොපො. පටග්ගි, පටිහඤ්ඤති.

ක්ඵචිති කිං? පච්චත්තං, පතිලියති.

පුථජනො පුථභුතං ඉතීධ “අන්තො”ති වත්තතෙ.

44. පුථස්සු බ්‍යඤ්ජනෙ.

පුථඉච්චෙතස්ස අන්තො සරො උකාරො හොති බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ, ද්විත්තං. පුථ්ථජනො, පුථුභුතං.

බ්‍යඤ්ජනෙති කිං? පුථ අයං. “පුථස්ස අ පුථ”ඉති සමාසෙනෙව සිද්ධෙ පුන අන්තග්ගහණාධිකාරෙන ක්ඵචි අපුථත්තස්සාපි උත්තං සරෙ.

මනො අඤ්ඤං මනුඤ්ඤං, එවං ඉමං ඵවුමං, පරලොපො, ඉති එවං ඉත්ථෙවං, උකාරස්ස වකාරො.

අවකාශයා, අවනද්ධො, අවවදනි, අවසානමිතිධ –

“ක්වචි බ්‍යඤ්ජනෙ”ති ව චත්තතෙ.

45. ඔ අවස්ස.

අවඉච්චෙනස්ස උපසග්ගස්ස ඔකාරො හොති ක්වචි බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ. ඔකාශො, ඔනද්ධො, ඔවදනි, ඔසානං.

ක්වචිති කිං? අවසානං, අවසුස්සතු.

බ්‍යඤ්ජනෙති කිං? අවයාගමනං, අවෙක්ඛති.

අවගතෙ සුරියෙ, අවගච්ඡති, අවගහෙත්වා ඉතිධ –

“අවස්සෙ”ති චත්තතෙ ඔග්ගහණඤ්ච.

46. තබ්බිපරිතුපපදෙ බ්‍යඤ්ජනෙ ව.

අවසද්දස්ස උපපදෙ තිට්ඨමානස්ස තස්සොකාරස්ස විපරිතො ව හොති බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ.

තස්ස විපරිතො තබ්බිපරිතො, උපොච්චාරිතං පදං උපපදං, ඔකාරවිපරිතොති උකාරස්සෙනං අධිවචනං. වසද්දො කත්ථි නිචත්තනත්ථො, ද්විත්තං. උග්ගතෙ සුරියෙ, උග්ගච්ඡති, උග්ගහෙත්වා.

අතිප්පබ්බො තාව, පරසනං, පරසහස්සං ඉතිධ –

“ආගමො”ති චත්තතෙ.

47. ක්වචි ඔ බ්‍යඤ්ජනෙ.

බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ ක්වචි ඔකාරාගමො හොතීති අතිප්ප පරසද්දෙහි ඔකාරාගමො “යවමද”ඉච්චාදිසුත්තෙ වසද්දෙන අතිප්පතො ගකාරාගමො ව.

අතිප්පගො බ්බො තාව, පරොසනං, පරොසහස්සං, එත්ථ “සරා සරෙ ලොප”න්ති පුබ්බස්සරලොපො.

මනමයං, අයමයං ඉතිධ “මනොගණාදීන”න්ති චත්තතෙ.

48. එතෙසමො ලොපෙ.

එතෙසං මනොගණාදීනමන්තො ඔත්තමාපජ්ජනෙ විහත්තිලොපෙ කතෙ.

මනොමයං, අයොමයං, එවං මනොසෙට්ඨා, අයොපත්තො, තපොධනො, තමොනුදො, සිරොරුහො, තෙජොකසිණං, රජොජල්ලං, අභොරත්තං, රහොගතො.

ආදිසද්දෙන ආපොධාතු, වායොධාතු.

සිහගතියා වාධිකාරතො ඉධ න භවති, මනමත්තෙන මනච්ඡට්ඨානං, අයකපල්ලං, තමවිනොදනො, මනආයතනං.

ඉති බ්‍යඤ්ජනසන්ධිවිධානං නිවසීතං.

නිග්ගහිතසන්ධිවිධාන

අථ නිග්ගහිතසන්ධි වුච්චතෙ.

තණ්හං කරො, රණං ජහො, සං යීතො, ජුතිං ධරො, සං මනො ඉතිධ “නිග්ගහිත”න්ති අධිකාරො, “බ්‍යඤ්ජනෙ”ති චත්තතෙ.

49. වග්ගන්තං වා වග්ගෙ.

වග්ගහුනෙ බ්‍යාඤ්ජනෙ පරෙ නිග්ගහිතං බො වග්ගන්තං වා පජ්ජොතිති නිමිත්තානුස්ථරානං යානාසන්නවසෙන තබ්බග්ගපඤ්චමො හොති. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො. තෙන “තණ්හඬිකරො, රණඤ්ජහො, සණ්ඨිතො, ජුතින්ධරො, සම්මතො” තිආදීසු නිව්වං.

තඬිකරොති තං කරොති, තඬිබණං තංබණං, සඬිගහො සංගහො, තඬිසතං තං සතං. ධම්මඤ්චරෙ ධම්මං වරෙ, තඤ්ජන්තං තං ජන්තං, තඤ්ජාතං තං ජාතං, තඤ්ඤාණං තං ඤාණං. තණ්ඨානං තං ඨානං, තණ්ඨහති හං ඬහති. තන්තනොති තං තනොති, තන්ථිරං තං ථිරං, තන්දානං තං දානං, තන්ධනං තං ධනං, තන්තිව්චුතං තං නිව්චුතං. තම්පත්තො තං පත්තො, තම්ඵලං තං ඵලං, තෙසම්බොධො තෙසං බොධො, සම්භුතො සංභුතො, තම්මිත්තං තං මිත්තං. කිඬිකතො කිං කතො, දාතුඬිගතො දාතුං ගතොති ඵ්වමාදීසු විකජ්ජෙන.

ඉධ න භවති, න තං කම්මං කතං සාධු, සරණං ගච්ඡාමි.

සති වොපරි වාග්ගහණෙ විජ්ඣාන්තරෙ වා ඉධ වාග්ගහණකරණමත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං, තෙන නිග්ගහිතස්ස සංඋපසග්ගපුමන්තස්ස ලෙ ලකාරො. යථා – පටිසංලිනො පටිසල්ලිනො, ඵ්වං පටිසල්ලාණො, සල්ලක්ඛණො, සල්ලෙබ්බො, සල්ලාපො, පුංලිඬිගං පුල්ලිඬිගං.

පච්චත්තං ඵ්ව, තං ඵ්ව, තඤ්ඤි තස්ස, ඵ්වඤ්ඤි වො ඉතිධ “වා” ති අධිකාරො.

50. එහෙ ඤං.

එකාරහකාරෙ පරෙ නිග්ගහිතං බො ඤකාරං පජ්ජොති වා, එකාරෙ ඤාදෙසස්ස ද්විභාවො.

පච්චත්තඤ්ඤෙවපච්චත්තං ඵ්ව, තඤ්ඤෙව තං ඵ්ව, තඤ්ඤි තස්ස තඤ්ඤි තස්ස, ඵ්වඤ්ඤි වො ඵ්වඤ්ඤි වො.

වචන්ථිතවිභාසත්තා වාසද්දස්ස ඵ්වහිනිපාතතො අඤ්ඤත්ථ න හොති, යථා – ඵ්වමෙතං, ඵ්වං හොති.

සංයොගො, සංයොජනං, සංයතො, සංයාවිකාය, යං යදෙව, ආනන්තරිකං යමාහු ඉතිධ “ඤ” මිති වත්තතෙ.

51. ස යෙ ව.

නිග්ගහිතං බො යකාරෙ පරෙ සහ යකාරෙන ඤකාරං පජ්ජොති වා, ඤාදෙසස්ස ද්විත්තං.

සඤ්ඤාගො සංයොගො, සඤ්ඤාජනං සංයොජනං, සඤ්ඤතො සංයතො, සඤ්ඤාවිකාය සංයාවිකාය, යඤ්ඤදෙව යං යදෙව, ආනන්තරිකඤ්ඤමාහු ආනන්තරිකං යමාහු.

වාසද්දස්ස වචන්ථිතවිභාසත්තාව සංපදන්තතො ව සබ්බනාමයකාරපරතො ව නිග්ගහිතා අඤ්ඤත්ථ න හොති. යථා – එතං යොජනං, තං යානං, සරණං යන්ති.

එත්ථ ව “සහ යෙ වා” ති වත්තබ්බෙ “ස යෙ වා” ති වචනතො සුත්තන්තෙසු සුබ්බවාරණත්ථමක්ඛරලොපොපිති දට්ඨබ්බං, තෙන පටිසඬ්ඛාය යොනිසො පටිසඬ්ඛා යොනිසො, සයං අභිඤ්ඤාය සච්ඡිකත්වා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා, පරියෙසනාය පරියෙසනාතිආදි සිජ්ඣති.

තං අහං බුමි, යං ආහු, ධනං ඵ්ව, කිං එතං, නින්දිතුං අරහති, යං අනිව්චං, තං අනත්තා, එතං අවොච, එතං ඵ්ව ඉව්චත්ත –

52. මදා සරෙ.

නිග්ගහිතස්ස බො සරෙ පරෙ මකාරදකාරාදෙසා හොන්ති වා. එත්ථ ව වාසද්දාධිකාරස්ස වචන්ථිතවිභාසත්තා දකාරො යතෙතසද්දතො පරස්සෙව.

තමහං බුමි, යමාහු, ධනමෙව, කිමෙතං, නින්දිතුමරහති, යදනිව්චං, තදනත්තා, එතදවොච, එතදෙව.

වාති කිං? තං අහං, එතං ඵ්ව, අක්කොච්ඡි මං අවධි මං.

එත්ථ ව මදාති යොගචිභාගෙන ඛාඤ්ජනෙපි වා මකාරො. තෙන “බුද්ධම සරණම ගච්ඡාමි”තිආදි සිජ්ඤති.

තාසං අහං සන්තිකෙ, විදුනං අග්ගං, තස්ස අදාසිං අහං ඉතීධ “සරෙ”ති වත්තනෙ.

53. ක්වචි ලොපං.

නිග්ගහිතං බො සරෙ පරෙ ලොපං පජ්ජොති ක්වචි ඡන්දානුරක්ඛණෙ සුඛුච්චාරණට්ඨානෙ. පුබ්බස්සරලොපො, පරස්ස අසංයොගන්තස්ස දිසො.

තාසාහං සන්තිකෙ, විදුනග්ගං, තස්ස අදාසාහං, තථාගතාහං, එවාහං, කායාහං.

ක්වචිති කිං? එවමස්ස, කිමහං.

අරියසච්චානං දස්සනං, එතං බුද්ධානං සාසනං, සංරත්තො, සාරාගො, සාරම්භො, අවිසංභාරො, චිරං පවාසිං, ගන්තුං කාමො, ගන්තුං මනො ඉතීධ “ක්වචි ලොප”න්ති වත්තනෙ.

54. ඛාඤ්ජනෙ ව.

නිග්ගහිතං බො ඛාඤ්ජනෙ ව පරෙ ලොපං පජ්ජොති ක්වචි ඡන්දානුරක්ඛණාදිමිහි. රකාරහකාරෙසු උපසග්ගන්තස්ස දිසො.

අරියසච්චාන දස්සනං, එතං බුද්ධාන සාසනං, සාරත්තො, සාරාගො, සාරම්භො, අවිසංභාරො, චිරප්පවාසිං, ද්විත්තං, ගන්තුකාමො, ගන්තුමනො.

ක්වචිති කිං? එතං මඬිගලමුත්තමං.

කතං ඉති, කිං ඉති, අභිනන්දුං ඉති, උත්තත්තං ඉව, වක්කං ඉව, කලිං ඉදානි, කිං ඉදානි, ත්වං අසි, ඉදං අපි, උත්තරිං අපි, දාතුං අපි, සද්දිසං එව ඉතීධ “නිග්ගහිතමිහා, ලොප”න්ති ව වත්තනෙ.

55. පරො වා සරො.

නිග්ගහිතමිහා පරො සරො ලොපං පජ්ජොති වා. නිග්ගහිතස්ස වග්ගන්තත්තං.

කතන්ති, කිත්ති, අභිනන්දුන්ති, උත්තත්තංව, වක්කංව, කලින්දානි, කින්දානි, ත්වංසි, ඉදම්පි, උත්තරිම්පි, දාතුම්පි, සද්දිසංව.

වාති කිං? කතං ඉති, කිමිති, දාතුමපි, සාමං එව.

අයම්පි වාසද්දස්ස වචන්ථිතචිභාසත්තා ඉතිවිදානිසිපෙවාදිතො අඤ්ඤන්ථ න හොති. යථා – අහං එත්ථ, එතං අහොසි.

එවං අස්ස තෙ ආසවා, පුජ්ඨං අස්සා උජ්ජජ්ජති ඉතීධ සරෙ පරෙ ලුත්තෙ විපරිණාමෙන “පරස්මිං, සරෙ, ලුත්තෙ”ති ව වත්තනෙ.

56. ඛාඤ්ජනො ව විසඤ්ඤාගො.

නිග්ගහිතමිහා පරස්මිං සරෙ ලුත්තෙ ඛාඤ්ජනො සඤ්ඤාගො වෙ, විසඤ්ඤාගොව හොතිති සංයොගෙකදෙසස්ස පුරිමඛාඤ්ජනස්ස ලොපො.

ද්විත්තං ඛාඤ්ජනානමෙකත්‍ර ධීති සඤ්ඤාගො, ඉධ පන සංයුජ්ජතිති සඤ්ඤාගො, පුරිමො වණ්ණො, විගතො සඤ්ඤාගො අස්සාති විසඤ්ඤාගො, පරො.

එවං ස තෙ ආසවා, පුජ්ඨංසා උජ්ජජ්ජති.

ලුත්තෙති කිං? එවමස්ස.

වසද්දෙන තිණ්ණං බ්‍යඤ්ජනානං සරූපසංයොගොපි විසඤ්ඤාගො හොති. යථා – අග්‍යාගාරං, වුත්‍යස්ස.

වක්ඛු උදපාදි, අව සිරො, යාවච්ඨ භික්ඛවෙ, අණුචුලානි, ත සම්පයුත්තා ඉභිධ “සරෙ, ආගමො, ක්වච්චි, බ්‍යඤ්ජනෙ”ති ව වත්තනෙ.

57. නිග්ගහිතඤ්ච.

නිග්ගහිතඤ්ච ආගමො හොති සරෙ වා බ්‍යඤ්ජනෙ වා ක්වච්චි සුබ්බච්චාරණථයානෙ. නිග්ගහිතස්ස රස්සානුගතත්තා රස්සතොයෙවායං.

වක්ඛු උදපාදි, අවංසිරො, යාවඤ්චිධ භික්ඛවෙ, අණුචුලානි, තංසම්පයුත්තා, එවං තඨ්ඛණෙ, තංසභාවො.

ක්වච්චිති කිං? න භි එතෙහි, ඉධ වෙච.

එවං වුත්තෙ, තං සාධු, එකං සමයං භගවා, අග්ගිංව සන්තමං ඉතීධ ලොපාදෙසකාරියෙ සම්පත්තෙ යෙභුයොන තදපවාදත්ථමාහ.

58. අං බ්‍යඤ්ජනෙ නිග්ගහිතං.

නිග්ගහිතං බො බ්‍යඤ්ජනෙ පරෙ අංඉති හොති.

අකාරො උච්චාරණත්ථො, “සරලොපො”තිආදිනා පුබ්බස්සරලොපො වා.

එවං වුත්තෙ, තං සාධු, එකං සමයං භගවා, අග්ගිංව සන්තමං.

ඉධ අවුත්තවිසෙසානම්පි වුත්තනායාතිදෙසත්ථමතිදෙසමාහ.

59. අනුපදිට්ඨානං වුත්තයොගතො.

යෙ ඉධ අම්හෙහි විසෙසතො න උපදිට්ඨා උපසග්ගනිපාතාදයො, තෙසං වුත්තයොගතො වුත්තනායෙන සරසන්ධාදිසු වුත්තනායානුසාරෙන රූපසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

තෙන “දො ධස්ස වා”ති සුත්තෙ වසද්දෙන පරියාදිනං රහනාදිවණ්ණස්ස විපරියයො යවාදිහි, යථා – පරියුදාහාසි පයිරුදාහාසි, අරියස්ස අයිරස්ස, බභ්වාබ්‍යාධො බච්භාබ්‍යාධො, න අභිනෙය්‍යා අනභිනෙය්‍යා.

“තං ඉම්නාපි ජානාථා”ති එත්ථ “පරො වා සරො”ති සරෙ ලුත්තෙ “තත්‍රාකාරො”ති යොගච්චාගෙන අකාරො නිග්ගහිතස්ස දකාරො, තදම්නාපි ජානාථ ඉච්චාදි.

ඉති නිග්ගහිතසන්ධිවිධානං නිට්ඨිතං.

සඤ්ඤාවිධානං සරසන්ධි සන්ධි,
නිසෙධනං බ්‍යඤ්ජනසන්ධි සන්ධි;
යො නිග්ගහිතස්ස ව සන්ධිකප්පෙ,
සුනිච්ඡයො සොපි මයෙන්ථ වුත්තො.

ඉති රූපසිද්ධියං සන්ධිකණ්ඩො

පඨමො.

2. නාමකණ්ඩ

අප් නාමිකවිභ්‍යාසවතාරො වුවුවනෙ.

අත්ථාහිමුඛං නමනතො, අත්තනි වත්ථස්ස නාමනතො නාමං, දබ්බාහිධානං.

තං පන දුට්ඨං අන්වත්ථරුළුභිවසෙන, තිට්ඨං පුමිත්ථිනපුංසකලිඬගවසෙන. යථා – රුක්ඛො, මාලා, ධනං.

චතුබ්බිධං සාමඤ්ඤගුණක්‍රියායදිච්ඡාවසෙන, යථා – රුක්ඛො, නිලො, පාවකො, සිරිවඩ්ඪොතිආදි.

අට්ඨවිධං අවණ්ණිවණ්ණවණ්ණොකාරනිග්ගහිතන්තපකතිහෙදෙන.

පුල්ලිඬග

තත්ථ පයමං අකාරන්තම්භා පුල්ලිඬගා ජාතිනිමිත්තා පුරිසසද්දා සාදාදිවිහත්තියො පරා යොජියන්තෙ.

60. ජිනවචනසුත්තඤ්ඨි.

අධිකාරොයං. තත්ථ පඤ්ච මාරෙ ජිනවාති ජිනො, බුද්ධො. ජිනස්ස වචනං ජිනවචනං, තස්ස ජිනවචනස්ස යුත්තං ජිනවචනසුත්තං, තෙපිටකස්ස බුද්ධවචනස්ස මාගධිකාය සභාවතිරුත්තියා යුත්තං අනුරූපමෙවාති ඉදං අධිකාරත්ථං වෙදිතබ්බං.

සා මාගධී මූලභාසා, නරා යායාදිකප්පිකා;
බ්‍රහ්මානො ච'ස්සුතාලාපා, සම්බුද්ධා චාපි භාසරෙ.

අධිකාරො පන තිට්ඨො සිහගතිකමණ්ඩුකගතිකයථානුපුබ්බිකවසෙන, අයං පන සිහගතිකො පුබ්බාපරවිලොකනතො, යථානුපුබ්බිකොයෙව චා.

සක්කතවිසදිසං කත්වා ජිනවචනානුරූපවසෙන පකතිට්ඨපනත්ථං පරිභාසමාහ.

61. ලිඬගඤ්ච නිපච්චතෙ.

ලිඬගංපාටිපදිකං, යථා යථා ජිනවචනසුත්තඤ්ඨි ලිඬගං, තථා තථා ඉධ ලිඬගං නිපච්චතෙ ය්පියති. චසද්දෙන ධාතවො චාති ජිනවචනානුරූපතො “පුරිස”ඉති ලිඬගෙ ය්පිතෙ තතො තස්ස ධාතුප්පච්චයවිහත්තිවජ්ජිතස්ස අත්ථවතො සද්දස්ස “පරසමඤ්ඤා පයොගෙ”ති පරිභාසතො ලිඬගසඤ්ඤායං –

ඉතො පරං විහත්තිප්පච්චයාදිවිධානෙ සබ්බත්ථ ලිඬගග්ගහණමනුවත්තතෙ.

62. තතො ච විහත්තියො.

තතො ජිනවචනසුත්තෙහි ලිඬගෙහි පරා විහත්තියො භොන්ති. චසද්දග්ගහණෙන තවෙතුනාදිපච්චයන්තනිපාතතොපි. කම්මාදිවසෙන, එකත්තාදිවසෙන ච ලිඬගත්ථං විහජන්තිති විහත්තියො.

කා ච පන තා විහත්තියො? “විහත්තියො”ති අධිකාරො.

63. සියො, අංයො, නාහි, සනං, ස්මාහි, සනං, ස්මිංසු.

සාදායො ද්විසත්ත විහත්තියො නාම භොන්ති. තත්ථ සි, යො ඉති පයමා, අං, යො ඉති දුතියා, නා, හි ඉති තතියා, ස, නං ඉති චතුත්ථී, ස්මා, හි ඉති පඤ්චමී, ස, නං ඉති ඡට්ඨී, ස්මිං, සු ඉති සත්තමී.

ඉදං පන සඤ්ඤාධිකාරපරිභාසාවිධිසුත්තෙසු සඤ්ඤාසුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, චුත්තඤ්ඨි චුත්තියං “විහත්තිඉච්චනෙන ක්වත්ථො, අම්භස්ස මමං සවිහත්තිස්ස සෙ”ති, ඉතරථා පුරිමසුත්තෙන එකයොගො කත්තබ්බොති. එත්ථ ච පයමාදිවොහාරො, එකවචනාදිවොහාරො ච අන්වත්ථවසෙන, පරසමඤ්ඤාවසෙන ච සිද්ධොති වෙදිතබ්බො.

එකස්ස වචනං එකවචනං, බහුතං වචනං බහුවචනං, ද්විතීතං පුරණී දුතියාතිආදි, ඉතරථා පුරිමසුත්තෙ වසද්දෙන සඤ්ඤාකරණෙ අප්පකතනිරන්ථකවිධිප්පසඬගො සියා.

“ජිනවචනසුත්තඤ්ඤි, ලිඬගඤ්ඤ ව නිපච්චතෙ”ති ව චත්තතෙ. ඉධ පන පදනිප්ථාදනම්පි ජිනවචනස්සාවිරොධෙනාති ඤාපෙතුං පරිභාසන්තරමාහ.

64. තදනුපරොධෙන.

යථා යථා තෙසං ජිනවචනානං උපරොධො න හොති, තථා තථා ඉධ ලිඬගං, වසද්දෙනාඛ්‍යාතඤ්ඤ ව නිපච්චතෙ, නිප්ථාදීයතිති අත්ථො. තෙනෙව ඉධ ව ආඛ්‍යාතෙ ව ද්විවචනාග්ගහණං, සක්කතවිසදිසතො විහත්තිප්පච්චයාදිවිධානඤ්ඤ කතන්ති දට්ඨබ්බං.

තත්ථ අවිසෙසෙන සබ්බසාදිවිහත්තිප්පසඬගෙ “චත්තිච්ඡානුපුබ්බිකා සද්දප්පචත්ති”ති චත්තිච්ඡාවසා –

65. ලිඬගත්ථෙ පයමා.

ලිඬගත්ථාභිධානමත්තෙ පයමාවිහත්ති හොතීති පයමා. තත්ථාපි අනියමෙනෙකවචනබහුවචනප්පසඬගෙ “එකම්භී චත්තබ්බෙ එකවචන”න්ති පරිභාසතො ලිඬගත්ථස්සෙකත්තච්චනිච්ඡායං පයමෙකවචනං සි.

“අතො නෙනා”ති ඉතො “අතො”ති චත්තතෙ, ලිඬගග්ගහණඤ්ඤව.

66. සො .

සි, ඔඉති ද්විපදම්ඤං. ලිඬගස්ස අකාරතො පරස්ස සිවචනස්ස ඔකාරො හොති.

සුත්තෙසු හි පයමානිද්දට්ඨස්ස කාරියිනො ඡට්ඨිවිපරිණාමෙන විවරණං ආදෙසාපෙක්ඛන්ති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ව සීති විහත්ති ගස්හතෙ විහත්තිකාරියවිධිප්පකරණතො, “තතො ව විහත්තියො”ති ඉතො විහත්තිග්ගහණානුචත්තනතො වා, එවං සබ්බත්ථ සාදීනං කාරියවිධානෙ විහත්තියෙවාති දට්ඨබ්බං.

“වා පරො අසරුපා”ති පරලොපෙ සම්පත්තෙ තදපවාදෙන පුබ්බලොපමාහ.

67. සරලොපො’මාදෙසප්පච්චයාදිම්භි සරලොපෙ තු පකති.

පුබ්බස්සරස්ස ලොපො හොති අංවචනෙ, ආදෙසප්පච්චයාදිභූතෙ ව සරෙ පරෙ, සරලොපෙ කතෙ තු පරසරස්ස පකතිභාවො හොති. එත්ථ ව “සරලොපෙ”ති පුනග්ගහණං ඉමිනාව කතසරලොපනිමිත්තෙයෙව පරස්ස විකාරෙ සම්පත්තෙ පකතිභාවත්ථං. පරසරස්ස පකතිභාවිධානසාමන්ථියතො අමාදෙසප්පච්චයාදිභූතෙ සරෙ පරෙතිපි සිද්ධං.

තසාදිවිහත්තියො චෙත්ථ, පච්චයත්තෙන ගස්හරෙ;
ආදිග්ගහණමාඛ්‍යාත-කිතකෙස්වාගමන්ථිදං.

පච්චයසාහවරියා, වාදෙසො පකතීපරො;
පදන්තස්සරලොපො න, තෙන’බ්බාහාදිකෙ පරෙ.

තුග්ගහණං භික්ඛුනීආදීසු සරලොපනිවත්තනත්ථං, “නයෙ පරං යුත්තෙ”ති පරං නෙතබ්බං. පුරිසො තිට්ඨති.

පුරිසො ව පුරිසො වාති පුරිස පුරිසඉති චත්තබ්බෙ –

68. සරුපානමෙකසෙස්වසකිං.

සරුපානං සමානරුපානං පදබ්‍යාඤ්ජනානං මජ්ඣෙ එකොව සිස්සතෙ, අඤ්ඤෙ ලොපමාපජ්ජන්තෙ අසකින්ති එකසෙසො. එත්ථ ව “සරුපාන”න්ති චුත්තත්තාව සිද්ධෙ අසකිම්පයොගෙ පුනාසකිංගහණං එකවිහත්තිවිසයානමෙවාසකිම්පයොගෙ එවායන්ති දස්සනත්ථං, න ව විච්ඡාපයොගෙ’තිප්පසඬගො. “වග්ගා පඤ්ඤවපඤ්ඤසො මන්තා”ති එත්ථ “පඤ්ඤවපඤ්ඤසො”ති නිද්දෙසෙනෙව විච්ඡාපයොගසිද්ධියා ඤාපිතත්තා, අථ වා සහච්චනිච්ඡාය’මය’මෙකසෙසො.

යොගවිභාගතො වෙන්ථ, එකසෙස්වසකිං ඉති;
විරූපෙකසෙසො හොති, වා “පිතුන”න්තිආදියු.

තත්ථෙව ලිඛිගත්ථස්ස ඛණ්ණත්තවචනිච්ඡායං “ඛණ්ණිච්චත්තබ්බෙ ඛණ්ණවචන”න්ති පඨමාඛණ්ණවචනං යො, පුරිස යො ඉතීධ “අතො, වා”ති ව චත්තතෙ.

69. සබ්බයොනීනමාථ.

අකාරන්තතො ලිඛිගම්භා පරෙසං සබ්බෙසං පඨමායොනීනං, දුතියායොනීනඤ්ච යයාක්කමං ආකාරෙකාරාදෙසා හොන්ති වාති ආකාරො, සබ්බග්ගහණං සබ්බාදෙසත්ථං, සරලොපාදි පුරිමසදිසමෙව, පුරිසා තිට්ඨන්ති.

වා ඉච්චෙව රූපා රූපානි, අග්ගයො, මුත්තයො.

වාසද්දොයං වචන්ථිතපිභාසත්ථො, තෙන වෙන්ථ —

නිච්චමෙව ච පුල්ලිඛිගෙ, අනිච්චඤ්ච නපුංසකෙ;
අසන්තං කෙඤ්ඤ කතත්තෙ තු, විධිං දීපෙති වාසුති.

තත්ථෙවාලපනවචනිච්ඡායං “ලිඛිගත්ථෙ පඨමා”ති චත්තතෙ.

70. ආලපනෙ ව.

අභිමුඛං කත්වා ලපනං ආලපනං, සම්බොධනං. තස්මිං ආලපනත්ථාධිකෙ ලිඛිගත්ථාභිධානමත්තෙ ව පඨමාවිභත්ති හොති. පුරෙ විය එකවචනාදි.

පුරිස සි ඉච්චත්තු —

71. ආලපනෙ සි ගසඤ්ඤො.

ආලපනත්ථෙ විභිතො සි ගසඤ්ඤො හොතිති ගසඤ්ඤායං “භො ගෙ තු”ති ඉතො “ගෙ”ති චත්තතෙ.

72. අකාරපිතාද්‍යන්තානමා.

ලිඛිගස්ස සම්බන්ධි අකාරො ව පිතුසත්ථුඉච්චෙවමාදීනමන්තො ව ආකාරන්තමාපජ්ජතෙ ගෙ පරෙ.

“ගෙ, රස්ස”මිති ව චත්තතෙ.

73. ආකාරො වා.

ලිඛිගස්ස සම්බන්ධි ආකාරො රස්සමාපජ්ජතෙ ගෙ පරෙ විකජ්ජෙන, අදුරට්ඨස්සාලපනෙවායං.

74. සෙසතො ලොපං ගසිපි.

“සිං, සො, ස්‍යා ව, සබ්බතො ගස්සෙ වා, සතෙ වා”ති එවමාදීනි නිද්දිට්ඨෙහි අඤ්ඤො සෙසො නාම, තතො සෙසතො ලිඛිගම්භා ගසිඉච්චෙතෙ ලොපමාපජ්ජන්තෙ. අපිග්ගහණං දුතියත්ථසම්පිණ්ඩනත්ථං, එත්ථ ව සතිපි සිග්ගහණෙ වරුති වචනමෙව ඤාපකමඤ්ඤත්ථාපි සිග්ගහණෙ ආලපනාග්ගහණස්ස. කෙච්චි ආලපනාභිබ්‍යන්තියා භවන්තසද්දං වා හෙසද්දං වා පසුජ්ජන්තෙ. භො පුරිස තිට්ඨ, හෙ පුරිසා වා.

ඛණ්ණවචනෙ න විසෙසො, භවන්තො පුරිසා තිට්ඨථ.

තත්ථෙව කම්මත්ථවචනිච්ඡායං “ව,”ති චත්තතෙ.

75. යං කරොති තං කම්මං.

යං වා කරොති, යං වා විකරොති, යං වා පාපුණාති, තං කාරකං ක්‍රියානිමිත්තං කම්මසඤ්ඤං හොති.

76. කම්මන්ටේ දුතියා.

කම්මන්ටේ දුතියාවිභත්ති හොති. පුරෙ විය දුතියෙකවචනං අං, “සරලොපො”තිආදිනා සරෙ ලුත්තෙ “දීඝ”න්ති දීඝෙ සම්පත්තෙ පකතිභාවො ව, පුරිසං පස්ස.

බහුවචනෙ “සබ්බයොනීනමාථ”ති යොවචනස්සෙකාරො, පුරිසෙ පස්ස.

තත්ථෙව කත්තුචචනිච්ඡායං —

77. යො කරොති ස කත්තා.

යො අත්තප්පධානො ක්‍රියං කරොති, සො කත්තුසඤ්ඤො හොති.

“තතියා”ති චත්තතෙ.

78. කත්තරි ව.

කත්තරි ව කාරකෙ තතියාවිභත්ති හොතීති තතියෙකවචනං නා.

79. අකො නෙන.

එනාති අවිභත්තිකනිද්දෙසො. අකාරන්තතො ලිඛිගම්භා පරස්ස නාවචනස්ස එනාදෙසො හොති, සරලොපාදි, පුරිසෙන කතං.

බහුවචනම්හි —

80. සුභිස්ථකාරො ඵ.

සු, භිඉච්චෙනෙසු විභත්තිරූපෙසු පරෙසු ලිඛිගස්ස සම්බන්ධි අකාරො එත්තමාපථ්ථතෙ.

81. ස්මාහිස්මිංනං මහාහිම්හි වා.

සබ්බතො ලිඛිගම්භා ස්මා හි ස්මිංඉච්චෙනෙසං යථාක්කමං මහා, හි, මිහිඉච්චෙන ආදෙසා හොන්ති වා, පුරිසෙහි, පුරිසෙහි කතං.

තත්ථෙව කරණචචනිච්ඡායං —

82. යෙන වා කයිරතෙ තං කරණං.

යෙන වා කයිරතෙ, යෙන වා පස්සති, යෙන වා සුණාති, තං කාරකං කරණසඤ්ඤං හොති.

83. කරණෙ තතියා.

කරණකාරකෙ තතියාවිභත්ති හොති, සෙසං කත්තුසමං, ආච්චියෙන පුරිසෙන සො පුඤ්ඤං කරොති, පුරිසෙහි, පුරිසෙහි.

තත්ථෙව සම්පදානචචනිච්ඡායං —

84. යස්ස දාතුකාමො රොචතෙ ධාරයතෙ වා තං සම්පදානං.

යස්ස වා දාතුකාමො, යස්ස වා රොචතෙ, යස්ස වා ධාරයතෙ, තං කාරකං සම්පදානසඤ්ඤං හොති.

85. සම්පදානෙ චතුත්ථී.

සම්පදානකාරකෙ චතුත්ථීචිභත්ති හොතීති චතුත්ථියා එකවචනං ස.

86. සාගමො සෙ.

සබ්බතො ලිඬගම්භා සකාරාගමො හොති සෙ විහත්තිම්භි පරෙ. පුරිසස්ස ධනං දදාති.

බහුවචනම්භි “දීස”න්ති වත්තනෙ.

87. සුනංභිසු ව.

සු නං භිඉච්චෙතෙසු පරෙසු ලිඬගස්ස අන්තභුතා සබ්බෙ රස්සසරා දීසමාපජ්ජන්තෙ, වග්ගහණමිකාරුකාරානං ක්වචි නිවත්තනත්ථං. පුරිසානං.

තත්ථෙචාපාදානවචනිච්ඡායං —

88. යස්මා දපෙති භයමාදත්තෙ වා තදපාදානං.

යස්මා වා අවධිභුතා අපෙති, යස්මා වා භයං, යස්මා වා ආදත්තෙ, තං කාරකං අපාදානසඤ්ඤං හොති.

89. අපාදානෙ පඤ්චමී.

අපාදානකාරකෙ පඤ්චමීවිහත්ති හොතිති පඤ්චමියා එකවචනං ස්මා.

“අතො, සබ්බෙසං, ආ එ”ති ව වත්තනෙ.

90. ස්මාස්මිංන වා.

අකාරන්තතො ලිඬගම්භා සබ්බෙසං ස්මා ස්මිංඉච්චෙතෙසං යථාක්කමං ආකාරෙකාරාදෙසා හොන්ති වා, අඤ්ඤත්ථ මිභාදෙසො. පුරිසා අපෙති, පුරිසම්භා, පුරිසස්මා.

බහුවචනෙ සබ්බත්ථ තතියාසමං, භිස්ස භිආදෙසො හොති. පුරිසෙහි, පුරිසෙහි අපෙති.

තත්ථෙච සාමීවචනිච්ඡායං —

91. යස්ස වා පරිග්ගහො තං සාමී.

යස්ස වා පරිග්ගහො, තං සාමීසඤ්ඤං හොති.

92. සාමීස්මිං ඡට්ඨී.

සාමීස්මිං ඡට්ඨීවිහත්ති හොති. යපෙත්වා ආයාදෙසං සබ්බත්ථ වතුත්ථීඡට්ඨීනං සමානං රූපං. පුරිසස්ස එතං ධනං, පුරිසානං.

තත්ථෙච ඔකාසවචනිච්ඡායං —

93. යොධාරො තමොකාසං.

යො කත්තුකම්මානං ක්‍රියාය ආධාරො, තං කාරකං ඔකාසසඤ්ඤං හොති.

94. ඔකාසෙ සත්තමී.

ඔකාසකාරකෙ සත්තමීවිහත්ති හොතිති සත්තමියා එකවචනං ස්මිං, තස්ස “ස්මාස්මිංනං වා”ති එකාරො, මිභිආදෙසො ව, පුරිසෙ පතිට්ඨිතං, පුරිසම්භි, පුරිසස්මිං.

බහුවචනෙ “සුභිස්චකාරො එ”ති එකාරො, පුරිසෙසු.

පුරිසො, පුරිසා, හො පුරිස හො පුරිසා වා, හවන්තො පුරිසා, පුරිසං, පුරිසෙ, පුරිසෙන, පුරිසෙහි පුරිසෙහි,
පුරිසස්ස, පුරිසානං, පුරිසා පුරිසස්මා පුරිසමිහා, පුරිසෙහි පුරිසෙහි, පුරිසස්ස, පුරිසානං, පුරිසෙ පුරිසස්මිං
පුරිසමිහි, පුරිසෙසු.

තථා සුගතො, සුගතා, හො සුගත හො සුගතා වා, හවන්තො සුගතා, සුගතං, සුගතෙ, සුගතෙන, සුගතෙහි
සුගතෙහි, සුගතස්ස, සුගතානං, සුගතා සුගතස්මා සුගතමිහා, සුගතෙහි සුගතෙහි, සුගතස්ස, සුගතානං, සුගතෙ
සුගතස්මිං සුගතමිහි, සුගතෙසු.

එවං සුරා'සුර නරො'රග නාග යක්ඛා,
ගන්ධබ්බ කින්තර මනුස්ස පිසාව පෙනා;
මාතඬිග ජඬිගම තුරඬිග වරාහ සීහා,
බ්‍රාහ්ම'ව්ජ කච්ජප තරච්ජ මිග'ස්ස සොණා.

ආලොක ලොක නිලයා'නිල වාග යොගා, වායාම ගාම
නිගමා'ගම ධම්ම කාමා;
සඬිසො'ස සොස පටිසා'සව කොධ ලොභා,
සාරම්භ ථම්භ මද මාන පමාද මක්ඛා.

පුන්'නාග පුග පනසා'සන වම්පක'ම්බා,
හින්'තාල තාල බකුල'ජ්ජුන කිංසුකා ව;
මන්'දාර කුන්ද පුච්චන්ද කරඤ්ජ රුක්ඛා,
ඤ්ඤායා මයුර සකුනණ්ඩජ කොඤ්ච භංසා —

ඉච්චාදයොපි.

මනොගණාදිස්ස තු නාසස්මාස්මිංසු විසෙසො. අඤ්ඤත්ථ පුරිසසමං.

මනො, මනා, හෙ මන හෙ මනා වා, හවන්තො මනා, මනං, මනෙ.

“වා”ති වත්තතෙ.

95. මනොගණාදිතො ස්මිංනානම්ආ.

මනොපභුති ගණො මනොගණො, මනොගණාදිතො ස්මිං, නාඉච්චෙවෙනසං යථාක්කමං ඉකාරාකාරාදෙසා
හොන්ති වා. ආදිග්ගහණෙන බිලපදාදිතොපි.

“මනොගණාදිතො”ති වත්තතෙ.

96. ස සරෙ වාගමො.

එතෙහෙව මනොගණාදිහි සරෙ පරෙ සාගමො හොති වා. මනසා, මනෙන.

වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, තෙන “මනො මනා මනං මනෙ මනආයතන”න්තිආදීසු න හොති.
“මානසිකං, චෙතසික”න්තිආදීසු නිව්චං. මනෙහි, මනෙහි.

“මනොගණාදිතො, වා”ති ව වත්තතෙ.

97. සස්ස වො.

මනොගණාදිතො පරස්ස සස්ස විහත්තිස්ස ඔකාරො හොති වා. සාගමො.

මනසො මනස්ස, මනානං, මනා මනස්මා මනමිහා, මනෙහි මනෙහි, මනසො මනස්ස, මනානං, මනසි
මනෙ මනස්මිං මනමිහි, මනෙසු.

එවං වචො වයො තෙජො,
තපො චේතො තමො යසො;

අයෝ පයෝ සිරෝ ඡන්දෝ,
සරෝ උරෝ රහෝ අහෝ –

ඉච්චාදි මනෝගණෝ.

ගුණවන්තුසද්දස්ස හෙදො. ගුණවන්තු සි ඉතිධ –

“සවිහත්තිස්ස, න්තුස්සා”ති ව අධිකාරො.

98. ආ සිමිහි.

සබ්බස්සෙව න්තුපච්චයස්ස සවිහත්තිස්ස ආආදෙසො හොති සිමිහි විහත්තිමිහි. ගුණවා.

“යොමිහි, පයමෙ”සිහගතියා “වා”ති ව වත්තනෙ.

99. න්තුස්ස න්තො.

සබ්බස්සෙව න්තුපච්චයස්ස සවිහත්තිස්ස න්තොආදෙසො හොති වා යොමිහි පයමෙ, ගුණවන්තො තිට්ඨන්ති.

“සුනංහිසු, අත්ත”න්ති ව වත්තනෙ.

100. න්තුස්සන්තො යොසු ව.

න්තුපච්චයස්ස අන්තො උකාරො අත්තමාපජ්ජනෙ සුනංහි යොඉච්චෙනෙසු, වග්ගහණෙන අඤ්ඤෙසු අං නා ස්මාස්මිංසු ව. ගුණවන්තා, ඡට්ඨියා සිද්ධෙපි අන්තාදෙසෙ පුන අත්තග්ගහණකරණතො යොනං ඉකාරො ව ක්චචි. ගුණවන්ති.

“අ”මිති වත්තනෙ.

101. අවණ්ණො ව ගෙ.

සබ්බස්සෙව න්තුපච්චයස්ස සවිහත්තිස්ස අං අවණ්ණඉච්චෙනෙ ආදෙසො හොන්ති ගෙ පරෙ.

හො ගුණවං හො ගුණව හො ගුණවා, හවන්තො ගුණවන්තො ගුණවන්තා, ගුණවන්තං, ගුණවන්තෙ.

“වා”ති වත්තනෙ.

102. තොතිතා සස්මිංනාසු.

සබ්බස්සෙව න්තුපච්චයස්ස සවිහත්තිස්ස තොති තාආදෙසො හොන්ති වා සස්මිංනාඉච්චෙනෙසු යථාසංඛාරං. ගුණවතා ගුණවන්තෙන, ගුණවන්තෙහි ගුණවන්තෙහි.

103. ත්තස්ස සෙ වා.

සබ්බස්සෙව න්තුපච්චයස්ස සවිහත්තිස්ස ත්තස්සඉච්චයමාදෙසො හොති වා සෙ විහත්තිමිහි. ගුණවන්තස්ස ගුණවතො.

104. නංමිහි තං වා.

සබ්බස්සෙව න්තුපච්චයස්ස සවිහත්තිස්ස තංආදෙසො හොති වා නංමිහි විහත්තිමිහි. ගුණවතං ගුණවන්තානං.

“අමිහ තුමිහ න්තු”ඉච්චාදිනා ස්මාවචනස්ස නාඛ්‍යපදෙසො.

ගුණවතා ගුණවන්තා ගුණවන්තස්මා ගුණවන්තමිහා, ගුණවන්තෙහි ගුණවන්තෙහි, ගුණවන්තස්ස ගුණවතො, ගුණවතං ගුණවන්තානං, ගුණවති ගුණවන්තෙ ගුණවන්තස්මිං ගුණවන්තමිහි, ගුණවන්තෙසු.

එවං ගණවා කුලවා බලවා යසවා ධනවා සුතවා භගවා හිමවා එලවා සිලවා පඤ්ඤවා ඉච්චාදයො.

හිමවන්තුසද්දතො සිමිති කතෙ —

“අත්තං, න්තුස්ස’න්තො”ති ව චත්තමානෙ —

105. සිමිති වා.

න්තුපච්චයස්ස අත්තො අත්තං භොති වා සිමිති විභත්තිමිති. හිමවන්තො, හිමවා, සෙසං සමං.

පුන වාග්ගහණකරණං හිමවන්තුසද්දතො අඤ්ඤත්‍ර අත්තනිසෙධනත්ථං, වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො. තෙන ගුණවන්තාදීසු නාතිප්පසඬිගො.

එවං සතිමා ධිතිමා ගතිමා මතිමා මුතිමා මුත්තිමා ජුතිමා සිරිමා හිරිමා ථුතිමා රතිමා යතිමා සුවිමා කලිමා බලිමා කසිමා රුචිමා බුද්ධිමා චක්ඛුමා ඛන්ධුමා භෙතුමා සෙතුමා කෙතුමා රාහුමා භාණුමා බාණුමා විජ්ජුමා ඉච්චාදයො.

තත්ථ සතිමන්තු ඛන්ධුමන්තුසද්දානං අංසෙසු රූපභෙදො. “අත්තං, න්තුස්සා”ති ව චත්තතෙ.

106. සබ්බස්ස වා අංසෙසු.

සබ්බස්සෙව න්තුපච්චයස්ස අත්තං භොති වා අංසඉච්චෙතෙසු. ඉධාපි වාසද්දස්ස වචන්ථිතවිභාසත්තා නාතිප්පසඬිගො . සතිමං සතිමන්තං, ඛන්ධුමං ඛන්ධුමන්තං, සතිමස්ස සතිමතො සතිමන්තස්ස, ඛන්ධුමස්ස ඛන්ධුමතො ඛන්ධුමන්තස්ස, සෙසං සමං.

ගච්ඡන්තසද්දස්ස භෙදො, ගච්ඡන්ත සි,

“වා”ති චත්තතෙ.

107. සිමිති ගච්ඡන්තාදීනං න්තසද්දො අං.

ගච්ඡන්තිච්චෙවමාදීනං අත්තප්පච්චයන්තානං න්තසද්දො අංරූපං ආපජ්ජතෙ වා සිමිති විභත්තිමිති. සරලොපසිලොපා, සො ගච්ඡං, ගච්ඡන්තො වා ගණ්භාති.

“ගච්ඡන්තාදීනං, න්තසද්දො”ති ව චත්තමානෙ —

108. සෙසෙසු න්තුව.

ගච්ඡන්තාදීනං න්තසද්දො න්තුපච්චයොව දට්ඨබ්බො සෙසෙසු විභත්තිප්පච්චයෙසු, අස්මිමිති කාරියාතිදෙසොයං. සෙසං ගුණවන්තුසමං.

තෙ ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තා, භො ගච්ඡං භො ගච්ඡ භො ගච්ඡා, භවන්තො ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තා, [ගච්ඡං] ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තෙ, ගච්ඡතා ගච්ඡන්තෙන, ගච්ඡන්තෙහි ගච්ඡන්තෙහි, ගච්ඡතො ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡනං ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡතා ගච්ඡන්තස්මා ගච්ඡන්තමිහා, ගච්ඡන්තෙහි ගච්ඡන්තෙහි, ගච්ඡතො ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡනං ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡති ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තස්මිං ගච්ඡන්තමිති, ගච්ඡන්තෙසු.

එවං මහං වරං තිට්ඨං, දදං භුඤ්ජං සුඤං පවං;

ජයං ජීරං වටං මීයං, සරං කුබ්බං ජපං වජං —

ඉච්චාදයො.

භවන්තසද්දස්ස ග යො නා සවචනෙසු විසෙසො. සො භවං.

“භවතො”ති චත්තතෙ.

109. ඔභාවො ක්චචි යොසු වකාරස්ස.

හවන්තඉච්චෙනස්ස චකාරස්ස ඔභාවො හොති ක්වචි යොඉච්චෙනෙසු. තෙ හොන්තො හවන්තො හවන්තා.

“හවතො”ති චත්තතෙ.

110. හො ගෙ තු.

සබ්බස්සෙව හවන්තසද්දස්ස හො හොති ගෙ පරෙ. තුසද්දෙන හන්තෙ, හොන්තාදි ව, ගලොපො, හො හන්තෙ හොන්ත හොන්තා, හොන්තො හවන්තො හවන්තා, හවන්තං, හොන්තෙ හවන්තෙ.

නාසෙසු “ඔභාවො ක්වචි”ති යොගචිභාගෙන ඔභාවො.

හොතා හවතා හවන්තෙන, හොතො හවතො හවන්තස්ස ඉච්චාදි.

111. හදන්තස්ස හද්දන්ත හන්තෙ.

සබ්බස්සෙව හදන්තසද්දස්ස හද්දන්ත හන්තෙඉච්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති ක්වචි ගෙ පරෙ යොසු ව. හො හද්දන්ත හන්තෙ, හදන්ත හදන්තා වා ඉච්චාදි පුරිසසද්දසමං.

112. සන්තසද්දස්ස සො හෙ බො චන්තෙ.

සබ්බස්සෙව සන්තසද්දස්ස සසද්දාදෙසො හොති හකාරෙ පරෙ, අන්තෙ ව බකාරාගමො හොති.

වසද්දග්ගහණෙන අහකාරෙපි සමාසෙ ක්වචි සකාරාදෙසො. සබ්භි.

හෙති කිං? සන්තෙහි, සෙසං ගච්ඡන්තසද්දසමං.

අත්ථි රාජ බ්‍රහ්ම අත්ත සබ්බසද්දාදිනං හෙදො, තථෙව ස්‍යාද්‍යුප්පත්ති, “රාජ සි”ඉති යීතෙ –

“බ්‍රහ්මත්තසබ්බරාජාදිතො”ති අධිකාරො.

113. ස්‍යා ව.

බ්‍රහ්ම අත්ත සබ්බ රාජඉච්චෙවමාදිතො සිවචනස්ස ආකාරො හොති. ආදිසද්දෙන ආතුමාදිසද්දතො ව. සරලොපාදි. රාජා තිට්ඨති.

114. යොනමානො.

බ්‍රහ්මත්තසබ්බරාජාදිතො යොනං ආනොආදෙසො හොති. රාජානො තිට්ඨන්ති, හො රාජ හො රාජා, හවන්තො රාජානො.

“වා”ති චත්තතෙ.

115. බ්‍රහ්මත්තසබ්බරාජාදිතො අමානං.

බ්‍රහ්මාදීහි පරස්ස අංවචනස්ස ආනං හොති වා. රාජානං පස්ස රාජං වා, රාජානො.

“සචිහත්තිස්ස, රාජස්සා”ති ව චත්තතෙ.

116. නාමිහි රඤ්ඤා වා.

සබ්බස්සෙව රාජසද්දස්ස සචිහත්තිස්ස රඤ්ඤාආදෙසො හොති වා නාමිහි චිහත්තිමිහි. රඤ්ඤා කතං රාජෙන වා.

117. රාජස්ස රාජු සුනංහිසු ව.

සබ්බස්ස රාජසද්දස්ස රාජ්ජආදෙසො හොති සු නං හිඉච්චෙනෙසු වචනෙසු. වසද්දො විකප්පනත්ථො, “සුනංහිසු වා”ති දීසො, රාජුහි රාජුහි, රාජෙහි රාජෙහි වා.

“සවිහත්තිස්සා”ති අධිකාරො.

118. රාජස්ස රඤ්ඤොරාජීනො සෙ.

සබ්බස්සෙව රාජසද්දස්ස සවිහත්තිස්ස රඤ්ඤො රාජීනොඉච්චෙන ආදෙසා හොන්ති සෙ විහත්තිමිහි. රඤ්ඤො, රාජීනො දෙති.

“රාජස්සා”ති වත්තනෙ.

119. රඤ්ඤං නං මහී වා.

සබ්බස්සෙව රාජසද්දස්ස සවිහත්තිස්ස රඤ්ඤං ආදෙසො හොති වා නංමහී විහත්තිමිහි. රඤ්ඤං රාජුනං රාජානං.

පඤ්චමියං —

120. අමිහතුමිහන්තුරාජබ්‍රහ්මත්තසබ්බත්ථුපිතාදීහි ස්මා නාව.

අමිහතුමිහන්තුරාජබ්‍රහ්මත්තසබ්බත්ථුපිතඉච්චෙවමාදීහි ස්මාවචනං නාව දට්ඨබ්බන්ති ස්මාවචනස්ස නාභාවාතිදෙසො. අතිදෙසො පන ඡබ්බිධො.

වුත්තඤ්ච —

“ඛප්පදෙසො නිමිත්තඤ්ච, තංරූපං තංසභාවතා;
සුත්තඤ්චෙව තථා කාරි-යාතිදෙසොති ඡබ්බිධො”ති.

තත්‍රායං බ්‍රහ්මත්තසබ්බාදීසු පාඨසාමත්ථියතො රූපාතිදෙසො. සෙසං තතියාසමං.

රඤ්ඤො අපෙති, රාජුහි රාජුහි, රාජෙහි රාජෙහි, රඤ්ඤො, රාජීනො සන්තකං, රඤ්ඤං රාජුනං රාජානං.

“රාජස්සා”ති වත්තනෙ.

121. ස්මිංමහි රඤ්ඤෙ රාජීනි.

සබ්බස්සෙව රාජසද්දස්ස සවිහත්තිස්ස රඤ්ඤෙ රාජීනිඉච්චෙන ආදෙසා හොන්ති ස්මිංමහි විහත්තිමිහි. රඤ්ඤෙ, රාජීනි පතිට්ඨිතං, රාජුසු රාජෙසු.

බ්‍රහ්මසද්දස්ස ව ග නා ස ස්මිංසු විසෙසො. බ්‍රහ්මා, බ්‍රහ්මානො.

ආලපනෙ ව “එ”ති වත්තනෙ.

122. බ්‍රහ්මනො ගස්ස ව.

බ්‍රහ්මසද්දනො ගස්ස ව එකාරො හොති, වග්ගහණං එග්ගහණානුකඩ්ඨනත්ථං, හො බ්‍රහ්මෙ, භවන්තො බ්‍රහ්මානො, බ්‍රහ්මානං බ්‍රහ්මං, බ්‍රහ්මානො.

විපරිණාමෙන “බ්‍රහ්මස්ස, අන්තො”ති ව වත්තනෙ.

123. උත්තං සනාසු.

බ්‍රහ්මසද්දස්ස අන්තො උත්තමාපජ්ජනෙ ස නාඉච්චෙනෙසු වචනෙසු. උත්තමීති භාවනිද්දෙසො කත්ථවි අභාවදස්සනත්ථො. බ්‍රහ්මුනා, බ්‍රහ්මෙහි බ්‍රහ්මෙහි.

සස්මිං උත්තෙ කතෙ “ඉවණ්ණුවණ්ණා කුලා”ති ලසඤ්ඤායං —

124. කුලතො සස්ස නො වා.

කුලසඤ්ඤෙහි ඉවණ්ණුවණ්ණෙහි පරස්ස සඉච්චෙනස්ස වචනස්ස නොඉච්චාදෙසො හොති වා. බ්‍රහ්මිනො බ්‍රහ්මස්ස, බ්‍රහ්මානං බ්‍රහ්මිනං වා, උත්තමිති යොගච්ඡාගෙන අඤ්ඤත්ථාපි උත්තං.

පඤ්චමියං නාභාවාතිදෙසො. බ්‍රහ්මිනා, බ්‍රහ්මෙහි බ්‍රහ්මෙහි, බ්‍රහ්මිනො බ්‍රහ්මස්ස, බ්‍රහ්මානං බ්‍රහ්මිනං වා.

125. බ්‍රහ්මතො තු ස්මිං නි.

බ්‍රහ්මසද්දතො ස්මිංවචනස්ස නි හොති. තුසද්දෙන කම්මවම්මමුද්ධාදිතො ව ක්වචි. බ්‍රහ්මනි, බ්‍රහ්මෙසු.

අත්තසද්දස්ස තතියාදිස්වෙව විසෙසො.

අත්තා, අත්තානො, හො අත්ත හො අත්තා, භවන්තො අත්තානො, අත්තානං අත්තං, අත්තානො.

නාමිති “අකම්මන්තස්ස වා”ති එත්ථ වසද්දෙන අත්තන්තස්ස අත්තං වා. අත්තනා අත්තෙන වා.

126. අත්තන්තො හිස්මිමනත්තං.

අත්තසද්දස්ස අත්තො අනත්තමාපජ්ජතෙ හිස්මිං පරෙ. අත්තනෙහි අත්තනෙහි.

“තතො, අත්තතො”ති ව වත්තතෙ.

127. සස්ස නො.

තතො අත්තසද්දතො සස්ස විහත්තිස්ස නො හොති. අත්තනො, අත්තානං.

128. ස්මා නා.

තතො අත්තසද්දතො ස්මාවචනස්ස නා හොති. අත්තනා අපෙති.

නාභාවාතිදෙසෙනෙව සිද්ධෙපි උත්තරසුත්තෙන එකයොගමකත්ථා හින්තයොගකරණං අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං, තෙන අත්තන්තකකාරස්ස රකාරො ජකාරෙ ක්වචි. අනුජො අත්තජො වා. අත්තනෙහි අත්තනෙහි, අත්තනො, අත්තානං.

“අත්තතො”ති වත්තතෙ.

129. තතො ස්මිං නි.

තතො අත්තසද්දතො ස්මිංවචනස්ස නි හොති. අත්තනි, අත්තෙසු.

සඬසද්දස්ස හෙදො. සඬා, සඬානො.

“යොන”මිති වත්තතෙ.

130. සඬතො වායොනො.

සඬසද්දතො යොනං ආයො නොආදෙසා ව හොන්ති. සඬායො.

131. සඬන්තස්සි නොනානංසෙසු.

සඬසද්දන්තස්ස ඉකාරාදෙසො හොති නොනානංසඉච්චෙනෙසු පරෙසු. සඬිනො තිට්ඨන්ති.

ආලපනෙ ගසඤ්ඤායං —

132. සබ්බො ගස්සෙ වා.

සබ්බො ගස්ස අකාර ආකාර ඉකාර ඊකාරඵකාරාදෙසා භොන්ති. වාසද්දෙන අඤ්ඤස්මාපි ක්වචි ඵකාරො. යථා — හද්දන්තෙ ඉසෙ ඉති.

අ ව ආ ව ඉ ව ඊ ව ඵ වාතිපි ඵ, පුබ්බස්සරානං කමෙන ලොපො.

භො සබ්බ භො සබ්බා භො සබ්බි භො සබ්බි භො සබ්බෙ, හවන්තො සබ්බානො සබ්බායො සබ්බිනො.

“සබ්බන්තස්ස, ආරො වා”ති ව වත්තතෙ.

133. සුන්තමංසු වා.

සබ්බන්තස්ස ආරො භොති වා සුන්තං අංඉච්චෙනෙසු පරෙසු. සබ්බාරං සබ්බානං සබ්බං, සබ්බානො සබ්බායො සබ්බිනො, සබ්බිනා.

“සබ්බන්තස්සා”ති වත්තතෙ.

134. ආරො හිමිහි වා.

සබ්බන්තස්ස ආරො භොති වා හිමිහි විහන්තිමිහි. සබ්බාරෙහි සබ්බාරෙහි, සබ්බෙහි සබ්බෙහි.

ඉකාරාදෙසෙ “කුලනො සස්ස නො වා”ති නො. සබ්බිනො සබ්බස්ස, සබ්බාරානං සබ්බිනං.

ස්මාවචනස්ස නාභාවො. සබ්බිනා, සබ්බාරෙහි සබ්බාරෙහි සබ්බෙහි සබ්බෙහි, සබ්බිනො සබ්බස්ස, සබ්බාරානං සබ්බිනං.

“සබ්බනො”ති ව වත්තතෙ.

135. ස්මිමෙ .

සබ්බනො ස්මිමෙවචනස්ස ඵකාරො භොති. නිච්චන්ථොයමාරම්භො. සබ්බෙ, සබ්බාරෙසු සබ්බෙසු.

ආතුමසද්දස්ස පඨමාදුතියාසු අත්තසද්දස්සෙව රූපනායො. ආතුමා, ආතුමානො, භො ආතුම භො ආතුමා, හවන්තො ආතුමානො, ආතුමානං ආතුමං, ආතුමානො, ආතුමෙන ඉච්චාදි පුරිසසමං.

පුමසද්දස්ස භෙදො. පුම සි,

“සච්චන්තිස්සා”ති අධිකාරො.

136. පුමන්තස්සා සිමිහි.

පුමසද්දස්ස සච්චන්තිස්ස ආකාරාදෙසො භොති සිමිහි විහන්තිමිහි. අන්තග්ගහණෙන මසවයුචාදීනමන්තස්ස ව. පුමා.

“පුමන්තස්සා”ති අධිකාරො.

137. යොස්වානො.

පුමන්තස්ස සච්චන්තිස්ස ආනොආදෙසො භොති යොසු විහන්තිසු. පුමානො.

138. අමාලපනෙකච්චනෙ.

පුමන්තස්ස සච්චන්තිස්ස අං භොති ආලපනෙකච්චනෙ පරෙ. භෙ පුමං, භෙ පුමානො, පුමං, පුමානො.

“ආ, වා” ති ව වත්තනෙ.

139. උ නාමිනි ව.

පුමන්තස්ස ආඋආදෙසො හොන්ති වා නාමිනි විහත්තිමිති. වසද්දෙන පුමකම්මටාමන්තස්ස වු’කාරො වා සස්මාසු. පුමානා පුමුනා පුමෙන වා.

“ආනෙ” ති වත්තනෙ.

140. හිවිහත්තිමිනි ව.

පුමන්තස්ස හිවිහත්තිමිනි ව ආනෙආදෙසො හොති. විහත්තිග්ගහණං සවිහත්තිග්ගහණනිවත්තනත්ථං. පුමානෙහි පුමානෙහි.

වසද්දෙන යුවමසවාදීනමන්තස්ස වා ආනාදෙසො හොති සබ්බවිහත්තිසු. “උ නාමිනි වා” ති එත්ථ වසද්දෙන පුමන්තස්සකාරො වා සස්මාසු විහත්තිසු. “කුලතො සස්ස නො වා” ති නො. පුමුනො පුමස්ස, පුමානං.

“ස්මා, නා” ති වත්තනෙ.

141. කුලතො ව.

කුලඉච්චෙනෙහි ස්මාවචනස්ස නා හොති. වග්ගහණං ක්වචි නිවත්තනත්ථං. පුමානා පුමුනා පුමා පුමස්මා පුමම්භා, පුමානෙහි පුමානෙහි පුමෙහි පුමෙහි, පුමුනො පුමස්ස, පුමානං.

142. ආනෙ ස්මිමිනි වා.

පුමන්තස්ස සවිහත්තිස්ස ආනෙආදෙසො හොති වා ස්මිමිනි විහත්තිමිති. පුමානෙ පුමෙ පුමස්මිං පුමම්භි.

143. සුස්මිමා වා.

පුමන්තස්ස සුඉච්චෙනස්මිං පරෙ ආආදෙසො හොති වා. පුමාසු පුමෙසු.

යුවාදීසු “යුව සි” ඉතිධ –

“පුමන්තස්සා සිමිති” ති එත්ථ අන්තග්ගහණෙන ආකාරො, “හිවිහත්තිමිනි වා” ති සුත්තෙ වසද්දෙන ආනාදෙසො ව.

යුවා යුවානො, යුවානා යුවා, හෙ යුව හෙ යුවා හෙ යුවාන හෙ යුවානා, හවන්තො යුවානා, යුවානං යුවං, යුවානෙ යුවෙ.

“අකම්මන්තස්ස වා” ති එත්ථ වසද්දෙන යුවමසවාදීනමන්තස්ස ආ හොති වා නාසුඉච්චෙනෙසුති ආත්තං.

යුවානා යුවෙන යුවානෙන වා, යුවානෙහි යුවානෙහි යුවෙහි යුවෙහි, යුවානස්ස යුවස්ස, යුවානානං යුවානං, යුවානා යුවානස්මා යුවානම්භා, යුවානෙහි යුවානෙහි යුවෙහි යුවෙහි, යුවානස්ස යුවස්ස, යුවානානං යුවානං, යුවානෙ යුවානස්මිං යුවානම්භි යුවෙ යුවම්භි යුවස්මිං, යුවානෙසු යුවාසු යුවෙසු.

එවං මසවා මසවානො, මසවානා ඉච්චාදි යුවසද්දසමං.

අකාරන්තං.

ආකාරන්තො පුල්ලිඬිගො සාසද්දො.

සා සි, සිලොපො, සා සුනබො.

බහුවචනෙ –

144. අසො රස්සමෙකවචනයොස්වපි ව.

සසඤ්ඤකආකාරවජ්ජිතො ලිඛිගස්සන්තො සරො රස්සමාපජ්ජතෙ එකවචනෙසු යොසු ව පරෙසුති රස්සත්තං.
අපිග්ගහණං සිම්භි නිවත්තනත්ථං. සෙසං නෙය්‍යං.

සා තිට්ඨන්ති, හෙ ස හෙ සා, හෙ සා, සං, සෙ, සෙන, සාහි සාහි, සස්ස සාය, සානං, සා සස්මා සම්භා, සාහි
සාහි, සස්ස, සානං, සෙ සස්මිං සම්භි, සාසු.

එවං පච්චක්ඛධම්මා ගාණඨිවධන්වාපභුතයො.

ආකාරන්තං.

ඉකාරන්තො පුල්ලිඬිගො අග්ගිසද්දො. ස්‍යාදුසුජ්ජන්ති, අග්ගි සි,

“අන්තො, සිම්භි, වා”ති ව චත්තතෙ.

145. අග්ගිස්සිති.

අග්ගිස්ස අන්තො ඉති හොති වා සිම්භි විහත්තිම්භි. “සෙසතො ලොපං ගසිපි”ති සිලොපො. අග්ගිති අග්ගි.

බහුවචනෙ “ඉවණ්ණුවණ්ණා කුලා”ති කුලසඤ්ඤායං –

“කුලතො, වා”ති ව චත්තතෙ.

146. සපතො ව යොනං ලොපො.

සපසඤ්ඤෙහි ඉත්ථිවාචකෙහි ආකාරිවණ්ණුවණ්ණෙහි, කුලසඤ්ඤෙහි ව පරෙසං යොවචනානං ලොපො හොති
වා. වචත්ථිතවිභාසායං.

147. යොසු කතනිකාරලොපෙසු දීසං.

ලිඛිගස්සන්තභුතා සබ්බෙ රස්සසරා යොසු කතනිකාරලොපෙසු දීසමාපජ්ජන්තෙ. කතා නිකාරලොපා යෙසං තෙ
කතනිකාරලොපා. අග්ගි.

“පඤ්චාදීනමත්ත”න්ති ඉතො “අත්ත”මිති වත්තතෙ.

148. යොස්වකතරස්සො කො.

යොසු පරෙසු අකතරස්සො කො අත්තමාපජ්ජතෙ. අග්ගයො.

කොති කිං? රත්තියො.

ආලපනෙපෙවං. හෙ අග්ගි, හෙ අග්ගි හෙ අග්ගයො.

දුතියෙකවචනෙ පුබ්බස්සරලොපෙ සම්පත්තෙ –

149. අං මො නිග්ගහිතං කුලපෙහි.

කුලපඉච්චෙතෙහි පරස්ස අංවචනස්ස, මකාරස්ස ව නිග්ගහිතං ආදෙසො හොති. අග්ගිං.

අග්ගි අග්ගයො, අග්ගිනා, අග්ගිහි අග්ගිහි, “සුනංහිසු වා”ති එත්ථ වග්ගහණෙන කත්ථවි දීසාභාවො. අග්ගිහි
අග්ගිහි.

“කුලතො සස්ස නො වා”ති නො. අග්ගිනො අග්ගිස්ස, අග්ගිනං.

“ස්මා නා” ති වත්තමානෙ “කුලතො වා” ති විකප්පෙන නා. අග්ගිනා අග්ගිස්මා අග්ගිමහා, අග්ගිහි අග්ගිහි අග්ගිහි අග්ගිහි, අග්ගිනො අග්ගිස්ස, අග්ගිනං අග්ගිනං, අග්ගිමිහි අග්ගිස්මිං, අග්ගිසු අග්ගිසු.

එවමඤ්ඤෙපි –

ජොති පාණි ගණ්ඨි මුට්ඨි, කුච්ඡි වත්ථි සාලි වීහි;
බ්‍යාධි ඔධි බොධි සන්ධි, රාසි කෙසි සාති දීපි.

ඉසි මුනි මණි ධනි යති ගිරි රවි කවි,
කපි අසි මසි නිධි විධි අහි කිම් පති;
හරි අරි නිම් කලි බලි ජලධි ගහපති,
උරුධිති වරමති නිරුපධි අධිපති.

අඤ්ජලි සාරථි අතිථි සමාධි උදධිජ්ජභුතයො.

ඉකාරන්තං.

ඊකාරන්තො පුල්ලිඨිගො දණ්ඨිසද්දො.

“දණ්ඨි සි” ඉතිධ –

“අසො රස්සමෙකවචනායොස්වපි වා” ති රස්සත්තෙ සම්පත්තෙ එත්ථෙවාපිග්ගහණෙන සිස්මිං තදභාවෙ සිද්ධෙ නියමත්ථමාහ.

“රස්ස”න්ති වත්තමානෙ –

150. න සිස්මිමනපුංසකානි.

සිස්මිං නපුංසකවජ්ජිතානි ලිඨිගානි න රස්සමාපජ්ජන්තෙති රස්සත්තාභාවො, සිලොපො. දණ්ඨි තිට්ඨති.

අනපුංසකානීති කිං? සුඛකාරි දානං.

එත්ථ ව –

විසදාවිසදාකාර-වොහාරොහයමුත්තකා;
පුමාදිජානනෙ හෙතු-භාවතො ලිඨිගමීරිතා.

යොලොපෙ දණ්ඨි තිට්ඨන්ති.

ඉතරත්‍ර “අසො රස්ස” මිච්චාදිනා රස්සත්තෙ කතෙ –

“කුතො, කතරස්සා” ති ව වත්තතෙ.

151. යොනං නො.

සබ්බෙසං යොනං සාලපනානං කුතො කතරස්සා පරෙසං නොඉච්චාදෙසො හොති. දණ්ඨිනො තිට්ඨන්ති.

කතරස්සානි කිං? අග්ගයො.

අධිකාරං විනා “යොනං,
නො” ති යොගවිභාගතො;
ක්චචි අකතරස්සාපි,
නො සාරමතිනො යථා.

ආලපනෙ “ගෙ” ති වත්තතෙ.

152. කුලපා රස්සා.

කුලපඉච්චෙන රස්සමාපජ්ජන්තෙ ගෙ පරෙ. හො දණ්ඩි.

“අසො රස්ස”න්තිආදිනාව සිද්ධෙපි රස්සත්තෙ පුනාරම්භො නියමත්ථො, තෙන “හො ගො”න්තිආදීසු න භවති. දණ්ඩි දණ්ඩිනො.

දුතියායං රස්සත්තෙ කතෙ “අ”මිති වත්තනෙ, “සපතො ස්මිං යං වා”ති ඉතො මණ්ඩුකගතියා “වා”ති වත්තනෙ.

153. නං කුතො කතරස්සා.

කුතො කතරස්සා පරස්ස අංවචනස්ස නං හොති වා. දණ්ඩිනං දණ්ඩිං, දණ්ඩි දණ්ඩිනො, දණ්ඩිනා, දණ්ඩිහි දණ්ඩිහි, දණ්ඩිනො දණ්ඩිස්ස, දණ්ඩිනං.

“කුලතො වා”ති නා. දණ්ඩිනා දණ්ඩිස්මා දණ්ඩිමිහා, දණ්ඩිහි දණ්ඩිහි, දණ්ඩිනො දණ්ඩිස්ස, දණ්ඩිනං.

“කුතො, කතරස්සා”ති ව වත්තනෙ, පුරෙ විය “වා”ති ව.

154. ස්මිං නි.

කුතො කතරස්සා පරස්ස ස්මිංවචනස්ස නිඉච්චාදෙසො හොති වා. දණ්ඩිනි දණ්ඩිස්මිං දණ්ඩිමිහි, දණ්ඩිසු.

එවමඤ්ඤානිපි —

ධම්මි සඩ්ඨි ඤාණි භත්ථි, වක්කි පක්ඛි දායි රට්ඨි;
ජත්ති මාලි වම්මි යොගි, භාගි භොගි කාමි සාමි.

ධජී ගණි සසි කුට්ඨි, ජට්ඨි යානි සුඛි සිඛි;
දන්ති මන්ති කරි වාගි, කුසලි මුසලි බලි.

පාපකාරි සත්තුසාති, මාලාකාරි දිසජ්චි;
ධම්මවාරි සිසයායි, සිහනාදි භූමිසායි —

ඉච්චාදිනි ඊකාරන්තනාමානි.

ගාමණිසද්දස්ස තු සත්තම්මං හෙදො.

ගාමණි, ගාමණි ගාමණිනො, හො ගාමණි, හොන්තො ගාමණි හොන්තො ගාමණිනො, ගාමණිනං ගාමණිං, ගාමණි ගාමණිනො.

සෙසං දණ්ඩිස්මං. නිආදෙසාභාවොව විසෙසො. එවං සෙනානි සුධිප්පභුතයො.

ඊකාරන්තං.

උකාරන්තො පුල්ලිඨිගො භික්ඛුසද්දො.

තථෙව භික්ඛුසද්දතො සි, සිලොපො. සො භික්ඛු.

බහුවචනෙ “සපතො ව යොනං ලොපො”ති යොලොපො, “යොසු කත”ඉච්චාදිනා දිසො. තෙ භික්ඛු.

ලොපාභාවෙ “වා, යොන”න්ති ව වත්තනෙ.

155. ලතො වොකාරො ව.

ලසඤ්ඤානො පරෙසං යොව්වනානං වොකාරාදෙසො හොති වා. කාරග්ගහණෙන යොනං නො ව හොති.
වසද්දග්ගහණං කත්ථවි නිවත්තනත්ථං. අථ වා වග්ගහණං නොග්ගහණානුවත්තනත්ථං, තෙන
ජන්තුසබ්බඤ්ඤාදිතො යොනං නො ව හොති. වාසද්දො වචන්ථිතවිභාසත්ථො. තෙන –

භික්ඛුප්පභුතීතො නිව්චං, වො යොනං හෙතුආදිතො;
විභාසා න ව වො නො ව, අමුප්පභුතීතො භවෙ.

“අත්තං, අකතරස්සො”ති ව වත්තතෙ.

156. වෙවොසු ලො ව.

වෙ වොඉච්චෙතෙසු ව පරෙසු අකතරස්සො ලො අත්තමාපජ්ජතෙ. භික්ඛවො, හො භික්ඛු, භවන්තො භික්ඛු.

ලොපාභාවෙ –

157. අකතරස්සා ලතො ය්වාලපනස්ස වෙවො.

අකතරස්සා ලතො පරස්ස ආලපනෙ විහිතස්ස යොඉච්චෙනස්ස වෙ වොආදෙසා හොන්ති. අත්තං. භවන්තො
භික්ඛවෙ භික්ඛවො. “අං මො නිග්ගහිතං කුලපෙහි”ති නිග්ගහිතං.

භික්ඛුං, භික්ඛු භික්ඛවො, භික්ඛුනා, භික්ඛුහි භික්ඛුහි භික්ඛුහි භික්ඛුහි, භික්ඛුනො භික්ඛුස්ස, භික්ඛුනං
භික්ඛුනං, භික්ඛුනා භික්ඛුස්මා භික්ඛුමිහා, භික්ඛුහි භික්ඛුහි භික්ඛුහි භික්ඛුහි, භික්ඛුනො භික්ඛුස්ස, භික්ඛුනං
භික්ඛුනං, භික්ඛුමිහි භික්ඛුස්මිං, භික්ඛුසු භික්ඛුසු.

ඵචං සෙතු කෙතු රාහු භානු පඬිගු උච්ඡු වෙඵ මච්චු සින්ධු බන්ධු නෙරු මෙරු සත්තු කාරු හෙතු ජන්තු රුරු පටු
ඉච්චාදයො.

හෙතුජන්තුසද්දානං පඨමාදුතියාසු විසෙසො.

හෙතු, හෙතු හෙනවො හෙතුයො, හො හෙතු, හොන්තො හෙතු හෙනවෙ හෙනවො, හෙතුං, හෙතු
හෙනවො හෙතුයො. සෙසං භික්ඛුසමං.

ජන්තු, ජන්තු ජන්තවො. කාරග්ගහණෙන යොනං නො ව හොති. ජන්තූනො ජන්තුයො, හො ජන්තු,
ජන්තු ජන්තවෙ ජන්තවො, ජන්තුං, ජන්තු ජන්තවො ජන්තූනො ජන්තුයො ඉච්චාදි.

සත්ථුසද්දස්ස හෙදො. “සත්ථු සි”ඉතිධ –

“අන්තො”ති වත්තතෙ.

158. සත්ථුපිතාදීනමා සිස්මිං සිලොපො ව.

සත්ථු පිතු මාතු භාතු ධිතු කත්තුඉච්චෙවමාදීනමන්තො ආත්තමාපජ්ජතෙ සිස්මිං, සිලොපො ව හොති. සත්ථා.

“සත්ථු පිතාදීන”න්ති අධිකාරො.

159. අඤ්ඤෙස්චාරත්තං .

සත්ථු පිතාදීනමන්තො සිව්වනතො අඤ්ඤෙසු වචනෙසු ආරත්තමාපජ්ජතෙ. ආරත්තමිතිභාවනිද්දෙසෙන කත්ථවි
අනියමං දස්සෙති.

ආරග්ගහණමනුවත්තතෙ.

160. තතො යොනමො තු.

තතො ආරාදෙසතො සබ්බෙසං යොනං ඕකාරාදෙසො හොති.

තුග්ගහණෙන අඤ්ඤාභිපි චතුර්භන්දිගවාදීහි යොනමොකාරො හොති, සරලොපාදි. සත්ථාරො.

ආලපනෙ “අකාරපිතාදාන්තානමා”ති ආත්තං. “ගෙ රස්ස”න්ති අධිකිච්ච “ආකාරො වා”ති විකප්පෙන රස්සත්තං, චලොපො. හො සත්ථ හො සත්ථා, භවන්තො සත්ථාරො, සත්ථාරං, සත්ථාරෙ සත්ථාරො.

“තතො”ති ච වත්තනෙ.

161. නා ආ.

තතො ආරාදෙසතො නාවචනස්ස ආකාරාදෙසො හොති. සත්ථාරා, සත්ථුනාති ආරත්තමිතිභාවනිද්දෙසෙන සිද්ධං. සත්ථාරෙහි සත්ථාරෙහි.

“වා නංමහි”ති ඉතො “වා”ති වත්තනෙ.

162. උ සස්මිං සලොපො ව.

සත්ථු පිතුඉච්චෙවමාදිනමන්තස්ස උත්තං හොති වා සස්මිං, සලොපො ව හොති. ආරාදෙසාපවාදොයං. සත්ථු, අඤ්ඤත්ථ භාවනිද්දෙසනාරාභාවො. සත්ථුස්ස සත්ථුනො.

“ආරත්ත”න්ති වත්තනෙ.

163. වා නංමහි.

සත්ථු පිතුආදිනමන්තො ආරත්තමාපජ්ජනෙ වා නංමහි විහත්තිමිති. සත්ථාරානං.

ආරාභාවෙ “වා නංමහි”ති වත්තනෙ.

164. සත්ථුනත්තඤ්ච.

සත්ථුසද්දන්තස්ස, පිතාදිනමන්තස්ස ච අත්තං හොති වා නංමහි විහත්තිමිති, පුන සත්ථුග්ගහණං සත්ථුනො නිච්චවිධානත්ථං. සත්ථානං.

“අම්හතුම්හන්තුරාජබ්බන්තසබ්බසත්ථුපිතාදීහි ස්මා නාවා”ති ස්මාවචනස්සනාභාවො. සත්ථාරා, සත්ථාරෙහි සත්ථාරෙහි, සත්ථු සත්ථුනො සත්ථුස්ස, සත්ථාරානං සත්ථානං.

“ආරතො”ති වත්තනෙ.

165. තතො ස්මිමි.

තතො ආරාදෙසතො ස්මිංවචනස්ස ඉකාරාදෙසො හොති. පුන තතොග්ගහණෙන අඤ්ඤස්මාපි ස්මිංවචනස්ස ඉකාරො. යථා – භුචි, දිචි.

166. ආරො රස්සමිකාරෙ.

ආරාදෙසො රස්සමාපජ්ජනෙ ඉකාරෙ පරෙ, සත්ථරි, සත්ථාරෙසු.

ඵචං කත්තා, කත්තාරො, හො කත්ත හො කත්තා, භවන්තො කත්තාරො, කත්තාරං, කත්තාරෙ කත්තාරො, කත්තාරා, කත්තාරෙහි කත්තාරෙහි. “උ සස්මිං සලොපො වා”ති උත්තං, සලොපො ව. කත්තු කත්තුනො කත්තුස්ස, කත්තාරානං කත්තානං කත්තුනං කත්තුනං, කත්තාරා, කත්තාරෙහි කත්තාරෙහි, කත්තු කත්තුනො කත්තුස්ස, කත්තාරානං කත්තානං කත්තුනං කත්තුනං, කත්තරි, කත්තාරෙසු, ආරාභාවෙ කත්තුසු කත්තුසු.

ඵචං –

භත්තු වත්තු නෙතු සොතු, ඤාතු ජෙතු ඡෙත්තු හෙත්තු. දාතු ධාතු නත්තු බොද්ධු, විඤ්ඤාපෙතු ආදයොපි.

“උ සස්මිං සලොපො වා”ති වත්තනෙ.

167. සකමන්ධාතාදීනඤ්ච.

සකමන්ධාතාදීනඤ්චවෙවමාදීනමන්තො ව උත්තමාපජ්ජනෙ සස්මිං, සලොපො ව, නිව්චං පුනඛ්ඛිධානා. සකමන්ධාතා විය අස්ස රාජිනො විහවො, සෙසං සමං. එවං මහාමන්ධාතූප්පභුතයො.

පිතුසද්දස්ස හෙදො. සිම්භි ආත්තං, සිලොපො, පිතා.

යොමිහි “ආරො, රස්ස”න්ති ව වත්තනෙ.

168. පිතාදීනමසිම්භි .

පිතාදීනමාරාදෙසො රස්සමාපජ්ජනෙ අසිම්භි විහත්තිම්භි. සිස්මිං ආරාදෙසාභාවෙපි අසිම්භිති අධිකවචනමත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං, තෙන තොආදිම්භි පිතාදීනමිකාරො ව. යථා – පිතිතො, මාතිතො, භාතිතො, ධිතිතො, පිතිපක්ඛො, මාතිපක්ඛොති.

පිතරො, සෙසං කත්තුසමං. හො පිත හො පිතා, භවන්තො පිතරො, පිතරං, පිතරෙ පිතරො, පිතරා පිතුනා, පිතරෙහි පිතරෙහි. භාවනිද්දෙසෙන ආරාදෙසාභාවෙ පිතුහි පිතුහි පිතුහි පිතුහි, පිතු පිතුනො පිතුස්ස, පිතරානං පිතානං පිතුනං, දීසාභාවෙ පිතුනං වා, පිතරා, පිතරෙහි පිතරෙහි පිතුහි පිතුහි පිතුහි පිතුහි, පිතු පිතුනො පිතුස්ස, පිතරානං පිතානං පිතුනං පිතුනං, පිතරි, පිතරෙසු පිතුසු පිතුසු.

එවං භාතා, භාතරො ඉච්චාදි.

උකාරන්තං.

උආකාරන්තො පුල්ලිඬිගො අභිභූසද්දො.

තථෙව සාදාදුප්පත්ති, සිලොපො. සො අභිභූ, යොලොපෙ කතෙ තෙ අභිභූ.

“අසො රස්ස”න්තිආදිනා රස්සත්තං, වොකාරො. කතරස්සත්තා අත්තාභාවො. අභිභූවො, හො අභිභූ, භවන්තො අභිභූ අභිභූවො.

කතරස්සත්තා වෙආදෙසො න හොති. සෙසං භික්ඛුසද්දසමං, රස්සත්තමෙව විසෙසො. අභිභූං, අභිභූ අභිභූවො , අභිභූනා, අභිභූහි අභිභූහි, අභිභූනො අභිභූස්ස, අභිභූනං ඉච්චාදි.

එවං සයම්භූ, වෙස්සභූ, පරාභිභූ, සහභූආදයො. සහභූසද්දස්ස යොනං නොආදෙසොව විසෙසො. සහභූ, සහභූ සහභූවො සහභූනො ඉච්චාදි.

තථා සබ්බඤ්ඤාසද්දස්ස යොස්වෙව විසෙසො. සො සබ්බඤ්ඤා තෙ සබ්බඤ්ඤා, යොලොපාභාවෙ රස්සත්තං, “ලතො වොකාරො වා”ති එත්ථ කාරග්ගහණෙන යොනං නොආදෙසො. වාධිකාරස්ස වචන්ථිතවිභාසත්තා න ව වොකාරො. සබ්බඤ්ඤානො, හො සබ්බඤ්ඤා, හොන්තො සබ්බඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤානො, සබ්බඤ්ඤාං, සබ්බඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤානො ඉච්චාදි.

එවං මග්ගඤ්ඤා ධම්මඤ්ඤා අත්ථඤ්ඤා කාලඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා මත්තඤ්ඤා කතඤ්ඤා තථඤ්ඤා විඤ්ඤා විදු වෙදගු පාරගු ඉච්චාදයො.

උආකාරන්තං.

එකාරන්තො අප්පසිද්ධො.

ඔකාරන්තො පුල්ලිඬිගො ගොසද්දො.

තතො සාදාදුප්පත්ති, සිලොපො, ගො ගච්ඡති.

“ගාව සෙ”නි ඉතො “ගො”නි අධිකාරො, “ආවා”නි ව චත්තනෙ.

169. යොසු ව.

ගොඉච්චෙනස්ස ඔකාරස්ස ආවාදෙසො හොති යොසු. වසද්දෙන නා ස්මා ස්මිංසුඉච්චෙනෙසු ව. “තතො යොනමො තු”නි එත්ථ තුග්ගහණෙන යොනමොකාරො, සරලොපාදි. ගාවො තිට්ඨන්ති.

170. අවංමිති ව.

ගොඉච්චෙනස්ස ඔකාරස්ස ආව අවඉච්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති අංමිති විහත්තිමිති. සෙද්දෙන යො නා ස්මාස්මිංසුඉච්චෙනෙසු ව අවාදෙසො හොති. ගවො ගච්ඡන්ති, හෙ ගො, හෙ ගාවො හෙ ගවො.

දුතියායං “අංමිති”නි චත්තනෙ.

171. ආවස්ස වා.

ආවඉච්චෙනස්ස ගාවාදෙසස්ස අන්තසරස්ස උකාරාදෙසො හොති වා අංමිති විහත්තිමිති. ආවස්ස අ ආව, තස්ස ආවසද්දන්තස්ස. “අංමො”නිආදිනා නිග්ගහිතං. ගාවුං ගාවං ගවං, ගාවො ගවො.

“ගොණ, වා”නි චත්තනෙ.

172. සුභිනාසු ව.

සු භි නාඉච්චෙනෙසු සබ්බස්ස ගොසද්දස්ස ගොණාදෙසො හොති වා. වසද්දෙන සෙසෙසු ව. ගොණො, ගොණා, හෙ ගොණ හෙ ගොණා, ගොණං, ගොණෙ, ගොණෙන, ගොණෙහි ගොණෙහි, ගොණස්ස.

173. ගොණ නංමිති වා.

සබ්බස්ස ගොසද්දස්ස ගොණාදෙසො හොති වා නංමිති විහත්තිමිති. ගොණානං, ගොණා ගොණස්මා ගොණමිහා, ගොණෙහි ගොණෙහි, ගොණස්ස, ගොණානං, ගොණෙ ගොණස්මිං ගොණමිති, ගොණෙසු.

ගොණාදෙසාභාවෙ ගාවෙන ගවෙන, ගොහි ගොහි.

174. ගාව සෙ.

“ගො ආව සෙ”ඉති නිපදමිදං. ගොස්ස ඔ ගො, ගොසද්දොකාරස්ස ආවාදෙසො හොති සෙ විහත්තිමිති. ගාවස්ස ගවස්ස.

නංමිති “ගො, අවා”නි ව චත්තනෙ.

175. තතො නමං පතිමිහාලුත්තෙ ව සමාසෙ.

තතො ගොසද්දතො පරස්ස නංවචනස්ස අංආදෙසො හොති, ගොසද්දොකාරස්ස අවාදෙසො ව පතිමිති පරෙ අලුත්තෙ ව සමාසෙ. වසද්දෙන අසමාසෙපි අං අවාදෙසා. ගවංපතිස්ස ථෙරස්ස, ගවං.

“සුභිනාසු වා”නි එත්ථ වසද්දෙන නංමිති ගුආදෙසො. “නො ව ද්වාදිතො නංමිති”නි සුත්තෙ වසද්දෙන නකාරාගමො ව. ගුන්තංගොනං වා.

ගාවා ගාවමිහා ගාවස්මා ගවා ගවමිහා ගවස්මා, ගොහි ගොහි, ගාවස්ස ගවස්ස, ගවං ගුන්තං ගොනං, ගාවෙ ගාවමිති ගාවස්මිං ගවෙ ගවමිති ගවස්මිං, ගාවෙසු ගවෙසු ගොසු.

ඔකාරන්තං.

පුරිසො ගුණවා රාජා, සා’ග්ගි දණ්ඩි ව භික්ඛු ව;
සත්ථා’භිභු ව සබ්බඤ්ඤා, ගොති පුල්ලිඨගසඩගහො.

පුල්ලිඬුගං නිට්ඨිතං.

අස්මා නස්මා තස්මා නම්භා තම්භා, නෙහි නෙහි තෙහි තෙහි, අස්ස නස්ස තස්ස, නෙසං තෙසං නෙසානං තෙසානං, අස්මිං නස්මිං තස්මිං නම්හි තම්හි, නෙසු තෙසු.

ඉත්ථියං “තා සි” ඉතීධ සාදෙසසිලොපා. සා කඤ්ඤා, නත්තං. නා තා නායො තායො, නං තං, නා තා නායො තායො, නාය තාය, නාහි තාහි නාහි තාහි.

“එතිමාසමි”ති ඉතො එතිමාග්ගහණඤ්ච “තස්සා වා”ති ඉතො තග්ගහණඤ්ච පඤ්චමියන්තවසෙන වත්තනෙ “වා”ති ව.

215. තතො සස්ස ස්සාය.

තතො තා එතා ඉමාතො පරස්ස සස්ස විහත්තිස්ස ස්සායාදෙසො හොති වා.

“සංසාස්චෙකචචනෙසු ව, ඉ”ඉති ව වත්තනෙ.

216. තස්සා වා.

තාඉච්චෙනස්ස ඉත්ථියං වත්තමානස්ස අන්තස්ස ඉකාරො හොති වා සං සාස්චෙකචචනෙසු විහත්තාදෙසෙසු. තිස්සාය තස්සාය අස්සාය නස්සාය අස්සා නස්සා තිස්සා තස්සා නාය තාය, නාසං තාසං.

පඤ්චමිජට්ඨිසු තනියාවතුත්ථිසමං. සත්තමියං අස්සං නස්සං තිස්සං තස්සං නායං තායං, නාසු තාසු.

නපුංසකෙ සිම්භිසාදෙසාභාවා නත්තං. නං තං, නානි තානි, නං තං, නානි තානි, නෙන තෙන ඉච්චාදි පුල්ලිඬුගසමං.

එත සි, “එතතෙසං තො”ති සකාරාදෙසො. එසො පුරිසො, එතෙ, එතං, එතෙ ඉච්චාදි සබ්බසද්දසමං.

ඉත්ථියං එතා සි, සාදෙසො. එසා කඤ්ඤා, එතා එතායො, එතං, එතා එතායො, එතාය, එතාහි එතාහි.

ස ස්මිංසු පන “සංසාස්චෙකචචනෙසු වා”ති වත්තනෙ.

217. එතිමාසමි.

අන්තාපෙක්ඛායං ජට්ඨි, එතා ඉමාඉච්චෙතෙසමන්තො සරො ඉකාරො හොති සංසාස්චෙකචචනෙසු විහත්තාදෙසෙසු. සාදෙසගතිකත්තා ස්සායාදෙසෙපි. වසද්දාධිකාරතො අඤ්ඤකාසද්දාදීනමන්තස්ස ව.

එතිස්සාය එතිස්සා එතාය, එතාසං එතාසානං, එතාය, එතාහි එතාහි, එතිස්සාය එතිස්සා එතාය, එතාසං එතාසානං, එතිස්සං එතායං, එතාසු.

වසද්දතො අඤ්ඤිස්සා අඤ්ඤාය, අඤ්ඤිස්සං අඤ්ඤායං. එකිස්සා එතාය, එකිස්සං එතායං. ඉතරිස්සා ඉතරාය, ඉතරිස්සං ඉතරායං ඉච්චාදි.

නපුංසකෙ එතං, එතානි, එතං, එතානි, සෙසං ඤෙයාං.

ඉමසද්දස්ස හෙදො. ඉම සි —

“සබ්බස්සිමස්සා”ති වත්තනෙ.

218. අනපුංසකස්සායං සිම්භි.

ඉමසද්දස්ස සබ්බස්සෙව අනපුංසකස්ස අයංආදෙසො හොති සිම්භි විහත්තිමිහි, සිලොපො. අයං පුරිසො, ඉමෙ, ඉමං, ඉමෙ.

219. අනිමි නාමිනි ව.

ඉමසද්දස්ස සබ්බස්සෙව අන ඉමිආදෙසා හොන්ති නාමිනි විහත්තිමිති. අනිත්ථිලිඬිගස්සෙවෙනං ගහණං. අනෙන ඉමිනා.

“සුනංහිසු”ති වත්තතෙ.

220. සබ්බස්සිමස්සෙ වා.

සබ්බස්ස ඉමසද්දස්ස එකාරො හොති වා සු නං හිඉච්චෙනෙසු වචනෙසු.

ආප්ඵව්වයන්තානිද්දෙසා, සබ්බත්ථානි අවුත්තතො;
අනිත්ථිලිඬිගස්සෙවත්ථ, ගහණඤ්ඤි ඉමස්සිති.

එහි එහි ඉමෙහි ඉමෙහි.

“සබ්බස්ස, වා, සබ්බත්ථ, සස්මාස්මිංසංසාස්වත්ත”න්ති ව වත්තතෙ.

221. ඉමසද්දස්ස ව.

ඉමසද්දස්ස ව සබ්බස්සෙව අත්තං හොති වා ස ස්මා ස්මිංසං සාඉච්චෙනෙසු වචනෙසු සබ්බත්ථ ලිඬිගෙසු.

අස්ස ඉමස්ස, එසං එසානං ඉමෙසං ඉමෙසානං, අස්මා ඉමස්මා ඉමමිහා, එහි එහි ඉමෙහි ඉමෙහි, අස්ස ඉමස්ස, එසං එසානං ඉමෙසං ඉමෙසානං, අස්මිං ඉමස්මිං ඉමමිහි, එසු ඉමෙසු.

ඉත්ථියං ඉමා සි, අයමාදෙසසිලොපා.

අයං කඤ්ඤා, ඉමා ඉමායො, ඉමං, ඉමා ඉමායො, ඉමාය, ඉමාහි ඉමාහි. චතුත්ථියං අත්තං, ඉකාර-
ස්සායාදෙසා ව, අස්සාය ඉමිස්සාය අස්සා ඉමිස්සා ඉමාය, ඉමාසං ඉමාසානං. සත්තමියං අස්සං ඉමිස්සං ඉමිස්සා
වා, “තෙසු වුද්ධිලොපා”දිනා ස්මිංචචනස්ස වා සාදෙසො. ඉමායං, ඉමාසු. සෙසං ඤෙය්‍යං.

නපුංසකෙ ඉම සි, “සවිහත්තිස්ස, වා”ති ව වත්තතෙ.

222. ඉමස්සිදමංසිසු න පුංසකෙ.

නපුංසකෙ චත්තමානස්ස සබ්බස්සෙව ඉමසද්දස්ස සවිහත්තිස්ස ඉදං හොති වා අං සිසු පරෙසු.

ඉදං චිත්තං විරොචති, ඉමං, ඉමානි, ඉදං පුප්ඵං පස්සසි, ඉමං, ඉමානි, අනෙන ඉමිනා, එහි එහි ඉමෙහි ඉමෙහි
ඉච්චාදි පුල්ලිඬිගෙ විය ඤෙය්‍යං.

අමුසද්දස්ස හෙදො. අමු සි –

“වා, අනපුංසකස්ස, සිමිහි”ති ව වත්තතෙ.

223. අමුස්ස මො සං.

අනපුංසකස්ස අමුසද්දස්ස මකාරො සකාරමාපජ්ජතෙ වා සිමිහි පරෙ. අසු රාජා.

“සබ්බනාමතො, වා”ති ව වත්තතෙ.

224. සබ්බතො කො.

සබ්බතො සබ්බනාමතො පරො කඉච්චයමාගමො හොති වා. පුන සබ්බතොග්ගහණෙන භීනාදිතොපි කො.
“අමුස්ස මො ස”න්ති විනාධිකාරෙන යොගෙන කකාරෙපි සාදෙසො.

අසුකො , අසුකා, අසුකං. සාදෙසාභාවෙ අමුකො, අමුකා, අමුකං ඉච්චාදි.

බහුවචනෙ “ලතො වොකාරො වා”ති සුත්තෙ අනුචත්තමානවාග්ගහණෙන වොකාරො න හොති, නිච්චං යොලොපො, දීසො ව.

අමු පුරිසා, අමුං, අමු, අමුනා, අමුහි අමුහි අමුහි අමුහි, අමුස්ස. “අමුස්සාදු”න්ති විනාධිකාරෙන යොගෙන අදුංආදෙසො, අදුස්ස, අමුසං අමුසානං අමුසං අමුසානං, අමුස්මා අමුමිහා, අමුහි අමුහි අමුහි අමුහි, අමුස්ස අදුස්ස, අමුසං අමුසානං අමුසං අමුසානං, අමුස්මිං අමුමිහි, අමුසු අමුසු.

ඉත්ථියං සිමිති සාදෙසාදි.

අසු කඤ්ඤා අසුකා අමුකා වා, අමු අමුයො, අමුං, අමු අමුයො, අමුයා, අමුහි අමුහි, අමුස්සා අමුයා, අමුසං අමුසානං, අමුයා, අමුහි අමුහි, අමුස්සා අමුයා, අමුසං අමුසානං, අමුස්සං අමුයං අමුයා, අමුසු.

නපුංසකෙ අමුසි. “සචිහත්තිස්ස”, ඉමස්සිදම්ච්චාදිතො “අංසිසු නපුංසකෙ”ති ව චත්තතෙ.

225. අමුස්සාදුං.

නපුංසකෙ චත්තමානස්ස සබ්බස්සෙව අමුසද්දස්ස සචිහත්තිස්ස අදුං හොති අංසිසු පරෙසු. අදුං පුප්ඵං, අමු අමුනි, අදුං, අමු අමුනි, අමුනා ඉච්චාදි පුල්ලිඨිගසමං.

කිංසද්දස්ස හෙදො. “කිං සි” ඉතිධ –

“කිස්ස ක වෙ වා”ති ඉතො “කිස්ස, ක” ඉති ව චත්තතෙ.

226. සෙසෙසු ව.

කිම්චිචෙනස්ස කසද්දො ආදෙසො හොති වජ්ජවචයතො සෙසෙසු විහත්තිහෙදෙසු. එත්ථ ව “කිස්ස ක වෙ වා”ති සුත්තෙ වසද්දෙන වජ්ජවචයාවසිට්ඨ ථමාදිජ්ජවචයානං ගහිතත්තා සෙසග්ගහණෙන විහත්තියොව ගස්හත්තෙ. වග්ගහණං කත්ථවි නිචත්තනත්ථං, තෙන “කිස්ස, කිස්මි”න්තිආදි ව සිජ්ඣති. “සො”ති සිස්ස ඔ, සරලොපාදි.

කො එයො, කෙ, කං, කෙ, කෙන, කෙහි කෙහි, කස්ස කිස්ස, නිග්ගහිතලොපාදි, කෙසං කෙසානං, කස්මා කම්මා, කෙහි කෙහි, කස්ස කිස්ස, කෙසං කෙසානං, කස්මිං කිස්මිං කම්මි කම්මි, කෙසු.

ඉත්ථියං “කිං සි”ඉතිධ “සෙසෙසු වා”ති විහත්තියං පරායං කාදෙසෙ කතෙ “ඉත්ථියමතො ආජ්ජවචයො”ති මජ්ඣිමෙ ආජ්ජවචයො, සිලොපො.

කා එසා කඤ්ඤා, කා කායො, කං, කා කායො ඉච්චාදි සබ්බාසද්දසමං.

නපුංසකෙ කිං සි, ලොපවිධිස්ස බලවතරත්තා පඨමං සිලොපෙ කතෙ පුන විහත්තිපරත්තාභාවා, “තදනුපරොධෙනා”ති පරිභාසතො වා කාදෙසාභාවො. කිං එතං, කානි.

දුතියෙකච්චනෙ “ක්ච්චි ලොප”න්ති නිග්ගහිතලොපෙ කතෙ “අංමො නිග්ගහිතං කුලපෙහි”ති නිග්ගහිතං. කිං, කානි ඉච්චාදි පුල්ලිඨිගසමං.

එකසද්දො සබ්බානුලාසභායඤ්ඤවචනො. යදා සබ්බානුලවනො, තදා සබ්බත්ථෙකච්චනත්තොව, අඤ්ඤත්ථ බහුවචනත්තොපි. එකො, එකා, එකං ඉච්චාදි සබ්බත්ථ සබ්බසද්දසමං. සංසාස්ථෙව විසෙසො.

උභසද්දො ද්විසද්දපරියායො, සදා බහුවචනත්තොව.

“උභ යො” ඉතිධ “තතො යොනමො තු”ති එත්ථ තුග්ගහණෙන ක්ච්චි යොනමොකාරො. උභො පුරිසාඋභෙ වා, උභො පුරිසෙ උභෙ. සු හිසු “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා ක්ච්චි එකාරස්සොකාරො. උභොහි උභොහි උභොහි උභොහි.

227. උභාදිකො නමිත්තං.

උභ්‍යවේදවමාදිතො නංවචනස්ස ඉන්තං හොති.

උභින්නං, උභොභි උභොභි උභෙභි උභෙභි, උභින්නං, උභොසු උභෙසු.

ද්විආදයො සඬ්ඛ්‍යාසඬ්ඛ්‍යායාවචනා, ඛ්‍යාතං වාචිතත්තා සදා ඛ්‍යවචනත්තාව.

“ද්වි යො” ඉතිධ “සච්ඡන්තිස්ස, ඉත්ථිපුමනපුංසකසඬ්ඛ්‍යා”න්ති ව අධිකාරො.

228. යොසු ද්වින්නං ද්වෙ ව.

ද්විභව්‍යවේදනස්ස සඬ්ඛ්‍යාසද්දස්ස ඉත්ථිපුමනපුංසකෙ වත්තමානස්ස සච්ඡන්තිස්ස ද්වෙභ්‍යව්‍යවේදයො හොති යොසු පරෙසු. වසද්දෙන දුට්ඨෙ ව, ක්වච්චි දුට්ඨි ව නංමිති. ඛ්‍යවචනාව්‍යවාරණං ද්විසද්දතො ඛ්‍යවචනමෙව හොතිති ඤාපනත්ථං. ද්වෙ ධම්මා, ද්වෙ ඉත්ථියො, ද්වෙ රූපානි, දුට්ඨෙ වා, එවං දුතියායම්පි, ද්විති ද්විති.

නංමිති දිසෙ සම්පත්තෙ —

229. නො ව ද්වදිතො නංමිති.

ද්විභ්‍යවේදවමාදිතො සඬ්ඛ්‍යාතො නකාරාගමො හොති නංමිති විභත්තිමිති. වසද්දග්ගහණෙන ඉත්ථියං ති ව තුසද්දතො ස්සඤ්චාගමො නංමිති විභත්තිමිති. ද්වින්නං දුට්ඨන්නං වා, ද්විති ද්විති, ද්වින්නං දුට්ඨන්නං, ද්විසු.

තිසද්දස්ස හෙදො. “ති යො” ඉතිධ

යොලොපෙ සම්පත්තෙ

“යොසු”ති වත්තතෙ.

230. ති චතුන්නං තිස්සො චතස්සො තයොචත්තාරොතිණි චත්තාරි.

ති චතුන්නං සඬ්ඛ්‍යාතං ඉත්ථිපුමනපුංසකෙ වත්තමානානං සච්ඡන්තිනං යථාක්කමං තිස්සො චතස්සො තයො චත්තාරොතිණි චත්තාරිභ්‍යවේදෙන ආදෙසා හොන්ති යොසු පරෙසු. තයො පුරිසා, තයො පුරිසෙ පස්ස, තිති තිති.

“න”මිති වත්තතෙ.

231. ඉණ්ණමිණ්ණන්තං තිති සඬ්ඛ්‍යාති.

තිභ්‍යවේදනස්මා සඬ්ඛ්‍යාසද්දා පරස්ස නංවචනස්ස ඉණ්ණං ඉණ්ණන්තංභ්‍යවේදෙන ආදෙසා හොන්ති, සරලොපාදි. තිණ්ණං තිණ්ණන්තං, තිති තිති, තිණ්ණං තිණ්ණන්තං, තිසු.

ඉත්ථියං තිස්සො ඉත්ථියො, තිස්සො, තිති තිති, නංමිති ස්සඤ්චාගමො, තිස්සන්තං, ස්සංඛ්‍යාවධානතො ඉණ්ණාභාවො, සෙසං සමං.

නපුංසකෙ තිණි, තිණි. සෙසං පුල්ලිඬ්ඛ්‍යමං.

තථා චතුසද්දස්සපි යොසු “තිචතුන්න”න්තිආදිනා යථාචුත්තාරෙදෙසො, “තතො යොනමො තු”ති එත්ථ තුසද්දෙන ක්වච්චි ඔකාරො ව. චත්තාරො චතුරො වා, චත්තාරො චතුරො, චතුති චතුති චතුඛිති, චතුන්නං, නකාරාගමො. චතුති චතුති චතුඛිති, චතුන්නං, චතුසු.

ඉත්ථියං චතස්සො, චතස්සො, නංමිති ස්සඤ්චාගමො, “තෙසු චුද්ධි”න්තිආදිනා චතුරුකාරස්ස අකාරො. චතස්සන්තං. සෙසං සමං.

නපුංසකෙ චත්තාරි, චත්තාරි. සෙසං පුල්ලිඬ්ඛ්‍යමං.

තථා —

නීලාදිගුණනාමඤ්ච, බහුබිබිභි ව තද්ධිතං;
සාමඤ්ඤවුත්ථානීතාදි-කිතන්තං වාවචලිඬ්භිකං.

එත්ථෙදං වුවුවතෙ —

එසෙ'සො එතමිති ව,
පසිද්ධි අත්ථෙසු යෙසු ලොකස්ස;
ථිපුන්තපුංසකානිති,
වුවුවන්තෙ තානි නාමානි.

තිලිඬ්භං නිට්ඨිතං.

අලිඬ්භනාම

අථාලිඬ්භෙසු නාමෙසු තුම්භම්භසද්දා වුවුවන්තෙ.

තෙසං පනාලිඬ්භත්තා තිසු ලිඬ්භෙසු සමානරූපං. “තුම්භම්භ”ඉති යීතෙ ස්‍යාද්‍යුජ්ජත්ති.

“සවිහත්තිනං, තුම්භම්භක”න්ති අධිකාරො.

232. ත්වමහං සිම්භි ව.

සබ්බෙසං තුම්භඅම්භසද්දානං සවිහත්තිනං යථාක්කමං ත්වංඅහංඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති සිම්භි විහත්තිම්භි.
වසද්දෙන තුම්භස්ස තුවඤ්ච හොති. ත්වං පුමා, ත්වං ඉත්ථී, ත්වං නපුංසකං, තුවං සත්ථා වා. අහං පුමා, අහං ඉත්ථී, අහං
නපුංසකං.

බහුවචනෙ “සබ්බනාමකාරතෙ පඨමො”ති එකාරො. තුම්භෙ තිට්ඨථ, භියොයා අම්භෙ මහෙමසෙ.

“අම්භස්සා”ති වත්තතෙ.

233. මයං යොම්භි පඨමෙ.

සබ්බස්ස අම්භසද්දස්ස සවිහත්තිස්ස මයංආදෙසො හොති යොම්භි පඨමෙ. මයං ගච්ඡාම.

එත්ථ ව එකස්මිම්පි ගාරවබහුමානෙන බහුත්තසමාරොපා බහුවචනං හොති.

“අංම්භි”ති වත්තතෙ.

234. තවං මමඤ්ච නවා.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තිනං තවං මමංඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති නවා යථාක්කමං අංම්භි විහත්තිම්භි. තවං, මමං පස්ස.

235. තං මමංම්භි.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තිනං තං මංඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති යථාක්කමං අංම්භි විහත්තිම්භි. තං,
මං.

236. තුම්භස්ස තුවං ත්වමංම්භි.

සබ්බස්ස තුම්භසද්දස්ස සවිහත්තිස්ස තුවංත්වංඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති අංම්භි විහත්තිම්භි. තුවං ත්වං.

බහුවචනෙ “තුම්භම්භෙහි, ආක”න්ති ව වත්තතෙ.

237. වා ය්වජ්ජඨමො.

තුම්භම්භෙහි පරො අප්පඨමො යො ආකං හොති වා. තුම්භාකං පස්සාමි, තුම්භෙ පස්සාමි, අම්භාකං පස්සාමි, අම්භෙ පස්සාමි.

238. නාමිති තයා මයා.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තිනං තයා මයා ඉච්චෙන ආදෙසා හොන්ති යථාක්කමං නාමිති විහත්තිමිති.

239. තයාතයිනං තකාරො ත්වත්තං වා.

තයා තයිඉච්චෙනෙසං තකාරො ත්වත්තමාපජ්ජනෙ වා. ත්වයා තයා, මයා, තුම්භෙහි තුම්භෙහි, අම්භෙහි අම්භෙහි.

“සස්මිං, වා”ති වත්තනෙ.

240. සස්සං.

තුම්භම්භෙහි සස්ස විහත්තිස්ස අමාදෙසො හොති වා. තුම්භං, අම්භං දියනෙ.

241. තච මම සෙ.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තිනං යථාක්කමං තචමමඉච්චෙන ආදෙසා හොන්ති සෙ විහත්තිමිති, විකප්පෙනායං විජ්ඣන්තරස්ස විජ්ජමානත්තා.

“සෙ”ති වත්තනෙ.

242. තුය්හං මය්හඤ්ච.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තිනං යථාක්කමං තුය්හංමය්හංඉච්චෙන ආදෙසා ච හොන්ති සෙ විහත්තිමිති. තච, මම තුය්හං, මය්හං වා දියනෙ.

243. අම්භස්ස මමං සවිහත්තිස්ස සෙ.

සබ්බස්සෙච අම්භසද්දස්ස සවිහත්තිස්ස මමංආදෙසො හොති සෙ විහත්තිමිති. මමං දියනෙ.

“සස්ස”න්ති ඉතො සිහගතියා “අ”මිති වත්තනෙ.

244. තුම්භම්භෙහි නමාකං.

තුම්භම්භෙහි පරස්ස නංචචනස්ස ආකම්චවාදෙසො හොති, අඤ්ච. “නෙසු චුද්ධි”තිආදිනා අම්භස්ස ක්චචි අස්මාදෙසො. තුම්භං තුම්භාකං, අම්භං අම්භාකං අස්මාකං වා.

පඤ්චමියං “අම්භතුම්භන්තුරාජ”ඉච්චාදිනා ස්මාචචනස්ස නාභාවාතිදෙසො. තයා, මයා අපෙනි, තුම්භෙහි, අම්භෙහි තුම්භෙහි අම්භෙහි, තුම්භං අම්භං තච මම, තුය්හං, මය්හං මමං පරිග්ගහො, තුම්භං තුම්භාකං, අම්භං අම්භාකං අස්මාකං ධම්මතා.

“ස්මිංමිහි”ති වත්තනෙ.

245. තුම්භම්භාකං තයි මයි.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තිනං තයි මයි ඉච්චෙන ආදෙසා හොන්ති යථාක්කමං ස්මිංමිහි විහත්තිමිති. තකාරස්ස ත්වත්තං. ත්වයි තයි මයි, තුම්භෙසු අම්භෙසු.

තෙසං ඵච තුම්භ අම්භසද්දානං පදනො පරෙසං ක්චචි ආදෙසන්තරවිධානෙ රූපභෙදො.

“නවා”ති අධිකාරො.

246. පදනො දුනියාවතුන්ථිජට්ඨිසු වො නො.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තීනං පදස්මා පරෙසං වො නොආදෙසා භොන්ති යථාක්කමං
දුනියාවතුන්ථිජට්ඨිසු බහුවචනෙසු නවා. එත්ථ ච “එකචචනෙසු”ති වක්ඛමානත්තා “බහුවචනෙසු”ති ලද්ධං. පභාය
වො ගම්ස්සාමි, මා නො අප්ප විකන්තිංසු, ධම්මං වො භික්ඛවෙ දෙසිස්සාමි, සංවිහජෙථ නො රජ්ජෙන, තුට්ඨොස්මි
වො පකතියා, සත්ථා නො භගවා අනුප්පත්තො.

නවාති කිං? භයං තුම්භාක නො සියා, එසො අම්භාකං සත්ථා.

“පදනො, චතුන්ථිජට්ඨිසු”ති වත්තනෙ.

247. තෙමෙකචචනෙසු ච.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තීනං පදස්මා පරෙසං තෙ මෙආදෙසා භොන්ති යථාක්කමං චතුන්ථිජට්ඨිසු
එකචචනෙසු නවා. දදාමි තෙ ගාමචරාති පඤ්ච, දදාහි මෙ ගාමචරං, ඉදං තෙ රට්ඨං, අයං මෙ පුත්තො.

නවාති කිං? ඉදං චීවරං තුය්හං විකප්පනත්ථාය දම්මි, සුඤ්ඤාථ චචනං මම.

නවාධිකාරතො චෙත්ථ,
වො නො තෙ මෙනි යෙ ඉමෙ;
පාදාදො ච ච වා එවා-
දියොගෙ ච න භොන්ති තෙ.

යථා —

න සොවාමි න රොදාමි, නච සුත්ථාන මාණව;
තුය්හඤ්චාපි මහාරාජ, මය්හඤ්ච රට්ඨවඩ්ඨන.

එච්ඡිදං දීඝමද්ධානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමඤ්චෙච තුම්භාකඤ්චාති.

පදනොති කිං? නච ඤාති, මම ඤාති.

“තෙ මෙ”ති වත්තනෙ.

248. න අංමහි.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තීනං පදස්මා පරෙසං තෙ මෙ ආදෙසා න භොන්ති අංමහි විහත්තිමහි.
පස්සෙය්‍යා නං වස්සෙසනං ආරොග්‍යං. සො මමබ්බුචිති.

“තෙමෙකචචනෙ”ති වත්තනෙ.

249. වා තතියෙ ච.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තීනං පදස්මා පරෙසං තෙ මෙ ආදෙසා භොන්ති වා යථාක්කමං
තතියෙකචචනෙ පරෙ. කතං තෙ පාපං, කතං තයා පාපං, කතං මෙ පුඤ්ඤං, කතං මයා පුඤ්ඤං.

“වා, තතියෙ”ති ච වත්තනෙ.

250. බහුවචනෙසු වො නො.

සබ්බෙසං තුම්භ අම්භසද්දානං සවිහත්තීනං පදස්මා පරෙසං වො නොආදෙසා භොන්ති වා යථාක්කමං
තතියාබහුවචනෙ පරෙ. කතං වො කම්මං, කතං නො කම්මං.

බහුවචනනිද්දෙසෙන ක්වචි යොමිහි පඨමෙ ච වො නො භොන්ති. ගාමං වො ගච්ඡෙය්‍යාථ, ගාමං නො
ගච්ඡෙය්‍යාම.

තථා පඤ්චාදීනමට්ඨාරසන්තානං, කතිසද්දස්ස වාලිඬගත්තා තිලිඬගෙපි සමානරූපං, අලිඬගත්තා එව පඤ්චාදිතො ඉත්ථිප්පව්වයාභාවො.

“පඤ්ච යො” ඉතිධ –

“යොසු ද්විත්තං ද්වෙ වා” ති ඉතො “යොසු” ති වත්තතෙ, “ඉත්ථිපුමනපුංසකසඬ්ඛා” ත්ති ව.

251. පඤ්චාදීනමකාරො.

අන්තාපෙක්ඛායං ඡට්ඨි, පඤ්චාදීනං අට්ඨාරසන්තානං සඬ්ඛායානං ඉත්ථිපුමනපුංසකෙ වත්තමානානමන්තස්ස සවිහත්තිස්ස අකාරො හොති යොසු පරෙසු. ආ එආදෙසාපවාදොයං, පඤ්චක්ඛන්ධා, පඤ්ච ගතියො, පඤ්ච ඉන්ද්‍රියානි. එවං දුතියායඤ්ච.

“සුනංහිසු” ති වත්තතෙ.

252. පඤ්චාදීනමත්තං.

පඤ්චාදීනමට්ඨාරසන්තානං සඬ්ඛායානමන්තො අත්තමාපජ්ජතෙ සු නං හිඉච්චෙතෙසු පරෙසු. එත්තදීසාපවාදොයං. පඤ්චහි පඤ්චහි, පඤ්චන්තං, පඤ්චහි පඤ්චහි, පඤ්චන්තං, පඤ්චසු. එවං ඡ ස ත්ත අට්ඨනව දසසද්දා.

“එකඤ්ච දස වා” ති අත්ථෙ ද්වන්දසමාසෙ, “එකෙන අධිකා දසා” ති අත්ථෙ තජ්ජුරිසෙ වා කතෙ

“සඬ්ඛායානෙ” ති වත්තතෙ.

253. ද්වෙකට්ඨානමාකාරො වා.

ද්විඑකඅට්ඨඉච්චෙතෙසමන්තො ආකාරො හොති වා සඬ්ඛායානෙ උත්තරපදෙ පරෙ. වචත්ථිතවිභාසායං. එකාදස, ද්වාදස, අට්ඨාරස.

සඬ්ඛායානෙති කිමත්ථං? එකදන්තො, ද්විදන්තො, අට්ඨන්ථම්හො.

“වා” ති වත්තතෙ.

254. එකාදිතො දස්ස ර සඬ්ඛායානෙ.

එකාදිතො සඬ්ඛායානො පරස්ස දසස්ස ආදිස්ස දස්ස රකාරො හොති වා සඬ්ඛායානෙ. සෙසං සමං. එකාරස, එකාදස.

ද්වෙ ව දස ව, ද්විහි වා අධිකා දසාති ද්විදස ඉතිධ –

“වා” ති වත්තතෙ.

255. විසතිදසෙසු ඛා ද්විස්ස තු.

විසති දසඉච්චෙතෙසු පරෙසු ද්විසද්දස්ස ඛා හොති වා. තුසද්දෙන තිංසායම්පි. රකාරො, ආත්තඤ්ච. ඛාරස, ද්වාදස.

තයො ව දස ව, තිහි වා අධිකා දසාති තෙරස. එත්ථ “තෙසු වුද්ධි” තිආදිනා තිසද්දස්ස තෙආදෙසො ආනවුතියා.

වත්තාරො ව දස ව, වතුහි වා අධිකා දසාති වතුද්දස ඉච්චත්‍ර –

“ගණනෙ, දසස්සා” ති ව වත්තතෙ.

256 . වතුපපදස්ස ලොපො තුත්තරපදාදි වස්ස වු වොපි නවා.

ගණනෙ දසස්සාදිමිති ධීනස්ස චතුඉච්චෙනස්ස උපපදස්ස තුසද්දො ලොපො හොති, උත්තරපදාදිමිති ධීනස්ස චතුපපදස්ස චකාරස්ස චු චොආදෙසා හොන්ති නවා. චුද්දස, චොද්දස, චතුද්දස.

අපිග්ගහණෙන අනුපපදස්සාපි ගණනෙ පදාදිචකාරස්ස ලොපො, චු චො හොන්ති නවා. යථා – තාලිසං, චුත්තාලිසං, චොත්තාලිසං, චත්තාලිසං.

පඤ්ච ව දස ව, පඤ්චහි වා අධිකා දසාති අත්ථෙ පඤ්චදස. “තෙසු චුද්ධි”තිආදිනා පඤ්චසද්දස්ස දස වීසතිසු ක්වචි පන්තපණ්ණආදෙසා. පන්තරස, පණ්ණරස.

ඡ ව දස ව, ඡහි වා අධිකා දසාති අත්ථෙ ඡදස ඉතීධ –

“ඡස්සා”ති වත්තතෙ.

257. දසෙ සො නිච්චඤ්ච.

ඡඉච්චෙනස්ස සඬ්ඛ්‍යාසද්දස්ස නිච්චං සො හොති දසෙ පරෙ.

“සඬ්ඛ්‍යානං, වා”ති ව වත්තතෙ.

258. ල දරානං.

සඬ්ඛ්‍යානං දකාරරකාරානං ලකාරාදෙසො හොති වා.

ලළානමච්චෙසෙසො . වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, තෙන “සොළස” ඉති නිච්චං, “තෙළස, තෙරස, චත්තාලිසං, චත්තාරිස”මිති විභාසා, දස පන්තරසාදීසු න ව හොති.

සත්ත ව දස ව, සත්තහි වා අධිකා දසාති අත්ථෙ සත්තරස, සත්තදස.

අට්ඨ ව දස ව, අට්ඨහි වා අධිකා දසාති අත්ථෙ අට්ඨදස ඉතීධ ආත්තෙ කතෙ –

“වා, දස්ස, ර, සඬ්ඛ්‍යානෙ”ති ව වත්තතෙ.

259. අට්ඨාදිතො ව.

අට්ඨාදිතො ව දසසද්දස්ස දකාරස්ස රකාරො හොති වා සඬ්ඛ්‍යානෙ. අට්ඨාරස, අට්ඨාදස.

අට්ඨාදිතොති කිං? චතුද්දස.

කතිසද්දො ඛහුවචනන්තොව, “කති යො” ඉතීධ

නිච්චං යොලොපාදි, රස්සත්තං, කති තිට්ඨන්ති, කති පස්සසි, කතිහි කතිහි, කතිනං, කතිහි කතිහි, කතිනං, කතිසු.

අලිඬ්ඛනාමං නිට්ඨිතං.

විහත්තිජ්ජච්චයවිධාන

අට්ඨ විහත්තිජ්ජච්චයන්තා චුච්චන්තෙ.

තෙසං පනාලිඬ්ඛන්තා, නිපාතන්තා ව තිලිඬ්ඛගෙ, වචනද්වයෙ ව සමානං රූපං.

පුරිසස්මා, පුරිසෙහි වාති අත්ථෙ –

260. ක්වචි තො පඤ්චම්‍යත්ථෙ.

සබ්බස්මා සුද්ධනාමතො, සබ්බනාමතො ව ලිඬ්ඛමිභා ක්වචි තොපච්චයො හොති පඤ්චම්‍යත්ථෙ.

261. ත්වාදයො විභත්තිසඤ්ඤා.

තොආදි යෙසං දානිපරියන්තානං පච්චයානං තෙ භොන්ති පච්චයා ත්වාදයො, තෙ පච්චයා විභත්තිසඤ්ඤා භොන්ති. තෙන තදන්තානම්පි විභත්තාන්තපදත්තං සිද්ධං භොති.

පුරිසතො, එවං රාජතො වා, චොරතො වා, අග්ගිතො වා, ගහපතීතො වා, හත්ථිතො, හෙතුතො, සබ්බඤ්ඤාතො, කඤ්ඤාතො, යුත්තිතො, ඉත්ථිතො, භික්ඛුනිතො, එත්ථ ව “ක්වවාදිමජ්ඣන්තරානං දීඝරස්සාපච්චයෙසු වා”ති තොපච්චයෙ රස්සත්තං. යාගුතො, ජම්බුතො, චිත්තතො, ආයුතො ඉච්චාදි.

සබ්බනාමතො සබ්බස්මා, සබ්බෙහීති වා අත්ථෙ සබ්බතො, එවං යතො, තතො, කතරතො, කතමතො, ඉතරතො, අඤ්ඤාතො, එකතො, උභයතො, පුබ්බතො, පරතො, අපරතො, දක්ඛිණතො, උත්තරතො, අමුතො.

“කිස්ස, කු”ඉති ව චත්තතෙ.

262. තුතොපෙසු ව.

කිම්චිවෙනස්ස කු භොති තුතො ථුච්චෙතෙසු ව පරෙසු. කස්මා, කෙහීති වා කුතො.

“තොපෙසු”ති චත්තතෙ.

263. සබ්බස්සෙතස්සාකාරො වා.

සබ්බස්ස එතසද්දස්ස අකාරො භොති වා තොථුච්චෙතෙසු. එතස්මා, එතෙහීති වා අතො.

“සබ්බස්සෙතස්සා”ති ව චත්තතෙ.

264. එ තොපෙසු ව.

සබ්බස්ස එතසද්දස්ස එකාරො භොති වා තොථුච්චෙතෙසු. ද්විත්තං, එත්තො.

“සබ්බස්සා”ති චත්තතෙ.

265. ඉමස්සි ථංදානිහතොධෙසු ව.

ඉමසද්දස්ස සබ්බස්සෙව ඉකාරො භොති ථංදානිහතොධච්චෙතෙසු ව. ඉමස්මාති ඉතො.

“ක්වචි තො”ති යොගවිභාගෙන ආදිප්පභුතීහි තො සත්තමියත්ථෙ. අනිච්චාදීහි තතියත්ථෙ ව. යථා – ආදිමහීහි අත්ථෙ ආදිතො. එවං මජ්ඣිකානො, එකතො, පුරතො, පච්ඡතො, පස්සතො, පිට්ඨිතො, පාදතො, සීසතො, අග්ගතො, මූලතො, පරතො ඉච්චාදයො.

තතියත්ථෙ අනිච්චෙතාති අනිච්චතො, අනිච්චතො සම්මසති. එවං දුක්ඛතො, රොගතො, ගණ්ඨතො ඉච්චාදයො.

“අත්ථෙ, ක්වචි”ති ව චත්තතෙ.

266. තුථ සත්තමියා සබ්බනාමෙහි.

සබ්බනාමෙහි පරා තු ථුච්චෙතෙ පච්චයා භොන්ති ක්වචි සත්තමාත්ථෙ. සබ්බස්මිං, සබ්බෙසු වාති සබ්බතු සබ්බත්ථ. එවං යතු යත්ථ, තතු තත්ථ, ඉතරතු ඉතරත්ථ, අඤ්ඤතු අඤ්ඤත්ථ, උභයතු උභයත්ථ, පරතු පරත්ථ, කුතු කුත්ථ, “තුතොපෙසු වා”ති කුත්තං. “කිස්ස ක වෙ වා”ති සුත්තෙ වසද්දෙන කාදෙසො. කත්ථ, අමුතු අමුත්ථ.

“සබ්බස්සෙතස්සාකාරො”ති චත්තතෙ.

267. ත්‍රෙ නිච්චං.

සබ්බස්සෙව එකසද්දස්ස අකාරො හොති නිව්වං ත්‍රෙ පරෙ. අනු. “සබ්බස්සෙතස්සාකාරො වා”ති අත්තං, “එ තොපෙසු වා”ති එකාරො, අත්ථ, එත්ථ.

“ක්වච්චි, අත්ථෙ, සත්තමියා”ති ව අධිකාරො, සබ්බස්මිත්ති අත්ථෙ –

268. සබ්බතො ධි.

සබ්බඉච්චෙනස්මා ධිප්පච්චයො හොති ක්වච්චි සත්තමාත්ථෙ. සබ්බධි.

269. කිස්මා වො.

කිම්ච්චෙනස්මා වප්පච්චයො හොති ක්වච්චි සත්තමාත්ථෙ.

270. කිස්ස ක වෙ ව.

කිම්ච්චෙනස්ස කසද්දො ආදෙසො හොති වප්පච්චයෙපරෙ. වග්ගහණෙන ඵහමාදිඅවප්පච්චයෙපි. “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා කකාරෙ අකාරස්ස ලොපො ව වම්භි. ක්ව ගතොසි ත්වං.

“කිස්මා”ති වත්තතෙ.

271. භිංභංභිඤ්චනං .

කිම්ච්චෙනස්මා භිං භං භිඤ්චනංඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති ක්වච්චි සත්තමාත්ථෙ.

“කිස්සා”ති වත්තතෙ.

272. කු භිංභංසු ව.

කිම්ච්චෙනස්ස කු හොති භිං භං ඉච්චෙනෙසු. වග්ගහණෙන භිඤ්චනංදාවනම්චවාදිසුපි. කිස්මිත්ති කුභිං, කුභං, කුභිඤ්චනං, කභං කාදෙසො.

“භිං භ”න්ති වත්තතෙ.

273. තම්භා ව.

තඉච්චෙනස්මා ව සබ්බනාමතො භිංභංපච්චයා හොන්ති ක්වච්චි සත්තමාත්ථෙ. තස්මිත්ති තභිං, තභං.

274. ඉමස්මා භධා ව.

ඉමසද්දතො භධප්පච්චයා හොන්ති ක්වච්චි සත්තමාත්ථෙ. “ඉමස්සි ථ”න්තිආදිනා ඉකාරො. ඉමස්මිත්ති ඉභ, ඉධ.

275. යතො භිං.

යඉච්චෙනස්මා සබ්බනාමතො භිංපච්චයො හොති ක්වච්චි සත්තමාත්ථෙ. යස්මිත්ති යභිං.

“කාලෙ”ති අධිකාරොයං.

කස්මිං කාලෙති අත්ථෙ

276. කිංසබ්බඤ්ඤකයකුභි දා දාවනං.

කිං සබ්බඅඤ්ඤඵකයඉච්චෙනෙහි සබ්බනාමෙහි දාපච්චයො හොති. කුඉච්චෙනස්මා දාවනඤ්ච කාලෙ ක්වච්චි සත්තමාත්ථෙ.

“කිස්ස ක වෙ වා”ති සුත්තෙ වසද්දෙන කාදෙසො, කදා.

277. සබ්බස්ස සො දාමිහි වා.

සබ්බඉච්චෙනස්ස සද්දස්ස සසද්දාදෙසො හොති වා දාපච්චයෙ පරෙ. සබ්බස්මිං කාලෙති සදා, සබ්බදා.

එවං අඤ්ඤදා, එකදා, යදා, කස්මිං කාලෙති කුදාවනං, “කු හිංහංසු වා”ති සුත්තෙ වසද්දෙන කුත්තං, “කු”ඉති නිපාතනෙන වා.

“දා”ති වත්තතෙ.

278. තම්භා දානි ව.

තඉච්චෙනස්මා සබ්බනාමතො දානිදාපච්චයා හොන්ති කාලෙ ක්වචි සත්තමාත්ථෙ. තස්මිං කාලෙති තදානි, තදා.

279. ඉමස්මා රහිධුනාදානි ව.

ඉමසද්දතො රහි ධුනා දානිඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති කාලෙ ක්වචි සත්තමාත්ථෙ.

“සබ්බස්ස, ඉමස්සා”ති ව වත්තතෙ.

280. එත රහිමිහි.

සබ්බස්ස ඉමසද්දස්ස එතාදෙසො හොති රහිමිහි පච්චයෙ පරෙ. ඉමස්මිං කාලෙති එතරහි.

281. අ ධුනාමිහි ව.

සබ්බස්සෙව ඉමසද්දස්ස අකාරො හොති ධුනාපච්චයෙ පරෙ. අධුනා, ඉමසද්දස්ස ඉකාරො. ඉමස්මිං කාලෙති ඉදානි.

විහත්තිප්පච්චයවිධානං නිව්ඨිතං.

ඔපසග්ගිකපද

අථාලිඬගසඬ්ඛායා විහත්තිහෙදා උපසග්ගනිපාතා වුව්චන්තෙ.

ප පරා නි නී උ දු සං වි අව අනු පරි අධි අභි පති සු ආ අති අපි අප උප ඉති පීසති උපසග්ගා.

තත්ථ පසද්දො පකාරා’දිකම්ම පධානි’ස්සරිය’න්තොභාවවියොග තප්පර භුසත්ථ සම්භවතිත්ති අනාවලි පත්ථනාදීසු. පඉති අයමුපසග්ගො එතෙසු පකාරාදීසු අත්ථෙසු වත්තති, යථා – පකාරෙ පඤ්ඤා, ආදිකම්මෙ විප්පකතං, පධානෙ පණිතං, පධානං පධානත්තං, ඉස්සරියෙ පභූ අයං දෙසස්ස, අන්තොභාවෙ පක්ඛිත්තං, වියොගෙ පවාසී, තප්පරෙ පාවරියො, භුසත්ථෙ පවුද්ධකායො, සම්භවෙ හිමවතා ගඬිගා පභවති, තිත්තියං පහුතමන්නං, අනාවලි පසන්නමුදකං, පත්ථනෙ පණිහිතං.

පරාඉති පරිභානි පරාජය ගතිවික්කමා’මසනාදීසු. යථා – පරිභානියං පරාභවො, පරාජයෙ පරාජිතො, ගතියං පරායනං. වික්කමෙ පරක්කමති, ආමසනෙ අඬගස්ස පරාමසනං.

නිඉති නිස්සෙස නිග්ගත නිහරණ’න්තොපවෙසනා’භාවනියෙධ නික්ඛන්ත පාතුභාවා’වධාරණ විභජන උපමු’පධාරණා’වසානපේකාදීසු. නිස්සෙසෙ නිරුත්ති, නිරවසෙසං දෙති, නිග්ගතෙ නික්කිලෙසො, නියාති, නිහරණ නිද්ධාරණං, අන්තොපවෙසනෙ නිබ්බානො, අභාවෙ නිම්මක්ඛිකං, නිසෙධෙ නිවාරෙති, නික්ඛන්තෙ නිබ්බානො, නිබ්බානං, පාතුභාවෙ නිම්මිතං, අවධාරණ නිව්ඡයො, විභජනෙ නිද්දෙසො, උපමායං නිදස්සනං, උපධාරණ නිසාමනං, අවසානෙ නිව්ඨිතං, ඡෙකෙ නිපුණො.

නිඉති නිහරණා’වරණාදීසු. නිහරණෙ නිහරති, ආවරණෙ නිවරණං.

උඉති උග්ගතු’ද්ධකම්ම පධාන වියොග සම්භව අත්ථලාභසත්ති සරූපකථනාදීසු. උග්ගතෙ උග්ගච්ඡති, උද්ධකම්මෙ ආසනා උට්ඨිතො, උක්ඛෙපො, පධානෙ උත්තමො, ලොකුත්තරො, වියොගෙ උබ්බාසිතො, සම්භවෙ

උබ්‍රතො, අත්පලාහෙ උප්පන්නං ඤාණං, සත්තියං උස්සහති ගන්තුං, සරුපකට්ඨනෙ උද්දිසති සුත්තං.

දුග්ගති අසොහනා'භාවකුච්ඡිනා'සමිද්ධි කිච්ඡ විරුපනාදිසු. අසොහනෙ දුග්ගන්ධො, අභාවෙ දුබ්බිකං, කුච්ඡිනෙ දුක්කට්ඨං, අසමිද්ධියං දුස්සස්සං, කිච්ඡෙ දුක්කරං, විරුපතායං දුබ්බිකං, දුම්මුඛො.

සංගුති සමොධාන සම්මාසම සමන්තභාවසංගත සංඛ්‍යෙපභුසත්ථ සහත්ථ අප්පත්ථ පහවා'භිමුඛභාව සංගත පිධාන පුනප්පුනකරණ සමිද්ධාදිසු. සමොධානෙ සන්ධි, සම්මාසමෙසු සමාධි, සම්පයුත්තො, සමන්තභාවෙ සංකිණ්ණා සමුල්ලපනා, සංගතෙ සංගමො, සංඛ්‍යෙපෙ සමාසො, භුසත්ථෙ සාරත්තො, සහත්ථෙ සංවාසො, අප්පත්ථෙ සමග්ගො. පහවෙ සම්භවො, අභිමුඛභාවෙ සම්මුඛං, සංගතෙ සංගතභාවාති, පිධානෙ සංවුත්තං, පුනප්පුනකරණෙ සන්ධාවති, සමිද්ධියං සම්පන්නො.

විගුති විසෙස විවිධ විරුද්ධ විගත විශොග විරුපනාදිසු. විසෙසෙ විමුත්ති විසිට්ඨො, විවිධෙ විමති විචිත්‍රං, විරුද්ධෙ විවාදො, විගතෙ විමලං, විශොගෙ විප්පයුත්තො, විරුපතායං විරුපො.

අවගුති අධොභාග විශොග පරිභව ජානන සුද්ධි නිව්ඡයදෙස ථෙය්‍යාදිසු. අධොභාගෙ අවක්ඛිත්තවක්ඛු, විශොගෙ ඔමුක්කඋපාහතො අවකොකිලං වනං, පරිභවෙ අවජානනං අවමඤ්ඤති, ජානනෙ අවගච්ඡති, සුද්ධියං ථොදානං, නිව්ඡයෙ අවධාරණං, දෙසෙ අවකාසො, ථෙය්‍යෙ අවහාරො.

අනුගුති අනුගතා'නුපච්ඡින්න පච්ඡත්ථ භුසත්ථ සාදිස්ස භිත්තතියත්ථ ලක්ඛණි'ත්ථම්භුත්තකාන භාග විච්ඡාදිසු. අනුගතෙ අන්වෙති, අනුපච්ඡින්නෙ අනුසයො, පච්ඡාසද්දත්ථෙ අනුරථං, භුසත්ථෙ අනුරත්තො, සාදිස්සෙ අනුරූපං. භිත්තෙ අනුසාරිපුත්තං පඤ්ඤවත්තො, තතියත්ථෙ නදිමත්ථවසිතා සෙනා, ලක්ඛණෙ රුක්ඛං අනු විජ්ජොතනෙ විජ්ජු, ඉත්ථම්භුත්තකානෙ සාධු දෙවදත්තො මාතරං අනු, භාගෙ යදෙත්ථ මං අනුසියා තං දියතු, විච්ඡායං රුක්ඛං රුක්ඛං අනු විජ්ජොතනෙ වන්දො.

පරිගුති සමන්තකොභාව පරිච්ඡෙද වජ්ජනා'ලිඛිත නිවාසනපුජාභොජනා'වජානන දොසක්ඛාන ලක්ඛණාදිසු. සමන්තකොභාවෙ පරිවුත්තො, පරිච්ඡෙදෙ පරිඤ්ඤායං, වජ්ජනෙ පරිහරති, ආලිඛිතනෙ පරිස්සජති, නිවාසනෙ වත්ථං පරිධස්සති, පුජායං පාරිවරියා, භොජනෙ භික්ඛුං පරිවසති. අවජානනෙ පරිභවති, දොසක්ඛානෙ පරිභාසති, ලක්ඛණාදිසු රුක්ඛං පරි විජ්ජොතනෙ විජ්ජුඉච්චාදි.

අධිගුති අධිකි'ස්ස'රුපරිභවා'ධිභවනජ්ඣායනා'ධිට්ඨානනිව්ඡයපාපුණනාදිසු. අධිකෙ අධිසීලං, ඉස්සරෙ අධිපති, අධි බ්‍රහ්මදත්තෙ පඤ්චාලා, උපරිභාවෙ අධිරොහති, පථවිං අධිසෙස්සති, අධිභවනෙ අධිභවති, අජ්ඣායනෙ ඛ්‍යාකරණමධිත්තෙ, අධිට්ඨානෙ භූමිකම්පාදිං අධිට්ඨාති, නිව්ඡයෙ අධිමොක්ඛො, පාපුණනෙ භොගක්ඛන්ධං අධිගච්ඡති.

අභිගුති අභිමුඛභාව විසිට්ඨා'ධි කු'ද්ධකම්ම කුල සාරුප්පවන්දන ලක්ඛණි'ත්ථම්භුත්තකාන විච්ඡාදිසු. අභිමුඛභාවෙ අභිමුඛො අභික්කමති, විසිට්ඨො අභිධම්මො, අධිකෙ අභිවස්සති, උද්ධකම්මෙ අභිරුහති, කුලෙ අභිජානො, සාරුප්පෙ අභිරුපො, වන්දනෙ අභිවාදෙති, ලක්ඛණාදිසු පුරිමසමං.

පතිගුති පතිගත පටිලොමපතිනිධි පතිදාන නිසෙධනිවත්තන සාදිස්ස පතිකරණා'දාන පතිබොධ පටිච්ච ලක්ඛණි'ත්ථම්භුත්තකාන භාගවිච්ඡාදිසු. පතිගතෙ පච්චක්ඛං, පටිලොමෙ පතිසොතං, පතිනිධිමිභි ආවරියතො පති සිස්සො, පතිදානෙ තෙලත්ථිකස්ස සතං පති දදාති, නිසෙධෙ පටිසෙධනං, නිවත්තනෙ පටික්කමති, සාදිස්සෙ පතිරූපකං, පතිකරණෙ පතිකාරො, ආදානෙ පතිග්ගණ්භාති, පතිබොධෙ පටිවෙධො, පටිච්චෙ පච්චයො, ලක්ඛණාදිසු පුරිමසමං.

සුගුති සොහන සුට්ඨසම්මා සමිද්ධි සුඛත්ථාදිසු. සොහනෙ සුගන්ධො, සුට්ඨසම්මාදත්ථෙසු සුට්ඨ ගතො සුගතො, සම්මා ගතොතිපි සුගතො, සමිද්ධියං සුභික්ඛං, සුඛත්ථෙ සුඛරො.

ආගුති අභිමුඛභාවු'ද්ධකම්ම මරියාදා'භිවිධි පත්ති'ව්ජාපරිස්සජන ආදිකම්මග්ගණ නිවාස සමීප'වහානාදිසු. අභිමුඛභාවෙ ආගච්ඡති, උද්ධකම්මෙ ආරොහති, මරියාදායං ආපබ්බතා ඛෙත්තං, අභිවිධිමිභි ආකුමාරං යසො කච්චායනස්ස, පත්තියං ආපත්තිමාපන්නො, ඉච්ඡායං ආකඛිබ්බා, පරිස්සජනෙ ආලිඛිතං, ආදිකම්මෙ ආරම්භො, ගහණෙ ආදියති ආලම්බති, නිවාසෙ ආවසට්ඨා, සමීපෙ ආසන්නං, අවහානෙ ආමන්තෙසි.

අතිගුති අතික්කමනා'තික්කන්තා'තිසය භුසත්ථාදිසු. අතික්කමනෙ අතිරොවති අම්භෙහි, අතීතො, අතික්කන්තෙ අච්චන්තං, අතිසයෙ අතිකුසලො, භුසත්ථෙ අතික්කොධො අතිවුද්ධි.

අපි ඉති සම්භාවනා'පෙක්ඛා සමුච්චය ගරහ පඤ්ඤාදීසු. සම්භාවනායං අපි දිබ්බෙසු කාමෙසු, මෙරුමිපි විනිවිජ්ඣන්වා ගච්ඡෙය්‍යා, අපෙක්ඛායං අයම්පි ධම්මො අනියතො, සමුච්චයෙ ඉතිපි අරහං, අන්තම්පි අන්තගුණම්පි ආදාය, ගරහෙ අපි අම්භාකං පණ්ඩිතක, පඤ්ඤෙ අපි හන්තෙ භික්ඛං ලභිත්ථ.

අපඉති අපගත ගරහ වජ්ජන පුජා පදුස්සනාදීසු. අපගතෙ අපමානො අපෙතො, ගරහෙ අපගබ්භො, වජ්ජනෙ අපසාලාය ආයන්ති වාණිජා, පුජායං වුද්ධාපවාසී, පදුස්සනෙ අපරජ්ඣති.

උපඉති උපගමන සමීප්පත්ති සාදිස්සා'ධිකු'පරිභවා'නසන දොසක්ඛාන සඤ්ඤා පුබ්බකම්ම පුජා ගය්භාකාර භුසන්ථාදීසු. උපගමනෙ නිසින්තං වා උපනිසිදෙය්‍යා, සමීපෙ උපනගරං, උපපත්තියං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති, අථ වා උපපත්ති යුත්ති, යථා – උපපත්තිතො ඉක්ඛති උපෙක්ඛා, සාදිස්සෙ උපමානං උපමා, අධිකෙ උප බාරියං දොණො, උපරිභාවෙ උපසම්පන්නො, අනසනෙ උපවාසො, දොසක්ඛානෙ පරං උපපදති, සඤ්ඤායං උපධා උපසග්ගො, පුබ්බකම්මෙ උපක්කමො උපකාරො, පුජායං වුද්ධුපට්ඨාකො, මාතූපට්ඨානං, ගය්භාකාරෙ සොවෙය්‍යපච්චුපට්ඨානං, භුසන්ථෙ උපාදානං, උපායාසො, උපනිස්සෙය්‍යති. ඉති අනෙකත්ථා හි උපසග්ගා.

චුත්තඤ්ච –

“උපසග්ග නිපාතා ව, පච්චයා ව ඉමෙ තයො;
නෙකෙනෙකත්ථවිසයා, ඉති තෙරුත්තිකාබුචු”න්ති.

තත්ථ උපසග්ගානං නාමාධ්‍යාතවිසෙසකත්තා ලිඛිගසඤ්ඤායං අනියමෙන සාදිම්භි සම්පන්නෙ තෙසං සඬ්ඛ්‍යාකම්මාදිභෙදාභාවා තෙහි පට්ඨමෙකච්චනමෙව භවති.

“ලොප”න්ති වත්තමානෙ

282. සබ්බාසමාචුසොපසග්ගනිපාතාදිහි ව.

ආචුසොසද්දතො, උපසග්ගනිපාතෙහි ව සබ්බාසං පරාසං විභත්තීනං ලොපො භොති. ආදිසද්දෙන ක්වචි සුත්තපදාදිහි ව. එත්ථ ව ආචුසොතිමස්ස විසුං ගහණං සසඬ්ඛ්‍යාත්තදීපනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං.

උපෙච්චත්ථං සජ්ජන්තිති, උපසග්ගා හි පාදයො;
වාදී පදාදිමජ්ඣන්තෙ, නිපාතා නිපතන්තිති.

පහරණං පහාරො, එවං පරාභවො, නිවාසො, නීහාරො, උහාරො, දුහාරො, සංහාරො, විහාරො, අවහාරො, අනුහාරො, පරිහාරො, අධිහාරො, අභිහාරො, පතිහාරො, සුහාරො, ආහාරො, අතිහාරො, අපිහාරො, අපහාරො , උපහාරො. පහරති, පරාභවති, නිවසති, නීහරති, උද්ධරති ඉච්චාදි යොජෙතබ්බං.

ධාත්වත්ථං බාධතෙ කොචි, කොචි තමනුවත්තතෙ;
තමෙවඤ්ඤො විසෙසෙති, උපසග්ගගති තිධා.

ඔපසග්ගිකපදං නිව්ඨිතං.

නෙපාතිකපද

සමුච්චයවිකප්පනපටිසෙධපුරණාදිඅත්ථං අසත්ථවාචකං නෙපාතිකං පදං.

තත්‍ර චඉති සමුච්චයා'න්ථාවයෙ'තරිතරයොගසමාහාරා'වධාරණාදීසු.

වාඉති විකප්පනු'පමාන සමුච්චය වචන්ථිතවිභාසාසු.

න නො මා අ අලං භලං ඉච්චෙතෙ පටිසෙධනත්ථෙ.

අලං පරියත්ති භුසනෙසු ව.

පුරණත්ථං දුට්ඨං අත්ථපුරණං පදපුරණඤ්ච.

තත්ථ අථ බලු වත වථ අපො අස්ස යග්ගෙ හි වරහි නං තං වා ව තුව වො පන හවෙ කීව හ තතො යථා සුදං බො වෙ හං එනං සෙය්‍යථිදං ඉච්චෙවමාදීනි පදපුරණානි.

තත්ථ – අථඉති පඤ්භා’නන්තරියා’ධිකාරාදීසු ව.

බලුඉති පටිසෙධා’වධාරණ පසිද්ධිසු ව.

වතඉති එකංස බෙදා’නුකම්පසඬිකප්පෙසු ව.

අපොඉති අත්වාදෙසෙ ව.

හිඉති හෙතු අවධාරණෙසු ව.

තුඉති විසෙස හෙතු නිවත්තනාදීසු ව.

පනඉති විසෙසෙපි.

හවෙ, වෙඉච්චෙනෙ එකංසත්ථෙපි.

හංඉති විසාද සම්භමෙසුපි.

සෙය්‍යථිදන්ති තං කතමන්ති අත්ථෙපි.

අත්ථපුරණං දුට්ඨං විභත්තියුත්තං, අවිභත්තියුත්තඤ්ච.

අත්ථී සක්කා ලබ්භා ඉච්චෙනෙ පඨමායං.

ආවුසො අම්භො හම්භො රෙ අරෙ හරෙ ජෙඉච්චෙනෙ ආමන්තෙන.

දිවා හියෙය්‍යා නමො ඉච්චෙනෙ පඨමායං, දුතියායඤ්ච.

සයං සාමං සං සම්මා කින්නි ඉච්චෙනෙ තතියත්ථෙ, සොතො ධාපච්චයන්තා ව. සුත්තසො පදසො අනිච්චතො දුක්ඛතො එකධා ද්විධා ඉච්චාදි.

තවෙ තුංපච්චයන්තා වතුත්ථියා, කාතවෙ දාතවෙ කාතුං කාරෙතුං දාතුං දාපෙතුං ඉච්චාදි.

සො තොපච්චයන්තා පඤ්චමියත්ථෙ, දීඝසො ඔරසො රාජතො වා වොරතො වා ඉච්චාදි.

තො සත්තම්‍යත්ථෙපි, ත්‍රථාදිපච්චයන්තා ව. එකතො පුරතො පච්ඡතො පස්සතො පිට්ඨිතො පාදතො සීසතො අග්ගතො මූලතො යත්‍ර යත්ථ යහිං තත්‍ර තත්ථ තහිං තහං ඉච්චාදි.

සමන්තා සාමන්තා පරිතො අහිතො සමන්තතො එකප්ඤ්ඤං එකමන්තං හෙට්ඨා උපරි උද්ධං අධො තිරියං සම්මුඛා පරම්මුඛා ආච්චි රහො තිරො උච්චං නීචං අන්තො අන්තරා අප්ඤ්ඤාතං බහිද්ධා බාහිරා බාහිරං බහි ඔරං පාරං ආරා ආරකා පච්ඡා පුරෙ හුරං පෙච්ච ඉච්චෙනෙ සත්තමියා.

සම්පති ආයති අප්ප අපරප්පු පරප්පු සුවෙ ස්වෙ පරසුවෙ හියෙය්‍යා පරෙ සප්පු සායං පාතො කාලං කල්ලං දිවා තත්තං නිච්චං සතතං අභිණ්භං අභික්ඛණං මුහුං මුහුත්තං භූතපුබ්බං පුරා යදා තදා කදා ඉච්චාදයො කාලසත්තමියා. ඉති විභත්තියුත්තානි.

අවිභත්තියුත්තෙසු ව අප්පෙව අප්පෙවනාම නු ඉච්චෙනෙ සංසයත්ථෙ.

අද්ධා අඤ්ඤදත්ථු තග්ග ජාතු කාමං සසක්කංඉච්චෙනෙ එකංසත්ථෙ.

එවඉති අවධාරණ.

කවච්ඡු'කිත්තූනනුකථං කිංසු කිංඉච්චෙනෙ පුච්ඡනත්ථෙ.

එවං ඉති ඉත්ථං ඉච්චෙනෙ නිදස්සනෙ.

ඉති හෙතු වාක්‍යපරිසමත්තිසු ව.

යාව තාව යාවතා තාවතා කිත්තාවතා එත්තාවතා කීච ඉච්චෙනෙ පරිච්ඡෙදනත්ථෙ.

එවං සාහු ලහු ඔපායිකං පතිරූපං ආම සාධු ඉති සම්පට්ච්ඡනත්ථෙ.

යථා තථා යථෙව තථෙව එවං එවමෙව එවමෙවං එවමිපි යථාපි සෙය්‍යථාපි සෙය්‍යථාපිනාම විය ඉව යථරිව තථරිව යථානාම තථානාම යථාහි තථාහි යථාවතථාව ඉච්චෙනෙ පටිභාගත්ථෙ.

යථාඉති යොග්ගතා විච්ඡා පදත්ථානනිවත්තනිදස්සනෙසු ව.

එවංඉති උපදෙස පඤ්භාදීසු ව.

කිඤ්චාපිඉති අනුග්ගහත්ථෙ.

අහොඉති ගරහ පසංසන පත්ථනෙසු ව.

නාමඉති ගරහ පසංසන සඤ්ඤා පඤ්භෙසු ව.

සාධුඉති පසංසන යාවනෙසු ව.

ඉඬ්ඝ හන්ද ඉච්චෙනෙ වොදනත්ථෙ.

සාධු සුච්ඡු එවමෙතන්ති අනුමොදනෙ.

කිරඉති අනුස්සවණ අස්සද්ධෙය්‍යෙසු.

නූනඉති අනුමානා'නුස්සරණ පරිචිතක්කනෙසු.

කස්මාඉති කාරණපුච්ඡනෙ.

යස්මා තස්මා තථාහි තෙන ඉච්චෙනෙ කාරණච්ඡෙදනත්ථෙ.

සහ සද්ධිං සමං අමාඉති සමක්‍රියායං.

චිනා රිකෙඉති විජ්ජයොගෙ.

නානා පුඤ්ඤ ඛහුප්පකාරෙ.

පුඤ්ඤ විසුං අසඬ්ඝානෙ ව.

දුට්ඨු කු ජිගුච්ඡායං.

පුන අප්පඨමෙ.

කථඤ්චි කච්ඡත්ථෙ ව.

ධා ක්ඛත්තුං සකිඤ්ච සඬ්ඛ්‍යාවිභාගෙ.

ඊසකං අප්පත්ථෙ.

සංකං මන්දන්ටේ.

බ්ජ්පං අරං ලහු ආසුං තුණ්ණං අවිරං සිසන්ටේ.

විරං වරස්සං දීසකාලේ.

වෙ යදි සඬිකාවට්ඨානේ.

ධුචං ටීරාවධාරණෙසු.

භා විසාදේ.

තුණ්භී අභාසනේ.

සච්ඡ් පච්චක්ඛේ.

මුසා මිච්ඡා අලිකං අසච්චේ.

සුචන්ථී ආසිසන්ටේ ඉච්චාදි.

තුන ත්වාන ත්වාපච්චයන්තා උස්සුක්කනන්ටේ භවන්ති.

යථා – පස්සිතුන පස්සිය පස්සිත්වාන පස්සිත්වා දිස්වා දිස්වානදස්සන්වා දාතුන දන්වාන දන්වා උපාදාය දාපෙත්වා විඤ්ඤාපෙත්වා විචෙය්‍ය විනෙය්‍ය නිභවිච සමෙච්ච අපෙච්ච උපෙච්ච ආරබ්භ ආගම්ම ඉච්චාදි.

එචං නාමාඛ්‍යාතොපසග්ගවිනිමුත්තං යද්ධ්‍යයලක්ඛණං, තං සබ්බං නිපාතපදන්ති වෙදිතබ්බං.

චුත්තඤ්ච –

“මුත්තං පදත්තයා යස්මා, තස්මා නිපතත්‍යන්තරා;
නෙපාතිකන්ති තං චුත්තං, යං අඛ්‍යය සලක්ඛණ”න්ති.

නෙපාතිකපදං නිට්ඨිතං.

පුල්ලිඬිගං ඉත්ථිලිඬිගඤ්ච, නපුංසකමථාපරං;
නිලිඬිගඤ්ච අලිඬිගඤ්ච, නාමිකං පඤ්චධා යීතං.

ඉති පදරූපසිද්ධියං නාමකණ්ඩො දුත්තියො.

3. කාරකකණ්ඩ

අප විභත්තිනමත්ථහෙදා වුවුවත්තෙ.

තත්ථ ඵකම්පි අත්ථං කම්මාදිවසෙන, ඵකත්තාදිවසෙන ච විභජන්තිති විභත්තියො, සායාදයො. තා පන පයමාදිහෙදෙන සත්තවිධා.

තත්ථ කස්මිං අත්ථෙප පයමා?

283. ලිඛගත්ථෙප පයමා.

ලිඛගත්ථාභිධානමත්තෙ පයමාවිභත්ති හොති.

ලිඛගස්ස අත්ථො ලිඛගත්ථො. ඵත්ථ ච ලීනං අඛගන්ති ලිඛගං, අපාකටො අවයවො, පුරිසොතිආදීනඤ්චි පකතිප්පච්චයාදිවිභාගකප්පනාය නිප්ථාදිතානං සද්දප්පතිරූපකානං නාමිකපදානං පයමං යපෙනබ්බං පකතිරූපං අපාකටත්තා, අවයවත්තා ච ලිඛගන්ති වුවුවති. අප වා විසදාවිසදොභයරහිතාකාරවොභාරසඬ්ඛාතෙන තිව්ධලිඛගෙන සහිතත්ථස්ස, තබ්බිනිමුත්තස්සුපසග්ගාදිනමත්ථස්ස ච ලීනස්ස ගමනතො, ලිඛගනතො වා ලිඛගන්ති අත්ථත්ථාමවසෙන වා “ධාතුප්පච්චයවිභත්තිවජ්ජිතමත්ථවං ලිඛග”න්ති වචනතො පරසමඤ්ඤාවසෙන වා ලිඛගන්ති ඉධ පාටිපදිකාපරනාමධෙයාං සායාදිවිභත්තාන්තපදපකතිරූපමෙව වුවුවතිති දට්ඨබ්බං.

ලිඛගස්සත්ථො නාම පබන්ධවිසෙසාකාරෙන පවත්තමානො රූපාදයො උපාදාය පඤ්ඤාපීයමානො තදඤ්ඤානඤ්ඤභාවෙන අනිබ්බවතීයො සමුභසන්තානාදිහෙදො උපාදාපඤ්ඤත්තිසඬ්ඛාතො සට්ඨපාදිවොභාරත්ථො ච පට්ඨිධාතුවස්සාදීනං සභාවධම්මානං කාලදෙසාදිහෙදහින්තානං විජාතියවිනිවත්තො සජාතියසාධාරණො යථාසඬ්ඛකෙතමාරොපසිද්ධො තජ්ජාපඤ්ඤත්තිසඬ්ඛාතො කක්ඛලන්තචුසනාදිසාමඤ්ඤාකාරො ච.

සො පන කම්මාදිසංසට්ඨො, සුද්ධො වාති දුට්ඨො. තත්ථ කම්මාදිසු දුතියාදීනං විධියමානත්තා කම්මාදිසංසග්ගරහිතො ලිඛගසඬ්ඛාපරිමාණයුත්තො, තබ්බිනිමුත්තපසග්ගාදිපදත්ථභූතො ච සුද්ධො සද්දත්ථො ඉධ ලිඛගත්ථො නාම.

සො පන ආඛ්‍යාතකිතකතද්ධිතසමාසෙහි චුත්තො කම්මාදිසංසට්ඨො අත්ථො, සොපි දුතියාදීනං පුන අත්තනා වත්තබ්බස්ස අත්ථවිසෙසස්සාභාවෙන අවිසයත්තා, ලිඛගත්ථමත්තස්ස සම්භවතො ච පයමායෙව විසයො.

හොති චෙත්ථ –

පයමාවුපසග්ගත්ථෙ, කෙසඤ්චත්ථෙ නිපාතසද්දානං;
ලිඛගාදිකෙ ච සුද්ධෙ-හිහිතෙ කම්මාදිඅත්ථෙපි.

සලිඛගෙ තාව – ඵසො පුරිසො, ඵනෙ පුරිසා, ඵසා කඤ්ඤා, ඵතා කඤ්ඤායො, ඵතං චිත්තං, ඵතානි චිත්තානි.

සසඬ්ඛො – ඵකො ද්වෙ.

සපරිමාණෙ – දොණො ඛාරී ආළ්භකං.

ලිඛගාදිවිනිමුත්තෙ සත්තාමත්තෙ – ච වා හ අභං අත්ථී සක්කාලබ්භා ඉච්චාදි.

“ලිඛගත්ථෙප පයමා”ති අධිකිච්ච “ආලපනෙ වා”ති ආලපනත්ථෙ ච පයමා, අභිමුඛං කත්වා ලපනං ආලපනං, ආමන්තනං අවිභානන්ති අත්ථො.

ඵත්ථ ච ආමන්තනං නාම පගෙව ලද්ධසරූපස්ස සද්දෙන අභිමුඛිකරණං, කතාභිමුඛො පන “ගච්ඡා”තිආදීනා නයෙන ක්‍රියාය යොජීයති, තස්මා ආමන්තනසමයෙ ක්‍රියායොගාභාවතො ඉදං කාරකවොභාරං න ලභති.

චුත්තඤ්ච

“සද්දෙනාභිමුඛිකාරො, විජ්ජමානස්ස වත්ථුනො;
ආමන්තනං විධාතබ්බෙ, තත්ථී ‘රාජා භවෙ’තිද්”න්ති.

හො පුරිස එහි, හො පුරිසා වා, හවන්තො පුරිසා එථ.

කස්මිං අත්ථෙ දුතියා?

284. කම්මත්ථෙ දුතියා.

කම්මත්ථෙ ලිඬගම්භා දුතියාවිහන්ති හොති.

අනභිභිතෙ එවායං, “කම්මති දුතියායං ත්තො”ති වචනඤ්චෙත්ථ ඤාපකං.

කිං කම්මං?

“යෙන වා කයිරතෙ තං කරණං”න්ති ඉතො “වා”ති වත්තතෙ.

285. යං කරොති තං කම්මං.

යං වා කරොති, යං වා විකරොති, යං වා පාපුණාති, තං කාරකං කම්මසඤ්ඤං හොති.

ඉධ ලිඬගකාලවචනමතන්තං. කරියතීති කම්මං. තත්ථ කාරකං, සාධකං ක්‍රියානිප්ථත්තියා කාරණමුවිචතෙ, තං පන කාරකං ඡබ්බිධං කම්මං කත්තා කරණං සම්පදානමපදානමොකාසො වාති. තත්ථ සභාවතො, පරිකප්පතො වා කම්මාදිමිහි සතියෙව ක්‍රියාභාවතො කම්මාදීනං ඡන්තම්පි කාරකවොභාරො සිද්ධොව හොති.

තං පන කම්මං තිවිධං නිබ්බන්තනීයං විකරණීයං පාපණීයඤ්ඤා වාති. යථා – මාතා පුත්තං විජායති, ආභාරො සුඛං ජනයති. සථං කරොති දෙවදත්තො, කට්ඨමඬිගාරං කරොති, සුවණ්ණං කෙයුරං, කටකං වා කරොති, විභයො ලුනාති. දෙවදත්තො නිවෙසනං පටිසති, ආදිච්චං පස්සති, ධම්මං සුඤ්ඤාති, පණ්ඩිතෙ පයිරුපාසති.

චුත්තඤ්ඤා

“නිබ්බන්තිවිකතිප්පත්ති-හෙදෙන තිවිධං මතං;
කත්තු ක්‍රියාභිගම්මං තං, සුඛඬිගාරං නිවෙසනං”න්ති.

එත්ථ ව ඉච්ඡිතානිච්ඡිතකම්මාකම්මාදිහෙදමනපෙක්ඛිත්වා සබ්බසඬිගාභකවසෙන “යං කරොති තං කම්මං”න්ති චුත්තත්තා, අත්ථන්තරවිකප්පනවාධිකාරතො ව සබ්බත්ථ ඉමිනාව කම්මසඤ්ඤා හොති.

තත්ථ අනිච්ඡිතකම්මං යථා – කණ්ටකං මද්දති, විසං ගිලති, ගාමං ගච්ඡන්තො රුක්ඛමූලං උපගච්ඡති.

අකම්මකම්මං යථා – යඤ්ඤදත්තං කම්බලං යාවතෙ බ්‍රාහ්මණො. එත්ථ හි “කම්බල”මිති කම්මකම්මං. ද්විකම්මිකාය යාවනක්‍රියාය පත්තුමිච්ඡිතතරත්තා. “යඤ්ඤදත්ත”මිති අප්පධානත්තා අකම්මකම්මං. තථා සමිද්ධං ධනං භික්ඛතෙ, අප්පං ගාමං නයති, පරාභවන්තං පුරිසං, මයං පුච්ඡාම ගොතමං, හගවා භික්ඛු එතදවොච ඉච්චාදි.

අභිභිතකම්මෙ පන න හොති, යථා – කට්ඨා කරියතෙ දෙවදත්තෙන, සුගතෙන දෙසිතො ධම්මො, යඤ්ඤදත්තො කම්බලං යාවියතෙ බ්‍රාහ්මණෙන ඉච්චාදි.

“දුතියා”ති අධිකාරො.

286. ගති බුද්ධි භූප පඨ හර කර සයාදීනං කාරිතෙ වා.

ගමු සප්ප ගතිමිහි, බුධ බොධනෙ, බුධ අවගමනෙ වා, භූප පාලනඛ්‍යවහරණෙසු, පඨ ඛ්‍යත්තියං වාචායං, හර හරණෙ, කර කරණෙ, සි සයෙ ඉච්චෙවමාදීනං ධාතුනං පයොගෙ කාරිතෙ සති පයොජ්ජකකත්තුභූතෙ කම්මති ලිඬගම්භා දුතියාවිහන්ති හොති වා. නිච්චසම්පත්තෙ විකප්පත්ථොයං, තෙන තස්ස පක්ඛෙ තතියා හොති.

යො කොචි පුරිසො ගාමං ගච්ඡති, තමඤ්ඤො පයොජයති. පුරිසො පුරිසං ගාමං ගමයති, පුරිසෙත වා ගාමං ගමයති. එවං සිස්සං ධම්මං බොධෙති ආවරියො, මාතා පුත්තං භොජනං භොජයති, සිස්සං ධම්මං පාඨෙති ආවරියො, පුරිසො පුරිසං භාරං භාරෙති, තථා පුරිසො පුරිසං කම්මං කාරයති, පුරිසෙත වා කම්මං කාරාපයති, පුරිසො පුරිසං සයාපයති. එවං සබ්බත්ථ කාරිතෙ කත්තුකම්මති දුතියා.

කාරිතෙති කිං? පුරිසො ගාමං ගච්ඡති.

අභිභිතෙ න භවති, පුරිසෙන පුරිසො ගාමං ගමියතෙ, සිස්සො ධම්මං බොධියතෙ ඉච්චාදි.

287. කාලද්ධානමච්චන්තසංයොගෙ.

අච්චන්තං නිරන්තරං සංයොගොඅච්චන්තසංයොගො. කාලද්ධානං දබ්බගුණක්‍රියාහි අච්චන්තසංයොගෙ තෙහි කාලද්ධානවාචිහි ලිඛිගෙහි දුතියාවිහත්ති හොති.

කාලෙ තාව – සත්තාහං ගවපානං, මාසං මංසොදනං, සරදං රමණියා නදී, සබ්බකාලං රමණියං නන්දනං, මාසං සප්ඤ්ඤායති, තයො මාසෙ අභිධම්මං දෙසෙසි.

අද්ධානෙ – යොජනං චනරාජී, යොජනං දීසො පබ්බතො, කොසං සප්ඤ්ඤායති.

අච්චන්තසංයොගෙහි කිං? මාසෙ මාසෙ භුඤ්ජති, යොජනෙ යොජනෙ විහාරං පතිට්ඨාපෙසි.

288. කම්මප්පච්චතියයුත්තෙ.

කම්මප්පච්චතියෙහි නිපාතොපසග්ගෙහි යුත්තෙ යොගෙ සති ලිඛිගම්භා දුතියාවිහත්ති හොති.

කම්මං පච්චතියං යෙසං තෙ කම්මප්පච්චතියා, පරසමඤ්ඤාවසෙන වා අන්වාදයො කම්මප්පච්චතියා.

තත්ථ අනුසද්දස්ස ලක්ඛණෙ, සහත්ථෙ, භීතෙ ව කම්මප්පච්චතියසඤ්ඤා වුත්තා. යථා – පබ්බජිතමනු පබ්බජිංසු, නදිමන්චවසිතා බාරාණසී, නදියා සහ අවබද්ධාති අත්ථො, අනු සාරිපුත්තං පඤ්ඤවා.

ලක්ඛණාදීසු “ලක්ඛණි”ත්ථම්භුතක්ඛානභාග විච්ඡාසු පති පරි අනවො”ති පති පරි අනුනං කම්මප්පච්චතියසඤ්ඤා වුත්තා.

ලක්ඛණෙ සුරියුග්ගමනං පති දිබ්බා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යං, රුක්ඛං පති විජ්ජොතතෙ චන්දො, රුක්ඛං පරි, රුක්ඛං අනු.

ඉත්ථම්භුතක්ඛානෙ සාධු දෙවදත්තො මාතරං පති, මාතරං පරි, මාතරං අනු.

භාගෙ යදෙත්ථ මං පති සියා, මං පරි, මං අනු, තං දියතු.

විච්ඡායොගෙ අත්ථමත්ථං පති සද්දො නිව්සති, රුක්ඛං රුක්ඛං පති විජ්ජොතතෙ චන්දො, රුක්ඛං රුක්ඛං පරි, රුක්ඛං රුක්ඛං අනු.

“අභිරහාගෙ”ති අභිස්ස භාගචජ්ජිතෙසු ලක්ඛණාදීසු කම්මප්පච්චතියසඤ්ඤා වුත්තා. තං බො පන භවන්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්බුග්ගතො, සාධු දෙවදත්තො මාතරං අභි.

නිපාතෙ ධි බ්‍රාහ්මණස්ස හන්තාර මිච්චෙවමාදි.

289. ක්වචි දුතියා ඡට්ඨිනමත්ථෙ.

ඡට්ඨිනං අත්ථෙ ක්වචි දුතියාවිහත්ති හොති. අන්තරාඅභිතො පරිතො පති පටිභාතියොගෙ අයං. අන්තරා ව රාජගහං අන්තරා ව නාළන්දං අද්ධානමග්ගප්පටිපන්නො, රාජගහස්ස ව නාළන්දාය ව මජ්ඣෙකාති අත්ථො. අභිතො ගාමං වසති, පරිතො ගාමං වසති, නදිං තෙරඤ්ජරං පති, තෙරඤ්ජරාය නදියා සමිපෙනි අත්ථො. පටිහන්තු තං වුන්ද බොජ්ඣකුඨගා, උපමා මං පටිභාති, උපමා මය්හං උපට්ඨහතිති අත්ථො.

“ක්වචි දුතියා, අත්ථෙ”ති ව චත්තතෙ.

290. තතියාසත්තම්නඤ්ච.

තතියාසත්තම්නමත්ථෙ ව ක්වචි ලිඛිගම්භා දුතියාවිහත්ති හොති.

තනියන්ටේ සවෙ මං නාලපිස්සනි, ත්වඤ්ච මං නාහිභාසයි, විනා සද්ධම්මං කුතො සුඛං, උපායමන්තරෙන න අත්ථසිද්ධි.

සත්තමියන්ටේ – කාලෙ, උපාන්වජ්ඣාචසස්ස පයොගෙ, අධිසිට්ඨාචසානං පයොගෙ, තප්පානචාරෙ ව දුතියා.

කාලෙ තාව – පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා, එකං සමයං භගවා. ඉමං රත්තිං චත්තාරො මහාරාජානො.

උපදිපුබ්බස්ස වසධාතුස්ස පයොගෙ – ගාමං උපවසති, ගාමං අනුවසති, විහාරං අධිවසති, ගාමං ආවසති, අගාරං අජ්ඣාචසති. තථා පථවිං අධිසෙස්සති, ගාමං අධිතිට්ඨති, ගාමං අජ්ඣාචසති.

තප්පානචාරෙසු – නදිං පිචති, ගාමං වරති ඉච්චාදි.

කස්මිං අත්ටේ තනියා?

291. කරණෙ තනියා.

කරණකාරකෙ තනියාවිභත්ති හොති.

කිං කරණං?

292. යෙන වා කයිරතෙ තං කරණං.

යෙන වා කත්තා උපකරණභූතෙන චත්ථුතා ක්‍රියං අබ්‍යවධානෙන කරොති, යෙන වා චිකරොති, යෙන වා පාපුණාති, තං කාරකං කරණසඤ්ඤං හොති.

කරියතෙ අනෙතාති කරණං, එත්ථ ව සතිපි සබ්බකාරකානං ක්‍රියාසාධකත්තෙ “යෙන වා කයිරතෙ”ති විසෙසෙත්වා චචනං කත්තුපකරණභූතෙසු කාරකෙසු සාධකතමස්සෙව ගහණත්ථං.

චුත්තඤ්ච

“යස්ස සබ්බවිසෙසෙන, ක්‍රියාසංසිද්ධිභෙතුතා;
සම්භාවීයති තං චුත්තං, කරණං නාම කාරක”න්ති.

තං පන දුට්ඨං අජ්ඣත්තික බාහිරවසෙන.

යථා – භත්ටේන කම්මං කරොති, චක්ඛුතා රූපං පස්සති, මනසා ධම්මං චිඤ්ඤාය. දත්තෙන විභයො ලුනාති, අග්ගිනා කුටිං ඝාපෙති.

“තනියා”ති අධිකාරො.

293. කත්තරි ව.

කත්තරි ව කාරකෙ ලිඪගම්භා තනියාවිභත්ති හොති. වග්ගහණෙන ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ, ක්‍රියාපචග්ගෙ, පුබ්බසදිසසමුනත්ථ කලභ නිපුණ මිස්සක සබ්බන්තරාදියොගෙ, කාලද්ධානෙසු, පච්චත්තකම්මන්ථපඤ්චමියන්තරාදියු ව තනියා.

කො ව කත්තා?

294. යො කරොති ස කත්තා.

යො ක්‍රියං අත්තප්පධානො භුත්වා කරොති, යො කත්තුසඤ්ඤො හොති.

යො තිවිධො සුද්ධකත්තා භෙතුකත්තා කම්මකත්තාති. තත්ථ යො සයමෙව ක්‍රියං කරොති, යො සුද්ධකත්තා. යො අඤ්ඤං කාතුං සමත්ථං අකරොන්තං කම්මං නියොජෙති, යො භෙතුකත්තා, යථා – ගන්තුං සමත්ථො දෙවදත්තො, තමඤ්ඤො පයොජෙති “ගමයති දෙවදත්ත”න්ති.

යං පන තත්ථ තත්ථ ගච්ඡති දෙවදත්තො, තමඤ්ඤො පයොජයති “ගමයති දෙවදත්ත”න්ති හෙත්ථත්ථනිදස්සනං, තම්පි සාමන්ථියදස්සනවසෙන චුත්තන්ති ගහෙනබ්බං. අඤ්ඤා යදි සයමෙව ගච්ඡති, කිං තත්ථ පයොජකඛ්‍යාපාරෙන අකරොන්තං බලෙන කාරයති, පාසාණං උට්ඨාපයතීතිආදිකඤ්ච න සිජ්ඤෙය්‍ය.

එත්ථ පන

“කත්තා”ති වත්තතෙ.

293. යො කාරෙති ස හෙතු.

යො කත්තාරං කාරෙති, සො හෙතුසඤ්ඤො හොති, කත්තා වාති හෙතුකත්තුසඤ්ඤා.

යො පන පරස්ස ක්‍රියං පටිච්ච කම්මභූතොපි සුකරත්තා සයමෙව සිජ්ඤාන්තො විය හොති, සො කම්මකත්තා නාම, යථා – සයං කරියතෙ කට්ඨා, සයමෙව පච්චතෙ ඔදනොති.

චුත්තඤ්ච

“අත්තප්පධානො කිරියං, යො නිබ්බත්තෙති කාරකො;
අප්පයුත්තො පයුත්තො වා, ස කත්තාති පචුච්චති.

හෙතුකත්තාති කට්ඨො,
කත්තුතො යො පයොජකො;
කම්මකත්තාති සුකරො,
කම්මභූතො කටියතෙ”ති.

නනු ව “සංයොගො ජායතෙ”තිආදීසු කථං පුරෙ අසනො ජනනක්‍රියාය කත්තුභාවොසියාති? චුච්චතෙ – ලොකසඬ්ඤාසිද්ධො හි සද්දප්පයොගො, අවිජ්ජමානම්පි හි ලොකො සද්දාභිධෙය්‍යතාය විජ්ජමානං විය ගහෙත්ථා වොහරති, විකප්පබුද්ධිගහිතාකාරොයෙව හි සද්දෙනාභිධියතෙ, න තු වත්ථුසභාවො, අඤ්ඤා සුතමයඤ්ඤාණෙනපි පච්චක්ඛෙන විය වත්ථුසභාවසවිජ්ජකරණප්පසඬ්ඤා ව මුසාවාද කුද්ධිවාදාදීනමභාවප්පසඬ්ඤා ව සියා, තස්මා බුද්ධිපරිකප්පිතපඤ්ඤත්තිවසෙනපි සද්දප්පවත්ති හොතීති අසනො සංයොගාදිස්සපි හොතෙව ජනනක්‍රියාය කත්තුකාරකතාති.

යථාහ

“වොහාරවිසයො සද්දො, නෙකන්තපරමත්ථිකො;
බුද්ධිසඬ්ඤාපිතො අත්ථො, තස්සත්ථොති පචුච්චති.

බුද්ධියා ගහිතත්තා හි, සංයොගො ජායතෙ ඉති;
සංයොගො විජ්ජමානොව, කත්තා භවති ජාතියා”ති.

තත්‍ර තතියා ජිනෙන දෙසිතො ධම්මො, බුද්ධෙන ජිනො මාරො, අහිනා දට්ඨො නරො, බුද්ධෙන බොධිතො ලොකො, සද්ධෙහි කාරිතො විහාරො.

අහිනිතෙ න භවති. කථං කරොති දෙවදත්තො, කාරෙති වා.

ඉත්ථම්භූතස්ස ලක්ඛණෙ – සා හින්තෙන සීසෙන පග්ගරන්තෙන ලොහිතෙන පටිච්ඡසකානං උජ්ඣාපෙසි, ඌනපඤ්චබන්ධනෙන පත්තෙන අඤ්ඤං නවං පත්තං වෙනාපෙය්‍ය, තිදණ්ඩකෙන පරිබ්බාජකමද්දක්ඛි.

අපවග්ගෙ – එකාහෙනෙව ඛාරාණසිං පායාසි, නවහි මාසෙහි විහාරං නිට්ඨාපෙසි, යොජනෙන අධිතං බ්‍යාකරණං, ක්‍රියාපවග්ගොති ක්‍රියාය ආසුං පරිනිට්ඨාපනං.

පුබ්බාදියොගෙ – මාසෙන පුබ්බො, පිතරා සදිසො, මාතරා සමො, කභාපණෙන ඌනො, ධනෙන විකලො, අසිනා කලහො, ආචාරෙන නිපුණො, වාචාය නිපුණො, ගුලෙන මිස්සකං, තිලෙන මිස්සකං, වාචාය සබ්බලො, මණිනා අත්ථො, ධනෙන අත්ථො, පිතරා තුලොයා.

කාලද්ධානෙසු – මාසෙන භුඤ්ජති, යොජනෙන ගච්ඡති.

පව්වත්තෙ - අත්තනාව අත්තනං සම්මන්තති.

කම්මත්තෙ - තිලෙහි බෙත්තෙ වපති.

පඤ්චමියත්තෙ - සුමුත්තා මයං තෙන මහාසමඤ්ජන.

296. සහාදියොගෙ ව.

සහ සද්ධිං සමං නානා විනා අලං කිම්චිවෙවමාදිති යොගෙ ලිඬගම්භා තනියාවිහන්ති හොති, වසද්දෙන සහත්තෙපි.

තත්ථ සහසද්දෙන යොගො ක්‍රියා ගුණ දබ්බ සමවායෙ සම්භවති. යථා - විතක්කෙන සහ වත්තති, පුත්තෙන සහ ථුලො, අන්තෙවාසිකසද්ධිවිහාරිකෙහි සහ ආවරිසුපජ්ඣායානං ලාභො, නිසිදි හගවා සද්ධිං හික්ඛුසඤ්ජන, සහස්සෙන සමං මිතා, සබ්බෙහි මෙ පියෙහි මනාපෙහි නානාභාවො විනාභාවො, සඤ්ඤා විනාපි ගත්තෙන උපොසථං කරොයා, අලං තෙ ඉධ වාසෙන, කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, පුරිසෙන ථාමදස්සිනා, කිං තෙ ජටාහි දුම්මෙධ, කිං තෙ අජිනසාටියා.

සහත්තෙ - දෙවදත්තො රාජගහං පාවිසි කොකාලිකෙන පච්ඡාසමඤ්ජන, දුක්ඛො ඛාලෙහි සංවාසො.

297. හෙත්ථත්තෙ ව.

යොගග්ගහණමිහානුවත්තෙන, හෙත්ථත්තෙ, හෙත්ථත්තෙප්පයොගෙ ව ලිඬගම්භා තනියාවිහන්ති හොති.

කිස්මිඤ්චි එලෙ දිට්ඨසාමත්තියං කාරණං හෙතු, සොයෙව අත්තො, තස්මිං හෙත්ථත්තෙ, අන්තෙන වසති, ධම්මෙන වසති, විජ්ජාය වසති.

න ජච්චාවසලො හොති,
න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො;
කම්මුනා වසලො හොති,
කම්මුනා හොති බ්‍රාහ්මණො.

දානෙන භොගවා, ආචාරෙන කුලී.

කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

හෙත්ථත්තෙප්පයොගෙ - කෙන නිමිත්තෙන, කෙන පයොජනෙන, කෙනට්ඨෙන, කෙන හෙතුනා වසති.

298. සත්තමාත්තෙ ව.

සත්තමාත්තෙ ව ලිඬගම්භා තනියාවිහන්ති හොති.

කාලද්ධානදිසාදෙසාදිසු වායං. තෙන සමයෙන, තෙන කාලෙන, කාලෙන ධම්මස්සවණං, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා, මාසෙන භුඤ්ජති, යොජනෙන ධාවති. පුරත්ථිමෙන ධනරට්ඨො, දක්ඛිණෙන විරුළ්භකො, පච්ඡිමෙන විරුපක්ඛො, උත්තරෙන කසිවත්තො ජනොසමපරෙන ව, යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤා ඉච්චාදි.

299. යෙනඤ්ඤා විකාරො.

යෙන බ්‍යාධිමතා අභිගෙන අභිගිනො විකාරො ලක්ඛියතෙ, තත්ථ තනියාවිහන්ති හොති. එත්ථ ව අභිගමස්ස අත්ථිති අභිගං, සරීරං. අක්ඛිනා කාණො, හත්තො කුණි, පාදෙන ඛඤ්ඤො, පිට්ඨියා බුජ්ජො.

300. විසෙසනෙ ව.

විසෙසියති විසෙසිතබ්බං අනෙතාති විසෙසනං, ගොත්තාදි. තස්මිං ගොත්තනාමජාතිසිප්පවයොගුණසඤ්ඤානෙ විසෙසනත්තෙ තනියාවිහන්ති හොති, වසද්දෙන පකතිආදිති ව. ගොත්තෙන ගොතමො නාටො.

සාරිපුත්තොති නාමෙන, විස්සුතො පඤ්ඤවා ව සො;

ජාතියා ඛත්තියො බුද්ධො, ලොකෙ අප්පට්ඨග්ගලො.

තදභු පබ්බජිතො සන්තො, ජාතියා සත්තවස්සිකො;
සොපි මං අනුසාසෙය්‍යා, සම්පට්ඨජාමි මත්ථකෙ.

සිප්පෙන නළකාරො සො, එකුනතිංසො වයසා, විජ්ජාය සාධු, පඤ්ඤාය සාධු, තපසා උත්තමො, සුවණ්ණෙන අභිරුපො.

පකතිආදීසු – පකතියා අභිරුපො, යෙභුයොන මත්තිකා, සමෙන ධාවති, විසමෙන ධාවති, ද්විදොණෙන ධඤ්ඤං කිණාති, සහස්සෙන අස්සකෙ කිණාති ඉච්චාදි.

කස්මිං අත්ථෙ චතුත්ථි?

301. සම්පදානෙ චතුත්ථි.

සම්පදානකාරකෙ ලිඨගම්භා චතුත්ථිචිත්තති හොති.

කිඤ්ච සම්පදානං?

302. යස්ස දාතුකාමො රොචතෙ ධාරයතෙ වා තං සම්පදානං.

යස්ස වා දාතුකාමො, යස්ස වා රොචතෙ, යස්ස වා ධාරයතෙ, තං කාරකං සම්පදානසඤ්ඤං හොති. සම්මා පදියතෙ අස්සාති සම්පදානං, පටිග්ගාහකො.

තං පන තිවිධං දියාමානස්සාතිචාරණජ්ඣෙසනානුමතිවසෙන. යථා – බුද්ධස්ස පුජ්ඨං යජති, බොධිරුක්ඛස්ස ජලං දදාති. අජ්ඣෙසනෙ – යාවකානං ධනං දදාති. අනුමතියං – භික්ඛූනං දානං දෙති.

යථාහ

“අනිරාකරණාරාධ-නාබ්භනුඤ්ඤවසෙන හි;
සම්පදානං තිධා චුත්තං, රුක්ඛ යාවක භික්ඛවො”ති.

දාතුකාමොති කිං? රඤ්ඤො දණ්ඩං දදාති.

රොචනාදීසු පන – සමණස්ස රොචතෙ සච්චං, මායස්මන්තානම්පි සඬ්ඝභෙදො රුච්චිත්ථං, යස්සායස්මනො ඛමති, දෙවදත්තස්ස සුවණ්ණච්ඡත්තං ධාරයතෙ යඤ්ඤදත්තො.

“සම්පදානං, වා”ති ච වත්තතෙ.

303. සිලාස හනු යා සප ධාර පිහ කුඨ දුභි ස්සාසුය රාධික්ඛ පච්චාසුණ අනුපතිගිණපුබ්බකත්තාරොචනත්ථකදත්ථ තුමත්ථාලමත්ථ මඤ්ඤානාදරප්පාණිති ගතාත්ථකම්මති ආසිසත්ථ සම්මුති භියාසත්තමාත්ථෙසු ව.

චතුප්පදමිදං . සිලාස කත්ථනෙ, හනු අපනයනෙ, යා ගතිනිවත්තිමිති, සප අක්කොසෙ, ධර ධාරණෙ, පිහ ඉච්ජායං ඉච්චෙනෙසං ධාතුනං පයොගෙ, කුඨ කොපෙ, දුභ ජිහංසායං, ඉස්ස ඉස්සායං, උසුය දොසාවිකරණෙ ඉච්චෙනෙසං තදත්ථවාචිනඤ්ච ධාතුනං පයොගෙ ව රාධ භිංසාසංරාධෙසු, ඉක්ඛ දස්සනඬිකෙසුති ඉමෙසං පයොගෙ ව පති ආපුබ්බස්ස සු සවණෙති ඉමස්ස ව අනුපතිපුබ්බස්ස ගෙසද්දෙති ඉමස්ස ව පුබ්බකත්තා ව ආරොචනත්ථප්පයොගෙ, තදත්ථෙ, තුමත්ථෙ, අලමත්ථප්පයොගෙ ව මඤ්ඤතිප්පයොගෙ අනාදරෙ අප්පාණිති ව ගතාත්ථානං කම්මති ව ආසිසත්ථප්පයොගෙ ව සම්මුති භියාප්පයොගෙසු ව සත්තමාත්ථෙ වාති තං කම්මාදිකාරකං සම්පදානසඤ්ඤං හොති, වසද්දග්ගභණෙන පභිණ්ඩකප්පති පහොති උපමාඤ්ජලිකරණ ඵාසු අත්ථසෙය්‍යාප්පභුතියොගෙ ව පුරෙ විය චතුත්ථි.

සිලාසාදිප්පයොගෙ තාව – බුද්ධස්ස සිලාසතෙ. උපජ්ඣායස්ස සිලාසතෙ, ථොමෙතීති අත්ථො.

හනුතෙ මය්භමෙච, හනුතෙ තුය්භමෙච, අපලපතීති අත්ථො.

උපතිට්ඨෙය්‍යා සකාසුත්තානං වඩ්ඪකී, එත්ථ ව උපට්ඨානං නාම උපගමනං. භික්ඛුස්ස භුඤ්ජමානස්ස පාතියෙන වා විධුපනෙන වා උපතිට්ඨෙය්‍යා.

තුස්තං සපතෙ, මය්හං සපතෙ, එත්ථ ව සපතං නාම සච්චකරණං.

ධාරයනිජ්ජයොගෙ ධනිකොයෙව සම්පදානං, සුවණ්ණං තෙ ධාරයතෙ, ඉණං ධාරයතීති අත්ථො. තස්ස රඤ්ඤො මයං නාගං ධාරයාම.

පිහජ්ජයොගෙ ඉච්ඡිතොයෙව, දෙවාපි තස්ස පිහයන්ති තාදිනො, දෙවාපි තෙසං පිහයන්ති, සම්බුද්ධානං සතීමනං, පත්ථෙත්තීති අත්ථො.

කොධාදිඅත්ථානං පයොගෙ යං පති කොපො, තස්ස කුප්ඤ්ඤා මහාවිර, යදිහං තස්ස කුප්පෙය්‍යං.

දුභයති දිසානං මෙසො, යො මිත්තානං න දුබ්බති.

තිත්ථියා ඉස්සන්ති සමණානං.

දුජ්ජනා ගුණවත්තානං උසුයන්ති, කා උසුයා විජානනං.

රාධික්ඛජ්ජයොගෙ යස්ස විපුච්ඡනං කම්මවිධ්‍යාපනත්ථං, වාධිකාරතො දුතියා ව. ආරාධො මෙ රඤ්ඤො, රඤ්ඤො අපරජ්ඣති, රාජානං වා අපරජ්ඣති, කායාහං අය්‍යානං අපරජ්ඣමි, කායාහං අයො අපරජ්ඣමි වා.

ආයස්මතො උපාලිත්ථෙරස්ස උපසම්පදාපෙක්ඛො උපතිස්සො, ආයස්මත්තං වා.

පච්චාසුණ අනුපතිගිණානං පුබ්බකත්තා ව සුණොතිස්ස ධාතුස්ස පච්චායොගෙ, ගිණස්ස ව අනුපතියොගෙ පුබ්බස්ස කම්මුනො යො කත්තා, සො සම්පදානසඤ්ඤො හොති. යථා – භගවා භික්ඛු එතදවොච, එත්ථ “භික්ඛු”ති අකථිතකම්මං, “එත”න්ති කථිතකම්මං, පුබ්බස්ස වචනකම්මස්ස කත්තා භගවා. භික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසුං, ආසුණන්ති බුද්ධස්ස භික්ඛු, තථා භික්ඛු ජනං ධම්මං සාවෙති, තස්ස භික්ඛුනො ජනො අනුගිණාති, තස්ස භික්ඛුනො ජනො පතිගිණාති, සාධුකාරදානාදිනා තං උස්සාහයතීති අත්ථො.

යො වදෙති ස කත්තාති, චුත්තං කම්මන්ති චුච්චති;
යො පටිග්ගාහකො තස්ස, සම්පදානං විජානියාති.

ආරොචනත්ථජ්ජයොගෙ යස්ස ආරොචෙති, තං සම්පදානං. ආරොචයාමි වො භික්ඛවෙ, පටිවෙදයාමි වො භික්ඛවෙ, ආමන්තයාමි තෙ මහාරාජ, ආමන්ත ඛො තං ගච්ඡාමාති වා. එත්ථ ව ආරොචනසද්දස්ස කථනජ්ජකාරත්ථත්තා දෙසනත්ථාදිජ්ජයොගෙපි වතුන්තී. ධම්මං වො දෙසෙස්සාමි, දෙසෙතු භන්තෙ භගවා ධම්මං භික්ඛුනං, යථා නො භගවා ඛයාකරෙය්‍ය, නිරුත්තං තෙ පවක්ඛාමි ඉච්චාදි.

තදත්ථෙ සම්පදානසඤ්ඤා, වතුන්තී ව.

“අනො, වා”ති ව චත්තතෙ.

304. ආය වතුත්ථෙකචචනස්ස තු.

අකාරන්තතො ලිඬිගම්හා පරස්ස වතුත්ථෙකචචනස්ස ආයාදෙසො හොති වා, සරලොපාදි.

බුද්ධස්සත්ථාය ධම්මස්සත්ථාය සඬ්ඝස්සත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජාමි, පිණ්ඩපාතං පටිසෙවාමි නෙව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභුසනාය, උනස්ස පාරිසුරියා, අත්ථාය භිතාය සුඛාය සංවත්තති.

තුමත්ථෙ – ලොකානුකම්පාය, ලොකමනුකම්පිතුන්ති අත්ථො. තථා ඵාසුච්චාරාය.

අලංසද්දස්ස අත්ථා අරහපටික්ඛෙපා. අරහත්ථෙ – අලං මෙ රජ්ජං, අලං භික්ඛු පත්තස්ස, අක්ඛධුත්තො පුරිසපුග්ගලො නාලං දාරහරණාය, අලං මල්ලො මල්ලස්ස, අරහති මල්ලො මල්ලස්ස.

පටික්ඛෙපෙ – අලං තෙ ඉධ වාසෙන, අලං මෙ හිරඤ්ඤසුචණ්ණෙන, කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, කිං තෙ ජටාහි දුම්මෙධ, කිං තෙත්ථ වතුමට්ඨස්ස.

මඤ්ඤතිජ්ජයොගෙ අනාදරෙ අප්පාණිති කම්මනියෙව – කට්ඨස්ස තුවං මඤ්ඤෙ, කළිඬිගරස්ස තුවං මඤ්ඤෙ, ජීවිතං තිණායපි න මඤ්ඤමානො.

අනාදරෙහි කිං? සුවණ්ණං තං මඤ්ඤෙ. අප්පාණිනීති කිං? ගුහං තුවං මඤ්ඤෙ.

ගත්තත්ථකම්මති වාධිකාරතො දුතියා ව. අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති, අප්පො සග්ගං ගච්ඡති, නිබ්බානාය චජන්තියා, මූලාය පටිකස්සෙයා, මූලං පටිකස්සෙයා.

ආසීසනත්ථෙ ආයුභද්දකුසලාදියොගෙයෙව, ආයස්මතො දීඝායු භොතු, “තොතිතා සස්මිංනායු”ති න්තුස්ස සවිහත්තිස්ස තො ආදෙසො. භද්දං භවතො භොතු, කුසලං භවතො භොතු, අනාමයං භවතො භොතු, සුඛං භවතො භොතු, අත්ථං භවතො භොතු, භිතං භවතො භොතු, ස්වාගතං භවතො භොතු, සොත්ථි භොතු සබ්බසත්තානං.

සම්මුතිප්පයොගෙ – සාධු සම්මුති මෙ තස්ස භගවතො දස්සනාය.

භියාප්පයොගෙ භියොයාසො මත්තාය.

සත්තම්යත්ථෙ ආචිකරණ පාතුභවනාදියොගෙ – තුය්හඤ්චස්ස ආචිකරොමි, තස්ස මෙ සක්කො පාතුරහොසි.

වසද්දග්ගහණෙන පභිණාදික්‍රියායොගෙ, ඵාසුආදිනාමපයොගෙ ව – තස්ස පභිණෙයා, භික්ඛුනං දුතං පාහෙසි, කප්පති සමණානං ආයොගො, එකස්ස දිත්තං ද්විත්තං තිණ්ණං පහොති, උපමං තෙ කරිස්සාමි, අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්හාමි. තථා තස්ස ඵාසු භොති, ලොකස්සත්ථො, මණිනා මෙ අත්ථො, සෙයොයා මෙ අත්ථො ඉච්චාදි.

“චතුත්ථි”ති වත්තතෙ.

305. නමොයොගාදීස්චපි ව.

නමොසද්දයොගෙ, සොත්ථිස්වාගතාදීහි ව යොගෙ ලිඬගම්හා චතුත්ථිවිහත්ති භොති. නමො තෙ බුද්ධ චිරත්ථු, නමො කරොහි නාගස්ස, නමත්ථු බුද්ධානං, නමත්ථු බොධියා, සොත්ථි පජානං, ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අදුරාගතං.

“කාලෙ, භවිස්සති”ති ව වත්තතෙ.

306. භාවචාචිම්භි චතුත්ථි.

භාවචාචිම්භි චතුත්ථිවිහත්ති භොති භවිස්සතිකාලෙ. භවනං භාවො. පච්චිස්සතෙ, පචනං වා පාකො, පාකාය චජති, පචිතුං ගච්ඡතිති අත්ථො. එවං භොගාය චජති ඉච්චාදි.

කස්මිං අත්ථෙ පඤ්චමි?

307. අපාදානෙ පඤ්චමි.

කිමපාදානං?

308. යස්මාදපෙති භයමාදත්තෙ වා තදපාදානං.

යස්මා වා අවධිතො අපෙති, යස්මා වා භයහෙතුතො භයං භවති, යස්මා වා අක්ඛාතාරා විජ්ජං ආදදාති, තං කාරකං අපාදානසඤ්ඤං භොති. අපනෙත්වා ඉතො ආදදාතීති අපාදානං.

තං පන තිවිධං විසයහෙදෙන නිද්දිට්ඨවිසයං, උපාත්තවිසයං, අනුමෙයාවිසයඤ්චාති.

අපාදානසඤ්ඤාවිසයස්ස ක්‍රියාවිසෙසස්ස නිද්දිට්ඨත්තා නිද්දිට්ඨවිසයං. යථා – ගාමා අපෙන්නි මුනායො, නගරා නිග්ගතො රාජා.

එත්ථ ව “පාපා විත්තං නිවාරයෙ, පාපා නිවාරෙන්නි”තිආදීසු යදිපි කායසංයොගපුබ්බකාපගමනං නත්ථි, තථාපි විත්තසංයොගපුබ්බකස්ස අපගමනස්ස සම්භවතො ඉමිනා ව අපාදානසඤ්ඤා.

යත්ථ පන අපගමනක්‍රියං උපාත්තං අප්ඤ්ඤානං විසයං කත්වා පචත්තති, තං උපාත්තවිසයං. යථා – වලාහකා විජ්ජොතතෙ විජ්ජු, කුසුලතො පචතිති. එත්ථ ව “වලාහකා නික්ඛම්ම, කුසුලතො අපනෙත්වා”ති ව පුබ්බක්‍රියා අප්ඤ්ඤාහරියති.

අනුමෙයාවිසයං යථා – මාපුරා පාටලිපුත්තකෙහි අභිරුපා. එත්ථ හි කෙනවි ගුණෙන උක්කංසියන්තිති අනුමෙයොවා ක්‍රියාවිසෙසො. ඉධ පන දුරන්තිකාදිසුත්තෙ විහත්තග්ගහණෙන අපාදානසඤ්ඤා.

වුත්තඤ්ච

“නිද්දිට්ඨවිසයං කිඤ්චි, උපාත්තවිසයං තථා;
අනුමෙයාවිසයඤ්චාති, අපාදානං තිධා මත”න්ති.

තදෙව චලාවලවසෙන දුට්ඨමිපි හොති.

චලං යථා – ධාවතා හත්ථිමිහා පතීතො අඬිකුසධාරි.

අචලං යථා – පබ්බතා ඔතරන්ති වනචරා.

භයහෙතුමිහි – වොරා භයං ජායති, තණ්හාය ජායති භයං, පාපතො උත්තසති, අක්ඛාතරි – උපජ්ඣායා සික්ඛං ගණ්හාති, ආචරියමිහා අධිතෙ, ආචරියතො සුණාති.

“අපාදාන”න්ති අධිකාරො.

309. ධාතුනාමානමුපසග්ගයොගාදීස්වපි ව.

ධාතුවො ව නාමානි ව ධාතුනාමානි, තෙසං අවිහිතලක්ඛණානං ධාතුනාමානං පයොගෙ, උපසග්ගයොගෙ ව ආදිසද්දෙන නිපාතයොගෙ ව තංයුත්තං කාරකං අපාදානසඤ්ඤං හොති.

ධාතුප්පයොගෙ තාව – පරාජ්ජයොගෙ යො අසය්හො, පභුයොගෙ පහවො, ජනියොගෙ ජායමානස්ස පකති ව. යථා – බුද්ධස්මා පරාජෙත්ති අඤ්ඤතිත්ථියා. හිමවතා පහවන්ති පඤ්ච මහානදියො, අනවතත්තමිහා මහාසරා පහවන්ති, අචිරවතියා පහවන්ති කුන්තදියො. කාමතො ජායති සොකො, යස්මා සො ජායතෙ ගිනි, උරස්මා ජාතො පුත්තො, කම්මතො ජාතං ඉන්ද්‍රියං.

නාමප්පයොගෙ අඤ්ඤත්ථිතරාදිහි යුත්තෙ – නාඤ්ඤත්‍ර දුක්ඛා සම්භොති, නාඤ්ඤං දුක්ඛා නිරුජ්ඣති, තතො අඤ්ඤෙන කම්මෙන, තතො ඉතරං, උභතො සුජාතො පුත්තො ඉච්චාදි.

උපසග්ගයුත්තෙසු අපපරිහි වජ්ජනත්ථෙහි යොගෙ, මරියාදාහිවිධිඅත්ථෙ ආයොගෙ පතිනා පතිනිධිපතිදානත්ථෙත යොගෙ ව. යථා – අපසාලාය ආයන්ති වාණිජා, සාලං වජ්ජෙත්ථාති අත්ථො. තථා පරිපබ්බතා දෙවො වස්සති, පබ්බතං වජ්ජෙත්ථාති අත්ථො. මරියාදායං – ආපබ්බතා බෙත්තං. අභිවිධිමිහි – ආබ්‍රම්මලොකා සද්දො අබ්‍රම්මගච්ඡති, බ්‍රම්මලොකං අභිබ්‍රාමෙත්ථාති අත්ථො. පතිනිධිමිහි – බුද්ධස්මා පති සාරිපුත්තො ධම්මදෙසනාය ආලපති තෙමාසං. පතිදානෙ – සතමස්ස තෙලස්මා පති දදාති, කතකමස්ස හිරඤ්ඤස්මා පති දදාති.

නිපාතයුත්තෙසු රිතෙ නානා විනාදිහි යොගෙ – රිතෙ සද්ධම්මා කුතො සුඛං ලභති. තෙ හික්ඛු නානාකුලා පබ්බජිතා. විනා සද්ධම්මා තත්ථඤ්ඤො කොචි නාටො ලොකෙ විජ්ජති. අරියෙහි පුට්ඨගෙවායං ජනො, යාව බ්‍රම්මලොකා සද්දො අබ්‍රම්මගච්ඡති.

අපිග්ගහණෙන කම්මාපාදානකාරකමජ්ඣෙපි පඤ්චමි කාලද්ධානෙහි, පක්ඛස්මා විජ්ඣති මිගං ලුද්දකො, ඉතො පක්ඛස්මා මිගං විජ්ඣතිති වුත්තං හොති. එවං මාසස්මා භුඤ්ජති භොජනං, කොසා විජ්ඣති කුඤ්ජරං.

වසද්දග්ගහණෙන පභුතාදිඅත්ථෙ, තදත්ථප්පයොගෙ ව – යතොහං හගිනි අරියාය ජාතියා ජාතො, යතො සරාමි අත්තානං, යතො පත්තොස්මි විඤ්ඤුතං, යත්ථාධිකරණමෙනං, යතො පභුති, යතො පට්ඨාය, තතො පට්ඨාය ඉච්චාදි.

310. රක්ඛණත්ථානමිවිජිතං .

රක්ඛණත්ථානං ධාතුනං පයොගෙ යං ඉවිජිතං, තං කාරකං අපාදානසඤ්ඤං හොති, චකාරාධිකාරතො අනිවිජිතඤ්ච. රක්ඛණඤ්චෙත්ථ නිවාරණං, තායනඤ්ච. කාකෙ රක්ඛන්ති තණ්ඩුලා, යථා පටිසෙධෙන්ති ගාවො.

අනිවිජිතං යථා – පාපා විත්තං නිවාරයෙ, පාපානිවාරෙන්ති, රාජතො වා වොරතො වා අග්ගිතො වා උදකතො වා නානාභයතො වා නානාරොගතො වා නානාඋපද්දවතො වා ආරක්ඛං ගණ්හන්තු.

“ඉවිෂ්ඨ” මිනි වත්තනෙ.

311. යෙන වා’දස්සනං.

යෙන අදස්සනම්චිෂ්ඨං අන්තරධායන්තෙන, තං කාරකං අපාදානසඤ්ඤං හොති වා, අන්තරධානෙවායං. උපප්ඣයා අන්තරධායති සිස්සො, නිලියතිති අත්ථො. මාතෘපිතුහි අන්තරධායති පුත්තො.

වාති කිං? ජෙනවනෙ අන්තරහිතො. යෙනාති කිං? යක්ඛො තත්ථෙව අන්තරධායති.

312. දුරන්තිකද්ධකාලනිම්මානත්වාලොපදිසායොගවිහත්තාරප්පයොග සුද්ධප්පමොවන හෙතු විචිත්තප්පමාණ පුබ්බයොග ඛන්ධන ගුණවචන පඤ්ඤ කථනථොකාකත්තුසු ව.

දුරත්ථෙ, අන්තිකත්ථෙ, අද්ධනිම්මානෙ, කාලනිම්මානෙ, ත්වාලොපෙ, දිසායොගෙ, විහත්තෙ, ආරතිප්පයොගෙ, සුද්ධත්ථප්පයොගෙ, පමොවනත්ථප්පයොගෙ, හෙත්ථත්ථෙ, විචිත්තත්ථප්පයොගෙ, පමාණත්ථෙ, පුබ්බයොගෙ, ඛන්ධනත්ථප්පයොගෙ, ගුණවචනෙ , පඤ්ඤෙ, කථනෙ, ථොකත්ථෙ, අකත්තරි ව යදවධිභුතං, හෙතුකම්මාදිභුතඤ්ඤව, තං කාරකං අපාදානසඤ්ඤං හොති, වසද්දෙන යථායොගං දුතියා, තතියා, ඡට්ඨී ව.

එත්ථ ව දුරන්තිකඤ්ඤව දුරන්තිකත්ථඤ්ඤවාති දුරන්තිකත්ති සරුපෙකසෙසං කත්වා චුත්තත්ති දට්ඨබ්බං, තෙන දුරන්තිකත්ථප්පයොගෙ, තදත්ථෙ ව අපාදානසඤ්ඤො හොති.

දුරත්ථප්පයොගෙ තාව – කිවදුරො ඉතො නළකාරගාමො, තතො භවෙ දුරතරං වදන්ති, ගාමතො නාතිදුරෙ. ආරකා තෙ මොසපුරිසා ඉමස්මා ධම්මචිනයා, ආරකා තෙහි භගවා. දුරත්ථෙ – දුරතොව නමස්සන්ති, අද්දස දුරතොව ආගච්ඡන්තං.

අන්තිකත්ථප්පයොගෙ – අන්තිකං ගාමා, ආසන්නං ගාමා, සමීපං ගාමා, ගාමස්ස සමීපන්ති අත්ථො.

දුතියා, තතියා ව, දුරං ගාමං ආගතො, දුරෙන ගාමෙන ආගතො, දුරතො ගාමා ආගතොති අත්ථො. දුරං ගාමෙන වා. අන්තිකං ගාමං ආගතො, අන්තිකං ගාමෙන වා, ආසන්නං ගාමං, ආසන්නං ගාමෙන වා ඉච්චාදි.

අද්ධකාලනිම්මානෙ නිම්මානං නාම පරිමාණං, තස්මිං ගම්‍යමානෙ – ඉතො මථුරාය වතුසු යොජනෙසු සඬකස්සං, රාජගහතො පඤ්ඤවත්තාලිසයොජනමත්ථකෙ සාවත්ථී.

කාලනිම්මානෙ – ඉතො එකනචුතිකප්පමත්ථකෙ විපස්සී භගවා ලොකෙ උදපාදි, ඉතො වස්සසහස්සව්වයෙන බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති.

ත්වාපච්චයන්තස්ස ලොපො නාම තදත්ථසම්භවෙපි අවිජ්ජමානතා, තස්මිං ත්වාලොපෙ කම්මාධිකරණෙසු – පාසාදා සඬකමෙයා, පාසාදං අභිරුහිත්වා සඬකමෙයාති අත්ථො . තථා භත්ථික්ඛන්ධා සඬකමෙයා, අභිධම්මා පුච්ඡන්ති, අභිධම්මං සුත්වා වා, අභිධම්මා කථයන්ති, අභිධම්මං පඨිත්වා වා, ආසනා වුට්ඨහෙයා, ආසනෙ නිසිදිත්වා වා.

දිසත්ථවාචිහි යොගෙ, දිසත්ථෙ ව – ඉතො සා පුරිමා දිසා, ඉතො සා දක්ඛිණා දිසා, ඉතො සා පච්ඡිමා දිසා, ඉතො සා උත්තරා දිසා, අච්චිතො උපරිභවග්ගා, උද්ධං පාදතලා, අධො කෙසමත්ථකා ඉච්චාදි. දිසත්ථෙ – පුරත්ථිමතො දක්ඛිණතොතිආදි. එත්ථ පන සත්තමියත්ථෙ තොපච්චයොපි භවිස්සති.

විහත්තං නාම සයං විහත්තස්සෙව තදඤ්ඤතො ගුණෙන විහජනං, තස්මිං විහත්තෙ – යතො පණ්ණාසකො වා විසිට්ඨතරො වා නත්ථී, අත්තදන්තො තතො වරං. කිඤ්ඤාපි දානතො සීලමෙව වරං, තතො මයා සුතා අස්සුතමෙව බහුතරං, සීලමෙව සුතා සෙයොයා. ඡට්ඨී ව, ඡන්තචුතිනං පාසණ්ඩානං පවරං යදිදං සුගතචිනයො.

ආරතිප්පයොගො නාම විරමණත්ථසද්දප්පයොගො. තත්ථ – අසද්ධම්මා ආරති, විරති පාපා, පාණාතිපාතා වෙරමණී, අදින්නාදානා පටිවිරතො, අප්පටිවිරතො මුසාවාදා.

සුද්ධත්ථප්පයොගෙ – ලොභනීයෙහි ධම්මෙහි සුද්ධො අසංසට්ඨො, මානිතො ව පිතිතො ව සුද්ධො අනුපක්කුට්ඨො අගරහිතො.

පමොවනත්ථප්පයොගෙ – පරිමුත්තො දුක්ඛස්මාති වදාමි, මුත්තො මාරඛන්ධනා, න තෙ මුච්චන්ති මච්චුනා, මුත්තොහං සබ්බපාසෙහි.

හෙත්වත්ථෙ, සරුපෙකසෙසස්ස ගභිතත්තා හෙත්වත්ථප්පයොගෙ ව සබ්බනාමනො – කස්මා නු තුම්භං දහරා න මීයරෙ, කස්මා ඉධෙව මරණං භවිස්සති, කස්මා හෙතුනා, යස්මා ව කම්මානි කරොන්ති, යස්මා තිභ භික්ඛවෙ, තස්මා තිභ භික්ඛවෙ ඵලං සික්ඛිතබ්බං, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණ, යස්මා කාරණා, තස්මා කාරණා, කිං කාරණා. දුතියා, ඡට්ඨි ව, කිං කාරණං, තං කිස්ස හෙතු, කිස්ස තුම්භෙ කිලමථ.

කෙන හෙතුනා, කෙන කාරණෙන, යෙන මිධෙකච්චෙ සත්තා, තෙන නිමිත්තෙන, තෙන චුත්තමිච්චාදීසු “හෙත්වත්ථෙ වා”ති තතියා.

විචිත්තං නාම විචෙචනං, තදත්ථප්පයොගෙ – විචිත්තො පාපකා ධම්මා, විචිච්චෙව කාමෙහි, විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි.

පමාණත්ථෙ තතියා ව, ආයාමනො ව චිත්ථාරතො ව යොජනං, ගම්භීරතො ව පුච්ඡලතො ව යොජනං වන්දනාගාය පරිමාණං, පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතපරිමාණො මජ්ඣිමපදෙසො.

දීඝසො නව විදත්ථියො සුගතවිදත්ථියා පමාණිකා කාරෙතබ්බා.

ඵත්ථ ව “ස්මාහිස්මින”මිච්චාදිතො “ස්මා”ති ව “සො, වා”ති ව වත්තමානෙ

313. දීඝොරෙහි .

දීඝ ඔරඉච්චෙතෙති ස්මාවචනස්ස සොආදෙසො හොති වා.

දීඝසො, දීඝම්භා වා, [ඔරසො, ඔරම්භා වා] තතියා ව, යොජනං ආයාමෙන, යොජනං චිත්ථාරෙන, යොජනං උබ්බෙධෙන සාසපරාසි.

පඨමත්ථවාචකෙන පුබ්බසද්දෙන යොගො පුබ්බයොගො, ඵත්ථ ව පුබ්බග්ගහණං අදිසත්ථචුත්තිනො පුබ්බාදිග්ගහණස්සුපලක්ඛණන්ති දට්ඨබ්බං, තෙන පරාදියොගෙපි. යථා – පුබ්බෙව මෙ භික්ඛවෙ සම්බොධා, ඉතො පුබ්බෙනාහොසි, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ධාතුලිඬිගෙහි පරා පච්චයා, තතො අපරෙන සමයෙන, තතො උත්තරිමපි ඉච්චාදි.

බත්ඨනත්ථප්පයොගෙ බත්ඨනහෙතුමිති ඉණෙ පඤ්චමී, තතියා ව හොති, සතස්මා බද්ධො නරො රඤ්ඤා, සතෙන වා බද්ධො නරො.

ඵලසාධනහෙතුභ්‍රතස්ස ගුණස්ස වචනං ගුණවචනං, තස්මිං ගුණවචනෙ පඤ්චමී, තතියා ව, ඉස්සරියා ජනං රක්ඛති රාජා, ඉස්සරියෙන වා, සීලතො නං පසංසන්ති, සීලෙන වා, පඤ්ඤාය විමුත්තිමනො ඉච්චාදි.

පඤ්ඤකථනෙසු – කුතොසි ත්වං, කුතො භවං, පාටලිපුත්තතො. ඵත්ථ ව කථනං නාම විස්සජ්ජනං.

ථොකත්ථෙ අසත්ථවචනෙ කරණෙ තතියා ව, ථොකා මුච්චති, ථොකෙන මුච්චති වා, අප්පමත්තකා මුච්චති, අප්පමත්තකෙන වා, කිච්ඡා මුච්චති, කිච්ඡෙන වා.

අකත්තරි අකාරකෙ ඤාපකහෙතුමිති – කම්මස්ස කතත්තා උපචිතත්තා උස්සන්තත්තා විපුලත්තා උප්පන්තං හොති වක්ඛවිඤ්ඤාණං, න තාවිදං නාමරූපං අහෙතුකං සබ්බත්ථ සබ්බදා සබ්බෙසඤ්ච එකසදිසභාවාපත්තිනො.

හුත්වා අභාවතො නිච්චා, උදයබ්බයපිළනා;
දුක්ඛා අවසවත්තිත්තා, අනත්තාති තිලක්ඛණං.

“පඤ්චමී”ති වත්තතෙ.

314. කාරණත්ථෙ ව.

කරොති අත්තනො ඵලන්ති කාරණං, කාරකහෙතු [ජනකහෙතු], තස්මිං කාරණත්ථෙ ව පඤ්චමීවිභත්ති හොති, විකප්පෙනායං, හෙත්වත්ථෙ තතියාය ව විභිතත්තා, අනුබොධා අප්පට්චෙධා චතුත්තං අරියස්චිචානං යථාභූතං අදස්සනා ඵමිදං දීඝමද්ධානං සන්ධාවිතං සංසරිතං, අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා, සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසචිරාගනිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො, සඬ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො, විඤ්ඤාණනිරොධා ඉච්චාදි.

කස්මිං අත්පො ජට්ටි?

315. සාමිස්මිං ජට්ටි.

කො ව සාමි?

316. යස්ස වා පරිග්ගහො තං සාමි.

පරිග්ග්හනීති පරිග්ගහො, යො යස්ස පරිග්ගහො ආයත්තො සම්බන්ධි, තං පති සො අත්පො සාමිසඤ්ඤො හොති. වාග්ගහණෙන සාමිතබ්බ රුජාදියොගෙපි.

එත්ථ ව ක්‍රියාභිසම්බන්ධාභාවා න කාරකතා සම්භවති. සාමිභාවො හි ක්‍රියාකාරකභාවස්ස ඵලභාවෙන ගභිතො, තථා හි “රඤ්ඤො පුරිසො”ති වුත්තෙ යස්මා රාජා දදාති, පුරිසො ව පතිග්ගණ්හාති, තස්මා “රාජපුරිසො”ති විඤ්ඤායති. ඵචං යො යස්ස ආයත්තො සෙවකාදිභාවෙන වා හණ්ඩභාවෙන වා සමීප සමුභාවයවචිකාර කාරියආවත්ථා ජාති ගුණ ක්‍රියාදිවසෙන වා, තස්ස සබ්බස්සාපි සො සම්බන්ධාධාරණුතො විසෙසනට්ඨානී ආගමීවසෙන තිවිධොපි අත්පො සාමි නාමාති ගහෙතබ්බො.

වුත්තඤ්ඤ

“ක්‍රියාකාරකසඤ්ජාතො,
අස්සෙදං භාවහෙතුකො;
සම්බන්ධො නාම සො අත්පො,
තත්ථ ජට්ටි විධියතෙ.

පාරතන්ත්‍රසඤ්ඤි සම්බන්ධො,
තත්ථ ජට්ටි භවෙතිතො;
උපාධිට්ඨානා ගමිතො,
න විසෙසාදිතො තිතො”ති.

විසෙසනතො තාව – රඤ්ඤො පුරිසොති, එත්ථ ව රාජා පුරිසං අඤ්ඤාසාමිතො විසෙසෙති නිවත්තෙතිති විසෙසනං, පුරිසො තෙන විසෙසියතීති විසෙසිතබ්බො, ඵචං සබ්බත්ථ විසෙසිතබ්බයොගෙ විසෙසනතොව ජට්ටි.

හණ්ඩෙන සම්බන්ධෙ – පහුතං මෙ ධනං සක්ක, එතස්ස පටිච්චසො, භික්ඛුස්ස පත්තචීවරං.

සමීපසම්බන්ධෙ – අම්බවනස්ස අවිදුරෙ, නිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙ.

සමුභසම්බන්ධෙ – සුවණ්ණස්ස රාසි, භික්ඛුනං සමුහො.

අවයවසම්බන්ධෙ – මනුස්සස්සෙව තෙ සිසං, රුක්ඛස්ස සාඛා.

විකාරසම්බන්ධෙ – සුවණ්ණස්ස විකති, භට්ඨධඤ්ඤානං සත්තු.

කාරියසම්බන්ධෙ – යවස්ස අඬිකුරො, මෙසස්ස සද්දො, පුත්තාපි තස්ස බහවො, කම්මානං ඵලං විපාකො.

අවත්ථාසම්බන්ධෙ – බන්ධානං පාතුභාවො, බන්ධානං ජරා, බන්ධානං භෙදො.

ජාතිසම්බන්ධෙ – මනුස්සස්ස භාවො, මනුස්සානං ජාති.

ගුණසම්බන්ධෙ – සුවණ්ණස්ස වණ්ණො, වණ්ණො න බියෙට්ඨ තථාගතස්ස, බුද්ධස්ස ගුණසොසො, පුප්ථානං ගන්ධො, ඵලානං රසො, චිත්තස්ස චුසනා, සිප්පිකානං සතං නත්ථි, තිලානං මුට්ඨි, තෙසං සමායොගො, සන්ධිතො විමොක්ඛො, තථාගතස්ස පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ, පුබ්බවරියං වා, සුඛං තෙ, දුක්ඛං තෙ, චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි, පඤ්ඤාය පටුභාවො, රූපස්ස ලහුතා, රූපස්ස මුදුතා, රූපස්ස උපවයො.

ක්‍රියාසම්බන්ධෙ – පාදස්ස උක්ඛිපනං, පාදස්ස අවක්ඛෙපනං වා, හත්ථස්ස සමිඤ්ජනං, පාදානං පසාරණං, ධාතුනං ගමනං, ධාතුනංයෙව යානං, නිසජ්ජා, සයනං වා. තථා තස්ස නාමගොත්තාදි, තස්ස කාරණං, තස්ස මාතෘපිතරො, තස්ස

පුරතො පාතුරහොසි, තස්ස පච්ඡතො, නගරස්ස දක්ඛිණතො, වස්සානං තතියෙ මාසෙ, න තස්ස උපමා, කුචෙරස්ස බලි ඉච්චාදි.

යානිතො – යමෙදන්තස්සාදෙසො, ඔ අවස්ස.

ආගමිතො – පුඨස්සාගමො ඉච්චාදි.

සාමියොගෙ – දෙවනමින්දො, මිගානං රාජා.

තඛ්ඛ රුජාදියොගෙ – මහාසෙනාපතීනං උප්ඤ්ඤාපෙතඛ්ඛං විකන්දිතඛ්ඛං විරචිතඛ්ඛං, දෙවදන්තස්ස රුජති, තස්ස රොගො උප්පජ්ජති, රජකස්ස වත්ථං දදාති, මුසාවාදස්ස ඔත්තප්පං ඉච්චාදි.

“ක්චචි, තතියාසත්තමීන”න්ති ව වත්තතෙ.

317. ඡට්ඨි ව.

තතියාසත්තමීනමත්ථෙ ක්චචි ඡට්ඨිවිහන්ති හොති.

යජස්ස කරණෙ – පුජ්ථස්ස බුද්ධං යජති, පුජ්ථෙන වා, සතස්ස අග්ගිං ජුහොති.

සුභිතත්ථයොගෙ – පත්තං ඔදනස්ස පුරෙත්ථා, ඔදනෙනාති අත්ථො. ඉමමෙව කායං පුරං නානප්පකාරස්ස අසුචිනො පච්චවෙක්ඛති, පුරං හිරඤ්ඤසුචණ්ණස්ස, පුරති බාලො පාපස්ස.

තුල්‍යත්ථකිමලමාදියොගෙ – පිතුස්ස තුලො, පිතරා වා තුලො, මාතු සදිසො, මාතරා සදිසො වා, කිං තස්ස ව තුට්ඨස්ස, කිං තෙන තුට්ඨෙනාති අත්ථො. අලං තස්ස ව තුට්ඨස්ස.

කත්තරි කිතප්පච්චයයොගෙ – සොහනා කච්චායනස්ස කති, කච්චායනෙන වා, රඤ්ඤො සම්මතො, රඤ්ඤො වා, එවං රඤ්ඤො පුජිතො, රඤ්ඤො සක්කතො, රඤ්ඤො අපචිතො, රඤ්ඤො මානිතො, අමතං තෙසං හික්ඛවෙ අපරිභුත්තං, යෙසං කායගතාසති අපරිභුත්තා ඉච්චාදි.

සත්තමියත්ථෙ කුසලාදියොගෙ – කුසලා නච්චගිතස්ස සික්ඛිතා වාතුරිත්ථියො, කුසලො ත්ථං රථස්ස අඬිගපච්චඬිගානං, කුසලො මග්ගස්ස, කුසලො අමග්ගස්ස, සත්ති හි හන්තෙ උළාරා යක්ඛා හගවතො පසන්නා, දිවසස්ස තික්ඛත්තුං, දිවසෙ තික්ඛත්තුං වා, මාසස්ස ද්වික්ඛත්තුං ඉච්චාදි.

“ක්චචි, ඡට්ඨි”ති ව වත්තතෙ.

318. දුතියාපඤ්චමීනඤ්ච.

දුතියාපඤ්චමීනමත්ථෙ ව ක්චචි ඡට්ඨිවිහන්ති හොති.

දුතියත්ථෙ කම්මති කිතකයොගෙ – තස්ස භවන්ති වත්තාරො, සහසා කම්මස්ස කත්තාරො, අමතස්ස දාතා, හින්නානං සන්ධාතා, සහිනානං අනුප්පදාතා, බොධෙනා පජාය, කම්මස්ස කාරකො නත්ථි, විපාකස්ස ව වෙදකො, අවිසංවාදකො ලොකස්ස, පාපානං අකරණං සුඛං, චතුන්නං මහාභුතානං උපාදාය පසාදො, අච්ඡරියො අරජකෙන වත්ථානං රාගො, අච්ඡරියො අගොපාලකෙන ගාචිනං දොහො.

තථා සරිච්ඡාදීනං කම්මති – මාතු සරති, මාතරං සරති, න තෙසං කොචි සරති, සත්තානං කම්මප්පච්චයා, පුත්තස්ස ඉච්ඡති, පුත්තමිච්ඡති.

කරොතිස්ස පතියතනෙ ව – පතියතනං අභිසංඛාරො, උදකස්ස පතිකුරුතෙ, උදකං පතිකුරුතෙ, කණ්ඩස්ස පතිකුරුතෙ, කණ්ඩං පතිකුරුතෙ.

පඤ්චමියත්ථෙ පරිභානිභයත්ථයොගෙ – අස්සවනතා ධම්මස්ස පරිභායන්ති, කිං නු බො අහං තස්ස සුඛස්ස භායාමි, සබ්බෙ තසන්ති දණ්ඩස්ස, සබ්බෙ භායන්ති මච්චුනො, හිතො චතුන්නං ආසිට්ඨානං ඉච්චාදි.

ක්චචිති කිං? ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, කාලෙන ධම්මීං කථං භාසිතා හොති, පරෙසං පුඤ්ඤාති අනුමොදිතා, බුජ්ඣිතා සච්චාති, කථං කාරකො, පසවො සාතකො.

තථා න නිව්‍යාදීසු ව – සුබකාමී විහාරං කතො, රථං කතවන්තො, රථං කතාවී, කටං කත්වා, කටං කරොන්තො, කටං කරානො, කටං කරුමානො ඉච්චාදි.

කස්මිං අත්ථෙ සත්තම්?

319. ඔකාසෙ සත්තම්.

ඔකාසකාරකෙ සත්තම්විහත්ති හොති.

කො ව ඔකාසො?

320. යොධාරො තමොකාසං.

ආධාරීයති අස්මින්ති ආධාරො, අධිකරණං. කත්තුකම්මසමවෙනානං නිසජ්ජපවනාදික්‍රියානං පතිට්ඨානට්ඨේන යො ආධාරො, තං කාරකං ඔකාසසඤ්ඤං හොති.

කටෙ නිසීදති දෙවදන්තො, ටාලියං ඔදනං පවති. එත්ථ හි දෙවදන්තතණ්ඩුලානං කත්තුකම්මානං ධාරණතො තංසමවෙනං ආසනපවනසඬ්ඛානං ක්‍රියං ධාරෙති නාම.

සො පනායමොකාසො චතුබ්බිධො බ්‍යාපිකො ඔපසිලෙසිකො සාමීපිකො වෙසයිකොති.

තත්ථ බ්‍යාපිකො නාම යත්ථ සකලොපි ආධාරභූතො අත්ථො ආධෙය්‍යොන පත්ථටො හොති, යස්මිඤ්ච ආධෙය්‍යභූතං කිඤ්චි බ්‍යාපෙත්වා තිට්ඨති, තං යථා – තිලෙසු තෙලං අත්ථී, බිලෙසු ජලං, දඬිමිහි සජ්ජිති.

ඔපසිලෙසිකො නාම පච්චෙකසිද්ධානං භාවානං යත්ථ උපසිලෙසෙන උපගමො හොති, යස්මිඤ්ච ආධෙය්‍යො උපසිලස්සති අල්ලිසිත්වා තිට්ඨති, තං යථා – ආසනෙ නිසින්තො සඬ්ඝො, ටාලියං ඔදනං පවති, සටෙසු උදකං අත්ථී, දුරෙ ධිනො, සමීපෙ ධිනොති.

සාමීපිකො නාම යත්ථ සමීපෙ සමීපිවොහාරං කත්වා තදායත්තචුත්තිතාදීපනත්ථං ආධාරභාවො විකජ්ජියති, තං යථා – ගඬිගායං ඝොසො වසති, ගඬිගාය සමීපෙ වජො වසතිති අත්ථො. භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනෙ, සාවත්ථීයා සමීපෙති අත්ථො.

වෙසයිකො නාම යත්ථ අඤ්ඤත්ථාභාවවසෙන, දෙසන්තරාවච්ඡේදවසෙන වා ආධාරභාවො පරිකජ්ජො, තං යථා – ආකාසෙ සකුණා පක්ඛන්ති, භූමීසු මනුස්සා වරන්ති, ජලෙසු මච්ඡා, පාදෙසු පතීනො, පාපස්මිං රමති මනො, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ, පඤ්ඤාය සාධු, විනයෙ නිපුණො, මාතරි සාධු, පිතරි නිපුණො ඉච්චාදි.

සබ්බොපි වායමාධාරො පධානවසෙන වා පරිකජ්ජිතවසෙන වා ක්‍රියාය පතිට්ඨා භවතිති ඔකාසොත්ථෙව චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

චුත්තඤ්ඤෙතං

“කිරියා කත්තුකම්මානං,
යත්ථ හොති පතිට්ඨිතා;
‘ඔකාසො’ති පචුත්තො සො,
චතුධා බ්‍යාපිකාදිතො.

බ්‍යාපිකො තිලබීරාදි,
කටො ඔපසිලෙසිකො;
සාමීපිකො තු ගඬිගාදි,
ආකාසො විසයො මනො”ති.

“ජට්ඨී, සත්තම්”ති ව අධිකාරො.

321. සාමීස්සරාධිපතිදායාදසක්ඛිපතිභූපසුතකුසලෙහි ව.

සාමී ඉස්සර අධිපති දායාද සක්කිපතිහු පසුත කුසලඉච්චෙනෙහි යොගෙ ඡට්ඨිවිහන්ති හොති, සත්තමී ව. උභයත්ථං වචනං.

ගවං සාමී, ගොස්ස සාමී, ගවං ඉස්සරො, ගොස්ස ඉස්සරො, ගවං අධිපති, ගොස්ස අධිපති, ගවං දායාදො, ගොස්ස දායාදො, ගවං සක්කි, ගොස්ස සක්කි, ගවං පතිහු, ගොස්ස පතිහු, ගවං පසුතො, ගොස්ස පසුතො, ගවං කුසලො, ගොස්ස කුසලො.

322. නිද්ධාරණෙ ව.

නිහරිත්වා ධාරණං නිද්ධාරණං, ජාති ගුණ ක්‍රියා නාමෙහි සමුදායතො එකදෙසස්ස පුඨක්කරණං, තස්මිං නිද්ධාරණත්ථෙ ගමාමානෙ තතො සමුදායවාචිලිඬගම්භා ඡට්ඨිවිහන්ති හොති, සත්තමී ව.

මනුස්සානං ඛත්තියො සුරතමො, මනුස්සෙස්ස ඛත්තියො සුරතමො, කණ්භා ගාවීනං සම්පන්නඛිරතමා, කණ්භා ගාවීස්ස සම්පන්නඛිරතමා, අද්ධිකානං ධාවන්තො සීසතමො, අද්ධිකෙස්ස ධාවන්තො සීසතමො, ආයස්මා ආනන්දො අරහතං අඤ්ඤතරො අහොසි, අරහන්තෙස්ස වා ඉච්චාදි.

323. අනාදරෙ ව.

අනාදරෙ ගමාමානෙ භාවචතා ලිඬගම්භා ඡට්ඨිවිහන්ති හොති, සත්තමී ව. අකාමකානං මාතාපිතුනං රුදන්තානං පබ්බජි, මාතාපිතුස්ස රුදන්තෙස්ස පබ්බජි.

ආකොට්ඨන්තො සො නෙති,
සිවිරාජස්ස පෙක්ඛතො;
මච්චු ගච්ඡති ආදාය,
පෙක්ඛමානෙ මහාජනෙ.

324. කම්මකරණනිමිත්තත්ථෙස්ස සත්තමී.

කම්මකරණනිමිත්තඉච්චෙනෙස්වත්ථෙස්ස ලිඬගම්භා සත්තමීවිහන්ති හොති.

කම්මත්ථෙ – භික්ඛුස්ස අභිවාදෙන්ති, මුද්ධනි චුම්ඛිත්වා, පුරිසස්ස බාහාස්ස ගහෙන්වා.

කරණත්ථෙ – හත්ථෙස්ස පිණ්ඩාය වරන්ති, පත්තෙස්ස පිණ්ඩාය වරන්ති, පථෙස්ස ගච්ඡන්ති, සොපි මං අනුසාසෙය්‍යා, සම්පට්ඨජාමී මත්ථකෙ.

නිමිත්තත්ථෙ – දීපි වම්මෙස්ස හඤ්ඤතෙ, කුඤ්ඤරො දන්තෙස්ස හඤ්ඤතෙ, අණුමත්තෙස්ස වජ්ජෙස්ස හයදස්සාවි, සම්පජානමුසාවාදෙ පාවිත්තියං, මුසාවාදනිමිත්තං මුසාවාදජ්ජව්වයාති අත්ථො.

“සත්තමී”ති අධිකාරො.

325. සම්පදානෙ ව.

සම්පදානත්ථෙ ව ලිඬගම්භා සත්තමීවිහන්ති හොති. සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ඵලං, සඬ්ඝෙ ගොතමී දෙහි, සඬ්ඝෙ තෙ දින්නෙ අහඤ්චෙව පුජිතො භවිස්සාමී.

යා පලාලමයං මාලං, නාරි දත්වාන වෙනියෙ;
අලත්ථ කඤ්චනමයං, මාලං බොජ්ඣකඬ්ඨිකඤ්ච සා.

326. පඤ්චමාන්ත්ථෙ ව.

පඤ්චමාන්ත්ථෙ ව ලිඬගම්භා සත්තමීවිහන්ති හොති. කදලීස්ස ගජෙ රක්ඛන්ති.

327. කාලභාවෙස්ස ව.

කාලො නාම නිමෙස ඛණ ලය මුහුත්ත පුබ්බණ්භාදිකො, භාවො නාම ක්‍රියා, සා චෙත්ථ ක්‍රියන්තරුපලක්ඛණාව අධිජ්ජෙනා, තස්මිං කාලත්ථෙ ව භාවලක්ඛණෙ භාවත්ථෙ ව ලිඬගම්භා සත්තමීවිහන්ති හොති.

කාලෙ - පුබ්බණ්ණසමයෙ ගතො, සායන්හසමයෙ ආගතො, අකාලෙ වස්සති තස්ස, කාලෙ තස්ස න වස්සති,
ඵස්සමාසමිහා තිස්ස මාසෙස්ස වෙසාබමාසො, ඉතො සතසහස්සමිති, කප්පෙ උප්පජ්ජී වක්ඛමා.

භාවෙනභාවලක්ඛණෙ - හික්ඛුසඬ්ඨෙස්ස භොජ්‍යමානෙස්ස ගතො, භුත්තෙස්ස ආගතො, ගොස්ස දුස්භමානාස්ස ගතො,
දුද්ධාස්ස ආගතො, ජායමානෙ බො සාරිපුත්ත බොධිසත්තෙ අයං දසසහස්සිලොකධාතු සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි.

පාසාණා සක්ඛරා වෙව, කඨලා බාණුකණ්ටකා;
සබ්බෙ මග්ගා විවජ්ජෙන්ති, ගච්ඡන්තෙ ලොකනායකෙ.

ඉමස්මිං සති ඉදං හොති ඉච්චාදි.

328. උපාක්කාමිකිස්සරවචනෙ.

ද්විපදමිදං. අධිකත්ථෙ, ඉස්සරත්ථෙ ව චත්තමානෙති උපඅධිඉච්චෙතෙති යොගෙ අධිකිස්සරවචනෙ ගමාමානෙ
ලිඬගමිහා සත්තමිච්ඡන්ති හොති.

අධිකවචනෙ - උප බාරියං දොණො, බාරියා දොණො අධිකොති අත්ථො. තථා උප නික්ඛෙ කභාපණං, අධි
දෙවෙස්ස බුද්ධො, සම්මුතිඋපපත්තිවිසුද්ධිදෙවසඬ්ඨානෙති නිව්ධෙතිපි දෙවෙති සබ්බඤ්ඤ බුද්ධොව අධිකොති අත්ථො.

ඉස්සරවචනෙ - අධි බ්‍රහ්මදත්තෙ පඤ්චාලා, බ්‍රහ්මදත්තිස්සරා පඤ්චාලාති අත්ථො.

329. මණ්ඩිතස්සුක්කෙස්ස තතියා ව.

මණ්ඩිතඋස්සුක්කඉච්චෙතෙස්වත්ථෙස්ස ගමාමානෙස්ස ලිඬගමිහා තතියාච්ඡන්ති හොති, සත්තමි ව. මණ්ඩිතසද්දො
පනෙත්ථ පසන්නත්ථවාචකො, උස්සුක්කසද්දො සර්භත්ථො. ඤාණෙන පසන්නො, ඤාණස්මිං පසන්නො, ඤාණෙන
උස්සුක්කො, ඤාණස්මිං උස්සුක්කො සප්පුරිසො.

කාරකං ඡබ්බිධං සඤ්ඤා-වසා ඡබ්බිසතිවිධං;
පභෙදා සත්තධා කම්මං, කත්තා පඤ්චවිධො භවෙ.

කරණං දුට්ඨං හොති, සම්පදානං තිධා මතං;
අපාදානං පඤ්චවිධං, ආධාරො තු චතුබ්බිධො.

විභන්තියො පන පච්චත්තවචනාදිවසෙන අව්ඨවිධා භවන්ති. යථාහ

“පච්චත්තමුපයොගඤ්ච, කරණං සම්පදානියං;
නිස්සක්කං සාමිච්චනං, භුමිමාලපනමට්ඨම”න්ති.

ඉති පදරූපසිද්ධියං කාරකකණ්ඩො

තතියො.

4. සමාසකණ්ඩ

අප් නාමමෙව අඤ්ඤාමඤ්ඤාසම්බන්ධිනං සමාසොති නාමනිස්සිත්තං, සයඤ්ච නාමිකත්තං නාමානන්තරං සමාසො වුච්චතෙ.

සො ච සඤ්ඤාවසෙන ඡබ්බිධො අබ්බාසිභාවො කම්මධාරයො දිගු තප්පුරිසො බහුබ්බිහි ද්වන්ද්වො වාති.

අබ්බාසිභාවසමාස

තත්‍ර පඨමං අබ්බාසිභාවසමාසො වුච්චතෙ;
සො ච නිච්චසමාසොති අස්සපදවිග්ගහො.

“උපනගරං” ඉතිධ – උපසද්දතො පඨමෙකවචනං සි, තස්ස උපසග්ගපරත්තං “සබ්බාසමාවුසොපසග්ගනිපාතාදිහි වා”ති ලොපො, නගරසද්දතො ඡට්ඨෙකවචනං ස, නගරස්ස සමීපන්ති අඤ්ඤාපදෙන විග්ගහෙ –

“නාමානං සමාසො යුත්තත්ථො”ති සමාසවිධානෙ සබ්බත්ථ වත්තතෙ.

330. උපසග්ගනිපාතපුබ්බකො අබ්බාසිභාවො.

උපසග්ගපුබ්බකො, නිපාතපුබ්බකො ච නාමිකො යුත්තත්ථො තෙහෙව අත්තපුබ්බකෙහි උපසග්ගනිපාතෙහි සහ නිච්චං සමස්සතෙ, සො ච සමාසො අබ්බාසිභාවසඤ්ඤො හොති. ඉධ අබ්බාසිභාවාදිසඤ්ඤාවිධායකසුත්තානෙව චා සඤ්ඤාවිධානමුඛෙන සමාසවිධායකානීති දට්ඨබ්බාති.

තත්ථ අබ්බාසමිති උපසග්ගනිපාතානං සඤ්ඤා, ලිඬගවචනහෙදෙපි බ්බාසරහිත්තං, අබ්බාසානං අත්ථං විභාවයනීති අබ්බාසිභාවො අබ්බාසත්ථපුබ්බකථිගමත්තං, අනබ්බාසං අබ්බාසං භවතීති චා අබ්බාසිභාවො. පුබ්බපදත්ථප්පධානො හි අබ්බාසිභාවො, එත්ථ ච “උපසග්ගනිපාතපුබ්බකො”ති වුත්තත්තං උපසග්ගනිපාතානමෙව පුබ්බනිපාතො.

331. නාමානං සමාසො යුත්තත්ථො.

තෙසං නාමානං පසුඡ්ඡමානපදත්ථානං යො යුත්තත්ථො, සො සමාසසඤ්ඤො හොති, තදඤ්ඤං වාක්‍යමිති රුජ්ඣං.

නාමානි ස්වාදිවිභත්‍යත්තානි, සමස්සතෙති සමාසො, සබ්බිපියනීති අත්ථො.

වුත්තඤ්ඤි

“සමාසො පදසඬ්ඛෙපො, පදප්පච්චයසංහිතං;
තද්ධිතං නාම හොතෙවං, විඤ්ඤායං තෙසමන්තර”න්ති.

දුට්ඨඤ්චස්ස සමසනං සද්දසමසනමත්ථසමසනඤ්ච, තදුභයමිපි ලුත්තසමාසෙ පරිපුණ්ණමෙව ලබ්භති. අලුත්තසමාසෙ පන අත්ථසමසනමෙව විභන්තිලොපාභාවතො, තත්ථාපි චා එකපදත්තූපගමනතො දුට්ඨමිපි ලබ්භතෙව. ද්වෙ හි සමාසස්ස පයොජනානි එකපදත්තමෙකවිභන්තිත්තඤ්චාති.

යුත්තො අත්ථො යුත්තත්තො, අප් චා යුත්තො සඬ්ගතො, සම්බන්ධො චා අත්ථො යස්ස සොයං යුත්තත්ථො, එතෙන සඬ්ගතත්ථෙත යුත්තත්ථවචනෙන හින්තත්ථානං එකත්ථිභාවො සමාසලක්ඛණන්ති වුත්තං හොති. එත්ථ ච “නාමාන”න්ති වචනෙන “දෙවදත්තො පච්චි”තිආදියු ආබ්‍යාතෙන සමාසො න හොතීති දස්සෙති. සම්බන්ධත්ථෙත පන යුත්තත්ථග්ගහණෙන “භටො රඤ්ඤො පුත්තො දෙවදත්තස්සා”තිආදියු අඤ්ඤාමඤ්ඤානපෙක්ඛෙසු, “දෙවදත්තස්ස කණ්භා දන්තා”තිආදියු ච අඤ්ඤාසාපෙක්ඛෙසු අයුත්තත්ථාය සමාසො න හොතීති දීපෙති.

“අත්ථවසා විභන්තිවිපරිණාමො”ති විපරිණාමෙන “යුත්තත්ථාන”න්ති වත්තතෙ.

332. තෙසං විභන්තියො ලොපා ච.

ඉධ පදන්තරෙන චා තද්ධිතප්පච්චයෙහි චා ආයාදිප්පච්චයෙහි චා එකත්ථිභූතා යුත්තත්ථා නාම, තෙන “තෙසං යුත්තත්ථානං සමාසානං, තද්ධිතායාදිප්පච්චයන්තානඤ්ච විභන්තියො ලොපනීයා හොන්ති”ති අත්ථො.

සමාසග්ගහණාධිකාරෙ පන සති තෙසංගහණෙන වා තද්ධිතායාදිප්පච්චයන්ත විහත්තිලොපො. වග්ගහණං “පහඬකරො”තිආදීසු ලොපනිවත්තනත්ථං.

විපරිණාමෙන “ලුත්තාසු, විහත්තිසු”ති වත්තතෙ, යුත්තත්ථග්ගහණඤ්ච.

333. පකති වස්ස සරත්තස්ස.

ලුත්තාසු විහත්තිසු සරත්තස්ස අස්ස යුත්තත්ථභුතස්ස තිව්ධස්සපි ලිඬගස්ස පකතිභාවො භොති. වසද්දෙන කිංසමුදය ඉදප්පච්චයතාදීසු නිග්ගහිතත්තස්සපි. නිමිත්තාභාවෙ නෙමිත්තකාභාවස්ස ඉධ අනිච්ඡිතත්තා අයමතිදෙසො.

සකත්ථවිරහෙනිධ සමාසස්ස ච ලිඬගභාවාභාවා විහත්තුප්පත්තියමසම්පත්තායං නාමඛ්‍යාපදෙසාතිදෙසමාහ.

334. තද්ධිතසමාසකිතකා නාමංවා’තවෙනුතාදීසු ච.

තද්ධිතත්තා , කිතත්තා, සමාසා ච නාමමිච දට්ඨබ්බො තවෙනුත ත්වාන ත්වාදිප්පච්චයන්තෙ වජ්ජෙත්වා. වග්ගහණං කිච්චප්පච්චයආර්භනීභුත්ථිප්පච්චයන්තාදිස්සපි නාමඛ්‍යාපදෙසත්ථං. ඉධ සමාසග්ගහණං අත්ථවතං සමුදායානං නාමඛ්‍යාපදෙසො සමාසස්සෙවාති නියමත්ථත්ති අපරෙ.

“අඛ්‍යායිභාවො”ති වත්තතෙ.

335. සො නපුංසකලිඬගො.

සො අඛ්‍යායිභාවසමාසො නපුංසකලිඬගොච දට්ඨබ්බොති නපුංසකලිඬගත්තං. එත්ථ හි සතිපි ලිඬගාතිදෙසෙ “අධිපඤ්ඤ”න්තිආදීසු “අධිඤ්ඤාණං”න්තිආදි රූපප්පසඬගො න භොති සද්දන්තරත්තා, “තිපඤ්ඤ”න්තිආදීසු වියාති දට්ඨබ්බො, න වායං අතිදෙසො, සුත්තෙ අතිදෙසලිඬගස්ස ඉවසද්දස්ස අදස්සනතො. පුරෙ විය සාදාද්‍යුප්පත්ති.

“ක්චචි”ති වත්තතෙ.

336. අං විහත්තිනමකාරන්තා අඛ්‍යායිභාවා.

තස්මා අකාරන්තා අඛ්‍යායිභාවා පරාසං විහත්තිනං ක්චචි අං භොති, සෙසං නෙය්‍යං.

තං උපනගරං, නගරස්ස සමීපං තිට්ඨතිති අත්ථො. තාති උපනගරං, ආලපනෙපෙවං, තං උපනගරං පස්ස, තාති උපනගරං.

න පඤ්චමායායමම්භාවො, ක්චචිති අධිකාරතො;
තනියාසත්තමීජට්ඨි-නන්තු භොති විකප්පතො.

තෙන උපනගරං කතං, උපනගරෙන වා, තෙහි උපනගරං, උපනගරෙහි වා, තස්ස උපනගරං දෙහි, තෙසං උපනගරං, උපනගරා ආනය, උපනගරම්භා උපනගරස්මා, උපනගරෙහි, උපනගරං සන්තකං, උපනගරස්ස වා, තෙසං උපනගරං, උපනගරානං වා , උපනගරං නිධෙහි, උපනගරම්භි උපනගරස්මිං, උපනගරං උපනගරෙසු වා. එවං උපකුම්භං.

අභාවෙ – දරටානං අභාවො නිද්දරටං, නිම්මසකං.

පච්ඡාඅත්ථෙ – රථස්ස පච්ඡා අනුරටං, අනුචාතං.

යොග්ගතායං – යථාසරූපං, අනුරූපං, රූපයොග්ගන්ති අත්ථො.

විච්ඡායං – අත්තානමත්තානං පති පච්චත්තං, අද්ධමාසං අද්ධමාසං අනු අන්වද්ධමාසං.

අනුපුබ්බියං – ජෙට්ඨානං අනුපුබ්බො අනුජෙට්ඨං.

පටිලොමෙ – සොතස්ස පටිලොමං පටිසොතං, පටිපථං, පතිවාතං, අත්තානං අධිකිච්ච පචත්තා අජ්ඣන්තං.

පරියාදාහිවිසිසු ආපාණකොටියා ආපාණකොටිකං, “ක්වචි සමාසන්තගතානමකාරන්තො”ති කප්පච්චයො, ආකුමාරෙහි යසො කච්චායනස්ස ආකුමාරං.

සමිද්ධියං – හික්ඛාය සමිද්ධීති අත්ථෙ සමාසෙව නපුංසකලිඬගත්තෙ ව කතෙ –

“සමාසස්ස, අන්තො”ති ව චත්තතෙ.

337. සරො රස්සො නපුංසකෙ.

නපුංසකෙ චත්තමානස්ස සමාසස්ස අන්තො සරො රස්සො හොති. එත්ථ ව අබ්‍යායිභාවග්ගහණං නානුවත්තෙතඛං, තෙන දිගුද්වන්දබ්‍රහ්මිහිසුපි නපුංසකෙ චත්තමානස්ස සමාසන්තස්සරස්ස රස්සත්තං සිද්ධං හොති. “අං විහත්තින”මිච්චාදිනා අමාදෙසො, සුභික්ඛං. ගඬගාය සමිපෙ චත්තතිති උපගඬගං, මණ්කාය සමිපං උපමණ්කං.

ඉත්ථිසු අමිකිච්චාති අත්ථෙ සමාසනපුංසකරස්සත්තාදිසු කතෙසු –

“අබ්‍යායිභාවා, විහත්තින”න්ති ව චත්තතෙ.

338. අඤ්ඤස්මා ලොපො ව.

අකාරන්තො අඤ්ඤස්මා අබ්‍යායිභාවසමාසා පරාසං විහත්තිනං ලොපො ව හොති. අධිත්ති, ඉත්ථිසු අධිකිච්ච කථා පචත්තතිති අත්ථො. අධිත්ථි පස්ස, අධිත්ථි කතං ඉච්චාදි, එවං අධිකුමාරි, වඩුයා සමිපං උපවඩු, ගුන්නං සමිපං උපගු, ඔකාරස්ස රස්සත්තං උකාරො. එවං උපසග්ගපුබ්බකො.

නිපාතපුබ්බකො යථා – වුඩ්ඪානං පටිපාටි, යෙ යෙ වුඩ්ඪා වා යථාවුඩ්ඪං, පදත්ථානතික්කමෙ – යථාක්කමං, යථාසත්ති, යථාබලං කරොති, බලමනතික්කමිත්වා කරොතිති අත්ථො. ජීවස්ස යත්තකො පරිච්ඡෙදො යාවජීවං, යාවතායුකං, කප්පච්චයො. යත්තකෙන අත්ථො යාවදත්ථං, පබ්බතස්ස පරභාගො තිරොපබ්බතං, තිරොපාකාරං, තිරොකුට්ඨං, පාසාදස්ස අන්තො අන්තොපාසාදං, අන්තොනගරං, අන්තොවස්සං, නගරස්ස බහි බහිනගරං, පාසාදස්ස උපරි උපරිපාසාදං, උපරිමඤ්චං, මඤ්චස්ස හෙට්ඨා හෙට්ඨාමඤ්චං, හෙට්ඨාපාසාදං, භත්තස්ස පුරෙ පුරෙහත්තං, එවං පච්ඡාහත්තං.

සාකල්ලත්ථෙ – සහ මක්ඛිකාය සමක්ඛිකං භුඤ්ජති, න කිඤ්චි පරිවජ්ජෙතිති අත්ථො. “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා සහසද්දස්ස සාදෙසො. ගඬගාය ඔරං ඔරගඬගමිච්චාදි.

අබ්‍යායිභාවසමාසො නිට්ඨිතො.

කම්මධාරයසමාස

අථ කම්මධාරයසමාසො වුච්චතෙ.

සො ව නචචිට්ඨො විසෙසනපුබ්බපදො විසෙසනුත්තරපදො විසෙසනොභයපදො උපමානුත්තරපදො සම්භාවනාපුබ්බපදො අවධාරණපුබ්බපදො නනිපාතපුබ්බපදො කුපුබ්බපදො පාදිපුබ්බපදො වාති.

තත්ථ විසෙසනපුබ්බපදො තාව – “මහන්ත පුරිස”ඉතිධ උභයත්ථ පඨමෙකච්චනං සි, තුල්‍යාධිකරණභාවජ්ජපසිද්ධත්ථං වසද්ද තසද්දජ්ජයොගො, මහන්තො ව සො පුරිසො වාති විග්ගහෙ –

ඉතො පරං “විභාසා රුක්ඛනිණ”ඉච්චාදිතො “විභාසා”ති සමාසවිධානෙ සබ්බත්ථ චත්තතෙ.

339. ද්විපදෙ තුල්‍යාධිකරණෙ කම්මධාරයො.

ද්වෙ පදානි නාමිකානි තුල්‍යාධිකරණානි අඤ්ඤමඤ්ඤෙන සහ විභාසා සමසාන්තෙ, තස්මිං ද්විපදෙ තුල්‍යාධිකරණෙ සති සො සමාසො කම්මධාරයසඤ්ඤො ව හොති.

ද්වෙ පදානි ද්විපදං, තුල්‍යං සමානං අධිකරණං අත්ථො යස්ස පද්දවයස්ස තං තුල්‍යාධිකරණං, තස්මිං ද්විපදෙ තුල්‍යාධිකරණෙ. හින්තප්පචත්තිනිමිත්තානං ද්වින්තං පදානං විසෙසනවිසෙසිතඛිඛාලොචන එකස්මිං අත්ථෙ පචත්ති තුල්‍යාධිකරණතා. කම්මමිච්ච ද්වයං ධාරයතිති කම්මධාරයො. යථා හි කම්මං ක්‍රියඤ්ච පයොජනඤ්ච ද්වයං ධාරයති,

කම්මෙ සති ක්‍රියාය, පයොජනස්ස ව සම්භවතො, තථා අයං සමාසො එකස්ස අත්ථස්ස ද්වෙ නාමානි ධාරයති, තස්මිං සමාසෙ සති එකත්ථජොතකස්ස නාමද්වයස්ස සම්භවතො.

පුරෙ විය සමාසසඤ්ඤාවිහත්තිලොපපකතිභවා, සමාසෙනෙව තුල්‍යාධිකරණභාවස්ස චූත්තත්තා “චූත්තත්ථානමප්පයොගො”ති වසද්ද තසද්දානමප්පයොගො.

340. මහතං මහා තුල්‍යාධිකරණෙ පදෙ.

මහත්ත සද්දස්ස මහා හොති තුල්‍යාධිකරණෙ උත්තරපදෙ පරෙ. මහත්තති ඛුච්චනග්ගහණෙන ක්වචි මහආදෙසො ව, එත්ථ ව විසෙසනස්ස පුබ්බතිපාතො විසෙසනභූතස්ස පුබ්බපදස්ස මහාදෙසවිධානතොව විඤ්ඤායති.

“කම්මධාරයො, දිගු”ති ව චත්තතෙ.

341. උභෙ තප්පුරිසා.

උභෙ කම්මධාරයදිගුසමාසා තප්පුරිසසඤ්ඤා හොත්ති.

තස්ස පුරිසො තප්පුරිසො, තප්පුරිසසදිසත්තා අයම්පි සමාසො අත්ථත්ථසඤ්ඤාය තප්පුරිසොති චූත්තො. යථා හි තප්පුරිසසද්දො ගුණමතිවත්තො, තථා අයං සමාසොපි. උත්තරපදත්ථප්පධානො හි තප්පුරිසොති. තතො නාමබ්‍යපදෙසො ස්‍යාදුප්පත්ති. අයං පන තප්පුරිසො අභිධෙය්‍යවචනො, පරලිඛිගො ව.

මහාපුරිසො, මහාපුරිසා ඉච්චාදි පුරිසසද්දසමං, එවං මහාවීරො, මහාමුනි, මහත්තඤ්ච තං බලඤ්චාති මහාබලං, මහබ්‍රහ්මං, මහආදෙසො. සත්තො ව සො පුරිසො වාති සප්පුරිසො, “සත්තසද්දස්ස සො හෙ බො චත්තෙ”ති එත්ථ වසද්දෙන සත්තසද්දස්ස සමාසෙ අභකාරෙපි සාදෙසො, තථා පුබ්බපුරිසො, පරපුරිසො, පඨමපුරිසො, මජ්ඣිමපුරිසො, උත්තමපුරිසො, දත්තපුරිසො, පරමපුරිසො, වීරපුරිසො, සෙනහත්ථි, කණ්ඨසප්පො, නිලුප්පලං, ලොහිතචන්දනං.

ක්වචි විභාසාධිකාරතො න භවති, යථා – පුණ්ණො මත්තානිපුත්තො, චිත්තො ගහපති, සක්කො දෙවරාජාති.

පුමා ව සො කොකිලො වාති අත්ථෙප්ප සමාසෙ කතෙ –

“ලොප”න්ති චත්තතෙ.

342. පුමස්ස ලිඛිගාදිසු සමාසෙසු.

පුමඉච්චෙතස්ස අත්තො අකාරො ලොපමාපජ්ජතෙ ලිඛිගාදිසු පරපදෙසු සමාසෙසු, “අංමො නිග්ගහිතං කුලපෙහි”ති මකාරස්ස නිග්ගහිතං. පුඬිකොකිලො. එවං පුත්තාගො.

බත්තියා ව සා කඤ්ඤා වාති විග්ගස්භ සමාසෙ කතෙ –

“තුල්‍යාධිකරණෙ, පදෙ, ඉත්ථියං භාසිතපුම්ථි පුමාව චෙ”ති ව චත්තතෙ.

343. කම්මධාරයසඤ්ඤෙ ව.

කම්මධාරයසඤ්ඤෙ ව සමාසෙ ඉත්ථියං චත්තමානෙ තුල්‍යාධිකරණෙ උත්තරපදෙ පරෙ පුබ්බභූතො ඉත්ථිචාවකො සද්දො පුබ්බෙ භාසිතපුමා චෙ, සො පුමා ඉච්ච ද්විධ්විබ්බොති පුබ්බපදෙ ඉත්ථිප්පච්චයස්ස නිචත්ති හොති.

බත්තියකඤ්ඤා, බත්තියකඤ්ඤායො ඉච්චාදි. එවං රත්තලතා, දුතියභික්ඛා, බ්‍රාහ්මණී ව සා දාරිකා වාති බ්‍රාහ්මණදාරිකා, නාගමාණවිකා.

පුබ්බපදස්සෙවායං පුම්භාවාතිදෙසො, තෙන “බත්තියකුමාරි කුමාරසමණී තරුණබ්‍රාහ්මණී”තිආදිසු උත්තරපදෙසු ඉත්ථිප්පච්චයස්ස න නිචත්ති හොති.

ඉත්ථියම්ච්චෙව කිං? කුමාරිරතනං, සමණීපදුමං.

භාසිතපුමාති කිං? ගඩ්ඟානදි, තණ්භානදි, පථවිධාතු. “නන්දාපොක්ඛරණී, නන්දාදෙවි”තිආදිසු පන සඤ්ඤාසද්දත්තා න හොති.

තථා පුරත්ථිමො ව සො කායො වානි පුරත්ථිමකායො, එත්ථ ව කායෙකදෙසො කායසද්දො. එවං පච්ඡිමකායො, හෙට්ඨිමකායො, උපරිමකායො, සබ්බකායො, පුරාණච්ඡාරො, නවාචාසො, කතරනිකායො, කතමනිකායො, හෙතුප්පච්චයො, අභ්‍රලං බ්‍රලං කතන්ති බ්‍රලීකතං, ජීවිතප්පධානං නවකං ජීවිතනවකං ඉච්චාදි.

විසෙසනුක්තරපදෙ ජීනවචනානුපරොධතො ථෙරාවරියපණ්ඩිතාදි විසෙසනං පරඤ්ච භවති. යථා – සාරිපුත්තො ව සො ථෙරො වානි සාරිපුත්තත්ථෙරො. එවං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො, මහාකස්සපත්ථෙරො, බුද්ධසොසාවරියො, ධම්මපාලාවරියො, ආවරියගුත්තිලොති වා, මහොසධො ව සො පණ්ඩිතො වානි මහොසධපණ්ඩිතො. එවං විධුරපණ්ඩිතො, චන්ද්‍රවිසෙසො.

විසෙසනොභයපදො යථා – සීතඤ්ච තං උණ්හඤ්චානි සීතුණ්හං, සිනිද්ධො ව සො උණ්හො වානි සිනිද්ධුණ්හො, මාසො. ඛඤ්ජො ව සො බුජ්ජො වානි ඛඤ්ජබුජ්ජො. එවං අන්ධබ්බරො, කතාකතං, ඡිද්දාවඡිද්දං, උච්චාවචං, ඡින්නහින්තං, සිත්තසම්මට්ඨං, ගතපච්චාගතං.

උපමානුක්තරපදෙ අභිධානානුරොධතො උපමානභූතං විසෙසනං පරං භවති. යථා – සීහො විය සීහො, මුනි ව සො සීහො වානි මුනිසීහො. එවං මුනිවසහො, මුනිපුඤ්ඤො, බුද්ධනාගො, බුද්ධාදිච්චො, රංසි විය රංසි, සද්ධම්මො ව සො රංසි වානි සද්ධම්මරංසි. එවං විනයසාගරො, පුණ්ඩරිකම්ච පුණ්ඩරිකො, සමණො ව සො පුණ්ඩරිකො වානි සමණපුණ්ඩරිකො, සමණපදුමො. චන්දො විය චන්දො, මුඛඤ්ච තං චන්දො වානි මුඛචන්දො. එවං මුඛපදුමං ඉච්චාදි.

සම්භාවනාපුබ්බපදො යථා – ධම්මො ඉති බුද්ධි ධම්මබුද්ධි. එවං ධම්මසඤ්ඤා, ධම්මසඤ්ඤා, ධම්මසම්මතො, පාණසඤ්ඤා, අසුභසඤ්ඤා, අනිච්චසඤ්ඤා, අනත්තසඤ්ඤා, ධාතුසඤ්ඤා, ධීතුසඤ්ඤා, අත්තසඤ්ඤා, අත්ථිසඤ්ඤා, අත්තදිට්ඨි ඉච්චාදි.

අවධාරණපුබ්බපදො යථා – ගුණො එව ධනං ගුණධනං. එවං සද්ධාධනං, සීලධනං, පඤ්ඤාධනං, චක්ඛු එව ඉන්ද්‍රියං චක්ඛුන්ද්‍රියං. එවං චක්ඛායතනං, චක්ඛුධාතු, චක්ඛුද්දාරං, රූපාරම්මණම්ච්චාදි.

නනිපාතපුබ්බපදො යථා – න බ්‍රාහ්මණොති අත්ථෙ කම්මධාරයසමාසෙ, විහත්තිලොපාදිම්භි ව කතෙ –

“උභෙ තප්පුරිසා”ති තප්පුරිසසඤ්ඤා.

344. අත්තං නස්ස තප්පුරිසෙ.

නස්ස නිපාතපදස්ස තප්පුරිසෙ උත්තරපදෙ පරෙ සබ්බස්සෙව අත්තං හොති. තප්පුරිසෙකදෙසත්තා තප්පුරිසො, අබ්‍රාහ්මණො.

න නිසෙධො සතො යුත්තො,
දෙසාදිනියමං විනා;
අසතො වාචලො තස්මා,
කථමබ්‍රාහ්මණොති වෙ?

නිසෙධත්ථානුවාදෙන, පටිසෙධවිධි ක්වචි;
පරස්ස මිච්ඡාඤාණත්තා-ඛ්‍යාපනායොපපජ්ජතෙ.

දුට්ඨො වස්සත්ථො පසජ්ජප්පටිසෙධපරියුදාසවසෙන.

තත්ථ යො “අසුරියපස්සා රාජදාරා”තිආදීසු විය උත්තරපදත්ථස්ස සබ්බථා අභාවං දීපෙති, සො පසජ්ජප්පටිසෙධවාචී නාම. යො පන “අබ්‍රාහ්මණ අමනුස්සා”තිආදීසු විය උත්තරපදත්ථං පරියුදාසිත්වා තංසදිසෙ චන්ද්‍රම්භි කාරියං පටිපාදයති, සො පරියුදාසවාචී නාම.

චුත්තඤ්ච

“පසජ්ජප්පටිසෙධස්ස, ලක්ඛණං චන්ද්‍රනත්ථිතා;
චන්ද්‍රතො අඤ්ඤත්‍ර චුත්ති, පරියුදාසලක්ඛණ”න්ති.

නත්ථෙවං සත්තෙපි “අබ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු කථමුත්තරපදත්ථස්සධානතා සියාති?

වුවහො - බ්‍රාහ්මණාදිසද්දානං බ්‍රාහ්මණාදිඅත්ථස්සෙව තංසදිසාදිඅත්ථස්සාපි වාවකත්තා, බ්‍රාහ්මණාදිසද්දා හි කෙවලාබ්‍රාහ්මණාදිඅත්ථස්සෙව පාකටා, භූසද්දො වියසත්තායං, යදා තෙ පන අඤ්ඤෙන සදිසාදිවාචකෙන නඉති නිපාතෙන යුජ්ජන්ති, තදා තංසදිසතඤ්ඤතඛිබ්බරුද්ධතදහාවෙසුපි චත්තන්ති, භූසද්දො විය අන්වහියාදියොගෙ අනුභවනඅභිභවනාදිසු, තස්මා උත්තරපදත්ථජොතකොයෙවෙත්ථ නඉති නිපාතොති න දොසො, තෙන අබ්‍රාහ්මණොති බ්‍රාහ්මණසදිසොති වුත්තං හොති. එවං අමනුස්සො, අස්සමණො.

අඤ්ඤත්ථෙ - න ඛ්‍යාකතා අඛ්‍යාකතා, අසංකිලිට්ඨා, අපරියාපන්නා.

විරුද්ධත්ථෙ - න කුසලා අකුසලා, කුසලපටිපක්ඛාති අත්ථො. එවං අලොභො, අමිත්තො.

පසජ්ජප්පට්ඨෙය්‍යෙ - න කත්වා අකත්වා, අකාතුන පුඤ්ඤං අකරොන්නො.

“නස්ස, තප්පුරිසෙ”ති ව චත්තතෙ.

345. සරෙ අන.

නඉච්චෙතස්ස පදස්ස තප්පුරිසෙ උත්තරපදෙ අන හොති සරෙ පරෙ.

න අස්සො අනස්සො, න අරියො අනරියො. එවං අනිස්සරො, අනිට්ඨො, අනුපවාදො, න ආදාය අනාදාය, අනොලොකෙත්වා ඉච්චාදි.

කුපුබ්බපදො යථා - කුච්ඡිතමන්නන්ති නිව්චසමාසත්තා අඤ්ඤපදෙන විග්ගහො, කම්මධාරයසමාසෙ කතෙ -

“තප්පුරිසෙ, සරෙ”ති ව චත්තතෙ.

346. කදද කුස්ස.

කුඉච්චෙතස්ස නිපාතස්ස තප්පුරිසෙ උත්තරපදෙ කද හොති සරෙ පරෙ. කදන්තං. එවං කදසනං.

සරෙති කිං? කුදාරා, කුපුත්තා, කුදාසා, කුදිට්ඨි.

“කුස්සා”ති චත්තතෙ.

347. කාප්පත්ථෙසු ව.

කුඉච්චෙතස්ස අප්පත්ථෙ චත්තමානස්ස කා හොති තප්පුරිසෙ උත්තරපදෙ පරෙ. ඛහුවචනුවිචාරණතො කුච්ඡිතත්ථෙ ව ක්චචි තප්පුරිසෙ. අප්පකං ලචණං කාලචණං. එවං කාපුප්ඵං, කුච්ඡිතො පුරිසො කාපුරිසො, කුපුරිසො වා.

පාදිපුබ්බපදො ව නිව්චසමාසොව, පධානං චචනං පාවචනං, භූසං වද්ධං පවද්ධං, සරීරං, සමං, සම්මා වා ආධානං සමාධානං, විවිධා මති විමති, විවිධො කප්පො විකප්පො, විසිට්ඨො වා කප්පො විකප්පො, අධිකො දෙවො අනිදෙවො. එවං අධිදෙවො, අධිසීලං, සුන්දරො ගන්ධො සුගන්ධො, කුච්ඡිතො ගන්ධො දුග්ගන්ධො, සොභනං කතං සුකතං, අසොභනං කතං දුක්කටං ඉච්චාදි.

යෙ ඉධ අවිහිතලක්ඛණා නාමනිපාතොපසග්ගා, තෙසං “නාමානං සමාසො”ති යොගවිභාගෙන සමාසො දට්ඨබ්බො. යථා - අපුනගෙය්‍යා ගාථා, අවන්දමුල්ලොකිකානි මුඛානි, අස්සද්ධහොජී, අලචණහොජීතිආදිසු අයුත්තත්ථත්තා නාඤ්ඤෙන සමාසො.

තථා දිට්ඨො පුබ්බන්ති දිට්ඨපුබ්බො තථාගතං. එවං සුතපුබ්බො ධම්මං, ගතපුබ්බො මග්ගං, කම්මනි දිට්ඨා පුබ්බන්ති දිට්ඨපුබ්බො දෙවා තෙන. එවං සුතපුබ්බො ධම්මා, ගතපුබ්බො දිසා, පභාරො, පරාභවො, විභාරො, ආභාරො, උපභාරො ඉච්චාදි.

කම්මධාරයසමාසො.

අප දිගුසමාසො වුවුවනෙ.

තයො ලොකා සමාහටා චිත්තෙන සම්පිණ්ඩිතා, තිණ්ණං ලොකානං සමාහාරොති වා අත්ථෙ —

“නාමානං සමාසො යුත්තත්ථො”ති චත්තමානෙ “ද්විපදෙ”ති ආදිනා කම්මධාරයසමාසො, තතො සමාසසඤ්ඤායං, චිත්තීලොපෙ, පකතිභාවෙ ව කතෙ —

“කම්මධාරයො”ති චත්තතෙ.

348. සඨ්ඛ්‍යාපුබ්බො දිගු.

සඨ්ඛ්‍යාපුබ්බො කම්මධාරයසමාසො දිගුසඤ්ඤො හොති.

ද්වෙ ගාවො දිගු, දිගුසදිසත්තා අයම්පි සමාසො දිගුති වුත්තො. අප වා සඨ්ඛ්‍යාපුබ්බත්තනපුංසකෙකත්තසඨ්ඛ්‍යාතෙහි ද්විති ලක්ඛණෙහි ගතො අවගතොති දිගුති වුවුවති, ද්විති වා ලක්ඛණෙහි ගවිජති පචත්තතිති දිගු. එත්ථ ව “සඨ්ඛ්‍යාපුබ්බො”ති වුත්තත්තා සඨ්ඛ්‍යාසද්දස්සෙව පුබ්බතිපාතො, “උභෙ තප්පුරිසා”ති තප්පුරිසසඤ්ඤා.

“නපුංසකලිඨ්ඨගො”ති චත්තතෙ.

349. දිගුස්සෙකත්තං.

දිගුස්ස සමාසස්ස එකත්තං හොති, නපුංසකලිඨ්ඨගත්තඤ්ච.

සමාහාරදිගුස්සෙතං ගහණං, තත්ථ සබ්බත්ථෙකවචනමෙව හොති, අඤ්ඤත්‍ර පන බහුවචනම්පි, නාමඛ්‍යාපදෙසසාදාද්‍යුප්පත්ති අමාදෙසාදි.

තිලොකං, හෙ තිලොක, තිලොකං, තිලොකෙන, තිලොකස්ස, තිලොකා තිලොකස්මා තිලොකම්භා, තිලොකස්ස, තිලොකෙ තිලොකම්භි තිලොකස්මිං.

එවං තයො දණ්ඩා තිදණ්ඩං, තිණි මලානි සමාහටානි, තිණ්ණං මලානං සමාහාරොති වා තිමලං, තිලක්ඛණං, චතුස්සඵලං, චතස්සො දිසා චතුද්දිසං, “සරො රස්සො නපුංසකෙ”ති රස්සත්තං, පඤ්චසික්ඛාපදං, සළායතනං, සත්තාහං, අවිඨ්ඨිලං, නවලොකුත්තරං, දසස්මිලං, සතයොජනං.

තථා — ද්වෙ රත්තියො ද්විරත්තං, තිස්සො රත්තියො තිරත්තං, ද්වෙ අඨ්ඨගුලියො ද්වඨ්ඨගුලං, සත්ත ගොදාවරියො, තාසං සමාහාරොති වා සත්තගොදාවරං.

එත්ථ ව රත්ති අඨ්ඨගුලි ගොදාවරිනමන්තස්ස —

350. ක්ඵච්චි සමාසන්තගතානමකාරන්තො.

රාජාදිගණස්සෙතං ගහණං, තෙන සමාසන්තගතානං රාජාදීනං නාමානං අන්තො ක්ඵච්චි අකාරො හොතිති අත්ථො. කාරග්ගහණෙන බහුබ්බිභාදිම්භි සමාසන්තෙ ක්ඵච්චි කප්පච්චියො හොති, සුරභි සු දු පුනීභි ගන්ධන්තස්සිකාරො ව.

අප වා අ ව කො ව අකා, රකාරො පදසන්ධිකරො, තෙන ක්ඵච්චි සමාසන්තගතානමන්තො හුත්වා අ ක ඉච්චෙන පච්චියා හොන්තිති අත්ථො. තෙන පඤ්ච ගාවො සමාහටානි අත්ථෙ සමාසාදිං කත්වා සමාසන්තෙ අප්පච්චියෙ, “ඔ සරෙ වා”ති අවාදෙසෙ ව කතෙ “පඤ්චගව”න්ති ආදි ව සිජ්ඣති. “ද්විරත්ත”න්ති ආදිසු පන අප්පච්චියෙ කතෙ පුබ්බසරස්ස “සරලොපො”ති ආදිනා ලොපො.

අසමාහාරදිගු යථා — එකො ව සො පුග්ගලො වානි එකපුග්ගලො. එවං එකධම්මො, එකපුත්තො, තයො භවා තිභවා, චතස්සො දිසා චතුද්දිසා, දසසහස්සවක්කවාලානි ඉච්චාදි.

දිගුසමාසො.

තප්පුරිසසමාස

අප් තප්පුරිසසමාසො වුවිවතෙ.

සො පන දුතියාදිසු ඡසු විහත්තිසු භාවතො ඡබ්බිධො. තත්ථ දුතියාතප්පුරිසො ගතනිස්සිතාතිතාතික්කන්තප්පත්තාපන්නාදිහි භවති.

සරණං ගතොති විග්ගහෙ –

“තප්පුරිසො”ති වත්තතෙ.

351. අමාදයො පරපදෙහි.

අමාදිවිහත්තාන්තානි යුත්තත්ථානි පුබ්බපදානි නාමෙහි පරපදෙහි සහ විභාසා සමස්සාන්තෙ, සො සමාසො තප්පුරිසසඤ්ඤො භොති. අයඤ්ච තප්පුරිසො අභිධෙය්‍යාවචනලිඬිගො.

ගතාදිසද්දා කිත්තත්තා තිලිඬිගා, විහත්තිලොපාදි සබ්බං පුබ්බසමං. සො සරණගතො, තෙ සරණගතා. සා සරණගතා, තා සරණගතායො. තං කුලං සරණගතං, තාති කුලාති සරණගතාති ඉච්චාදි.

එවං අරඤ්ඤගතො, භූමිගතො, ධම්මං නිස්සිතො ධම්මනිස්සිතො, අත්ථනිස්සිතො, භවං අතීතො භවාතීතො, කාලාතීතො, පමාණං අතික්කන්තං පමාණාතික්කන්තං. ලොකාතික්කන්තං, සුඛං පත්තො සුඛප්පත්තො, දුක්ඛප්පත්තො, සොතං ආපන්නො සොතාපන්නො, නිරොධසමාපන්නො, රථං ආරුළුභො රථාරුළුභො, සබ්බරත්තිං සොභතො සබ්බරත්තිසොභතො, මුහුත්තසුඛං.

උපපදසමාසෙ පන වුත්තියෙව තස්ස නිව්චත්තා. යථා – කම්මං කරොතිති කම්මකාරො, කුම්භකාරො, අත්ථං කාමෙතිති අත්ථකාමො, ධම්මකාමො, ධම්මං ධාරෙතිති ධම්මධරො, විනයධරො, සච්චං වදිතුං සිලමස්සාති සච්චවාදි ඉච්චාදි.

තචන්තුමානන්තාදිකිත්තන්තෙහි වාක්‍යමෙව වචන්ථිතවිභාසාධිකාරතො. යථා – ඔදනං භුත්තවා, ධම්මං සුඤ්ඤාමානො, ධම්මං සුඤ්ඤන්තො, කථං කරානො, අනභිධානතො වා, අභිධානලක්ඛණා හි තද්ධිතසමාසකිතකාති.

දුතියාතප්පුරිසො.

තතියා කිත්තක පුබ්බ සදිස සමුනත්ථ කලභ නිපුණ මිස්සසබ්බලාදිහි.

බුද්ධෙන භාසිතො බුද්ධභාසිතො, ධම්මො. එවං ජිනදෙසිතො, සත්ථාරා වණ්ණිතො සත්ථුවණ්ණිතො, විඤ්ඤුහි ගරහිතො විඤ්ඤුගරහිතො, විඤ්ඤුප්පසන්ථො, ඉස්සරකන්තං, සයංකන්තං, සුකෙහි ආහටං සුකාහන්තං, රඤ්ඤා භතො රාජභතො, රොගපිළිතො, අග්ගිද්ධිසො, සප්පද්ධිසො, සල්ලෙන විද්ධො සල්ලවිද්ධො, ඉච්ඡාය අපකතො ඉච්ඡාපකතො, සිලෙන සම්පන්නො සිලසම්පන්නො. එවං සුඛසහගතං, ඤාණසම්පයුත්තං, මිත්තසංසග්ගො, පියවිජ්ජයොගො, ජාතිත්ථද්ධො, ගුණහිතො, ගුණවුඩ්ධො, චතුරවග්ගකරණියං, චතුරවග්ගාදිකත්තබ්බං, කාකෙහි පෙය්‍යා කාකපෙය්‍යා, නදි.

ක්චචි වුත්තියෙව, උරෙන ගච්ඡතිති උරගො, පාදෙන පිච්ඡති පාදපො. ක්චචි වාක්‍යමෙව, පරසුනා ඡින්නවා, කාකෙහි පාතබ්බා, දස්සන්තො පභාතබ්බා.

පුබ්බාදියොගෙ – මාසෙන පුබ්බො මාසපුබ්බො. එවං මාතුසදිසො, පිතුසමො, එකුනවිසති, සීලවිකලො, අසිකලහො, වාචානිපුණො, යාවකාලිකසංමිස්සං, වාචාසබ්බලො, සත්ථාරා සදිසො සත්ථුකප්පො, පුඤ්ඤෙන අත්ථිකො පුඤ්ඤත්ථිකො, ගුණාධිකො, ගුලෙන සංසට්ඨො ඔදනො ගුලොදනො, බීරොදනො, අස්සෙන යුත්තො රථො අස්සරථො, මග්ගචිත්තං, ජම්බුයා පඤ්ඤාතො ලක්ඛිතො දිපො ජම්බුදිපො, එකෙන අධිකා දස එකාදස, ජාතියා අත්ථො ජච්චන්ධො, පකතියා මෙධාවි පකතිමෙධාවි ඉච්චාදි.

තතියාතප්පුරිසො.

චතුත්ථි තදත්ථඅත්ථහිතදෙය්‍යාදිහි.

තදත්ථෙ – කථිතස්ස දුස්සං කථිතදුස්සං, කථිතවිවරත්ථායාති අත්ථො. එවං විවරදුස්සං, විවරමූල්‍යං, යාගුයා අත්ථාය තණ්ඩුලා යාගුතණ්ඩුලා, හත්තතණ්ඩුලා, සඬ්ඝස්සත්ථාය හත්තං සඬ්ඝහත්තං, ආගන්තුකානමත්ථාය හත්තං ආගන්තුකහත්තං. එවං ගමිකහත්තං, පාසාදාය දබ්බං පාසාදදබ්බං.

අත්පොතික්ෂුසඛසස්සත්ථාය විහාරො භික්ෂුසඛසත්ථා විහාරො, භික්ෂුසඛසත්ථා යාගු, භික්ෂුසඛසත්ථං විවරං. යස්සත්ථාය යදන්තො, යදන්තා, යදන්තං. එවං තදන්තො, තදන්තා. තදන්තං. එතදන්තො වායාමො, එතදන්තා කථා, එතදන්තං සොනාවධානං. කිමත්තං, අත්තත්තං, පරත්තං, විනයො සංවරත්ථාය, සුඛං සමාධත්ථාය, නිබ්බදා විරාගත්ථාය, විරාගො විමුත්තත්ථාය. තථා ලොකස්ස භිනො ලොකභිනො, බුද්ධස්ස දෙයාං බුද්ධදෙයාං, පුජ්ථං. සඛසදෙයාං, විවරං. ඉධ න භවති, සඛසස්ස දාතබ්බං, සඛසස්ස දාතුං ඉච්චාදි.

වතුත්ථිතප්පුරිසො.

පඤ්චමී අපගමන භය විරති මොචනත්ථාදිහි.

මෙට්ඨනස්මා අපෙතො මෙට්ඨනාපෙතො. එවං පලාපාපගතො, නගරනිග්ගතො, පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො. ගාමනො නික්ඛන්තං ගාමනික්ඛන්තං, රුක්ඛග්ගා පතීනො රුක්ඛග්ගපතීනො, සාසනවුතො, ආපත්තිවුට්ඨානං, ධරණිතලුග්ගතො, සබ්බභවෙහි නිස්සටො සබ්බභවනිස්සටො.

භයත්ථාදියොගෙ යථා – රාජතො භයං රාජභයං, වොරෙහි භයං වොරභයං, අමනුස්සෙහි භයං අමනුස්සභයං, අග්ගිතො භයං අග්ගිභයං. පාපතො භීතො පාපභීතො, පාපභීරුකො, අකත්තබ්බතො විරති අකත්තබ්බවිරති. එවං කායදුච්චරිතවිරති, වච්චුච්චරිතවිරති, බන්ධනා මුත්තො බන්ධනමුත්තො, වනමුත්තො, බන්ධනමොක්ඛො, කම්මතො සමුට්ඨිතං කම්මසමුට්ඨිතං, උක්කට්ඨුක්කට්ඨං, ඔමකොමකං.

ක්වචි වුත්තියෙව, කම්මතො ජාතං කම්මජං. එවං චිත්තජං, උතුජං, ආභාරජං. ඉධ න භවති, පාසාදා පතීනො.

පඤ්චමීතප්පුරිසො.

ඡට්ඨී රඤ්ඤො පුත්තො රාජපුත්තො. එවං රාජපුරිසො, ආචරියපුජකො, බුද්ධසාවකො, බුද්ධරූපං, ජීනවචනං, සමුද්දසොසො, ධඤ්ඤානං රාසි ධඤ්ඤරාසි, පුජ්ථගන්ධො, ඵලරසො, කායස්ස ලහුතා කායලහුතා, මරණස්සති, රුක්ඛමුලං, අයස්ස පත්තො අයොපත්තො, එවං සුචණ්ණකටාහං, පානීයථාලකං, සප්පිකුම්භො.

“දෙවෘතං රාජා”ති අත්පො සමාසාදිමිති කතෙ “ක්වචි සමාසන්තගතානමකාරන්තො”ති අකාරො, තතො “සායා වා”ති ආත්තං න භවති. දෙවරාජො, දෙවරාජා, දෙවරාජං, දෙවරාජෙ ඉච්චාදි පුරිසසද්දසමං. අත්තාභාවෙ සො දෙවරාජා, තෙ දෙවරාජානො ඉච්චාදි රාජසද්දසමං. තථා දෙවෘතං සබ්බා දෙවසබ්බො, දෙවසබ්බා, සො දෙවසබ්බා, තෙ දෙවසබ්බානො ඉච්චාදි.

පුමස්ස ලිඛිතං පුල්ලිඛිතං. එවං පුම්භාවො, පුමන්තලොපාදි.

භත්ථිපදං, ඉත්ථිරූපං, භික්ෂුනිසඛසො, ඡම්බුසාබා, එත්ථ ව “ක්වචාදිමජ්ඣුත්තරාන”න්තිආදිනා මජ්ඣෙ ථිකාරුකාරානං රස්සත්තං.

විභාසාධිකාරතො ක්වචි වාක්‍යාමෙව, සභසා කම්මස්ස කත්තාරො, භින්නානං සන්ධාතා, කප්පස්ස තතියො භාගො, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී, මනුස්සානං බත්තියො සුරතමො.

යුත්තත්තො ඉච්චෙව? “භටො රඤ්ඤො පුරිසො දෙවදත්තස්සා”ති එත්ථ “භටසම්බන්ධෙ ඡට්ඨී”ති අඤ්ඤමඤ්ඤානපෙක්ඛතාය අයුත්තත්තභාවතො සමාසො න භවති, “කොසලස්ස රඤ්ඤො පුත්තො”තිආදියු පන සාපෙක්ඛතාය අසමත්ථත්තා න භවති, සම්බන්ධීසද්දානං පන නිච්චං සාපෙක්ඛන්තෙපි ගමකත්තා සමාසො, යථා – දෙවදත්තස්ස ගුරුකුලං, භගවතො සාවකසඛසොතිආදි.

ඡට්ඨිතප්පුරිසො.

සත්තමී රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, එවං රූපසඤ්ඤෙතනා, සංසාරදුක්ඛං, චක්ඛුමිහි සන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං, ධම්මෙ රතො ධම්මරතො, ධම්මාභිරති, ධම්මරුචි, ධම්මගාරවො, ධම්මෙසු නිරුත්ති ධම්මනිරුත්ති, දානාධිමුත්ති, භවන්තරකතං, දස්සනෙ අස්සාදො දස්සනස්සාදො, අරඤ්ඤෙ වාසො අරඤ්ඤවාසො, විකාලෙ භොජනං විකාලභොජනං, කාලෙ වස්සං කාලවස්සං, වනෙ පුජ්ථං වනපුජ්ථං. එවං වනමහිසො, ගාමසුකරො, සමුද්දමච්ඡො, ආවාටකච්ඡපො, ආවාටමණ්ඩුකො, කුපමණ්ඩුකො, තිත්ථනාවා, ඉත්ථිසු ධුත්තො ඉත්ථිධුත්තො ඡායාය සුක්ඛො ඡායාසුක්ඛො, අභිගාරපක්කං, වාරකඛද්ධො.

ඉධ වුත්තියෙව, යථා – වනෙ වරතීති වනවරො, කුච්ඡමිහි සයනීති කුච්ඡසයො, ථලෙ තිට්ඨතීති ථලට්ඨො. එවං ජලට්ඨො, පබ්බතට්ඨො, මග්ගට්ඨො, පඬිකෙ ජාතං පඬිකජං, සිරෙ රුහතීති සිරොරුහං ඉච්චාදි.

ඉඬ න හවති, හොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, ආසනෙ නිසින්නො, ආසනෙ නිසිදිතබ්බං.

සත්තමීතප්පුරිසො.

“තදනුපරොධෙනා”ති චුත්තත්තා යථාහිධානං තප්පුරිසෙ ක්වචි අවචන්තාදීසු අමාදිවිහත්තාන්තං පුබ්බපදං පරං සම්භවති.

යථා – අන්තං අතික්කන්තං අවචන්තං, අවචන්තානි, වෙලං අතික්කන්තො අතිවෙලො, රස්සන්තං. එවං මාලං අතීතො අතිමාලො, පත්තජීවිකො, ආපන්නජීවිකො, අක්ඛං පතිගතං නිස්සිතන්ති පච්චක්ඛං දස්සනං, පච්චක්ඛො අත්තභාවො, පච්චක්ඛා බුද්ධි, අත්ථං අනුගතං අත්චන්ථං, කොකිලාය අවකුට්ඨං අවකොකිලං වනං, පරිච්චත්තන්ති අත්ථො. අවමයුරං, අප්ඣයනාය පරිගිලානො පරියප්ඣයනො, කම්මස්ස අලං සමත්ථොති අලංකම්මො, වචනාය අලන්ති අලංවචනො, වානතො නික්ඛන්තං නිබ්බානං, කිලෙසෙහි නික්ඛන්තො නික්කිලෙසො, නිරඬගණො, කොසම්බියා නික්ඛන්තො නික්කොසම්බි, වනතො නියායානො නිබ්බනො, ආවරියතො පරො පාවරියො. එවං පයාකො, පරහියොයා, ගඬගාය උපරි උපරිගඬගං. එවං හෙට්ඨානදී, අන්තොසමාපත්ති, භංසානං රාජා රාජභංසො, භංසරාජා වා, මාසස්ස අද්ධං අද්ධමාසං, මාසද්ධං වා, ආමලකස්ස අද්ධං අද්ධාමලකං, ආමලකද්ධං වා, කභාපණස්ස අඬ්ඨං අඬ්ඨකභාපණං, අඬ්ඨමාසකං, රත්තියා අඬ්ඨං අඬ්ඨරත්තං, රත්තියා පුබ්බං පුබ්බරත්තං, රත්තියා පච්ඡා පච්ඡාරත්තං. එත්ථ ච “ක්වචි සමාසන්තගතානමකාරන්තො”ති රත්තිසද්දන්තස්ස අන්තං, අභස්ස පුබ්බං පුබ්බන්තං. එවං සායන්තං, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා අභස්ස අන්තාදෙසො.

අමාදිපරතප්පුරිසො.

ක්වචි තප්පුරිසෙ “පහඬකරො”දීසු විහත්තිලොපො න හවති.

යථා – පභං කරොතිති අත්ථෙ “අමාදයො පරපදෙහි”ති සමාසො, “නාමානං සමාසො යුත්තත්ථො”ති සමාසසඤ්ඤා, තතො “තෙසං විහත්තියො ලොපා වා”ති විහත්තිලොපෙ සම්පත්තෙ තත්ථෙව වග්ගහණෙන පුබ්බපදෙ විහත්තිලොපාභාවො. සෙසං සමං. පහඬකරො, අමතං දදාතිති අමතන්දදො, රණං ජහාතිති රණඤ්ජහො, ජුතිං ධාරෙතිති ජුතින්ධරො, තථා සහසාකතං, පරස්සපදං. අත්තනොපදං, භයතො උපට්ඨානං භයතුපට්ඨානං, පරතොසොසො, ගවංපතිත්ථෙරො, මනසිකාරො, පුබ්බෙතිවාසො, පුබ්බෙතිවාසානුස්සති, මජ්ඣෙකලායාණං, අන්තෙවාසී, අන්තෙවාසිකො, ජනෙසුතො, උරසිලොමො, කණ්ඨෙකාලො, සරසිජම්චිවාදි.

අලොපතප්පුරිසො.

තප්පුරිසසමාසො නිට්ඨිතො.

බහුබ්බිහිසමාස

අථ බහුබ්බිහිසමාසො වුච්චතෙ.

සො ච නවච්ඤා ද්විපදො තුලායාධිකරණො, ද්විපදො භින්නාධිකරණො, තිපදො නනිපාතපුබ්බපදො, සහපුබ්බපදො උපමානපුබ්බපදො සඬ්ඛොයාභයපදො දිසන්තරාළත්ථො බ්‍යාතිභාරලක්ඛණො වාති.

තත්ථ ද්විපදො තුලායාධිකරණො බහුබ්බිහි කම්මාදීසු ඡසු විහත්තත්ථෙසු හවති.

තත්ථ දුතියත්ථෙ තාව – “ආගතා සමණා ඉමං සඬ්ඝාරාම”න්ති විග්ගහෙ –

352. අඤ්ඤපදත්ථෙසු බහුබ්බිහි.

සමසායානපදතො අඤ්ඤෙසං පට්මදුතියාදිවිහත්තාන්තානං පදානමත්ථෙසු යුත්තත්ථානි නාමානි විභාසා සමසාන්තෙ, සො සමාසො බහුබ්බිහිසඤ්ඤො ච හොති.

බහවො විභයො යස්ස සො බහුබ්බිහි, බහුබ්බිහිසදිසත්තා අයම්පිසමාසො අත්චන්ථසඤ්ඤාවසෙන බහුබ්බිහීති චුත්තො, අඤ්ඤපදත්ථෙප්පධානො හි බහුබ්බිහි.

දුච්ඤා වායං බහුබ්බිහි තග්ගුණසංවිඤ්ඤාණාතග්ගුණසංවිඤ්ඤාණවසෙන, තෙසු යත්ථ විසෙසනභූතො අත්ථො අඤ්ඤපදත්ථග්ගහණෙන ගය්හති, සො තග්ගුණසංවිඤ්ඤාණො, යථා – ලම්බකණ්ණමානායාති.

යන්ට පන න ගස්හනි, සො අතග්ගුණසංවිඤ්ඤාණො, යථා – බහුධනමාන යානි.

ඉධ බහුබ්බිතිසද්දෙ විය විසෙසනස්ස පුබ්බනිපාතො, සෙසං පුබ්බසමං.

ආගතසමණො සඬ්ඝාරාමො. එත්ථ ච ආගතසද්දො, සමණසද්දො ච අත්තනො අත්ථෙ අට්ඨත්වා දුතියාවිභ්‍යාත්ථභූතෙ සඬ්ඝාරාමසඬ්ඛාතෙ අඤ්ඤපදත්ථෙ වත්තන්ති, තදත්ථජොතනත්ථමෙව තදනන්තරං “සඬ්ඝාරාමො”ති පදන්තරං පයුජ්ජති, තතො සමාසෙනෙව කම්මත්ථස්ස අභිභිතත්තා පුන දුතියා න භොති. ඉදංසද්දස්ස ච අප්පයොගො, එවං සබ්බත්ථ. බහුබ්බිති වායං අභිධෙය්‍යලිඬගව්වතො.

තථා ආගතසමණො සාවත්ථී, ආගතසමණං ජෙතවනං, පටිපන්නා අද්ධිකා යං පථං සොයං පටිපන්නද්ධිකො පථො , අභිරුළ්භා වාණිජා යං නාවං සා අභිරුළ්භවාණිජා නාවා. එවං කම්මත්ථෙ බහුබ්බිති.

තතියත්ථෙ බහුබ්බිති යථා – ජිනානි ඉන්ද්‍රියානි යෙන සමණෙන සොයං ජිතින්ද්‍රියො සමණො. එවං දිට්ඨධම්මො, පත්තධම්මො, කතකිව්වො, ජිනා මාරා අනෙතානි ජිතමාරො භගවා, පටිච්චද්ධසබ්බධම්මො.

චතුත්ථියත්ථෙ බහුබ්බිති යථා – දින්තො සුඬිකො යස්ස රඤ්ඤො සොයං දින්තසුඬිකො රාජා, උපනීතං භොජනං අස්ස සමණස්සාති උපනීතභොජනො සමණො, උපහටො බලි අස්සාති උපහටබලි යක්ඛො.

පඤ්චමියත්ථෙ බහුබ්බිති යථා – නිග්ගතා ජනා අස්මා ගාමා සොයං නිග්ගතජනො ගාමො, නිග්ගතො අයො අස්මාති නිරයො, නිග්ගතා කිලෙසා එතස්මාති නික්කිලෙසො, අපෙතං විඤ්ඤාණං අස්මාති අපෙතවිඤ්ඤාණො මතකායො, අපගතං භයභෙරවං අස්මාති අපගතභයභෙරවො අරභා.

ඡට්ඨියත්ථෙ බහුබ්බිති යථා – ඡින්නා භත්ථා යස්ස පුරිසස්ස සොයං ඡින්නභත්ථො පුරිසො. එවං පරිපුණ්ණසඬ්ඛප්පො, ඛිණ්ණසඬ්ඛො, වීතො රාගො අස්සාති වීතරාගො, ද්වෙ පදානි අස්සාති ද්විපදො, ද්විභත්ථො පටො, තෙවිජ්ජො, චතුප්පදො, පඤ්ච චක්ඛුනි අස්සාති පඤ්චචක්ඛු භගවා, ඡලභිඤ්ඤො, රස්සත්තං, නවඬ්ඨං සත්ථුසාසනං, දසබලො, අනන්තඤ්ඤාණො, තිණි දස පරිමාණමෙතෙසන්ති තිදසා දෙවා, සමාසන්තස්ස අත්තං, ඉධ පරිමාණසද්දස්ස සන්තිධානතො දසසද්දො සඬ්ඛාතො වත්තතෙ, අයං පච්චයො එතෙසන්ති ඉදප්පච්චයා, කො පභවො අස්සාති කිංපභවො අයං කායො, විගතං මලමස්සාති විමලො, සුන්දරො ගන්ධො අස්සාති සුගන්ධං චන්දනං. එවං සුසීලො, සුමුඛො, කුච්ඡිතො ගන්ධො අස්සාති දුග්ගන්ධං කුණ්ඨං, දුට්ඨු මනො අස්සාති දුම්මනො. එවං දුස්සීලො, දුම්මුඛො, තපො එව ධනං අස්සාති තපොධනො, බන්තිසඬ්ඛාතං බලං අස්සාති බන්තිබලො, ඉන්දොති නාමං එතස්සාති ඉන්දනාමො.

ඡන්දජාතාදීසු විසෙසනවිසෙසිතබ්බානං යථිච්ඡිතත්තා උභයං පුබ්බං නිපතති, යථා – ඡන්දො ජාතො අස්සාති ඡන්දජාතො, ජාතො ඡන්දො අස්සාතිපි ජාතඡන්දො. එවං සඤ්ජාතපිතිසොමනස්සො, පිතිසොමනස්සසඤ්ජාතො, මාසජාතො, ජාතමාසො, ඡින්නභත්ථො, භත්ථච්ඡින්නො.

“දීඝා ජඬ්ඝායස්සා”ති විග්ගස්භ සමාසාදිම්භි කතෙ –

“තුල්‍යාධිකරණෙ, පදෙ”ති ච වත්තතෙ.

353. ඉත්ථීයං භාසිතපුම්ථී පුමාව වෙ.

ඉත්ථීයං වත්තමානෙ තුල්‍යාධිකරණෙ පදෙ පරෙ පුබ්බෙ භාසිතපුමා ඉත්ථීවාචකො සද්දො අත්ථී වෙ, සො පුමා ඉච දට්ඨබ්බොති පුබ්බපදෙ ඉත්ථීප්පච්චයාභාවො, බහුබ්බිතිවිසයොයං, උපරි “කම්මධාරයසඤ්ඤෙ වා”ති චක්ඛමානත්තා.

354. ක්චවාදිමජ්ඣුත්තරානං දීඝරස්සාපච්චයෙසු ච.

ක්චචි තද්ධිතසමාසනාමොපසග්ගාදීසු පදෙසු ආදිමජ්ඣුත්තරභූතානං සරානං ජිනවචනානුපරොධෙන දීඝරස්සා භොන්ති පච්චයෙසු, අපච්චයෙසු පරෙසු, අපරභූතෙසු ච.

තත්ථ

දීඝත්තං පාකටානුප- ඝාතාදො මධුවාදිසු;
රස්සත්තං අජ්ජවෙ ඉත්ථී- රූපාදො ච ක, තාදිසුති.

බහුබ්බිතිසමාසෙ සති පුල්ලිඛිගෙ උත්තරපදන්තස්ස රස්සත්තං. දීඝජඛිසො පුරිසො, තථා පහුතා ජිව්හා අස්සාති පහුතජිව්හො භගවා. මහතී පඤ්ඤා අස්සාති මහාපඤ්ඤො. “මහතං මහා තුලායාධිකරණෙ පදෙ”ති මහාදෙසො.

ඉත්ථීයමිති කිං? බමාධනො. භාසිතප්පමාති කිං? සද්ධාධුරො, සද්ධාපකතිකො, පඤ්ඤාපකතිකො, පඤ්ඤාවිසුද්ධිකො, එත්ථ ව “ක්වචි සමාසන්තගතානමකාරන්තො”ති කප්පච්චයො. තුලායාධිකරණෙ ඉච්චෙව? සමණිහත්තිකො, කුමාරිහත්තිකො, කුමාරිහත්ති.

පුබ්බපදස්සෙවායං පුම්භාවාතිදෙසො, තෙන ඉධ න භවති. බහුදාසිකො පුරිසො. බහුකුමාරිකං කුලං.

“ගාණධිවො ධනු අස්සා”ති විග්ගස්භ සමාසාදිමිති කතෙ —

355. ධනුම්භා ව.

තිපදමිදං. ක්වචිසමාසන්තගතා ධනුසද්දා ආපච්චයො හොති, වසද්දෙන ධම්මාදිතො ව, “වමොදුදන්තාන”න්ති වකාරො, ගාණධිවධන්වා. එවං පච්චක්ඛධම්මා.

ක්වචීති කිං? සහස්සථාමධනු, පච්චක්ඛධම්මො, විදිතධම්මො.

නානාදුමපතිතපුප්ඵවාසිතසානු ඉච්චත්‍ර — නානප්පකාරා දුමා නානාදුමා, නානාදුමෙහි පතිතාති නානාදුමපතිතාති, නානාදුමපතිතාති ව තාති පුප්ඵාති වාති නානාදුමපතිතපුප්ඵාති, තෙහි වාසිතා නානාදුමපතිතපුප්ඵවාසිතා, නානාදුමපතිතපුප්ඵවාසිතා සානු යස්ස පබ්බතස්ස සොයං නානාදුමපතිතපුප්ඵවාසිතසානු පබ්බතො. අයං පන කම්මධාරයතප්පුරිසගබ්භො තුලායාධිකරණබහුබ්බිති.

තථා බ්‍යාලම්බො අම්බුධරො බ්‍යාලම්බම්බුධරො, තස්ස බින්දුනි බ්‍යාලම්බම්බුධරබින්දුනි, තෙහි චුම්බිතො බ්‍යාලම්බම්බුධරබින්දුචුම්බිතො, තාදිසො කුටො යස්ස සොයං බ්‍යාලම්බම්බුධරබින්දුචුම්බිතකුටො ඉච්චාදි.

සත්තමීයත්ථෙ බහුබ්බිති යථා — සම්පන්නාති සස්සාති යස්මිං ජනපදෙ සොයං සම්පන්නසස්සො ජනපදො, සුලභො පිණ්ඩො ඉමස්මින්ති සුලභපිණ්ඩො දෙසො. ආකිණ්ණා මනුස්සා යස්සං රාජධානියං සා ආකිණ්ණමනුස්සා රාජධානී, බහවො තාපසා එතස්මින්ති බහුතාපසො අස්සමො, උපචිතං මංසලොහිතං අස්මින්ති උපචිතමංසලොහිතං සරිරං, බහවො සාමිනො අස්මින්ති බහුස්සාමිකං නගරං.

“බහු නදියො අස්මි”න්ති අත්ථෙ සමාසාදිමිති කතෙ —

සමාසන්තග්ගහණං, කප්පච්චයො ව චත්තතෙ.

356. නදිම්භා ව.

සමාසන්තගතා නදිම්භා කප්පච්චයො හොති, වසද්දෙන තුඅන්තා ව. නිච්චත්ථං වචනං. නදීති චෙන්ථ ඉත්ථිවාචකානං ඊකාරුකාරානං පරසමඤ්ඤා, තතො “ක්වචාදිමප්ඤ්ඤාත්තරාන”න්තිආදිනා නදිසඤ්ඤස්ස කප්පච්චයො රස්සත්තං, බහුනදිකො ජනපදො. එවං බහුජම්බුකං වනං. බහුනාරිකොති ජට්ඨිබහුබ්බිතිනා සිද්ධං. බහවො කත්තාරො අස්මිං, අස්සාති වා බහුකත්තුකො දෙසො. එවං බහුභත්තුකො.

භින්තාධිකරණො යථා — එකරත්තිං වාසො අස්සාති එකරත්තිවාසො, සමානෙන ජනෙන සද්ධිං වාසො අස්සාති සමානවාසො පුරිසො. උභතො බ්‍යඤ්ජනමස්ස අත්ථීති උභතොබ්‍යඤ්ජනකො, ජත්තං පාණිමිති අස්සාති ජත්තපාණි පුරිසො. එවං දණ්ඩපාණි, සත්ථපාණි, වජිරපාණි, බග්ගහත්ථො, සත්ථහත්ථො, දානෙ අප්ඤ්ඤාසො අස්සාති දානප්ඤ්ඤාසො, දානාධිමුත්තිකො, බුද්ධහත්තිකො, සද්ධම්මගාරවො ඉච්චාදි.

තිපදො යථා — පරක්කමෙනාධිගතා සම්පදා යෙහි තෙ භවන්ති පරක්කමාධිගතසම්පදා මහාපුරිසා. එවං ධම්මාධිගතහොගා, ඔණිතො පත්තතො පාණි යෙන සොයං ඔණිතපත්තපාණි, සීහස්ස පුබ්බද්ධං විය කායො අස්සාති සීහපුබ්බද්ධකායො, මත්තා බහවො මාතඤ්ඤා අස්මින්ති මත්තබහුමාතඤ්ඤං වනං ඉච්චාදි.

නනිපාතපුබ්බපදො යථා — නත්ථි එතස්ස සමොති අසමො භගවා. ඉධ “අත්තං නස්ස තප්පුරිසෙ”ති සුත්තෙ “අත්තං නස්සා”ති යොගවිභාගෙන නස්ස අත්තං. එවං අප්පටිපුත්ථලො, අපුත්තකො, අභෙතුකො, “ක්වචි සමාසන්ත”ඉච්චාදිනා කප්පච්චයො, නත්ථි සංවාසො එතෙසන්ති අසංවාසා, න විජ්ජනෙ චුට්ඨි එත්ථාති අචුට්ඨිකො ජනපදො, අභික්ඛුකො විහාරො, නත්ථි එතස්ස උත්තරොති අනුත්තරො, “සරෙ අන”ති අන,

තප්පුරිසග්ගහණමුපලක්ඛණං, අට්ඨා “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා නස්ස අන. එවං නත්ථි අන්තො අස්සාති අනන්තං, න විජ්ජන්ති ආසවා එතෙසන්ති අනාසවා ඉච්චාදි.

පයමායත්ථෙ සහප්පුබ්බපදො යථා – සහ හෙතුනා යො වත්තතෙති සහෙතුකො, සහෙතු වා, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා සහසද්දස්ස සාදෙසො, “ක්චචි සමාසන්ත”ඉච්චාදිනා කප්පච්චයො ව, සහ පීතියා ඉමෙ වත්තන්තිති සප්පිතිකා. එවං සහ පච්චයෙහි වත්තන්තිති සප්පච්චයා, සකිලෙසො, සඋපාදානො, සපරිවාරො, සහ මූලෙන උද්ධතො සමුද්දධතො රුක්ඛො.

උපමානප්පුබ්බපදො පයමායත්ථෙ තාව – උපමානොපමෙයාභාවජ්ජසිද්ධත්ථං ඉවසද්දප්පයොගො, කායබ්බාමානං සමජ්ජමාණකාය නිග්‍රොධො ඉව පරිමණ්ඩලො යො රාජකුමාරො සොයංනිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො රාජකුමාරො. “වුත්තත්ථානමජ්ජයොගො”ති ඉවසද්දස්ස අප්පයොගො, සඬබ්බො විය පණ්ඩරො අයන්ති සඬබ්බපණ්ඩරො, කාකො විය සුරො අයන්ති කාකසුරො, වක්ඛු ඉව භූතො අයං පරමත්ථදස්සනතොති වක්ඛුභූතො භගවා. එවං අත්ථභූතො. ධම්මභූතො, බ්‍රහ්මභූතො, අන්ධො විය භූතො අයන්ති අන්ධභූතො බාලො. මුඤ්ජපබ්බජමිව භූතා අයන්ති මුඤ්ජපබ්බජභූතා කුද්ධි. තන්තාකුලකමිව ජාතා අයන්ති තන්තාකුලකජාතා.

ජට්ඨියත්ථෙ – සුවණ්ණවණ්ණො විය වණ්ණො යස්ස සොයං සුවණ්ණවණ්ණො භගවා. උත්තරපදලොපො, නාගස්ස විය අස්ස ගතීති නාගගති. එවං සීහගති, නාගචික්කමො, සීහචික්කමො, සීහහනු, එණස්ස විය අස්ස ජඩ්ඝාති එණජඩ්ඝො, සීහස්ස පුබ්බද්ධං විය අස්ස කායොති සීහපුබ්බද්ධකායො, බ්‍රහ්මුනො විය අට්ඨංඝගසමන්තාගතො සරො අස්සාති බ්‍රහ්මස්සරො.

වාසද්දත්ථෙ සඬබ්බොහයපදො යථා – ද්වෙ වා තයො වා පත්තා ද්වත්තිපත්තා, “ද්වෙකට්ඨානමාකාරො වා”ති ද්විසද්දත්තස්ස ආත්තං, රස්සත්තං, ද්විහං වා තිහං වා ද්විහතිහං, ඡ වා පඤ්ච වා වාචා ඡප්පඤ්චවාචා. එවං සත්තට්ඨමාසා, එකයොජනද්වියොජනානි.

දිසන්තරාළත්ථො යථා – පුබ්බස්සා ව දක්ඛිණස්සා ව දිසාය යදන්තරාළං සායං පුබ්බදක්ඛිණා විදිසා. එත්ථ තුල්‍යාධිකරණපදපරත්තාභාවා න පුම්භාවාතිදෙසො, “ක්චචාදිමජ්ඣුත්තරාන”න්තිආදිනා දිසන්තරාළත්ථෙ පුබ්බපදස්ස රස්සත්තං. එවං පුබ්බුත්තරා, අපරදක්ඛිණා, පච්ඡිමුත්තරා. යදා පන දක්ඛිණා ව සා පුබ්බා වාති කම්මධාරයසමාසො හොති, තදා පුම්භාවාතිදෙසො උත්තරපදත්ථජ්ජපධානත්තා, සබ්බනාමිකවිධානම්පි නිච්චං භවතියෙව, යථා – දක්ඛිණපුබ්බස්සා, දක්ඛිණපුබ්බස්සමිති.

බ්‍යතිහාරලක්ඛණො යථා – කෙසෙසු ව කෙසෙසු ව ගහෙන්වා ඉදං යුද්ධං පවත්තතිති කෙසාකෙසි, දණ්ඩෙහි ව දණ්ඩෙහි ව පහරිත්වා ඉදං යුද්ධං පවත්තතිති දණ්ඩාදණ්ඩි, “ක්චචාදිමජ්ඣුත්තරාන”න්තිආදිනා මජ්ඣෙදිසො, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා අන්තස්සිකාරො.

පයමාවිහත්‍යත්ථබ්‍රහ්මිනි.

බ්‍රහ්මිනිසමාසො නිට්ඨිතො.

ද්වන්ද්වසමාස

අට්ඨ ද්වන්ද්වසමාසො වුච්චතෙ.

සො ව දුට්ඨො ඉතරීතරයොග සමාහාරත්ථහෙදෙන.

තත්ථ ඉතරීතරයොගෙ තාව – “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලාන”ඉතීධ උභයත්ථාපි පයමෙකච්චනං, සමුච්චයජොතනත්ථං වසද්දප්පයොගො ව.

“සාරිපුත්තො ව මොග්ගල්ලානො වා”ති විග්ගහෙ –

357. නාමානං සමුච්චයො ද්වන්ද්වො.

නානානාමානමෙව එකවිහත්තිකානං යුත්තත්ථානං යො සමුච්චයො, සො විභාසා සමාසො භවති, ද්වන්ද්වසඤ්ඤා ව.

එත්ථ ව සමුච්චයො නාම සම්පිණ්ඩනං, සො පන අත්ථවසෙන කෙවලසමුච්චයො අන්ථාවයො ඉතරීතරයොගො සමාහාරො වාති වතුබ්බිධො.

තත්ව කෙවලසමුච්චයෙ, අන්වාචයෙ ව සමාසො න භවති, ක්‍රියාසාපෙක්ඛනය නාමානං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අයුත්තත්ථභාවතො, යථා – විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච පච්චයං සයනාසනං අදාසි, දානඤ්ච දෙහි, සීලඤ්ච රක්ඛාහි. ඉතරීතරයොගෙ, සමාහාරෙ ව සමාසො භවති, තත්ථ නාමානං අඤ්ඤාමඤ්ඤං යුත්තත්ථභාවතො.

ද්වෙ ද්වෙ පදානි ද්වන්ද්වා, ද්වන්ද්වයා වා ද්වන්ද්වා, ද්වන්ද්වසදිසත්තා අයං සමාසොපි අත්ථත්ථසඤ්ඤාය ද්වන්දොති වුච්චති, උභයපදත්ථප්පධානො හි ද්වන්දො.

නනු ව උභයපදත්ථප්පධානත්තෙ සති ද්වන්දෙ කට්ඨකත්ථිභාවො සියාති? වුච්චතෙ – සදිසාදිඅත්ථෙපි සද්දස්පවත්තිසම්භවෙනද්විත්තං පදානං එකක්ඛණෙයෙව අත්ථද්වයදිපකත්තා න විරොධො, තඤ්ච ද්වන්ද්වසයමෙව, තෙසමත්ථද්වයදිපකත්තා. යථා හි භූසද්දො අනුභවඅභිභවාදිකෙ අත්ථෙ අත්ථභිආදිඋපසග්ගසහිතොව දීපෙති, න කෙවලො, එවං “ගවස්සක”න්තිආදීසු ගවාදීනං අස්සාදිසද්දන්තරසහිතානමෙව අත්ථද්වයදිපනං, න කෙවලානන්ති තඤ්ච ද්වන්ද්වසයමෙව, න සබ්බත්ථාති දට්ඨබ්බං. අථ වා ද්විත්තමිපි යථාචුත්තසමුච්චයදිපකත්තා අත්ථි ද්වන්දෙපෙකත්ථිතාති න කොචි විරොධො, තතො සමාසසඤ්ඤාවිහත්තිලොපාදි චුත්තනයමෙව, සමාසෙනෙව තත්ථස්ස චුත්තත්තා “චුත්තත්ථානමප්පයොගො”ති වසද්දස්ස අප්පයොගො.

ඉධ ද්වන්දෙ අච්චිතතරං පුබ්බං නිපතති, පරස්සෙව ලිඛිතඤ්ච. ඉතරීතරයොගස්ස අවයවප්පධානත්තා සබ්බත්ථ බහුවචනමෙව.

සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙහි ඉච්චාදි, සමණො ව බ්‍රාහ්මණො ව සමණබ්‍රාහ්මණා. එවං බ්‍රාහ්මණගහපතිකා, ඛත්තියබ්‍රාහ්මණා, දෙවමනුස්සා, චන්දිමසුරියා, මාතා ව පිතා ව මාතාපිතරො, “තෙසු වුද්ධි”තිආදීනා ද්වන්දෙ මාතුආදිපුබ්බපද්ධකාරස්ස ආකාරො. එවං පිතාපුත්තා.

“ජායා ව පති වාති ජායාපති”ඉතිධ –

“ක්වච්චි”ති වත්තතෙ.

358. ජායාය තුදං ජාති පතිමිති.

ජායාසද්දස්ස තුදං ජාතිඉච්චෙතෙ ආදෙසා භොන්ති පතිසද්දෙ පරෙ ක්වච්චි. තුදංපති, ජාතිපති, ජයම්පතිකා. එත්ථ නිග්ගහිතාගමො, “ක්වචා”දිනා රස්සත්තඤ්ච.

ක්වච්චි අප්පසරං පුබ්බං නිපතති, යථා – වන්දො ව සුරියො ව චන්දසුරියා, නිගමා ව ජනපදා ව නිගමජනපදා, සුරා ව අසුරා ව ගරුළා ව මනුජා ව භූජගා ව ගන්ධබ්බා ව සුරාසුරගරුළුමනුජභූජගගන්ධබ්බා.

ක්වච්චි ඉවණ්ණවණ්ණන්තානං පුබ්බනිපාතො, යථා – අග්ගි ව ධූමො ව අග්ගිධූමා. එවං ගතිබුද්ධිභූජපය්භරකරසයා, ධාතවො ව ලිඛිගාති ව ධාතුලිඛිගාති.

ක්වච්චි සරාදිඅකාරන්තානං පුබ්බනිපාතො, යථා – අත්ථො ව ධම්මො ව අත්ථධම්මා. එවං අත්ථසද්දා, සද්දත්ථා වා.

සමාහාරෙ පන – “චක්ඛු ව සොතඤ්චා”ති අත්ථෙ “නාමානං සමුච්චයො ද්වන්දො”ති ද්වන්ද්වසමාසං කත්ථා විහත්තිලොපාදිමිති කතෙ –

“නපුංසකලිඛිගං, එකත්තඤ්චා”ති වත්තතෙ.

359. තථා ද්වන්දෙ පාණි තූරිය යොග්ග සෙනඛග බුද්දප්පත්තුක විවිධ විරුද්ධ විසභාගත්ථාදීනඤ්ච.

යථා දිගුසමාසෙ, තථා සමාහාරද්වන්ද්වසමාසෙපි පාණි තූරිය යොග්ග සෙනඛගත්ථානං, බුද්දප්පත්තුකවිවිධ විරුද්ධවිසභාගත්ථඉච්චෙවමාදීනඤ්ච එකත්තං භොති, නපුංසකලිඛිගත්තඤ්ච.

පාණිතො ව තූරියාති ව යොග්ගාති ව සෙනා වාති පාණිතූරිය යොග්ගසෙනා, තාසමඛිගාති පාණිතූරියයොග්ගසෙනඛිගාති, ද්වන්දතො පරත්තා අඛිගසද්දො පච්චෙකමහිසම්බජ්ඣතෙ. බුද්දා ව තෙ ජන්තුකා වෙති බුද්දප්පත්තුකා, විවිධෙනාකාරෙන විරුද්ධා විවිධවිරුද්ධා, නිච්චවිරොධිනො. සමානො භාගො යෙසං තෙ සභාගා, “තෙසු වුද්ධි”තිආදීනා සමානස්ස සආදෙසො, විවිධා ව තෙ ලක්ඛණතො සභාගා ව කිච්චතොති විසභාගා. පාණිතූරියයොග්ගසෙනඛිගාති ව බුද්දප්පත්තුකා ව විවිධවිරුද්ධා ව විසභාගා වාති ද්වන්දො, ඉධ බහුත්තා

ප්‍රබලනිපාතස්ස අනියමො, තෙ අත්ථා යෙසං තෙ පාණිතුරියයොග්ගසෙනඛගඛුද්දජන්තුකවිවිධවිරුද්ධවිසභාගත්ථා, තෙ ආදයො යෙසං තෙ තදාදයො.

ආදිග්ගහණෙන අඤ්ඤාඤ්ඤලිඛිතවිසෙසිත සඬබ්‍යාපරිමාණත්ථ පචනවණ්ඩාලත්ථ දිස්ත්ථාදීනඤ්ච ද්වන්දෙ එකත්තං, නපුංසකලිඛිතත්තඤ්ච, ඉති පාණ්‍යඛිගත්ථභාවතො චක්ඛුසොතසද්දානං ඉමිනා එකත්තං, නපුංසකලිඛිතත්තඤ්ච කත්ථා සමාසත්තා නාමබ්‍යාපදෙසෙ කතෙ ස්‍යාද්‍යුජ්ජත්ති අමාදෙසාදි.

චක්ඛුසොතං, හෙ චක්ඛුසොත, චක්ඛුසොතං, චක්ඛුසොතෙන. එවං සබ්බත්ථෙකචචනමෙව. මුඛඤ්ච නාසිකා ච මුඛනාසිකං, “සරො රස්සො නපුංසකෙ”ති අන්තස්ස රස්සත්තං, හනු ච ගීවා ච හනුගීවං. එවං කණ්ණනාසං, පාණිපාදං, ඡවිමංසලොහිතං. හත්ථපාදා මංසලොහිතානීතිආදීනං පන ඉතරිතරයොගෙන සිද්ධං. එවං පාණ්‍යඛිගත්ථෙ.

තුරියඛිගත්ථෙ ගීතඤ්ච වාදිතඤ්ච ගීතවාදිතං, සම්මඤ්ච තාළඤ්ච සම්මතාළං, සම්මන්ති කංසතාළං. තාළන්ති හත්ථතාළං. සඬබ්බෙ ච පණුවො ච ඩිණ්ඩිමො ච, සඬබ්බා ච පණුවා ච ඩංණ්ඩිමා වානි වා සඬබ්බපණුවඩිණ්ඩිමං, පණුවාදයො ද්වෙපි හෙරිවිසෙසො.

යොග්ගඛිගත්ථෙ යථා – ඵාලො ච පාචනඤ්ච ඵාලපාචනං, යුගඤ්ච නඬිගලඤ්ච යුගනඬිගලං.

සෙනඛිගත්ථෙ හත්ථිනො ච අස්සා ච හත්ථිඅස්සං, රථා ච පත්තිකා ච රථපත්තිකං, අසි ච වම්මඤ්ච අසිවම්මං, වම්මන්ති සරවාරණඵලකං. ධනු ච කලාපො ච ධනුකලාපං, කලාපොති තුණ්ණරං.

බුද්දජන්තුකත්ථෙ ඩංසා ච මකසා ච ඩංසමකසං. එවං කුන්ථකිපිල්ලිකං, කීටපටඬිගං, කීටසරීසපං. තත්ථ කුන්ථා සුමුමකිපිල්ලිකා, කීටා කපාලපිට්ඨිකපාණා.

විවිධවිරුද්ධත්ථෙ අභි ච නකුලො ච, අභි ච නකුලා වානි වා අභිනකුලං. එවං බිලාරමුසිකං, අන්තස්ස රස්සත්තං, කාකොලුකං, සජ්ජමණ්ඩුකං, ගරුළසජ්ජං.

විසභාගත්ථෙ සීලඤ්ච පඤ්ඤාණඤ්ච සීලපඤ්ඤාණං, සමථො ච විපස්සනා ච සමථවිපස්සනං. එවං නාමරූපං, භිරොත්තජ්ජං. සතිසම්පජ්ඤ්ඤං, ලොභමොහං, දොසමොහං, අභිරිකානොත්තජ්ජං, ටීනමිද්ධං, උද්ධචචකුක්කුචචම්චවාදි. “අංමො නිග්ගහිතං කුලපෙහි”ති එත්ථ “අංමො”ති නිද්දෙසදස්සනතො කත්ථවි නපුංසකලිඛිගත්තං න භොතීති දට්ඨබ්බං, තෙන ආධිපච්චපරිවාරො ඡන්දපාරිසුද්ධි පටිසන්ධිජ්ජවත්තියන්තිආදි සිජ්ඣති.

අඤ්ඤාඤ්ඤලිඛිතවිසෙසිතානං ද්වන්දෙ දාසි ච දාසො ච දාසිදාසං, “ක්චවාදි”තිආදීනා මජ්ඣෙ රස්සත්තං. එවං ඉත්ථිපුමං, පත්තවිවරං, සාබ්‍යපලාසම්චවාදි.

සඬබ්‍යාපරිමාණත්ථානං ද්වන්දෙ එකකඤ්ච දුකඤ්ච එකකදුකං, සඬබ්‍යාද්වන්දෙ අජ්ජසඬබ්‍යා පුබ්බං නිපතති. එවං දුකතිකං, තිකචතුක්කං, චතුක්කපඤ්චකං, දීසො ච මජ්ඣිමො ච දීසමජ්ඣිමං.

පචනවණ්ඩාලත්ථානං ද්වන්දෙ ඔරබ්භිකා ච සුකරිකා ච ඔරබ්භිකසුකරිකං. එවං සාකුණිකමාගවිකං, සපාකො ච වණ්ඩාලො ච සපාකවණ්ඩාලං, පුක්කුසජ්ජවඩාහකං, චෙනරථකාරං. තත්ථ චෙනා තච්ඡකා, රථකාරා වම්මකාරා.

දිස්ත්ථානං ද්වන්දෙ පුබ්බා ච අපරා වානි අත්ථෙ ද්වන්දසමාසං, විහත්තිලොපඤ්ච කත්ථා ඉධාදිග්ගහණෙන එකත්තෙ, නපුංසකලිඛිගත්තෙ ච කතෙ “සරො රස්සො නපුංසකෙ”ති රස්සත්තං, පුබ්බාපරං, හෙ පුබ්බාපර, පුබ්බාපරං, පුබ්බාපරෙන, පුබ්බාපරස්ස ඉච්චාදි. එවං පුරත්ථිමපච්ඡිමං, දක්ඛිණුත්තරං, අධරුත්තරං.

“නපුංසකලිඛිගං, එකත්තං, ද්වන්දෙ”ති ච වත්තතෙ.

360. විභාසා රුක්ඛ තිණ පසු ධන ධඤ්ඤ ජනපදාදීනඤ්ච.

රුක්ඛ තිණ පසු ධන ධඤ්ඤ ජනපදාදීනමෙකත්තං, නපුංසකලිඛිගත්තඤ්ච විභාසා භොති ද්වන්දෙ සමාසෙ. එකත්තාභාවෙ බහුවචනං, පරස්සෙව ලිඛිගඤ්ච.

තත්ථ රුක්ඛානං ද්වන්දෙ අස්සත්ථා ච කපිත්ථා වානි අත්ථෙ සමාභාරෙ ද්වන්දසමාසාදිමිති කතෙ ඉමිනා විකජ්ජෙනෙකත්තං, නපුංසකලිඛිගත්තඤ්ච. අස්සත්ථකපිත්ථං, අස්සත්ථකපිත්ථා වා. එවං අම්බපනාසං, අම්බපනාසා වා, බදිරපලාසං, බදිරපලාසා වා, ධවස්සකණ්ණකං, ධවස්සකණ්ණකා වා.

තිණානං ද්වන්දෙ උසිරානි ව බිරණානි ව උසිරබිරණං, උසිරබිරණානි වා. එවං මුඤ්ජපබ්බජං, මුඤ්ජපබ්බජා වා, කාසකුසං, කාසකුසා වා.

පසුනං ද්වන්දෙ අජා ව ඵලකා ව අජෙළකං, අජෙළකා වා, හත්ථී ව ගාවො ව අස්සා ව චළවා ව හත්ථීගවස්සවළවං, හත්ථීගවස්සවළවා වා, “ක්වවා”තිආදිනා රස්සත්තං, “ඔසරෙ වා”ති අවාදෙසො ව, ගොමහිංසං, ගොමහිංසා වා, එණෙය්‍යවරාහං, එණෙය්‍යවරාහා වා, සීහබ්‍යග්ගතරච්ඡං, සීහබ්‍යග්ගතරච්ඡා වා.

ධනානං ද්වන්දෙ හිරඤ්ඤඤඤඤ සුවණ්ණඤ්ඤඤ හිරඤ්ඤඤඤඤඤඤ, හිරඤ්ඤඤඤඤඤඤඤඤඤ, ජාතරූපරජනං, ජාතරූපරජනානි වා, මණ්ඩුත්තසඬ්ඛවෙචරියං, මණ්ඩුත්තසඬ්ඛවෙචරියා වා.

ධඤ්ඤානං ද්වන්දෙ සාලී ව යවා ව සාලියවං, සාලියවා වා. එවං තිලමුග්ගමාසං, තිලමුග්ගමාසා වා.

ජනපදානං ද්වන්දෙ කාසී ව කොසලා ව කාසිකොසලං, කාසිකොසලා වා, වජ්ජී ව මල්ලා ව වජ්ජිමල්ලං, වජ්ජිමල්ලා වා, අඬ්ඨා ව මගධා ව අඬ්ඨමගධං, අඬ්ඨමගධා වා.

ආදිග්ගහණෙන අඤ්ඤොඤ්ඤඤප්පට්ඨකම්මානං, සකුණත්ථානඤ්ඤ ද්වන්දෙ විභාසා එකත්තං හොති, නපුංසකලිඬගත්තඤ්ඤ. කුසලඤ්ඤ අකුසලඤ්ඤ කුසලාකුසලං, කුසලාකුසලා වා, එවං සාවජ්ජානවජ්ජං, සාවජ්ජානවජ්ජා වා, භීතජ්ජණිකං, භීතජ්ජණිකා වා, කණ්හසුක්කං, කණ්හසුක්කා වා, සුඛදුක්ඛං, සුඛදුක්ඛානි වා, පටිසානුනායං, පටිසානුනායා වා, ඡායාතපං, ඡායාතපා වා, ආලොකන්ධකාරං, ආලොකන්ධකාරා වා, රත්ති ව දිවා ව රත්තින්දිවං, රත්තින්දිවා වා, අහඤ්ඤ රත්ති ව අහොරත්තං, අහොරත්තා වා, “ක්වචි සමාසන්ත”ඉවාදිනා ආකාරිකාරානමත්තං.

සකුණානං ද්වන්දෙ හංසා ව බකා ව හංසබ්බකං, හංසබ්බකා වා. එවං කාරණ්ඩවචක්කවාකං, කාරණ්ඩවචක්කවාකා වා, මයුරකොඤ්ඤං, මයුරකොඤ්ඤා වා, සුකසාලිකං, සුකසාලිකා වා.

සමාහාරද්වන්දො.

යෙභුයොන වෙන්ථ —

අව්චිතජ්ජසරං පුබ්බං, ඉවණ්ණුවණ්ණකං ක්වචි;
ද්වන්දෙ සරාද්‍යකාරත්තං, බහුස්වනියමො භවෙ.

ද්වන්දසමාසො නිට්ඨිතො.

පුබ්බුත්තරුහයඤ්ඤත්ථ-ජ්ජධානත්තා වතුබ්බිධො;
සමාසොයං දිගු කම්ම-ධාරයෙහි ව ඡබ්බිධො.

දුට්ඨො අබ්‍යාසීභාවො, නවධා කම්මධාරයො;
දිගු දුධා තජ්ජුරිසො, අට්ඨධා නවධා භවෙ;
බහුබ්බිහි ද්විධා ද්වන්දො, සමාසො වතුරට්ඨධානි.

ඉති පදරූපසිද්ධියං සමාසකණ්ඩො

වතුත්ථො.

5. තද්ධිතකණ්ඩ

අපච්චතද්ධිත

අප් නාමනො ඵච විභ්‍යාන්තා අපච්චාදිඅත්ථවිසෙසෙ තද්ධිතූප්පත්තිනි නාමනො පරං තද්ධිතවිධානමාර්ගීයතෙ.

තත්ථ තස්මා තිව්ධලිඛිතනො පරං හුත්වා භිතා සහිතානි තද්ධිතා, ණාදිපච්චයානමෙතං අධිවචනං, තෙසං වා නාමිකානං භිතා උපකාරා තද්ධිතානි අත්ථත්ථභූතපරසමඤ්ඤාවසෙනාපි ණාදිප්පච්චයාව තද්ධිතා නාම.

“වසිට්ඨස්ස අපච්ච”න්ති විග්ගහෙ —

“ලිඛිතඤ්ච නිපච්චතෙ”ති ඉතො ලිඛිතග්ගහණමනුචත්තතෙ.

361. වා ණ’පච්චෙ.

ඡට්ඨියන්තනො ලිඛිතමිහා ණප්පච්චයො හොති විකප්පෙන “තස්ස අපච්ච”මිච්චෙනස්මිං අත්ථෙ.

සො ච —

362. ධාතුලිඛිතෙහි පරා පච්චයා.

ධාතුහි, ලිඛිතෙහි ච පච්චයා පරාව හොත්තිති පරිභාසනො අපච්චත්ථසම්බන්ධිලිඛිතනො ඡට්ඨියන්තායෙව පරො හොති. පටිච්ච ඵතස්මා අත්ථෙ ඵතිති පච්චයො, පතියන්ති අනෙන අත්ථානි වා පච්චයො, “චුත්තත්ථානමප්පයොගො”ති අපච්චසද්දස්ස අප්පයොගො, “තෙසං විහත්තියො ලොපා වෙ”ති විහත්තිලොපො ච.

363. තෙසං ණො ලොපං.

තෙසං තද්ධිතප්පච්චයානං ණානුබන්ධානං ණකාරො ලොපමාපජ්ජතෙ.

364. චුද්ධාදිසරස්ස වාසංයොගන්තස්ස සණෙ ච.

ආදිසරස්ස වා ආදිබ්‍යාඤ්ජනස්ස වා අසංයොගන්තස්ස චුද්ධි හොති සණකාරප්පච්චයෙ පරෙ. සංයොගො අන්තො අස්සාති සංයොගන්තො, තදඤ්ඤො අසංයොගන්තො. අප් වා වචන්ටීතවිභාසත්ථෙයං වාසද්දො, තදා ච පකතිභූතෙ ලිඛිතෙ සරානමාදිසරස්ස අසංයොගන්තස්ස චුද්ධි හොති සණකාරෙ තද්ධිතප්පච්චයෙ පරෙති අත්ථෙ.

තෙන —

වාසිට්ඨාදිසු නිව්වායං, අනිව්චොථමිපිකාදිසු;
න චුද්ධි නීලපිකාදො, වචන්ටීතවිභාසනො.

වසද්දග්ගහණමවධාරණත්ථං.

තස්සා චුද්ධියා අනියමප්පසඬිගෙ නියමත්ථං පරිභාසමාහ.

365. අයුචණ්ණානඤ්චායො චුද්ධි.

තෙසං අකාරඉචණ්ණචණ්ණානමෙව යථාක්කමං ආ ඵඛඉච්චෙතෙ චුද්ධියො හොත්ති.
වසද්දග්ගහණමචුද්ධිසම්පිණ්ණත්ථං, අවධාරණත්ථං වා. ඉ ච උ ච යු, යු ඵච වණ්ණා යුචණ්ණා, අ ච යුචණ්ණා ච අයුචණ්ණා. ආ ච ඵ ච ඔ ච ආයො. පුන චුද්ධිග්ගහණං “නෙගම්පානපදා”තිආදිසු උත්තරපදචුද්ධිභාවත්ථං, ඵත්ථ ච “අයුචණ්ණාන”න්ති යානනියමවචනං ආයොනං චුද්ධිභාවප්පසඬිගතිචත්තනත්ථං.

යථා හි කතචුද්ධිනං, පුන චුද්ධි න හොතිහ;
තථා සභාවචුද්ධිනං, ආයොනං පුන චුද්ධි න.

තනො අකාරස්ස ආකාරො වුද්ධි, “සරලොපොමාදෙසප්පච්චයාදිමිති සරලොපෙ තු පකති”ති සරලොපපකතිභාවා, “නයෙ පරං යුත්තෙ”ති පරනයනං කත්වා තද්ධිතත්තා “තද්ධිතසමාස”ඉච්චාදිනා නාමබ්‍යාපදෙසෙ කතෙ පුරෙ චිය ස්‍යාද්‍යුජ්ජත්ති.

වාසිට්ඨියො, වසිට්ඨස්ස පුත්තො වා, වාසිට්ඨා ඉච්චාදි පුරිසසද්දසමං. තස්ස නත්තුපනත්තාදයොපි තදුපචාරතො වාසිට්ඨායෙව. එවං සබ්බත්ථ ගොත්තතද්ධිතෙ පට්ඨප්පකතිතොයෙව පච්චයො හොති.

ඉත්ථීයං ණප්පච්චයන්තත්තා “ණව ණක ණෙයා ණ න්තුහි”ති වාසිට්ඨසද්දතො ඊපච්චයො. සරලොපාදිං කත්වා ඉත්ථීප්පච්චයන්තත්තා “තද්ධිතසමාස”ඉච්චාදිපුත්තෙ වග්ගහණෙන නාමබ්‍යාපදෙසෙ කතෙ ස්‍යාද්‍යුජ්ජත්ති, වාසිට්ඨී කඤ්ඤා, වාසිට්ඨී, වාසිට්ඨීයො ඉච්චාදි ඉත්ථීසද්දසමං.

නපුංසකෙ වාසිට්ඨං අපච්චං, වාසිට්ඨානි අපච්චානි ඉච්චාදි චිත්තසද්දසමං. එවං උපරිපි තද්ධිතත්තස්ස තිලිඬගතා වෙදිතබ්බා.

භාරද්වාජස්ස පුත්තො භාරද්වාජො, වෙසාමිත්තස්ස පුත්තො වෙසාමිත්තො, ගොතමස්ස පුත්තො ගොතමො. එත්ථ ව අයුච්ඡ්ඤාත්තාභාවා ආකාරාදිනං න වුද්ධි හොති. වසුදෙවස්ස අපච්චං වාසුදෙවො, බලදෙවො. “චිත්තකො”තිආදියු පන සංයොගන්තත්තා වුද්ධි න භවති.

“වච්ඡස්ස අපච්ච”න්ති විග්ගහෙ ණමිති සම්පත්තෙ “වා ණ’පච්චෙ”ති ඉතො වානි තද්ධිතවිධානෙ සබ්බත්ථ වත්තතෙ, තෙන සබ්බත්ථ වාක්‍යවුත්තියො භවත්ති. “අපච්චෙ”ති පදං යාව සංසට්ඨග්ගහණාව වත්තතෙ.

366. ණායන ණාන වච්ඡාදිතො.

වච්ඡ කච්චඉච්චෙවමාදිතො ඡට්ඨියන්තතො ගොත්තගණතො ණායන ණානඉච්චතෙ පච්චයා හොන්ති වා “තස්සාපච්ච”මිච්චෙනස්මිං අත්ථෙ. සබ්බත්ථ ණකාරානුබන්ධො වුද්ධන්ථො, සෙසං පුබ්බසමං, සංයොගන්තත්තා වුද්ධිඅභාවොව ටිසෙසො.

වච්ඡායනො වච්ඡානො වච්ඡස්ස පුත්තො වා. එවං කච්චස්ස පුත්තො කච්චායනො කච්චානො, මොග්ගල්ලස්ස පුත්තො මොග්ගල්ලායනො මොග්ගල්ලානො. එවං අග්ගිවෙස්සායනො අග්ගිවෙස්සානො, කණ්භායනො කණ්භානො, සාකටායනො සාකටානො, මුඤ්චායනො මුඤ්චානො, කුඤ්ජායනො කුඤ්ජානො ඉච්චාදි. ආකතිගණො’යං.

“කත්තිකාය අපච්ච”න්ති විග්ගහෙ –

367. ණෙයො කත්තිකාදීහි.

ආදිසද්දොයං පකාරෙ වත්තතෙ. කත්තිකා චිත්තාරොහිණිඉච්චෙවමාදිහි ඉත්ථීයං වත්තමානෙහි ලිඬිගෙහි ණෙයාප්පච්චයො හොති වා “තස්සාපච්ච”මිච්චෙනස්මිං අත්ථෙ.

චිත්තතිලොපෙ “පකති වස්ස සරන්තස්සා”ති පකතිභාවො. කත්තිකෙයො, කත්තිකාය පුත්තො වා. එවං චිත්තාය අපච්චං වෙනතෙයො, ඉකාරස්සෙකාරො වුද්ධි, රොහිණියා පුත්තො රොහිණෙයො, ගඬිගාය අපච්චං ගඬිගෙයො, හගිතියා පුත්තො හාගිතෙයො, නදියාපුත්තො නාදෙයො. එවං අන්තෙයො, ආහෙයො, කාමෙයො. සුචියා අපච්චං සොවෙයො, එත්ථ උකාරස්සොකාරො වුද්ධි, බාලාය අපච්චං බාලෙයො ඉච්චාදි.

“දක්ඛස්සාපච්ච”න්ති විග්ගහෙ ණමිති සම්පත්තෙ –

368. අතො ණ වා.

අකාරන්තතො ලිඬිගම්භා ණපච්චයො හොති වා “තස්සාපච්ච”මිච්චෙනස්මිං අත්ථෙ. දක්ඛි, දක්ඛි, දක්ඛයො, දොණස්ස අපච්චං දොණි. එවං වාසචි, සක්‍යපුත්ති, නාටපුත්ති, දාසපුත්ති, දාසරථි. වාරුණි, කණ්ඨි, බාලදෙවි, පාවකි, ජිනදත්තස්ස අපච්චං ජෙනදත්ති, සුද්ධොදති, අනුරුද්ධි ඉච්චාදි.

පුන වාග්ගහණෙන අපච්චන්ථෙ ණකප්පච්චයො, අදිතිආදිතො ණාප්පච්චයො ව. යථා – සක්‍යපුත්තස්ස පුත්තො සක්‍යපුත්තිකො, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා කකාරස්ස යකාරො, සක්‍යපුත්තියො. එවං නාටපුත්තිකො, ජෙනදත්තිකො, විමාතුයා පුත්තො වෙමාතිකො.

“අදිනියා පුත්තො”නි අත්ථෙ ණ්‍යප්පච්චයො, වුද්ධි ව.

369. අවණ්ණො යෙ ලොපඤ්ච.

අවණ්ණො තද්ධිතභූතෙ යප්පච්චයෙ පරෙ ලොපමාපජ්ජතෙ. වසද්දෙන ඉවණ්ණොපීති ඉකාරලොපො, “යවනං තලනදකාරානං ඛ්‍යඤ්ජනාති ව ල ඤ ජකාරත්ත”න්ති ත්‍යකාරසංයොගස්ස චකාරො, “පරද්දෙභාවො යානෙ”ති ද්විත්තං, ආදිච්චො. එවං දිනියා පුත්තො දෙච්චො.

“කුණ්ඩනියා පුත්තො”නි අත්ථෙ ණ්‍යප්පච්චයෙ කතෙ –

“ක්චවාදිමජ්ඣත්තරෙසු”ති වත්තතෙ.

370. තෙසු වුද්ධිලොපාගමචිකාරවිපරිතාදෙසා ව.

තෙසු ආදිමජ්ඣත්තරෙසු අවිහිතලක්ඛණෙසු ජිනවචනානුපරොධෙන ක්චචි වුද්ධි ලොප ආගම චිකාර විපරිතආදෙසා භොන්තිති සංයොගන්තත්තෙපි ආදිවුද්ධි, ඉකාරලොපෙ න්‍යස්සඤාදෙසො, කොණ්ඩඤ්ඤො, කුරුනො පුත්තො කොරබොයා, එත්ථාපි තෙනෙව උකාරස්ස අවාදෙසො, භාතුනො පුත්තො භාතබොයා.

“උපගුස්ස අපච්ච”න්ති විග්ගහෙ –

371. ණවොපග්වාදිහි.

උපගු මනුඉච්චෙවමාදිහි උකාරන්තෙහි ගොත්තගණෙහි ණවප්පච්චයො භොති වා “තස්සාපච්ච”මිච්චෙනස්මි. අත්ථෙ. ආදිසද්දස්ස චෙත්ථ පකාරවාචකත්තා උකාරන්තතොයෙවායං. ඔපගවො, ඔපගචී, ඔපගවං, මනුනො අපච්චං මානවො, “මානුසො”ති ණප්පච්චයෙ, සාගමෙ ව කතෙ රූපං, භග්ගුනො අපච්චං භග්ගවො, පණ්ඩුනො අපච්චං පණ්ඩවො, උපවින්දුස්ස අපච්චං ඔපවින්දවො ඉච්චාදි.

“විධවාය අපච්ච”න්ති අත්ථෙ –

372. ණෙර විධවාදිතො.

විධවාදිතො ණෙරප්පච්චයො භොති වා අපච්චත්ථෙ. විගතො ධවො පති එතිස්සාති විධවා, වෙධවෙරො, බන්ධුකියා අභිසාරිණියා පුත්තො බන්ධුකෙරො, සමණස්ස උපජ්ඣායස්ස පුත්තො පුත්තට්ඨානියත්තාති සාමණෙරො, නාළිකෙරො ඉච්චාදි.

අපච්චතද්ධිතං.

සංසට්ඨාදිඅනෙකත්ථතද්ධිත

“තිලෙන සංසට්ඨ”න්ති විග්ගහෙ –

373. යෙන වා සංසට්ඨං තරති වරති වහති ණකො.

යෙන වා සංසට්ඨං, යෙන වා තරති, යෙන වා වරති, යෙන වා වහති, තතො තතියන්තතො ලිඛිගම්භා තෙසු සංසට්ඨාදිස්ථත්ථෙසු ණකප්පච්චයො භොති වා. තෙලිකං භොජනං, තිලෙන අභිසඬ්ඛන්ති අත්ථො. තෙලිකී යාගු. ගුලෙන සංසට්ඨං එගාලිකං. එවං සාතිකං, දාධිකං, මාරිචිකං, ලොණිකං.

නාවාය තරතිති නාවිකො, උඵම්පෙන තරතිති ඔඵම්පිකො, වුද්ධිඅභාවපක්ඛෙ උඵම්පිකො. එවං කුල්ලිකො, ගොපුච්ඡිකො. සකටෙන වරතිති සාකටිකො. එවං පාදිකො, දණ්ඩිකො, ධම්මෙන වරති පවත්තතිති ධම්මිකො. සිසෙන වහතිති සිසිකො, වාග්ගහණෙන ඊකාරස්ස වුද්ධි න භොති. එවං අංසිකො, බන්ධිකො, භත්ථිකො, අඬ්ගුලිකො.

පුන වාග්ගහණෙන අඤ්ඤත්ථෙසුපි ණකප්පච්චයො, පරදාරං ගච්ඡතිති පාරදාරිකො, පථං ගච්ඡතිති පථිකො.

“විනයමධිතෙ, අවෙච්චාධිතෙ”ති වා විග්ගහෙ –

“ණකො”ති වත්තතෙ.

374. තමයිතෙ තෙනකතාදිසන්නිධානනියොගසිප්පහණ්ඩපීචිකත්ථෙසු ව.

වතුප්පදම්දං. තමයිතෙති අත්ථෙ, තෙන කතාදිස්වත්ථෙසු ව තමහි සන්නිධානො, තත්ථ නියුත්තො, තමස්ස සිප්පං, තමස්ස හණ්ඩං, තමස්ස පීචිකා ඉච්චෙතෙස්වත්ථෙසු ව දුතියාදිවිහතාන්තෙහි ලිඬිගෙහි ණකප්පච්චයො හොති වා. චෙනයිකො. එවං සුත්තන්තිකො, ආභිධම්මිකො.

“ඛ්‍යාකරණමයිතෙ”ති අත්ථෙ ණකප්පච්චයාදිමහි කතෙ –

“චුද්ධාදිසරස්ස වාසංයොගන්තස්ස සණෙ වා”ති වත්තමානෙ –

375. මායුනමාගමො යානෙ.

ඉ උඉච්චෙහෙසං ආදිසරානං අසංයොගන්තානං මා චුද්ධි හොති සණෙ, තත්ත්ව චුද්ධි ආගමො හොති ව යානෙති එකාරචුද්ධාගමො.

“යානෙ”ති වචනා චෙත්ථ, යුනමාදෙසභුතතො;
යචෙහි පුබ්බෙව එම-චුද්ධියො හොන්ති ආගමා.

යකාරස්ස ද්විභාවො.

වෙය්‍යාකරණකො, න්‍යායමයිතෙති නෙය්‍යායිකො. එවං තක්කිකො, වෙදිකො, නෙමිත්තිකො, කායෙන කතො පයොගො කායිකො, කායෙන කතං කම්මං කායිකං, වචසා කතං කම්මං වාචසිකං. එවං මානසිකං, එත්ථ ව “සසරෙ වාගමො”ති සුත්තෙ වචන්ටීතවාසද්දෙන පච්චයෙ පරෙපි සාගමො, ථෙරෙහි කතා සඬ්භිති ථෙරිකා. එවං පඤ්චසතිකා, සත්තසතිකා, එත්ථ “ණවණ්කා”දිසුත්තෙ අනුචන්තිතවාග්ගණෙන ඊපච්චයො න හොති.

සන්නිධානත්ථෙ සරිරෙ සන්නිධානා වෙදනා සාරිරිකා, සාරිරිකං දුක්ඛං. එවං මානසිකා, මානසිකං.

නියුත්තත්ථෙ ද්වාරෙ නියුත්තො දොවාරිකො, එත්ථ “මායුනමාගමො යානෙ”ති වකාරතො පුබ්බෙඛ්‍යාකාරාගමො. එවං හණ්ඩාගාරිකො, නාගරිකො, නවකම්මිකො, වනකම්මිකො, ආදිකම්මිකො, ඔදරිකො, රටිකො, පටිකො, උපායෙ නියුත්තො ඔපායිකො, චෙතසි නියුත්තො චෙතසිකා.

සිප්පත්ථෙ විණාවාදනං විණා, විණා අස්ස සිප්පං වෙණිකො. එවං පාණචිකො, මොදිඬිගිකො, වංසිකො.

හණ්ඩත්ථෙ ගන්ධො අස්ස හණ්ඩන්ති ගන්ධිකො. එවං තෙලිකො, ගොළිකො, පූචිකො, පණ්ණිකො, තම්බුලිකො, ලොණිකො.

පීචිකත්ථෙ උරබ්භං හන්ත්වා පීචති, උරබ්භමස්ස පීචිකාති වා ඔරබ්භිකො. එවං මාගචිකො, එත්ථ වකාරාගමො. සුකරිකො, සාකුණිකො, මච්ඡිකො ඉච්චාදි.

“තෙන කතාදි”ති එත්ථ ආදිග්ගණෙන තෙන හතං, තෙන බද්ධං, තෙන කීතං, තෙන දිබ්බති, සො අස්ස ආචුඬො, සො අස්ස ආබාඬො, තත්ථ පසන්තො, තස්ස සන්තකං, තමස්ස පරිමාණං, තස්ස රාසි, තං අරහති, තමස්ස සීලං, තත්ථ ජාතො, තත්ථ වසති, තත්ත්ව විදිතො, තදත්ථාය සංවත්තති, තතො ආගතො, තතො සම්භූතො, තදස්ස පයොජනන්ති එවමාදිඅත්ථෙ ව ණකප්පච්චයො හොති. යථා – ජාලෙන හතො, හනතිති වා ජාලිකො. එවං බාළිසිකො, වාකරිකො, සුත්තෙන බද්ධො සුත්තිකො, වරත්තාය බද්ධො වාරත්තිකො නාගො.

වත්ථෙත කීතං හණ්ඩං වත්ථිකං. එවං කුම්භිකං, ථාලිකං, සොවණ්ණිකං, සාතිකං. අක්ඛෙන දිබ්බතීති අක්ඛිකො. එවං සාලාකිකො, තින්දුකිකො, අම්බඵලිකො. වාපො අස්ස ආචුඬොති වාපිකො. එවං තොමරිකො, මුග්ගරිකො, මොසලිකො.

වාතො අස්ස ආබාඬොති වාතිකො. එවං සෙම්භිකො, පිත්තිකො.

බුද්ධෙ පසන්තො බුද්ධිකො. එවං ධම්මිකො, සඬ්ඝිකො. බුද්ධස්ස සන්තකො බුද්ධිකො. එවං ධම්මිකො, සඬ්ඝිකො විහාරො, සඬ්ඝිකා භූමි, සඬ්ඝිකං විවරං, පුග්ගලිකං.

කුම්භො අස්ස පරිමාණන්ති කුම්භිකං. එවං බාරිකං, දොණිකං. කුම්භස්ස රාසි කුම්භිකො. කුම්භං අරහතිති කුම්භිකො. එවං දොණිකො, අට්ඨමාසිකො, කභාපණිකො, ආසිතිකා ගාථා, නාචුතිකා, සාතිකං, සාහස්සිකං.

සන්දිට්‍යමරහනිති සන්දිට්‍යකො, “එහි පස්සා”ති ඉමං විධිං අරහනිති එහිපස්සිකො.

සීලත්ථෙ පංසුකුලධාරණං පංසුකුලං, තං සීලමස්සාති පංසුකුලිකො. එවං තෙව්වරිකො, එකාසනෙ භොජනසීලො එකාසනිකො, රුක්ඛමූලෙ වසනසීලො රුක්ඛමූලිකො, තථා ආරක්ඛේකො, සොසානිකො.

ජාතත්ථෙ අපායෙ ජාතො ආපායිකො. එවං නෙරයිකො, සාමුද්දිකො මච්ඡො, වස්සෙසු ජාතො වස්සිකො, වස්සිකා, වස්සිකං පුජ්ථං, සාරදිකො, හෙමන්තිකො, වාසන්තිකො, වාතුද්දසිකො, රාජගහෙ ජාතො, රාජගහෙ වසනීති වා රාජගහිකො ජනො, මගධෙසු ජාතො, වසනීති වා මාගධිකො, මාගධිකා, මාගධිකං, සාවත්ථියං ජාතො, වසනීති වා සාවත්ථිකො, කාපිලවත්ථිකො, වෙසාලිකො.

ලොකෙ විදිතො ලොකිකො, ලොකාය සංවත්තනීතිපි ලොකිකො. තථා මානිකො ආගතං මානිකං, පිතිකො ආගතං පෙත්තිකං නාමං.

සම්භූතත්ථෙ මානිකො සම්භූතං මත්තිකං. එවං පෙත්තිකං. උපධිතස්ස පයොජනං ඔපධිකං.

සකත්ථෙපි අසඬ්ඛාරොයෙව අසඬ්ඛාරිකං. එවං සසඬ්ඛාරිකං, නාමමෙව නාමිකං. එවං ආබ්‍යාතිකං, ඔපසග්ගිකං, නෙපාතිකං, චතුමහාරාජෙ හත්ති එතෙසන්ති වාතුමහාරාජිකා. එවං අඤ්ඤත්ථෙපි යොජෙතඛිබ්බං.

“කසාවෙන රත්ත”න්ති විග්ගහෙ –

376. ණ රාගා තෙනරත්තං තස්සෙදමඤ්ඤත්ථෙසු ව.

රාගත්ථවාචකා ලිඬගම්හා “තෙන රත්ත”ම්ච්චෙනස්මිං අත්ථෙ, “තස්සෙ”ති ඡට්ඨියන්තතො “ඉද”ම්ච්චෙනස්මිං අත්ථෙ ව අඤ්ඤත්ථෙසු ව ණජ්ජච්චයො භොති වා.

කාසාවං වත්ථං. එවං කාසායං, කුසුම්භෙන රත්තං කොසුම්භං, හලිද්දියා රත්තං හාලිද්දං, පත්තඬ්ගං, මඤ්ජිට්ඨං, කුඬ්කුමං, නිලෙන රත්තං නිලං. එවං පිතං.

ඉදමත්ථෙ මහිංසස්ස ඉදං මාහිංසං මංසං, දධි සජ්ජි වම්මාදිකං වා, සුකරස්ස ඉදං සුකරං, කච්චායනස්ස ඉදං කච්චායනං බ්‍යාකරණං. එවං සොගතං සාසනං.

“ඉසිස්ස ඉද”න්ති අත්ථෙ ණජ්ජච්චයෙ කතෙ වුද්ධිම්හි සම්පත්තෙ –

“සණෙ, යුනමාගමො යානෙ”ති ව වත්තතෙ.

377. ආත්තඤ්ච.

ඉ උඉච්චෙනෙසං ආදිසරානං ආත්තඤ්ච භොති සණකාරජ්ජච්චයෙ පරෙ, වසද්දෙන රිකාරාගමො ව යානෙති ඉකාරස්ස ආත්තං.

යානාධිකාරතො ආත්තං, ඉසුසහඋජාදිනං;
ඉසිස්ස තු රිකාරාග-මො වාත්තානන්තරෙ හවෙ.

ආරිසාං, උසහස්ස ඉදං ආසහං යානං, ආසහී වාචා.

අඤ්ඤත්ථග්ගහණෙන පන අවිදුරහවො, තත්‍ර හවො, තත්‍ර ජාතො, තතො ආගතො, සො අස්ස නිවාසො, තස්ස ඉස්සරො, කත්තිකාදීහි නියුත්තො මාසො, සාස්ස දෙවතා, තමච්ච්චාධිකො, තස්ස විසයො දෙසො, තස්මිං දෙසෙ අත්ථි, තෙන නිබ්බත්තං, තං අරහති, තස්ස විකාරො, තමස්ස පරිමාණන්ති ඉච්චෙවමාදීස්ථත්ථෙසු ව ණජ්ජච්චයො. යථා – විදිසාය අවිදුරෙ හවො වෙදිසො ගාමො, උදුම්බරස්ස අවිදුරෙ හවං ඔදුම්බරං විමානං.

හවත්ථෙ මනසි හවං මානසං සුඛං, සාගමො. සරෙ හවො සාරසො සකුණො, සාරසා සකුණී, සාරසං පුජ්ථං, උරසි හවො ඔරසො පුත්තො, උරසි සංවඩ්ඪිත්තා, මිත්තෙ හවා මෙත්තා, මෙත්තී වා, පුරෙ හවා පොරී වාචා.

ජාතාදීසු පාචුසෙ ජාතො පාචුසො මෙසො, පාචුසා රත්ති, පාචුසං අබ්භං, සරදෙ ජාතො සාරදො මාසො, සාරදා රත්ති, සාරදං පුජ්ථං. එවං සිසිරො, හෙමන්තො, වසන්තො, විම්භො, මථුරායං ජාතො මාථුරො ජනො, මාථුරා ගණිකා, මාථුරං වත්ථං. මථුරාය ආගතො මාථුරො, මථුරා අස්ස නිවාසොති මාථුරො, මථුරාය ඉස්සරො මාථුරො රාජා.

“සබ්බතො කො”ති එත්ථ පුන සබ්බතොග්ගහණෙන තද්ධිතතොපි ක්වචි සසරකකාරාගමො, මාථුරකො වා, රාජගහෙ ජාතො, රාජගහා ආගතො, රාජගහො අස්ස නිවාසොති වා, රාජගහස්ස ඉස්සරොති වා රාජගහො, රාජගහකො වා. එවං සාගලො, සාගලකො වා, පාටලීපුත්තො, පාටලීපුත්තකො වා, වෙසාලියං ජාතොතිආදීඅත්ථෙ වෙසාලො, වෙසාලකො වා, කුසිනාරෙ ජාතො කොසිනාරො, කොසිනාරකො වා. එවං සාකෙතො, සාකෙතකො වා, කොසම්බො, කොසම්බකො වා, ඉන්දපත්තො, ඉන්දපත්තකො වා, කපිල්ලො, කපිල්ලකො වා, භාරුකච්ඡො, භාරුකච්ඡකො වා, නගරෙ ජාතො, නගරා ආගතො, නගරෙ වසතීති වා නාගරො, නාගරකො වා. එවං ජානපදො.

ජනපදනාමෙසු පන සබ්බත්ථ ඛණ්ඩවනමෙව භවති. යථා – අඛිගෙසු ජාතො, අඛිගෙහි ආගතො, අඛිගා අස්ස නිවාසො, අඛිගානං ඉස්සරො වා අඛිගො, අඛිගකො වා, මාගධො, මාගධකො වා, කොසලො, කොසලකො වා, වෙදෙහො, වෙදෙහකො වා, කම්බොජො, කම්බොජකො වා, ගන්ධාරො, ගන්ධාරකො වා, සොචිරො, සොචිරකො වා, සින්ධවො, සින්ධවකො වා, අස්සකො, කාලිංගො, පඤ්චාලො, සක්කො, තථා සුරට්ඨෙ ජාතො, සුරට්ඨස්ස ඉස්සරො වා සොරට්ඨො, සොරට්ඨකො වා. එවං මහාරට්ඨො, මහාරට්ඨකො වා ඉච්චාදි.

නක්ඛත්තයොගෙ කත්තිකාය පුණ්ණවන්දයුත්තාය යුත්තො මාසො කත්තිකො, මගසිරන් වන්දයුත්තෙන නක්ඛත්තෙන යුත්තො මාසො මාගසිරො. එවං ඵ්ඨස්සෙන යුත්තො මාසො ඵ්ඨස්සො, මසාය යුත්තො මාසො මාසො, එග්ගුනියා යුත්තො මාසො එග්ගුනො, චිත්තාය යුත්තො මාසො චිත්තො, විසාඛාය යුත්තො මාසො වෙසාඛො, ජෙට්ඨාය යුත්තො මාසො ජෙට්ඨො, උත්තරාසාළ්භාය යුත්තො මාසො ආසාළ්භො, ආසාළ්භී වා, සවණෙන යුත්තො මාසො සාවණො, සාවණී. භද්දෙන යුත්තො මාසො භද්දො, අස්සයුජෙන යුත්තො මාසො අස්සයුජො, බුද්ධො අස්ස දෙවතාති බුද්ධො. එවං සොගතො, මාහින්දො, යාමො, සොමො.

බ්‍යාකරණං අවෙච්චාධිතෙ වෙය්‍යාකරණො. එවං මොහුත්තො, නෙමිත්තො, අඛිගච්ඡො, වත්ථුච්ඡො. වසාතිනං විසයො දෙසො වාසානො, උදුම්බරා අස්මිං පදෙසෙ සන්තිති ඔදුම්බරො දෙසො.

සහස්සෙන නිබ්බත්තා සාහස්සී පරිබා, පයසා නිබ්බත්තං පායාසං, සහස්සං අරහතීති සාහස්සී ගාථා, අයසො විකාරො ආයසො. එවං සොචණ්ණො, පුරිසො පරිමාණමස්සාති පොරිසං උදකං.

වග්ගහණෙන තත්ථ ජාතො, තත්ථ වසති, තස්ස භිතං, තං අරහතීතිආදීසු ණෙය්‍යප්පච්චයො. බාරාණසියං ජාතො, වසතීති වා බාරාණසෙය්‍යකො, පුරෙ විය කකාරාගමො. එවං වම්පෙය්‍යකො, සාගලෙය්‍යකො, මිට්ඨෙය්‍යකො ජතො, ගඬිගෙය්‍යා මච්ඡො, සිලාය ජාතං සෙලෙය්‍යකං, කුලෙ ජාතො කොලෙය්‍යකො සුනබො, වනෙ ජාතං වානෙය්‍යං පුප්ඵං. එවං පබ්බතෙය්‍යා මානුසො, පබ්බතෙය්‍යා නදී, පබ්බතෙය්‍යා ඔසධං, පඨස්ස භිතං පාථෙය්‍යං, සපතිස්ස භිතං සාපතෙය්‍යං ධනං, පදීපෙය්‍යං තෙලං, මාතු භිතං මත්තෙය්‍යං. එවං පෙත්තෙය්‍යං. දක්ඛිණමරහතීති දක්ඛිණෙය්‍යා ඉච්චාදි.

378. ජාතාදීනමිතියා ව.

ජාතඉච්චෙවමාදීනං සද්දානං අත්ථෙ ඉම ඉයඉච්චෙනෙ පච්චයා භොන්ති වා.

පච්ඡා ජාතො පච්ඡිමො, පච්ඡිමා ජනතා, පච්ඡිමං චිත්තං, අන්තෙ ජාතො අන්තිමො, අන්තිමා, අන්තිමං. එවං මජ්ඣිමො, පුරිමො, උපරිමො, හෙට්ඨිමො, පච්චන්තිමො, ගොප්ඨිමො, ගන්ථිමො.

තථා ඉයප්පච්චයෙ මනුස්සජාතියා ජාතො මනුස්සජාතියො, මනුස්සජාතියා, මනුස්සජාතියං. එවං අස්සජාතියො, භත්ථිජාතියො, බොධිසත්තජාතියො, දබ්බජාතියො, සමානජාතියො, ලොකියො ඉච්චාදි.

ආදිග්ගහණෙන තත්ථ නියුත්තො, තදස්ස අත්ථි, තත්ථ භවොතිආදීස්ථපි ඉම ඉයප්පච්චයා භොන්ති, වසද්දෙන ඉකප්පච්චයො ව. අන්තෙ නියුත්තො අන්තිමො, අන්තියො, අන්තිකො, පුත්තො අස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජතීති පුත්තිමො, පුත්තියො, වුත්තිකො, කප්පො අස්ස අත්ථිති කප්පියො, ජටා අස්ස අත්ථිති ජටියො, භානභාගො අස්ස අත්ථිති භානභාගියො. එවං ධීතිභාගියො, බොධිස්ස පක්ඛෙ භවා බොධිපක්ඛියා, පඤ්චවග්ගෙ භවා පඤ්චවග්ගියා. එවං ඡබ්බග්ගියා, උදරියං, අත්තනො ඉදන්ති අත්තනියං, නකාරාගමො.

වසද්දග්ගහණෙන කිය යණ්‍යප්පච්චයා ව. ජාතියා නියුත්තො ජාතිකියො. එවං අන්ධකියො, ජච්චන්ධෙ නියුත්තො ජච්චන්ධකියො. සස්ස අයන්ති සකියො. එවං පරකියො.

යප්පච්චයො සාධුභිතභවජාතාදිඅත්ථෙසු. යථා – කම්මති සාධු කම්මඤ්ඤං. සභායං සාධු සබ්භං, “යවනං තලනා”දිනා උකාරාදි. එවං මෙධාය භිතං මෙජ්ඣං සටං. පාදානං භිතං පජ්ජං තෙලං, රථස්ස භිතා රච්ඡා, ගාමෙ භවො ගම්මො, ගවෙ භවං ගබ්‍යං, “ඔසරෙ වා”ති සුත්තෙ වසද්දෙන යප්පච්චයෙ පරෙපි අවාදෙසො. කච්ඡිති භවං කබ්‍යං, දිවි භවා දිබ්‍යා, ථනතො ජාතං ථඤ්ඤං, ධනාය සංවත්තතීති ධඤ්ඤං.

ණාප්පව්වයෝ පරිසායං සාධු පාරිසජ්ජෝ, දකාරාගමෝ, සමණානං හිතා සාමඤ්ඤා ජනා, බ්‍රාහ්මණානං හිතා බ්‍රාහ්මඤ්ඤා, අරුපෙ හවා ආරුප්පා ඉච්චාදි.

“රාජපුත්තානං සමුහො”ති විග්ගහෙ –

379. සමුහත්ථෙ කණණා.

ජට්ඨියන්තතො “තෙසං සමුහො”ති අත්ථෙ කණණඉච්චෙතෙ පච්චයා හොන්ති. රාජපුත්තකො, රාජපුත්තකං වා, රාජපුත්තො. එවං මානුස්සකො, මානුස්සො, මාථුරකො, මාථුරො, පොරිසකො, පොරිසො, වුද්ධානං සමුහො වුද්ධකො, වුද්ධො. එවං මායුරකො, මායුරො, කාපොතො, කොකිලො, මාහිංසකො, මාහිංසො, ඔට්ඨකො, ඔරබ්භකො, අට්ඨන්තං සමුහො අට්ඨකො, රාජානං සමුහො රාජකො, හික්ඛානං සමුහො හික්ඛො, සික්ඛානං සමුහො සික්ඛො, ද්විත්තං සමුහො ද්වයං, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා ඉකාරස්ස අයාදෙසො. එවං තිණ්ණං සමුහො තයං ඉච්චාදි.

“සමුහත්ථෙ”ති වත්තතෙ.

380. ගාමජනබන්ධුසභායාදීහි තා.

ගාමජනබන්ධුසභායඉච්චෙවමාදීහි තාපච්චයො හොති සමුහත්ථෙ. ගාමානං සමුහො ගාමතා. එවං ජනතා, බන්ධුතා, සභායතා, නාගරතා. “තා”ති යොගච්ඡාගෙන සකත්ථෙපි දෙවොයෙව දෙවතා, තාපච්චයන්තස්ස නිච්චමිත්ථිලිඬගතා.

381. තදස්ස යානමියො ව.

“තදස්ස යාන”මිච්චෙතස්මිං අත්ථෙ ජට්ඨියන්තතො ඉයප්පව්වයො හොති. මදනස්ස යානං මදනියො, මදනියා, මදනියං, බන්ධනස්ස යානං බන්ධනියං. එවං මුච්ඡනියං. රජනියං, ගමනියං, දස්සනියං, උපාදානියං, පසාදනියං. වසද්දෙන හිතාදිඅත්ථෙපි උපාදානානං හිතා උපාදානියා ඉච්චාදි.

382. උපමත්ථායිකත්තං.

උපමත්ථෙ උපමාවාචිලිඬගතො ආයිකත්තප්පව්වයො හොති. ධුමො විය දිස්සතිති ධුමායිකත්තං. එවං තිමිරායිකත්තං.

“තදස්ස යාන”න්ති වත්තතෙ.

383. තන්තිස්සිකත්ථෙ ලො.

“තන්තිස්සික”න්ති අත්ථෙ, “තදස්සයාන”න්ති අත්ථෙ ව ලප්පව්වයො හොති. දුට්ඨු නිස්සිතං, දුට්ඨු යානං වා දුට්ඨුල්ලං, දුට්ඨුල්ලා වාවා, ලස්ස ද්විභාවො. එවං වෙදල්ලං.

“අභිජ්ඣා අස්ස පකති, අභිජ්ඣා අස්ස බහුලා”ති වා විග්ගහෙ –

384. ආලු තබ්බහුලෙ.

පයමාවිහ්‍යාන්තතො ආලුප්පව්වයො හොති “තදස්ස බහුල”මිච්චෙතස්මිං අත්ථෙ. අභිජ්ඣාලු, අභිජ්ඣාලු, අභිජ්ඣාලවො. එවං සීතාලු, ධජාලු, දයාලු. “සබ්බතො කො”ති එත්ථ පුන සබ්බතොග්ගහණෙන කකාරාගමො, අභිජ්ඣාලුකො, අභිජ්ඣාලුකා, අභිජ්ඣාලුකං. එවං සීතාලුකො, දයාලුකො, තථා හීනොව හීනකො. එවං පොතකො, කුමාරකො, මාණවකො, මුදුකො, උජුකො, අප්පමත්තකං, ඔරමත්තකං, සීලමත්තකං ඉච්චාදි.

“යදනුපපන්නා නිපාතනා සිජ්ඣන්ති”ති ඉමිනා පටිභාගකුච්ඡිතසඤ්ඤානුකම්පාදිඅත්ථෙසු කප්පව්වයො. පටිභාගත්ථෙ හත්ථිනො ඉව හත්ථිකා. එවං අස්සකා. කුච්ඡිතත්ථෙ කුච්ඡිතො සමණො සමණකො. එවං බ්‍රාහ්මණකො, මුණ්ඩකො, පණ්ඩිතකො, වෙය්‍යාකරණකො. සඤ්ඤායං කතකො, භටකො. අනුකම්පායං පුත්තකො.

තථා කියතෙතතො පරිමාණත්ථෙ ත්තකවන්තුප්පව්වයා. කිං පරිමාණමස්සාති කිත්තකං. එවං යත්තකං, තත්තකං, එත්තකං. වන්තුමිහි ආත්තඤ්ච, යං පරිමාණමස්සාති යාවා, යාවන්තො , ගුණවන්තුසමං. එවං තාවා, තාවන්තො. එතාවා, එතාවන්තො ඉච්චාදි.

“සුවණ්ණෙන පකන” න්ති විග්ගහෙ -

385. තප්පකතිවචනෙ මයො.

තප්පකතිවචනත්ථෙ මයප්පච්චයො හොති, පකරියනීති පකති, තෙන පකති තප්පකති, තප්පකතියා වචනං කථනං තප්පකතිවචනං. සුවණ්ණමයො රථො, සොවණ්ණමයො වා, සුවණ්ණමයා භාජනවිකති, සුවණ්ණමයං භාජනං. එවං රුපියමයං, රජතමයං, ජතුමයං, දාරුමයං, මත්තිකාමයං, ඉද්ධියා නිබ්බත්තං ඉද්ධිමයං.

මනතො නිප්ඵන්තා මනොමයා, අයසාපකතං අයොමයං. එත්ථ ව “මනොගණාදීන” න්ති වත්තමානෙ -

386. එතෙසමො ලොපෙ.

එතෙසං මනොගණාදීනං අන්තො ඔත්තමාපජ්ජතෙ විහත්තිලොපෙ කතෙති ඔකාරො.

ගවෙන පකතං කරිසං, ගොතො නිබ්බත්තන්ති වා ගොමයං. “මයො” තියොගවිභාගෙන සකත්ථෙපි දානමෙව දානමයං, සීලමයං ඉච්චාදි.

සංසට්ඨාදිඅනෙකත්ථතද්ධිතං.

භාවතද්ධිත

“අලසස්ස භාවො” ති විග්ගහෙ -

387. ණ්ණත්තතා භාවෙ තු.

ජට්ඨියන්තතො ණ්ණත්තතාඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති “තස්ස භාවො” ඉච්චෙනස්මිං අත්ථෙ, තුසද්දග්ගහණෙන ත්තතණ්ණොදිප්පච්චයා ව. භවන්ති එතස්මා බුද්ධිසද්දා ඉති භාවො, සද්දප්පචත්තිනිමිත්තං වුච්චති, වුත්තඤ්ච - “යස්ස ගුණස්ස හි භවා දබ්බෙ සද්දනිවෙසො තදහිධානෙණ්ණත්තතාදයො” ති. ණ්ණත්තත්තතානානං නිච්චං නපුංසකත්තං, තාපච්චයන්තස්ස සභාවතො නිච්චමිත්ථිලිඬිගතා. ණ්ණප්පච්චයොයං ගුණවචනෙ බ්‍රාහ්මණාදීහි, තත්ථ “අවණ්ණො යෙ ලොපඤ්චා” ති අවණ්ණලොපො, ආදිවුද්ධි.

ආලසාං. එවං ආරොග්ගාං, උදග්ගස්ස භාවො ඔදග්ගාං, සබ්බතො භාවො සබ්බාං, අණණස්ස භාවො ආණණාං, විධවාය භාවො වෙධබ්බාං, දුබ්බලස්ස භාවො දුබ්බලාං, වජ්ජලස්ස භාවො වාජ්ජලාං.

වියත්තස්ස භාවො වෙය්‍යන්තියං, මච්ඡරස්ස භාවො මච්ඡරියං. එවං ඉස්සරියං, ආලසියං, මුණ්ඩියං, මුල්හියං. එත්ථ “වෙය්‍යන්තිය” න්තිආදිසු “තෙසු වුද්ධි” තිආදිනා යමිහි ඉකාරාගමො.

“පණ්ඩිතස්ස භාවො පණ්ඩිතා” න්තිආදිසු “යචතං තලනදකාරානං බ්‍යඤ්ජනානි වලඤ්ජකාරත්ත” න්ති ත්‍යකාරසංයොගාදීනං වලඤ්ජකාරාදෙසා, ද්විත්තං. පණ්ඩිච්චං, බහුස්සුතස්ස භාවො බාහුස්සච්චං, “තෙසු වුද්ධි” තිආදිනා උකාරස්ස අකාරො, එවං පොරොහිච්චං, අධිපතිස්ස භාවො ආධිපච්චං, මුට්ඨස්සතිස්ස භාවො මුට්ඨස්සච්චං, ඉවණ්ණලොපො. කුසලස්ස භාවො කොසල්ලං. එවං වෙජුල්ලං, සමානානං භාවො සාමඤ්ඤං, ගිලානස්ස භාවො ගෙලඤ්ඤං, “ක්ච්චාදිමජ්ඣත්තරා” දිසුත්තෙන සංයොගෙ පරෙ රස්සත්තං.

සුභදස්ස භාවොසොහජ්ජං. එවං වෙසාරජ්ජං, කුසිදස්සභාවොකොසජ්ජං, “තෙසු වුද්ධි” තිආදිනා ඊකාරස්ස අකාරො. තථා “පුරිසස්ස භාවො පොරිස” න්තිආදිසු “යචතං තලනා” දිසුත්තෙ කාරග්ගහණෙන යචතං සකාරකච්චපග්ගානං සකාරකච්චපග්ගාදෙසා. සුමනස්ස භාවො සොමනස්සං. එවං දොමනස්සං, සොවචස්සං, දොවචස්සං, එත්ථ සකාරාගමො. තථා නිපකස්ස භාවො නෙපක්කං, ද්විත්තං. එවං ආධික්කං, දුභගස්ස භාවො දොභග්ගං, වාණිජස්ස භාවො වාණිජ්ජං, රාජිනො භාවො රජ්ජං, “ක්ච්චා” දිනා රස්සත්තං. සරුපස්ස භාවො සාරුප්පං. එවං ඔපම්මං, සොබුම්මං.

තථස්ස භාවො තච්ඡං, දුම්මෙධස්ස භාවො දුම්මෙජ්ඣං, සමණස්ස භාවො සාමඤ්ඤං. එවං බ්‍රාහ්මඤ්ඤං, නිපුණස්ස භාවො නෙපුඤ්ඤං. “තච්ඡ” න්තිආදිසුපි කාරග්ගහණෙනෙව යචතං ථංණකාරානං ජකුඤ්ඤකාරාදෙසා.

ත්තතාපච්චයෙසු - පංසුකුලිකස්ස භාවො පංසුකුලිකත්තං, පංසුකුලිකතා. එවං තෙච්චරිකත්තං, තෙච්චරිකතා, ඔදරිකත්තං, ඔදරිකතා, මනුස්සත්තං, මනුස්සතා ජාති, නීලත්තං, නීලතා ගුණො, යාවකත්තං, යාවකතා ක්‍රියා,

දණ්ඩිත්තං, දණ්ඩිතා දඬං, සච්චවාදිනා, පාරමිතා, කතඤ්ඤානා, සබ්බඤ්ඤානා, “ක්වචා”දිනා තාපච්චයෙ රස්සත්තං, අප්පිච්ඡතා, අසංසග්ගතා, හස්සාරාමතා, නිද්දාරාමතා, ලහුතා ඉච්චාදි.

ත්තනපච්චයෙ – පුටුප්පනස්ස භාවො පුටුප්පනත්තනං, වෙදනත්තනං, ජායත්තනං.

ණෙයො – සුවිස්ස භාවො සොචෙයාං. එවං ආධිපභෙයාං, කචිස්ස භාවොකාචෙයාං, ථෙන්නස්ස භාවො ථෙයාං, මහාචුත්තිනා නකාරස්ස ලොපො.

“ණාත්තතා”ති යොගච්චාගෙන කම්මති, සකත්ථෙ ව ණාදයො, වීරානං භාවො, කම්මං වා වීරියං, පරිභටස්ස කම්මං පාරිභටාං, පාරිභටාස්ස භාවො පාරිභටානා. එවං සොචචස්සතා, භිසග්ගස්ස කම්මං හෙසප්පං, ඛ්‍යාචටස්ස කම්මං චෙය්‍යාචච්චං, සයස්ස භාවො, කම්මං වා සාධෙයාං.

සකත්ථෙ පන – යථාභුතමෙව යථාභුච්චං, කරුණායෙව කරුඤ්ඤං, පත්තකාලමෙව පත්තකල්ලං, ආකාසානන්තමෙව ආකාසානඤ්චං, කායපාගුඤ්ඤමෙව කායපාගුඤ්ඤානා ඉච්චාදි.

“විසමස්ස භාවො”ති විග්ගහෙ –

“ත්තතා, භාවෙ”ති ව වත්තතෙ.

388. ණ විසමාදිති.

විසමඉච්චෙවමාදිති ඡට්ඨියන්තෙහි ණප්පච්චයො හොති, ත්ත තා ව “තස්ස භාවො” ඉච්චෙනස්මිං අත්ථෙ. ආකතිගණොයං. චෙසමං, විසමත්තං, විසමතා. සුවිස්ස භාවො සොචං, සුවිත්තං, සුවිතා, ගරුතො භාවො ගාරවො, ආදිචුද්ධි, “ඔ සරෙ වා”ති සුත්තෙ වසද්දග්ගහණෙන උකාරස්ස ව අවාදෙසො. පටුනො භාවො පාටචං, පටුත්තං, පටුතා.

උජුනො භාවො අප්පචං, මුදුනො භාවො මද්දචං ඉච්චත්‍ර “ආත්තඤ්චා”ති ණමිති ඉකාරුකාරානං ආත්තං, ද්විභාවො, සංයොගෙ ආදිරස්සත්තඤ්ච. උජුතා, මුදුතා. එවං ඉසිස්ස භාවො ආරිසාං, ආසභං, කුමාරස්ස භාවොකොමාරං, යුචස්ස භාවො යොබ්බනං, මහාචුත්තිනා නකාරාගමො, පරමානං භාවො, කම්මං වා පාරමී දානාදික්‍රියා, “ණවණ්කා”දිසුත්තෙන ඊපච්චයො, සමග්ගානං භාවො සාමග්ගී.

389. රමණියාදිකො කණ.

රමණියඉච්චෙවමාදිකො කණපච්චයො හොති, ත්ත තා ව භාවත්ථෙ. රමණියස්ස භාවො රාමණියකං, රමණියත්තං, රමණියතා . එවං මානුඤ්ඤකං, මනුඤ්ඤත්තං, මනුඤ්ඤානා, පියරූපකං, පියරූපත්තං, පියරූපතා, කල්‍යාණකං, කල්‍යාණත්තං, කල්‍යාණතා, චොරකං, චොරිකා වා, චොරත්තං, චොරතා, අඩ්ඨකං, අඩ්ඨත්තං, අඩ්ඨතා ඉච්චාදි.

භාවනද්ධිතං.

විසෙසනද්ධිතං

“සබ්බෙ ඉමෙ පාපා අයමිමෙසං විසෙසෙන පාපො”ති විග්ගහෙ –

390. විසෙසෙ තරතමිසිකිසිට්ඨා.

විසෙසත්ථෙ තර තම ඉසික ඉය ඉට්ඨඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති. පාපතරො, පාපතරා, පාපතරං. තතොපි අධිකො පාපතමො, පාපතමා, පාපතමං. පාපිසිකො, පාපිසිකා, පාපිසිකං. පාපියො, පාපියා, පාපියං. පාපිට්ඨො, පාපිට්ඨා, පාපිට්ඨං. අතිසයෙන පාපිට්ඨො, පාපිට්ඨතරො. එවං පටුතරො, පටුතමො, පටිසිකො, පටියො, පටිට්ඨො. සබ්බෙසං අතිසයෙන වරො වරතරො, වරතමො, වරිසිකො, වරියො, වරිට්ඨො. එවං පණිතතරො, පණිතතමො.

“සබ්බෙ ඉමෙ චුඩ්ඨා අයමිමෙසං විසෙසෙන චුඩ්ඨො”ති අත්ථෙ ඉයඉට්ඨප්පච්චයා හොන්ති.

391. චුඩ්ඨස්ස ජො ඉයිට්ඨෙසු.

සබ්බස්සෙව වුඩ්භස්සද්දස්ස ජො හොති ඉය ඉට්ඨඉච්චෙනෙසු පච්චයෙසු. ජෙය්‍යා, ජෙට්ඨො, එත්ථ ච “සරලොපාදි” සුත්තෙ තුග්ගහණෙන ලොපමකත්වා “සරා සරෙ ලොප” න්ති පුබ්බසරෙ ලුත්තෙ “කච්චාසවණ්ණං ලුත්තෙ” නි එකාරො.

“ඉයිට්ඨෙසු” නි අධිකාරො, “ජො” නි ච වත්තතෙ.

392. පසත්ථස්ස සො ච.

සබ්බස්සෙව පසත්ථස්සද්දස්ස සාදෙසො හොති, ජො ච ඉයිට්ඨෙසු. අයඤ්ච පසත්ථො අයඤ්ච පසත්ථො සබ්බෙ ඉමෙ පසත්ථා අයමිමෙසං විසෙසෙන පසත්ථොති සෙය්‍යා, සෙට්ඨො, ජෙය්‍යා, ජෙට්ඨො.

393. අන්තිකස්ස නෙදො.

සබ්බස්සෙව අන්තිකස්සද්දස්ස නෙදාදෙසො හොති ඉයිට්ඨෙසු. විසෙසෙන අන්තිකොති නෙදියො, නෙදිට්ඨො.

394. බාළ්භස්ස සාධො.

සබ්බස්සෙව බාළ්භස්සද්දස්ස සාධාදෙසො හොති ඉයිට්ඨෙසු. විසෙසෙන බාළ්භොති සාධියො, සාධිට්ඨො.

395. අප්පස්ස කණ.

සබ්බස්ස අප්පස්සද්දස්ස කණ හොති ඉයිට්ඨෙසු. විසෙසෙන අප්පොති කණියො, කණිට්ඨො.

“විසෙසෙන යුවා” නි අත්ථෙ “කණ” ඉති වත්තතෙ.

396. යුවානඤ්ච .

සබ්බස්ස යුවස්සද්දස්ස කණ හොති ඉයිට්ඨෙසු. “නෙසු වුද්ධි” නිආදිනා ණකාරස්ස නකාරො. කනියො, කනිට්ඨො.

397. වන්තු මන්තු විනඤ්ච ලොපො.

වන්තුමන්තුවී ඉච්චෙනෙසං පච්චයානං ලොපො හොති ඉයිට්ඨෙසු. සබ්බෙ ඉමෙ ගුණවන්තො අයමිමෙසං විසෙසෙන ගුණවාති ගුණියො, ගුණිට්ඨො, විසෙසෙන සතිමාති සතියො, සතිට්ඨො, විසෙසෙන මෙධාවිති මෙධියො, මෙධිට්ඨො ඉච්චාදි.

විසෙසනද්ධිතං.

අස්සත්ථිතද්ධිත

“මෙධා යස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති” නි විග්ගහෙ —

398. තදස්සත්ථි වී ච.

පට්ඨාච්ඡන්තා “තදස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති” ඉච්චෙනෙස්වත්ථෙසු වීපච්චයො හොති. මෙධාමායා සද්දෙහි වායං. මෙධාවී, මෙධාවිනො. ඉත්ථියං ඊකාරන්තන්තා “පතිහික්ඛුරාජිකාරන්තෙහි ඉනී” නි ඉනී, මෙධාවිනී, මෙධාවිනියො. නපුංසකෙ මෙධාවි කුලං. එවං මායාවී, මායාවිනී, මායාවි විත්තං.

වග්ගහණෙන සො ඉ ලච ආලාදිප්පච්චයා ච. යථා — සුමෙධා යස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති සුමෙධසො, රස්සත්තං. එවං ලොමසො. පිච්ඡං අස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති පිච්ඡිලො. එවං චෙතිලො, තුණ්ඩිලො, ජට්ටිලො. කෙසා අස්ස අත්ථිති කෙසවො, වාචාලො ඉච්චාදි.

“තපො අස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති” නි විග්ගහෙ —

“තදස්සත්ථි” නි අධිකාරො.

399. තපාදිනො සි.

තපඉච්චෙවමාදිනො සිපච්චයො හොති “තදස්සත්ථි” ඉච්චෙනස්මිං අත්ථෙ. සස්ස ද්විභාවො. තපස්සි, තපස්සිනො, තපස්සිනී, තපස්සි. එවං තෙජස්සි, යසස්සි, මනස්සි, පයස්සි.

“දණ්ඨො අස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති” ති විග්ගහෙ –

400. දණ්ඩාදිනො ඉකර්.

ආදිසද්දොයං පකාරත්ථො, දණ්ඩඉච්චෙවමාදිනො අවණ්ණන්තා ඉක රී ඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති “තදස්සත්ථි” ඉච්චෙනස්මිං අත්ථෙ. දණ්ඩිකො, දණ්ඩි, දණ්ඩිනො, දණ්ඩිනී. එවං මාලිකො, මාලි, මාලිනී, ඡත්තිකො, ඡත්ති, රුපිකො, රුපි, කෙසිකො, කෙසි, සඩ්ධි, ඤාණි, හත්ථි ඉච්චාදි.

401. මධ්වාදිනො රො.

මධ්වාදිනො රජපච්චයො හොති “තදස්සත්ථි” ති අත්ථෙ. මධ්ව අස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති මධ්වරො ගුළො, මධ්වරා සක්ඛරා, මධ්වරං බීරං, කුඤ්ජා හනු එතස්ස සන්තිති කුඤ්ජරො, සබ්බස්මිං චත්තබ්බෙ මුඛමස්ස අත්ථිති මුඛරො, සුසි අස්ස අත්ථිති සුසිරො. එවං රුචිරො, නගරො.

“ගුණො අස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති” ති විග්ගහෙ –

402. ගුණාදිනොචන්තු.

ගුණඉච්චෙවමාදිනො චන්තුජපච්චයො හොති “තදස්ස අත්ථි” ති අත්ථෙ. විහත්තිලොපෙ, නාමබ්‍යාපදෙසෙ ව කතෙ ස්‍යාදුජ්ජත්ති. ගුණචන්තු සි, “සවිහත්තිස්ස, න්තුස්සා” ති අධිකිච්ච “ආ සිමිති” ති ආත්තං, ගුණවා පුරිසො, සෙසං ඤෙය්‍යං. එවං ගණවා, කුලවා ඉච්චාදයො. ඉත්ථියං “ණව ණක ණෙය්‍යාණන්තුති” ති ඊපච්චයො, “වා” ති චත්තමානෙ “න්තුස්ස තමිකාරො” ති තකාරො, ගුණචනී, ගුණචන්ති ඉච්චාදි. නපුංසකෙ “අං නපුංසකෙ” ති සවිහත්තිස්ස න්තුස්ස අමාදෙය්‍යො, ගුණචං ඉච්චාදි.

“සති අස්ස අත්ථි, තස්මිං වා විජ්ජති” ති විග්ගහෙ –

“තදස්සත්ථි” ති චත්තතෙ.

493. සත්‍යාදිහි මන්තු.

සතිඉච්චෙවමාදිහි අවණ්ණන්තරහිතෙහි පඨමාවිහත්‍යන්තෙහි ලිඬිගෙහි මන්තුජපච්චයො හොති “තදස්සත්ථි” ති අත්ථෙ. සෙසං ගුණචන්තුසමං. සතිමා, සතිමති, සතිමන්ති, සතිමං. එවං ධිතිමා, ගතිමා ඉච්චාදයො.

තථා “ආයු අස්ස අත්ථිති ආයු මන්තු” ඉච්චත්තු –

404. ආයුස්සකාරාසමන්තුමිති .

ආයුස්ස උකාරො අස හොති මන්තුමිති අසාදෙය්‍යො. ආයස්මා, සෙසං සමං. ගාවො අස්ස සන්තිති ගොමා, ගොමන්තො, ගොමති, ගොමන්ති, ගොමං කුලං ඉච්චාදි.

“සද්ධා අස්ස අත්ථි” ති විග්ගහෙ –

405. සද්ධාදිනො ණ.

සද්ධා පඤ්ඤාඉච්චෙවමාදිනො ණජපච්චයො හොති “තදස්සත්ථි” ඉච්චෙනස්මිං අත්ථෙ. සද්ධො පුරිසො, සද්ධා කඤ්ඤා, සද්ධං කුලං. එවං පඤ්ඤො, අමච්ඡරො, තථා බුද්ධං, බුද්ධි අස්ස අත්ථිති බුද්ධො ඉච්චාදි.

අස්සත්ථිතද්ධිතං.

සඩ්ධ්‍යාතද්ධිත

406. සච්ඡායාරණ මො.

“සච්ච්චාප්පරණේ” ති අධිකාරො.

ජාතං, ජලායතනං ඉච්චත්තු -

“ද්විත්තං පුරණො”ති විශ්ගතො —

“එකාදිතො දසර සඬ්ඛ්‍යානෙ”ති රත්තං.

රාදෙසො වණ්ණමත්තත්තා, වණ්ණමත්තප්පසඬගිපි;
සියා දසස්ස දස්සෙව, නිමිත්තාසන්නභාවතො.

තතො ඛහුවචනං යො, “පඤ්චාදීනමකාරො”ති සවිහත්තිස්ස අන්තස්ස අත්තං. එකාරස, එකාදස, ලිඬගත්තයෙපි සමානං.

“වා”ති වත්තතෙ.

412. එකාදිතො දසස්සි.

එකාදිතො පරස්ස දසස්ස අන්තෙ ඊපච්චයො හොති වා පුරණත්ථෙ.

දසස්ස පච්චයායොගා, ලද්ධමන්තෙති අත්ථතො;
තදන්තස්ස සභාවෙන, ඉත්ථියංයෙව සමිභවො.

එකාදසන්නං පුරණි එකාදසි, අඤ්ඤත්‍ර එකාදසමො, එකාදසමං.

ද්වෙ ව දස ව, ද්විති වා අධිකා දසාති “ද්වි දස”ඉච්චත්‍ර “වා”ති වත්තතෙ.

“වීසති දසෙසු ඛා ද්විස්ස තු”ති ඛාදෙසො, දස්ස රාදෙසො. ඛාරස, අඤ්ඤත්‍ර ආත්තං, ද්වාදස. ද්වාදසන්නං පුරණො ඛාරසමො, ද්වාදසමො, ද්වාදසි.

තයො ව දස ව, තීති වා අධිකා දසාති තෙරස, “තෙසු වුද්ධි ලොපා”දිනා තිස්ස තෙආදෙසො ආනවුතියා, තෙරසමො, තෙරසි.

චත්තාරො ව දස ව, චතුති වා අධිකා දසාති චතුද්දස ඉච්චත්‍ර “ගණනෙ දසස්සා”ති ව චත්තමානෙ “චතුපපදස්ස ලොපො තුත්තරපදාදි වස්ස වුචොපි නවා”ති තුලොපො, වුචො ව. වුද්දස, චොද්දස, චතුද්දස. වුද්දසමො, චතුද්දසමො, චතුද්දසි, චාතුද්දසි වා.

පඤ්ච ව දස ව, පඤ්චති වා අධිකා දසාති පඤ්චදස, “තෙසු වුද්ධි ලොපා”දිනා පඤ්චසද්දස්ස දස වීසෙසු පන්නපණ්ණආදෙසාපි, “අට්ඨාදිතො වා”ති රත්තං. පන්නරස, පඤ්චදස. පන්නරසමො, පඤ්චදසමො, පන්නරසි, පඤ්චදසි.

“ඡ ව දස ව, ඡති වා අධිකා දසා”ති සමාසෙ කතෙ “ඡස්සා”ති චත්තමානෙ “දසෙ සො නිච්චඤ්චා”ති සො, “සඬ්ඛායානං, වා”ති ව චත්තතෙ, “ල දරාන”න්ති ලත්තං, වචත්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො.

ළො නිච්චං සොළසෙ දස්ස, චත්තාලිසෙ ව තෙරසෙ;
අඤ්ඤත්‍ර න ව හොතායං, වචත්ථිතවිභාසතො.

ලළානමච්චිසෙසො ක්ථචි, සොළස. තෙළස, චත්තාලිසං, චත්තාරිසං. සොළසමො, සොළසි.

“වා, දසර සඬ්ඛායානෙ”ති අධිකිච්ච “අට්ඨාදිතො වා”ති රත්තං. අට්ඨාරස, අට්ඨාදස, ආත්තං. අට්ඨාරසන්නං පුරණො අට්ඨාරසමො, අට්ඨාදසමො. එචං සත්තරස, සත්තදස. සත්තරසමො, සත්තදසමො.

අට්ඨාදිතොති කිමත්ථං? චතුද්දස.

එකෙන ඌනා වීසතීති තප්පුරිසො, එකුනවීසති. එකුනවීසනාදයො ආනවුතියා එකච්චනත්තා, ඉත්ථිලිඬගා ව දට්ඨබ්බො, තෙ ව සඬ්ඛායානෙ, සඬ්ඛොයො ව චත්තන්තෙ, යදා සඬ්ඛායානෙ චත්තන්තෙ, තදා භික්ඛුනමෙකුනවීසති තිට්ඨති, හොති භික්ඛුනමෙකුනවීසති තිට්ඨතු, භික්ඛුනමෙකුනවීසතිං පස්ස, භික්ඛුනමෙකුනවීසතියා කතං ඉච්චාදි.

සඬ්ඛොයො පන එකුනවීසති භික්ඛවො තිට්ඨන්ති, හොත්තො එකුනවීසති භික්ඛවො තිට්ඨථ, එකුනවීසතිං භික්ඛු පස්ස, එකුනවීසතියා භික්ඛුහි කතං ඉච්චාදි. එචං වීසනාදිසුපි යොජෙතබ්බං, එකුනවීසතියා පුරණො එකුනවීසතිමො.

දස ව දස වාති අත්ථෙ ද්වන්දසමාසං කත්වා “දසදසා”ති චත්තබ්බෙ “සරූපානමෙකසෙස්වසකි”න්ති එකසෙසෙ කතෙ දසසද්දතො පට්ඨාඛහුවචනං යො. “දස යො”ඉතිධ —

413. ගණනෙ දසස්ස ද්විති වතු පඤ්ච ඡ සත්ත අට්ඨනවකානං චිති වත්තාර පඤ්ඤා ඡ සත්තාස නවා යොසු යොනඤ්චි සමාසං යීරි තීතුති.

ගණනෙ දසස්ස සම්බන්ධිතං ද්වික තික වතුක්ක පඤ්චක ඡක්කසත්තක අට්ඨක නවකානං කතෙකසෙසානං යථාක්කමං චිති වත්තාර පඤ්ඤා ඡ සත්ත අස නව ඉච්චාදෙසා හොන්ති යොසු පරෙසු, යොනඤ්ච ර්සං ආසං යී රිති ර්ති උතිඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්තිති ද්විදසත්ථවාචකස්ස දසස්ස විආදෙසො හොති, යොවචනස්ස ර්සඤ්ච, සරලොපාදි.

“සඬ්ඛානං, වා, අන්තෙ”ති ව වත්තතෙ.

414. ති ව.

තාසං සඬ්ඛානමන්තෙ තිකාරාගමො හොති වා. වචන්ටීතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො.

විභාසා වීස තිංසාන-මන්තෙ හොති තිආගමො;
අඤ්ඤත්ථ න ව හොතෙව, වචන්ටීතවිභාසතො.

“ඛාඤ්ජනෙ වා”ති නිග්ගහිතලොපො, පුන තද්ධිතත්තා නාමඛාපදෙසෙ ස්වාද්දුජ්ජත්ති. භික්ඛුනං වීසති, වීසං වා, වීසති භික්ඛු, වීසං වා ඉච්චාදි. වීසතිමො. තථා එකවීසති කුසලචිත්තානි, එකවීසං වා. එකවීසතිමො. ඛාචීසති, ඛාචීසං වා. ඛාචීසතිමො. ද්වාචීසති, ද්වාචීසං වා. ද්වාචීසතිමො. තෙවීසති, තෙවීසං වා. තෙවීසතිමො. චතුචීසති, චතුචීසං වා. චතුචීසතිමො. පණ්ණවීසති, පණ්ණවීසං වා. පණ්ණවීසතිමො. පඤ්චවීසති, පඤ්චවීසං වා. පඤ්චවීසතිමො. ඡබ්බීසති, ඡබ්බීසං වා. ඡබ්බීසතිමො. සත්තවීසති, සත්තවීසං වා. සත්තවීසතිමො. අට්ඨවීසති, අට්ඨවීසං වා. අට්ඨවීසතිමො. එකුනතිංසති, එකුනතිංසංවා. එකුනතිංසතිමො.

දස ව දස ව දස වාති “දස දස දසා”ති වත්තබ්බෙ එකසෙසෙ කතෙ “ගණනෙ දසස්සා”තිආදිනා තිර්සමාදෙසා, “ක්වවා”දිනා රස්සත්තං, නිග්ගහිතාගමො ව, සෙසං වීසතිසමං. තිංසති, තිංසං, තිංස වස්සානි, නිග්ගහිතලොපො, තිංසං, තිංසාය ඉච්චාදි. එකතිංසති, එකතිංසං වා, ඛාත්තිංසං, ද්වත්තිංසං, තෙත්තිංසං ඉච්චාදි.

චතුදසත්ථවාචකස්ස කතෙකසෙසස්ස දසස්ස වත්තාර, යොවචනස්ස ර්සං, වත්තාලීසං, “ල දරාන”න්ති රස්ස ලත්තං, තාලීසං වා. වත්තාලීසතිමො. එකවත්තාලීසං, ද්වාචත්තාලීසං, ද්විචත්තාලීසං, තෙචත්තාලීසං, තිචත්තාලීසං ඉච්චාදි.

පඤ්චදසත්ථවාචකස්ස දසස්ස පඤ්ඤා, යොවචනස්ස ආසඤ්ච. පඤ්ඤාසං, “තෙසු වුද්ධි ලොපා”දිනා පණ්ණාදෙසො, පණ්ණාසං වා. එකපඤ්ඤාසං, ද්වෙපඤ්ඤාසං, ද්විපඤ්ඤාසං.

ඡදසත්ථවාචකස්ස දසස්ස ඡ, යොවචනස්ස යීආදෙසො, “ස ඡස්ස වා”ති සකාරාදෙසො, සට්ඨි, ද්වාසට්ඨි, ද්වෙසට්ඨි, ද්විසට්ඨි, තෙසට්ඨි, තිසට්ඨි.

සත්තදසත්ථවාචකස්ස දසස්ස සත්ත, යොවචනස්ස රි, ති ව. සත්තරි, සත්තති, ද්වාසත්තරි, ද්වාසත්තති, ද්විසත්තරි, දිසත්තති, තෙසත්තති, තිසත්තති ඉච්චාදි.

අට්ඨදසත්ථවාචකස්ස දසස්ස අස, යොවචනස්ස ර්තිආදෙසො ව. අසිති, එකාසිති, ද්වෙඅසිති, තෙඅසිති, චතුරාසිති, “ක්වවා”දිනා දීසො.

නවදසත්ථවාචකස්ස දසස්ස නව, යොවචනස්ස උති ව, නවුති, ද්වානවුති, ද්වෙනවුති, ද්විනවුති, තෙනවුති, තිනවුති, චතුනවුති, ඡන්තවුතියා, ඡන්තවුතිනං පාසණ්ඩානං.

“ගණනෙ, දසස්සා”ති ව වත්තතෙ.

415. දසදසකං සතං දසකානං සතං සහස්සඤ්ච යොමිහි.

ගණනෙ පරියාපන්නස්ස දසදසකත්ථවාචකස්ස දසසද්දස්ස සතං හොති, සතදසකත්ථවාචකස්ස දසස්ස සහස්සං හොති යොමිහි. ඉමිනා නිපාතනෙන යොලොපො, තද්ධිතත්තා පුන නාමඛාපදෙසෙ ස්වාද්දුජ්ජත්ති, නිග්ගහිතස්ස ලොපො, “සි”න්ති අමාදෙසො, යොජනානං සතං, සහස්සං. සතං නපුංසකමෙකච්චනත්තඤ්ච, තථා සහස්සං, වග්ගහෙදෙ සබ්බත්ථ ඛණ්ඩච්චනම්පි භවති. ද්වෙ වීසතියො. එවං තිංසාදීසුපි, ද්වෙ සතානි, ඛණ්ඩි සතානි, ද්වෙ සහස්සානි, ඛණ්ඩි සහස්සානි.

සතස්ස ද්විකන්ති අත්ථෙ ඡට්ඨිතප්පුරිසං කත්වා “සතං ද්වික”න්ති වත්තබ්බෙ “ද්විකාදීනං තදුත්තරපදානඤ්ච නිපච්චන්තෙ”ති චූත්තිසං වචනතො ඉමීනා නිපාතනෙන උත්තරපදස්ස පුබ්බනිපාතො, කකාරලොපො ව හොති. ද්විසතං. එවං සතස්ස තිකං තිසතං, තථා චතුසතං, පඤ්චසතං, ඡසතං, සත්තසතං, අට්ඨසතං, නවසතං, දසසතං සහස්සං හොති. අථ වා ද්වෙ සතානි ද්විසතන්ති දිගුසමාසො. එවං තිසතං, චතුසතං ඉච්චාදි.

416. යාව තදුත්තරි දසගුණිකඤ්ච.

යාව තාසං සඬ්ඛ්‍යානමුත්තරි, තාව දසගුණිකඤ්ච කාතබ්බං, එත්ථ දකාරො සන්ධිජො. යථා – දසස්ස ගණනස්ස දසගුණිකං සතං හොති, සතස්ස දසගුණිකං සහස්සං, සහස්සස්ස දසගුණිකං දසසහස්සං, ඉදං නහුතන්තිපි චූච්චති, දසසහස්සස්ස දසගුණිකං සතසහස්සං, තං ලක්ඛන්තිපි චූච්චති, සතසහස්සස්ස දසගුණිකං දසසතසහස්සං.

“යදනුපපන්නා නිපාතනා සිජ්ඣන්ති”ති වත්තතෙ.

417. සකනාමෙහි.

යාසං පන සඬ්ඛ්‍යානං අනිද්දිට්ඨනාමධෙය්‍යානං යානි රූපානි, තානි සකෙහි නාමෙහි නිපච්චන්තෙ. සතසහස්සානං සතං කොටි, ඉත්ථිලීඬිගා, එකච්චනන්තා ව, වග්ගහෙදෙ බහුවචනඤ්ච භවති, කොටිසතසහස්සානං සතං පකොටි, පකොටිසතසහස්සානං සතං කොටිප්පකොටි. එවං නහුතං, නින්නහුතං, අක්ඛෙහිනී, බින්දු, අබ්බුදං, නිරබ්බුදං, අභහං, අබ්බං, අට්ඨං, සොගන්ධිකං, උප්පලං, කුමුදං, පුණ්ඩරිකං, පදුමං, කථානං, මහාකථානං, අසඬ්ඛ්‍යෙය්‍යන්ති.

ඉච්චෙවං යානතො යානං, සතලක්ඛගුණං මතං;
කොටිප්පභුතිනං වීස-සඬ්ඛ්‍යානඤ්ච යථාක්කමං.

“ද්වෙ පරිමාණානි එතස්සා”ති විග්ගහෙ –

418. ද්වාදිතො කොතෙකත්ථෙ ව.

ද්විඉච්චෙවමාදිතො ගණනතො කප්පච්චයො හොති අනෙකත්ථෙ. ද්විකො රාසි ද්විකං. එවං තිකං, චතුක්කං, පඤ්චකං, ඡක්කං, සත්තකං, අට්ඨකං, නවකං, දසකං, පණ්ණාසකං, සතකං, සහස්සකං ඉච්චාදි.

සඬ්ඛ්‍යාතද්ධිතං.

අබ්‍යයතද්ධිත

“එකස්මිං වාරෙ භුඤ්ජති, ද්විවාරෙ භුඤ්ජති”ති විග්ගහෙ –

419. එකාදිතො සකිස්ස ක්ඛන්තුං.

එකද්විතිඉච්චෙවමාදිතො ගණනතො සකිස්ස යානෙ වාරත්ථෙ ක්ඛන්තුංපච්චයො හොති. එකක්ඛන්තුං, ද්වික්ඛන්තුං භුඤ්ජති, “සබ්බාසමාච්ඡයො”තිආදිනා සිලොපො. එවං තික්ඛන්තුං, චතුක්ඛන්තුං, පඤ්චක්ඛන්තුං, ඡක්ඛන්තුං, සත්තක්ඛන්තුං, අට්ඨක්ඛන්තුං, නවක්ඛන්තුං, දසක්ඛන්තුං, සතක්ඛන්තුං, සහස්සක්ඛන්තුං, බහුක්ඛන්තුං, කතික්ඛන්තුං.

“එකෙන විභාගෙනා”ති විග්ගහෙ –

මණ්ඩුකගතියා සඬ්ඛ්‍යාග්ගහණමනුචත්තතෙ.

420. විභාගෙ ධා ව.

විභාගත්ථෙ එකාදිසඬ්ඛ්‍යාතො ධාපච්චයො හොති. වසද්දෙන එකද්විතො ජ්ඣු ව, සුත්තාදිතො සො ව. එකධා. ද්විති විභාගෙහි ද්විධා, දුධා වා, ද්වෙධා. තීති විභාගෙහි තිධා, තෙධා වා, “තෙසු චුද්ධි”තිආදිනා ඉකාරස්සෙකාරො. එවං චතුධා, පඤ්චධා, ඡධා, සත්තධා, අට්ඨධා, නවධා, දසධා, සතධා, සහස්සධා, කතිධා, බහුධා.

ජ්ඣුප්පච්චයෙ එකධා කරොතිති එකජ්ඣුං. එවං ද්වෙජ්ඣුං.

සෞභව්වයෙ සුත්තෙන විභාගෙන සුත්තසො. එවං ඛ්‍යාඤ්ජනසො, පදසො, අත්ථසො, ඛ්‍යුසො, සබ්බාකාරෙන සබ්බසො , උපායසො, හෙතුසො, යානසො, යොනිසො.

421. සබ්බනාමෙහි පකාරවචනෙ තු ටා.

සබ්බනාමෙහි පකාරවචනත්ථෙ ටාපච්චයො හොති, තුසද්දෙන ථත්තාපච්චයො ව. සාමඤ්ඤස්ස හෙදකො විසෙසො පකාරො, තස්සාභිධානෙනි අත්ථො, සො පකාරො තථා, තං පකාරං තථා, තෙන පකාරෙන තථා, යෙන පකාරෙන යථා. එවං සබ්බථා, අඤ්ඤථා, ඉතරථා, උභයථා, ථත්තාපච්චයෙ තෙන පකාරෙන තථත්තා. එවං යථත්තා, අඤ්ඤථත්තා.

කො පකාරොති අත්ථෙ —

422. කිම්මෙහි ටං.

කිංඉමඉච්චෙනෙහි ටංපච්චයො හොති පකාරවචනත්ථෙ. “කිස්ස ක වෙ ටා”ති එත්ථ වසද්දෙන කිස්ස කාදෙසො. කථං, කං පකාරං කථං, කෙන පකාරෙන කථං, අයං පකාරො ඉත්ථං, ඉමං පකාරං ඉත්ථං. අනෙන පකාරෙන ඉත්ථං, “ඉමස්සි ටං දානිහ තො ධෙසු ටා”ති ඉමසද්දස්ස ඉකාරො, ද්විත්තං. එත්ථ හි ක්ඛත්තුං ආදිථංපරියොසානප්පච්චයන්තානං අඛ්‍යායතද්ධිතත්තා නාමඛ්‍යාපදෙසං කත්වා විහත්තිමිති කතෙ “සබ්බාසමාචුසො”තිආදිනා විහත්තිලොපො, “ක්වචි තො පඤ්චම්‍යත්ථෙ”තිආදිනා චුත්තතොආදිප්පච්චයන්තා ව ඉධෙව අඛ්‍යායතද්ධිතෙ සඛිග්ගන්ති.

423. යදනුපපන්නා නිපාතනා සිජ්ඣන්ති.

යෙ සද්දා ලක්ඛණෙන අනුපපන්නා අනිද්දිට්ඨලක්ඛණා අක්ඛරාදිතො, නාමොපසග්ගනිපාතතො ටා සමාසතද්ධිතාදිතො ටා, තෙ නිපාතනා සිජ්ඣන්ති.

තද්ධිතතො තාව —

ඉමස්මා ජ්ජ සියා කාලෙ, සමානාපරතො ජ්ජ ව;
ඉමසද්දස්ස’කාරො ව, සමානස්ස ව සො සියා.

ඉමස්මිං කාලෙ, ඉමස්මිං දිවසෙ ටා අජ්ජ, සමානෙ කාලෙ සජ්ජ, අපරස්මිංදිවසෙ අපරජ්ජ. නිපාතෙහි භවත්ථෙ තනප්පච්චයො. අජ්ජ භවං අජ්ජතනං, අජ්ජ භවා අජ්ජතනී, ස්වෙ භවං ස්වාතනං. එවං පුරාතනං, හියො භවං හියාත්තනං, හියො භවා හියාත්තනී ඉච්චාදි.

අඛ්‍යායතද්ධිතං.

සාමඤ්ඤචුත්තිභාවත්ථා-ඛ්‍යායතො තද්ධිතං තිධා;
තත්‍රාදි වතුධාපච්චා-නෙකත්ථස්සත්ථිසඛිඛ්‍යාතො.

ඉති පදරූපසිද්ධියං තද්ධිතකණ්ඩො

පඤ්චමො.

6. ආබ්‍යාතකණ්ඩ

භූවාදිගණ

විභත්තිවිධාන

අප් ආබ්‍යාතවිභත්තියො ක්‍රියාවාචිති ධාතුහි පරා වුවුවන්තෙ.

තත්ථ ක්‍රියං ආචික්ඛතිති ආබ්‍යාතං, ක්‍රියාපදං. වුත්තඤ්ඤි “කාලකාරකපුරිසපරිදීපකං ක්‍රියාලක්ඛණමාබ්‍යාතික”න්ති. තත්ථ කාලොති අතිතාදයො, කාරකමිති කම්මකත්තුභාවා, පුරිසාති පයමමජ්ඣමුත්තමා, ක්‍රියාති ගමනපවනාදිකො ධාත්වත්ථො, ක්‍රියාලක්ඛණං සඤ්ඤාණං එතස්සාති ක්‍රියාලක්ඛණං, අතිලිඬගඤ්ඤව.

වුත්තමිපි වෙනං –

“යං තිකාලං තිපුරිසං, ක්‍රියාවාචි තිකාරකං;
අතිලිඬගං ද්විවචනං, තදාබ්‍යාතන්ති වුවුවති”ති.

කාලාදිවසෙන ධාත්වත්ථං විභජන්තිති විභත්තියො, ත්‍යාදයො, තා පන වත්තමානා පඤ්චමි සත්තමි පරොක්ඛනියාත්තති අජ්ජතති භවිස්සන්ති කාලාතිපත්ති වාති අවිධිධා භවන්ති.

ක්‍රියං ධාරෙන්තිති ධාතවො, භූවාදයො, ඛාදිධාතුජ්ජවිවයන්තා ව, තෙ පන අත්ථවසා ද්විධා භවන්ති සකම්මකා, අකම්මකා වාති. තත්‍ර සකම්මකා යෙ ධාතවොකම්මාපෙක්ඛං ක්‍රියං වදන්ති, යථා – කටං කරොති, ගාමං ගච්ඡති, ඔදනං පච්ඡිතිආදයො, අකම්මකා යෙ කම්මනිරපෙක්ඛං ක්‍රියං වදන්ති, යථා – අවිජ්ඣති, සෙති, තිට්ඨන්තිආදයො.

තෙ පන සත්තවිධා භවන්ති විකරණජ්ජවිවයහෙදෙන, කථං? අවිකරණා භූවාදයො. නිග්ගහිතපුබ්බකඅවිකරණා රුධාදයො, යවිකරණා දිවාදයො, ඡුණා උණාවිකරණා ස්වාදයො, නාජ්ජණ්ණාවිකරණා කියාදයො, ඔයිරවිකරණා තනාදයො, සකත්ථෙ ණෙ ණයන්තා වුරාදයොති.

තත්ථ පයමං අවිකරණෙසු භූවාදීසු ධාතුසු පයමභූතා අකම්මකා භූඉච්චෙනස්මා ධාතුතො ත්‍යාදයො පරා යොජීයන්තෙ.

භූසත්තායං, “භූ”ඉච්චයං ධාතු සත්තායමත්ථෙ වත්තතෙ, ක්‍රියාසාමඤ්ඤභූතෙ භවනෙ වත්තතෙති අත්ථො.

“භූ”ඉති යීතෙ –

424. භූවාදයො ධාතවො.

භූඉච්චෙවමාදයො යෙ ක්‍රියාවාචිනො සද්දගණා, තෙ ධාතුසඤ්ඤා භොන්ති. භූ ආදි යෙසං තෙ භූවාදයො, අප් වා භූවා ආදි පකාරා යෙසං තෙ භූවාදයො.

භූවාදීසු වකාරොයං, ඤෙයොසා ආගමසන්ධිජො;
භූවාජ්ජකාරා වා ධාතු, සකම්මාකම්මකත්ථතො.

“ක්චචි ධාතු”තිආදිතො “ක්චචි”ති වත්තතෙ.

425. ධාතුස්සන්තො ලොපොනෙකස්සරස්ස.

අනෙකස්සරස්ස ධාතුස්ස අන්තො ක්චචි ලොපො භොති.

ක්චචිග්ගණං “මහීයති සමථො”තිආදීසු නිවත්තනත්ථං, ඉති අනෙකස්සරත්තාභාවා ඉධ ධාත්වත්තලොපො න භොති.

තතො ධාත්වාධිකාරවිහිතානෙකජ්ජවිවයජ්ජසඬගෙ “වත්තිවිජානුපුබ්බකා සද්දජ්ජවිපත්ති”ති කත්ථා වත්තමානවචනිවිජායං –

426. වත්තමානා තිඅත්ති, සිට, මීම, තෙඅත්තෙ, සෙවිහෙ, එමහෙ.

තායාදයො ද්වාදස වත්තමානාසඤ්ඤා හොන්තිති තායාදීනං වත්තමානත්ථවිසයත්තා වත්තමානාසඤ්ඤා.

427. කාලෙ.

අයමධිකාරො.

ඉතො පරං තායාදිවිහත්තිවිධානෙ සබ්බත්ථ වත්තතෙ.

428. වත්තමානා පච්චුප්පන්තෙ.

පච්චුප්පන්තෙ කාලෙ ගම්‍යමානෙ වත්තමානාවිහත්ති හොති, කාලොති වෙන්ථ ක්‍රියා, කරණං කාරො, රකාරස්ස ලකාරො, කාලො.

තස්මා —

ක්‍රියාය ගම්‍යමානාය, විහත්තිනං විධානතො;
ධාතුහෙව භවත්තිති, සිද්ධං තායාදිවිහත්තියො.

ඉධ පන කාලස්ස අතීතානාගතපච්චුප්පන්තාණත්තිපරිකප්පකාලාභිපත්තිවසෙන ඡධා භින්තත්තා “පච්චුප්පන්තෙ”ති විසෙසෙති. තං තං කාරණං පටිච්ච උප්පන්නො පච්චුප්පන්නො, පටිලද්ධසභාවො, න තාව අතීතොති අත්ථො.

පච්චුප්පන්තසම්පෙපි, තබ්බොභාරූපචාරතො;
වත්තමානා අතීතෙපි, තංකාලවචනිච්ඡයාති.

තස්මිං පච්චුප්පන්තෙ වත්තමානාවිහත්තිං කත්වා, තස්සා ධානානියමෙ “ධාතුලිඬිගෙහි පරා පච්චයා”ති පරිභාසතො ධාතුතො පරං වත්තමානප්පච්චයෙ කත්වා, තෙසමනියමප්පසඬිගෙසති “වත්තිච්ඡානුපුබ්බිකා සද්දප්පට්ඨත්ති”ති පරස්සපදවචනිච්ඡයං —

429. අථ පුබ්බානි විහත්තිනං ඡ පරස්සපදානි.

අථ තද්ධිතානන්තරං වුච්චමානානං සබ්බාසං වත්තමානාදීනං අට්ඨවිධානං විහත්තිනං යානි යානි පුබ්බකානි ඡ පදානි, තානි තානි අත්ථතො අට්ඨවත්තාලිසමත්තානි පරස්සපදසඤ්ඤානි හොන්තිතිආදිමිහි ඡන්තං පරස්සපදසඤ්ඤා, පරස්සත්ථානි පදානි පරස්සපදානි, තබ්බානුල්ලතො තබ්බොභාරො.

“ධාතුහි ණෙ ණය”ඉච්චාදිතො “ධාතුහි”ති වත්තමානෙ —

430. කත්තරි පරස්සපදං.

කත්තරිකාරකෙ අභිධෙයො සබ්බධාතුහි පරස්සපදං හොතිති පරස්සපදං කත්වා, තස්සාප්‍යනියමප්පසඬිගෙ වත්තිච්ඡාවසා —

විපරිණාමෙන “පරස්සපදානං, අත්තනොපදාන”න්ති ව වත්තතෙ.

431. ද්වෙ ද්වෙ පයමමජ්ඣක්ඛත්තමපුරිසා.

තාසං විහත්තිනං පරස්සපදාන’මත්තනොපදානඤ්ච ද්වෙ ද්වෙ වචනානි යථාක්කමං පයමමජ්ඣක්ඛත්තමපුරිසසඤ්ඤානි හොන්ති. තං යථා? ති අත්තිඉති පයමපුරිසා, සි ථුති මජ්ඣමපුරිසා, මී මඉති උත්තමපුරිසා. අත්තනොපදෙසුපි තෙ අත්තෙඉති පයමපුරිසා, සෙ විහෙඉති මජ්ඣමපුරිසා, එ මිහෙඉති උත්තමපුරිසා. එවං සෙසාසු සත්තසු විහත්තිසුපි යොජෙතබ්බන්ති . එවං අට්ඨවිහත්තිවසෙන ඡන්තවුතිවිධෙ ආඛ්‍යාතපදෙ ද්වත්තිංස ද්වත්තිංස පයමමජ්ඣක්ඛත්තමපුරිසා හොන්තිති වත්තමානපරස්සපදාදිමිහි ද්වින්තං පයමපුරිසසඤ්ඤා.

432. නාමමිහි පයුජ්ජමානෙපිතුලාධිකරණෙ පයමො.

තුම්භාමිහසද්දවජ්ජිතෙ තුලායාධිකරණභූතෙ සාධකවාචකෙ නාමමිති පයුජ්ජමානෙපි අප්පයුජ්ජමානෙපි ධාතුහි පයමපුරිසො හොතිති පයමපුරිසං කත්වා, තස්සාප්‍රානියමජ්ජසඬගෙ ත්‍රියාසාධකස්ස කත්තුනො එකත්තෙ වත්තුමිථිතෙ “එකමිති වත්තබ්බෙ එකවචන”න්ති වත්තමානපරස්සපදපයමපුරිසෙකවචනං ති.

“පරො, පච්චයො, ධාතු”ති ව අධිකාරො, “යථා කත්තරි වා”ති ඉතො “කත්තරි”ති විකරණජ්ජවචයවිධානෙ සබ්බත්ථ වත්තතෙ.

433. භූවාදිතො අ.

භූඉච්චෙවමාදිතො ධාතුගණනො පරො අපච්චයො හොති කත්තරි විහිතෙසු විහන්තිජ්ජවචයෙසු පරෙසු. සබ්බධාතුකමිතියෙවායමිස්සතෙ.

“අසංයොගන්තස්ස, වුද්ධි”ති ව වත්තතෙ.

434. අඤ්ඤෙසු ව.

කාරිතතො අඤ්ඤෙසු පච්චයෙසු අසංයොගන්තානං ධාතුනං වුද්ධි හොති. වග්ගහණෙන ණුජ්ජවචයස්සාපි වුද්ධි හොති. එත්ථ ව “සට්ඨානං වා”ති ඉතො වාසද්දො අනුවත්තෙතබ්බො, සො ච වචත්ථිතවිභාසත්ථො. තෙන –

ඉවණ්ණුවණ්ණන්තානඤ්ච, ලභුපන්තාන ධාතුනං;
ඉවණ්ණුවණ්ණානමෙව, වුද්ධි හොති පරස්ස න.

යුවණ්ණානමිපි ය ණු ණා-නානිට්ඨාදීසු වුද්ධි න;
තුදාදිස්සාවිකරණො, න ඡෙත්වාදීසු වා සියා.

තස්සාප්‍රානියමජ්ජසඬගෙ – “අයුචණ්ණානඤ්චායො වුද්ධි”ති පරිභාසතො උභකාරස්සොකාරො වුද්ධි.

විපරිණාමෙන “ධාතුන”න්ති වත්තතෙ.

435. ඔ අව සරෙ.

ඔකාරස්ස ධාත්වන්තස්ස සරෙ පරෙ අවාදෙසො හොති. “සරලොපො මාදෙස”ඉච්චාදිනා සරලොපාදිමිති කතෙ “නායෙ පරං යුත්තෙ”ති පරනයනං කාතබ්බං.

සො පුරිසො සාධු භවති, සා කඤ්ඤා සාධු භවති, තං චිත්තං සාධු භවති.

එත්ථ හි –

කත්තුනොභිහිත්තාව, ආබ්‍යාතෙන න කත්තරි;
තනියා පයමා හොති, ලිඬගත්ථං පනපෙක්ඛිය.

සතිපි ත්‍රියායෙකත්තෙ කත්තුනං බහුත්තා “බහුමිති වත්තබ්බෙ බහුවචන”න්ති වත්තමානපරස්සපදපයමපුරිසබහුවචනං අන්ති, පුරෙ විය අප්පච්චයවුද්ධිඅවාදෙසා, සරලොපාදි. තෙ පුරිසා භවන්ති, අප්පයුජ්ජමානෙපි භවති, භවන්ති.

“පයුජ්ජමානෙපි, තුලායාධිකරණො”ති ව වත්තතෙ.

436. තුම්භෙ මජ්ඣිමො.

තුලායාධිකරණභූතෙ තුම්භසද්දෙ පයුජ්ජමානෙපි අප්පයුජ්ජමානෙපි ධාතුහි මජ්ඣිමපුරිසො හොතිති වත්තමානපරස්සපදමජ්ඣිමපුරිසෙකවචනංසි, සෙසං පුරිමසමං. ත්වං භවසි, තුම්භෙ භවථ, අප්පයුජ්ජමානෙපි භවසි, භවථ.

තුලායාධිකරණෙති කිමත්ථං? තයා පච්චතෙ ඔදනො.

තස්මිංයෙවාධිකාරෙ –

437. අම්මෙහි උත්තමයා.

තුල්‍යාධිකරණභූතෙ අම්මසද්දෙ පසුප්පමානෙපි අප්පසුප්පමානෙපි ධාතුහි උත්තමපුරිසො භොතීති වත්තමානපරස්සපදඋත්තමපුරිසෙකවචනං මී, අප්පච්චයවුද්ධිඅවාදෙසා.

438. අකාරො දීඝං හිමිමෙසු.

අකාරො දීඝමාපප්පතෙ හිමිමඉච්චෙතාසු විහත්තිසු. අහං භවාමි, මයං භවාමි. භවාමි, භවාමි.

“විහත්තිනං, ඡා”ති ව වත්තතෙ.

439. පරාණ්‍යත්තනොපදානි.

සබ්බාසං වත්තමානානං අට්ඨවිධානං විහත්තිනං යානි යානි පරානි ඡ පදානි, තානි තානි අත්තනොපදසඤ්ඤානි භොන්තිති තෙආදීනං අත්තනොපදසඤ්ඤා.

“ධාතුහි, අත්තනොපදානි”ති ව වත්තතෙ.

440. කත්තරි ව.

කත්තරි ව කාරකෙ අභිධෙය්‍යො ධාතුහි අත්තනොපදානි භොන්ති. වග්ගහණං කත්ථවි නිවත්තනත්ථං, සෙසං පරස්සපදෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. භවතෙ, භවන්තෙ, භවසෙ, භවච්චෙ, භවෙ, භවාමිහෙ.

පච්ච පාකෙ, ධාතුසඤ්ඤායං ධාත්වන්තලොපො, වුත්තනයෙනෙව ත්‍යාදුප්පත්ති, ඉච්ඡාණ්ණවණ්ණානමභාවා වුද්ධිඅභාවොචෙත්ථ විසෙසො. සො දෙවදත්තො ඔදනං පච්චි, පච්චන්ති, පච්චිසි, පච්චං, පච්චාමි, පච්චාම, සො ඔදනං පච්චතෙ, තෙ පච්චන්තෙ, ත්ථං පච්චසෙ, තුම්මෙහෙ පච්චිහෙ, අහං පච්චෙ, මයං පච්චාමිහෙ.

පඨමපුරිසාදීනමෙකප්ඤ්ඤාප්පචන්තිප්පසඨගෙ පරිභාසමාහ —

441. සබ්බෙසමෙකාභිධානෙ පරො පුරිසො.

සබ්බෙසං පඨමමප්ඤ්ඤාමානං, පඨමුත්තමානං, මප්ඤ්ඤාමුත්තමානං තිණ්ණං වා පුරිසානං එකතොභිධානෙ කාතබ්බෙ පරො පුරිසො යොජෙතබ්බො. එකකාලානමෙවාභිධානෙ වායං. සො ව පච්චි, ත්ථඤ්ඤා පච්චිති පරියායප්පසඨගෙ තුම්මෙහෙ පච්චානි භවති. එවං සො ව පච්චි, අහඤ්ඤා පච්චාමිති මයං පච්චාම, තථා ත්ථඤ්ඤා පච්චි, අහඤ්ඤා පච්චාමි, මයං පච්චාම. එවං සබ්බත්ථ යොජෙතබ්බං.

එකාභිධානෙති කිමත්ථං? “සො ව පච්චි, ත්ථඤ්ඤා පච්චිසිසි, අහං පච්චි” එත්ථ භින්නකාලත්තා “මයං පච්චිහා”ති න භවති.

ගමු සප්ප ගතිමිහි, පුරෙ විය ධාතුසඤ්ඤායං ධාත්වන්තලොපො.

කත්තරි ත්‍යාදුප්පත්ති.

442. ගම්ප්පත්තො ච්ඡො වා සබ්බාසු.

ගමුඉච්චෙතස්ස ධාතුසප්පත්තො මකාරො ච්ඡො භොති වා සබ්බාසු විහත්තිසු, සබ්බග්ගහණෙන මානන්ත ය කාරිතප්පච්චයෙසු ව. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො. තෙනායං —

විධිං නිච්චඤ්ඤා වාසද්දො, මාන’න්තෙසු තු කත්තරි;
දිපෙතානිච්චමඤ්ඤත්ථ, පරොක්ඛායමසන්තකං.

අප්පච්චයපරනයනානි, සො පුරිසො ගාමං ගච්ඡති, තෙ ගච්ඡන්ති, “ක්ථවි ධාතු”තිආදීනා ගරුපුබ්බරස්සතො පරස්ස පඨමපුරිසබ්බවචනස්ස රෙ වා භොති, ගච්ඡරෙ. ත්ථං ගච්ඡසි, තුම්මෙහෙ ගච්ඡථ. අහං ගච්ඡාමි, මයං ගච්ඡාම.

ච්ඡාදෙසාභාවෙ “ලොපඤ්චෙත්තමකාරො”ති අප්පච්චයස්ස එකාරො. ගමෙති, ගමෙන්නි, සරලොපො. ගමෙසි, ගමෙථ. ගමෙමී, ගමෙම.

අත්තනොපදෙපි සො ගාමං ගච්ඡතෙ, ගච්ඡන්තෙ, ගච්ඡරෙ. ගච්ඡසෙ, ගච්ඡවිහෙ. ගච්ඡෙ, ගච්ඡාමිහෙ.

“කුතො නු ත්වං ආගච්ඡසි, රාජගහතො ආගච්ඡාමී”ති ආදීසු පන පච්චුප්පන්නසමීපෙ චත්තමානවචනං.

“වා”ති චත්තතෙ.

443. ගමිස්ස සම්මං.

ගමුඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සබ්බස්ස සම්මාදෙසො හොති වා. සම්මති, සම්මන්ති ඉච්චාදි.

භාවකම්මෙසු පන –

444. අත්තනොපදානි භාවෙ ච කම්මති.

භාවෙ ච කම්මති ච කාරකෙ අභිධෙයො අත්තනොපදානි හොන්ති, වසද්දෙන කම්මකත්තරිපි. භවනං භාවො, සො ච කාරකත්තරෙන අසංසට්ඨො කෙවලො භවනලවනාදිකො ධාත්වත්ථො. කරියතීති කම්මං. අකම්මකාපි ධාතවො සොපසග්ගා සකම්මකාපි භවන්ති, තස්මා කම්මති අනුපුබ්බා භූධාතුතො චත්තමානත්තනොපදපට්ඨපුරිසෙකවචනං තෙ.

“ධාතුහි ණෙ ණය”ඉච්චාදිතො “ධාතුහි”ති චත්තමානෙ –

445. භාවකම්මෙසු යො.

සබ්බධාතුහි පරො භාවකම්මෙසු යප්පච්චයො හොති. අත්තනොපදවිසයෙවායමිස්සතෙ, “අඤ්ඤෙසු වා”ති සුත්තෙ අනුචත්තිතවාග්ගහණෙන යප්පච්චයෙ වුද්ධි න භවති, අනුභූයතෙ සුඛං දෙවදත්තෙන.

ආඛ්‍යාතෙන අචුත්තත්තා, තතියා හොති කත්තරි;
කම්මස්සාභිභිත්තා න, දුතියා පට්ඨාච්චිධි.

අනුභූයන්තෙ සම්පත්තියො තයා. අනුභූයසෙ ත්වං දෙවදත්තෙන, අනුභූයචිහෙ තුමිහෙ. අහං අනුභූයෙ තයා, මයං අනුභූයාමිහෙ.

“ක්චචි ධාතු”ඉච්චාදිතො “ක්චචි”ති චත්තමානෙ –

446. අත්තනොපදානි පරස්සපදත්තං.

අත්තනොපදානි ක්චචි පරස්සපදත්තමාපජ්ජන්තෙ, අකත්තරියෙවෙනං. යකාරස්ස ද්විත්තං, අනුභූයාති මයා සුඛං, අනුභූයාතෙ වා, අනුභූයාන්ති. අනුභූයාසි, අනුභූයාථ. අනුභූයාමී, අනුභූයාම. ද්විත්තාභාවෙ – අනුභූයති, අනුභූයන්ති.

ක්චචීති කිං? අනුභූයතෙ.

භාවෙ අදබ්බචුත්තිතො භාවස්සෙකත්තා එකවචනමෙව, තඤ්ච පට්ඨමපුරිසස්සෙව, භූයතෙ දෙවදත්තෙන, දෙවදත්තෙන සම්පති භවනන්ති අත්ථො.

පට්ඨාතුතො කම්මති අත්තනොපදෙ යප්පච්චයෙ ච කතෙ –

විපරිණාමෙන “යස්සා”ති චත්තමානෙ –

447. තස්ස චට්ඨගයකාරවකාරත්තං සධාත්චත්තස්ස.

තස්ස භාවකම්මවිසයස්ස යප්පච්චයස්ස චට්ඨගයකාරවකාරත්තං හොති ධාත්වත්තෙන සහ යථාසම්භවං. එත්ථ ච “ඉවණ්ණාගමො වා”ති ඉතො සිහගතියා වාසද්දො අනුචත්තෙතබ්බො, සො ච චට්ඨිතවිභාසත්ථො. තෙන –

වචග්ගො ව ත වග්ගානං, ධාත්වන්තානං යවත්තනං;
රචනාඤ්ච සයප්පච්ච-යානං හොති යථාක්කමන්ති.

ධාත්වන්තස්ස වචග්ගාදිත්තා චකාරෙ කතෙ “පරද්වෙභාවො යානෙ”ති චකාරස්ස ද්විත්තං. පච්චතෙ ඔදනො දෙවදත්තෙන, “ක්වචි ධාතු”ති ආදිනා ගරුපුබ්බරස්සතො පරස්ස පයමපුරිසබ්බවචනස්ස ක්වචි රෙ හොති. පච්චරෙ, පච්චන්තෙ. පච්චසෙ, පච්චචිහෙ. පච්චෙ, පච්චාමිහෙ.

පරස්සපදාදෙසෙ පච්චති, පච්චන්ති. පච්චසි, පච්චථ. පච්චාමි, පච්චාම. තථා කම්මකත්තරි පච්චතෙ ඔදනො සයමෙව, පච්චන්තෙ. පච්චති, පච්චන්ති චා ඉච්චාදි.

ගමිතො කම්මති අත්තනොපදෙ, යප්පච්චයෙ ව කතෙ —

“ධාතුහි, තස්මිං, යෙ”ති ව වත්තතෙ.

448. ඉවණ්ණාගමො වා.

සබ්බෙහි ධාතුහි තස්මිං භාවකම්මවිසයෙ යප්පච්චයෙ පරෙ ඉවණ්ණාගමො හොති වාති ඊකාරාගමො. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො. ච්ඡාදෙසො, ගච්ඡියතෙ ගාමො දෙවදත්තෙන , ගච්ඡියන්තෙ. ගච්ඡියසෙ, ගච්ඡියචිහෙ. ගච්ඡියෙ, ගච්ඡියාමිහෙ.

ච්ඡාදෙසාභාවෙ —

“ධාතුහි, යො, වා”ති ව වත්තතෙ.

449. පුබ්බරූපඤ්ච.

හෙට්ඨානුත්තෙහි පරස්සෙවෙදං, තෙන කට්ඨපවග්ගයකාරලසන්තහෙව ධාතුහි පරො යප්පච්චයො පුබ්බරූපමාපජ්ජතෙ වාති මකාරා පරස්ස යකාරස්ස මකාරො. ගම්මතෙ, ගමියතෙ, ගම්මන්තෙ, ගමියන්තෙ. ගම්මසෙ, ගමියසෙ, ගම්මචිහෙ, ගමියචිහෙ. ගම්මෙ, ගමියෙ, ගම්මාමිහෙ, ගමියාමිහෙ.

පරස්සපදත්තෙ — ගච්ඡියාති, ගච්ඡියාන්ති. ගච්ඡියති, ගච්ඡියන්ති වා. ගම්මති, ගම්මන්ති. ගමියති, ගමියන්ති. ඉකාරාගමෙ ගමියාති, ගමියාන්ති. තථා සම්මියති, සම්මියන්ති ඉච්චාදි.

වත්තමානාවිහන්ති.

450. පඤ්චමී තු අන්තු, හි ථ, මි ම, තං අන්තං, ස්සුචිහො, ථ ආමසෙ.

ත්වාදයො ද්වාදස පඤ්චමීසඤ්ඤා හොන්ති.

451. ආණ්ඩාසිට්ඨෙත්තකාලෙ පඤ්චමී.

ආණ්ඩාසිට්ඨෙ ව ආසිසත්ථෙ අනුත්තකාලෙ පඤ්චමීවිහන්ති හොති.

සතිපි කාලාධිකාරෙ පුන කාලග්ගහණෙන විධිතිමත්තනාජ්ඣෙසනානුමතිපත්ථනාපත්තකාලාදීසු ව පඤ්චමී. ආණාපනමාණත්ති, ආසිසනමාසිට්ඨො, සො ව ඉට්ඨස්ස අසම්පත්තස්ස අත්ථස්ස පත්ථනං, තස්මිං ආණ්ඩාසිට්ඨෙ. අනු සමීපෙ උත්තකාලො අනුත්තකාලො, පච්චුප්පන්තකාලොති අත්ථො, න උත්තකාලොති වා අනුත්තකාලො, තස්මිං අනුත්තකාලෙ, කාලමනාමසිත්වා හොතිති අත්ථො.

තත්ථ ආසිසනත්ථෙ භුධාතුතො පඤ්චමීපරස්සපදපයමපුරිසෙකච්චනං තු, අප්පච්චයවුද්ධිඅවාදෙසා. සො සුඛි භවතු, තෙ සුඛිනා භවන්තු.

විපරිණාමෙන “අකාරතො”ති වත්තතෙ.

452. හිලොපං වා.

අකාරතො පරො භිවිහත්ති ලොපමාපජ්ජතෙ වා. ත්වං සුඛි භව, භවාහි වා, හිමිහි දීඝො. තුම්හෙ සුඛිතා භවං. අහං සුඛි භවාමි, මයං සුඛිතො භවාම.

අත්තනොපදෙ සො සුඛි භවනං, තෙ සුඛිතා භවන්තං. ත්වං සුඛි භවස්සු, තුම්හෙ සුඛිතා භවච්ඡො. අහං සුඛි භවෙ, මයං සුඛිතා භවාමසෙ.

කම්මති අනුභුයනං තයා, අනුභුයන්තං. අනුභුයස්සු, අනුභුයච්ඡො. අනුභුයෙ, අනුභුයාමසෙ. පරස්සපදත්තෙ අනුභුයාතු, අනුභුයාන්තු. අනුභුයතු, අනුභුයන්තු වා, අනුභුයාහි ඉච්චාදි. භාවෙ භුයනං.

ආණ්ණත්තියං කත්තරි දෙවදත්තො දානි ඔදනං පවතු, පවන්තු. පව, පවාහි, පවං. පවාමි, පවාම. පවනං, පවන්තං. පවස්සු, පවච්ඡො. පවෙ, පවාමසෙ.

කම්මති යජ්ජච්චයවචග්ගාදි, පච්චනං ඔදනො දෙවදත්තෙන, පච්චන්තං. පච්චස්සු, පච්චච්ඡො. පච්චෙ, පච්චාමසෙ. පරස්සපදත්තෙ පච්චතු, පච්චන්තු. පච්ච, පච්චාහි, පච්චං. පච්චාමි, පච්චාම.

තථා සො ගාමං ගච්ඡතු, ගච්ඡන්තු. ගච්ඡ, ගච්ඡාහි, ගච්ඡං. ගච්ඡාමි, ගච්ඡාම. ගමෙතු, ගමෙන්නු. ගම, ගමාහි, ගමෙං. ගමෙමි, ගමෙම. ගච්ඡනං, ගච්ඡන්තං. ගච්ඡස්සු, ගච්ඡච්ඡො. ගච්ඡෙ, ගච්ඡාමසෙ. සම්මාදෙසෙ සම්මතු, සම්මන්තු ඉච්චාදි.

කම්මති ගච්ඡියනං, ගච්ඡියතු, ගමියනං, ගමියතු, ගම්මනං, ගම්මතු ඉච්චාදි.

විධිමිහි ඉධ පබ්බතො භොතු, අයං පාසාදො සුවණ්ණමයො භොතුතිආදි.

නිමන්තනෙ අධිවාසෙතු මෙ භන්තෙ භගවා භොජනං, ඉධ නිසීදතු භවං.

අජ්ඣෙසනෙ දෙසෙතු භන්තෙ භගවා ධම්මං.

අනුමතියං පුච්ඡතු භවං පඤ්ඤං, පටිසතු භවං, එත්ථ නිසීදතු.

පත්ථනා යාවනා, දදාහි මෙ ගාමවරානි පඤ්ච, එකං මෙ නයනං දෙහි.

පත්තකාලෙ සම්පත්තො තෙ කාලො කට්ඨකරණෙ, කටං කරොතු භවං ඉච්චාදි.

පඤ්චමිවිහත්ති.

453. සත්තම් එය්‍ය එය්‍යං, එය්‍යාසි එය්‍යාථ, එය්‍යාමිඑය්‍යාම, එථ එරං, එථො එය්‍යාච්ඡො, එය්‍යංඑය්‍යාමිහෙ.

එය්‍යාදයො ද්වාදස සත්තම්පඤ්ඤා භොන්ති.

“අනුත්තකාලෙ”ති වත්තතෙ.

454. අනුමතිපරිකප්පත්ථෙසු සත්තම්.

අනුමත්තත්ථෙ ව පරිකප්පත්ථෙ ව අනුත්තකාලෙ සත්තම්විහත්ති භොති.

අත්ථග්ගහණෙන විධිනිමන්තනාදිසු ව සත්තම්. කත්තුමිච්ඡතො පරස්ස අනුජානනං අනුමති, පරිකප්පනං පරිකප්පො, “යදි නාම භවෙය්‍යා”ති සල්ලක්ඛණං නිරූපනං, හෙතුක්‍රියාය සම්භවෙ ඵලක්‍රියාය සම්භවපරිකප්පො ව.

තත්ථ පරිකප්පෙ සත්තම්පරස්සපදපඨමපුරිසෙකච්චනං එය්‍ය, අජ්ජච්චයවුද්ධාදි පුරිමසමං, “ක්චචි ධාතු විහත්ති”තිආදිනා එය්‍ය එය්‍යාසි එය්‍යාමි එය්‍යංඉච්චෙතෙසං විකප්පෙන එකාරාදෙසො. සො දානි කිං නු ඛො භවෙ, යදි සො පඨමවයෙ පබ්බජෙය්‍යා, අරහා භවෙය්‍යා, සවෙ සඬ්ඛාරා නිච්චා භවෙය්‍යං, න නිරූප්ඣෙය්‍යං. යදි ත්වං භවෙය්‍යාසි, තුම්හෙ භවෙය්‍යාථ. කථමහං දෙවො භවෙය්‍යාමි, කිං නු ඛො මයං භවෙය්‍යාම. තථා භවෙථ, භවෙරං. භවෙථො, භවෙය්‍යාච්ඡො.

පත්ථනෙ තු අහං සුඛි භවෙ, බුද්ධො භවෙය්‍යං, භවෙය්‍යාමිහෙ.

කම්මනි සුඛං තයා අනුභූයෙථ, අනුභූයෙරං. අනුභූයෙථො, අනුභූයෙයාච්ඡො. අනුභූයෙ, අනුභූයෙයාං,
අනුභූයෙයාමිහෙ. පරස්සපදත්තෙ අනුභූයෙයා, අනුභූයෙයාං. අනුභූයෙයාසි ඉච්චාදි. භාවෙ භූයෙථ.

විධිමනි සො ඔදනං පචෙ, පචෙයා, පචෙයාං. ත්වං පචෙ, පචෙයාසි, තුම්හෙ පචෙයාථ. අහං පචෙ,
පචෙයාමි, මයං පචෙයාම. පචෙථ, පචෙරං. පචෙථො, පචෙයාච්ඡො. පචෙ, පචෙයාං, පචෙයාමිහෙ.

කම්මනි පච්චෙථ, පච්චෙරං. පච්චෙථො, පච්චෙයාච්ඡො. පච්චෙ, පච්චෙයාං, පච්චෙයාමිහෙ.
පරස්සපදත්තෙ පච්චෙ, පච්චෙයා, පච්චෙයාං. පච්චෙයාසි ඉච්චාදි.

අනුමනියං සො ගාමං ගච්ඡෙ, ගච්ඡෙයා, “ක්වචි ධාතු”නිආදිනා ඵය්‍යස්ස උං වා, ගච්ඡං, ගච්ඡෙයාං. ත්වං
ගච්ඡෙ, ගච්ඡෙයාසි, ගච්ඡෙයාථ. ගච්ඡෙ, ගච්ඡෙයාමි, ගච්ඡෙයාම. ගමෙ, ගමෙයා, ගමුං, ගමෙයාං.
ගමෙ, ගමෙයාසි, ගමෙයාථ. ගමෙ, ගමෙයාමි, ගමෙයාම. ගච්ඡෙථ, ගච්ඡෙරං. ගච්ඡෙථො,
ගච්ඡෙයාච්ඡො. ගච්ඡෙ, ගච්ඡෙයාං, ගච්ඡෙයාමිහෙ. ගමෙථ, ගමෙරං ඉච්චාදි.

කම්මනි ගච්ඡියෙථ, ගමියෙථ, ගච්ඡියෙරං, ගමියෙරං ඉච්චාදි. පරස්සපදත්තෙ ගච්ඡියෙයා, ගමියෙයා,
ගමිමෙයා, ගමිමෙයාං ඉච්චාදි. තථා සම්මෙ, සම්මෙයා, සම්මෙයාං ඉච්චාදි.

සත්තම්චිහත්ති.

පච්චුප්පන්තාණත්තිපරිකප්පකාලිකචිහත්තිනායො.

455. නියත්තනී ආඋ, ඔත්ථ, අංමහා, ත්ථත්ථුං, සෙව්හං, ඉංමිහසෙ.

ආආදයො ද්වාදස නියත්තනීසඤ්ඤා හොන්ති.

“අප්පච්චක්කෙ, අතීතෙ”ති ව චත්තතෙ.

456. නියොපභුති පච්චක්කෙ නියත්තනී.

නියොපභුති අතීතෙ කාලෙ පච්චක්කෙ වා අප්පච්චක්කෙ වා නියත්තනීචිහත්ති හොතිති
නියත්තනීපරස්සපදපට්ඨපුරිසෙකච්චනං ආ.

“ක්වචි ධාතු”ඉච්චාදිතො “ක්වචි, ධාතූන”න්ති ව චත්තතෙ.

457. අකාරාගමො නියත්තනී අප්පනනීකාලාතිපත්තිසු.

ක්වචි ධාතූනමාදිමිති අකාරාගමො හොති නියත්තනීඅප්පනනීකාලාතිපත්තිඉච්චෙතාසු තිසු චිහත්තිසු.
කථමයමකාරාගමො ධාත්වාදිමිති වෙ?

සතිස්සරෙපි ධාත්වන්තෙ, පුනකාරාගමස්සිධි;
නිරත්ථත්තා පයොගානු රොධා ධාත්වාදිතො අයං.

අප්පච්චයවුද්ධිඅවාදෙසසරලොපාදි වුත්තනයමෙව.

අභවා, අභවු. අභවො, “ක්වචි ධාතු”නිආදිනා ඔකාරස්ස අආදෙසො වා, අභව, අභවත්ථ. අභවං, අභවම්හා.
අභවත්ථ, අභවත්ථුං. අභවසෙ, අභවච්චිහං. අභවිං, අභවම්හසෙ.

කම්මනි යප්පච්චයො, තයා සුඛමන්වභූයත්ථ, අකාරාගමාභාවෙ අනුභූයත්ථ, “ක්වචි ධාතු”නිආදිනා
ත්ථස්ස ථාදෙසො, අන්වභූයථ, අනුභූයථ, අන්වභූයත්ථුං, අනුභූයත්ථුං. අන්වභූයසෙ, අනුභූයසෙ, අන්වභූයච්චිහං,
අනුභූයච්චිහං. අන්වභූයිං, අනුභූයිං, අන්වභූයම්හසෙ, අනුභූයම්හසෙ. පරස්සපදත්තෙ අන්වභූයා, අනුභූයා ඉච්චාදි.
භාවෙ අන්වභූයත්ථ.

තථා සො ඔදනං අපවා, පවා, අපවු, පවු. අපවො, පවො, අපවත්ථ, පවත්ථ. අපවං, පවං, අපවම්හා,
පවම්හා. අපවත්ථ, පවත්ථ, අපවත්ථු, පවත්ථුං. අපවසෙ, පවසෙ, අපවච්චිහං, පවච්චිහං. අපවිං, පවිං, අපවම්හසෙ,
පවම්හසෙ.

කම්මනි අපව්වට, අපව්වන්ට, අපව්වන්ටු. අපව්වසෙ, අපව්වච්ඡි. අපව්විං, අපව්වමහසෙ. අපව්වා, අපව්වු ඉව්වාදි.

තථා අගච්ඡා, අගච්ඡු. අගච්ඡො, අගච්ඡ, අගච්ඡන්ට. අගච්ඡං, අගච්ඡමහා. අගච්ඡන්ට, අගච්ඡන්ටු. අගච්ඡසෙ, අගච්ඡච්ඡි. අගච්ඡිං, අගච්ඡමහසෙ. අගමා, අගමු. අගමො, අගම, අගමන්ට. අගමං, අගමමහා. අගමන්ට, අගමන්ටු. අගමසෙ, අගමච්ඡි. අගමිං, අගමමහසෙ.

කම්මනි අගච්ඡියන්ට, ගච්ඡියන්ට, අගමියන්ට, ගමියන්ට, අගච්ඡියන්ටු, ගච්ඡියන්ටු, අගමියන්ටු, ගමියන්ටු ඉව්වාදි. තථා අසමිමා, අසමිමු ඉව්වාදි.

භියාත්තනීවිහන්ති.

458. භියාත්තනී සත්තම් පඤ්චම් වත්තමානා සබ්බධාතුකං.

භියාත්තනාදයො වතස්සො විහන්තියො සබ්බධාතුකසඤ්ඤා භොන්තිති භියාත්තනාදීනං සබ්බධාතුකසඤ්ඤත්තා “ඉකාරාගමො අසබ්බධාතුකමිහි”ති වුත්තො ඉකාරාගමො න භවති.

සබ්බධාතුකං.

459. පරොක්ඛා අ උ, එ ත්ට, අං මහ, ත්ට රෙ, ථො වහො, ඉංමිහෙ.

අආදයො ද්වාදස පරොක්ඛාසඤ්ඤා භොන්ති. අක්ඛානං ඉන්ද්‍රියානං පරං පරොක්ඛා, තද්දිපකත්තා අයං විහන්ති පරොක්ඛාති වුව්වති.

460. අපච්චක්ඛෙ පරොක්ඛාතීතෙ.

අපච්චක්ඛෙ වත්තනො ඉන්ද්‍රියාවිසයභූතෙ අතීතෙ කාලෙ පරොක්ඛාවිහන්ති භොති. අතික්කම්ම ඉතොති අතීතො, හුත්වා අතික්කන්තොති අත්ථො.

භෙට්ඨා වුත්තනයෙන පරොක්ඛාපරස්සපදපට්ඨපුරිසෙකච්චනං අ. “භූ අ”ඉතිධ –

විපරිණාමෙන “ධාතුන”න්ති වත්තතෙ.

461. ක්වචාදිවණ්ණානමෙකස්සරානං ද්වෙභාවො.

ධාතුනමාදිභූතානං වණ්ණානමෙකස්සරානං ක්වචි ද්වෙභාවො භොති. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං ක්වචිසද්දො, තෙන –

ඛ ඡ සෙසු පරොක්ඛායං, ද්වෙභාවො සබ්බධාතුනං;
අප්පච්චයෙ ජුහොත්තාදි-ස්සපි කිච්චාදිකෙ ක්වචි.

“භූ භූ අ”ඉතිධ –

462. පුබ්බොඛාසො.

ද්වෙභූතස්ස ධාතුස්ස යො පුබ්බො අවයවො, සො අඛිභාසසඤ්ඤො භොතිති අඛිභාසසඤ්ඤා.

අඛිභාසග්ගහණමනුවත්තතෙ.

463. අන්තස්සිවණ්ණාකාරො වා.

අඛිභාසස්ස අන්තස්ස ඉවණ්ණො භොති වා, අකාරො ව. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො. තෙන –

ඛ ඡ සෙසු අවණ්ණස්ස,
ඉකාරො සගුපුස්ස ඊ;
වාස්ස භූස්ස පරොක්ඛායං,

අකාරො නාපරස්සිමෙති.

උකාරස්ස අකාරො.

464. දුතියවතුත්ථානං පටමතනියා.

අබ්භාසගතානං දුතියවතුත්ථානං වග්ගඛාසජනානං යථාක්කමං පටමතනියා භොන්තිති හකාරස්ස ඛකාරො.

465. බුහුනමාහභුවා පරොක්ඛායං.

බුහුඉච්චෙනෙසං ධාතුනං ආහභුවඉච්චෙන ආදෙසා භොන්ති පරොක්ඛාවිහත්තියන්ති භුසද්දස්ස භුවආදෙසො, “සරලොපො මාදෙසප්පච්චියාදිමිති” තිආදිනා සරලොපාදි, සො කිර රාජා බභුව, තෙ කිර බභුවු. ත්වං කිර බභුවෙ.

“ධාතුහි” ති වත්තතෙ, සිහගතියා ක්වචිග්ගහණඤ්ච.

466. ඉකාරාගමො අසබ්බධාතුකමිති.

සබ්බස්මිං අසබ්බධාතුකමිති පරෙ ක්වචි ධාතුහි පරො ඉකාරාගමො භොති.

අසබ්බධාතුකෙ ඛාසජ-නාදිමිහෙ වායමාගමො;
ක්වචාධිකාරතො ඛාසජ-නාදොපි ක්වචි නො සියා.

එත්ථ ව “න සබ්බධාතුකං අසබ්බධාතුක” මිති කත්වා “නියාත්තනී සත්තම් පඤ්චම් වත්තමානා සබ්බධාතුක” න්ති නියාත්තනීආදිනං සබ්බධාතුකසඤ්ඤාය චුත්තත්තා තදඤ්ඤා වතස්සො විහත්තියො අසබ්බධාතුකන්ති වුවවති.

තුම්හෙ කිර බභුවිත්ථ. අහං කිර බභුවං, මයං කිර බභුවිමිහ. අත්තනොපදෙ සො බභුවිත්ථ, බභුවිරෙ. බභුවිත්ථො, බභුවිවහො. බභුවිං, බභුවිමිහෙ.

කම්මනි අත්තනොපදෙ ඊකාරාගමයප්පච්චයිකාරාගමා, අනුබභුවීයිත්ථ, යප්පච්චයස්ස අසබ්බධාතුකමිති “ක්වචි ධාතු” තිආදිනා ලොපෙ කතෙ ඉවණ්ණාගමො න භවති, තයා කිර අනුබභුවිත්ථ, අනුබභුවිරෙ ඉච්චාදි. භාවෙ බභුවීයිත්ථ, බභුවිත්ථ වා.

තථා පපව, පපවු. පපවෙ, පපවිත්ථ. පපවං, පපවිමිහ. පපවිත්ථ, පපවිරෙ. පපවිත්ථො, පපවිවහො. පපවිං, පපවිමිහෙ.

කම්මනි පපවිත්ථ, පපවිරෙ ඉච්චාදි. තථා අපච්ච, අපච්චු ඉච්චාදි.

ගම්මිති “ක්වචාදිවණ්ණාන” න්තිආදිනා ද්වෙභාවො, “පුබ්බොබ්භාසො” ති අබ්භාසසඤ්ඤා.

“අබ්භාසෙ” ති වත්තතෙ.

467. කවග්ගස්ස වචග්ගො.

අබ්භාසෙ වත්තමානස්ස කවග්ගස්ස වචග්ගො භොතිති වකාරස්ස ජකාරො, “ක්වචි ධාතු” තිආදිනා අනබ්භාසස්ස පටමපුරිසෙකවචනමිති දිසො. සො ගාමං ජගාම කිර, ජගම වා, ජගමු. ජගමෙ, ජගමිත්ථ. ජගමං, ජගමිමිහ. ජගමිත්ථ, ජගමිරෙ. ජගමිත්ථො, ජගමිවහො. ජගමිං, ජගමිමිහෙ.

කම්මනි ජගමීයිත්ථ, ජගමිත්ථ වා ඉච්චාදි.

පරොක්ඛාවිහත්ති.

468. අප්පනනී ඊ උං, ඔ ත්ථ, ඉං මිහා, ආ උආ, සෙ වහං, අම්හෙ.

ඊආදයො ද්වාදස අප්පනනීසඤ්ඤා භොන්ති. අප්ප හවො අප්පනනො, තද්දිපකත්තා අයං විහත්ති අප්පනනීති වුවවති.

“අපච්ඡක්ඛේ, අතීතේ, පච්ඡක්ඛේ”ති ව චත්තතේ.

469. සමිපෙජ්ජනති.

සමිපෙ සමිපතො පට්ඨාය අජ්ජප්පභුති අතීතේ කාලෙ පච්ඡක්ඛේ ව අපච්ඡක්ඛේ ව අජ්ජනනිචිහත්ති හොතිති අජ්ජනනිපරස්සපදපට්ඨපුරිසෙකච්චනං ඊ.

පුරෙ විය අකාරාගමො, වුද්ධාදි ව, “ක්චචි ධාතුචිහත්ති”තිආදිනා ඊම්භාදිචිහත්තිනං ක්චචි රස්සත්තං, ඔආආච්චනානං ඉත්ථඅමාදෙසා ව, සරලොපාදි, සො අභවි, අභවි වා, අකාරාගමාභාවෙ භවි.

මණ්ඩුකගතියා “වා”ති චත්තතේ.

470. සබ්බතො උං ඉං සු.

සබ්බෙහි ධාතුහි උංචිහත්තිස්ස ඉංස්වාදෙසො හොති වා.

තෙ අභවිංසු, භවිංසු වා, අභවුං, භවුං වා. ත්වං අභවි, භවි වා, අභවො, භවො වා, තුම්හෙ අභවිත්ථ, භවිත්ථ වා, ඉකාරාගමො. අහං අභවිං, භවිං වා, මයං අභවිම්හ, භවිම්හ වා, අභවිම්හා, භවිම්හා වා. සො අභවිත්ථ, භවිත්ථ වා, අභවා, භවා වා, අභවු, භවු වා. අභවිසෙ, භවිසෙ වා, අභවිචිහං, භවිචිහං වා. අභවං, භවං වා, අභව, භව වා, අභවිම්හෙ, භවිම්හෙ වා.

කම්මනි යජ්ජපච්චයලොපෙ වුද්ධිඅවාදෙසාදි, සුඛං තයා අනුභවිත්ථ, අන්වභුයිත්ථ, අනුභුයිත්ථ වා ඉච්චාදි. පරස්සපදත්තේ තයා අන්වභුයි, අනුභුයි, අන්වභුයි, අනුභුයි වා, අන්වභුයිංසු, අනුභුයිංසු, අන්වභුය්සං, අනුභුය්සං. ත්වං අන්වභුයි, අනුභුයි, තුම්හෙ අන්වභුයිත්ථ, අනුභුයිත්ථ. අහං අන්වභුයිං, අනුභුයිං, මයං අන්වභුයිම්හ, අනුභුයිම්හ, අන්වභුයිම්හා, අනුභුයිම්හා වා. භාවෙ අභවිත්ථ, අභුයිත්ථ තයා.

සො අපච්, පච්, අපච්, පච් වා, තෙ අපච්චංසු, පච්චංසු, අපචුං, පචුං. ත්වං අපච්, පච්, අපචො, පචො වා, තුම්හෙ අපචිත්ථ, පචිත්ථ. අහං අපචිං, පචිං, මයං අපචිම්හ, පචිම්හ, අපචිම්හා, පචිම්හා වා. සො අපචිත්ථ, පචිත්ථ, අපචා, පචා වා, අපචු, පචු. අපචිසෙ, අපචිචිහං. අපචං, පචං, අපච, පච වා, අපචිම්හෙ, පචිම්හෙ.

කම්මනි අපචචිත්ථ, පචචිත්ථ ඉච්චාදි. පරස්සපදත්තේ අපචචි, පචචි, අපචචි, පචචි වා, අපචචිංසු, පචචිංසු, අපචචුං, පචචුං. අපචචි, පචචි, අපචචො, පචචො වා, අපචචිත්ථ, පචචිත්ථ. අපචචිං, පචචිං, අපචචිම්හ, පචචිම්හ, අපචචිම්හා, පචචිම්හා වා.

සො ගාමං අගච්ඡි, ගච්ඡි, අගච්ඡි, ගච්ඡි වා, තෙ අගච්ඡිංසු, ගච්ඡිංසු, අගච්ඡුං, ගච්ඡුං. ත්වං අගච්ඡි, ගච්ඡි, අගච්ඡො, ගච්ඡො වා, තුම්හෙ අගච්ඡිත්ථ, ගච්ඡිත්ථ. අහං අගච්ඡිං, ගච්ඡිං, මයං අගච්ඡිම්හ, ගච්ඡිම්හ, අගච්ඡිම්හා, ගච්ඡිම්හා වා.

“ක්චචි ධාතු”තිආදිනා අජ්ජනනිම්හි ගම්ස්ස ච්ඡස්ස ක්චචි ඤ්ඡාදෙසො, අගඤ්ඡි, ගඤ්ඡි, අගඤ්ඡි, ගඤ්ඡි වා, තෙ අගඤ්ඡිංසු, ගඤ්ඡිංසු, අගඤ්ඡුං, ගඤ්ඡුං. ත්වං අගඤ්ඡි, ගඤ්ඡි, අගඤ්ඡො, ගඤ්ඡො වා, තුම්හෙ අගඤ්ඡිත්ථ, ගඤ්ඡිත්ථ. අහං අගඤ්ඡිං, ගඤ්ඡිං, මයං අගඤ්ඡිම්හ, ගඤ්ඡිම්හ, අගඤ්ඡිම්හා, ගඤ්ඡිම්හා වා.

ච්ඡාදෙසාභාවෙ සො අගම්, ගම්, අගම්, ගම් වා, “කරස්ස කාසත්තමජ්ජනනිම්හි”ති එත්ථ භාවනිද්දෙසෙන, “සත්තමජ්ජනනිම්හි”ති යොගච්ඡාගෙන වා සාගමෙ “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ඛාඤ්ජනතො ආකාරාගමො, අගමාසි, උච්චනස්ස ක්චචි අංස්වාදෙසො, උචාගමො ත්ථම්හෙසු ක්චචි, අගමිංසු, ගමිංසු, අගමංසු, ගමංසු, අගමුං, ගමුං, ත්වං අගමි, ගමි, අගමො, ගමො වා, අගමිත්ථ, ගමිත්ථ, අගමුත්ථ, ගමුත්ථ. අහං අගමිං, ගමිං, අගමිම්හ, ගමිම්හ, අගමුම්හ, ගමුම්හ, අගමිම්හා, ගමිම්හා වා.

“ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ගම්ස්ස අජ්ජනනිම්හි ගාදෙසො ව, සො අජ්ඣගා, පරලොපො, තෙ අජ්ඣගුං. ත්වං අජ්ඣගො, තුම්හෙ අජ්ඣගුත්ථ. අහං අජ්ඣගිං, මයං අජ්ඣගුම්හ.

අත්තනොපදෙ සො අගච්ඡිත්ථ, ගච්ඡිත්ථ, අගඤ්ඡිත්ථ, ගඤ්ඡිත්ථ ඉච්චාදි. ච්ඡාදෙසාභාවෙ සො අගමිත්ථ, ගමිත්ථ, අගමා, ගමා, තෙ අගමු, ගමු, අජ්ඣගු, අගු. ත්වං අගමිසෙ, ගමිසෙ, අගමිචිහං, ගමිචිහං. අහං අගමං, ගමං, අගම, ගම, අජ්ඣගං වා, අගමිම්හෙ, ගමිම්හෙ.

කම්මෙ ගාමො අගච්ඡිදිත්ථ තෙන, ගච්ඡිදිත්ථ, අගඤ්ඡිදිත්ථ, ගඤ්ඡිදිත්ථ, අගමිදිත්ථ, ගමිදිත්ථ, අගමිත්ථ, ගමිත්ථ ඉච්චාදි. පරස්සපදත්තෙ අගච්ඡිදි, ගච්ඡිදි වා, අගමිදි, ගමිදි වා, අගච්ඡිද්දං, අගමිද්දං වා. තථා අසම්මිදි, අසම්මිද්දං ඉච්චාදි.

“භියාත්තනී, අජ්ජනනී”ති ව චත්තතෙ.

471. මායොගෙ සබ්බකාලෙ ව.

යදාමායොගො, තදා භියාත්තනජ්ජනනීවිහත්තියො සබ්බකාලෙපි හොන්ති, වසද්දෙන පඤ්චමී ව. මා භවති, මා භවා, මා භවිස්සන්ති වා අත්ථෙ භියාත්තනජ්ජනනීපඤ්චමී විහත්තියො, සෙසං නෙය්‍යං, සො මා භවා, මා භවී, මා තෙ භවත්ත්වත්තරායා. මා පවා, මා පවී, මා පවතු. මා ගච්ඡා, මා ගච්ඡී, මා ගච්ඡතු. මා කඤ්චි පාපමාගමා, මා අගමී, මා ගමා, මා ගමී, මා ගමෙතු. ත්වං මා ගච්ඡො, මා ගච්ඡී, මා ගච්ඡාහි ඉච්චාදි.

අතීතකාලිකවිහත්ති.

472. භවිස්සන්ති ස්සති ස්සන්ති, ස්සසි ස්සථ, ස්සාමිස්සාම, ස්සතෙ ස්සන්තෙ, ස්සසෙ ස්සච්චෙ, ස්සංස්සාමිහෙ.

ස්සත්තාදීනං ද්වාදසන්තං චචන්තානං භවිස්සන්තීසඤ්ඤා හොති. භවිස්සන්ති භවිස්සන්තො, තංකාලදීපකත්තා අයං විහත්ති භවිස්සන්තීති වුච්චති.

473. අනාගතෙ භවිස්සන්ති.

අනාගතෙ කාලෙ භවිස්සන්තීවිහත්ති හොති.

අතීතෙපි භවිස්සන්ති, තංකාලචචනිච්ඡයා;
“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්ස”න්තිආදියු.

න ආගතො අනාගතො, පච්චයසාමග්ගියං සති ආයතිං උප්පජ්ජනාරහොති අත්ථො, ඉකාරාගමො, වුද්ධිඅවාදෙසා, සරලොපාදි ව.

භවිස්සති, භවිස්සන්ති. භවිස්සසි, භවිස්සථ. භවිස්සාමි, භවිස්සාම. භවිස්සතෙ, භවිස්සන්තෙ. භවිස්සසෙ, භවිස්සච්චෙ. භවිස්සං, භවිස්සාමිහෙ.

කම්මෙ යප්පච්චයලොපො, සුඛං තයා අනුභවිස්සතෙ, අනුභවිස්සන්තෙ. අනුභවිස්සසෙ, අනුභවිස්සච්චෙ. අනුභවිස්සං, අනුභවිස්සාමිහෙ. පරස්සපදත්තෙ අනුභවිස්සති දෙවදත්තෙන, අනුභවිස්සන්ති ඉච්චාදි. භාවෙ භවිස්සතෙ තෙන, යප්පච්චයලොපාභාවෙ අනුභුයිස්සතෙ, අනුභුයිස්සන්තෙ ඉච්චාදි. භාවෙ භුයිස්සතෙ.

තථා පච්චසති, පච්චසන්ති. පච්චසසි, පච්චසථ. පච්චසාමි, පච්චසාම. පච්චසතෙ, පච්චසන්තෙ. පච්චසසෙ, පච්චසච්චෙ. පච්චසං, පච්චසාමිහෙ.

කම්මෙ පච්චිස්සතෙ ඔදනො දෙවදත්තෙන, පච්චිස්සන්තෙ ඉච්චාදි. පරස්සපදත්තෙ පච්චිස්සති, පච්චිස්සන්ති. පච්චිස්සසි, පච්චිස්සථ. පච්චිස්සාමි, පච්චිස්සාම.

ගච්ඡිස්සති, ගච්ඡිස්සන්ති. ගච්ඡිස්සසි, ගච්ඡිස්සථ. ගච්ඡිස්සාමි, ගච්ඡිස්සාම. ගච්ඡිස්සතෙ, ගච්ඡිස්සන්තෙ. ගච්ඡිස්සසෙ, ගච්ඡිස්සච්චෙ. ගච්ඡිස්සං, ගච්ඡිස්සාමිහෙ. සො සග්ගං ගමිස්සති, ගමිස්සන්ති. ගමිස්සසි, ගමිස්සථ. ගමිස්සාමි, ගමිස්සාම ඉච්චාදි.

කම්මෙ ගච්ඡිදිස්සතෙ, ගච්ඡිදිස්සන්තෙ. ගච්ඡිදිස්සති, ගච්ඡිදිස්සන්ති වා, ගමිදිස්සතෙ, ගමිදිස්සන්තෙ. ගමිදිස්සති, ගමිදිස්සන්ති වා ඉච්චාදි. යප්පච්චයලොපෙ ගමිස්සතෙ, ගමිස්සන්තෙ. ගමිස්සති, ගමිස්සන්ති වා. තථා සම්මිස්සති, සම්මිස්සන්ති ඉච්චාදි.

භවිස්සන්තීවිහත්ති.

484. කාලාතිපත්ති ස්සා ස්සංසු, ස්සෙ ස්සථ, ස්සංස්සාමිහා, ස්සථ ස්සියු, ස්සසෙ ස්සච්චෙ, ස්සිංස්සාමිහසෙ.

ස්සාදිනං ද්වාදසන්තං කාලාතිපත්තිසඤ්ඤා හොති. කාලස්ස අතිපතනං කාලාතිපත්ති, සා පන විරුද්ධපච්චයුපනිපාතනො, කාරණවෙකල්ලනො වා ක්‍රියාය අනභිනිබ්බත්ති, තද්දීපකත්තා අයං විභත්ති කාලාතිපත්තිති වුවිච්ඡි.

475. ක්‍රියාතිපන්නෙති කාලාතිපත්ති.

ක්‍රියාතිපන්නමත්තෙ අතීතෙ කාලෙ කාලාතිපත්තිවිභත්ති හොති. ක්‍රියාය අතිපතනං ක්‍රියාතිපන්නං, තං පන සාධකසත්තිවිරහෙන ක්‍රියාය අච්චන්තානුප්පත්ති. එත්ථ ච කිඤ්චාපි න ක්‍රියා අතිතසද්දෙන වොහරිතබ්බා, තථාපි තක්කිරියුප්පත්තිප්පට්ඨන්ධකරක්‍රියාය කාලභෙදෙන අතීතවොහාරො ලබ්භතෙවාති දට්ඨබ්බං.

කාලාතිපත්තිපරස්සපදපයමපුරිසෙකවචනං ස්සා, අකාරිකාරාගමා, වුද්ධිඅවාදෙසා ව, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ස්සා ස්සාමභාවිභත්තිනං ක්චචි රස්සත්තං, ස්සෙවචනස්ස ව අත්තං.

සො වෙ පයමවයෙ පබ්බජ්ජං අලභිස්ස, අරහා අභවිස්ස, භවිස්ස, අභවිස්සා, භවිස්සාවා, තෙ වෙ තං අලභිස්සංසු, අරහන්තො අභවිස්සංසු, භවිස්සංසු. එවං ත්වං අභවිස්ස, භවිස්ස, අභවිස්සෙ වා, තුම්භෙ අභවිස්සථ, භවිස්සථ. අහං අභවිස්සං, භවිස්සං, මයං අභවිස්සමිහ, භවිස්සමිහ, අභවිස්සාමිහා, භවිස්සාමිහා වා. සො අභවිස්සථ, අභවිස්සසු. අභවිස්සසෙ, අභවිස්සවිහෙ. අභවිස්සිං, අභවිස්සාමිහසෙ.

කම්මෙ අත්චභවිස්සථ, අත්චභවිස්සසු. අත්චභූයිස්සථ වා ඉච්චාදි. පරස්සපදත්තෙ අත්චභවිස්ස, අත්චභවිස්සංසු. අත්චභූයිස්ස වා ඉච්චාදි. භාවෙ අභවිස්සථ දෙවදත්තෙන, අභූයිස්සථ.

තථා සො වෙ තං ධනං අලභිස්ස, ඔදනං අපවිස්ස, පවිස්ස, අපවිස්සා, පවිස්සා වා, අපවිස්සංසු, පවිස්සංසු. අපවිස්ස, පවිස්ස, අපවිස්සෙ, පවිස්සෙ වා, අපවිස්සථ, පවිස්සථ. අපවිස්සං, පවිස්සං, අපවිස්සමිහ, පවිස්සමිහ, අපවිස්සාමිහා, පවිස්සාමිහා වා. අපවිස්සථ, පවිස්සථ, අපවිස්සසු, පවිස්සසු. අපවිස්සසෙ, පවිස්සසෙ, අපවිස්සවිහෙ, පවිස්සවිහෙ. අපවිස්සිං, පවිස්සිං, අපවිස්සාමිහසෙ, පවිස්සාමිහසෙ.

කම්මෙ අපවිස්සථ ඔදනො දෙවදත්තෙන, අපවිස්සසු. යජ්ජවචයලොපාභාවෙ අපවිස්සථ ඉච්චාදි. පරස්සපදත්තෙ අපච්චිස්ස තෙන, පච්චිස්ස, අපච්චිස්සා, පච්චිස්සා වා, අපච්චිස්සංසු, පච්චිස්සංසු ඉච්චාදි.

සො අගච්ඡිස්ස, ගච්ඡිස්ස, අගච්ඡිස්සා, ගච්ඡිස්සාවා, අගච්ඡිස්සංසු, ගච්ඡිස්සංසු. ත්වං අගච්ඡිස්ස, ගච්ඡිස්ස, අගච්ඡිස්සෙ, ගච්ඡිස්සෙ වා, අගච්ඡිස්සථ, ගච්ඡිස්සථ. අගච්ඡිස්සං, ගච්ඡිස්සං, අගච්ඡිස්සමිහ, ගච්ඡිස්සමිහ, අගච්ඡිස්සාමිහා, ගච්ඡිස්සාමිහා වා. අගමිස්ස, ගමිස්ස, අගමිස්සා, ගමිස්සා වා, අගමිස්සංසු, ගමිස්සංසු. අගමිස්ස, ගමිස්ස, අගමිස්සෙ වා, අගමිස්සථ, ගමිස්සථ. අගමිස්සං, ගමිස්සං, අගමිස්සමිහ, ගමිස්සමිහ, අගමිස්සාමිහා, ගමිස්සාමිහා වා. අගච්ඡිස්සථ, ගච්ඡිස්සථ වා ඉච්චාදි.

කම්මෙ අගච්ඡිස්සථ, අගමිස්සථ, අගච්ඡිස්ස, අගමිස්සඉච්චාදි. තථා අසමමිස්සා, අසමමිස්සංසු ඉච්චාදි.

කාලාතිපත්තිවිභත්ති.

පඤ්චමී සත්තමී චත්ත-මානා සම්පන්නාගතෙ;
භවිස්සත්ති පරොක්ඛාදී, චතස්සොතිතකාලිකා.

ජකාලිකවිභත්තිවිධානං.

විකරණවිධාන

ඉසු ඉච්ඡාකන්තිසු, පුරෙ විය ධාත්වන්තලොපො, ත්‍යාද්‍යුප්පත්ති, අප්පච්චයො ව.

“ධාතුන”න්ති චත්තමානෙ –

476. ඉසුයමුනමන්තො චජො වා.

ඉසුයමුඉච්චෙතෙසං ධාතුනං අන්තො චජො හොති වා. වචන්ටීතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, “අන්තො චජො වා”ති යොගවිභාගෙන ආසස්සපි. සො සග්ගං ඉච්ඡති, ඉච්ඡන්ති. ඉච්ඡසි, ඉච්ඡථ. ඉච්ඡාමි, ඉච්ඡාම. චජාදෙසාභාවෙ අසංයොගන්තත්තා “අඤ්ඤෙසු වා”ති වුද්ධි, එසති, එසන්ති ඉච්චාදි.

කම්මෙ අත්තනොපදස්ස යෙහුයොන පරස්සපදත්තමෙව පයොජියති, තෙන චෙත්ථ අත්තනොපදෙ රූපානි සංඛිබ්බිස්සාම. සො ඉච්ඡියති, එසියති, ඉස්සනෙ, ඉස්සති, යකාරස්ස පුබ්බරූපත්තං. තථා ඉච්ඡතු, එසතු. ඉච්ඡෙය්‍යා, එසෙය්‍යා. පරොක්ඛානියාත්තනීසු පන රූපානි සංඛිත්ථ පයොගමනුගම්ම පයොජෙතබ්බානි, ඉච්ඡී, එසී. ඉච්ඡිස්සති, එසිස්සති. ඉච්ඡිස්සා, එසිස්සා ඉච්ඡාදි.

යමු උපරමෙ, නිපුබ්බො, ච්ඡාදෙසො ව. නියච්ඡති, නියච්ඡන්ති. නියමති, නියමන්ති. සංපුබ්බො “සයෙ වා”ති ඤාත්තං, ද්විත්තඤ්ච. සඤ්ඤමති, සඤ්ඤමන්ති.

කම්මෙ නියච්ඡියති, නියමියති, නියමමති, සඤ්ඤමියති වා. තථා නියච්ඡතු, සඤ්ඤමතු. නියච්ඡෙය්‍යා, සඤ්ඤමෙය්‍යා. නියච්ඡී, සඤ්ඤමී. නියච්ඡිස්සති, සඤ්ඤමිස්සති. නියච්ඡස්ස, සඤ්ඤමිස්ස ඉච්චාදි.

ආස උපවෙසනෙ, යොගවිභාගෙන ච්ඡාදෙසො, රස්සත්තං. අච්ඡති, අච්ඡන්ති. අච්ඡසී, අච්ඡථ. අච්ඡාමි, අච්ඡාම. අඤ්ඤතු උපපුබ්බො උපාසති, උපාසන්ති. අච්ඡියති, උපාසියති. අච්ඡතු, උපාසතු. අච්ඡෙය්‍යා, උපාසෙය්‍යා. අච්ඡී, උපාසී. අච්ඡිස්සති, උපාසිස්සති. අච්ඡස්ස, උපාසිස්ස ඉච්චාදි.

ලභ ලාභෙ, ලභති, ලභන්ති. ලභසී, ලභථ. ලභාමි, ලභාම. ලභතෙ, ලභන්තෙ. ලභසෙ, ලභවිහෙ. ලභෙ, ලභාමිහෙ.

කම්මෙ යකාරස්ස පුබ්බරූපත්තෙ කතෙ “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා පුරිමභකාරස්ස ඛකාරො, ලබ්භතෙ, ලබ්භන්තෙ. ලබ්භති, ලබ්භන්ති. ලබ්භතං, ලබ්භතු. ලබ්භෙ, ලබ්භෙය්‍යා.

අජ්ජනනිමිති “වා, අත්තලොපො”ති ව චත්තමානෙ –

477. ලභස්මා ඊ ඉංනං ත්ථත්ථං.

ලභඉච්චෙනස්මා ධාතුතො පරෙසං ඊඉංනං විභත්තිනං ත්ථ ත්ථංඉච්චෙනෙ ආදෙසා භොන්ති වා, ධාත්වන්තස්ස ලොපො ව. අලත්ථ, අලති, ලති, අලතිංසු, ලතිංසු. අලහො, ලහො, අලති, ලති, අලතිත්ථ, ලතිත්ථ. අලත්ථං, අලතිං, ලතිං, අලතිමිහ, ලතිමිහ ඉච්චාදි.

භවිස්සන්තිමිති “කරස්ස සප්පච්චයස්ස කාභො”ති එත්ථ සප්පච්චයග්ගහණෙන වච මුච භුජාදිතො ස්සස්සබාදෙසො, වස ඡිද ලභාදිතො ඡාදෙසො ව වා භොතිති ස්සස්ස ඡාදෙසො, “ඛාඤ්ජනන්තස්ස චො ඡප්පච්චයෙසු වා”ති ධාත්වන්තස්ස චකාරො, ලච්ඡති, ලච්ඡන්ති. ලච්ඡසී, ලච්ඡථ. ලච්ඡාමි, ලච්ඡාම. ඡාදෙසාභාවෙ ලභිස්සති, ලභිස්සන්ති. ලභිස්සසී, ලභිස්සථ. ලභිස්සාමි, ලභිස්සාම ඉච්චාදි. අලභිස්ස, අලභිස්සංසු ඉච්චාදි.

වච වියත්තියං වාචායං, වචති, වචන්ති. වචසී, වචථ. වචාමි, වචාම.

කම්මෙ අත්තනොපදෙ, යප්පච්චයෙ ව කතෙ –

478. වච වස වභාදීනමුකාරො වස්ස යෙ.

වච වස වභඉච්චෙවමාදීනං ධාතුනං වකාරස්ස උකාරො භොති යප්පච්චයෙ පරෙ, ආදිසද්දෙන වඛ්ඪස්ස ව. “වස්ස අ ව”ඉති සමාසෙන දුතියඤ්චෙත්ථ වග්ගහණං ඉච්ඡිතබ්බං, තෙන අකාරස්සපි උකාරො භොති, පුරිමපක්ඛෙ පරලොපො. “තස්ස වචග්ග”ඉච්චාදිනා සධාත්වන්තස්ස යකාරස්ස වකාරො, ද්විත්තං. උච්චතෙ, උච්චන්තෙ. චුච්චතෙ, චුච්චන්තෙ. චුච්චති, චුච්චන්ති වා ඉච්චාදි. තථා චචතු, චුච්චතු. චචෙය්‍යා, චුච්චෙය්‍යා. අචචා, අචචවා, අචචු, අචචුචු. අචච, අචචො, අචචුත්ථ. අචච, අචචං, අචචමිහා. අචචුත්ථ ඉච්චාදි.

479. වචස්සජ්ජනනිමිති මකාරො ඔ.

වචඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස අකාරො ඔත්තමාපජ්ජනෙ අජ්ජනනිමිති විභත්තිමිති. අචොචි, අචොචුං. අචොචො, අචොචුත්ථ. අචොචිං, අචොචුමිහ, උකාරාගමො. අචොච, රස්සත්තං, අචොචු ඉච්චාදි. අචුච්චිත්ථ.

භවිස්සන්තිමිති සප්පච්චයග්ගහණෙන ස්සස්ස බාදෙසො, “ඛාඤ්ජනන්තස්සා”ති චත්තමානෙ “කො ඛෙ වා”ති ධාත්වන්තස්ස කාදෙසො, වක්ඛති, වක්ඛන්ති. වක්ඛසී, වක්ඛථ. වක්ඛාමි, වක්ඛාම ඉච්චාදි.

වස නිවාසෙ, වසති, වසන්ති.

කම්මෙ උත්තං, පුබ්බරූපත්තඤ්ච වුස්සති, වුස්සන්ති ඉච්චාදි. වසතු. වසෙය්‍යා. අවසි, වසි.

භවිස්සන්තියං ස්සස්ස ඡාදෙසො, ධාත්වන්තස්ස වකාරො ව, වච්ඡති, වච්ඡන්ති. වච්ඡසි, වච්ඡථ. වච්ඡාමි, වච්ඡාම.

වසිස්සති, වසිස්සන්ති. අවසිස්ස, අවසිස්සංසු.

තථා රුද අස්සුචිමොවනො, රොදති, රුච්ඡති. රොදිස්සති ඉච්චාදි.

කුස අක්කොසෙ, ආපුබ්බො ද්විත්තරස්සත්තානි, අප්පච්චයවුද්ධියො ව. අක්කොසති. අක්කොසතු.

අක්කොසෙය්‍යා.

“අන්තලොපො”ති වත්තතෙ, මණ්ඩුකගතියා “වා”ති ව.

480. කුසස්මා දී ච්ඡි.

කුස ඉච්චෙතස්මා ධාතුතො ඊවිහත්තිස්ස ච්ඡිආදෙසො හොති, ධාත්වන්තස්ස ලොපො ව. අක්කොච්ඡි මං,

අක්කොසි වා. අක්කොසිස්සති. අක්කොසිස්ස ඉච්චාදි.

වහ පාපුණතො, වහති, වහන්ති.

කම්මෙ අත්තනොපදෙ, යප්පච්චයෙ ව කතෙ —

“යෙ”ති වත්තතෙ.

481. හ විපරියයො ලො වා.

හකාරස්ස විපරියයො හොති යප්පච්චයෙ පරෙ, යප්පච්චයස්ස ව ලකාරො හොති වා. වචත්ථිතවිභාසත්ථොයං

වාසද්දො, තෙන “ගස්හති”තිආදිසු ලත්තං න හොති, නිමිත්තභූතස්ස යකාරස්සෙවෙනං ලත්තං, “වච්චස”ඉච්චාදිනා

උත්තං. වුස්සති, වුස්සති, වුස්සන්ති. වහතු, වුස්සතු. වහෙය්‍යා, වුස්සෙය්‍යා. අවහි, අවුස්සන්තං, අවහිත්ථ. අවහිස්සති,

වුස්සිස්සති. අවහිස්ස, අවුස්සිස්ස ඉච්චාදි.

ජර වයොහානිමිති.

482. ජරමරානං ජීරජියාමියා වා.

ජරමර ඉච්චෙතෙසං ධාතුනං ජීරජියාමියාදෙසා හොන්ති වා, සරලොපාදි. ජීරති, ජීරන්ති. ජීයාති, ජීයන්ති.

“ක්චවා”දිසුත්තෙන ඵකයකාරස්ස ක්චචි ලොපො හොති. ජීයති, ජීයන්ති.

කම්මෙ ජීරියති, ජීරියන්ති. ජීයියාති, ජීයියාන්ති. ජීරතු, ජීයාතු. ජීරෙය්‍යා, ජීයෙය්‍යා. අජීරි, ජීරි, ජීයි. ජීරිස්සති,

ජීයිස්සති. අජීරිස්ස, අජීයිස්ස.

මර පාණවාගෙ, මියාදෙසො, මියාති, මියාන්ති. මියති, මියන්ති වා. මරති, මරන්ති ඉච්චාදි.

දිස පෙක්ඛණෙ.

483. දිසස්ස පස්ස දිස්ස දක්ඛා වා.

දිසඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස පස්ස දිස්ස දක්ඛඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති වා. වචත්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො,

තෙන දිස්සාදෙසො කම්මති සබ්බධාතුකෙ ඵච. පස්සති, පස්සන්ති. දක්ඛති, දක්ඛන්ති.

කම්මති යකාරලොපො, දිස්සතෙ, දිස්සන්තෙ. දිස්සති, දිස්සන්ති. විපස්සියති, දක්ඛියති. පස්සතු, දක්ඛතු, දිස්සතු.

පස්සෙය්‍යා, දක්ඛෙය්‍යා, දිස්සෙය්‍යා.

භියාත්තතියං “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ධාතුඉකාරස්ස අත්තං, අද්දසා, අද්දස. කම්මති අදිස්ස.

තථා අපස්සි, පස්සි, අපස්සිංසු, පස්සිංසු. අපස්සි, පස්සි, අපස්සිත්ථ, පස්සිත්ථ. අපස්සිං, පස්සිං, අපස්සිමිහ, පස්සිමිහ. අද්දසි, දසි, අද්දසංසු, දසංසු. කම්මනි අදිස්සංසු. අද්දක්ඛි, අද්දක්ඛිංසු.

පස්සිස්සති, පස්සිස්සන්ති. “භවිස්සන්තිමිති ස්සස්ස වා”ති යොගවිභාගෙන ස්සස්ස ලොපො, ඉකාරාගමො ව, දක්ඛිති, දක්ඛින්ති. ලොපාභාවෙ දක්ඛිස්සති, දක්ඛිස්සන්ති. අපස්සිස්ස, අද්දක්ඛිස්ස ඉච්චාදි.

සද විසරණගතාචසානෙසු.

“සබ්බත්ථා”ති වත්තනෙ, මණ්ඩුකගතියා “ක්වච්චි”ති ව.

484. සදස්ස සිදත්තං.

සදඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සිදාදෙසො හොති සබ්බත්ථ විභත්තිප්පච්චයෙසු ක්වච්චි. සෙසං නෙය්‍යං. නිසිදති, නිසිදන්ති. භාවෙ නිසප්පනෙ, ඉධ ක්වච්චාධිකාරෙන සිදා-දෙසො න භවති. නිසිදතු. නිසිදෙ. නිසිදි. නිසිදිස්සති. නිසිදිස්ස ඉච්චාදි.

යජ දෙවපුජාසංගතිකරණදානෙසු. යජති, යජන්ති.

කම්මනි “යමිති”ති වත්තනෙ.

485. යජස්සාදිස්සි.

යජඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස ආදිස්ස යකාරස්ස ඉකාරාදෙසො හොති යජ්පච්චයෙ පරෙ, සරලොපො. ඉජ්ජනෙ මයා බුද්ධො. තථා යජතු, ඉජ්ජනං. යජෙ, ඉජ්ජෙථ. යජි, ඉජ්ජිත්ථ. යජිස්සති, ඉජ්ජිස්සනෙ. යජිස්ස, ඉජ්ජිස්සථ ඉච්චාදි.

වද වියත්තියං වාචායං, ත්‍යාද්‍යුප්පත්ති, අප්පච්චයො ව.

“වා”ති වත්තනෙ.

486. වදස්ස වජ්ජං.

වදඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සබ්බස්ස වජ්ජාදෙසො හොති වා සබ්බාසු විභත්තිසු. විභත්තාධිකාරත්තා චෙන්ථ සබ්බාසුති අත්ථනො සිද්ධං.

“වා”ති වත්තනෙ.

487. ලොපඤ්චෙත්තමකාරො.

භූවාදිතො පරො අප්පච්චයො එත්තමාපජ්ජනෙ, ලොපඤ්ච වා. විකරණකාරියවිධිප්පකරණතො චෙන්ථ අකාරොති අප්පච්චයො ගස්සති.

භූවාදිතො ජුහොත්‍යාදි-තො ව අප්පච්චයො පරො;
ලොපමාපජ්ජනෙ නාඤ්ඤො, වචන්ථිතවිභාසතොති.

අප්පච්චයස්ස එකාරො, සරලොපාදි, වජ්ජෙති, වදෙති, වදති, අන්තිමිති —

488. ක්වච්චි ධාතුච්භත්තිප්පච්චයානං දීඝවිපරිකාදෙසලොපාගමා ව.

ඉධ ධාත්වාධිකාරෙ ආබ්‍යානෙ, කිතකෙ ව අවිහිතලක්ඛණෙසු පයොගෙසු ක්වච්චි ධාතුනං, ත්‍යාදිච්භත්තිනං, ධාතුච්භිත්තිප්පච්චයානඤ්ච දීඝතබ්බිපරිකාදෙසලොපාගමඉච්චෙනාති කාරියාති ජිනවචනානුරූපතො භවන්ති. තත්ථ —

නාමිති රස්සො කියාදිනං, සංයොගෙ වඤ්ඤධාතුනං;
ආයුනං වා ච්භත්තිනං, මිභා, ස්සාන්තස්ස ව රස්සතා.

ගමිතො චජස්ස ඤ්ජො වාස්ස, ගමිස්සප්පතනිමිති ගා;

උවාගමො වා ත්ථම්හෙසු, ධාතුනං යම්හි දීඝතා.

එයොයායාසෙයායාමෙත්තඤ්ච, වා ස්සෙස්සෙත්තඤ්ච පාපුණො;
ඔකාරා අත්තමිත්තඤ්ච, ආත්ථා පජ්ජොන්ති වා ත්ථංථ.

තථා බුතොති අන්තිනං, අඋ වාහ ව ධාතුයා;
පරොක්ඛාය විහත්තිමිහි, අනඛ්භාසස්ස දීඝතා.

සංයොගන්තො අකාරෙත්ථ, විහත්තිජ්ජව්වයාදි තු;
ලොප මාපජ්ජතෙ නිව්ව-මෙකාරොකාරතො පරොති.

එකාරතො පරස්ස අන්තිඅකාරස්ස ලොපො, වජ්ජෙත්ති, වදෙත්ති, වදන්ති. වජ්ජෙසි, වදෙසි, වදසි, වජ්ජෙථ, වදෙථ, වදථ. වජ්ජෙමි, වජ්ජාමි, වදෙමි, වදාමි, වජ්ජෙම, වදෙම, වජ්ජාම, වදාම.

කම්මති වජ්ජියති, වජ්ජියන්ති. වජ්ජති, වජ්ජන්ති. වදියති වා. වජ්ජෙතු, වදෙතු, වදතු. වජ්ජෙ, වජ්ජෙයා, වදෙ, වදෙයා, වජ්ජෙයායුං, වදෙයායුං. වජ්ජෙයාසි, වජ්ජෙසි, වදෙයාසි. අවදි, වදි, වදිංසු. වදිස්සති, වදිස්සන්ති. අවදිස්ස ඉච්චාදි.

කමු පදවික්කෙපෙ, අජ්ජව්වයෙ කතෙ “ක්වචාදිවණ්ණානමෙකස්සරානං ද්වෙභාවො”ති ද්විත්තං, කවග්ගස්ස වචග්ගො.

අඛ්භාසග්ගහණමත්තග්ගහණං, වාග්ගහණඤ්ච වත්තතෙ.

489. නිග්ගහිතඤ්ච.

අඛ්භාසන්තෙ නිග්ගහිතඤ්චාගමො හොති වා. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, තෙන කමාදීනමෙවෙනං. වඬිකමති, වඬිකමන්ති ඉච්චාදි. කමති, කමන්ති ඉච්චාදි.

වල කම්පනෙ, වඤ්චලති, වලති.

වල දලනෙ, දද්දල්ලති.

කෙට්ඨන්තායං, අජ්ජව්වයෙ “ඔ, සරෙ, එ”ති ව අධිකිච්ච “තෙ ආවායා”ති යොගවිභාගෙන අකාරිතෙපි එකාරස්ස ආයාදෙසො, ක්කායති, ක්කායන්ති ඉච්චාදි, විසෙසව්ධානං.

අවුද්ධිකභූවාදිනයො.

තුද බ්‍යථනෙ, ත්‍යාද්‍යුජ්ජන්ති අජ්ජව්වයො, “අඤ්ඤෙසු වා”ති එත්ථානුවත්තිත වාග්ගහණෙන තුදාදීනං වුද්ධිඅභාවොව විසෙසො, තුදති, තුදන්ති. තුදසි, තුදථ. තුදාමි, තුදාම.

කම්මෙ “තස්ස වචග්ග”ඉච්චාදීනා සදකාරස්ස යජ්ජව්වයස්ස ජකාරො ද්විත්තං, තුජ්ජනෙ, තුජ්ජන්තෙ. තුජ්ජති, තුජ්ජන්ති, තුජ්ජරෙ වා. තථා තුදතු, තුදන්තු. තුදෙ, තුදෙයා, තුදෙයායුං. අතුදි, තුදිංසු. අතුදි, අතුදිත්ථ. අතුදිං, අතුදිමිහ. අතුජ්ජිත්ථ, අතුජ්ජි. තුදිස්සති. අතුදිස්ස ඉච්චාදි.

විස පවෙසනෙ පපුඛ්ඛො, සො ගාමං පවිසති, පවිසන්ති. පවිසසි, පවිසථ. පවිසාමි, පවිසාම.

කම්මෙ පවිසයානෙ, පවිසයාන්තෙ. පවිසයාති, පවිසයාන්ති. පවිස්සනෙ වා. තථා පවිසතු, පවිසන්තු. පවිසෙයා. පාවිසි, පවිසි, පාවෙක්ඛි පථවිං, “ක්වචි ධාතු”තිආදීනා අජ්ජතතිමිහි විසස්ස වෙක්ඛාදෙසො ව. පාවිසිංසු, පවිසිංසු.

කම්මෙ පාවිසිසිත්ථ, පවිසිසිත්ථ, පාවිසිසි, පවිසිසි. පවිසිස්සති, පවිසිස්සන්ති. පවිසිසිස්සනෙ, පවිසිස්සනෙ. පාවිසිස්ස. පාවිසිසිස්ස ඉච්චාදි.

නුද ඛෙපෙ, නුදති, නුදන්ති.

දිස අතිසජ්ජනෙ, උද්දිසති, උද්දිසන්ති.

ලිඛ ලෙඛනෙ, ලිඛනි, ලිඛන්ති.

ඵුස සම්ඵස්සෙ, ඵුසති, ඵුසන්ති ඉච්චාදි.

තුදාදිනසො.

හු, භු සත්තායං, ත්‍යාද්‍යුජ්ජන්ති “භුවාදිනො අ” ඉති අජ්ජච්චයො, “වා” ති අධිකිච්ච “ලොපඤ්චෙත්තමකාරො” ති භුවාදිනො පරස්ස අජ්ජච්චයස්ස ලොපො, “අඤ්ඤෙසු වා” ති වුද්ධි. සො හොති, තෙ හොන්ති, “ක්චචි ධාතු” ති ආදිනා පරසරස්ස ලොපො. හොසි, හොථ. හොමි, හොම. භාවෙ හුයතෙ.

තථා හොතු, හොන්තු. හොහි, අනකාරපරත්තා නිලොපො න භවති, හොථ. හොමි, හොම. භාවෙ හුයතං.

සත්තමීයං සරලොපාදි, හෙය්‍ය, හෙය්‍යං. හෙය්‍යාසි, හෙය්‍යාථ. හෙය්‍යාමි, හෙය්‍යාම. හෙය්‍යං වා. භාවෙ හුයෙථ.

නියාත්තනියං අජ්ජච්චයලොපෙ “ක්චචි ධාතු” ති ආදිනා හුධාතුස්ස උකාරස්ස උවාදෙසො. අහුවා, අහුවු, අහුවු. අහුව, අහුවො, අහුවන්ථ. අහුවං, අහුවම්හ. අහුවන්ථ, අහුවන්ථුං. අහුවසෙ, අහුවච්චිහං. අහුවිං, අහුවම්හසෙ. භාවෙ අහුයන්ථ.

අජ්ජනනිමිති “ක්චචි ධාතු” ති ආදිනා හුනො ඊච්ඡන්තිස්ස ලොපො රස්සත්තං, සො අහු, ලොපාභාවෙ “කරස්ස කාසත්තමජ්ජනනිමිති” ති ඵත්ථ “සත්තමජ්ජනනිමිති” ති යොගච්ඡාගෙන සාගමො, වුද්ධි, අහොසි, අහෙසුං, “ක්චචි ධාතු” ති ආදිනා ඔකාරස්සෙකාරො. අහවුං වා. අහොසි, අහොසිත්ථ. අහොසිං, අහුං, පරසරස්ස ලොපො, රස්සත්තඤ්ච, අහොසිම්හ, අහුම්හ, රස්සත්තං. භාවෙ අහුයින්ථ.

“හි ලොපං වා” ති ඉතො “ලොපො, වා” ති ච වත්තතෙ.

490. හොතිස්සරො’ හොහෙ හච්ඡස්සන්තිමිති ස්සස්ස ච.

හුඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස සරො ඵහ ඔහ ඵත්තමාපජ්ජතෙ හච්ඡස්සන්තිමිති ච්ඡන්තිමිති, ස්සස්ස ච ලොපො හොති වා. ඉකාරාගමො, සරලොපාදි.

හෙහිති, හෙහින්ති. හෙහිසි, හෙහිථ. හෙහාමි, හෙහාම. ලොපාභාවෙ – හෙහිස්සති, හෙහිස්සන්ති. හෙහිස්සසි, හෙහිස්සථ. හෙහිස්සාමි, හෙහිස්සාම. ඔහාදෙසෙ – හොහිති, හොහින්ති. හොහිසි, හොහිථ. හොහාමි, හොහාම. තථා හොහිස්සති, හොහිස්සන්ති. හොහිස්සසි, හොහිස්සථ. හොහිස්සාමි, හොහිස්සාම. ඵකාරාදෙසෙ – හෙති, හෙන්ති. හෙසි, හෙථ. හෙමි, හෙම. හෙස්සති, හෙස්සන්ති. හෙස්සසි, හෙස්සථ. හෙස්සාමි, හෙස්සාම. භාවෙ හුයිස්සතෙ.

කාලාතිපත්තියං අහච්ඡස්ස, අහච්ඡස්සංසු. අහුයිස්සථ ඉච්චාදි.

හු, භු සත්තායං, භු ඉතීධ අනුපුබ්බො, ත්‍යාද්‍යුජ්ජන්ති අජ්ජච්චයස්ස ලොපවුද්ධියො, අනුහොති, අනුහොන්ති. අනුහොසි, අනුහොථ. අනුහොමි, අනුහොම.

කම්මෙ අනුභුයති, අනුභුයන්ති. තථා අනුහොතු, අනුහොන්තු. අනුහොහි, අනුහොථ. අනුහොමි, අනුහොම. අනුභුයතු, අනුභුයන්තු. අනුහවෙ, අනුහවෙය්‍ය. අනුභුයෙය්‍ය. අනුහොසි, අනුහචි. අනුහොස්සති, අනුහොස්සන්ති. අනුහොස්සසි, අනුහොස්සථ. අනුහොස්සාමි, අනුහොස්සාම. අනුහච්ඡස්සති වා. අනුහොස්ස, අනුහච්ඡස්ස වා ඉච්චාදි.

සී සයෙ අජ්ජච්චයලොපො, වුද්ධි ච, සෙති, සෙන්ති. සෙසි, සෙථ. සෙමි, සෙම. සෙතෙ, සෙන්තෙ ඉච්චාදි.

අජ්ජච්චයලොපාභාවෙ –

“සරො” ති වත්තතෙ, ධාතුග්ගහණඤ්ච.

491. ඵ අය.

ඵකාරස්ස ධාතුවන්තස්ස සරෙ පරෙ අයාදෙසො හොති, සරලොපාදි. සයති, සයන්ති. සයසි, සයථ. සයාමි, සයාම.

කම්මෙ අතිපුබ්බො, “ක්වච්චි ධාත්වා”දිනා යම්හි රස්සසරස්ස ධාත්වන්තස්ස දිසො, අතිසියනෙ, අතිසියන්තෙ. අතිසියති, අතිසියන්ති. භාවෙ සියනෙ.

තථා සෙනු, සෙන්තු. සෙහි, සෙථ. සෙමි, සෙම. සයතු, සයන්තු. සය, සයාහි, සයථ. සයාමි, සයාම. සයනං, සයන්තං. සයස්සු, සයවිහො. සයෙ, සයාමසෙ. අතිසියනං, අතිසියන්තං. අතිසියතු, අතිසියන්තු. භාවෙ සියනං.

සයෙ, සයෙයා, සයෙය්‍යං. අතිසියෙයා. භාවෙ සියෙථ.

අසයි, සයි, අසයිංසු, සයිංසු, අසය්‍යං. සාගමෙ අතිසෙසි, අතිසෙසුං. කම්මෙ අච්චසිසිත්ථ, අච්චසිසි, අතිසිසි. භාවෙ සිසිත්ථ.

සයිස්සති, සයිස්සන්ති. ඉකාරාගමාභාවෙ සෙස්සති, සෙස්සන්ති. කම්මෙ අතිසිසිස්සථ, අතිසිසිස්සති. භාවෙ සිසිස්සනෙ.

අසයිස්සා, අසයිස්සංසු. කම්මෙ අච්චසිසිස්සථ ඉච්චාදි.

නී පාපුණනෙ, ද්විකම්මකොයං, අජං ගාමං නෙති, නෙත්ති. නෙසි, නෙථ. නෙමි, නෙම. ලොපාභාවෙ නයති, නයන්ති ඉච්චාදි. කම්මෙ නියනෙ ගාමං අපො දෙවදත්තෙන, නියරෙ, නියන්තෙ. නියති, නියන්ති.

තථා නෙතු, නයතු. නියනං, නියන්තං. නයෙ, නයෙයා. නියෙථ, නියෙයා. අනයි, නයි, අනයිංසු, නයිංසු. විනෙසි, විනෙසුං. අනිසිත්ථ, නිසිත්ථ. නයිස්සති, නෙස්සති. නයිස්සනෙ, නිසිස්සනෙ, නිසිස්සති. අනයිස්ස, අනිසිස්ස ඉච්චාදි.

යා ගතිනිවත්තිමිහි, “වා”ති වත්තනෙ.

492. යා තිට්ඨො.

යාඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස තිට්ඨාදෙසො හොති වා. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, අප්පච්චයලොපො. තිට්ඨති, තිට්ඨන්ති. යාති, යන්ති. ලොපාභාවෙ “ක්වච්චි ධාතු”තිආදිනා යාතො භකාරාගමො ච රස්සත්තං, සංපුබ්බො සණ්ඨහති, සණ්ඨහන්ති. එත්තෙ අධිට්ඨෙති, අධිට්ඨෙන්නි.

කම්මෙ –

493. යම්හි දාධා මා යා හා පා මහ මථාදිනම්.

භාවකම්මවිසයෙ යම්හි පච්චයෙ පරෙ දා ධා මා යා හාපා මහ මථ ඉච්චෙවමාදීනං ධාතුනං අන්තො ඊකාරමාපජ්ජනෙ, නිච්චත්ථොයමාරම්භො. උපට්ඨියති, උපට්ඨියන්ති. භකාරාගමෙ රස්සත්තං, ඊකාරාගමො ච, පතිට්ඨෙයති, පතිට්ඨෙයන්ති. භාවෙ ධියනෙ.

තථා තිට්ඨතු, තිට්ඨන්තු. යාතු, යන්තු. සණ්ඨහතු, සණ්ඨහන්තු. තිට්ඨෙ, තිට්ඨෙයා. සණ්ඨෙ, සණ්ඨෙයා, සණ්ඨෙය්‍යං. සණ්ඨහෙ, සණ්ඨහෙය්‍යං. අට්ඨාසි, අට්ඨංසු. සණ්ඨහි, සණ්ඨහිංසු. පතිට්ඨිස්සති, පතිට්ඨිස්සන්ති. යස්සති, යස්සන්ති. පතිට්ඨහිස්සති, පතිට්ඨහිස්සන්ති. පතිට්ඨිස්ස, පතිට්ඨිස්සංසු. පතිට්ඨහිස්ස, පතිට්ඨහිස්සංසු ඉච්චාදි.

පා පානෙ, “වා”ති වත්තනෙ.

494. පා පිබො.

පාඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස පිබාදෙසො හොති වා. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො.

පිබති. පිබතු. පිබෙයා. “ක්වච්චි ධාත්වා”දිනා ඛකාරස්ස වකාරො, පිවති, පිවන්ති. පාති, පාන්ති, පන්ති වා. පියනෙ, පියන්තෙ. පියති, පියන්ති. පිවතු. පිවෙයා. අපාසි, පිචි. පිචිස්සති. අපිචිස්ස ඉච්චාදි.

අස භුවි, විහන්තුප්පත්ති, අප්පච්චයලොපො, අස ඉතීධ –

“අසස්මා, අන්තලොපො”ති ව චත්තනෙ.

495. තිස්ස ත්ථිත්තං.

අසඉච්චෙනස්මා ධාතුම්භා පරස්ස තිස්ස විහත්තිස්ස ත්ථිත්තං හොති, ධාත්වන්තස්ස ලොපො ව. අත්ථි.

“වා”ති චත්තනෙ.

496. සබ්බත්ථාසස්සාදි ලොපො ව.

සබ්බත්ථ විහත්තිස්පච්චයෙසු ව අසඉච්චෙනාය ධාතුයා ආදිස්ස ලොපො හොති වා, වචන්ථිතවිභාසන්ථොයං වාසද්දො. සන්ති.

“අසස්මා, අන්තලොපො”ති ව අධිකාරො.

497. සිම්භි ව.

අසධාතුස්ස අන්තලොපො හොති සිම්භි විහත්තිම්භි ව. ත්වං අසි.

498. ථස්ස ත්ථත්තං.

අසඉච්චෙනාය ධාතුයා පරස්ස ථස්ස විහත්තිස්ස ත්ථත්තං හොති, ධාත්වන්තස්ස ලොපො ව. තුම්භෙ අත්ථ.

“වා”ති චත්තනෙ.

499. අසස්මා මිමානං මිහිම්භාන්තලොපො ව.

අසඉච්චෙනාය ධාතුයා පරාසං මි මඉච්චෙනාසං විහත්තිනං මිහිම්භඉච්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති වා, ධාත්වන්තස්ස ලොපො ව. අම්භි, අම්භ. අස්මි, අස්ම.

500. තුස්ස ත්ථුත්තං.

අසඉච්චෙනාය ධාතුයා පරස්ස තුස්ස විහත්තිස්ස ත්ථුත්තං හොති, ධාත්වන්තස්ස ලොපො ව. අත්ථු.
අසස්සාදිලොපො ව, සන්තු. ආහි, අත්ථ. අස්මි, අස්ම.

සත්තම්භං අසස්සාදිලොපො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා අසතො ඵයාඵයසුං විහත්තිනං ඉයාඉයුඤ්ච හොන්ති. සියා, සියුං.

ලොපාභාවෙ “ක්චචි ධාත්වා”දිනා අසතො ඵයාදිනං සධාත්වන්තානං ස්ස ස්සු ස්ස ස්සථ ස්සං ස්සාමආදෙසා හොන්ති.

ඵවමස්ස වචනියො, අස්සු. අස්ස, අස්සථ. අස්සං, අස්සාම.

අප්පනනියං අකාරාගමො, දිසො ව, ආසි, ආසිංසු, ආසුං. ආසි, ආසිත්ථ. ආසිං, ආසිම්භ.

“වා , අසස්සා”ති ව චත්තනෙ.

501. අසබ්බධාතුකෙ භූ.

අසස්සෙව ධාතුස්ස භූආදෙසො හොති වා අසබ්බධාතුකෙ. භවිස්සති, භවිස්සන්ති. අභවිස්ස, අභවිස්සංසු.

වාති කිමත්ථං? ආසුං.

බු වියත්තියං වාචායං, ත්‍යාද්‍යුප්පත්ති, අප්පච්චයලොපො ව.

“ක්වච්චි”නි වත්තතෙ.

502. බුතො ඊ තිමිහි.

බුඉච්චෙනාය ධාතුයා පරො ඊකාරාගමො හොති තිමිහි විහත්තිමිහි ක්වච්චි, වුද්ධිඅවාදෙසා, සරලොපාදි. බුච්චි, බුනි, “අඤ්ඤෙසු වා”නි සුත්තානුවත්තිතවාග්ගහණෙන බුධාතුස්ස ඛාඤ්ජනෙ වුද්ධි න හොති, ඛහුවචනෙ “කුලානම්ඤ්ඤා සරෙ වා”නි උභාරස්ස සරෙ උවාදෙසො, බුචන්ති. “ක්වච්චි ධාත්වා”දිනා බුතො තිඅන්තිනං වා අ උ ආදෙසා බුස්ස ආභාදෙසො ව.

ආහ, ආහු. බුසි, බුථ, බුමි, බුම, බුතෙ, බුචන්තෙ. බුසෙ, බුච්චිහෙ. බුචෙ, බුමිහෙ. බුතු, බුචන්තු. බුහි, බුථ. බුමි, බුම, බුතං, බුචන්තං. බුචෙ, බුචෙයා, බුචෙයාං. බුචෙයාසි, බුචෙයාථ. බුචෙයාමි, බුචෙයාමි. බුචෙථ, බුචෙරං. අබුචා, අබුචු.

පරොක්ඛායං “බුහුනමාහභවා පරොක්ඛාය”න්ති බුධාතුස්ස ආහආදෙසො, සරලොපාදි, සුපිනෙ කිර මාහ, තෙනාහු පොරාණා, ආහංසු වා ඉච්චාදි.

අජ්ජතනියං අබුචි, අබුචි, අබුචු. බුච්චිසති. අබුච්චිස ඉච්චාදි.

හන හිංසාගතිසු, තිමිහි ක්වච්චි අජ්ජච්චයලොපො, හන්ති, හනති, හනන්ති. හනසි, හනථ. හනාමි, හනාම.

කම්මෙ “තස්ස චචග්ග”ඉච්චාදිනා ඤත්තං, ද්විත්තඤ්ච, හඤ්ඤතෙ, හඤ්ඤන්තෙ, හඤ්ඤරෙ. හඤ්ඤති, හඤ්ඤන්ති. හනතු, හනන්තු. හනෙයා.

“හනස්සා”නි වත්තතෙ.

503. වධො වා සබ්බත්ථ.

හනඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස වධාදෙසො හොති වා සබ්බත්ථ විහත්තිජ්ජච්චයෙසු, වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො. වධෙති. වධියති. වධෙතු. වධියතු. වධෙයා. අවධි, අවධිංසු. අහනි, අහනිංසු. වධිස්සති, හනිස්සති. ඛාදෙසෙ පටිහඬිඛාමි, පටිහනිස්සාමි. අවධිස්ස, අහනිස්ස ඉච්චාදි.

හුවාදිනායො.

හු ආනාදනහඛ්‍යජ්ජදානෙසු, ක්‍යාදුජ්ජන්ති, අජ්ජච්චයො ව, “ක්වච්චාදිචණ්ණානමෙකස්සරානං ද්වෙභාවො”නි ද්විත්තං, “පුබ්බොඛ්භාසො”නි අඛ්භාසසඤ්ඤා.

“අඛ්භාසෙ”නි වත්තතෙ.

504. හස්ස ජො.

හකාරස්ස අඛ්භාසෙ වත්තමානස්ස ජො හොති. “ලොපඤ්චෙත්ත මකාරො”නි අජ්ජච්චයලොපො, වුද්ධි. ජුහොති.

ලොපාභාවෙ “කුලානං, සරෙ”නි ව වත්තමානෙ –

505. යචකාරා ව.

කුලසඤ්ඤානං ඉචණ්ණවණ්ණානං යකාරචකාරාදෙසා හොන්ති සරෙ පරෙති අපදන්තස්ස උකාරස්ස චකාරො.

ජුභ්වති, ජුහොති, ජුභ්වන්ති, ජුහොන්ති. ජුභ්වසි, ජුහොසි, ජුභ්වථ, ජුහොථ. ජුභ්වාමි, ජුහොමි, ජුභ්වාම, ජුහොම.

කම්මෙ “ක්වච්චි ධාතු”නිආදිනා දිසො, හුයතෙ, හුයන්තෙ. හුයති, හුයන්ති.

තථා ජුහොතු, ජුහොන්තු, ජුභ්වන්තු වා. ජුහෙ, ජුහෙයා, ජුහෙයාං. අජුභ්වි, අජුභ්වු. අජුහොසි, අජුහොසුං. අහුයිත්ථ අග්ගි. ජුහිස්සති, ජුහිස්සන්ති. ජුහොස්සති, ජුහොස්සන්ති වා. අජුහිස්ස, අජුහිස්සංසු ඉච්චාදි.

හා වාගෙ, පුරෙ විය ද්වෙභාවජාදෙස අප්පච්චයලොපා.

“අබ්භාසෙ”ති වත්තනෙ.

506. රස්සො.

අබ්භාසෙ වත්තමානස්ස සරස්ස රස්සො හොති.

ජහාති, ජහන්ති. ජහාසි, ජහාථ. ජහාමි, ජහාම.

කම්මෙ “යම්හි දාධාමායාහාපාමහමථාදිනම්”ති ධාත්වත්තස්ස ඊකාරො. හියනෙ, හියන්තෙ, හියරෙ. හියති, හියන්ති.

තථා ජහාතු, ජහන්තු. ජහෙ, ජහෙයා, ජහෙයායු. හියෙථ, හියෙයා. අජහාසි, අජහිංසු, අජහාසුං. පජහි, පජහිංසු, පජහංසු, පජහුං. කම්මෙ පජහිධිත්ථ, පජහිධි. පජහිස්සති, පජහිස්සන්ති. හිධිස්සති, හිධිස්සන්ති. පජහිස්ස, පජහිස්සංසු ඉච්චාදි.

දා දානෙ, ක්‍යාද්‍යුජ්ජත්ති, ද්වෙභාවරස්සත්තාති, අප්පච්චයස්ස ලොපො, දදාති, දදන්ති. දදාසි, දදාථ. දදාමි, දදාම.

ද්විත්තාභාවෙ මණ්ඩුකගතියා “වා”ති වත්තනෙ.

507. දාධාතුස්ස දජ්ජං.

දාඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස සබ්බස්ස දජ්ජාදෙසො හොති වා, වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, අප්පච්චයලොපො. දජ්ජති, දජ්ජන්ති. දජ්ජසි, දජ්ජථ. දජ්ජාමි, දජ්ජාම. දජ්ජාදෙසාභාවෙ “ලොපඤ්චෙත්තමකාරො”ති අප්පච්චයස්ස ඵකාරො, දානං දෙති, දෙන්ති. දෙසි, දෙථ.

“වා”ති වත්තනෙ.

508. දාදන්තස්සං මිමෙසු.

දාඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස අන්තස්ස අං හොති වා මිමඉච්චෙතෙසු පරෙසු, නිග්ගහිතස්ස වග්ගන්තත්තං. දම්මි, දම්ම. දෙම්, දෙම.

කම්මෙ “යම්හි දාධා”ඉච්චාදිනා ඊකාරො, දියනෙ, දියන්තෙ. දියති, දියන්ති. දියානෙ, දියාන්තෙ. දියාති, දියාන්ති වා ඉච්චාදි.

දදාතු , දදන්තු. දදාහි, දදාථ. දදාමි, දදාම. දදනං, දදන්තං. දදස්සු, දදච්චො. දදෙ, දදාමසෙ. දජ්ජතු, දජ්ජන්තු ඉච්චාදි. දෙතු, දෙන්තු. දෙහි, දෙථ. දෙමි, දෙම. කම්මෙ දියනං, දියන්තං. දියතු, දියන්තු.

සත්තම්මියං දදෙ, දදෙයා, දදෙයායු. දදෙයාසි, දදෙයාථ. දදෙයාමි, දදෙයාම. දදෙථ, දදෙරං. දදෙථො, දදෙයාච්චො. දදෙයාං, දදෙයාමිහෙ. දජ්ජෙ, දජ්ජෙයා.

“ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ඵයාස්සාත්තඤ්ච, දජ්ජා, දජ්ජුං, දජ්ජෙයායු. දජ්ජෙයාසි, දජ්ජෙයාථ. දජ්ජං, ඵයාමිස්ස අමාදෙසො ව, දජ්ජෙයාමි, දජ්ජෙයාම. ද්විත්තාභාවෙ දෙයා, දෙයායු. දෙයාසි, දෙයාථ. දියෙථ, දියෙයා.

හියාත්තනියං අදදා, අදදු. අදදො, අදදන්ථ. අදදං, අදදම්හ. අදදන්ථ, අදදම්හසෙ. කම්මෙ අදිධිත්ථ.

අජ්ජනනිමිහි අදදි, අදදිංසු, අදදුං. අදජ්ජි, අදජ්ජිංසු. අදාසි, අදංසු. අදාසි, අදො, අදිත්ථ. අදාසිං, අදාසිමිහ, අදම්හ. අදාදානං පුරින්දදො. කම්මෙ අදිධිත්ථ, අදියි.

භවිස්සන්තියං ඉකාරාගමො, සරලොපාදි, දදිස්සති, දදිස්සන්ති. දජ්ජිස්සති, දජ්ජිස්සන්ති. රස්සත්තං, දස්සති, දස්සන්ති. දස්සසි, දස්සථ. දස්සාමි, දස්සාම. දස්සනෙ. දිධිස්සනෙ, දිධිස්සති.

කාලාතිපත්තියං අදදිස්ස, අදජ්ජිස්ස, අදජ්ජිස්සා, අදස්ස, අදස්සා, අදස්සංසු. අදිධිස්සථ, අදිධිස්ස ඉච්චාදි.

ධා ධාරණෙ, පුරෙ විය විභත්තුප්පත්ති, ද්විත්තරස්සත්තානි, අප්පච්චයලොපො ව, “දුතියවතුත්ථානං පයමතනියා”ති ධකාරස්ස දකාරො, දධානි, දධන්ති. අපිපුබ්බො තස්ස “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා අකාරලොපො, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා ධකාරස්ස භකාරො, රස්සත්තඤ්ච, ද්වාරං පිදහති, පිදහන්ති. ද්වෙභාවාභාවෙ නිධිං නිධෙති, නිධෙත්ති.

කම්මෙ ධියතෙ, ධියති, පිධියතෙ, පිධියති.

තථා දධාතු, පිදහතු, නිධෙතු, නිධෙත්තු. දධෙ, දධෙයා, පිදහෙ, පිදහෙයා, නිධෙ, නිධෙයා. දධාසි, පිදහි. ධස්සති, පිදහිස්සති, පරිදහෙස්සති. අධස්ස, පිදහිස්ස ඉච්චාදි.

ජුභොත්තාදිනායො.

අවුද්ධිකා තුදාදි ව, හුවාදි ව තථාපරො;
ජුභොත්තාදි වතුද්ධෙවං, ඤෙයා හුවාදෙයො ඉධ.

භුවාදිගණො.

රුධාදිගණ

රුධ ආවරණෙ, පුරෙ විය ධාතුසඤ්ඤාදිම්භි කතෙ විභත්තුප්පත්ති.

“අ”ඉති වත්තතෙ.

509. රුධාදිතො නිග්ගහිතපුබ්බඤ්ච.

වතුප්පදම්ඤං. රුධඉච්චෙවමාදිතො ධාතුගණතො අප්පච්චයො හොති කත්තරි විභත්තිප්පච්චයෙසු, නිග්ගහිතඤ්ච තතො පුබ්බං හුත්වා ආගමො හොති, තඤ්ච නිග්ගහිතං පකතියා සරානුගතත්තා ධාතුස්සරතො පරං හොති. චසද්දෙන ඉර්ථම්පච්චයා ව, නිග්ගහිතස්ස වග්ගන්තත්තං. ඉධ සංයොගන්තත්තා න වුද්ධි හොති, තදාගමස්ස තග්ගහණෙන ගහණතො.

සො මග්ගං රුන්ධති, රුන්ධන්ති. රුන්ධසි, රුන්ධථ. රුන්ධාමි, රුන්ධාම. රුන්ධතෙ, රුන්ධන්තෙ ඉච්චාදි, ඉකාරාදිප්පච්චයෙසු පන රුන්ධිති, රුන්ධිති, රුන්ධෙති, රුන්ධොතිනිපි හොති.

කම්මෙ නිපුබ්බො යප්පච්චයස්ස “තස්ස චවග්ග”ඉච්චාදිනා සධාත්වන්තස්ස ඤකාරෙ කතෙ “චග්ගෙ සොසා”තිආදිනා ද්විත්තං, මග්ගො නිරුප්ඤ්ඤතෙ තෙන, නිරුප්ඤ්ඤන්තෙ. පරස්සපදත්තෙ නිරුප්ඤ්ඤති, නිරුප්ඤ්ඤන්ති. නිරුප්ඤ්ඤසි, නිරුප්ඤ්ඤථ. නිරුප්ඤ්ඤාමි, නිරුප්ඤ්ඤාම.

රුන්ධතු, රුන්ධන්තු. රුන්ධාහි, රුන්ධථ. රුන්ධාමි, රුන්ධාම. රුන්ධනං, රුන්ධන්තං. රුන්ධස්සු, රුන්ධවිහො. රුන්ධෙ, රුන්ධාමසෙ. නිරුප්ඤ්ඤනං, නිරුප්ඤ්ඤන්තං. නිරුප්ඤ්ඤතු, නිරුප්ඤ්ඤන්තු. රුන්ධෙ, රුන්ධෙයා, රුන්ධෙයා. රුන්ධෙථ, රුන්ධෙරං. නිරුප්ඤ්ඤථ, නිරුප්ඤ්ඤයා ඉච්චාදි. රුන්ධි, රුන්ධිංසු. අරුන්ධි, නිරුප්ඤ්ඤන්ථ. නිරුප්ඤ්ඤි, නිරුප්ඤ්ඤිංසු. රුන්ධස්සති, රුන්ධස්සන්ති. නිරුප්ඤ්ඤස්සතෙ, නිරුප්ඤ්ඤස්සන්තෙ. නිරුප්ඤ්ඤස්සති, නිරුප්ඤ්ඤස්සන්ති. අරුන්ධස්ස, අරුන්ධස්සංසු. නිරුප්ඤ්ඤස්සථ, නිරුප්ඤ්ඤස්ස ඉච්චාදි.

ඡිදි ද්විධාකරණෙ, ඡින්දති, ඡින්දන්ති. කම්මෙ ඡිප්පතෙ, ඡිප්පන්තෙ. ඡිප්පති, ඡිප්පන්ති. තථා ඡින්දතු, ඡින්දන්තු. ඡිප්පතු, ඡිප්පන්තු. ඡින්දෙ, ඡින්දෙයා. ඡිප්පෙයා. අඡින්දි, ඡින්දි, ඡින්දිංසු. අඡිප්පන්ථ, ඡිප්පි. ඡින්දිස්සති, ඡින්දිස්සන්ති. ස්සස්ස ඡාදෙසෙ – ඡෙවිජති, ඡෙවිජන්ති. ඡෙවිජිති වා. කම්මෙ ඡිප්පිස්සතෙ, ඡිප්පිස්සන්තෙ. ඡිප්පිස්සති, ඡිප්පිස්සන්ති. අඡින්දිස්ස, අඡිප්පිස්ස ඉච්චාදි.

භිදි විදාරණෙ, භින්දති, භින්දන්ති ඉච්චාදි.

යුජ යොගෙ, යුඤ්ජති, යුඤ්ජන්ති. යුජ්ජතෙ, යුජ්ජන්තෙ. යුජ්ජති, යුජ්ජන්ති. යුඤ්ජතු. යුජ්ජනං. යුඤ්ජෙ. යුජ්ජෙථ. අයුඤ්ජි, අයුඤ්ජිංසු. අයුජ්ජන්ථ, අයුජ්ජි. යුඤ්ජිස්සති, යුඤ්ජිස්සන්ති. යුජ්ජිස්සතෙ, යුජ්ජිස්සන්තෙ. යුජ්ජිස්සති, යුජ්ජිස්සන්ති. අයුඤ්ජිස්ස, අයුජ්ජිස්සථ, අයුජ්ජිස්ස ඉච්චාදි.

භුජ පාලනඛාවහරණෙසු, භුඤ්ජති, භුඤ්ජන්ති ඉච්චාදි.

හවිස්සන්තියං “කරස්ස සප්පච්චයස්ස කාහො”ති සුත්තෙ සප්පච්චයග්ගහණෙන භුජනො ස්සස්ස ඛාදෙසො, “කො ඛෙ වා”ති ධාත්වන්තස්ස කකාරො, වුද්ධි, හොක්ඛති, හොක්ඛන්ති. හොක්ඛසි, හොක්ඛථ. හොක්ඛාමි, හොක්ඛාම. ඛාදෙසාභාවෙ භුඤ්ජිස්සති, භුඤ්ජිස්සන්ති ඉච්චාදි.

මුච මොචනෙ, මුඤ්චති, මුඤ්චන්ති. මුච්චනෙ, මුච්චන්තෙ. මුඤ්චතු, මුඤ්චන්තු. මුච්චනං, මුච්චන්තං. මුඤ්චෙ, මුඤ්චෙයා, මුඤ්චෙයාපුං. මුච්චෙථ, මුච්චෙරං. අමුඤ්චි, අමුඤ්චිංසු. අමුච්චිත්ථ. මොක්ඛති, මොක්ඛන්ති. මුඤ්චිස්සති, මුඤ්චිස්සන්ති. මුච්චිස්සනෙ, මුච්චිස්සන්තෙ. අමුඤ්චිස්ස, අමුච්චිස්සථ ඉච්චාදි.

රුධාදිගණො.

දිවාදිගණ

දිවු කිළාචිජිගිසාඛ්‍යාවහාරජුතිජුතිකන්තිගතිසු. පුරෙ විය ධාත්වන්තලොපවිහන්තුජපත්තියො.

510. දිවාදිනො යො.

දිවාදිනො ධාතුගණනො යප්පච්චයො හොති කත්තරි විහිතෙසු විහන්තිජ්ජච්චයෙසු.

“යග්ගහණං, වචග්ග යකාර වකාරත්තං සධාත්වන්තස්ස, පුබ්බරූප”න්ති ව වත්තනෙ.

511. තථා කත්තරි ව.

යථා භාවකම්මෙසු යප්පච්චයස්සාදෙසො හොති, තථා කත්තරිපි යප්පච්චයස්ස සධාත්වන්තස්ස වචග්ග යකාරවකාරාදෙසො, පුබ්බරූපඤ්ච කාතබ්බානීති ධාත්වන්තස්ස වකාරත්තා සහ තෙන යකාරස්ස වකාරෙ කතෙ ද්විභාවො, “දො ධස්ස වා”ති ඵත්ථ වග්ගහණෙන “බො වස්සා”ති චුත්තත්තා වකාරද්වයස්ස බකාරද්වයං, දිබ්බති, දිබ්බන්ති. දිබ්බසි, දිබ්බථ. දිබ්බාමි, දිබ්බාම.

කම්මෙ දිබ්බනෙ, දිබ්බන්තෙ. දිබ්බති, දිබ්බන්ති. දිබ්බතු. දිබ්බනං. දිබ්බෙ. දිබ්බෙථ. අදිබ්බි. අදිබ්බිත්ථ. දිබ්බිස්සති. දිබ්බිස්සනෙ. අදිබ්බිස්ස ඉච්චාදි.

සිවු තත්තසන්තානෙ, සිබ්බති, සිබ්බන්ති. සිබ්බතු. සිබ්බෙයා. අසිබ්බි, සිබ්බි. සිබ්බිස්සති. අසිබ්බිස්ස ඉච්චාදි.

පද ගතිමිහි, උපුබ්බො ද්විත්තං, “තථා කත්තරි වා”ති සධාත්වන්තස්ස යකාරස්ස ජකාරො, ද්විත්තඤ්ච.

උප්පජ්ජති, උප්පජ්ජන්ති. උප්පජ්ජනෙ, උප්පජ්ජන්තෙ, උප්පජ්ජරෙ.

කම්මෙ පට්පජ්ජනෙ, පට්පජ්ජන්තෙ. පට්පජ්ජති, පට්පජ්ජන්ති. භාවෙ උප්පජ්ජනෙ තයා.

තථා උප්පජ්ජතු. උප්පජ්ජෙයා. උදපජ්ජා. උදපජ්ජථ. උදපාදි, උප්පජ්ජී. උප්පජ්ජිත්ථ. උප්පජ්ජිස්සති. උප්පජ්ජිස්ස, උප්පජ්ජිස්සා ඉච්චාදි.

බුධ අවගමනෙ, යප්පච්චයපරත්තා න වුද්ධි, කුකාරාදෙසොව විසෙසො, ධම්මං බුජ්ඣති, බුජ්ඣන්ති. බුජ්ඣනෙ, බුජ්ඣන්තෙ, බුජ්ඣරෙ වා.

කම්මෙ බුජ්ඣනෙ මයා ධම්මො, බුජ්ඣන්තෙ. බුජ්ඣති, බුජ්ඣන්ති. බුජ්ඣතු. බුජ්ඣෙයා. අබුජ්ඣි. අබුජ්ඣිත්ථ. බුජ්ඣිස්සති. අබුජ්ඣිස්ස.

යුධ සම්පහාරෙ, යුජ්ඣති, යුජ්ඣන්ති.

කුධ කොපෙ, කුජ්ඣති, කුජ්ඣන්ති.

විධ තාළනෙ, විජ්ඣති, විජ්ඣන්ති ඉච්චාදි.

නහ බන්ධනෙ, “හ විපරියයො”ති යොගවිභාගෙන විපරියයො. සන්තය්හති, සන්තය්හන්ති ඉච්චාදි.

මන ඤාණෙ, ඤාදෙසොව විසෙසො, මඤ්ඤති, මඤ්ඤන්ති ඉච්චාදි.

දා ආදානෙ, සංආපුබ්බො “ක්වචි ධාතු” තිආදිනා යම්හි ධාත්වන්තස්ස ඉකාරො, සීලං සමාදියති, සමාදියන්ති ඉච්චාදි.

තුස පිතිම්හි, යප්පච්චයස්ස පුබ්බරූපත්තං, තුස්සති, තුස්සන්ති ඉච්චාදි.

තථා සමු උපසමෙ, සම්මති, සම්මන්ති.

කුප කොපෙ, කුප්පති, කුප්පන්ති.

ජනජනනෙ, “ජනාදීනමා තිම්හි වා” ති එත්ථ “ජනාදීනමා” ති යොගවිභාගෙන යම්හි ධාත්වන්තස්ස ආකාරො. ජායති, ජායන්ති. ජායනෙ, ජායන්තෙ.

කම්මෙ ජනීයති, ජනීයන්ති. ජායතු. ජායෙයා. අජායි, අජනි. ජායිස්සති, ජනිස්සති. අජායිස්ස, අජනිස්ස ඉච්චාදි.

දිවාදිගණො.

ස්වාදිගණ

සු සවණෙ, පුරෙ විය විහත්තුප්පත්ති.

512. ස්වාදිනො ණුණාඋණා ව.

සුඉච්චෙවමාදිනො ධාතුගණනො ණු ණාඋණාඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති කත්තරි විහිතෙසු විහත්තිප්පච්චයෙසු. “අඤ්ඤෙසු වා” ති එත්ථ වග්ගහණෙන ණුප්පච්චයස්ස වුද්ධි. තත්ථෙව්වානුවත්තිතවාග්ගහණෙන ස්වාදීනං ණුණාදීසු න වුද්ධි.

ධම්මං සුණොති, සරලොපාදි, සුණන්ති. සුණොසි, සුණොථ. සුණොමි, සුණොම. ණාපච්චයෙ සුණාති, සුණන්ති. සුණාසි, “ක්වචි ධාතු” තිආදිනා රස්සත්තං, සුණසි, සුණොථ, සුණථ. සුණාමි, සුණාම.

කම්මෙ යප්පච්චයෙ “ක්වචි ධාතු” තිආදිනා දිසො, සුයනෙ, සුයන්තෙ. සුයති, සුයන්ති. ද්විත්තෙ රස්සත්තං, සුයාති, සුයාන්ති. සුයාති, සුයාන්ති වා.

සුණොතු, සුණන්තු. සුණොහි, සුණොථ. සුණොමි, සුණොම. සුණාතු, සුණන්තු. සුණ, සුණාහි, සුණාථ. සුණාමි, සුණාම. සුණනං, සුණන්තං. සුණස්සු, සුණවිහො. සුණෙ, සුණාමසෙ. කම්මෙ සුයනං, සුයන්තං. සුයතු, සුයන්තු.

සුණෙ, සුණෙයා, සුණෙයායුං. සුණෙයාසි, සුණෙයාථ. සුණෙයාමි, සුණෙයාම. සුණෙථ, සුණෙරං. සුණෙථො, සුණෙයාචිහො. සුණෙයාං, සුණෙයාමිහෙ. සුයෙථ, සුයෙයා.

අසුණි, සුණි, අසුණිංසු, සුණිංසු. අසුණි, අසුණිත්ථ. අසුණිං, සුණිං, අසුණිමිහ, සුණිමිහ. අසුණිත්ථ, සුණිත්ථ. ණාපච්චයලොපො, වුද්ධි, සස්ස ද්විතාටො, සාගමො, අස්සොසි, අස්සොසිංසු, පච්චස්සොසුං. අස්සොසි, අස්සොසිත්ථ. අස්සොසිං, අස්සොසිමිහ, අස්සොසිමිහා වා, අස්සොසිත්ථ. අසුයිත්ථ, අස්සුයි.

සරලොපාදි, සුණිස්සති, සුණිස්සන්ති. සුණිස්සසි, සුණිස්සථ. සුණිස්සාමි, සුණිස්සාම. සුණිස්සනෙ, සුණිස්සන්තෙ. සුණිස්සසෙ, සුණිස්සවිහෙ. සුණිස්සං, සුණිස්සාමිහෙ. ණාපච්චයලොපො, වුද්ධි, සොස්සති, සොස්සන්ති. සොස්සසි, සොස්සථ. සොස්සාමි, සොස්සාම. සොස්සනෙ. සුයිස්සනෙ, සුයිස්සති. අසුණිස්ස. අසුයිස්ස ඉච්චාදි.

හි ගතිම්හි, පපුබ්බො ණාපච්චයො, පහිණාති, පහිණති වා, පහිණන්ති. පහිණාතු, පහිණන්තු. පහිණෙයා. පහිණි, දුතං පාහෙසි. පහිණිස්සති. පහිණිස්ස ඉච්චාදි.

වු සංවරණෙ, ආවුණාති, ආවුණන්ති ඉච්චාදි.

මි පක්ඛෙපෙ, “ක්වචි ධාතු” තිආදිනා ණස්ස නත්තං, මිනොති, මිනන්ති ඉච්චාදි.

අප පාපුණනෙ, පපුබ්බො සරලොපෙ “දීඝ”න්ති දීඝො, උණාපච්චයො, සම්පත්තිං පාපුණාති, පාපුණන්ති. පාපුණාසි, පාපුණාථ. පාපුණාමි, පාපුණාම.

කම්මෙ පාපියති, පාපියන්ති. තථා පාපුණාතු. පාපියතු. පාපුණෙ, පාපුණෙයා. පාපියෙයා. පාපුණි, පාපුණිංසු. පාපිසි. පාපුණිස්සති. පාපිසිස්සති. පාපුණිස්ස. පාපිසිස්ස ඉච්චාදි.

සක සත්තිම්හි, ද්විභාවො, සක්කුණාති, සක්කුණන්ති. භාවෙ “පුබ්බරූපඤ්චා”ති පුබ්බරූපත්තං, සක්කතෙ තයා, සක්කති වා, සක්කුණාතු. සක්කුණෙයා. “ක්වච්චි ධාතු”තිආදිනා සකත්තස්ස බාදෙසො අප්පත්තාදිම්හි, අසක්ඛි, සක්ඛි, අසක්ඛිංසු, සක්ඛිංසු. සක්ඛිස්සති, සක්ඛිස්සන්ති. අසක්ඛිස්ස, අසක්ඛිස්සංසු ඉච්චාදි.

ස්වාදිගණො.

කියාදිගණ

කී දබ්බච්චිමයෙ, වීපුබ්බො ද්විත්තං, පුරෙ විය විභත්තුප්පත්ති.

513. කියාදිතො නා.

කීඉච්චෙච මාදිතො ධාතුගණතො නාපච්චයො හොති කත්තරි. නාපරත්තා න වුද්ධි, “ක්වච්චි ධාතු”තිආදිනා කියාදිනං නාමිති රස්සත්තං, කීතො නාපච්චයනකාරස්ස ණත්තඤ්ච.

භණ්ඩං වික්කිණාති, වික්කිණන්ති. වික්කියති, වික්කියන්ති. වික්කිණාතු, වික්කිණන්තු. වික්කියතු, වික්කියන්තු. වික්කිණෙ, වික්කිණෙයා. වික්කියෙයා, වික්කියෙයාං. අවික්කිණි, වික්කිණි. වික්කියිත්ථ, වික්කියි. වික්කිණිස්සති, වික්කිණිස්සන්ති. වික්කියිස්සති, වික්කියිස්සන්ති. අවික්කිණිස්ස, අවික්කිණිස්සංසු. වික්කියිස්ස, වික්කියිස්සංසු ඉච්චාදි.

ජී ජයෙ, කිලෙසෙ ජීනාති, ජීනන්ති. ජීයති, ජීයන්ති. ඵලං ජීනාතු. ජීයතු. ජීනෙයා. ජීයෙයා. අජීනි, ජීනි, අජීනිංසු, ජීනිංසු. අජෙසි, අජෙසුං. අජීනිත්ථ. අජීයිත්ථ, අජීයි. ජීනිස්සති, ජීනිස්සන්ති. විජෙස්සති, විජෙස්සන්ති. ජීයිස්සති, ජීයිස්සන්ති. අජීනිස්ස. අජීයිස්ස ඉච්චාදි.

තථා වී වයෙ, විනාති, විනන්ති ඉච්චාදි.

ඤා අවබොධනෙ නාපච්චයො.

“වා”ති වත්තතෙ.

514. ඤාස්ස ජා ජං නා.

ඤාඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස ජා ජං නාඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති වා.

ජාදෙසො නාමිති ජං ඤාමිති, නාභාවො තිම්හි ඵවිධ;
වචන්ථිතවිභාසත්ථ-වාසද්දස්සානුවත්තනා;
ධම්මං විජානාති, විනායති වා, විජානන්ති.

කම්මෙ විඤ්ඤායති, විඤ්ඤායන්ති. ඉවණ්ණාගමෙ පුබ්බලොපො, “ක්වච්චි ධාතු”තිආදිනා ඵකාරො, ද්විත්තඤ්ච, ඔඤ්ඤායති, ඔඤ්ඤායන්ති. විජානාතු, විජානන්තු, රස්සත්තං. විජාන, විජානාහි, විජානාථ. විජානාමි, විජානාම. විජානතං, විජානන්තං. විජානස්සු. විඤ්ඤායතු, විඤ්ඤායන්තු.

515. ඵයාස්ස ඤාතො ඉයා ඤා වා.

ඵයාස්ස විභත්තිස්ස ඤාඉච්චෙතාය ධාතුයා පරස්ස ඉයා ඤාඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති වා, සරලොපාදි. විජානියා.

ඤාදෙසෙ ඤාස්ස ජංආදෙසො.

“ඤාතො, වා”ති ව වත්තතෙ.

516. නාස්ස ලොපො යකාරත්තං.

ඤාඉච්චෙනාය ධාතුයා පරස්ස නාපච්චයස්ස ලොපො හොති වා, යකාරත්තඤ්ච, චචත්ථිතච්චාසත්ථොයං වාසද්දො. තෙන –

ඤාමිති නිච්චඤ්ච නාලොපො,
ච්චාසාප්පතනාදිසු;
අඤ්ඤත්ථ න ච හොතායං,
නාතො තිමිති යකාරතා.

නිග්ගහීතස්ස වග්ගන්තත්තං, විජඤ්ඤා, විජානෙයා, විජානෙය්‍යං. විජානෙයාසි, විජානෙයාථ.
විජානෙයාමි, විජානෙයාම, විජානෙමු වා. විජානෙථ. විඤ්ඤායෙයා, විඤ්ඤායෙය්‍යං.

සමජානි, සඤ්ජානි, සඤ්ජානිංසු. නාලොපෙ අඤ්ඤාසි, අඤ්ඤාසුං. විජානිත්ථ. විඤ්ඤායිත්ථ. පඤ්ඤායි,
පඤ්ඤායිංසු. විජානිස්සති, විජානිස්සන්ති. ඤස්සති, ඤස්සන්ති. විඤ්ඤායිස්සතෙ, විඤ්ඤායිස්සන්තෙ.
පඤ්ඤායිස්සති, පඤ්ඤායිස්සන්ති. “ක්චචි ධාතු” ත්ථාදිනා ස්සස්ස හි ච, පඤ්ඤායිහිති, පඤ්ඤායිහිත්ති.
අජානිස්ස. අජානිස්සථ. අඤ්ඤායිස්සථ, අඤ්ඤායිස්ස ඉච්චාදි.

මා මානෙ, “ක්චචි ධාතු” ත්ථාදිනා මාන්තස්ස ඉකාරො, මිනාති, මිනන්ති. කම්මෙ මීයති, මීයන්ති ඉච්චාදි.

ලු ඡෙදනෙ, නාමිති රස්සත්තං, ලුනාති, ලුනන්ති. ලුයති, ලුයන්ති ඉච්චාදි.

ධු කම්පනෙ, ධුනාති, ධුනන්ති. ධුයති, ධුයන්ති ඉච්චාදි.

ගහ උපාදානෙ, නාමිති සම්පත්තෙ –

517. ගහාදිතොප්පණ්ණා.

ගහඉච්චෙවමාදිතො ධාතුතො ප්ප ණ්ණාඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති කත්තරි. ආදිසද්දොයං පකාරො.

“ගහස්සා” ති වත්තතෙ.

518. හලොපො ණ්ණාමිති.

ගහඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස හකාරස්ස ලොපො හොති ණ්ණාමිති පච්චයෙ පරෙ. සීලං ගණ්ණාති, රස්සත්තෙ ගණ්ණති
වා, ගණ්ණන්ති. ගණ්ණාසි, ගණ්ණාථ. ගණ්ණාමි, ගණ්ණාම.

කම්මෙ “යෙ” ති වත්තමානෙ “හච්චරියයො ලො වා” ති හකාරස්ස යකාරෙන ච්චරියයො හොති. ගය්හති,
ගය්හන්ති.

ගණ්ණාතු, ගණ්ණන්තු. ගණ්හ, ගණ්හාහි, ගණ්හාථ. ගණ්හාමි, ගණ්හාම. ගණ්හනං, ගණ්හන්තං. ගය්හනං,
ගය්හන්තං. ගය්හතු, ගය්හන්තු. ගණ්හෙ, ගණ්හෙයා, ගණ්හෙය්‍යං. ගය්හෙයා, ගය්හෙය්‍යං. අග්ගණ්හි, ගණ්හි,
අග්ගණ්හිංසු, ගණ්හිංසු.

යදා “ක්චචි ධාතු” ත්ථාදිනා අසබ්බධාතුකෙ විකරණපච්චයස්ස ලොපො, ඉකාරාගමස්ස ඵකාරො ව, තදා සාගමො.

අග්ගහෙසි, අග්ගහෙසුං. අග්ගහි, අග්ගහිංසු, අග්ගහුං. අග්ගය්හිත්ථ, අග්ගය්හි. ගණ්හිස්සති,
ගණ්හිස්සන්ති. ගහෙස්සති, ගහෙස්සන්ති. ගහීයිස්සතෙ, ගහීයිස්සන්තෙ. ගය්හිස්සති, ගය්හිස්සන්ති.
අග්ගණ්හිස්ස, අග්ගහිස්ස. අග්ගණ්හිස්සථ, අග්ගහිස්සථ. අග්ගය්හිස්සථ, අග්ගය්හිස්ස ඉච්චාදි.

ප්පප්පච්චයෙ –

519. ගහස්ස සෙ ප්පෙ.

ගහඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සබ්බස්ස සෙආදෙසො හොති ප්පප්පච්චයෙ පරෙ. සෙප්පති ඉච්චාදි.

කියාදිගණො.

තනාදිගණ

තනු විත්ථාරෙ, පුරෙ විය ධාත්වන්තලොපවිහන්තුප්පත්තියො.

520. තනාදිතො ඔයිරා.

තනුඉච්චෙවමාදිතො ධාතුගණතො ඔයිරඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති කත්තරි. කරතොවායං යිරප්පච්චයො.

ධම්මං තනොති, තනොන්ති. තනොසි, තනොථ. තනොමි, තනොම.

“වා”ති වත්තනෙ.

521. උත්තමොකාරො .

තනාදිතො ඔකාරප්පච්චයො උත්තමාපජ්ජනෙ වා. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො. එත්ථ ව විකරණකාරියවිධිප්පකරණතො “ඔකාරො”ති ඔවිකරණං ගස්හති. තනුතෙ, ඛහුවචනෙ “යචකාරා වා”ති වත්තං, තත්වන්තෙ. තනුසෙ, තනුවිහෙ. තත්ථෙ, තනුමිහෙ.

කම්මෙ “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා තනුධාත්වන්තස්ස යම්හි ආකාරො, පතායනෙ, පතායන්තෙ. පතායති, පතායන්ති. ආකාරාභාවෙ පතඤ්ඤති, පතඤ්ඤන්ති. තනොතු, තනොන්තු. තනෙයා, තනෙයායුං. අතනි, අතනිංසු. අතායිත්ථ, පතායි. තනිස්සති, තනිස්සන්ති. පතායිස්සති, පතායිස්සන්ති. අතනිස්ස. පතායිස්ස ඉච්චාදි.

කර කරණෙ, පුඤ්ඤං කරොති.

ඛහුවචනෙ “වා”ති වත්තමානෙ, “උත්තමොකාරො”ති උත්තෙ කතෙ –

“වා, උත්ත”න්ති ව වත්තනෙ.

522. කරස්සාකාරො ව.

කරඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස ආකාරො උත්තමාපජ්ජනෙ වා. වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, “යචකාරා වා”ති අපදන්තස්ස පරඋකාරස්ස වකාරො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ධාතුරකාරස්ස වකාරස්මිං ලොපො, වකාරස්ස ද්විත්තෙ තස්ස “ඛිබ්බො විවස්සා”ති ඛකාරද්වයං, කුඛිබ්බන්ති, කරොන්ති. කරොසි, කරොථ. කරොමි, කරොම. තථා කුරුතෙ, කුඛිබ්බන්තෙ. කුරුසෙ, කුරුවිහෙ. කුඛිබ්බෙ, කුරුමිහෙ. යිරප්පච්චයෙ රකාරලොපො, කයිරති, කයිරන්ති ඉච්චාදි.

කම්මෙ යප්පච්චයෙ “ඉවණ්ණාගමො වා”ති ඊකාරාගමො, යකාරස්ස ද්විත්තං, කරියානෙ කටො තෙන, කරියාති, කරියාන්ති. කරියති, කරියන්ති වා. ඊකාරාභාවෙ “තස්ස වචග්ග”ඉච්චාදිනා සධාත්වන්තස්ස යකාරත්තං, ද්විත්තඤ්ච. කයාති, කයාන්ති. ඉකාරාගමෙ “ක්චචි ධාතු”ඉච්චාදිසුත්තෙ වග්ගහණෙන රයානං විපරියයො, කයිරති කටො තෙන, කයිරන්ති ඉච්චාදි.

තථා කුසලං කරොතු, කුරුතු වා, කුඛිබ්බන්තු, කරොන්තු. කරොහි, කරොථ. කරොමි, කරොම. කුරුතං, කුඛිබ්බන්තං. කුරුස්සු, කුරස්සු වා, කුරුවිහො. කුඛිබ්බෙ, කුඛිබ්බාමසෙ.

කම්මෙ කරියතු, කරියන්තු, කයාතං, කයිරතං, කයිරතු.

සත්තම්යං කරෙ, කරෙයා, කරෙයායුං. කරෙයායාසි, කරෙයායාථ. කරෙයායාමි, කරෙයායාම. උත්තෙ කුඛිබ්බෙ, කුඛිබ්බෙයා.

යිරප්පච්චයෙ –

යිරතො ආත්තමෙයාස්ස, එථාදිස්සෙයායුමාදිසු;
එයාසද්දස්ස ලොපො ව, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා.

සරලොපාදි, කයිරා, කයිරුං. කයිරාසි, කයිරාථ. කයිරාමි, කයිරාම. අත්තනොපදෙ කයිරාථ ධිරො, කුබ්බෙථ, කරෙථ වා, “ක්වචි ධාතු” නිපාදිතා කුස්ස භූ ව, කුබ්බෙථ, කුබ්බෙරං. කුබ්බෙථො, කුබ්බෙය්‍යාවිහො. කුබ්බෙය්‍යං, කුබ්බෙය්‍යාමිහෙ. කම්මෙ කරියෙය්‍යා, කරියෙය්‍යුං.

භිය්‍යත්තනියං “කරස්ස කා” නි යොගච්ඡාගෙන කා හොති, සරලොපාදි.

අකා, අකරා, අකරු. අකරො, අකත්ථ, අකරොත්ථ. අකං, අකරං, අකම්භ, අකරම්භ. අකත්ථ. අකරිං, අකරම්භසෙ.

“වා” නි වත්තතෙ.

523. කරස්ස කාසත්තමජ්ජනනිමිති.

කර ඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සබ්බස්සෙව කාසත්තං හොති වා අජ්ජනනිමිති විහත්තිමිති පරෙ. “කාසත්ත” මිති භාවනිද්දෙසෙන අඤ්ඤස්මාපි ධාතූතො සාගමො. අථ වා යදා කරස්ස කා හොති, සත්තඤ්චාගමො අජ්ජනනිමිති වානි අත්ථො, තදා “සත්තමජ්ජනනිමිති” නි යොගච්ඡාගෙන අඤ්ඤස්මාපි ධාතූතො සාගමොපි සිජ්ඣති, “යොගච්ඡාගතො ඉච්චජ්ජසිද්ධි” නි යෙභුයොන දීප්තොව හොති, “කරස්ස කා” නි යොගච්ඡාගෙන කාභාවො ච භිය්‍යත්තනියං සිද්ධො හොති.

අකාසි, අකාසුං. අකාසි, අකාසිත්ථ. අකාසිං, අකාසිම්භ. අකාසිත්ථ. කාසත්තාභාවෙ අකරි, කරි, අකරිංසු, කරිංසු, අකංසු, අකරුං. අකරි, අකරිත්ථ. අකරිං, කරිං, අකරිම්භ, කරිම්භ. අකරිත්ථ. අකරියිත්ථ, අකරියි වා.

“වා, ලොපො, භවිස්සන්තිමිති ස්සස්ස වා” නි ව වත්තතෙ.

524. කරස්ස සජ්ජචවයස්ස කාහො.

කර ඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සජ්ජචවයස්ස කාභාදෙසො හොති වා භවිස්සන්තිමිති, ස්සස්ස ව ලොපො හොති. අධිකභූතසජ්ජචවයග්ගහණෙන වචමුචභූජාදිතො ස්සස්ස ඛාදෙසො, වස ඡිදි ලභාදිතො ඡාදෙසො ව හොති.

කාහති, කාහන්ති. කාහසි, කාහථ. කාහාමි, කාහාම. ඉකාරාගමෙ කාහිති, කාහින්ති ඉච්චාදි. කාභාභාවෙ කරිස්සති, කරිස්සන්ති. කරිස්සසි, කරිස්සථ. කරිස්සාමි, කරිස්සාම. කරිස්සතෙ, කරිස්සන්තෙ. කරිස්සසෙ, කරිස්සවිහෙ. කරිස්සං, කරිස්සාමිහෙ. කරියිස්සති, කරියිස්සන්ති. අකරිස්ස. අකරියිස්සා ඉච්චාදි.

යදා සංපුබ්බො, තදා “පුරස්මුපපරිති කරොතිස්ස ඛ ඛරා වා” නි යොගච්ඡාගෙන ත්‍යාදිවිහත්තිසුපි සංපුබ්බකරොතිස්ස ඛරාදෙසො.

අභිසඬ්ඛරොති, අභිසඬ්ඛරොන්ති. අභිසඬ්ඛරියති, අභිසඬ්ඛරියන්ති. අභිසඬ්ඛරොතු. අභිසඬ්ඛරෙය්‍යා. අභිසඬ්ඛරි, ඛාදෙසෙ අභිසඬ්ඛාසි වා. අභිසඬ්ඛරිස්සති. අභිසඬ්ඛරිස්ස ඉච්චාදි.

සක සත්තිමිති, ඔපච්චයො, සක්කොති, සක්කොන්ති. සක්කොසි, සක්කොථ. සක්කොමි, සක්කොම ඉච්චාදි.

අප පාපුණතො, පපුබ්බො, පජ්ජොති, පජ්ජොන්ති. පජ්ජොසි, පජ්ජොථ. පජ්ජොමි, පජ්ජොම. පජ්ජොතු, පජ්ජොන්තු ඉච්චාදි.

තනාදිගණො.

චුරාදිගණ

ධූර ථෙය්‍යො, පුරෙ විය ධාත්වත්තලොපො, විහත්තුජ්ජන්ති.

“තථා කත්තරි වා” නි ඉතො “කත්තරි” නි ව සීභවිලොකනෙන භාවකම්මග්ගහණානි ව වත්තන්තෙ, මණ්ඩුකගතියා කාරිතග්ගහණඤ්ච.

525. චුරාදිතො ණණයා.

වුරුඉව්වෙවමාදිනො ධාතුගණනො ණෙ ණයඉව්වෙනෙ පච්චයා භොන්ති කත්තරි, භාවෙ ච කම්මති,
විභත්තිප්පච්චයෙසු. “කාරිතං විය ණානුබන්ධො”ති ණෙ ණයානං කාරිතඛ්‍යපදෙසො.

526. කාරිතානං ණො ලොපං.

කාරිතප්පච්චයානං ණකාරො ලොපමාපජ්ජතෙ.

527. අසංයොගන්තස්ස වුද්ධි කාරිතෙ.

අසංයොගන්තස්ස ධාතුස්ස කාරිතෙ පරෙ වුද්ධි භොතීති උකාරස්සොකාරො වුද්ධි.

ධනං වොරෙති, වොරෙන්නි. වොරෙසි, වොරෙථ. වොරෙමි, වොරෙම. ණයප්පච්චයෙ – වොරයති,
වොරයන්ති. වොරයසි, වොරයථ. වොරයාමි, වොරයාම. වොරයතෙ, වොරයන්තෙ. වොරයසෙ, වොරයචිහෙ.
වොරයෙ, වොරයාමිහෙ.

කම්මෙ යප්පච්චයෙ ඊකාරාගමො, සරලොපාදි ච, වොරියතෙ දෙවදත්තෙන, වොරියති, වොරියන්ති
ඉච්චාදි.

වොරෙතු , වොරෙන්නු. වොරෙහි. වොරයතු, වොරයන්නු. වොරය, වොරයාහි.

වොරෙය්‍ය, වොරෙය්‍යං. වොරයෙ, වොරයෙය්‍යං. අවොරෙසි, වොරෙසි, අවොරෙසුං, වොරෙසුං.
අවොරයි, වොරයි, අවොරයිංසු, වොරයිංසු, අවොරයුං, වොරයුං. අවොරෙසි, අවොරෙසිත්ථ. ත්වං අවොරයි,
අවොරයිත්ථ. අවොරෙසිං, අවොරෙසිමිහ. අවොරයිං, අවොරයිමිහ. අවොරයිත්ථ. අවොරියිත්ථ, අවොරියි.

වොරිස්සති, වොරිස්සන්ති. වොරයිස්සති, වොරයිස්සන්ති. වොරියිස්සතෙ, වොරියිස්සන්තෙ.
වොරියිස්සති, වොරියිස්සන්ති. අවොරිස්ස, අවොරයිස්ස. අවොරියිස්සථ, අවොරියිස්ස ඉච්චාදි.

තථා චිත්ත චිත්තයං, සංයොගන්තත්තා වුද්ධිඅභාවොච විසෙසො.

චිත්තෙති, චිත්තයති, චිත්තෙන්නි, චිත්තයන්ති. චිත්තෙතු, චිත්තයතු. චිත්තෙය්‍ය, චිත්තයෙය්‍ය.
අචිත්තෙසි, චිත්තෙසි, අචිත්තයි, චිත්තයි. චිත්තෙස්සති, චිත්තයිස්සති. අචිත්තිස්ස, අචිත්තයිස්ස ඉච්චාදි.

මන්ත ගුත්තභාසනෙ, මන්තෙති, මන්තයති ඉච්චාදි පුරිමසමං.

පාල රක්ඛණෙ, ධම්මං පාලෙති, පාලයති. පාලියති. පාලෙතු, පාලයතු ඉච්චාදි.

සට සටනෙ, සාටෙති, සාටයති, සටෙති, සටයති, සටාදිත්තා විකප්පෙන වුද්ධි.

විද ඤාණෙ, වෙදෙති, වෙදයති.

ගණ සඬ්ඛ්‍යානෙ, “සටාදීනං වා”ති න වුද්ධි, ගණෙති, ගණයති ඉච්චාදි, සබ්බත්ථ සුඛොධං.

වුරාදිගණො.

භූවාදි ව රුධාදි ව, දිවාදි ස්වාදයො ගණා;
කියාදි ව තනාදි ව, වුරාදි විධ සත්තධා.

විකරණවිධානං සමත්තං.

ධාතුප්පච්චයන්තනය

අථ ධාතුප්පච්චයන්තා වුච්චන්තෙ.

තත්ථ ධාතුවත්ථෙ නිද්දිට්ඨා ඛාදිකාරිකන්තා පච්චයා ධාතුප්පච්චයා නාම.

තිජ නිසාන බන්ධනමොසු, ධාතුසඤ්ඤාදි.

“ධාතුලිඬිගෙහි පරා පච්චයා”නි ඉතො ධාතුග්ගහණං අනුවත්තනෙ, “පරා, පච්චයා”නි ව අධිකාරො.

528. තිජ ගුප කිත මානෙහි ඛ ඡ සා වා.

තිජ ගුප කිත මාන ඉච්චෙනෙහි ධාතුහි ඛ ඡ ස ඉච්චෙනෙ පච්චයා පරා භොන්ති වා.

තිජතො ඛන්තියං බොව, නින්දායං ගුපතො තු ඡො;
කිතා ඡො සොව මානම්හා, වචන්ථිතච්ඡාසතො.

“ක්වවාදිවණ්ණානමෙකස්සරානං ද්වෙභාවො”නි ධාත්වාදිස්ස ද්විභාවො.

“ඛාඤ්ජනන්තස්සා”නි වත්තමානෙ —

529. කො ඛෙ ව.

ධාත්වන්තස්ස ඛාඤ්ජනස්ස කකාරාදෙසො භොති ඛජ්ජච්චයෙ පරෙ.

තිතික්ඛ ඉති ධීතෙ —

ධාතුවිහිතානං ත්‍යාදිවිහන්තීනං අධාතුතො අජ්ජචන්තියමාහ.

530. ධාතුජ්ජච්චයෙහි විහන්තියො.

ධාත්වන්ථෙ නිද්දිට්ඨෙහි බාදිකාරිතන්තෙහි පච්චයෙහි ත්‍යාදයො විහන්තියො භොන්තීති පුරෙ විය
වත්තමානාදයො යොජෙතබ්බො.

අතිවාක්‍යං තිතික්ඛති, තිතික්ඛන්ති. කම්මෙ තිතික්ඛියති. තථා තිතික්ඛතු, තිතික්ඛන්තු. තිතික්ඛෙය්‍ය,
තිතික්ඛෙය්‍යං. අතිතික්ඛි, අතිතික්ඛිංසු. තිතික්ඛිස්සති. අතිතික්ඛිස්ස ඉච්චාදි.

ඛජ්ජච්චයාභාවෙ අජ්ජච්චයස්ස ඵකාරො, තෙජෙති, තෙජති වා, තෙජන්ති ඉච්චාදි.

ගුප ගොපනෙ, ජ්ජච්චයෙ ද්විභාවො, “පුබ්බොබ්භාසො”නි අබ්භාසසඤ්ඤා, “අබ්භාසස්සා”නි වත්තමානෙ
“අන්තස්සිවණ්ණාකාරො වා”නි අබ්භාසන්තස්සිකාරො, “කචග්ගස්ස වචග්ගො”නි අබ්භාසගකාරස්ස ජකාරො ව.

531. ඛාඤ්ජනන්තස්ස වො ජ්ජච්චයෙසු ව.

ධාත්වන්ථස්ස ඛාඤ්ජනස්ස චකාරාදෙසො භොති ජ්ජච්චයෙසු පරෙසු. තතො විහන්තියො, කායං ජිගුච්ඡති,
ජිගුච්ඡන්ති. සෙසං පුරිමසමං. ඡාභාවෙ ගොපෙති, ගොපෙන්ති ඉච්චාදි.

කිත රොගාපනයනෙ, ජ්ජච්චයො, ද්විත්තඤ්ච.

අබ්භාසග්ගහණමනුවත්තනෙ .

532. මානකිතානං වත්තං වා.

අබ්භාසගතානං මාන කිතඉච්චෙනෙසං ධාතුනං චකාරතකාරන්තං භොති වා යථාක්කමන්ති තකාරො,
ධාත්වන්තස්ස චකාරො, සෙසං සමං. රොගං තිකිච්ඡති, තිකිච්ඡන්ති ඉච්චාදි. තකාරාභාවෙ “කචග්ගස්ස වචග්ගො”නි
චකාරො, විචිකිච්ඡති, විචිකිච්ඡන්ති ඉච්චාදි.

මාන විමංසපුජාසු, සජ්ජච්චයද්විභාවථිකාරචකාරා.

533. තතො පාමානානං වා මං සෙසු.

තතො අබ්භාසතො පරාසං පාමානානං ධාතුනං වාමංඉච්චෙනෙ ආදෙසා භොන්ති යථාක්කමං සජ්ජච්චයෙ පරෙ.
සෙසුති බහුවචනනිද්දෙසො පයොගෙපි වචනවිපල්ලාසඤාපනත්ථං. අත්ථං විමංසති, විමංසන්ති ඉච්චාදි.

අඤ්ඤත්ව “ලොපඤ්ඤවත්තමකාරො”ති අප්පච්චයස්සෙකාරො, මානෙති, මානෙත්ති.

භූජ පාලනඛ්‍යවහරණෙසු, භොත්තුමිච්ඡතිති අත්ථෙ –

“ඛ ඡ සා, වා”ති ව වත්තනෙ.

534. භූජ සස හර සු පාදිහි තුමිච්ඡත්ථෙසු.

භූජ සස හර සු පා ඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි තුමිච්ඡත්ථෙසු ව ඛ ඡ සඉච්චෙනෙ පච්චයා භොත්ති වා. තුමිච්ඡානං, තුමන්තයුත්තඉච්ඡාය වා අත්ථා තුමිච්ඡත්ථා, තෙන තුමන්තරහිතෙසු “භොජනමිච්ඡති”තිආදීසු න භොත්ති, “චුත්තත්ථානමප්පයොගො”ති වාක්‍යස්ස අප්පයොගො, ධාත්වාදිස්ස ද්වෙභාවෙ කතෙ “දුතියචතුත්ථානං පට්මතතියා”ති අබ්භාසහකාරස්ස ඛකාරො, ධාත්වත්තස්ස “කො ඛෙ වා”ති කකාරො, චූභුක්ඛති, චූභුක්ඛන්ති ඉච්චාදි.

වාති කිමත්ථං? භොත්තුමිච්ඡති, ඉච්ඡත්ථෙසුති කිමත්ථං? භොත්තුං ගච්ඡති.

සස අදනෙ, සසිතුමිච්ඡතිති අත්ථෙ ඡප්පච්චයො, ද්විත්තං, තතිය වචග්ග ඉකාර චකාරාදෙසා, ජිසච්ඡති, ජිසච්ඡන්ති.

හර හරණෙ, හරිතුමිච්ඡතිති අත්ථෙ සප්පච්චයො.

535. හරස්ස ගී සෙ.

හරඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සබ්බස්ස ගී භොති සෙ පච්චයෙ පරෙ. “ගීසෙ”ති යොගච්ඡාගෙන ජිස්සපි, යානුපචාරෙනාදෙසස්සාපි ධාතුවොභාරත්තා ද්විත්තං, හික්ඛං ජිගීසති, ජිගීසන්ති.

සු සචණෙ, සොතුමිච්ඡති සුස්සුසති, සුස්සුසන්ති, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා දිසො.

පා පානෙ, පාතුමිච්ඡතිති අත්ථෙ සප්පච්චයද්විත්තරස්සත්තඉකාරාදෙසා, “තතො පාමානානං වාමං සෙසු”ති වාදෙසො, පිචාසති, පිචාසන්ති ඉච්චාදි.

ජි ජයෙ, විජෙතුමිච්ඡති විජිගීසති ඉච්චාදි.

සඬිසො පබ්බතමිච්ච අත්තානමාවරති, පබ්බතො ඉච ආවරතීති වා අත්ථෙ –

536. ආය නාමතො කත්තුපමානාදාවාරෙ.

ආවරණක්‍රියාය කත්තුතො උපමානභූතමිභා නාමතො ආයප්පච්චයො භොති ආවාරත්ථෙ. උපමීයති එතෙනාති උපමානං, කත්තුතො උපමානං කත්තුපමානං, “චුත්තත්ථානමප්පයොගො”ති ඉච්ඡද්දතිචත්ති, ධාතුප්පච්චයත්තත්තා “තෙසං විභත්තියො ලොපා වා”ති සුත්තෙ තෙසංගහණෙන විභත්තිලොපො, “පකති වස්ස සරත්තස්සා”ති පකතිභාවො, සරලොපාදි, “ධාතුප්පච්චයෙහි විභත්තියො”ති විභත්තුප්පත්ති, පබ්බතායති සඬිසො, එවං සමුද්දමිච්ච අත්තානමාවරති සමුද්දායති, විච්චිට්ඨිච අත්තානමාවරති විච්චිට්ඨායති සද්දො. එවං ධූමායති.

“නාමතො, ආවාරෙ”ති ව වත්තනෙ.

537. ඊයුපමානා ව.

උපමානභූතා නාමතො ඊයප්පච්චයො භොති ආවාරත්ථෙ. පුන උපමානග්ගහණං කත්තුග්ගහණනිවත්තනත්ථං, තෙන කම්මතොපි සිප්ඤ්ඤාති, සෙසං සමං. අජත්තං ඡත්තමිච්චවරති ඡත්තියති, අපුත්තං පුත්තමිච්චවරති පුත්තියති සිස්සමාවරියො.

උපමානාති කිං? ධම්මමාවරති, ආවාරෙති කිං? අජත්තං ඡත්තමිච්ච රක්ඛති.

“ඊයො”ති වත්තනෙ.

538. නාමමිභාත්තිච්ඡත්ථෙ.

නාමමිභා අත්තනො ඉච්ඡන්ටෙ රීයප්පච්චයො හොති. අත්තනො පත්තමිච්ඡති පත්තියති, එවං චන්ථියති, පරික්ඛාරියති, විචරියති, පටියති, ධනියති, පුත්තියති.

අත්තිච්ඡන්ටෙති කිමන්ථං? අඤ්ඤස්ස පත්තමිච්ඡති.

දළ්භං කරොති විරියන්ති අත්ටෙ –

කාරිකග්ගහණමනුවත්තනෙ.

539. ධාතුරූපෙ නාමස්මා ණයොව.

ධාතුයා රූපෙ නිජ්ථාදෙනබ්බෙ, “තං කරොති, තෙන අතික්කමති” ඉච්චාදිකෙ පයුජ්ජිතබ්බෙ වා සති නාමමිභා ණයප්පච්චයො හොති, කාරිකසඤ්ඤා ව. ණලොපෙ, විහන්තිලොපසරලොපාදිසු කතෙසු විහන්තුප්පත්ති, දළ්භයති විරියං, එවං පමාණයති, අමිස්සයති, තථා හන්ථිනා අතික්කමති අතිහන්ථයති, විණාය උපගායති උපවිණයති, විසුද්ධා හොති රත්ති විසුද්ධයති, කුසලං පුච්ඡති කුසලයති ඉච්චාදි.

540. ධාතුහි ණෙ ණය ණාපෙ ණාපයා කාරිතාති හෙත්ථන්ටෙ.

සබ්බෙහි ධාතුහි හෙත්ථන්ටෙ අභිධෙයො ණෙ ණයණාපෙ ණාපය ඉච්චෙනෙ පච්චයා පරා හොන්ති, තෙ කාරිකසඤ්ඤා ව හොන්ති. හෙතුයෙව අත්ටො හෙත්ථන්ටො, සො ව “යො කාරෙති ස හෙතු”ති ලද්ධහෙතුසඤ්ඤො සුද්ධකත්තුතො පයොජකො හෙතුකත්තා, අත්ථතො පෙසනජ්ඣෙසනාදිකො පයොජකඛ්‍යාපාරො ඉධ හෙතු නාම.

එත්ථ ව –

ණෙ ණයාච උචණ්ණන්තා, ආතො ද්වෙ පච්ඡිමා සියුං;
සෙසතො චතුරො ද්වෙ වා, වාසද්දස්සානුවත්තිතො.

අකම්මා ධාතවො හොන්ති, කාරිතෙ තු සකම්මකා;
සකම්මකා ද්විකම්මාස්සු, ද්විකම්මා තු තිකම්මකා.

තස්මා කත්තරි කම්මෙ ව, කාරිතාඛ්‍යාතසම්භවො;
න භාවෙ සුද්ධකත්තා ව, කාරිතෙ කම්මසඤ්ඤිතො.

නියාදිනං පධානඤ්ච, අප්පධානං දුභාදිනං;
කාරිතෙ සුද්ධකත්තා ව, කම්මමාඛ්‍යාතගොචරන්ති.

තත්ථ යො කොචි භවති, තමඤ්ඤො “භවාහි භවාහි” ඉච්චෙවං බ්‍රවීති, අථ වා භවන්තං භවිතුං සමන්ථං පයොජයති, භවිතුං පයොජෙතිති වා අත්ටෙ ඉමිනා ණෙණයප්පච්චයා, කාරිකසඤ්ඤා ව,
“චුත්තත්ථානමප්පයොගො”ති වාක්‍යස්ස අප්පයොගො, “කාරිතානං ණො ලොප”න්ති ණලොපො,
“අසංයොගන්තස්ස චුද්ධි කාරිතෙ”ති උභාරස්සොකාරො චුද්ධි.

“ඔ, එ”ති ව චත්තනෙ, ධාතුග්ගහණඤ්ච.

541. තෙ ආවායා කාරිතෙ.

තෙ ධාත්ථන්තභූතා ඕකාරෙකාරා ආවආයාදෙසෙ පාපුණන්ති කාරිතෙ පරෙ. “තෙ ආවායා”ති යොගවිභාගෙන ඤෙආදිනං අකාරිතෙපි හොන්තිති ඕකාරස්ස ආවාදෙසො, සරලොපාදි, “ධාතුප්පච්චයෙහි විහන්තියො”ති ක්‍යාදයො.

සො සමාධිං භාවෙති, භාවයති, භාවෙත්ති, භාවයන්ති. භාවෙසි, භාවයසි, භාවෙථ, භාවයථ. භාවෙමි, භාවයාමි, භාවෙම, භාවයාම. භාවයතෙ, භාවයන්තෙ.

කම්මෙ අත්තනොපදයප්පච්චයරීකාරාගමා, සරලොපාදි ව, තෙන භාවීයතෙ සමාධි, භාවීයන්තෙ. භාවීයති, භාවීයන්ති.

තථා භාවෙතු, භාවයතු, භාවෙත්තු, භාවයන්තු. භාවෙහි, භාවය, භාවයාහි, භාවෙථ, භාවයථ. භාවෙමි, භාවයාමි, භාවෙම, භාවයාම. භාවයතං, භාවයන්තං.

කම්මෙ භාවියනං, භාවියතු, භාවියන්තු.

භාවෙයා, භාවයෙ, භාවයෙයා, භාවෙයාං, භාවයෙයාං. භාවෙයාසි, භාවයෙයාසි, භාවෙයාථ, භාවයෙයාථ. භාවෙයාමි, භාවයෙයාමි, භාවෙයාම, භාවයෙයාම. භාවෙථ, භාවයෙථ, භාවෙරං, භාවයෙරං.

කම්මෙ භාවියෙයා, භාවියෙයාං.

අජ්ජනනියං “සත්තමජ්ජනනිමිති” නි යොගවිභාගෙන කාරිතන්තාපි දීඝතො සකාරාගමො.

අභාවෙසි, භාවෙසි, අභාවයි, භාවයි, අභාවෙසුං, භාවෙසුං, අභාවයිංසු, භාවයිංසු, අභාවයුං, භාවයුං. අභාවෙසි, අභාවයසි, අභාවිත්ථ, අභාවයිත්ථ. අභාවෙසිං, භාවෙසිං, අභාවයිං, භාවයිං, අභාවිම්භ, අභාවයිම්භ.

කම්මෙ අභාවයිත්ථ, අභාවීයි.

භාවෙස්සති, භාවයිස්සති, භාවෙස්සන්ති, භාවයිස්සන්ති. භාවෙස්සසි, භාවයිස්සසි, භාවිස්සථ, භාවයිස්සථ. භාවෙස්සාමි, භාවයිස්සාමි, භාවෙස්සාම, භාවයිස්සාම.

කම්මෙ භාවියිස්සතෙ, භාවියිස්සන්තෙ. භාවියිස්සති, භාවියිස්සන්ති.

අභාවිස්ස, අභාවයිස්ස, අභාවිස්සංසු, අභාවයිස්සංසු. කම්මෙ අභාවිස්සථ, අභාවියිස්ස ඉච්චාදි.

තථා යො කොච්ඡවති, තමඤ්ඤො “පවාහි පවාහි” ඉච්චෙවං බ්‍රවීති, අථ වා පවන්තං පයොපෙනි, පචිතුං වා පයොපෙනීති අත්ථෙ චුත්තනයෙන ණෙ ණයාදයො, අකාරස්සාකාරො වුද්ධි, සෙසං නෙය්‍යං.

සො දෙවදත්තං ඔදනං පාවෙති, පාවෙත්ති. පාවෙසි, පාවෙථ. පාවෙමි, පාවෙම. පාවයති, පාවයන්ති. පාවයසි, පාවයථ. පාවයාමි, පාවයාම. ණාපෙණාපයෙසු පන සො පුරිසො තං පුරිසං ඔදනං පාවාපෙති, පාවාපෙත්ති. පාවාපයති, පාවාපයන්ති.

කම්මෙ සො ඔදනං පාවීයති තෙන, පාවයීයති, පාවාපීයති, පාවාපයීයති.

තථා පාවෙතු, පාවයතු, පාවාපෙතු, පාවාපයතු. පාවීයනං, පාවීයතු, පාවයීයනං, පාවයීයතු, පාවාපීයනං, පාවාපයීයතු, පාවාපයීයතු. පාවෙයා, පාවයෙයා, පාවාපෙයා, පාවාපයෙයා. පාවීයෙයා, පාවීයෙයාං. අපාවෙසි, අපාවයි, අපාවාපෙසි, අපාවාපයි. පාවෙස්සති, පාවයිස්සති, පාවාපෙස්සති, පාවාපයිස්සති. අපාවිස්ස, අපාවයිස්ස, අපාවාපිස්ස, අපාවාපයිස්ස ඉච්චාදි.

ගච්ඡන්තං, ගන්තුං වා පයොපෙනීති අත්ථෙ ණෙ ණයාදයො, වුද්ධියං සම්පත්තායං —

“අසංයොගන්තස්ස වුද්ධි කාරිතෙ” නි චත්තතෙ.

542. සටාදීනං වා.

සටාදීනං ධාතුනං අසංයොගන්තානං වුද්ධි හොති වා කාරිතෙති එත්ථ වාග්ගහණෙන වුද්ධි න හොති, වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො.

සො තං පුරිසං ගාමං ගමෙති, ගමයති, ගච්ඡාපෙති, ගච්ඡාපයති. සො ගාමං ගමීයති තෙන, ගමයීයති, ගච්ඡාපීයති, ගච්ඡාපයීයති ඉච්චාදි. සබ්බත්ථ යොපෙතබ්බං. එවං උපරිපි.

සට ර්භායං, සටන්තං පයොපයති, සටෙති, සටාදීනං වාති න වුද්ධි, සටයති, සටාපෙති, සටාපයති.

“කාරිතෙ” නි චත්තතෙ.

543. ගුහ දුසානං දීඝං.

ගුහදුසඉච්චෙතෙසං ධාතුනං සරො දීඝමාපජ්ජතෙ කාරිතෙ පරෙ, වුද්ධිපවාදොයං.

ගුහ සංවරණ, ගුහිකුං පයොජයති ගුහයති, ගුහයන්ති. දුස අප්පිතිමිහි, දුස්සන්තං පයොජයති දුසයති, දුසයන්ති ඉච්චාදි.

තථා ඉච්ඡන්තං පයොජයති ඉච්ඡාපෙති, ඉච්ඡාපයති, ඵසෙති, ඵසයති. නියච්ඡන්තං පයොජයති නියාමෙති, නියාමයති. ආසන්තං පයොජයති ආසෙති, ආසයති, අච්ඡාපෙති, අච්ඡාපයති. ලහන්තං පයොජයති ලාහෙති, ලාහයති. වචන්තං පයොජයති වාචෙති, වාචයති, වාචාපෙති, වාචාපයති. ඵචං වාසෙති, වාසයති, වාසාපෙති, වාසාපයති. වාහෙති, වාහයති, වාහාපෙති, වාහාපයති. ජීරෙති, ජීරයති, ජීරාපෙති, ජීරාපයති. මාරෙති, මාරයති, මාරාපෙති, මාරාපයති. දස්සෙති, දස්සයති ඉච්චාදි.

තථා තුදන්තං පයොජයති තොදෙති, තොදයති, තොදාපෙති, තොදාපයති. පට්ඨන්තං පයොජයති, පට්ඨිකුං වා පට්ටෙසෙති, පට්ටෙසයති, පට්ටෙසාපෙති, පට්ටෙසාපයති. උද්දිසන්තං පයොජයති උද්දිසාපෙති, උද්දිසාපයති. පහොන්තං පයොජයති පහාචෙති, පහාචයති. සයන්තං පයොජයති සායෙති, සායයති, සායාපෙති, සායාපයති. එත්ථ ඵකාරස්ස ආයාදෙසො, සයාපෙති, සයාපයති, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ණාපෙණාපයෙසු ආයාදෙසස්ස රස්සන්තං. නයන්තං පයොජයති නයාපෙති, නයාපයති. පතිට්ඨන්තං පයොජයති පතිට්ඨාපෙති, පතිට්ඨාපයති, පතිට්ඨපෙති වා.

හනන්තං පයොජයතිති අත්ථෙ ණණයාදයො.

“ණමිහි”ති වත්තතෙ.

544. හනස්ස සාතො.

හනඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සාතාදෙසො හොති ණකාරචති කාරිතප්පච්චයෙ පරෙ. සාතෙති, සාතයති, සාතාපෙති, සාතාපයති, “චධො වා සබ්බත්ථා”ති වධාදෙසෙ වධෙති, වධාපෙති.

ජුහොන්තං පයොජයති ජුහාචෙති, ජුහාචයති. ජහන්තං පයොජයති ජහාපෙති, ජහාපයති, හාපෙති, හාපයති. දදන්තං පයොජයති දාපෙති, දාපයති. පිදහන්තං පයොජයති පිධාපෙති, පිධාපයති, පිදහාපෙති, පිදහාපයති.

රුන්ධන්තං පයොජයති රොධෙති, රොධයති, රොධාපෙති, රොධාපයති. ඡින්දන්තං පයොජයති ඡෙදෙති, ඡෙදයති, ඡෙදාපෙති, ඡෙදාපයති. යුඤ්ජන්තං පයොජයති යොජෙති, යොජයති, යොජාපෙති, යොජාපයති. භුඤ්ජන්තං පයොජයති භොජෙති, භොජයති, භොජාපෙති, භොජාපයති. මුඤ්චන්තං පයොජයති මොචෙති, මොචයති, මොචාපෙති, මොචාපයති.

දිබ්බන්තං පයොජයති දෙවෙති, දෙවයති. උප්පජ්ජන්තං පයොජයති උප්පාදෙති, උප්පාදයති. බුජ්ඣන්තං පයොජයති බොධෙති, බොධයති. “දාධාන්තතො යො ක්චචි”ති යකාරාගමො, බුජ්ඣාපෙති, බුජ්ඣාපයති. තුස්සන්තං පයොජයති තොසෙති, තොසයති, තොසාපෙති, තොසාපයති. සම්මන්තං පයොජයති සමෙති, සමයති, සපාදිත්තා න වුද්ධි. කුප්පන්තං පයොජයති කොපෙති, කොපයති. ජයන්තං පයොජයති ජනෙති, ජනයති, සපාදිත්තා න වුද්ධි.

සුඤ්ඤන්තං පයොජයති ධම්මං සාවෙති, සාවයති. පාපුඤ්ඤන්තං පයොජයති පාපෙති, පාපයති.

වික්කිණන්තං පයොජයති වික්කායාපෙති, වික්කායාපයති. ජිනන්තං පයොජයති ජයාපෙති, ජයාපයති. ජානන්තං පයොජයති ඤාපෙති, ඤාපයති. ගණ්හන්තං පයොජයති ගාහෙති, ගාහයති, ගාහාපෙති, ගාහාපයති, ගණ්හාපෙති, ගණ්හාපයති.

චිතනන්තං පයොජයති චිතානෙති, චිතානයති. යො කොචි කරොති, තමඤ්ඤො “කරොහි කරොහි”ඉච්චෙවං බ්‍රවීති, කරොන්තං පයොජයති, කාතුං වා කාරෙති, කාරයති, කාරාපෙති, කාරාපයති ඉච්චාදි.

වොරෙන්නං පයොජයති වොරාපෙති, වොරාපයති. චිත්තෙන්නං පයොජයති චිත්තාපෙති, චිත්තාපයති, පුපෙන්නං පයොජයති පුජාපෙති, පුජාපයති ඉච්චාදි. සබ්බත්ථ සුබ්බොධං.

ධාතුප්පච්චයතො වාපි, කාරිතප්පච්චයා සියුං;
සකාරිතෙහි යුණ්වුනං, දස්සනඤ්චෙත්ථ ඤාපකං.

තෙන තිතික්කන්තං පයොජයති තිතික්කෙති, තිතික්කාපෙති. තිතිවිජන්තං පයොජයති තිතිවිජෙති, තිතිවිජයති, තිතිවිජාපෙති, තිතිවිජාපයති. එවං බුභුක්කෙති, බුභුක්කයති, බුභුක්කාපෙති, බුභුක්කාපයති, පබ්බතායන්තං පයොජයති පබ්බතායයති. පුත්තියයති ඉච්චාදිපි සිද්ධං භවති.

ධාතුප්පච්චයන්තනායො.

සාසනන්ථං සමුද්දිට්ඨං, ආර්‍යානං සකඛුද්ධියා;
බාහුසච්චබලෙනිදං, චිත්තයන්තු චිවක්කණා.

භවති තිට්ඨති සෙති, අහොසි ඵ්චමාදයො;
අකම්මකාති විඤ්ඤෙය්‍යා, කම්මලක්කණවිඤ්ඤානා.

අකම්මකාපි හෙත්ථන්ථ-ප්පච්චයන්තා සකම්මකා;
තං යථා භික්ඛු භාවෙති, මග්ගං රාගාදිදුසකන්ති.

ඉති පදරූපසිද්ධියං ආර්‍යාතකණ්ඩො

ජට්ඨො.

7. කිබ්බිධානකණ්ඩ

තෙකාලික

කිව්වජ්ජපච්චයන්තනය

අප්ථ ධාතුහි යෙව භාවකම්මකත්තුකරණාදිසාධනසහිතං කිබ්බිධානමාරහීයතෙ.

තත්ථ කිව්වකිතකවසෙන දුට්ඨා හි පච්චයා, තෙසු කිව්වසඤ්ඤාය පට්ඨං චුත්තත්තා, කිව්වානමජ්ජකත්තා ච කිව්වජ්ජපච්චයා තාව චුච්චන්තෙ.

භූ සත්තායං, “භූයතෙ, අභවිත්ථ, භවිස්සතෙ වා දෙවදත්තෙනා”ති විග්ගහෙ —

“ධාතුයා කම්මාදිම්භි ණො”ති ඉතො “ධාතුයා”ති සබ්බත්ථ පච්චයාදිට්ඨානෙ චත්තතෙ, “පරා, පච්චයා”ති ච අධිකාරො.

545. භාවකම්මෙසු තබ්බානීයා.

භාවකම්මඉච්චෙතෙස්වත්ථෙසු සබ්බධාතුහි තබ්බ අනීයඉච්චෙතෙ පච්චයා පරා භොන්ති. යොගච්ඡාගෙන අඤ්ඤත්ථාපි.

තත්ථ —

අකම්මකෙහි ධාතුහි, භාවෙ කිව්වා භවන්ති තෙ;
සකම්මකෙහි කම්මත්ථෙ, අරභසක්කත්ථදීපකා.

තෙ ච —

546. ණාදයො තෙකාලිකා.

තිකාලෙ නියුත්තා තෙකාලිකා, යෙ ඉධ තතියෙ ධාත්වාධිකාරෙ විහිතා අනිද්දිට්ඨකාලා ණාදයො පච්චයා, තෙ තෙකාලිකා භොන්තිති පරිභාසතො කාලත්තයෙපි භොන්ති.

සීහගතියා “ක්චචි”ති චත්තතෙ.

547. යථාගමමිකාරො.

යථාගමං යථාපයොගං ජීනවචනානුපරොධෙන ධාතුහි පරො ඉකාරාගමො භොති ක්චචි බ්‍යඤ්ජනාදිකෙසු කිව්වකිතකජ්ජපච්චයෙසු, “අඤ්ඤෙසු වා”ති චුද්ධි, “ඔ අච සරෙ”ති අචාදෙසො, “නයෙ පරං යුත්තෙ”ති පරං නෙතබ්බං.

548. තෙ කිව්වා.

යෙ ඉධ චුත්තා තබ්බානීයණ්‍ය තෙය්‍ය ඊච්චජ්ජපච්චයා, තෙ කිව්වසඤ්ඤා භොන්තිති වෙදිතබ්බා. තතො “අඤ්ඤෙ කිති”ති චචනතො කිව්වජ්ජපච්චයානමකිතකත්තා නාමබ්‍යාපදෙසෙ අසම්පත්තෙ “තද්ධිතසමාසකිතකා නාමංවාතචෙතුනාදිසු වා”ති එත්ථ වග්ගහණෙන නාමබ්‍යාපදෙසො, තතො ස්‍යාද්‍යුජ්ජපත්ති. භාවෙ භාවස්සෙකත්තා එකචචනමෙව, “සි”න්ති අමාදෙසො. භවිතබ්බං භවතා පඤ්ඤෙන, භවතීයං.

ඉධ බ්‍යඤ්ජනාදිත්තාභාවා අනුචත්තිතක්චචිග්ගහණෙන ඉකාරාගමාභාවො. භාවෙ කිව්වජ්ජපච්චයන්තා නපුංසකා. කම්මෙ තිලිඬිගා.

කම්මනි අභිපුබ්බො, අභිභූයතෙ, අභිභූයිත්ථ, අභිභූයිස්සතෙති අභිභවිතබ්බො කොධො පණ්ඩිතෙන, අභිභවිතබ්බා තණ්හා, අභිභවිතබ්බං දුක්ඛං, එවං අභිභවතීයො, අභිභවතීයා, අභිභවතීයං, පුරිස කඤ්ඤා චිත්තසද්දනයෙන නෙතබ්බං, එවං සබ්බත්ථ.

එත්ථ හි -

තබ්බාදිහෙව කම්මස්ස, චුත්තත්තාව පුනත්තනා;
චත්තබ්බස්ස අභාවා න, දුතියා පට්ඨා තතො.

ආස උපවෙසනෙ, ආසීයිත්ථ, ආසීයතෙ, ආසීයස්සතෙති ආසිතබ්බං තයා, ආසනීයං. කම්මෙ උපාසිතබ්බො ගරු,
උපාසනීයො.

සී සයෙ, අසීයිත්ථ, සීයතෙ, සීයස්සතෙති සයිතබ්බං භවතා, සයනීයං, “එ අයා”ති අයාදෙසො, අතිසයිතබ්බො
පරො, අතිසයනීයො.

පද ගතිමිහි, උප්පජ්ජිත්ථ, උප්පජ්ජතෙ, උප්පජ්ජස්සතෙති උප්පජ්ජිතබ්බං තෙන, උප්පජ්ජනීයං, එත්ථ ව
“කත්තරි”ති අධිකාරං විනා “දිවාදිනො යො”ති විනාධිකාරයොගච්ඡාගෙන යප්පච්චයො, “තස්ස
චචග්ගයකාර”ඉච්චාදිනා චචග්ගො, “පරද්වෙභාවො යානෙ”ති ද්විභාවො, පටිපජ්ජිතබ්බො මග්ගො, පටිපජ්ජනීයො.

බුධ අවගමනෙ, අබුජ්ඣිත්ථ, බුජ්ඣතෙ, බුජ්ඣස්සතෙති බුජ්ඣිතබ්බො ධම්මො, බුජ්ඣනීයො.

සු සවණෙ, අසුයිත්ථ, සුයතෙ, සුයස්සතෙති සොතබ්බො ධම්මො, ඉධ යථාගමග්ගහණෙන ඉකාරාගමාභාවො,
සුඤ්ඤිතබ්බො, “ස්වාදිනො ඤා ඤා උඤා වා”ති විනාධිකාරයොගච්ඡාගෙන ඤාපච්චයො, සවණීයො.

කර කරණෙ, කරියිත්ථ, කරියති, කරියස්සතිති අත්ථෙ තබ්බා’නීයා.

“අන්තස්ස, කරස්ස, ව, තත්ත”න්ති ව චත්තතෙ.

549. තුං තු න තබ්බෙසු වා.

කරඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස අන්තභුතස්ස රකාරස්ස තකාරත්තං හොති වා තුං තු න තබ්බඉච්චෙනෙසු පච්චයෙසු
පරෙසු. කත්තබ්බො භවතා ධම්මො, කත්තබ්බා පූජා, කත්තබ්බං කුසලං, තත්තාභාවෙ “කරොතිස්සා”ති චත්තමානෙ
“තචෙතුනාදීසු කා”ති එත්ථ ආදිසද්දෙන තබ්බෙපි කාදෙසො, කාතබ්බං හිතං.

550. රහාදිනො ණ.

රකාර භහාරාද්‍යන්තෙහි ධාතුහි පරස්ස අනානියාදිනකාරස්ස ණකාරො හොති. ආදිසද්දෙන රමු අපඤ්ඤාදිනොපි.

රහාදිනො පරස්සෙත්ථ, නකාරස්ස අසම්භවා;
අනානියාදිනස්සෙව, සාමථ්‍යායං ණකාරතා.

කරණීයො ධම්මො, කරණාරහොති අත්ථො, කරණීයා, කරණීයං.

භර භරණෙ, භරියතිති භරිතබ්බො, භරණීයො.

ගහ උපාදානෙ, අගය්හිත්ථ, ගය්හති, ගය්හිස්සතිති ගහෙනබ්බො, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා ඉකාරස්සෙකාරො,
සඬගණ්හිතබ්බො, “ගහාදිනො ප්පණ්හා”ති විනාධිකාරයොගච්ඡාගෙන ණ්හාපච්චයො, හලොපසරලොපාදි,
සඬගණ්හණීයො, ගහණීයො.

ආදිග්ගහණෙන රමු කීළායං, රමීයිත්ථ, රමීයති, රමීයස්සතිති රමිතබ්බො, රමණීයො විභාරො.

අප පාපුණනෙ, උණාපච්චයො, පාපියතිති පාපුණ්ණිතබ්බො, “ගුපාදිනඤ්චා”ති ධාත්චත්තස්ස ලොපො,
ද්විත්තඤ්ච, පත්තබ්බො, පත්තෙයොයා, පාපුණණීයො, පාපණීයො.

“අන්තස්ස, වා”ති ව චත්තතෙ.

551. ගම බන භනාදිනං තුංතබ්බාදීසු න.

ගම බත හතඉච්චෙවමාදිනං මකාර නකාරන්තානං ධාතුනමන්තස්ස නකාරො හොති වා තුං තබ්බ තචෙ තුන ත්වානත්වාඉච්චෙවමාදිසු තකාරාදිප්පච්චයෙසු පරෙසු. අගච්ඡිත්ථ, ගච්ඡිති, ගච්ඡිස්සතිති ගන්තබ්බො මග්ගො, ගමිතබ්බං, ගමිතියං.

බහු අවදාරණෙ, අබඤ්ඤිත්ථ, බඤ්ඤති, බඤ්ඤස්සතිති බන්තබ්බං ආවාටං, බනිතබ්බං, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා බනන්තස්ස ණත්තඤ්ච, බණිතබ්බං, බණ්ණියං, බනනියං වා.

හන භිංසා ගතීසු, අහඤ්ඤිත්ථ, හඤ්ඤතෙ, හඤ්ඤස්සතෙති හන්තබ්බං, හනිතබ්බං, හනනියං.

මන ඤාණෙ, අමඤ්ඤිත්ථ, මඤ්ඤතෙ, මඤ්ඤස්සතෙති මන්තබ්බො, මනිතබ්බො, යප්පච්චයෙ චවග්ගාදි, මඤ්ඤිතබ්බං, මඤ්ඤනියං.

පුප් පුජායං, අපුප්පිත්ථ, පුප්පියති, පුප්පිස්සතිති අත්ථෙ තබ්බානියා. “චුරාදිතො ණෙ ණයා”ති අකත්තරිපි ණෙණයා, ඉකාරාගමානියෙසු “සරලොපො”තිආදිනා කාරිතසරස්ස ලොපො, පුප්පතබ්බො, පුප්පිතබ්බො, පුප්පතියො හගවා.

“තබ්බානියා”ති යොගච්චාගෙන කත්තුකරණෙසුපි, යා පාපුණතෙ, නියානීති නියානීකො මග්ගො. ගච්ඡන්තීති ගමිතියා හොගා. නහ සොචෙ, නහායති ඵතෙනාති නහානියං වුණ්ණං.

“භාවකම්මෙසු”ති අධිකාරො.

552. ණොයා ව.

භාවකම්මෙසු සබ්බධාතුහි ණාප්පච්චයො හොති, චග්ගහණෙන “ඤාතෙයා”න්තිආදිසු තෙයාප්පච්චයො ව.

553. කාරිතං විය ණානුබන්ධො.

අනුබන්ධො අප්පයොගී, ණකාරානුබන්ධො පච්චයො කාරිතං විය දට්ඨබ්බොති කාරිතබ්බාපදෙසො, “කාරිතානං ණො ලොප”න්ති ණලොපො, “අසංයොගන්තස්ස වුද්ධි කාරිතෙ”ති වුද්ධි, ඉකාරාගමො, කත්තබ්බං කාරියං.

හර හරණෙ, අහරිසිත්ථ, හරියති, හරිස්සතිති වා හරිතබ්බං භාරියං.

හර හරණෙ, හරිතබ්බං භාරියං.

ලහ ලාහෙ, ලහිතබ්බං ලබ්හං, “යවතං තලන”ඉච්චාදිසුත්තෙ කාරග්ගහණෙන යවතො හකාරස්ස හකාරො, ද්විත්තං.

සාස අනුසිට්ඨිමිහි, සාසිතබ්බො සිස්සො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ආකාරස්සිකාරො.

චච වියත්තියං වාචායං, ණාප්පච්චයාදිමිහි කතෙ “අන්තානං, ණානුබන්ධෙ”ති ච වත්තතෙ.

554. කභා චජානං.

චජඉච්චෙතෙසං ධාත්වන්තානං කකාර ගකාරාදෙසා හොන්ති ණකාරානුබන්ධෙ පච්චයෙ පරෙති චස්ස කාදෙසො. වචනියං වාක්‍යං.

හජ සෙවායං, හජනියං භාග්‍යං, ජස්ස ගාදෙසො.

චි වයෙ, අච්ඡිත්ථ, චියති, චිස්සතිති චෙතබ්බං චෙයාං, ඉකාරස්සෙකාරො වුද්ධි, යකාරස්ස ද්විත්තං, චිනිපුබ්බො “දො ධස්ස වා”ති සුත්තෙ වග්ගහණෙන චකාරස්ස ජකාරො, චිනිච්ඡෙයාං, චිනිච්ඡිතබ්බං, චිනිච්ඡනියං. “කියාදිතො නා”ති විනාධිකාරයොගච්චාගෙන තබ්බානිය තුං තුනා දීසු ච නාපච්චයො, චිනිච්ඡිනිතබ්බං, චිනිච්ඡනනියං.

නී පාපුණතෙ, අනීසිත්ථ, නීයති, නීස්සතිති නෙයොයා, නෙයායා, නෙයායං. නෙතබ්බං.

ණාග්ගහණං ජට්ඨියන්තවසෙනානුවත්තතෙ, මණ්ඩුකගතියා අන්තග්ගහණඤ්ච තතියන්තවසෙන.

555. භූතොක්ඛ.

භූ ඉව්චෙනස්මා පරස්ස ණාප්පච්චයස්ස සහ ධාත්වන්තෙන අඛිබ්බාදෙසො හොති. භවිතඛිබ්බො භබ්බො, භබ්බො, භබ්බං.

“ණාස්ස, අන්තෙනා”ති ව චත්තතෙ.

556. වද මද ගමු යුජ ගරහාකාරාදීහි ජ්ජම්මග්ගය්භෙය්‍යාගාරො වා.

වද මද ගමු යුජ ගරහඉව්චෙවමාදීහි ධාතුහි, ආකාරන්තෙහි ව පරස්ස ණාප්පච්චයස්ස ධාත්වන්තෙන සහ යථාක්කමං ජ්ජම්ම ග්ග ය්හ ඵ ය්‍යඉව්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති වා, ගරස්ස ව ගාරාදෙසො, ගරහස්ස ගරස්සෙවායං ගාරො. වචත්ථිතචිභාසත්ථොයං වාසද්දො.

වද වියත්තියං වාචායං, අවජ්ජිත්ථ, වජ්ජති, වජ්ජස්සතිති වා වජ්ජං වදනියං, රස්සත්තං. වජ්ජං දොසො.

මද උම්මාදෙ, අමජ්ජිත්ථ, මජ්ජතෙ, මජ්ජස්සති ඵතෙනාති මජ්ජං මදනියං. මදග්ගහණෙන කරණෙපි ණාප්පච්චයො. ගමු සප්ප ගතිමිහි, ගන්තඛිබ්බං ගම්මං.

යුජ යොගෙ, අයුජ්ජිත්ථ, යුජ්ජතෙ, යුජ්ජස්සතිති යොග්ගං, නියොජ්ජො වා.

ගරහ නින්දායං, අගරය්හිත්ථ, ගරහියති, ගරහියස්සතිති අත්ථෙ ණාප්පච්චයො, තස්සිමිනා ධාත්වන්තෙන සහ ය්හාදෙසො, ගරස්ස ගාරාදෙසො ව, ගාරය්හො, ගාරය්හා, ගාරය්හං, ගරහණියං.

ආදිසද්දෙන අඤ්ඤෙපි දමජහන්තා ගය්හන්තෙ. ගද වියත්තියං වාචායං, ගජ්ජතෙ, ගදනියං වා ගජ්ජං. පද ගතිමිහි, පජ්ජනියං පජ්ජං ගාථා. බාද භක්ඛණො, බජ්ජතෙති බජ්ජං බාදනියං. දමු දමනො, අදමිමිත්ථ, දම්මතෙ, දම්මියස්සතිති දම්මො දමනියො. භුජ පාලනබ්‍යවහරණෙසු, අභුජ්ජිත්ථ, භුජ්ජති, භුජ්ජස්සතිති හොග්ගං, හොජ්ජං වා, කාරග්ගහණෙන යස්ස ජකාරො. ගහෙනඛිබ්බං ගය්හම්චිවාදි.

ආකාරන්තතො පන දා දානෙ, අදීයිත්ථ, දීයති, දීයිස්සතිති අත්ථෙ ණාප්පච්චයො, තස්සිමිනා ධාත්වන්තෙන ආකාරෙන සහ ඵය්‍යාදෙසො, දෙය්‍යං, දාතඛිබ්බං. අනියෙ “සරලොපො”තිආදිනා පුබ්බසරස්ස ලොපෙ සම්පත්තෙ තත්ථෙව තුග්ගහණෙන නියෙධෙත්වා “සරා සරෙ ලොප”න්ති ආකාරෙ ලුත්තෙ පරසරස්ස දීසො, දානියං.

පා පානෙ, අපීයිත්ථ, පීයති, පීයිස්සතිති පෙය්‍යං, පාතඛිබ්බං, පානියං. භා වාගෙ, අභීයිත්ථ, භීයති, භීයිස්සතිති භෙය්‍යං, භාතඛිබ්බං, භානියං. මා මානෙ, අමීයිත්ථ, මීයති, මීයිස්සතිති මෙය්‍යං, මාතඛිබ්බං, මිනිතඛිබ්බං, මෙතඛිබ්බං වා. ඤා අවබොධනෙ, අඤ්ඤායිත්ථ, ඤායති, ඤායිස්සතිති ඤෙය්‍යං, ඤාතඛිබ්බං, ඤාතෙය්‍යං. “ඤාස්ස ජා ජං නා”ති ජාදෙසෙ “කියාදිතො නා”ති විනාධිකාරයොගචිභාගෙන නාපච්චයො, ඉකාරාගමො ව, ජානිතඛිබ්බං, විජානනියං. බ්‍යාපකථනෙ, සඬ්ඛ්‍යාතඛිබ්බං, සඬ්ඛෙය්‍යං ඉච්චාදි.

557. කරම්භා රිච්ච.

කරධාතුතො රිච්චප්පච්චයො හොති භාවකම්මෙසු.

558. රම්භි රන්තො රාදි නො.

රකාරානුබන්ධෙ පච්චයෙ පරෙ සඛිබ්බො ධාත්වන්තො රාදි පච්චයරකාරමරියාදො නො හොති, ලොපමාපජ්ජතෙති අත්ථො. රන්තොති ඵත්ථ රකාරො සන්ධිජො, කත්තඛිබ්බං කිච්චං. “රිච්චා”ති යොගචිභාගෙන හරාදිතොපි රිච්චප්පච්චයො, යථා, හරියතිති භවිවො, සරලොපො. ඉ ගතිමිහි, පති ඵතඛිබ්බො පට්චිවො.

559. පෙසාතිසග්ගපත්තකාලෙසු කිච්චා.

පෙස අතිසග්ග පත්තකාලඉව්චෙනෙස්වත්ථෙසු කිච්චප්පච්චයා හොන්ති. පෙසනං නාම “කත්තඛිබ්බිදං භවතා”ති ආණාපනං, අජ්ඣෙසනඤ්ච. අතිසග්ගොනාම “කිම්ඳං මයා කත්තඛිබ්බ”න්ති පුට්ඨස්ස වා “පාණො න භන්තඛිබ්බො”තිආදිනා පටිපත්තිදස්සනමුඛෙන වා කත්තඛිබ්බස්ස අනුඤ්ඤා. පත්තකාලො නාම සම්පත්තසමයො යො අත්තනො කිච්චකරණසමයමනුපපරික්ඛිත්වා න කරොති, තස්ස සමයාරොචනං, න තත්ථ අජ්ඣෙසනමත්ථිති. තෙ ව “භාවකම්මෙසු කිච්චත්තක්ඛත්ථා”ති වුත්තත්තා භාවකම්මෙස්වෙව භවන්ති.

පෙසනෙ තාව – කරියතු හවතා කම්මන්ති අත්ථෙ ඉමිනා තබ්බානියා, සෙසං වුත්තනයමෙව, කත්තබ්බං කම්මං හවතා, කරණියං කිව්වං හවතා.

අතිසග්ගෙ භුජ්ජතු හවතාති අත්ථෙ තබ්බාදි, “අඤ්ඤෙසු වා”ති වුද්ධි.

“තස්සා”ති වත්තනෙ.

560. භුජාදිනමන්තො නො ද්වි ව.

භුජඉච්චෙවමාදිනං ජකාරාදිඅන්තානං ධාතුනමන්තො නො හොති, පරස්ස කිව්වකිතකප්පච්චයතකාරස්ස ව ද්වෙභාවො හොති. හොත්තබ්බං හොජනං හවතා, හොජනියං හොජ්ජං හවතා.

ඉකාරාගමයුත්තකකාරෙ පන – “නමකරානමන්තානං නියුත්තතම්හි”ති එත්ථ “අන්තානං නියුත්තතම්හි”ති යොගවිභාගෙන ධාත්වන්තලොපාදිනියෙධො, “රුධාදිනො නිග්ගහීතපුබ්බ”න්ති විනාධිකාරයොගවිභාගෙන, “නිග්ගහීතඤ්චා”ති වා නිග්ගහීතාගමො, භුඤ්ජිතබ්බං තයා, යුඤ්ජිතබ්බං.

සමයාරොචනෙ පන – ඉ අජ්ඣයනෙ අධිපුබ්බො, අධියතං හවතාති අත්ථෙ තබ්බානියාදි, ඉකාරාගමවුද්ධිඅයාදෙසඅජ්ඣයාදෙසා ව, ණාප්පච්චයෙ තු වුද්ධි, යකාරස්ස ද්විත්තඤ්ච, අජ්ඣයිතබ්බං, අජ්ඣෙයාං හවතා, අජ්ඣයනියං හවතා, අචස්සං කත්තබ්බන්ති වාකො පන “කිව්වා”ති අධිකිව්ව “අචස්සකාධමිණෙසු ණි වා”ති අචස්සකාධමිණත්ථෙ ව තබ්බාදයො, කත්තබ්බං මෙ හවතා ගෙහං, කරණියං, කාරියං. එවං දාතබ්බං මෙ හවතා සතං, දානියං, දෙයාං.

ධර ධාරණෙ, වුරාදිත්තා ණෙණයා, වුද්ධි, ඉකාරාගමො ව, ධාරෙතබ්බං, ධාරයිතබ්බං ඉච්චාදි.

“නුදාදිහි යුණ්චුනමනානනාකානනකා සකාරිතෙහි වා”ති සකාරිතෙහිපි යුණ්චුනමාදෙසවිධානතොයෙව ධාතුප්පච්චයන්තතොපි කිව්වකිතකප්පච්චයා හවන්තිති ද්විධ්වබ්බො. තෙන තිතික්ඛාපියතීති තිතික්ඛාපෙතබ්බො. එවං තිතිච්ඡාපෙතබ්බො තිතිච්ඡාපනියො. අභාවිසිත්ථ, භාවියති, භාවිසිස්සතීති භාවෙතබ්බො මග්ගො. භාවයිතබ්බො, භාවනියො, භාවනියං, භාවනියා, අකාරිසිත්ථ, කාරියති, කාරිසිස්සතීති කාරෙතබ්බං, කාරයිතබ්බං, කාරාපෙතබ්බං, කාරාපයිතබ්බං, කාරාපනියමිච්චාදි ව සිද්ධං හවති.

කත්තබ්බං කරණියඤ්ච, කාරියං කිව්වමිච්චපි;
කාරෙතබ්බං තථා කාරා-පෙතබ්බං කිව්වසභිගහො.

කිව්වප්පච්චයන්තනයො.

තෙකාලික

කිතකප්පච්චයන්තනය

ඉදානි කිතකප්පච්චයා වුච්චන්තෙ.

කර කරණෙ, පුරෙ විය ධාතුසඤ්ඤාදි.

කුම්භඉච්චුපපදං, තතො දුතියා.

“කුම්භං කරොති, අකාසි, කරිස්සතී”ති වා විග්ගහෙ –

“පරා, පච්චයා”ති ව වත්තනෙ.

561. ධාතුයා කම්මාදිම්හි ණො.

කම්මස්මිං ආදිම්හි සති ධාතුයා පරො ණප්පච්චයො හොති.

සො ව –

562. අඤ්ඤා කිත.

තතියෙ ධාත්වාධිකාරෙ විභිතා කිච්චෙහි අඤ්ඤා පච්චයා කිතිච්චෙව සඤ්ඤා භොන්තිති කිතසඤ්ඤා කතා.

563. කත්තරි කිත.

කත්තරි කාරකෙ කිතපච්චයො භොතිති නියමතො කත්තරි භවති, සො ච “ණාදයො තෙකාලිකා”ති වුත්තත්තා කාලත්තයෙ ච භොති. පුරෙ විය කාරිතඛාපදෙසණලොපවුද්ධියො, පච්චයන්තස්සාලිඨගත්තා සාදාදිමිහි අසම්පත්තෙ “තද්ධිතසමාසකිතකා නාමංවාතචෙතුනාදිසු චා”ති කිතකත්තත්තා නාමංච කතෙ සාදාදුප්පත්ති, තතො කුම්භං කරොතිති අත්ථෙ “අමාදයො පරපදෙහි”ති දුතියාතප්පුරිසසමාසො, “නාමාන”න්තිආදිනා සමාසසඤ්ඤා, “තෙසං විභත්තියො ලොපා චා”ති විභත්තිලොපො, “පකති චස්ස සරන්තස්සා”ති පකතිභාවො, පුන සමාසත්තා නාමමිච කතෙ සාදාදුප්පත්ති.

සො කුම්භකාරො, තෙ කුම්භකාරා ඉච්චාදි. ඉත්ථියං කුම්භකාරි, කුම්භකාරියො ඉච්චාදි, තථා කම්මං කරොතිති කම්මකාරො. එවං මාලාකාරො, කට්ඨකාරො, රථකාරො, සුවණ්ණකාරො, සුත්තකාරො, වුත්තිකාරො, ථිකාකාරො.

ගහ උපාදානෙ, පත්තං අගණ්හි, ගණ්හාති, ගණ්හිස්සතිති චා පත්තග්ගාහො. එවං රස්මිග්ගාහො, රජ්ජුග්ගාහො.

චෙ තත්තසත්තානෙ, තත්තං අවායි, වායති, වායිස්සතිති චා තත්තවායො, “තෙ ආවායා කාරිතෙ”ති ආයාදෙසො, වාකො පනෙත්ථ “තෙ ආවායා”ති යොගවිභාගෙන ආයාදෙසො. එවං තුන්තවායො.

මා පරිමාණෙ, ධඤ්ඤං අමිනි, මිනාති, මිනිස්සතිති චා අත්ථෙ ණප්පච්චයෙ කතෙ —

“ණමිහි”ති වත්තතෙ.

564. ආකාරත්තානාමායො.

ආකාරත්තානං ධාතුනං අන්තස්ස ආයාදෙසො භොති ණකාරානුබන්ධෙ පච්චයෙ පරෙ, සරලොපාදි. ධඤ්ඤාමායො. එවං දානං දදාතිති දානදායො.

කමු කන්තිමිහි, ධම්මං අකාමයි, කාමයති, කාමයිස්සතිති චා ධම්මකාමො පුරිසො, ධම්මකාමා කඤ්ඤා, ධම්මකාමං විත්තං. එවං අත්ථකාමො, භිතකාමො, සුඛකාමො, ධම්මං පාලෙතිති ධම්මපාලො ඉච්චාදි.

දමු දමනෙ, “අරිං අදමි, දමෙති, දමිස්සති”ති විග්ගහෙ “ධාතුයා”ති අධිකාරො, “කම්මාදිමිහි”ති ච වත්තතෙ.

565. සඤ්ඤායමනු.

කම්මුපපදෙ ආදිමිහි සති සඤ්ඤායං ගමාමානායං ධාතුයා අප්පච්චයො භොති, උපපදන්තෙ නුකාරාගමො ච. එත්ථ ච “නු නිග්ගහිතං පදන්තෙ”ති සුත්තෙ “පදන්තෙ”ති වචනතො උපපදන්තයෙව නුකාරාගමො භොතිති දට්ඨබ්බං. “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා උකාරලොපො. අයං පන න්වාගමො සමාසං කත්වා උපපදවිභත්තිලොපෙ කතෙයෙව භොතිති වෙදිතබ්බං.

566. නු නිග්ගහිතං පදන්තෙ.

උපපදභූතනාමපදන්තෙ වත්තමානො නුකාරාගමො නිග්ගහිතමාපජ්ජතෙ, නිග්ගහිතස්ස වග්ගන්තත්තං, සෙසං සමං, වුද්ධිභාවොව විසෙසො, අරින්දමො රාජා.

තථා තර තරණෙ, වෙස්සං තරතිති වෙස්සන්තරො, තණ්හං කරොති හිංසතිති තණ්හඬකරො භගවා. එවං මෙධඬකරො, සරණඬකරො, දීපඬකරො.

“ආදිමිහි, අ”ඉති ච වත්තතෙ.

567. පුරෙ දදා ච ඉං.

පුරසද්දෙ ආදිමිහි සනි “දද දානෙ” ඉව්වෙතාය ධාතුයා අප්පච්චයො හොති, පුරසද්දෙ අකාරස්ස ඉඤ්ච හොති. එත්ථ ව “තදනුපරොධෙතා”ති පරිභාසනො පුරසද්දන්තස්සෙව ඉං හොතිති දට්ඨබ්බං. ණාදිනං තෙකාලිකත්තෙපි උපපදන්ථවිසෙසෙන අතීතෙයෙවායමප්පච්චයො හොතිති දට්ඨබ්බං. පුරෙ දානං අදදිති පුරින්දදො සක්කො. ඉධාපි විහත්තිලොපෙ කතෙයෙව ඉංආදෙසො.

“කම්මාදිමිහි, අ”ඉති ව වත්තතෙ.

568. සබ්බතො ඤ්චු ත්වාචි වා.

සබ්බතො ධාතුතො කම්මාදිමිහි වා අකම්මාදිමිහි වා සනි අ ඤ්චු තු ආචි ඉව්වෙනෙ වත්තාරො පච්චයා හොන්ති. වාග්ගහණං “අකම්මාදිමිහි වා”ති විකප්පනත්ථං.

අප්පච්චයෙ තාව – ධර ධාරණෙ, ධම්මං අධරි, ධරති, ධරිස්සතීති වා ධම්මධරො. එවං විනයධරො. තථා තං කරොතිති තක්කරො, ද්විත්තං. එවං භිතකරො, දිවසකරො, දිනකරො, දිවාකරො, නිසාකරො, ධනුං ගණ්භාතිති ධනුග්ගහො. එවං කටග්ගහො, සබ්බකාමං දදාතිති සබ්බකාමදදො, සබ්බදදො.

ආතො පන – අන්තං අදාසි, දදාති, දදිස්සතීති අන්තදො. එවං ධනදො, සච්චං සන්දහතීති සච්චසන්ධො. පා පානෙ, මජ්ජං පිච්චිති මජ්ජපො. තා පාලනෙ, ගවං සද්දං තායතීති ගොත්තං. එවං කත්තරි.

අකම්මාදිමිහි පන “යස්මා දපෙති”ති සුත්තෙ භයග්ගහණෙන සෙසසාධනෙපි අප්පච්චයො.

නි පාපුණෙන විපුබ්බො, විනෙසි, විනෙති, විනෙස්සති එතෙන, එත්ථාති වා විනයො, “අඤ්ඤෙසු වා”ති වුද්ධි, අයාදෙසො ව, නයනං නයො. සි සෙවායං නිපුබ්බො, නිස්සිසිත්ථ, නිස්සියති, නිස්සිසිස්සතීති වා නිස්සයො. සි සයෙ, අනුසයි, අනුසෙති, අනුසෙස්සතීති වා අනුසයො.

ඉ ගතිමිහි පතිපුබ්බො, පටිච්ච එකස්මා එලමෙතීති පච්චයො, සමුදයො. වි වයෙ, විනිවිජ්ජයෙන අනෙන, විනිවිජ්ජයනං වා විනිවිජ්ජයො, උච්චයනං උච්චයො, සඤ්චයො, ධම්මං විචිනාතිති ධම්මච්චයො. ඩි ඛයෙ, ඛයනං ඛයො. ජි ජයෙ, විජයනං විජයො, ජයො. කී දබ්බවිනිමයෙ, වික්කයනං වික්කයො, කයො. ලී සිලෙසනෙ, අල්ලියති එත්ථාති ආලයො, ලයො. එවං ඉවණ්ණන්තතො.

ආසුණන්තිති අස්සවා, අවාදෙසො, පටිස්සවනං පටිස්සවො. සු ගතිමිහි, ආභවග්ගා සවන්තිති ආසවා. රු සද්දෙ, රවතීති රවො. භවතීති භවො. පභවති එතස්මාති පභවො. ලු ඡෙදනෙ, ලවනං ලවො. එවං උචණ්ණන්තතො.

නිග්ගණ්භාති, නිග්ගහණං වා නිග්ගහො, පග්ගහො, සඬගණ්භාති තෙන, සඬගහණං වා සඬගහො. වර වරණෙ, සංවරණං සංවරො. දර ආදරෙ, ආදරණං ආදරො. ආගච්ඡති, ආගමනන්ති වා ආගමො, ආගමීයන්ති එත්ථ, එතෙන වා අත්ථාති ආගමො පරියත්ති. සප්පතීති සප්පො. දිබ්බතීති දෙවො. කමු පදවික්ඛෙපෙ, පක්කමනං, පක්කමතීති වා පක්කමො. එවං වික්කමො.

වර වරණෙ, වනෙ වරතීති වනවරො, කාමො අවවරති එත්ථාති කාමාවචරො ලොකො, කාමාවචරා සඤ්ඤා, කාමාවචරං විත්තං. ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ඡට්ඨිතප්පුරිසො.

පාදෙන පිච්චිති පාදපො. එවං කච්ඡපො, තනියාතප්පුරිසො.

රුහ ජනනෙ, සිරස්මිං රුහතීති සිරොරුහො, ගුහායං සයතීති ගුහාසයං විත්තං. එවං කුච්ඡසයා වාතා. යා ගතිනිවත්තිමිහි, පබ්බතෙ අට්ඨාසි, තිට්ඨති, යස්සතීති වා පබ්බතට්ඨො පුරිසො, පබ්බතට්ඨා නදී, පබ්බතට්ඨං ඔසධං. එවං ථලට්ඨං, ජලට්ඨං, සත්තමිතප්පුරිසො.

569. ගහස්සුපධස්සෙ වා.

ගහඉව්වෙනස්ස ධාතුස්ස උපධස්ස එත්තං හොති වා, උපධාති අන්තක්ඛරතො පුබ්බක්ඛරස්ස පරසමඤ්ඤා, ගස්හතීති ගෙහං, ගහං වා.

ඤ්චුප්පච්චයෙ රථං කරොතිති අත්ථෙ ඤ්චුප්පච්චයො, සො ව “අඤ්ඤෙ කිත”ති කිතසඤ්ඤත්තා “කත්තරි කිත”ති කත්තරියෙව භවති, තතො කාරිතබ්‍යපදෙස ණලොපවුද්ධියො.

570. අනකා යුෂ්චූනං.

යුෂ්චූඉච්චෙනෙසං පච්චයානං අන අකඉච්චෙන ආදෙසා හොන්ති අකාදෙසො. සෙසං කුම්භකාරසද්දසමං, රථකාරකො. තථා අන්තං දදාති අන්තදායකො, “ආකාරන්තානමායො”ති ආයාදෙසො, “ඉන්ටියමනො ආපච්චයො”ති ආපච්චයො, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා අකාරස්ස ඉකාරො, අන්තදායකා කඤ්ඤා, අන්තදායකං කුලං. ලොකං නෙතිති ලොකනායකො, චිතෙති සත්තෙති චිතායකො, “තෙ ආවායා කාරිතෙ”ති ආයාදෙසො.

අකම්මුපපදෙ කරොතිති කාරකො, කාරිකා, කාරකං. දදාතිති දායකො, දායිකා, දායකං. නෙතිති නායකො, නායිකා, නායකං. හභවතො ඔවාදානුසාසනිං අසුඡි, සුඡාති, සුඡිස්සතිති වා සාවකො, සාවිකා, ආවාදෙසො. ලුනාතිති ලාවකො. පු පවනෙ, පුනාතිති පාවකො, හවතිති භාවකො, උපාසතිති උපාසකො, උපාසිකා. ගණ්භාතිති ගාහකො.

පවතිති පාවකො. අයජී, යජති, යජිස්සතිති වා යාජකො. එත්ථ හි “කගා වජාන”න්ති වජානං කගන්තෙ සම්පත්තෙ –

571. න කගත්තං වජා ෂ්චූමිහි.

ධාත්වන්තභූතා වකාරජකාරා කකාර ගකාරත්තං නාපජිජන්තෙ ෂ්චූප්පච්චයෙ පරෙති පටිසිද්ධත්තා න හවති.

ජන ජනනෙ, ජනෙතිති ජනකො, ජනිකා, “සටාදිනං වා”ති එත්ථ වාග්ගහණෙන වුද්ධි න හොති. එවං ඛනාතිති ඛනකො, සමෙතිති සමකො, ගමෙතිති ගමකො, දමෙතිති දමකො, අහති, හන්ති, හනිස්සතිති වා වධකො, “වධො වා සබ්බත්ථා”ති හනස්ස වධාදෙසො, හන්තිති යාතකො, “හනස්ස සාතො”ති ෂ්චූමිහි සාතාදෙසො, ගාවො හනාතිති ගොසාතකො, රුන්ධතිති රුන්ධකො, නිග්ගහිතාගමො, සංයොගන්තත්තා න වුද්ධි හොති. එවං භුඤ්ජතිති භුඤ්ජකො, කිණාතිති කායකො, පාලෙතිති පාලකො, පුපෙතිති පුපකො.

572. නුදාදිහි යුෂ්චූනමනානනාකානනකා සකාරිතෙහි ව.

නුදාදිහි ධාතුහි, සකාරිතෙහි ව ධාතුහි පරෙසං යුෂ්චූප්පච්චයානං යථාක්කමං අන ආනන අක ආනනකඉච්චෙන ආදෙසා හොන්ති.

එත්ථ හි –

සකාරිතෙහි යුෂ්චූනං, කාරියස්ස විධානතො;
කිච්චකිත්ථම්භවො ධාතු-ප්පච්චයෙහිපි වෙදියො.

නුද ඛෙපෙ පපුබ්බො, පනුදි, පනුදති, පනුදිස්සතිති වා අත්ථෙ ෂ්චූප්පච්චයො, තස්සිමිනා අකාදෙසො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා නුදිස්ස දිසො, පනුදකො.

සුද පග්ගරණෙ, සුදතිති සුදකො. ඤා අවබොධනෙ, අඤ්ඤාසි, ජානාති, ජානිස්සතිති වා අත්ථෙ ෂ්චූප්පච්චයො, තස්සානෙන ආනනකාදෙසො, “ඤාස්ස ජාජංනා”ති ජාදෙසො, සරලොපාදි, ජානනකො.

සකාරිතෙහි පන ආණ පෙසනෙ, ආණාපෙසි, ආණාපෙති, ආණාපෙස්සතිති වා අත්ථෙ “සබ්බතො ෂ්චූත්ථාවි වා”ති ෂ්චූප්පච්චයො, තස්සිමිනා අකාදෙසො, සරලොපාදි, ආණාපකො, සඤ්ඤාපෙතිති සඤ්ඤාපකො, සඤ්ජානනකො, එත්ථ ආනනකාදෙසො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා කාරිතලොපො. තථා දාපෙතිති දාපකො, “අනකා යුෂ්චූන”න්ති අකාදෙසො, පතිට්ඨාපෙතිති පතිට්ඨාපකො, නිබ්බානං සම්පාපෙතිති නිබ්බානසම්පාපකො, කාරාපෙතිති කාරාපකො, කාරාපිකා ඉච්චාදි.

තුප්පච්චයෙ අකාසි, කරොති, කරිස්සතිති වා අත්ථෙ “සබ්බතො ෂ්චූත්ථාවි වා”ති තුප්පච්චයො, සො ව කිතසඤ්ඤත්තා ෂ්චූප්පච්චයො විය සබ්බත්ථ කත්තරියෙව හවති.

“අන්තස්සා”ති වත්තතෙ.

573. කරස්ස ව තත්තං තුස්මිං.

කරඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස අන්තස්ස රකාරස්ස තකාරත්තං හොති තුප්පච්චයෙ පරෙ. වසද්දෙන හරාදිනඤ්ච, තතො නාමම්ච කතෙ ස්වාද්ද්ව්වපත්ති, “සත්ථුපිතාදිනමා සිස්මිං සිලොපො වා”ති ආත්තං, සිලොපො, තස්ස කත්තා

තක්කත්තා, ඡට්ඨිසමාසො. තථා හරතීති හත්තා.

හර හරණෙ, හරතීති හත්තා, භින්දතීති හෙත්තා, හෙදිතා වා, ඡින්දතීති ඡෙත්තා, දදාතීති දාතා, භොජනස්ස දාහා භොජනදාතා, සන්දහතීති සන්ධාතා, අවච්චි, වචනි, වක්ඛතීති වා වත්තා, “භුජාදීනමන්තො නො ද්වි වා”ති ධාත්වන්තලොපො, ද්විත්තඤ්ච, භුඤ්ජතීති භොත්තා, අබුජ්ඣ, බුජ්ඣති, බුජ්ඣස්සතීති වා බුජ්ඣතා, යකාරිකාරාගමා, ජානාතීති ඤාතා, ඡිනාතීති ඡෙතා, පුණාතීති සොතා, ගණ්හාතීති ගහෙතා, භවතීති භව්තා, සරතීති සරිතා, ගච්ඡතීති ගන්තා. “ගම ඛන හනාදීනං තුං තබ්බාදිසු න”ඉති ධාත්වන්තස්ස නත්තං. එවං ඛනතීති ඛන්තා, හනතීති හන්තා, මඤ්ඤතීති මන්තා, පාලෙතීති පාලෙතා, පාලයිතා.

කාරිතෙ භාවෙතීති භාවෙතා, භාවයිතා. එවං සාරෙතා, සාරයිතා, දාපෙතා, දාපයිතා, භාපෙතා, භාපයිතා, නිරොධෙතා, නිරොධයිතා, බොධෙතා, බොධයිතා, ඤාපෙතා, ඤාපයිතා, සාවෙතා, සාවයිතා, ගාහෙතා, ගාහයිතා, කාරෙතා, කාරයිතා, කාරාපෙතා, කාරාපයිතා ඉච්චාදි.

ආචීපච්චයෙ දිස පෙක්ඛනෙ, හයං අපස්සි, පස්සති, පස්සස්සතීති වා අත්ථෙ ආචීපච්චයො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා දිසස්ස දස්සාදෙසො, හයදස්සාචී, හයදස්සාචීනො ඉච්චාදි දණ්ඨිව නෙය්‍යං. ඉත්ථීයං හයදස්සාචීතී. නපුංසකෙ හයදස්සාචී චිත්තං.

සාස අනුසිට්ඨිමිති, සදෙවකං ලොකං දිට්ඨධම්මිකාදිවසෙන සාසතීති අත්ථෙ —

574. සාසාදීහි රත්ථු.

සාසඉච්චෙවමාදීහි ධාතුහි රත්ථුප්පච්චයො හොති.

“රම්හි රන්තො රාදි නො”ති රාදිලොපො, සරලොපාදි, නාමඛ්‍යාපදෙසො, ස්‍යාද්‍යුජ්ජත්ති, ආත්තං, සිලොපො. සත්ථා, සත්ථාරො.

පා රක්ඛණෙ, පුත්තං පාතීති අත්ථෙ —

575. පාදිතො රිතු.

පාඉච්චෙවමාදිතො ධාතුග්ගණතො රිතුප්පච්චයො හොති, රාදිලොපො සරලොපාදි. පිතා. ධර ධාරණෙ, මාතාපිතුහි ධරීයතීති ධීතා, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ඉකාරස්ස දීසො.

මාන පූජායං, ධම්මෙන පුත්තං මානෙතීති අත්ථෙ —

576. මානාදීහි රාතු.

මාන භාසඉච්චෙවමාදීහි ධාතුහි රාතුප්පච්චයො හොති, රාදිලොපො, මාතා. භාස වියත්තියං වාචායං, පුබ්බෙ භාසතීති භාතා ඉච්චාදි.

විස පචෙසනෙ පපුබ්බො, පාවිසි, පවිසති, පවිසස්සතීති වා අත්ථෙ —

577. විස රුජ පදාදිතො ණ.

විස රුජ පදඉච්චෙවමාදීහි ධාතුහි පරො ණප්පච්චයො හොතීති ණප්පච්චයො. සො ව කිතසඤ්ඤත්තා කත්තරි භවති, කාරිතඛ්‍යාපදෙසණලොප චුද්ධියො, පචෙසො.

තථා රුජ රොගෙ, අරුජ්, රුජති, රුජස්සතීති වා රොගො, “කගාවජාන”න්ති ජකාරස්ස ගකාරො, උප්පජ්ජතීති උප්පාදො. චුස චුසනෙ, අචුසි, චුසති, චුසස්සති, චුසන්ති වා තෙන සම්පයුත්තාති එස්සො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා චුසස්ස එස්සො, සංයොගන්තත්තා න චුද්ධි. භවතීති භාවො. උච සම්චායෙ, උචතීති ඔකො, චකාරස්ස කකාරො. අය ගතිමිති, අයි, අයති, අයිස්සති, අයති වා ඉතොති ආයො. බුධ අවගමනෙ, සම්මා බුජ්ඣතීති සම්බොධො, ආහරතීති ආහාරො, උපහනතීති උපසානො, “හනස්ස සානො”ති සානාදෙසො.

රන්ජ රාගෙ, රන්ජතීති අත්ථෙ ණප්පච්චයො.

578. නිග්ගහිත සංයොගාදි නො.

සංයොගස්මිං ආදිභූතො නකාරො නිග්ගහිතමාපජ්ජතෙ. නිග්ගහිතස්ස වග්ගන්තත්තං, ජකාරස්ස ගත්තං, රඬිගො.

579. ණමිහි රන්ජස්ස ජො භාවකරණෙසු.

රන්ජඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස අන්තභූතස්ස න්ජස්ස ජකාරාදෙසො හොති භාවකරණඉච්චෙනස්වත්ථෙසු විහිතෙ ණකාරවතිජ්ජව්වයෙ පරෙ.

එත්ථ හි –

ණමිහි රන්ජස්ස කරණෙ, ජාදෙසස්ස විධානතො;
අකත්තරිපි විඤ්ඤෙය්‍යා, කාරකෙ ණස්ස සම්භවොති.

රන්ජන්ති අනෙනාති රාගො, රඤ්ජීයති අනෙනාති වා රාගො, සයං රඤ්ජතීතිපි රාගො. “ණමිහි රන්ජස්ස ජො”ති යොගවිභාගෙන ජකාරො. පජ්ජතෙ අනෙනාති පාදො, පතුජ්ජතෙ අනෙනාති පතොදො, ජරීයති අනෙනාති ජාරො. එවං දාරො. තථා කම්මාදීසු, භුජ්ජතීති හොගො. එවං භාගො, භාරො, ලබ්භතීති ලාභො, වොහරීයතීති වොහාරො, දීයතීති දායො, විභඤ්ඤති එතස්මාති විසානො, විහරන්ති එත්ථාති විහාරො, ආරමන්ති එතස්මිත්ති ආරාමො. එවං පපානො ඉච්චාදි.

“ණ” ඉති වත්තතෙ.

580. භාවෙ ව.

භාවත්ථෙ භාවාහිධෙය්‍යො ධාතුහි ණජ්ජව්වයො හොති. භූයතෙ, භවනං වා භාවො, පච්චතෙ, පචනං වා පාකො, “කගා වජාන”න්ති කාදෙසො.

සිව පග්ගරණෙ, සෙවනං සෙකො. සුච සොකෙ, සොචනං සොකො. වජ හානිමිහි, අවජ්ජිත්ථ, වජ්ජතෙ, වජ්ජිස්සතෙ, වජනං වා වාගො. යජ දෙවපුජාසඬගතිකරණදානෙසු, ඉජ්ජිත්ථ, ඉජ්ජතෙ, ඉජ්ජිස්සතෙ, යජනං වා යාගො, යුඤ්ජනං යොගො. භජ සෙවායං, අභජ්ජිත්ථ, භජ්ජතෙ, භජ්ජිස්සතෙ, භජනං වා භාගො, අරජ්ජිත්ථ, රජ්ජතෙ, රජ්ජිස්සතෙ, රජනං වා රාගො, ජස්ස ගකාරො.

දහ භස්මිකරණෙ, පරිඬය්හිත්ථ, පරිඬය්හති, පරිඬය්හිස්සති, පරිඬය්හනං වාති අත්ථෙ ණජ්ජව්වයො.

“ණමිහි, වා”ති ව වත්තතෙ.

581. දහස්ස දො ලං.

දහඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස දකාරො ලත්තමාපජ්ජතෙ ණජ්ජව්වයෙ පරෙ වා. පරිලාභො, පරිදාභො. හන්ජ අවමද්දනෙ, හඤ්ජනං හඬිගො. සන්ජ සඬිගෙ, සඤ්ජනං සඬිගො, නස්ස නිග්ගහිතං.

පච්චයෙහි සඬිගම්ම කරීයති, සඬිබරීයති තෙන වාති අත්ථෙ විසරුජපදාදිනා, සඬිබරණන්ති අත්ථෙ “භාවෙ වා”ති වා ණජ්ජව්වයො.

“ණමිහි”ති වත්තතෙ.

582. පුරසමුපපරිහි කරොතිස්ස බබරා වා තජ්ජව්වයෙසු ව.

පුර සං උප පරිඉච්චෙනෙහි පරස්ස කරොතිස්ස ධාතුස්ස බ බරඉච්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති වා තජ්ජව්වයෙ, ණජ්ජව්වයෙ ව පරෙ. “තජ්ජව්වයෙසු”ති බහුවචනනිද්දෙසෙන තුං ත්වාදීසුපි. ධාත්වාදෙසස්සාපි යානොපචාරෙන ධාතුවොහාරතො “අසංයොගන්තස්ස වුද්ධි කාරිතෙ”ති වුද්ධි, සඬිබාරො. එවං පරික්ඛාරො, පුරෙක්ඛාරො.

වාති කිං? උපකාරො.

ලුහ ගිද්ධිමිහි, ලුබ්හන්ති තෙන, සයං වා ලුබ්හති, ලුබ්හනමත්තමෙව වා තන්ති ලොභො. දුස අප්පිතිමිහි, දුස්සන්ති තෙන, සයං වා දුස්සති, දුස්සනමත්තමෙව වා තන්ති දොසො. මුහ වෙවිත්තෙන, මුය්හන්ති තෙන, සයං වා මුය්හති, මුය්හනමත්තමෙව වා තන්ති මොහො ඉච්චාදි කත්තුකරණභාවෙසු යථාරහං යොජෙතබ්බං.

ගහ උපාදානෙ, ගය්හතිති අත්ථෙ විසරුප්පදාදිනා කම්මති ණප්පච්චයො.

583. ගහස්ස සර ණෙ වා.

ගහඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සරාදෙසො හොති වා ණප්පච්චයෙ පරෙ, සරලොපාදි, සරං, සරාති.

වාති කිං? ගණ්හාති, ගහණං වා ගාහො.

සම්භවතිති අත්ථෙ –

584. ක්චි ව.

සබ්බධාතුහි ක්චිපච්චයො හොති, සො ච කිතසඤ්ඤත්තා කත්තරි භවති.

585. ක්චිලොපො ව.

ක්චිනො සබ්බස්ස ලොපො හොති. කිතත්තත්තා නාමමිව කත්වා ස්වාදුජ්ජපත්ති, සිලොපො, සම්භු. එවං විභවතිති විභු, අභිභු, සයම්භු.

තථා ධු කම්පනෙ, සන්ධුනාතිති සන්ධු. භා දිත්තිමිහි, විහාතිති විහා, පහාතිති පහා, සහ, සඬගම්ම වා හන්ති, භාසන්ති වා එත්ථාති සහා, සහස්ස සාදෙසො, නිග්ගහීතලොපො ව.

භුජෙන ගච්ඡතිති අත්ථෙ ක්චිප්පච්චයො.

586. ධාත්වන්තස්ස ලොපො ක්චිමිහි.

ධාත්වන්තස්ස ඛාඤ්ජනස්ස ලොපො හොති ක්චිප්පච්චයෙ පරෙ. ක්චිලොපො, භුජගො. එවං උරසා ගච්ඡතිති උරගො, තුරං සීසං තුරිතතුරිතො ගච්ඡතිති තුරගො, ඛෙ ගච්ඡතිති ඛගො, විහායසෙ ගච්ඡතිති විහගො, විහාදෙසො, න ගච්ඡතිති අගො, නගො.

ඛනු අවධාරණෙ සංපුබ්බො, සඬබ්බති, සඬබ්බනති, සඬබ්බතිස්සතිති වා සඬබ්බො. රමු කිළායං, කුඤ්ජෙ රමතිති කුඤ්ජරො. ජන ජනනෙ, කම්මතො ජාතොති අත්ථෙ ක්චිප්පච්චයො, ධාත්වන්තස්ස ලොපාදි පුරිමසමං, පඤ්චමිතප්පුරිසොව විසෙසො. කම්මපො විපාකො, කම්මපා පටිසන්ධි, කම්මපං රූපං . එවං චිත්තපං, උතුපං, ආහාරපං, අත්තපො පුත්තො. වාරිමිහි ජාතො වාරිපො. එවං ථලපො, පඬිකපං, ජලපං, අණ්ඩපං, සිරපං, සත්තම්සමාසො. ද්වික්ඛත්තුං ජාතො ද්විපො, පච්ඡා ජාතො අනුපො ඉච්චාදි.

විද ඤාණෙ, ලොකං අවෙදීති අත්ථෙ ක්චිප්පච්චයො.

“ක්චිමිහි”ති වත්තනෙ.

587. විදන්තෙ ඌ.

විදධාතුනො අන්තෙ ඌකාරාගමො හොති ක්චිමිහි, ක්චිලොපො. ලොකවිදු.

දිස පෙක්ඛණෙ, ඉමමිව නං අපස්සි, පස්සති, පස්සිස්සතිති, අයමිව දිස්සතිති වා අත්ථෙ ක්චිප්පච්චයො.

“ධාත්වන්තස්ස ලොපො ක්චිමිහි”ති ධාත්වන්තලොපෙ සම්පත්තෙ –

588. ඉයතමකිච්ඡානමන්තස්සරො දීසං ක්චිචි දිසස්ස ගුණං දො රං සක්ඛි ව.

ඉම ය ත අම්භ කිං එත සමානඉච්චෙනෙසං සබ්බනාමානං උපමානුපපදභාවෙන දිසස්ස ධාතුස්ස ගුණභුතානං අන්තො සරො දිසමාපජ්ජනෙ, දිසඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස අන්තස්ස ස ක්ඛ ඊඉච්චෙන ආදෙසා ව භොන්ති. දිසස්ස දකාරො රකාරමාපජ්ජනෙති ක්චිම්භි ධාත්වන්තස්ස සසද්දාදෙසං කත්වා ක්විලොපාදිම්භි ව කතෙ ඉඉති නිපාතනෙන ඉමසද්දස්සිකාරෙ, තස්සිම්නා දීසෙ ව කතෙ ස්වාද්දුප්පත්ති.

ඊදිසො පුරිසො, ඊදිසා කඤ්ඤා, ඊදිසි වා, ඊදිසං චිත්තං. තථා යම්ච නං පස්සති, යො විය දිස්සතිති වා යාදිසො, යාදිසා, යාදිසි, යාදිසං. තම්ච නං පස්සති, සො විය දිස්සතිති වා තාදිසො, තාදිසා, තාදිසි, තාදිසං. මම්ච නං පස්සති, අහං විය සො දිස්සතිති වා මාදිසො, මාදිසා, මාදිසි, මාදිසං, මඉති නිපාතනෙන අම්භසද්දස්ස මසද්දාදෙසො. කිම්ච නං පස්සති, කො විය දිස්සතිති වා කිදිසො, කිදිසා, කිදිසි, කිදිසං. එතම්ච නං පස්සති, එසො විය දිස්සතිති වා එදිසො, එතාදිසො වා, එදිසා, එදිසි, එදිසං, එඉති නිපාතනෙන එතසද්දස්ස එකාරො. සමානං කත්වා නං පස්සති, සමානො විය දිස්සතිති සාදිසො, සදිසො, සඉති නිපාතනෙන සමානස්ස සාදෙසො, තදන්තස්ස වා දීසො, සාදිසා, සාදිසි, සදිසා, සදිසි, සාදිසං, සදිසං.

දකාරස්ස රකාරාදෙසෙ පන ඊරිසො, යාරිසො, තාරිසො, මාරිසො, කිරිසො, එරිසො, සාරිසො, සරිසො. ක්ඛාදෙසෙ ඊදික්ඛො, යාදික්ඛො, තාදික්ඛො, මාදික්ඛො, කිදික්ඛො, එදික්ඛො, සාදික්ඛො, සදික්ඛො. රකාරාදෙසෙ සාරික්ඛො, සරික්ඛො, ඊකාරාදෙසෙ ඊදී, යාදී, තාදී, මාදී, කිදී, එදී, සාදී.

වසද්දෙන තුම්භාදිඋපපදෙපි තුම්භෙ විය දිස්සතිති තුම්භාදිසො, තුම්භාදිසි, ඛන්ධා විය දිස්සන්තිති ඛන්ධාදිසා ඉච්චාදි.

ධර ධාරණෙ, අපායෙස්චපතමානෙ අධිගතමග්ගාදිකෙ සත්තෙ ධාරෙති, ධරන්ති තෙනාති වා, සලක්ඛණං ධාරෙති වා, පච්චයෙහි ධරියති වාති අත්ථෙ -

589. ධරාදිහි රම්මො.

ධරඉච්චෙචමාදිහි ධාතුහි රම්මජ්ජච්චයො භොති.

සො ව -

කම්මග්ගභණ්ණො භාව- කම්මෙසුතෙත්ථ චෙදියො;
අකත්තරිපි භොතිති, කාරකෙ රම්මජ්ජච්චයො.

රාදිලොපො, ධම්මො, එචං කරියතිති කම්මං. වර වරණෙ, වම්මං.

සංස පසංසනෙ පපුබ්බො, පියඉච්චුපපදං, පියං පසංසිතුං සීලං යස්සාති වා පියං පසංසනාසීලො, පියං පසංසනධම්මො, පියං පසංසනෙ සාධුකාරීති වා අත්ථෙ -

590. තස්සිලාදිසු ණිත්ථාවි ව.

සීලං පකති, තස්සිල තද්ධම්ම තස්සාධුකාරීස්ථත්ථෙසු ගමාමානෙසු සබ්බධාතුහි ණි තු ආච්චිඉච්චෙන පච්චයා භොන්තිති කත්තරි ණිපච්චයො, සංයොගන්තත්තාන වුද්ධි. සෙසං නෙය්‍යං.

පියපසංසි රාජා. අථ වා පියං පසංසි, පසංසති, පසංසිස්සති වා සීලෙන වා ධම්මෙන වා සාධු වාති පියපසංසි, පියපසංසිති, පියපසංසි කුලං. බ්‍රහ්මං චරිතුං සීලං යස්සාති වා බ්‍රහ්මං චරති සීලෙන, ධම්මෙන, සාධු වාති බ්‍රහ්මචාරී, බ්‍රහ්මචාරිති, බ්‍රහ්මචාරි. එචං සච්චවාදී, ධම්මවාදී, සීසයාසී, පාපකාරී, මාලාකාරී ඉච්චාදි.

වසද්දෙන අත්තමානෙපි ණි, පණ්ඩිතං අත්තානං මඤ්ඤතිති පණ්ඩිතමානී ඛාලො, බහුස්සුතමානී ඉච්චාදි.

චතු වත්තනෙ පපුබ්බො, පසස්භ පචත්තිතුං සීලං යස්සාති අත්ථෙ ඉම්නා තුජ්ජච්චයො, පසස්භපචත්තා. අථ වා වච වියත්තියං වාචායං, පසස්භ පචත්තිතුං සීලමස්සාති පසස්භපචත්තා, පසස්භපචත්තාරො, භුජාදිත්තා ධාත්වන්තලොපද්විත්තාති, සෙසං කත්තුසමං.

භයං පස්සිතුං සීලං යස්සාති වා භයං දස්සනසීලො, භයං දස්සනධම්මො, භයං දස්සනෙ සාධුකාරීති වා භයදස්සාවි, භයදස්සාවිති, භයදස්සාවි චිත්තං. එචං ආදිනවදස්සාවි.

“තස්සිලාදිසු”ති අධිකාරො.

591. සද්ද කු ධ ව ල ම ණ්ඩ ත්ථ රුවාදිහි යු.

සද්ද කු ධ ව ල ම ණ්ඩ ත්ථෙහි ධාතුහි, රුවාදිහි ව යුජ්ජච්චයො හොති තස්සිලාදිස්වත්ථෙසු.

සුස සද්දෙ, සොසිතුං සීලං යස්සාති වා සොසනසීලොති වා අසොසයි, සොසයති, සොසයිස්සති සීලෙන, ධම්මෙන, සාධු වාති අත්ථෙ ඉමිනා යුජ්ජච්චයො, තස්ස “අනකා යුණ්චුන”න්ති අනාදෙසො, “අඤ්ඤෙසු වා”ති වුද්ධි, සො සොසනො, සා සොසනා. භාස වියත්තියං වාචායං, භාසිතුං සීලමස්සාති වා භාසනසීලො, භාසනධම්මො, භාසනෙ සාධුකාරිති වා භාසනො.

කුඨ කොපෙ, කුජ්ඣිතුං සීලමස්සාති වා කුජ්ඣනසීලොති වා කොධනො, කොධනා, කොධනං.

රුස රොසෙ, රොසිතුං සීලමස්සාති වා රොසනසීලොති වා රොසනො.

වල කම්පනෙ, වලිතුං සීලං යස්සාති වා වලති සීලෙනාති වා වලනො. කපිවලනෙ, කම්පිතුං සීලං යස්සාති වා අකම්පි, කම්පති, කම්පිස්සති සීලෙනාති වා කම්පනො, ඉකාරානුබන්ධිධාතුසරනො “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා, “නිග්ගහිතඤ්චා”ති වා නිග්ගහිතාගමො. එදි කිඤ්චිවලනෙ, එන්දිතුං සීලං යස්සාති වා එන්දති සීලෙනාති වා එන්දනො.

මඬි භුසායං, මණ්ඩයිතුං සීලං යස්සාති වා මණ්ඩයති සීලෙනාති වා මණ්ඩනො. භුස අලඬිකාරෙ, භුසනසීලොති වා අභුසයි, භුසයති, භුසයිස්සති සීලෙනාති වා භුසනො, භුසනා, භුසනං.

රුව දිත්තිමිහි, අරුවචි, රුවචති, රුවචිස්සති සීලෙනාති වා රොවනො. ජුත දිත්තිමිහි, අජොති, ජොතති, ජොතිස්සති සීලෙනාති වා ජොතනො. වඩ්ඪි වඩ්ඪිනෙ, වඩ්ඪිතුං සීලමස්සාති වඩ්ඪිනො ඉච්චාදි.

592. පාරාදිගම්මිහා රු.

පාරාදිලපපදෙහි පරස්මා ගම්ඉච්චෙනස්මා ධාතුමිහා පරො රුපච්චයො හොති තස්සිලාදිස්වත්ථෙසු කත්තරියෙව. පාරො ආදි යෙසං තෙ පාරාදයො, පාරාදිහි ගම් පාරාදිගම්. රාදිලොපො, භවපාරං ගන්තුං සීලං යස්සාති වා භවපාරං ගමනසීලො, භවපාරං ගමනධම්මො, භවපාරං ගමනෙ සාධුකාරිති වා භවපාරගු, භවපාරගුනො. අන්තං ගමනසීලො අන්තගු. එවං වෙදගු, අද්ධගු.

“රු”ති වත්තනෙ.

593. භික්ඛාදිතො ව.

භික්ඛඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි රුපච්චයො හොති තස්සිලාදිස්වත්ථෙසු. භික්ඛ යාවනෙ, භික්ඛිතුං සීලං යස්සාති වා අභික්ඛි, භික්ඛති, භික්ඛිස්සති සීලෙනාති වා භික්ඛනධම්මොති වා භික්ඛනෙ සාධුකාරිති වා භික්ඛු, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා රස්සත්තං. ඉක්ඛ දස්සනධිකෙසු, සංසාරෙ භයං ඉක්ඛතිතිපි භික්ඛු, විජානිතුං සීලං යස්ස, විජානනසීලොති වා විඤ්ඤු, සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤු. එවං මත්තඤ්ඤු, ධම්මඤ්ඤු, අත්ථඤ්ඤු, කාලඤ්ඤු, කතඤ්ඤු ඉච්චාදයො.

594. හනත්තාදිනං ණුකො.

හනත්තාදිනං ධාතුනමන්තෙ ණුකජ්ජච්චයො හොති තස්සිලාදිස්වත්ථෙසු කත්තරි, අන්තාපෙක්ඛායං ඡට්ඨි, ණුකාරො වුද්ධත්ථො. ආහනනසීලො ආසාතුකො, සාතාදෙසො, සරලොපාදි, කරණසීලො කාරුකො සිජ්ජි. භී භයෙ, භායනසීලො භීරුකො, රකාරාගමො. අව රක්ඛණෙ, ආවුකො පිතා.

595. සංහනඤ්ඤාය වා රො සො.

සංපුබ්බාය හනඉච්චෙනාය ධාතුයා, අඤ්ඤාය ව ධාතුයා පරො රජ්ජච්චයො හොති, හනස්ස සො ව. වාග්ගහණං සම්පිණ්ඩනත්ථං, විකජ්ජනත්ථං වා, තෙන සඬ්ඝාතොතිපි සිද්ධං හොති.

හනස්සෙවායං සො හොති, අභිධානානුරූපනො;
අසංපුබ්බා ව රො තෙන, පටිඝොතිපි සිජ්ඣති.

හන හිංසාගනීසු සං පුබ්බො, සංහනති සමග්ගං කම්මං සමුපගච්ඡති, සම්මදෙව කිලෙසදරුටෙ හනතීති වා සඬ්ඝො, රාදිලොපො , සමන්තතො නගරස්ස බාහියෙ බඤ්ඤතීති පරිබා, ඉත්ථියං ආපච්චයො, අන්තං කරොතීති අන්තකො මච්චු.

“භාවකම්මෙසු”ති වත්තතෙ.

596. නන්දාදීහි යු.

නන්දඉච්චෙවමාදීහි ධාතුහි පරො යුජ්ජච්චයො හොති භාවකම්මෙසු. “අනකා යුණ්වුන”න්ති යුජ්ජච්චයස්ස අනාදෙසො, නන්ද සමිද්ධිමිති, නන්ද නන්දනෙ වා. භාවෙ – නන්දියතෙ නන්දනං. කම්මෙ – අනන්දියිත්ථ, නන්දියති, නන්දියිස්සති, නන්දිතබ්බන්ති වා නන්දනං වනං, ගය්හති, ගහණියං වා ගහණං, ගණ්හනං වා, වරිතබ්බං වරණං, භුයතෙ හවනං, භුයතෙ හවනං. රුන්ධිතබ්බං රුන්ධනං, රොධනං වා, භුඤ්ජිතබ්බං භුඤ්ජනං, භොජනං වා. බුජ්ඣිතබ්බං බුජ්ඣනං, බොධනං වා. සුයති, සුති වා සවණං, පාපියතීති පාපුණනං, පාපනං වා, පාලියතීති පාලනං ඉච්චාදි.

“යු”ති වත්තතෙ.

597. කත්තුකරණපදෙසෙසු ව.

කත්තුකරණපදෙසඉච්චෙතෙස්ථත්ථෙසු ව සබ්බධාතුහි යුජ්ජච්චයො හොති. එත්ථ ව පදෙසොති අධිකරණකාරකං වුවචති. කත්තරි තාව – රජං හරතීති රජොහරණං තොයං. ආරමණං විජානාතීති විඤ්ඤාණං, විජානනං වා, ආනනජාදෙසා. සා ගන්ධොපාදානෙ, සායතීති සානං, ඤ්ඤා වින්තායං, ක්කායතීති ක්කානං, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ආත්තං.

කරණෙ – කර කරණෙ, කරොති තෙනාති කරණං, යථාසරුපං සද්දා බ්‍යාකරීයන්ති එතෙනාති බ්‍යාකරණං. පුර පුරණෙ, පුරයති තෙනාති පුරණං. දියති අනෙනාති දානං, පමියති අනෙනාති පමානං, වුවචති අනෙනාති වචනං, පනුදති, පනුජ්ජතෙ අනෙනාති වා පනුදනො. සුද පග්ගරණෙ, සුදති, සුජ්ජතෙ අනෙනාති වා සුදනො, සුණාති, සුයති එතෙනාති වා සවණං. ලු ඡෙදනෙ, ලුනාති, ලුයති අනෙනාති වා ලවනං, ලවණං, ලොණං වා. නයති, නියති එතෙනාති වා නයනං. සු පවනෙ, පුනාති, පුයතෙ අනෙනාති වා පවනො, සමෙති, සමියති වා පාපං අනෙනාති සමණො, සමණං වා. තථා භාවෙති, භාවියති එකායාති වා භාවනා. එවං පාවනං, පාවාපනං ඉච්චාදි.

අධිකරණෙ – යා ගතිනිවත්තිමිති, තිට්ඨති තස්මින්ති යානං. එවං සයනං, සෙනං වා, ආසනං, අධිකරීයති එත්ථාති අධිකරණං.

වසද්දෙන සම්පදානාපාදානෙසුපි – සම්මා පකාරෙන දදාති අස්සාති සම්පදානං, අපෙච්ච එතස්මා ආදදාතීති අපාදානං.

598. සඤ්ඤායං දාධාතො ඉ.

සඤ්ඤායං ගම්‍යාමානායං දාධාඉච්චෙතෙහි ධාතුහි ඉජ්ජච්චයො හොති, භාවකම්මාදිඅධිකාරොවායං, සරලොපාදි. දා දානෙ ආපුබ්බො, ආදියතීතිආදි. එවං උපාදි. ධා ධාරණෙ , උදකං දධාතීති උදධි, තෙසු වුද්ධිලොපාදිනා සඤ්ඤායං උදකස්ස උදාදෙසො. ජලං ධියතෙ අස්මින්ති ජලධි, වාලානි දධාති තස්මින්ති වාලධි, සන්ධියති, සන්ධාතීති වා සන්ධි, නිධියති නිධි. එවං විධියති, විදධාති, විධානං වා විධි, සම්මා, සමං වා විත්තං ආදධාතීති සමාධි.

599. ඉත්ථියමනියවො වා.

ඉත්ථියං අභිධෙය්‍යායං සබ්බධාතුහි අකාරනීයඉච්චෙතෙ පච්චයා හොන්ති වා භාවකම්මාදීසු. අජ්ජච්චයෙ තාව ජර වයොහානිමිති, ජීරති, ජීරණන්ති වා ජරා, “ඉත්ථියමනො ආපච්චයො”ති ආපච්චයො, පටිසම්භිජ්ජති පටිසම්භිදා. පටිපජ්ජති එතායාති පටිපදා. එවං සම්පදා, ආපදා. උපාදියතීති උපාදා. සඤ්ජානාතීති සඤ්ඤා, පජානාතීති පඤ්ඤා. උපෙක්ඛතීති උපෙක්ඛා. වින්තනං වින්තා. පතිට්ඨානං පතිට්ඨා. සික්ඛ විජ්ජොපාදානෙ, සික්ඛනං, සික්ඛියතීති වා සික්ඛා. එවං භික්ඛා. ඤ්ඤා වින්තායං, පරසම්පත්තීං අභිමුඛං ක්කායතීති අභිජ්ඣා, භිතෙසිතං උපට්ඨපෙත්වා ක්කායතීති උපජ්ඣා, උපජ්ඣායො, සම්මා ක්කායති එත්ථාති සජ්ඣා.

ඉසු ඉච්ජායං, එසනන්ති අත්ථෙ අජ්ජච්චයො, “ඉසු යමුනමන්තො චිණො වා”ති චිණාදෙසො, ඉච්ජා. පුච්ඡ පුච්ඡනෙ, පුච්ඡනං පුච්ජා, තිකිච්ඡනං තිකිච්ජා, සසිතුමිච්ජා ජිසච්ජා, තිතික්ඛා, බුභුක්ඛා, පාතුමිච්ජා පිපාසා, මණ්ඩුකගතියා වාධිකාරතො වාදෙසාභාවො. බ්‍යාපිතුමිච්ජා විච්ජා ඉච්චාදි.

තිප්පච්චයෙ සම්භවනං සම්භුති. වාධිකාරතො තිප්පච්චයමිති න වුද්ධි, සචණං සුති, නයනං, නියති එතායාති වා නිති. මන ඤාණෙ, මඤ්ඤතිති මති.

“තෙ, නො, තිමිහි”ති ව වත්තතෙ.

600. ගමබනහනරමාදීනමන්තො.

ගම බන හන රමඉච්චෙවමාදීනං මකාරනකාරන්තානං ධාතුනං අන්තො ඛාඤ්ජනො නො හොති තප්පච්චයෙ, තිමිහි වාති ධාත්වන්තලොපො. ගමනං, ගන්තබ්බාති වා ගති, උපහනනං උපහති, රමන්ති තාය, රමණං වා රති. තනු විත්ථාරෙ, තනනං තති. යමු උපරමෙ, නියමනං නියති. “රමතො, රමති”තිආදීසු පන අකාරඛාවහිතත්තා න ධාත්වන්තලොපො, භුඤ්ජනං භුත්ති, යුඤ්ජනං යුත්ති, “භුජාදීනමන්තො නො ද්වි වා”ති ධාත්වන්තලොපො, ද්විත්තඤ්ච. සමාපජ්ජනං, සමාපජ්ජතෙති වා සමාපත්ති, සම්පත්ති, “ගුජාදීනඤ්චා”ති ධාත්වන්තලොපද්විත්තාති. “ක්වචි ධාතු”තිආදීනා භාදිතො තිස්ස නි හොති. භාති, ජාති ඉච්චාදි.

යුප්පච්චයෙ චිත සඤ්චෙතනෙ, චෙතයතිති අත්ථෙ යුප්පච්චයො, අනාදෙසවුද්ධි, ආපච්චයො, චෙතනා. විද අනුභවනෙ , වෙදයතිති වෙදනා. දිසි උච්චාරණෙ, දෙසියතිති දෙසනා, භාවියතිති භාවනා ඉච්චාදි.

“ඉත්ථියං, වා”ති ව වත්තතෙ.

601. කරතො රිටිය.

කරධාතුතො ඉත්ථියමනිත්ථියං වා අභිධෙය්‍යායං රිටියප්පච්චයො හොති, රාදිලොපො. කත්තබ්බා කිරියා. කරණියං කිරියං.

“කත්තරි”ති වත්තතෙ.

602. ජිනො ඉන සබ්බත්ථ.

ජිඉච්චෙතාය ධාතුයා පරො ඉනප්පච්චයො හොති සබ්බකාලෙ කත්තරි. ජි ජයෙ, පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ අජිති, ජිනාති, ජිනිස්සතිති වා ජිනො.

“ඉනා”ති වත්තතෙ.

603. සුපතො ව.

සුපඉච්චෙතාය ධාතුයා ව පරො ඉනප්පච්චයො හොති. සුප සයෙ, සුපති, සුපනන්ති වා සුපිනො, සුපිනං.

සි සයෙ, “ර්ඝං”ඉති උපපදං, ර්ඝං සියති භවතාති අත්ථෙ —

604. ර්ඝංදුසුති බ.

ර්ඝංදුසුඉච්චෙතෙහි උපපදෙහි පරෙහි ධාතුහි බ්ප්පච්චයො හොති.

සො ව —

605. භාවකම්මෙසු කිච්චක්කක්ඛත්ථා.

භාවකම්මඉච්චෙතෙස්වත්ථෙසු කිච්චක්කක්ඛත්ථඉච්චෙතෙ පච්චයා හොන්තිති නියමතො භාවකම්මෙස්වෙච හොති. “ක්වචි ධාතු”ති ක්ඛකාරානුබන්ධස්ස ලොපො, වුද්ධි, අයාදෙසද්විත්තාති, ර්ඝස්සයො භවතා, දුක්ඛෙන සියති දුස්සයො, සුඛෙන සියති සුස්සයො.

කම්මෙ — ර්ඝං කරියතිති ර්ඝක්කරං කම්මං භවතා. එවං දුක්ඛෙන කරියතිති දුක්කරං හිතං භවතා, සුකරං පාපං බාලෙන, දුක්ඛෙන හරියතිති දුබ්භරො මහිච්චො. සුඛෙන හරියතිති සුභරො අප්පිච්චො. දුක්ඛෙන රක්ඛිතබ්බන්ති දුරක්ඛං විත්තං. දුක්ඛෙන පස්සිතබ්බොති දුද්දසො ධම්මො. සුඛෙන පස්සිතබ්බන්ති සුදස්සං පරවජ්ජං. දුක්ඛෙන අනුබුජ්ඣිතබ්බොති දුරනුබොධො ධම්මො. සුඛෙන බුජ්ඣිතබ්බන්ති සුබොධම්ච්චාදි.

බුධ අවගමනෙ, සබ්බෙ සබ්බතාසබ්බතසම්මුතිහෙදෙ මම්මෙ අබුජ්ඣ, බුජ්ඣති, බුජ්ඣස්සතිති වා අත්ථෙ –

“ත” ඉති වත්තනෙ.

606. බුධගමාදිත්ථෙ කත්තරි.

බුධගමුඉච්චෙගමාදිති ධාතුහි තදත්ථෙ ගමාමානෙ කත්තරි තප්පච්චයො හොති සබ්බකාලෙ.

“තස්සා” ති වත්තනෙ.

607. ධස්සහෙහි ධ සා ව.

ධස්ත්ත හහන්තෙහි ධාතුහි පරස්ස පච්චයතකාරස්ස යථාක්කමං ධකාරස්සකාරාදෙසා හොන්තිති ධහතො තකාරස්ස ධකාරො, “භවතුත්ථාන”න්ති එත්ථ හකාරග්ගහණෙනො හකාරනොපි ක්වචි ධත්තං, අඛ්‍යවධානෙ වායං, තෙන “රුන්ධති, ආරාධිතො, වඩ්ඪිතො, ලභිත්වා, ගහිතො”තිආදීසු පච්චයාගමඛ්‍යවහිත්තා න භවති.

608. භවතුත්ථානමත්තානං දො ධෙ.

හකාරවග්ගභවතුත්ථානං ධාත්වන්තභුතානං දකාරාදෙසො හොති ධකාරෙ පරෙ. බුද්ධො භගවා. සරණං අගච්ඡි, ගච්ඡති, ගච්ඡස්සතිති වා සරණධිගතො උපාසකො, “ගමඛතහනරමාදිනමන්තො”ති ධාත්වන්තලොපො. එවං ජානාතීති ඤාතො. ඉ ගතිමිහි, උපෙතිති උපෙනො. විත්ත වින්තායං, වින්තෙතිති විත්තං, “ගුපාදිනඤ්චා”ති ධාත්වන්තලොපද්විත්තානි. සන්ජ සඬගෙ, රුපාදීසු අසජ්ජි, සජ්ජති, සජ්ජස්සතිති වා සත්තො, “භුජාදිනමන්තො නො ද්වි වා”ති ධාත්වන්තලොපො, ද්විත්තඤ්ච.

“සඤ්ඤාය”මිති වත්තනෙ.

609. තිකිච්චාසිට්ඨෙ.

සඤ්ඤායමහිධෙය්‍යායං ආසිට්ඨෙ ගමාමානෙ ධාතුහි තිප්පච්චයො හොති, කිතපච්චයො ව. ජිනො එනං බුජ්ඣතුති ජිනබුද්ධි, ධකාරදකාරාදෙසා, ධනමස්ස භවතුති ධනභුති.

කිතපච්චයෙ භවතුති භුතො, ධම්මො එනං දදාතුති ධම්මදින්නො, “හිදාදිතො ඉන්ත අන්ත ඊණො වා”ති තප්පච්චයස්ස ඉන්තාදෙසො. වඩ්ඪතුති වඩ්ඪමානො, “භූවාදිතො අ”ඉති මානන්තෙසු අප්පච්චයො, නන්දතුති නන්දකො, ජීවතුති ජීවකො ඉච්චාදි.

610. ආගමා තුකො.

ආපුබ්බා ගමිතො තුකප්පච්චයො හොති, කිතකත්තා කත්තරි. ආගච්ඡතිති ආගන්තුකො.

“ගමා” ති වත්තනෙ.

611. හබ්බෙ ඉක.

ගමිතො ඉකප්පච්චයො හොති හබ්බත්ථෙ. ගන්තුං හබ්බොති ගමිකො හික්ඛු.

තෙකාලිකප්පච්චයන්තනයො.

අතීතප්පච්චයන්තනය

612. අතීතෙ ත තවන්තු තාවී.

අතීතෙ කාලෙ සබ්බෙහි ධාතුහි ත තවන්තු තාවී ඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති. එතෙ එව පරසමඤ්ඤාය නිට්ඨසඤ්ඤකාපි, තෙ ව කිතසඤ්ඤත්තා කත්තරි භවන්ති. අභවීති භුතො, භුතා, භුතං, “අඤ්ඤෙසු වා”ති එත්ථානුවත්තිතවාග්ගහණෙන ත තවන්තුතාවීසු වුද්ධි න හොති. හු දානාදනඛ්‍යප්පදානෙසු, අභවීති හුතො අග්ගිං.

තවත්තුප්පව්වයෙ – “ආ සිමිහි”ති ආකාරො, අග්ගිං හුතවා, හුතවන්තො ඉච්චාදි ගුණවන්තුසමං. තාවිමිහි – අග්ගිං හුතාවි, අග්ගිං හුතාවිතො ඉච්චාදි දණ්ඩිසමං. ඉත්ථියං ඉනිපව්වයො – හුතාවිතී, නපුංසකෙ – රස්සත්තං හුතාවි.

වස නිවාසෙ, වස්සං අවසිති අත්ථෙ තප්පව්වයො, සකාරන්තත්තා “සාදිසත්ත”ඉච්චාදිනා යාදෙසෙ සම්පත්තෙ –

“තස්සා”ති අධිකාරො, “සාදි”ති ව.

613. වසතො උත්ථං.

වසඉච්චෙතස්මා ධාතුමිහා පරස්ස තකාරස්ස සභාදිබ්බාසද්දෙන උත්ථාදෙසො හොති, සරලොපාදි. වස්සං චුත්ථො, චුත්ථා සා, “සරලොපො”තිආදියුත්තෙ තුග්ගහණතො පුබ්බලොපාභාවෙ “අධිවත්ථා දෙවතා, වත්ථබ්බ”න්තිආදියු පරලොපො.

“වසස්සා”ති විපරිණාමෙන වත්තතෙ.

614. වස්ස වා වු.

වසඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස වකාරස්ස තකාරෙ පරෙ උකාරො හොති, තත්ථ වකාරාගමො ව වා හොති. නිට්ඨතකාරෙ ඵවායං. අථ වා “වු”ති ඵත්ථ වකාරො සන්ධිපො, තත්තඤායෙන දුතියඤ්චෙත්ථ වාග්ගහණමිච්ඡිතබ්බං, තෙන අකාරස්සපි උකාරො සිද්ධො භවති, උසිතො බ්‍රහ්මවරියං, වුසිතො, තථා වුසිතවා, වුසිතාවි, ඉකාරාගමෙන බ්‍රහ්මහිතත්තා උත්ථාදෙසො න භවති.

භුජ පාලනබ්‍රහ්මරණෙසු, ඔදනං අභුඤ්ඡිති අත්ථෙ තතවන්තුතාවි, “භුජාදිනමන්තො නො ද්වි වා”ති ධාත්වන්තලොපො, තකාරස්ස ද්විත්තඤ්ච, භුත්තො, භුත්තවා, භුත්තාවි. තථා රන්ජ රාගෙ, අරඤ්ඡිති රත්තො, රත්තා, රත්තං. යුජ යොගෙ, අයුඤ්ඡිති යුත්තො, යුත්තා, යුත්තං. විච විචෙවනෙ විපුබ්බො, විචිචිති විචිත්තො, විචිත්තා, විචිත්තං. මුච මොවනෙ, අමුචිචිති ඛන්ධනා මුත්තො. තථා තිප්පව්වයෙපි ඉමිනා ධාත්වන්තලොපද්විත්තානි, ආසජ්ජනං ආසත්ති, විමුච්චනං, විමුච්චති ඵතායාති වා විමුත්ති.

කුධ කොපෙ, අකුඤ්ඤිති අත්ථෙ තප්පව්වයො, තස්ස “ධස්භහෙහි ධස්වා වා”ති ධත්තං, “භවතුත්ථානමන්තානං දොධෙ”ති ධකාරස්ස දකාරො, කුද්ධො. යුධ සම්පහාරෙ, අයුජ්ඤිති යුද්ධො, යුද්ධං. සිධ සංසිද්ධිමිහි, අසිජ්ඤිති සිද්ධො. ආපුබ්බො රහ රාහස්සෙ, ආරහිති ආරද්ධො ගන්තුං. නහ ඛන්ධනෙ සංපුබ්බො, සන්තය්හිති සන්තද්ධො, “ධස්භහෙහි ධස්වා වා”ති නභාදිතො තකාරස්ස ධකාරො.

වඩ්ඪ වඩ්ඪනෙ, අවඩ්ඪිති අත්ථෙ තප්පව්වයො, තස්ස ඪත්තං, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ධාත්වාකාරස්සුත්තං, ධිලොපො ව.

“භවතුත්ථානමන්තාන”න්ති වත්තතෙ.

615. ඛො ස්කාරෙ.

භවතුත්ථානං ධාත්වන්තානං ධකාරාදෙසො හොති ස්කාරෙ පරෙ. වුඩ්ඪො, වුඩ්ඪා, “ඛො වස්සා”ති ඛත්තෙ බුඩ්ඪො. තිප්පව්වයෙ – බුජ්ඤිතං, බුජ්ඤිති වා ඵතායාති බුද්ධි. ඵචං සිද්ධි, වඩ්ඪි. තබ්බප්පව්වයෙ – බොද්ධබ්බමිච්චාදි.

“අන්තො, නො”ති ව අධිකාරො.

616. තරාදිහි ඉණ්ණො.

තරඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි පරස්ස තප්පව්වයස්ස ඉණ්ණාදෙසො හොති, ධාත්වන්තො ව නො හොති, සරලොපාදි. තර තරණෙ, සංසාරණ්ණවං අතරිති තිණ්ණො තාරොයාං. ඵචං උත්තිණ්ණො, තිණ්ණං වා. පුර පුරණෙ, සංපුරිති සංපුණ්ණො, “සරලොපො”තිආදියුත්තෙ තුග්ගහණතො පුබ්බලොපාභාවෙ උචණ්ණතො පරස්ස “වා පරො අසරුපා”ති ලොපො, සංයොගෙ රස්සත්තං. තුර වෙගෙ, අතුරිති තුණ්ණං, තුරිතං වා. ජර වයොභානිමිහි, පරිජීරිති පරිජීණ්ණො. කිර විකිරණෙ, ආකිරිති ආකිණ්ණො ඉච්චාදි.

617. සුස පච සකතො ක්ඛක්කා ව.

සුස පව සකඉව්වෙතෙහි ධාතුහි පරස්ස තප්පව්වයස්ස ක්කකාදෙසා හොන්ති, අන්තො ව ඛාඤ්ජනො නො හොති. වසද්දෙන මුවාදිනො ක්කාදෙසො. සුස සොසනො, අසුස්සිති සුක්ඛො රුක්ඛො. අපච්චිති පක්කං එලං. සක සාමත්ථෙ, අසක්ඛිති සක්කො අස්ස, ඔමුවච්චිති ඔමුක්කා උපාහනා. “පච්ඡං, පච්ඡබ්බ”න්තිආදියු පන න භවති, ඉකාරෙන ඛාවහිතත්තා. එවං සබ්බත්ථ ඛාවධානො න භවති.

සීහගතියා තිග්ගහණමනුවත්තෙන.

618. පක්කමාදිහි න්තො ව.

පක්කමඉව්වෙවමාදිහි මකාරන්තෙහි ධාතුහි පරස්ස තප්පව්වයස්ස න්තාදෙසො හොති, ධාත්වන්තො ව නො හොති. වසද්දෙන තිප්පව්වයස්ස න්ති ව හොති. කමු පදච්ඡික්ඛෙපෙ, පක්කමීති පක්කන්තො. එවං සඬකන්තො, නික්ඛන්තො, “දො ධස්ස වා”ති සුත්තෙ වග්ගහණෙන කස්ස ඛත්තං. භමු අනවට්ඨානො, විබ්භමීති විබ්භන්තො, භන්තො. ඛමු සහනො, අක්ඛමීති ඛන්තො. සමු උපසමෙ, අසමීති සන්තො. දමු දමනො, අදමීති දන්තො.

තිමිහි – සඬකමනං සඬකන්ති. එවං ඔක්කන්ති, විබ්භන්ති, ඛන්ති, සන්ති දන්ති ඉච්චාදි.

619. ජනාදිනමා තිමිහි ව.

ජනඉව්වෙවමාදිනං ධාතුනමන්තස්ස ඛාඤ්ජනස්ස ආත්තං හොති තප්පව්වයෙ, තිමිහි ව. යොගච්ඡාගෙන අඤ්ඤත්ථාපි. ජන ජනනො, අජනීති ජානො, විජායීති පුත්තං විජානා, ජනනං ජාති. තප්පව්වයෙ සතිපි තකාරෙ පුන තිග්ගහණකරණං පව්වයන්තරතකාරෙ ආත්තනිවත්තනත්ථං, යථා – ජන්තු. “ජනිත්වා, ජනිතු”න්තිආදියු පන ඉකාරෙන ඛාවහිතත්තා න භවති.

“ආ, තිමිහි, වා”ති ව වත්තෙන.

620. යාපානමිථි ව.

යා පාඉව්වෙතෙසං ධාතුනං අන්තස්ස ආකාරස්ස යථාක්කමං ඉකාරර්කාරාදෙසා හොන්ති තප්පව්වයෙ, තිමිහි ව. වසද්දෙන අඤ්ඤත්තාපි ක්වචි. යා ගතීනිවත්තිමිහි, අට්ඨාසිති ධිනො, උපට්ඨිනො ගරුං, ධිතවා, අට්ට්ඨිත්වා, යානං ධිති. පා පානො, අපායීති පිතා, යාගුං පිතවා, පානං පිති, පිත්වා.

621. භන්තෙහි හො භස්ස ලො වා අදහනභානං.

භකාරන්තෙහි ධාතුහි පරස්ස තප්පව්වයස්ස, තිස්ස ව භකාරාදෙසො හොති, භස්ස ව ධාත්වන්තස්ස ලකාරො හොති වා දහනහෙ වජ්ජෙත්වා, භත්තාපවාදොයං. රුහ ජනනො, අරුහීති ආරුල්හො රුක්ඛං. ලළානමච්ඡෙසො, ආරුල්හො වා, රුහනං රුල්භී. ගාඝු විලොළනො, අගාහීති ගාල්හො, අජ්ඣොගාල්හො මහණ්ණවං. බහ චුද්ධිමිහි, අබ්භිති බාල්හො, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා දිසො. මුහ වෙච්ඡිත්තෙ, අමුස්සිති මුල්හො. ගුහ සංවරණො, අගුහීති ගුල්හං. වහ පාපුණනො, උපවහීති උපචුල්හො, “වච වස වහාදිනමුකාරො වස්සා”ති යොගච්ඡාගෙන උත්තං.

අදහනභානන්ති කිමත්ථං? දඬිඬො, සන්තද්ධො. වාති කිං? දුද්ධො, සිනිද්ධො. “ගහිතං, මහිත”න්තිආදියු පන ඉකාරාගමෙන ඛාවහිතත්තා න භවති.

ධාතුප්පව්වයන්තොපි “අතීතෙ ත තවන්තුතාචි”ති තප්පව්වයො, අබුභුක්ඛිති බුභුක්ඛිනො. එවං ජීසව්ජිනො, පිපාසිනො ඉච්චාදි.

එවං කත්තරි නිට්ඨනයො.

“අතීතෙ”ති වත්තෙන.

622. භාවකම්මෙසු ත.

අතීතෙ කාලෙ ගම්‍යමානෙ සබ්බධාතුහි තප්පව්වයො හොති භාවකම්මඉව්වෙතෙස්වත්ථෙසු.

භාවෙ තාව –

ගෙ සද්දෙ, ගායනං, අගායිත්ථානි වා අත්ථෙ තප්පච්චයො.

623. සබ්බත්ථ ගෙ ගී.

ගෙඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස ගීආදෙසො හොති සබ්බත්ථං, තප්පච්චයනිපච්චයෙස්වෙවායං. තස්ස ගීතං, ගායනං, ගායිතබ්බාති වා ගීති.

භාවෙ – තප්පච්චයන්තා නපුංසකා. කම්මනි – තිලිඬිගා.

නත ගත්තචිනාමෙ, නච්චනං, අනච්චිත්ථානි වා අත්ථෙ තප්පච්චයො.

624. පච්චයා දනිට්ඨා නිපාතනා සිජ්ඣන්ති.

යෙ ඉධ සප්පච්චයා සද්දා පච්චයෙහි න නිට්ඨං ගතා, තෙ නිපාතනතො සිජ්ඣන්තිති ධාත්වන්තෙන සහ තප්පච්චයස්ස ච වටාදෙසා. නච්චං, නට්ටං. භස භසනෙ, භසනං භසිතං, ඉකාරාගමො. ගමනං ගතං. එවං ධීතං, සයිතං, වාධිකාරස්ස වචන්ථිතචිභාසත්තා වුද්ධි. රුද අස්සුචිමොවනෙ, අරුජ්ඣන්ථානි රොදිතං, රුණ්ණං වා ඉච්චාදි.

කම්මනි –

අභිභුයිත්ථානි අභිභුතො කොධො භවතා, අභිභුතා, අභිභුතං. භාස බ්‍යත්තියං වාචායං, අභාසිත්ථං තෙනාති භාසිතො ධම්මො, භාසිතා ගාථා, භාසිතං සුත්තං. දිසි උච්චාරණ, වුරාදිත්තා ණ. අදෙසියිත්ථානි දෙසිතො ධම්මො භගවතා, ඉකාරාගමෙ කාරිතසරලොපො. ජි ජයෙ, අජියිත්ථානි ජිතො මාරො. නී පාපුණනෙ, අනිසිංසුති නීතා ගාමමජා, සුතො තයා ධම්මො, ඤාතො.

සාස අනුසිට්ඨිමිති, අනුසාසිතිත්ථානි අත්ථෙ තප්පච්චයො.

625. සාසදිසතො තස්ස රිට්ඨො ව.

සාසදිසඉච්චෙනෙහි ධාතුහි පරස්ස තප්පච්චයස්ස රිට්ඨාදෙසො හොති, වසද්දෙන තිස්ස රිට්ඨි ව, දිසතො කිච්චතකාරතුංඤාදිනඤ්ච රට්ඨ රට්ඨුං රට්ඨාදෙසා ව හොන්ති, රාදිලොපො, අනුසිට්ඨො සො මයා, අනුසිට්ඨා සා, අනුසිට්ඨං. දිස පෙක්ඛණ, අදිස්සිත්ථානි දිට්ඨං මෙ රූපං.

තිමිහි – අනුසාසනං අනුසිට්ඨි, දස්සනං දිට්ඨි.

කිච්චාදිසු – දස්සනීයං දට්ඨබ්බං, දට්ඨෙය්‍යං, පස්සිතුන්ති දට්ඨුං ගච්ඡති, පස්සිත්ථානි නෙක්ඛමං දට්ඨුං, දට්ඨා, ඉකාරාගමෙන අන්තරිකස්ස න භවති, යථා – අනුසාසිතං, අනුසාසිතබ්බං, අනුසාසිතුං, අනුසාසිත්ථා, දස්සිතං ඉච්චාදි.

තුස පිතිමිහි, අතුස්සිති අත්ථෙ කත්තරි තප්පච්චයො.

“තස්සා”ති අධිකාරො.

626. සාදි, සන්තපුච්ඡන්තන්සාදිහි ට්ඨො.

ආදිනා සහ වත්තනීති සාදි. සකාරන්තෙහි, පුච්ඡ හන්තන්සඉච්චෙවමාදිහි ව ධාතුහි පරස්ස අනන්තරිකස්ස තකාරස්ස සභාදිබ්‍යඤ්ජනෙන ධාත්වන්තෙනට්ඨාදෙසො හොති. හන්සස්ස සතිපි සන්තන්තෙ පුනග්ගහණං ක්වචි ට්ඨාදෙසස්ස අනිච්චතාදිපනත්ථං, තෙන “විද්ධස්තො උත්ථස්තො”තිආදිසු න හොති. තුට්ඨො, සන්තුස්සිතො. භස භස්සනෙ, අභස්සිති භට්ඨො, භස්සිතො. තස අදස්සනෙ, නස්සිති නට්ඨො. දංස දංසනෙ, අදංසිතිත්ථානි දට්ඨො සප්පෙන, ඩංසිතො වා, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා දස්ස ධත්තං. පුස පස්සනෙ, අපුසිතිත්ථානි පුට්ඨො රොගෙන, පුස්සිතො වා. ඉසු ඉච්ඡායං, එසියිත්ථානි ඉට්ඨො, ඉච්ඡිතො, එසිතො. මස ආමසනෙ, ආමසිතිත්ථානි ආමයො. වසසෙවනෙ, අවස්සිති වුට්ඨො දෙවො, පවිසිතිත්ථානි පවිට්ඨො, උද්දිසිතිත්ථානි උද්දිට්ඨො. පුච්ඡ පුච්ඡනෙ, අපුච්ඡිතිත්ථානි පුට්ඨො පඤ්භං, පුච්ඡිතො. හන්ත අවමද්දනෙ, අභඤ්ජිතිත්ථානි භට්ඨං ධඤ්ඤං. හන්ස පිතිමිහි, අහංසිති භට්ඨො, පභට්ඨො, පහංසිතො.

ආදිසද්දෙන යජ දෙවපුජාසඬගතිකරණදානෙසු, ඉජ්ජිත්ථානි අත්ථෙ තප්පච්චයො, තස්ස ට්ඨාදෙසො.

627. යජස්ස සරස්සි ටියෙ.

යජඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සරස්ස ඉකාරාදෙසො හොති ටියෙ පරෙ. යිටියො මයා ජිනො. සජ විස්සග්ගෙ සංපුබ්බො, සංසජ්ජිත්ථාති සංසටියො තෙන, විස්සටියො. මජ සුද්ධම්භි, අමජ්ජිති මටියො ඉච්චාදි.

කිච්චතකාරාදිසු තුස්සිතබ්බං තොට්ඨබ්බං, ඵ්ඨිතබ්බං ථොට්ඨබ්බං, පුච්ඡිතං පුට්ඨං, යජිතං යිට්ඨං, අභිහරිතං අභිහට්ඨං, තොසනං තුට්ඨි, ඵසනං ඵට්ඨි, වස්සනං වුට්ඨි, විස්සජ්ජනං විස්සට්ඨි ඉච්චාදි.

“තස්ස, සාදි”ති ව චත්තතෙ.

628. භන්ජනො ග්ගො ව.

භන්ජනො ධාතුමහා තජ්ජච්චයස්ස සහාදිඛ්‍යඤ්ජනෙන ග්ගො ආදෙසො හොති. භග්ගො රාගො අනෙන. වසනිවාසෙ, පරිවසිගිත්ථාති පරිවුටියො පරිවාසො, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, උට්ඨ උආදෙසා. වස අච්ඡාදනෙ, නිවසිගිත්ථාති නිවත්ථං වත්ථං, “ක්චචි ධාතු”ති ආදිනා ස්තකාරසංයොගස්ස ත්ථත්තං, ඵචං නිවත්ථබ්බං. සංස පසංසනෙ, පසංසිගිත්ථාති පසත්ථො පසංසිතො, පසංසනං පසත්ථි. බධ බන්ධනෙ, අබජ්ඣිත්ථාති බද්ධො රඤ්ඤා, අලභිගිත්ථාති ලද්ධං මෙ ධනං, ධත්තදත්තාති. රහ රාහස්සෙ, ආරහිගිත්ථාති ආරද්ධං විරියං. දහ භස්මිකරණෙ, අදය්හිත්තාති දඩ්ඨං වනං, අභුජ්ජිත්ථාති භුත්තො ඔදනො, භුජාදිත්තා ධාත්වන්තලොපො, ද්විත්තඤ්ච. වජ භානිම්භි, පරිච්චජිගිත්ථාති පරිච්චත්තං ධනං, අමුච්චිත්ථාති මුත්තො සරො.

වච වියත්තියං වාචායං, අච්චිගිත්ථාති අත්ථෙ තජ්ජච්චයො.

“අන්තො, නො, ද්වි, වා”ති ව අධිකාරො.

629. වච වා වු.

වතුජ්ජදම්ඨං. වචඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස වකාරස්ස උකාරාදෙසො හොති වා, ධාත්වන්තො ව වකාරො නො හොති, තජ්ජච්චයස්ස ව ද්විභාවො හොති. වාග්ගහණමවධාරණත්ථං, ධාත්වාදිම්භි වකාරාගමො. වුත්තම්ඨං භගවතා, උත්තං වා.

630. ගුපාදිනඤ්ච.

ගුපඉච්චෙවමාදිනං ධාතුනමන්තො ව ඛ්‍යඤ්ජනො නො හොති, පරස්ස තකාරස්ස ව ද්විභාවො හොති. ගුප ගොපනෙ, සුගොපිගිත්ථාති සුගුත්තො, සුගොපිතො, ඉකාරෙන ඛ්‍යවහිත්තා න ධාත්වන්තලොපො, “අඤ්ඤෙසු වා”ති සුත්තෙ වාධිකාරස්ස වචත්ථිතවිභාසත්තා නිට්ඨතකාරොපි ක්චචි වුද්ධි. ගොපනං ගුත්ති.

ලිප ලිම්පනෙ, අලිම්පිගිත්ථාති ලිත්තො සුගන්ධෙන. තප සන්තාපෙ, සන්තපිගිත්ථාති සන්තත්තො තෙජෙන. දීප දිත්තිම්භි, ආදිපිගිත්ථාති ආදිත්තො අග්ගිනා, රස්සත්තං, දීපනං දිත්ති. අප පාපුණනෙ, පාපිගිත්ථාති පත්තො ගාමො, පාපුණිති පත්තො සුඛං, පාපුණනං පත්ති, පත්තබ්බං. මද උම්මාදෙ, පමජ්ජිති පමත්තො. සුප සයනෙ, අසුපිති සුත්තො ඉච්චාදි.

වර වරණෙ, අවරීගිත්ථාති විණ්ණො ධම්මො, ඉණ්ණොදෙසො, වරිතො වා. ඵචං පුණ්ණො, පුරිතො.

නුද බෙපෙ, පනුජ්ජිත්ථාති පණුත්තො, නස්ස ණත්තං, පනුදිතො. ආ ආනෙ, ආදිගිත්ථාති ආදිත්තො, අත්තො වා, “ක්චචි ධාතු”ති ආදිනා දාසද්දස්ස තකාරො, රස්සත්තං.

631. භිදාදිතො ඉන්තඅන්තර්ණො වා.

භිදඉච්චෙවමාදිති ධාතුහි පරස්ස තජ්ජච්චයස්ස ඉන්ත අන්තර්ණඉච්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති වා, අන්තො ව නො හොති. වචත්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, සරලොපාදි.

භිදි විදාරණෙ, අභිජ්ජිත්ථාති භිත්තො සටො භවතා, භිජ්ජිති වා භිත්තො දෙවදත්තො. ඡිදි ද්විධාකරණෙ, අඡිජ්ජිත්ථාති ඡිත්තො රුක්ඛො, අඡිජ්ජිත්තං විවරං, උච්ඡිජ්ජිති උච්ඡිත්තො. අදිගිත්ථාති දිත්තො සුඛිකො. සද විසරණගතාචසානෙසු, නිසිදිති නිසිත්තො. බිද උත්තාසනෙ, බිද දිනභාවෙ වා, අබ්ජ්ජිති බිත්තො.

අන්තාදෙසෙ ඡද අපවාරණෙ, අවිජාදිසත්ථානි ඡන්තො, පටිච්ඡන්තං ගෙහං, පසිද්ධි පසන්තො. පද ගතිමිහි, උප්පජ්ජිති උප්පන්තො, ඤානං සමාපන්තො. රුදි අස්සුචිමොවනෙ, රුණ්ණො, පරලොපො.

බී බයෙ ඊණාදෙසො, අබ්බිති බිණො දොසො, බිණො ජාති, බිණං ධනං. හා වාගෙ, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා භාදිතො ඊණාදෙසෙ ණකාරස්ස තත්තං, පභිසිත්ථානි පභිතො කිලෙසො, පරිභාසිති පරිභිතො. ආස උපවෙසනෙ, අවිජ්ජි ආසිතො. ලී සිලෙසනෙ, ලීසිති ලීතො, නිලීතො. ජී ජයෙ, ජීසිති ජීතො විත්තමනුසොවති, ජීතො වා. දී බයෙ, දීතො. පී තප්පනෙ, පීතො. ලු ඡෙදනෙ, ලුසිත්ථානි ලුතො ඉච්චාදි.

වමු උග්ගිරණෙ, වමිසිත්ථානි වන්තං, වමිතං, “පක්කමාදිහි න්තො”ති න්තාදෙසො. අගච්ඡිසිත්ථානි ගතො ගාමො තයා, ගාමං ගතො වා, “ගමබනහනරමාදිනමන්තො”ති ධාත්වන්තලොපො. අබඤ්ඤිත්ථානි බතො කුපො, උපහඤ්ඤිත්ථානි උපහනං විත්තං, අරමිති රතො, අභිරතො. මන ඤාණෙ, අමඤ්ඤිත්ථානි මතො, සම්මතො. තනු විත්ථාරෙ, අතනිත්ථානි තතං, විතතං. යමු උපරමෙ, නියව්ජිති නියතො.

“නො, තමිහි, තිමිහි”ති ව වත්තනෙ.

632. රකාරො ව.

රකාරො ව ධාතුනමන්තභූතො නො හොති තප්පච්චයෙ, තිප්පච්චයෙ ව පරෙ. පකරිසිත්ථානි පකතො කටො භවතා, කතා මෙ රක්ඛා, කතං මෙ පුඤ්ඤං. “දො ධස්ස වා”ති එත්ත වසද්දෙන ටො තස්ස, යථා – සුකටං, දුක්කටං, පුරෙ අකරිසිත්ථානි පුරක්ඛතො, “පුරසමුපපරිහි කරොතිස්ස බබරා වා තප්පච්චයෙසු වා”ති බකාරො, පච්චයෙහි සඬගම්ම කරිසිත්ථානි සඬබතො, අභිසඬබතො, උපකරිසිත්ථානි උපක්ඛතො, උපක්ඛටො, පරිකරිසිත්ථානි පරික්ඛතො.

තිප්පච්චයෙ පකරණ පකති. සර ගතිවිත්තායං, අසරිති සතො, විසරිති විසටො, සරණං, සරති ඵතායාති වා සති, නිහරිසිත්ථානි නිහටො. ධර ධාරණෙ, උද්ධරිසිත්ථානි උද්ධටො, අභරිසිත්ථානි භතො, භරණං, භරති ඵතායාති වා භති.

ඉකාරාගමයුත්තෙසු “ගමිතො”තිආදියු ධාත්වන්තලොපෙ සම්පත්තෙ –

“ලොපො”ති වත්තනෙ.

633. නමකරානමන්තානං නියුත්තතමිහි.

නකාර මකාර කකාර රකාරානං ධාත්වන්තානං ලොපො න හොති ඉකාරාගමයුත්තෙ තකාරෙ පරෙති ලොපාභාවො. අගච්ඡී, ගමිසිත්ථානි වා ගමිතො, රමිත්ථානි රමිතො. ඵවං වමිතො, නමිතො. සකි සඬිකායං, සඬිකිතො, සරිතො, භරිතො. තථා බනිතබ්බං, භනිතබ්බං, ගමිතබ්බං, රමිතබ්බං ඉච්චාදි.

නිධිසිත්ථානි නිහිතො, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා ධිස්ස හි තප්පච්චයෙ. ඵවං විහිතො.

කාරිතෙ අභාවිසිත්ථානි අත්ථෙ “භාවකම්මෙසු ත”ඉති තප්පච්චයො, “යථාගමම්කාරො”ති ඉකාරාගමො, සරලොපාදි, භාවිතො මග්ගො තෙන, භාවිසිතො, අපාවිසිත්ථානි පාවිතො ඔදනං යඤ්ඤදත්තො දෙවදත්තෙන, පාවිසිතො, පාවාපිතො, පාවාපයිතො, කම්මං කාරිසිත්ථානි කාරිතො, කාරයිතො, කාරාපිතො, කාරාපයිතො ඉච්චාදි.

“භාවකම්මෙසු ත”ඉති එත්ථ “ත”ඉති යොගවිභාගෙන අවලන ගති භොජනත්ථාදිහි අධිකරණෙපි තප්පච්චයො, යථා – ආස උපවෙසනෙ, අධිකරණෙ අවිජ්ජංසු එත්ථ තෙති ඉදං තෙසං ආසිතං යානං. භාවෙ ඉධ තෙහි ආසිතං. කම්මනි අයං තෙහි අප්ඤ්ඤාසිතො ගාමො. කත්තරි ඉධ තෙ ආසිතා. තථා අට්ඨංසු එත්ථානි ඉදං තෙසං ධීතං යානං, ඉධ තෙහි ධීතං, අයං තෙහි අධිට්ඨිතො ඔකාසො, ඉධ තෙ ධීතා. නිසිදිංසු එත්ථානි ඉදං තෙසං නිසිත්තං යානං, අයං තෙසං නිසිත්තකාලො, තෙ ඉධ නිසිත්තා. නිපජ්ජිංසු එත්ථානි ඉදං තෙසං නිපන්තං යානං, ඉධ තෙ නිපන්තා.

යා ගතිපාපුණනෙ. අයාසුං තෙ එත්ථානි අයං තෙසං යාතො මග්ගො, ඉධ තෙහි යාතං, අයං තෙහි යාතො, මග්ගො, ඉධ තෙ යාතා. තථා ඉදං තෙසං ගතට්ඨානං, අයං තෙසං ගතකාලො, ඉධ තෙහි ගතං, අයං තෙහි ගතො ගාමො, ඉධ තෙ ගතා.

භුඤ්ජිංසු එත්තස්මිත්ති ඉදං තෙසං භුත්තට්ඨානං, අයං තෙසං භුත්තකාලො, ඉධ තෙහි භුත්තො ඔදනො, ඉධ තෙ භුත්තා. පිට්ඨංසු තෙ එත්ථානි ඉදං තෙසං පිතං යානං, ඉධ තෙහි පිතා යාගු, ඉධ තෙ පිතා. දිස්සන්ති එත්ථානි ඉදං තෙසං දිට්ඨට්ඨානං ඉච්චාදි.

“කත්තරි කිති” ති ඉතො මණ්ඩුකගනියා “කත්තරි” ති වත්තනෙ.

634. කම්මනි දුතියායං කතො.

කම්මන්ටේ දුතියායං විහත්තියං විජ්ජමානායං ධාතුහි කත්තරි ක්තප්පච්චයො හොති. ඉදමෙව වචනං ඤාපකං අභිභිතෙ කම්මාදිම්භි දුතියාදීනමභාවස්ස. දානං අදාසීති අත්ටේ ක්තප්පච්චයො, “ක්චච ධාතු” තිආදිනා පච්චයකකාරස්ස ලොපො, තස්ස ඉන්තාදෙසො, දානං දින්නො දෙවදන්නො. රක්ඛ පාලනෙ, සීලං අරක්ඛිති සීලං රක්ඛිතො, භත්තං අභුඤ්ජිති භත්තං භුත්තො, ගරුං උපාසීති ගරුමුපාසිතො ඉච්චාදි.

635. භාෂාදිභි මතිබුධිපුජාදිභි ච කතො.

භීඉච්චෙවමාදිභි ධාතුහි, මති බුධි පුජාදිභි ච ක්තප්පච්චයො හොති. සො ච “භාවකම්මෙසු කිච්චත්තක්ඛත්ථා” ති චුත්තත්තා භාවකම්මෙස්සෙවෙව භවති.

භී භයෙ, අභායිත්ථාති භීතං භවතා. සුප සයෙ, අසුපිසිත්ථාති සුත්තං භවතා. ඵචං සයිතං භවතා. අස භොජනෙ, අසිතං භවතා, පචිතො ඔදනො භවතා.

ඉධ මත්ඤාදයො ඉච්ඡත්ථා, බුධිආදයො ඤාණත්ථා.

මන ඤාණෙ සංපුබ්බො, “බුධගමාදිත්ටේ කත්තරි” ති තප්පච්චයෙ සම්පත්තෙ ඉමිනා කම්මනි ක්තප්පච්චයො, “ගම බනා” තිආදිනා ධාත්වත්තලොපො, රඤ්ඤා සම්මතො. කප්ප තක්කනෙ, සඬ්කප්පිතො. ධර ධාරණෙ, චුරාදිත්තාණෙ, චුද්ධි, ඉකාරාගමො, සරලොපාදි, අවධාරිතො.

බුධ අවගමනෙ, අවබුජ්ඣිත්ථාති බුද්ධො භගවා මහෙසක්ඛෙහි දෙවමනුස්සෙහි. ඉ අජ්ඣයනෙ, අධිසිත්ථාති අධිතො.

ඉ ගතිම්භි, අභිසම්මො. වීද ඤාණෙ, අවෙදිසිත්ථාති වීදිතො. ඤා අවබොධනෙ, අඤ්ඤායිත්ථාති ඤාතො. වීධ වෙධනෙ, පටිච්ජ්ඣිත්ථාති පටිච්ද්ධො ධම්මො. තක්ක චිතක්කෙ, තක්කිතො.

පුජනත්ටේසු –

පුජ පුජායං, අපුජිසිත්ථාති පුජිතො භගවා. වාය සන්තානපුජනෙසු අපපුබ්බො, අපවායිතො. මාන පුජායං, මානිතො. වී වයෙ, අපචිතො. වන්ද අභිවන්දනෙ, වන්දිතො. කර කරණෙ, සක්කතො. සක්කාර පුජායං, සක්කාරිතො ඉච්චාදි.

හුතො හුතාවී හුතවා, චුට්ඨො චුසිත ජිණ්ණකො;
පක්කං පක්කන්තකො ජාතො, ධීතො රුළ්භො බුභුක්ඛිතො.

ගීතං නච්චං ජිතො දිට්ඨො, තුට්ඨො යිට්ඨො ච භග්ගවා;
චුත්තඤ්ච ගුත්තො අච්ඡින්නො, පභීතො ගම්මො ගතො.

කතොභිසඬ්ඛිතො භුත්තං, යානං ගරුමුපාසිතො;
භීතඤ්ච සම්මතො බුද්ධො, පුජිතොනීතකාලිකා.

අතිතප්පච්චයන්තනයො.

තචෙතුනාදිප්පච්චයන්තනය

“පුඤ්ඤානි කාතුම්චිජ්, ඉච්ඡති, ඉච්ඡස්සති ථා” ති විග්ගහෙ –

636. ඉච්ඡන්ටේසු සමාන කත්තු කෙසු ත වෙ තුං වා.

ඉච්ඡා අත්ථො යෙසං තෙ ඉච්ඡත්ථා, තෙසු ඉච්ඡන්ටේසු ධාතුසු සමානකත්තුකෙසු සන්තෙසු සබ්බධාතුහි තචෙතුංඉච්චෙන පච්චයා හොන්ති ථා, “තචෙතුං වා” ති යොගච්චාගෙන තදත්ථක්රියායඤ්ච, තෙ ච කිතකත්තා කත්තරි හොන්ති.

“කරොතිස්ස, වා”ති ව වත්තනෙ.

637. තවෙනුනාදීසු කා.

තවෙනුනඉව්වෙවමාදීසු පච්චයෙසු පරෙසු කරොතිස්ස ධාතුස්ස කාදෙසො හොති වා, ආදිසද්දෙන තුංත්වාන ත්වා තබ්බෙසු ව.

“තද්ධිතසමාසකිතකා නාමංවාතවෙනුනාදීසු වා”ති එත්ථ “අතවෙ තුනාදීසු”ති නාමඛ්‍යාපදෙසස්ස නිසෙධනතො තදන්තානං නිපාතත්තං සිද්ධං භවති, තතො නිපාතත්තා තවෙනුනමන්තතො “සබ්බාසමාවුසො”තිආදිනා විභත්තිලොපො. සො පුඤ්ඤානි කාතවෙ ඉච්ඡති, කාතුමිච්ඡති.

කාදෙසාභාවෙ “තුංතුනතබ්බෙසු වා”ති රකාරස්ස තත්තං. කත්තුං කාමෙතීති කත්තුකාමො, අභිසඬ්ඛරිතුමාකඬ්ඛති. තථා සද්ධම්මං සොතවෙ, සොතුං, සුඤ්ඤං වා පත්ථෙති. එවං අනුභවිතුං, පවිතුං, ගන්තුං, ගම්තුං, බත්තුං, බනිතුං, හන්තුං, හනිතුං, මන්තුං, මනිතුං, හරිතුං, අනුස්සරිතුමිච්ඡති, එත්ථ ඉකාරයුත්තකම්භි “නමකරාන”මිච්චාදිනා පටිසිද්ධත්තා න ධාත්වන්තලොපො.

තථා තුදඛාථනෙ, තුදිතුං, පටිසිතුං, උද්දිසිතුං, හොතුං, සයිතුං, නෙතුං, ජුහොතුං, පජ්ඣිතුං, පභාතුං, දාතුං. රොද්ධුං, රුන්ධිතුං, තුංතුනාදීසුපි යොගවිභාගෙන කත්තරි විකරණප්පච්චයා, සරලොපාදි ව. හොත්තුං, භුඤ්ජිතුං, ඡෙත්තුං, ඡිත්තිතුං, සිබ්බිතුං, බොද්ධුං, බුජ්ඣිතුං. ජායිතුං, ජනිතුං. පත්තුං, පාපුඤ්ඤං. ජෙතුං, ජිනිතුං, කෙතුං, කිඤ්ඤං, විනිච්ඡෙතුං, විනිච්ඡිනිතුං, ඤාතුං, ජානිතුං, ගහෙතුං, ගණ්හිතුං. වොරෙතුං, වොරයිතුං, පාලෙතුං, පාලයිතුං.

කාරිතෙ භාවෙතුං, භාවයිතුං, කාරෙතුං, කාරයිතුං, කාරාපෙතුං, කාරාපයිතුමිච්ඡති ඉච්චාදි.

“තවෙනුං වා”ති යොගවිභාගෙන ක්‍රියත්ථක්‍රියායඤ්ච ගම්මමානායං තුංපච්චයො. යථා — සුබුද්ධුං වක්ඛාමි, හොත්තුං වජ්ඣති, හොජ්ජාය වජ්ඣති අත්ථො. එවං දට්ඨුං ගච්ඡති, ගන්තුමාරභති, ගන්තුං පයොජයති, දස්සෙතුමාභ ඉච්චාදි.

“තු”මිති වත්තනෙ.

638. අරහසක්කාදීසු ව.

අරහසක්කභබ්බානුව්ඡවිකානුරූපඉව්වෙවමාදීස්වත්ථෙසු පයුජ්ජමානෙසු සබ්බධාතුහි තුංපච්චයො හොති, වසද්දෙන කාලසමයවෙලාදීසුපි. නින්ද ගරභායං, කො තං නින්දිතුමරහති, රාජා අරහසි භවිතුං, අරහො භවං වත්තුං. සක්කා ජෙතුං ධනෙන වා, සක්කා ලද්ධුං, කාතුං සක්ඛිස්සති. භබ්බො නියාමං ඔක්කම්තුං, අභබ්බො කාතුං. අනුව්ඡවිකො භවං දානං පටිග්ගහෙතුං. ඉදං කාතුං අනුරූපං. දානං දාතුං යුත්තං, දාතුං වත්තුඤ්ච ලභති, එවං වට්ටති භාසිතුං, ඡිත්තිතුං න ව කප්පති ඉච්චාදි. තථා කාලො භුඤ්ජිතුං, සමයො භුඤ්ජිතුං, වෙලා භුඤ්ජිතුං.

“තු”මිති වත්තනෙ.

639. පත්තවචනෙ අලමත්ථෙසු ව.

අලමත්ථෙසු පත්තවචනෙ සති සබ්බධාතුහි තුංපච්චයො හොති, අලංසද්දස්ස අත්ථා අලමත්ථා භුසනපරියත්තිනිවාරණා, තෙසු අලමත්ථෙසු. පත්තස්ස වචනං පත්තවචනං, අලමෙව දානානි දාතුං, අලමෙව පුඤ්ඤානි කාතුං, සම්පත්තමෙව පරියත්තමෙවානි අත්ථො.

කත්වා කම්මං අගච්ඡි, ගච්ඡති, ගච්ඡස්සතිති වා අත්ථෙ —

640. පුබ්බකාලෙකකත්තුකානං තුන ත්වාන ත්වා වා.

පුබ්බකාලොති පුබ්බක්‍රියා, එකො කත්තා යෙසං තෙ එකකත්තුකා, තෙසං එකකත්තුකානං සමානකත්තුකානං ධාතුනමන්තරෙ පුබ්බකාලෙ වත්තමානධාතුමිභා තුන ත්වාන ත්වාඉව්වෙනෙ පච්චයා හොන්ති වා.

වාසද්දස්ස වචන්ථිතවිභාසත්තා තුනප්පච්චයො කත්ථවිසෙව භවති. තෙ ව කිතසඤ්ඤත්තා, “එකකත්තුකාන”න්ති වුත්තත්තා ව කත්තරියෙව භවන්ති. තුනෙ “තවෙනුනාදීසු කා”ති කාදෙසො, නිපාතත්තා සිලොපො. සො කාතුන කම්මං ගච්ඡති, අකාතුන පුඤ්ඤං කිලම්ස්සන්ති සත්තා.

ත්වනත්වාසු “රකාරො වා”ති ධාත්වන්තලොපො, කම්මං කත්වාන හදුකං, දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගං ගච්ඡති, අභිසංඛරිත්වා, කරිත්වා. තථා සිඛිඛිත්වා, ජායිත්වා, ජනිත්වා, ධම්මං සුත්වා, සුත්වාන ධම්මං මොදති, සුඤ්ඤිත්වා, පත්වා, පාපුඤ්ඤිත්වා. කිඤ්ඤිත්වා, ජෙත්වා, ජිනිත්වා, ජිත්වා. වොරෙත්වා, වොරයිත්වා, පුජෙත්වා, පුජයිත්වා. තථා මෙත්තං භාවෙත්වා, භාවයිත්වා, විහාරං කාරෙත්වා, කාරයිත්වා, කාරාපෙත්වා, කාරාපයිත්වා සග්ගං ගම්ඤ්ඤානි ඉච්චාදි.

පුබ්බකාලෙති කිමත්ථං? පඨති, පචති. එකකත්තුකානන්ති කිං? භුත්තෙ දෙවදත්තෙ යඤ්ඤදත්තො වජති.

“අපත්වාන නදිං පබ්බතො, අතික්කම්ම පබ්බතං නදී”තිආදිසු පන සබ්බත්ථ “භවති”ති සම්බන්ධතො එකකත්තුකතා, පුබ්බකාලතා ව ගම්යතෙ.

“වා”ති වත්තතෙ.

641. සබ්බෙහි තුනාදීනං යො.

සබ්බෙහි සොපසග්ගානුපසග්ගෙහි ධාතුහි පරෙසං තුනාදීනං පච්චයානං යසද්දාදෙසො හොති වා. වන්ද අභිවන්දනෙ අභිපුබ්බො, ත්වාපච්චයස්ස යො, ඉකාරාගමො ව, අභිවන්දිය භාසිස්සං, අභිවන්දිත්වා, වන්දිය, වන්දිත්වා. තථා අභිභුයා, ද්විත්තරස්සත්තානි, අභිභවිත්වා, අභිභොත්වා.

සි සෙවායං, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා ඉකාරස්ස ආත්තං, නිස්සාය, නිස්සිත්වා.

හජ සෙවායං, “තථා කත්තරි වා”ති පුබ්බරූපත්තං, විහජ්ජ, විහජිය, විහජිත්වා.

දිස අතිසජ්ජනෙ, උද්දිස්ස, උද්දිසිය, උද්දිසිත්වා. පවිස්ස, පවිසිය, පවිසිත්වා.

නී පාපුඤ්ඤනෙ, උපනිය, උපනෙත්වා. අතිසෙයා, අතිසයිත්වා. ඔභාය, ඔභිත්වා, ජහිත්වා, හිත්වා. ආදාය, ආදියිත්වා, “දිවාදිනො යො”ති යජ්ජපච්චයො, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා ධාත්වන්තස්සිකාරො ව, දත්වා, දත්වාන. පිධාය, පිදහිත්වා. භුඤ්ජිය, භුඤ්ජිත්වා, හොත්වා. විවෙයා, විචිතිත්වා. විඤ්ඤාය, විජානිත්වා, ඤත්වා.

“යථාගමං, තුනාදිසු”ති ව වත්තතෙ.

642. දධන්තතො යො ක්වචි.

දකාරධකාරන්තෙහි ධාතුහි යථාගමං යකාරාගමො හොති ක්වචි තුනාදිසු පච්චයෙසු. යවතො දකාරස්ස ජකාරො, සමාපජ්ජිත්වා, උප්පජ්ජිත්වා, හිප්පිත්වා, ජිප්පිත්වා ගතො. බුධ අවගමනෙ, “තථා කත්තරි වා”ති සබ්බත්වන්තස්ස යකාරස්ස වචග්ගො, බුජ්ඣිය, බුජ්ඣිත්වා. විරජ්ඣිය, විරජ්ඣිත්වා. රුන්ධිය, රුන්ධිත්වා.

“තුනාදීන”න්ති අධිකාරො, “වා”ති ව.

643. වනන්තෙහි රච්චං.

වකාරනකාරන්තෙහි ධාතුහි පරෙසං තුනාදීනං පච්චයානං රච්චාදෙසො හොති වා, “රච්ච”න්ති යොගවිභාගෙන අඤ්ඤස්මාපි, වචන්ථිතවිභාසත්ථොයං වාසද්දො, රාදිලොපො. විච විචෙවනෙ විපුබ්බො, විචිච්ච, විචිච්චිත්වා, “යො ක්වචි”ති යොගවිභාගෙන යකාරාගමො.

පච පාකෙ, පච්ච, පච්චිය, පච්චිත්වා. විමුච්ච, විමුච්චිත්වා.

හන හිංසාගතීසු, ආභච්ච, උපභච්ච, ආභන්ත්වා, උපභන්ත්වා.

වාති කිං? අවමඤ්ඤ, අවමඤ්ඤිත්වා, මන්ත්වා, න්‍යස්සඤ්ඤාකාරො.

ඉ ගතිමිහි, යොගවිභාගෙන රච්චාදෙසො, පට්ච්ච, අවෙච්ච, උපෙච්ච උපෙත්වා. කර කරණෙ, සක්කච්ච, අධිකිච්ච, ඉකාරාගමො, කරිය.

දිස පෙක්ඛණෙ —

644. දිසා ස්වානස්වාන්තලොපො ව.

දිසඉච්චෙතාය ධාතුයා පරෙසං තුනාදිනං පච්චයානං ස්වාන ස්වාඉච්චාදෙසා භොන්ති වා, ධාත්වන්තස්ස ලොපො ව. දිස්වානස්ස එතදභොසි, වක්ඛුනා රූපං දිස්වා.

වාති කිං? නෙක්ඛම්මං දට්ඨුං, දට්ඨා. පස්සිය, පස්සිතුන, පස්සිත්වා.

අන්තග්ගහණං අන්තලොපග්ගහණඤ්චානුවත්තතෙ.

645. ම හ ද භෙහි මම ය්හ ජ්ජ ඛිහ ද්ධා ව.

ම හ ද භඉච්චෙවමන්තෙහි ධාතුහි පරෙසං තුනාදිනං පච්චයානං යථාක්කමං මම ය්හ ජ්ජ ඛිහ ද්ධාඉච්චෙන ආදෙසා භොන්ති වා, ධාත්වන්තලොපො ව. මකාරන්තෙහි තාව ආගම්ම, ආගන්ත්වා. කමු පදචික්ඛෙපෙ, ඔක්කම්ම, ඔක්කම්ත්වා, නික්ඛම්ම, නික්ඛම්ත්වා, අභිරම්ම, අභිරම්ත්වා.

භකාරන්තෙහි පග්ගය්හ, පග්ගණ්හිත්වා, පග්ගහෙත්වා. මුහ වෙචිත්තෙ, සම්මුය්හ, සම්මුය්හිත්වා, යකාරාගමො, ආරුය්හ, ආරුහිත්වා, ඔගය්හ, ඔගහෙත්වා.

දකාරන්තෙහි උප්පජ්ජ, උප්පජ්ජිත්වා, පමජ්ජ, පමජ්ජිත්වා, උපසම්පජ්ජ, උපසම්පජ්ජිත්වා. ඡිදි ද්ධිධාකරණෙ, අච්ඡිජ්ජ, ඡිජ්ජ, ඡිජ්ජිත්වා, ඡිත්දිය, ඡිත්දිත්වා, ඡෙත්වා.

භකාරන්තෙහි රහ රාහස්සෙ, ආරඛිහ කට්ඨෙසි, ආරද්ධා, ආරහිත්වා. ලහ ලාහෙ, උපලඛිහ, උපලද්ධා, සද්ධං පටිලහිත්වා පුඤ්ඤානි කරොන්ති ඉච්චාදි.

තවෙනුනාදිප්පච්චයන්තනයො.

වත්තමානකාලිකමානන්තප්පච්චයන්තනය

646. වත්තමානෙ මානන්තා.

ආරද්ධො අපරිසමත්තො අත්ථො වත්තමානො, තස්මිං වත්තමානෙ කාලෙ ගම්මමානෙ සබ්බධාතුහි මානඅන්තඉච්චෙන පච්චයා භොන්ති. තෙ ව කිතසඤ්ඤත්තා “කත්තරි කිත”ති කත්තරි භවන්ති.

අන්තමානප්පච්චයානඤ්චෙන්ථ “පරසමඤ්ඤාපයොගෙ”ති පරසමඤ්ඤාවසෙන පරස්සපදත්තනොපදසඤ්ඤත්තා ත්‍යාදීසු විය අන්තමානෙසු ව විකරණප්පච්චයා භවන්ති.

තෙනෙව මානප්පච්චයො “අත්තනොපදානි භාවෙ ව කම්මති”ති භාවකම්මෙසුපි භොති, තස්ස ව “අත්තනොපදානි පරස්සපදත්ත”න්ති ක්ථවි අන්තප්පච්චයාදෙසො ව.

ගමු, සප්ප ගතිමිහි, ගච්ඡතිති අත්ථෙ අන්තප්පච්චයො, “භූවාදිතො අ”ඉති අප්පච්චයො, “ගම්ස්සන්තො චිණො වා සබ්බාසු”ති ධාත්වන්තස්ස ච්ඡාදෙසො, සරලොපාදි, නාමඛ්‍යාපදෙසෙ ස්‍යාද්‍යුජ්ජත්ති. ගච්ඡන්ත සි ඉතිධ “වා”ති වත්තමානෙ “සිම්භි ගච්ඡන්තාදිනං න්තසද්දො අං” ඉති න්තස්ස අමාදෙසො.

වාසද්දස්ස වචන්ථිභවිභාසත්තා එකාරොකාරපරස්ස න භවති, සරලොපාදි, සො පුරිසො ගච්ඡං, ගච්ඡන්තො ගණ්හාති, සෙසං ගුණවන්තුසමං.

ඉත්ථියං “නදාදිතො වා ඊ”ති ඊපච්චයො, “සෙසෙසු න්තුවා”ති න්තුඛ්‍යාපදෙසෙ “වා”ති අධිකිච්ච “න්තුස්ස තම්කාරෙ”ති තකාරෙ සරලොපසිලොපා, සා කඤ්ඤා ගච්ඡති, ගච්ඡන්ති ඉච්චාදි ඉත්ථියමං.

නපුංසකෙ පුරෙ විය න්තස්ස අමාදෙසො, තං විත්තං ගච්ඡං, ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තානි ඉච්චාදි පුල්ලිඨගසමං.

තථා ගච්ඡතිති අත්ථෙ මානප්පච්චයො, ච්ඡාදෙසාදි ව, සො ගච්ඡමානො ගණ්හාති, තෙ ගච්ඡමානා ඉච්චාදි පුරිසසද්දසමං. සා ගච්ඡමානා, තා ගච්ඡමානායො ඉච්චාදි කඤ්ඤාසද්දසමං. තං ගච්ඡමානං, තානි ගච්ඡමානානි ඉච්චාදි විත්තසද්දසමං.

ගව්‍යයෙහි අත්පිට “අත්තනොපදානි භාවෙ ව කම්මනී”ති කම්මනි මානප්පච්චයො, “භාවකම්මෙසු යො”ති යප්පච්චයො, “ඉවණ්ණාගමො වා”ති ඉකාරාගමො, ච්ඡාදෙසො, සො තෙන ගව්‍යයමානො, සා ගව්‍යයමානා, තං ගව්‍යයමානං.

ච්ඡාදෙසාභාවෙ “පුබ්බරූපඤ්චා”ති යකාරස්ස මකාරො, ධම්මො අධිගම්මමානො හිතාය භවති, අධිගම්මමානා, අධිගම්මමානං.

තථා මහ පුජායං, මහතිති මහං, මහන්තො, මහති, මහන්ති, මහං, මහන්තං, මහමානො, මහමානා, මහමානං. කම්මනි “යම්හි දාධාමායාභාසා මහ මථාදිනම්”ඉති ධාත්වන්තස්ස අකාරස්ස ඊකාරො, මහියමානො, මහියමානා, මහියමානං.

ඵවං චරතිති චරං, චරති, චරන්ති, චරන්තං, චරමානො, චරියමානො, පචතිති පචං, පචති, පචන්ති, පචන්තං, පචමානො, පච්චමානො, “තස්ස වචග්ග”ඉච්චාදිනා වචග්ගන්තං, ද්විත්තඤ්ච.

භූ සත්තායං, භවතිති අත්පිට අත්තප්පච්චයො, අප්පච්චයවුද්ධිඅචාදෙසාදි, සො භවං, භවන්තො. ඉත්ථීයං ඊපච්චයො, “භවතො භොතො”ති භොතාදෙසො, භොති, භොති, භොතියො. නපුංසකෙ භවං, භවන්තං, භවන්තානි, අභිභවමානො. භාවෙ භූයමානං. කම්මනි අභිභූයමානො.

ජර වයොභානිමිහි, “ජර මරාන”න්තිආදිනා ජීර ජීයාදෙසා, ජීරතිති ජීරං, ජීරන්ති, ජීරන්තං, ජීරමානො, ජීරියමානො, ජීයං, ජීයන්ති, ජීයන්තං, ජීයමානො, ජීයාමානො.

මර පාණවාගෙ, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා එකස්ස යකාරස්ස ලොපො, මරතිති මීයං, මීයන්ති, මීයන්තං, මීයමානො, මීයාමානො, මරං, මරන්ති, මරන්තං, මරමානො, මරියමානො. ලභං, ලභන්ති, ලභන්තං, ලභමානො, ලභිමානො. වහං, වහන්ති, වහන්තං, වහමානො, වුස්භමානො. “ඉසුයමුනමන්තො ච්ඡො වා”ති ච්ඡාදෙසො, ඉච්ඡතිති ඉච්ඡං, ඉච්ඡන්ති, ඉච්ඡන්තං, ඉච්ඡමානො, ඉච්ඡියමානො, ඉස්සමානො.

“දිස්සස්ස පස්සදිස්සදක්ඛා වා”ති පස්ස දිස්ස දක්ඛාදෙසා, පස්සතිති පස්සං, පස්සන්ති, පස්සන්තං, පස්සමානො, විපස්සියමානො, දිස්සමානො, දිස්සන්තො, මානස්ස අන්තාදෙසො, දිස්සං, දිස්සන්ති, දිස්සන්තං, දක්ඛං, දක්ඛන්ති, දක්ඛන්තං, දක්ඛමානො දක්ඛියමානො ඉච්චාදි.

තුද බ්‍යථනෙ, තුදතිති තුදං, තුදන්ති, තුදන්තං, තුදමානො, තුජ්ජමානො. පටිසතිති පටිසං, පටිසන්ති, පටිසන්තං, පටිසමානො, පටිසියමානො ඉච්චාදි.

හු, භූ සත්තායං, අප්පච්චයලොපො, පභොතිති පභොන්තො, පභොන්ති, පභොන්තං, පහුයමානං තෙන. සෙතිති සෙන්තො, සෙන්ති, සෙන්තං, සෙමානො, සයං, සයන්ති, සයන්තං, සයමානො, සයානො වා, මානස්ස ආනාදෙසො, අතිසියමානො.

අස සබ්භාවෙ, “සබ්බත්ථාසස්සාදිලොපො වා”ති අකාරස්ස ලොපො, අත්ථිති සං, සන්තො, සති, සන්ති, සන්තං, සමානො, සමානා, සමානං.

යා ගතිතිවත්තිමිහි, “වා”ති වත්තමානෙ “යා තිට්ඨො”ති තිට්ඨාදෙසො, තිට්ඨං, තිට්ඨන්ති, තිට්ඨන්තං, තිට්ඨමානො. තිට්ඨාභාවෙ “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා යාතො භකාරාගමො, රස්සත්තඤ්ච, උපට්ඨහං, උපට්ඨහන්ති, උපට්ඨහන්තං, උපට්ඨමානො. ධීයමානං තෙන, උපට්ඨියමානො, උපට්ඨියමානො.

පා පානෙ, “පා පිබො”ති පිබාදෙසො, පිබතිති පිබං, පිබන්ති, පිබන්තං, පිබමානො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා බකාරස්ස වත්තං, පිවං, පිවන්ති, පිවන්තං, පිවමානො, පියමානො, පියමානා, පියමානං ඉච්චාදි.

හු දානාදනභ්‍යාප්පදානෙසු, අප්පච්චයෙ පුරෙ විය ද්විභාවාදි, පුභොතිති පුභං, පුභන්ති, පුභන්තං, පුභමානො, හුයමානො. ඵවං ජහං, ජහන්ති, ජහන්තං, ජහමානො, ජහියමානො. දදාතිති දදං, දදන්ති, දදන්තං, දදමානො, ද්විත්තාභාවෙ දානං දෙන්නො, දෙන්නි, දෙන්නං, දියමානො.

රුධි ආවරණෙ, “රුධාදිතො නිග්ගහිතපුබ්බඤ්චා”ති අප්පච්චයනිග්ගහිතාගමා, රුන්ධතිති රුන්ධං, රුන්ධන්ති, රුන්ධන්තං, රුන්ධමානො, රුජ්ඣමානො. භුඤ්ජතිති භුඤ්ජං, භුඤ්ජන්ති, භුඤ්ජන්තං, භුඤ්ජමානො, භුජ්ජමානො ඉච්චාදි.

දිවු කිළායං, “දිවාදිතො යො”ති යප්පච්චයො, “තථා කත්තරි වා”ති පුබ්බරූපත්තං, ඛත්තඤ්ච, දිබ්බතීති දිබ්බං, දිබ්බන්තී, දිබ්බත්තං, දිබ්බමානො. එවං බුජ්ඣතිති බුජ්ඣං, බුජ්ඣන්තො, බුජ්ඣමානො, වචග්ගාදෙසො. ජනී පාතුභාවෙ, “ජනාදිනමා”ති යොගච්ඡාගෙන ආත්තං, ජායතීති ජායං, ජායමානො, ජඤ්ඤමානො.

සු සචණෙ, “ස්වාදිතො”තිආදිනා ණු ණා උණා ව, සුණාතිති සුණං, සුණන්තො, සුණමානො, සුයමානො, සුයාමානො. පාපුණාතිති පාපුණං, පාපුණමානො, පාපියමානො.

“කියාදිතො නා”ති නා, රස්සත්තං, කිණාතිති කිණං, කිණමානො, කියමානො. විනිවිජ්ජාතිති විනිවිජ්ජනං, විනිවිජ්ජමානො, විනිවිජ්ජයමානො, විනං, වියමානො. ජානාතිති ජානං, ජානමානො, ජාදෙසො, ඤායමානො. ගණ්භාතිති ගණ්භං, ගණ්භමානො, ගය්භමානො.

කර කරණෙ, කරොතිති අත්ථෙ “චත්තමානෙ මානන්තා”ති අත්තප්පච්චයො, “තනාදිතො ඔයිරා”ති ඔ, “තස්ස වා”ති අධිකිච්ච “උත්තමොකාරො”ති උත්තං, “කරස්සාකාරො වා”ති අකාරස්සසුකාරො. “යචකාරා වා”ති සරෙ උකාරස්ස චත්තං, ද්විත්තං, “බො වස්සා”ති බකාරද්වයඤ්ච, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා රලොපො, සො කුබ්බං, කුබ්බන්තො, කුබ්බතී, කුබ්බන්තී, කුබ්බත්තං. උත්තාභාවෙ – කම්මං කරොන්තො, කරොන්තී, කරොන්තං. මානෙ – උත්තද්වයං, කුරුමානො, කුරුමානා, කුරුමානං, කුබ්බානො වා. කම්මති කයිරමානො, කරියමානො වා ඉච්චාදි.

චුර ථෙයො, “චුරාදිතො”තිආදිනා ණෙ ණයා, වොරෙතිති වොරෙන්තො, වොරෙන්තී, වොරෙන්තං, වොරයං, වොරයතී, වොරයන්තං, වොරයමානො, වොරියමානො. පාලෙතිති පාලෙන්තො, පාලෙන්තී, පාලෙන්තං, පාලයං, පාලයන්තී, පාලයන්තං, පාලයමානො, පාලියමානො ඉච්චාදි.

කාරිතෙ භාවෙතිති භාවෙන්තො, භාවෙන්තී, භාවෙන්තං, භාවයං, භාවයන්තී, භාවයන්තං, භාවයමානො, භාවියමානො. කාරෙතිති කාරොන්තො, කාරෙන්තී, කාරෙන්තං, කාරයං, කාරයන්තී, කාරයන්තං, කාරයමානො, කාරියමානො, කාරාපෙන්තො, කාරාපෙන්තී, කාරාපෙන්තං, කාරාපයං, කාරාපයන්තී, කාරාපයන්තං, කාරාපයමානො, කාරාපියමානො ඉච්චාදි.

චත්තමානකාලිකමානන්තප්පච්චයන්තනොයො.

අනාගතකාලිකප්පච්චයන්තනය

“කාලෙ”ති අධිකාරො.

647. භවිස්සති ගමාදිති ණි සිණ.

භවිස්සති කාලෙ ගම්මමානෙ ගමාදිති ධාතුහි ණි සිණඉච්චෙතෙ පච්චයා භොන්ති. ණකාරා වුද්ධන්ථා. ආයති ගමනං සිලමස්සාති අත්ථෙ ණි, වුද්ධිණලොපා. ගාමී, ගාමීනො, ආගාමී කාලො. සිණපච්චයෙ – “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා සලොපො, ගාමං ගාමී, ගාමී, ගාමයො.

භජ සෙවායං, ආයති භජිතුං සිලමස්සාති භාජී, භාජී, “න කගත්තං වජා”ති යොගච්ඡාගෙන නිසෙධනතො “සචජානං කගා ණානුබන්ධෙ”ති ගත්තං න භවති.

සු ගතිමිහි, කාරිතෙ වුද්ධිආවාදෙසා ව, ආයති පස්සචිතුං සිලමස්සාති පස්සාවි, පස්සාවි. ආයති පට්ඨානං සිලමස්සාති පට්ඨායී, පට්ඨායී, “ආකාරන්තානමායො”ති ආයාදෙසො.

“භවිස්සති”ති අධිකාරො.

648. කිරියායං ඤ්චුතචො.

කිරියායං කිරියන්ථායං ගම්මමානායං ධාතුහි ඤ්චුතඉච්චෙතෙ පච්චයා භොන්ති භවිස්සති කාලෙ. ඤ්චුමිහි – ණලොපවුද්ධිඅකාදෙසා, කරිස්සං වජනීති කාරකො වජති.

තුමිහි – “කරස්ස ව තත්තං තුස්මි”න්ති තකාරො, සෙසං කත්තුසමං, කත්තා වජති, කත්තුං වජනීති අත්ථො. එවං පච්චිස්සං වජනීති පාවකො වජති, පච්චා වජති. භුඤ්ජිස්සං වජනීති භුඤ්ජකො වජති, භොත්තා වජති ඉච්චාදි.

649. කම්මති ණො.

කම්මස්මිං උපපදෙ ධාතුහි ණප්පච්චයො හොති භවිස්සති කාලෙ ණලොපවුද්ධිං. නගරං කරිස්සති නගරකාරො වජති. ලු ජෙදනෙ, සාලිං ලවිස්සති සාලිලාවො වජති. වප ඛිජ්ජන්තානෙ, ධක්ඛං වපිස්සති ධක්ඛවාපො වජති. හොගං දදිස්සති හොගදායො වජති, සිත්ථුං පිවිස්සති සිත්ථුපායො වජති ඉච්චාදි.

“කම්මති”ති වත්තනෙ.

650. සෙසෙ ස්සං න්තු මානානා.

කම්මස්මිං උපපදෙ සෙසෙ අපරිසමත්තත්ථෙ ධාතුහි ස්සංන්තු මාන ආනඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති භවිස්සති කාලෙ ගම්මමානෙ, තෙ ව කිතකත්තා කත්තරි භවන්ති. කම්මං කරිස්සති අත්ථෙ ස්සංපච්චයො, ඉකාරාගමො, සිලොපො, කම්මං කරිස්සං වජති, සාපෙක්ඛන්තා න සමාසො. න්තුපච්චයෙ “තනාදිතො ඔයිරා”ති ඔ, “සිම්භි වා”ති නත්ථ’න්තස්ස අත්තං, කම්මං කරිස්සති කම්මං කරොන්තො වජති ඉච්චාදි ගුණවත්තුසමං.

අථ වා “භවිස්සති ගමාදිහි ණි සිණ”ති එත්ථ “භවිස්සති”ති වචනතො “ස්සන්තු”ඉති එකොව පච්චයො දච්චබ්බො, තතො “සිම්භි වා”ති අත්තං, “න්තසද්දො අ”මිතියොගච්චාගෙන අමාදෙසො, සිලොපො, කරිස්සං කරිස්සන්තො, කරිස්සන්තා, කරිස්සන්තං, කරිස්සන්තෙ, කරිස්සතා කරිස්සන්තෙන, කරිස්සන්තෙහි, කරිස්සතො කරිස්සන්තස්ස, කරිස්සතං කරිස්සන්තානං, කරිස්සතා, කරිස්සන්තෙහි, කරිස්සතො කරිස්සන්තස්ස, කරිස්සතං කරිස්සන්තානං, කරිස්සති කරිස්සන්තෙ, කරිස්සන්තෙසුතිආදි ගුණවත්තුසදිසං නෙය්‍යං.

මානම්භි – ඔකාරාකාරානං උත්තං, කම්මං කරිස්සති කම්මං කුරුමානො, කම්මං කරානො වජති. එවං භොජනං භුක්ඛිස්සං වජති, භොජනං භුක්ඛන්තො, භුක්ඛමානො, භුක්ඛානො වජති.

සබ්බත්ථ කත්තරි න්තුමානෙසු සකසකච්චකරණප්පච්චයො කාතබ්බො.

බාදනං බාදිස්සති බාදනං බාදිස්සං වජති, බාදනං බාදන්තො, බාදනං බාදමානො, බාදනං බාදානො වජති. මග්ගං වරිස්සති මග්ගං වරිස්සං, මග්ගං වරන්තො, මග්ගං වරමානො, මග්ගං වරානො වජති. භික්ඛ ආයාචනෙ, භික්ඛං භික්ඛිස්සති භික්ඛං භික්ඛිස්සං වරති, භික්ඛං භික්ඛන්තො, භික්ඛං භික්ඛමානො, භික්ඛං භික්ඛානො වරති ඉච්චාදි.

අනාගතකාලිකප්පච්චයන්තනයො.

උණාදිප්පච්චයන්තනය

අථ උණාදයො වුච්චන්තෙ.

“ධාතුයා”ති අධිකාරො.

651. කාලෙ වත්තමානාතීතෙ ණ්වාදයො.

අතීතෙ කාලෙ, වත්තමානෙ ව ගම්මමානෙ ධාතුහි ණුප්පච්චයො හොති. ආදිසද්දෙන යු ක්ත මිඉච්චාදයො ව හොන්ති.

කර කරණෙ, අකාසි, කරොතිති වා අත්ථෙ ණුප්පච්චයො, ණලොපො, වුද්ධි, කාරු සිප්පි, කාරු කාරවො. වා ගතිගන්ධනෙසු, අවාසි, වායතිති වා වායු, ආයාදෙසො. සද අස්සාදනෙ, අස්සාදියතිති සාදු. රාධ, සාධ සංසිද්ධිම්භි, සාධියති අනෙත භිතන්ති සාධු. බන්ධ බන්ධනෙ, අත්තති පරං බන්ධනීති බන්ධු. වක්ඛ වියත්තියං වාචායං, වක්ඛනීති වක්ඛු. ඉ ගතිම්භි, එන්ති ගච්ඡන්ති පවත්තන්ති සත්තා එතෙනාති ආයු. දර විදාරණෙ, දරියතිති දාරු කච්චං. සනු දානෙ. සනොතිති සානු පබ්බතෙකදෙසො. ජනියතිති ජානු ජඩ්ඝාසන්ධි. වරියතිති වාරු දස්සනියො. රහ වාගෙ, රහියතිති රාහු අසුරින්දො. තර තරණෙ, තාලු, ලො රස්ස.

මරාදිනං පනෙත්ථ ණුම්භි “සටාදිනං වා”ති එත්ථ වාසද්දෙන න වුද්ධි, මරු, තරු, තනු, ධනු, හනු, මනු, අසු, වසු, වටු, ගරු ඉච්චාදි.

වදි හිලාදනෙ, යුප්පච්චයො, “නුදාදිහි යුණ්වුනමනානාකානනකා සකාරිතෙහි වා”ති අනාදෙසො, නිග්ගහිතාගමො ව, වන්දනං. භවති එත්ථාති භවනං, “කුලානම්භුචාසරෙ වා”ති උචාදෙසො. කිර වික්ඛෙපෙ, කිරණො. විවක්ඛණො, කම්පනං කරොතිති කරුණා, අකාරස්සුත්තං.

ක්‍රිස්තියානි ජනතාවගේ ස්වභාවය – කලාපය, අතවැනි, භවතීති වා භූතං යක්ඛාදි, භූතානි. වායනිති වාතො, තායනිති තාතො. මිම්හි – භවන්ති එත්ථානි භූමි, නෙතීති නෙමි ඉච්චාදි.

652. බ්‍යාදිහි මන ම ව තො වා.

බි හි සු රු හු වා ධු හි ලුපී අද්දච්චෙවමාදිහි ධාතුහි මනපච්චයො හොති, මස්ස ව තො හොති වා.

අද්ධාතුපරස්සෙව, මකාරස්ස තකාරතා;
තද්ද්ද්දතො න හොතායං, වචන්ටීතච්චාසතො.

බි බයෙ, බියන්ති එත්ථ උපද්දවුපසග්ගාදයොති අත්ථෙ මනපච්චයො, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා නලොපො, “අඤ්ඤසු වා”ති වුද්ධි, බෙමො. තථා හී භයෙ, භායන්ති එතස්මාති හීමො, වාධිකාරතො න වුද්ධි. සු අභිසවෙ, සවතිති සොමො. රු ගතිමිහි, රොමො. හු දානාදනහබ්බප්පදානෙසු, හුයනිති හොමො. වා ගතිගන්ධනෙසු, වාමො. ධු කම්පනෙ, ධුනානිති ධුමො. හී ගතිමිහි, හිනොනිති හෙමො. ලු ඡෙදනෙ, ලුයනිති ලොමො. පී තප්පනෙ, පීණනං පෙමො. අද් භක්ඛණෙ, අද්නිති අත්ථෙ මන, මස්ස ව වා තකාරො, “තො දස්සා”ති තකාරො, අත්තා, ආතුමා, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා අදස්ස දීසො, උකාරාගමො ව. යා පාපණෙ, යාමො.

“වා”ති වත්තමානෙ –

653. සමාදිහි ථමා.

සමදමදර රහ ලප වස යු දු හි සි දා සා යා භස ඛහඋසුඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි ථ මඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති වා.

සම උපසමෙ, ක්වචිග්ගහණාධිකාරා න ධාත්වන්තලොපො, කිලෙසෙ සමෙතිති සමථො සමාධි. එවං දමනං දමථො. දර දාහෙ, දරණං දරථො පරිදාහො. රහ උපාදානෙ, රහීයනිති රථො, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා හලොපො. සප අක්කොසෙ, සපනං සපථො. වස නිවාසෙ, ආවසන්ති එතස්මිත්ති ආවසථො. යු මිස්සනෙ, යුථො, දීසො. දු ගතිවුද්ධිමිහි, දවති වඩ්ඪනිති දුමො. හිනොනිති හීමො උස්සාවො. සි ඛන්ධනෙ, සියනිති සිමා, දීසො. දා අවඛණ්ඩනෙ, දාමො. සා සාමන්ථෙ, සාමො. යා ගතිනිවන්තිමිහි, ථාමො, යස්ස ථන්තං. භස භස්මිකරණෙ, භස්මා, භුන්මාදිත්තා “සායා වා”ති ආත්තං. ඛහ වුද්ධිමිහි, භුන්මා, නිපාතනතො භ්‍රො ඛස්ස. උසු දාහෙ, උස්මා ඉච්චාදි.

654. මසුස්ස සුස්ස ච්ඡ ර ච්ඡෙරා.

මසුඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස සුස්ස ච්ඡරච්ඡෙරඉච්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති. මසු මච්ඡෙරො, ක්විප්පච්චයො, ච්ඡරච්ඡෙරාදෙසා, මච්ඡෙරො, මච්ඡෙරො.

“ච්ඡර ච්ඡෙරා”ති වත්තතෙ.

655. ආපුබ්බවරස්ස ව.

ආපුබ්බස්ස වරඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස ච්ඡරච්ඡෙරාදෙසා හොන්ති, වසද්දෙන ච්ඡරියාදෙසො ව. භුසො වරණන්ති අත්ථෙ ක්විප්පච්චයො, ච්ඡරියාදිආදෙසො, රස්සත්තඤ්ච. අච්ඡරියං, අච්ඡරං, අච්ඡෙරං. අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තන්තිපි අච්ඡරියං.

656. අල කල සලෙහි ලයා.

අල කල සල ඉච්චෙනෙහි ධාතුහි ල යඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති. අල පරිසමන්තිමිහි, අල්ලං, අලායං. කල සඬ්ඛායානෙ, කල්ලං, කලායං. සල, හුල, පද් ගතිමිහි, සල්ලං, සලායං.

“කල සලෙහි”ති වත්තතෙ.

657. යාණ ලාණා.

තෙහි කල සලඉච්චෙනෙහි ධාතුහි යාණ ලාණප්පච්චයා හොන්ති. කලායාණං, පටිසලායාණං, කල්ලාණො, පටිසල්ලාණො. යදා පන ලී සිලෙසනෙහි ධාතු, තදා “පටිසල්ලයනං, පටිසල්ලාණ”න්ති යුප්පච්චයෙන සිද්ධං, උපසග්ගන්තස්ස නිග්ගහිතස්ස ලත්තං, රහාදිපරත්තා නස්ස ණත්තං, එකාරස්ස “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා අත්තඤ්ච.

658. මව්පිය එකිනෙකා ව.

මජ්ඣිමනිකායෙහි ධාතුස්ස ඵස්ස ලාදෙසො භොති, වස්ද්දෙන ලජ්ජව්වයො, මථ විලොඤනෙ, මල්ලො, සො ඵච මල්ලකො, යථා භීනකො.

“කිව්වා”ති වත්තනෙ.

659. අවස්ථකාධිමය ව.

අවස්ථක අධිමිණුගුවිවෙනස්වත්ථෙසු, නිපච්චයො හොති, කිච්චා වාති නිපච්චයො, නුලොප වුද්ධිසිලොපා, අවස්ථං මෙ කම්මං කාතුං යුත්තොසිති කාරිසි මෙ කම්මං අවස්ථං, කාරිනො මෙ කම්මං අවස්ථං, භාරිසි මෙ භාරං අවස්ථං.

අධම්මේශ්වරයා - සතං මෙ ඉණං දාතුං යුත්තොසිති දායිසි මෙ සතං ඉණං, ධාරිසි මෙ සහස්සං ඉණං ඉච්චාදි, කිච්චප්පච්චයා පන ගෙට්ඨායෙව දස්සිතා.

660. වජ්‍රදීප්ති පබ්බතජායායා නිපව්වත්තෙ.

ආකතිගණයං. වජ්‍රවිච්චමාදීහි ධාතුහි පච්චයාදෙසලොපාගමනිසෙධලිඬිගාදිවිධිනා යථාහිධානං පඬිබජ්ජාදයො සද්දා නිපච්චන්තෙ.

එජ ගතිමිනි පපුබිබො, පයමමෙව වජිතබිබන්ති අත්පෙ “භාවකම්මෙසු”ති අධිකිව්ව “භොයාලා”ති භායප්පව්වයො, ණලොපාදි. “පව්වජා”න්ති රුපෙ සම්පත්තෙ ඉමිනා ජ්ඣස්ස ජ්ඣාදෙසො, වකාරද්වයස්ස ඛකාරද්වයං, වද්ධිනිසෙධො, ඉත්ථිලිඬගත්තඤ්ච නිපව්වන්තෙ, පබ්බජ්ජා.

තථා ඉඤ්ජ කම්පනෙ, ඉඤ්ජනං ඉජ්ජා. යජ දෙවිචුජායං, යජනං ඉජ්ජා, “යජස්සාදිස්සි” ති ඉත්තං. අඤ්ජ
 බ්‍යත්තිගතිස්ස සංපුබ්බො, සමඤ්ජනං සමජ්ජා, ඤ්ඤස්ස ජ්ජාදෙසො. සද විසරණගත්තාවසානෙස්ස, නිසීදනං නිසජ්ජා. විද
 ඤාණෙ, විජානනං, විදතීති වා විජ්ජා. සජ විස්සග්ගෙ, විස්සජ්ජනං විස්සජ්ජා. පද ගතිමිහි, නිපජ්ජනං නිපජ්ජා.

හන හිංසාගතිසු, හන්තබ්බන්ති අත්ථෙ ණාමිහි කතෙ “වධො වා සබ්බන්ථා”ති හනස්ස වධාදෙසො, ඤාස්සිමිනා ජ්ඤාදෙසො ව, සො චජ්ඤා, සා චජ්ඤා. සී සයෙ, සයනං, සයන්ති එත්ථාති වා සෙය්‍යා, වුද්ධි, යකාරස්ස ද්විත්තඤ්ච . ධා ධාරණෙ සංපුබ්බො, සම්මා චිත්තං නිධෙති එතාය, සයං වා සද්දහතිති අත්ථෙ “ඉත්ථීයමතියවො වා”ති අප්පච්චයො, “සන්ධා”ති රූපෙ සම්පන්නෙ ඉමිනා නකාරස්ස දකාරො, සද්ධා. වර වරණෙ, වරණන්ති අත්ථෙ ණාප්පච්චයෙ, ඉකාරාගමෙ ව කතෙ ඉමිනා වුද්ධිතිසෙධො, වරියා.

රුජ රොගෙ, රුජනන්ති අත්ථෙ ඉමිනා ඡප්පච්චයො, “බ්‍යඤ්ජනන්තස්ස වො ඡප්පච්චයෙසු වා”ති ධාත්වන්තස්ස චකාරො, රුචිඡා, රුජාති අප්පච්චයෙන සිද්ධං. තථා කුච සඬකොචනෙ, ඡප්පච්චයො, කොචනං කුචිඡා. ලභ ලාභෙ, ඡමිති වාදෙසො, ලචිඡා. රද ව්ලෙඛනෙ, රචිඡා. මුහ වෙචිත්තෙ, මුය්හනං මුචිඡා, මුචිඡනං වා මුචිඡා. වස නිවාසෙ, වචිඡා. කච දිත්තිමිති, කචිඡා. කථ කථනෙ සංථුබ්බො, සද්ධිං කථනන්ති අත්ථෙ ණ්‍යප්පච්චයො, ඉමිනා ථාස්ස චිඡාදෙසො, සංසද්දස්ස සාදෙසො ච, සාකචිඡා. තුද බ්‍යාථනෙ, තුචිඡා. පද ගතිමිති, බ්‍යාපජ්ජනන්ති අත්ථෙ ණ්‍යමිති කතෙ “බ්‍යාපාද්‍යා”ති රුපෙ සම්පත්තෙ ඉමිනා නිපාතනෙන දාස්ස ජිඡාදෙසො, රස්සත්තඤ්ථ, බ්‍යාපජ්ජා.

මර පාණ්ඩාගේ, මරනි මරණන්ති ව අත්පේ ඉමිනා ත්‍යාග්‍යූප්පච්චයා, ධාත්වන්තලොපොච්, තතො “යචත”මිච්චාදිනා චකාරො, මච්චො, මච්චු. සත සාතච්චෙ, ඉමිනා යෂ්පච්චයො, ත්‍යාස්ස චකාරො, සච්චං. තථා තත ගත්තචිනාමෙ, නච්චං. නිති නිච්චෙ, නිච්චං. මා මානෙ, මායා. ජන ජනනෙ, ජායා, කත දිත්තිකන්තිසු, ත්‍යාස්ස ඤත්තං, ද්විත්තඤ්ච, කඤ්ඤා. ධන ධඤ්ඤෙ, ධඤ්ඤං. පුනාතීති පුඤ්ඤං, නකාරාගමො ඉච්චාදි.

661. වෙ පු සී දවව මු කු දා භග්වාදීහි ප්‍රත්තිම ණිමා නිබ්බත්තෙ.

වෙසුසීදවවමුඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි, කු දා භූආදිතො, භ්වාදිතො ව යථාක්කමං ථුත්තිමණ්ණිමඉච්චෙනෙ පච්චයා හොත්ති නිබ්බත්තත්ථෙ. වෙසු කම්පනෙ, ථුප්පච්චයො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා අකාරාගමො, අථ වා “අථු”ති චත්තබ්බෙ සරලොපං කත්වා “ථු”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, චෙපෙන නිබ්බත්තො වෙපථු. සී සයෙ, සයනෙන නිබ්බත්තො සයථු. දව දවනෙ, දවෙන නිබ්බත්තො දවථු. වමු උග්ගිරණො, වමෙන නිබ්බත්තො වමථු.

කුත්ති කරණං, තෙන නිබ්බත්තං කුත්තිමං, “කු”ඉති නිපාතනතො කරස්ස කුත්තං. දා දානෙ, දාති දානං, තෙන නිබ්බත්තං දත්තිමං, රස්සත්තං. භූති භවනං, තෙන නිබ්බත්තං භොත්තිමං. අවහුති අවහනං, තෙන නිබ්බත්තං ඔභාවිමං, ණලොපවුද්ධිආවාදෙසා.

662. අක්කොසෙ නම්භානි.

අක්කොසෙ ගම්මමානෙ නම්භි නිපාතෙ උපපදෙ සති ධාතුතො ආනිප්පව්වයො භොති. න ගම්මබ්බො තෙ ජම්ම දෙසොති අත්ථෙ ආනිප්පව්වයො, කිතකත්තා නාමම්ච කත්වා සිම්භි කතෙ න ගමානිති අත්ථෙ කම්මධාරයසමාසො, නස්ස අත්තං, පුන සමාසත්තා නාමම්ච කතෙ ස්වාදුප්පත්ති, අගමානි තෙ ජම්ම දෙසො. න කත්තබ්බං තෙ ජම්ම කම්මන්ති අකරානි තෙ ජම්ම කම්මං.

නම්භිති කිං? විපත්ති තෙ. අක්කොසෙති කිං? අගති තෙ.

663. සුනස්සුනස්සොණවානුචානුනුනුභානා .

සුනඉව්චෙනස්ස පාටිපදිකස්ස සම්බන්ධිතො උනසද්දස්ස ඔණ වාන උවාන උන උනබ උණ ආ ආනඉව්චෙනෙ ආදෙසා භොත්ති. සුනස්සුනස්ස ඔණාදිආදෙසෙ, පරනායනෙ ච කතෙ ස්වාදුප්පත්ති, සොණො, සොණා, ස්වානො, ස්වානා, සුවානො, සුවානා, සුනො, සුනා, සුනබො, සුනබා, සුණො, සුණා, සා සානො, සානා ඉව්වාදි.

664. තරුණස්ස සුසු ව.

තරුණඉව්චෙනස්ස සද්දස්ස සුසුඉව්වාදෙසො භොති. වසද්දො අනියමත්ථො, සුසු, තරුණො වා.

665. යුවස්සුවස්සුවවානුනුනා.

යුවඉව්චෙනස්ස පාටිපදිකස්ස උවසද්දස්ස උවඋවානඋනඋනඉව්චෙනෙ ආදෙසා භොත්ති. යුවා තිට්ඨති, යුවානො තිට්ඨති, යුනො තිට්ඨති, යුනො තිට්ඨති.

666. ඡදාදිති තත්තං.

ඡදඉව්චෙවමාදිති ධාතුහි තත්තංඉව්චෙනෙ පව්වයා භොත්ති. ඡද අපචාරණෙ, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා ධාත්වන්තස්ස තකාරො. ආතපං ඡාදෙතිති ඡත්තං, ඡත්‍රං, බ්‍යඤ්ජනත්තයෙ සරුපානමෙකස්ස ලොපො.

චිත්ත චිත්තායං, චිත්තෙතිති චිත්තං, නකාරස්ස සංයොගාදිත්තා නිග්ගහිතං, තස්ස “බ්‍යඤ්ජනෙ වා”ති ලොපො, චිත්‍රං, “සටාදිනං වා”ති න වුද්ධි.

සු අභිසවෙ, “පරද්වෙභාවො යානෙ”ති තස්ස ද්විත්තං, අත්ථෙ අභිසවෙතිති සුත්තං, සුත්‍රං.

සුද පග්ගරණෙ, අත්ථෙ සුදෙතිති සුත්තං, රස්සත්තං, භූජාදිත්තා දලොපො, ද්විත්තඤ්ච. සු සවනෙ, සුණාතිති සොතං, සොත්‍රං, වුද්ධි.

නි පාපණෙ, නෙතිති නෙත්තං, නෙත්‍රං. වීද මඬිගල්ලෙ, තො දස්ස, පචිත්තං, පචිත්‍රං. පු පවනෙ, පුනාතිති පචිත්තං, පචිත්‍රං, ඉකාරාගමො, වුද්ධිආවාදෙසා ව.

පත ගතිම්භි, පතතිති පත්තං, පත්‍රං, පතතො තායතිති පත්තො, පත්‍රො. තත්‍ර චිත්ථාරෙ, තඤ්ඤතිති තත්තං, තත්ත්‍රං. යත යතනෙ, යත්තං, යත්‍රං. යා පාපණෙ, යාපනා යත්‍රා. යමු උපරමෙ, යත්තං, යත්ත්‍රං. අද භක්ඛණෙ, අදතිති අත්තං, අත්‍රං. යුජ යොගෙ, යුජ්ජතිති යොත්තං, යොත්‍රං, භූජාදිත්තා ධාත්වන්තලොපද්විත්තානි.

වතු වත්තනෙ, වත්තං, වත්‍රං. මීද සිනෙහනෙ, මිජ්ජතිති මිත්තං, මිත්‍රං. මා පරිමාණෙ, මත්තා පරිමාණං, ද්විත්තරස්සත්තානි. ඵවං පුනාතිති පුත්තො, පුත්‍රො. කල සඬ්ඛ්‍යානෙ, කලත්තං, කලත්‍රං භරියා. වර සංවරණෙ, වරත්තං, වරත්‍රං වම්මමයයොත්තං. වෙපු කම්පනෙ, වෙපතිති වෙත්තං, වෙත්‍රං.

ගුප සංවරණෙ, ගොත්තං, ගොත්‍රං, “ගුපාදිනඤ්චා”ති ධාත්වන්තලොපො, ද්විත්තඤ්ච, ගත්තං වා, “ක්වචි ධාතු”තිආදිනා උකාරස්ස අකාරො. දා අවබණ්ඩනෙ, දාත්තං, දාත්‍රං. හු භවනෙ, අග්ගිහුත්තං. වහ පාපණෙ, වහිත්තං, වහිත්‍රං. වර වරණෙ, වරිත්තං, වරිත්‍රං. මුව මොවනෙ, මුත්තං පස්සාවො. භාස දිත්තිම්භි, භස්ත්‍රා ඉව්වාදි.

667. වදාදීහි ණත්තො ගණෙ.

වද වර වරඉච්චෙවමාදීහි ධාතුහි ණත්තප්පච්චයො හොති ගණෙ ගම්මමානෙ. වද වියත්තියං වාචායං, වදිතානං ගණො වාදිත්තං. වර වරණෙ, වරිතානං ගණො වාරිත්තං. වර වරණෙ, වරිතානං ගණො වාරිත්තං. අථ වා වරන්ති තස්මිං පරිපූරකාරිතායාති වාරිත්තං. වාරිතං තායන්ති එත්ථ, එතෙනාති වා වාරිත්තං.

668. මිදාදීහි ත්තිකියො.

මිද පද රන්ජ තනු ධාතුච්චෙවමාදීහි ධාතුහි යථාහිධානං ත්ති තිඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති. මිජ්ජති සිනිය්හතීති මෙත්ති, ධාත්වන්තලොපො. පජ්ජතිති පත්ති. රන්ජ රාගෙ, රන්ජති එත්ථාති රන්ති. විත්ථාරියතීති තන්ති. ධාරෙතීති ධාති. පා රක්ඛණෙ, පාති. වස නිවාසෙ, වසති.

669. උසුරන්ජදංසානං දංසස්ස දඬිඬො ඩ ධා ව.

උසු රන්ජ දංසඉච්චෙනෙසං ධාතුනං අන්තරෙ දංසස්ස දඬිඬාදෙසො හොති, සෙසෙහි ධාතුහි ඩ යඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති. උසු දාහෙ, රන්ජ රාගෙ, ඩ යජ්ජච්චයා, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ධාත්වන්තලොපො, ද්විත්තං, උඬිඬො, රට්ඨං. දංස දංසනෙ, ක්චිජ්ජච්චයො, ක්චිලොපො, දංසස්ස දඬිඬාදෙසො ව, දඬිඬං.

670. සුචුසානමුචුසානමතො ථො ව.

සු චු අසඉච්චෙනෙසං ධාතුනං උථ උ අසානං අතඉච්චාදෙසො හොති, අන්තෙ ථජ්ජච්චයො ව.

සු හිංසායං, සත්ථං. චු සංවරණෙ, වත්ථං. අස භුචි, අත්ථො. යදා පන සසු හිංසායං, වස අච්ඡාදනෙ, අර ගතිමිහිති ව ධාතු, තදා “සමාදීහි ථ මා”ති ථජ්ජච්චයො, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ධාත්වන්තලොපො, “වග්ගෙ සොසා”තිආදිනා ද්විත්තං, සසතීති සත්ථං, වසියතීති වත්ථං, අරියතීති අත්ථො.

671. රන්ජුදාදීහි ධදිද්දකිරා ක්චචි ජ ද ලොපො ව.

රන්ජ උදිඉච්චෙවමාදීහි ධාතුහි ධ ද ඉද්ද ක ඉරඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති ක්චචි, ධාත්වන්තානං ජදානං ලොපො ව හොති.

රන්ජ රාගෙ, ධජ්ජච්චයො, ජලොපො ව, රන්ධං. උදි පසවනක්ලෙදනෙසු සංපුබ්බො, දජ්ජච්චයො, සමුද්දො, උද්දො. බුද පිපාසායං, බුද්දො. ඡිදි ද්විධාකරණෙ, ඡිද්දො. රුදි හිංසායං, රුද්දො, ලුද්දො, ලො රස්ස. හදි කලයාණෙ, හද්දො. නිදි කුච්ඡායං, නිද්දො. මුද භාසෙ, මුද්දො. දල දුග්ගතිමිහි, ඉද්දජ්ජච්චයො, දලිද්දො.

සුස සොසනෙ, සුව සොකෙ වා, කජ්ජච්චයො, ධාත්වන්තස්ස කකාරො, සුක්කං. වච වියත්තියං වාචායං, වක ආදානෙ වා, වක්කං. සක සත්තිමිහි, සක්කො. උසු දාහෙ, උක්කා.

වජ ගතිමිහි, ඉරජ්ජච්චයො, අජ්ජච්චනං වජතිති වජ්රං. මද උම්මාදෙ, මදිරා. එචං මන්දිරං, රුධිරං, රුහිරං, රුචිරං. බධ බන්ධනෙ, බධිරො, බධිරා, බධිරං, තිමිරො, තිමිරං, සිරො. සර හිංසායං, සරිරං. “කලිලං, සලිල”න්තිආදිසු ලො රස්ස. කුටිලො, කොකිලො ඉච්චාදයො.

672. පටිතො හිස්ස හෙරණ භීරණ.

පටිතො පරස්ස හිඉච්චෙනස්ස ධාතුස්ස හෙරණ භීරණඉච්චෙනෙ ආදෙසා හොන්ති. හි ගතිමිහි පටිපුබ්බො, පටිපක්ඛෙ මද්දිත්වා ගච්ජතිති අත්ථෙ “ක්චි වා”ති ක්චිජ්ජච්චයො, ක්චිලොපො, ඉමිනා හෙරණ භීරණආදෙසා, ණලොපො, “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා පටිසද්දාදිස්ස වුද්ධි, පාටිහෙරං, පාටිහීරං, යදා පන හර හරණෙති ධාතු, තදා පටිපක්ඛෙ හරතීති “පාටිහාරිය”මිති ණොයනපි සිද්ධං.

673. කඬාදීහි කො.

කඬිඉච්චෙවමාදීහි ධාතුහි කජ්ජච්චයො හොති.

කඬි ඡෙදනෙ, කජ්ජච්චයෙ කතෙ “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා, “නිග්ගහිතඤ්චා”ති වා ඉකාරානුබන්ධස්ස ධාතුස්ස නිග්ගහිතාගමො, කලොපො ව, නිග්ගහිතස්ස වග්ගන්තත්තං, කණ්ධො උසු, පරිමාණඤ්ච. එචං සට්ඨි සට්ඨනෙ,

සණ්ඨො, සණ්ඨා වා. වටි ආවත්තනෙ, වටි ධාරණබන්ධනසඬ්ඝානෙසු වා, වණ්ඨො. කරඬි භාජනත්ථෙ, කරණ්ඨො. මඩි මණ්ඩනත්ථෙ, මණ්ඨො. සඩි ගුමිබත්ථෙ, සණ්ඨො. හඩි හණ්ඩත්ථෙ, හණ්ඨො. පඩි ලිඬිගවෙකල්ලත්ථෙ, පණ්ඨො, සො එව පණ්ඨකො. දඩි ආණායං, දණ්ඨො. රඩි හිං සායං, රණ්ඨො. තඩි වලනත්ථෙ, විතණ්ඨො. වඩි වණ්ඩත්ථෙ, වණ්ඨො. ගඩි සන්තිව්වයෙ, ගණ්ඨො. අඩි අණ්ඩත්ථෙ, අණ්ඨො. ලඩි ජිගුවිජායං, ලණ්ඨො. මෙඩි කුට්ඨත්ථෙ, මෙණ්ඨො, මෙණ්ඨකො වා. එරඩි හිංසායං, එරණ්ඨො. ඛඩි ඡෙදනත්ථෙ, ඛණ්ඨො. මදි භාසෙ, මන්දො. ඉදි පරමිස්සරියෙ, ඉන්දො. වදි ඉච්ඡාකන්තිසු, වන්දො. චුර ඡෙදනෙ, චුරො ඉච්චාදි.

“කො”ති වත්තනෙ.

674. බාදාමගමානං බන්ධන්ධගන්ධා.

බාද අම ගමුඉච්චෙතෙසං ධාතුනං බන්ධ අන්ධ ගන්ධඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති, කප්පච්චයො ව හොති. බාද භක්ඛනෙ, ජාතිජරාමරණාදිහි සංසාරදුක්ඛෙහි ඛප්පතිති බන්ධො. අම රොගෙ, අන්ධො. ගමු, සප්ප ගතිමිති, ගන්ධො. ක්වච්චිග්ගහණෙන කලොපාභාවෙ බන්ධකො, අන්ධකො, ගන්ධකො. අප් වා රාසච්චයෙන බන්ධො. ගන්ධ සුවනෙ, අත්තනො නිස්සයස්ස ගන්ධනො සුවනනො ගන්ධො.

675. පටාදිභ්‍යලං.

පටඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි, පාටිපදිකෙහි ව අලප්පච්චයො හොති. අට, පට ගතිමිති, පටෙ අලං සමත්ථන්ති අත්ථෙ ඉමිනා අලප්පච්චයො, “සි”න්ති අමාදෙසො, පටලං, පටලාති. තථා කල කලලෙ, කලලං. කුස ඡෙදනභූත දාන සඤ්චයෙසු, කුසලං, යදා පන සල ලු ලාඉති ධාතු, තදා කුච්ඡිතානං සලනතො, කුසානං ලවනතො, කුසො විය ලවනතො වා කුසෙන ලාතබ්බත්තා කුසලන්ති අප්පච්චයෙන කප්පච්චයෙන වා රූපසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

කද මදෙ, කදලං. භගන්ද සෙවනෙ, භගන්දලං. මෙඛ කට්ඨිච්චිත්තෙ, මෙඛලං, මෙඛලා වා. වක්ක රුක්ඛතවෙ, වක්කලං. තක්ක රුක්ඛසිලෙසෙ, තක්කලං. පල්ල නින්තට්ඨානෙ, පල්ලලං. සද්ද හරිතෙ, සද්දලං, පරලොපො. මූල පතිට්ඨායං, මූලාලං, රස්සත්තං. බිල නිස්සයෙ, බිලාලං. විද සත්තායං, විදාලං. වඩි වණ්ඨික්කෙ, වණ්ඨාලො, දිසත්තං. වා ගතිගන්ධනෙසු, වාලං. වස අච්ඡාදනෙ, වසලො. පච්චි විත්ථාරෙ, පච්චලො, පඤ්චාලො, පඤ්චන්තං රාජුනං අලන්තිපි පඤ්චාලො. මච වොරෙ, මචලො. මුස ථෙයො, මුසලො.

ගොන්ථු වංසෙ, ගොන්ථුලො. පුථු විත්ථාරෙ, පුථුලො. බහු සඬ්ඛායානෙ, බහුලං, පරලොපො. යදා පන ලා ආදානෙ ඉති ධාතු, තදා ගොන්ථුං ලාතිති ගොන්ථුලො. එවං පුථුලො, බහුලං.

මඩිග මඩිගලො, මඩිගලං. බහ වුද්ධිමිති, බහලං. කම්බ සඤ්චලනෙ, කම්බලං. සබ් මණ්ඩලෙ, සම්බලං, නිග්ගහිතාගමො, සබ්ලො වා. අග්ග ගතිකොට්ඨිලෙ, අග්ගලං. මඩි භූසායං, මණ්ඩලං. කුඩි දාහෙ, කුණ්ඩලං ඉච්චාදි.

676. පුප්පස්ස පුපුපථාමො වා.

පුප්ඉච්චෙතස්ස ධාතුස්ස පුපු පටඉච්චෙතෙ ආදෙසා හොන්ති, අමප්පච්චයො ව හොති වා, ක්වච්චිථොයං වාසද්දො. පුප් විත්ථාරෙ, පත්ථටාති අත්ථෙ ක්විප්පච්චයො, ඉමිනා පුප්පස්ස පුපුපථාදෙසා, ක්විලොපො. ඉක්ථියං ඊපච්චයො, “ඔ සරෙ වා”ති සුත්තෙ වසද්දෙන අවාදෙසො, පුප්ථි, පථ්ථි, පධ්ථි, ථස්ස වත්තං, අමප්පච්චයෙ පථාදෙසො, පථමො.

677. සස්වාදිහි තුදවො.

සසුඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි තු දුඉච්චෙතෙ පච්චයා හොන්ති. සසු හිංසාගතිසු, තුප්පච්චයො, “ක්වච්චි ධාතු”තිආදිනා ධාත්වන්තස්ස තකාරො, සත්තු. ජන ජනනෙ, ජත්තු. දද දානෙ, දද්දු කුට්ඨිච්චියෙසො. අද භක්ඛණෙ, අද්දු. මදලම්මාදෙ, මද්දු ඉච්චාදි.

678. කුඨාදිහි ඊවරො.

විජාධාඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි ඊවරප්පච්චයො හොති. වි වයෙ, වියතිති විවරං. ජා පානෙ, පාතිති පිවරො පිනො. ධා ධාරණෙ, ධිවරො කෙච්චිටො.

679. මුනාදිහි වි.

මුනාදිහි ධාතුහි ඉප්පච්චයො හොති, වසද්දෙන පාට්පදිකෙහි ව. මුන ඤාණෙ, මුනාතිති මුනි, වාධිකාරා න වුද්ධි. යන යනනෙ, යනතිති යති. අග්ග ගතිකොට්ඨලෙ, අග්ගි. පන ගතිමිහි, පති. සුව සොවකම්මනි, සුවි. රුච දිත්තිමිහි, රුචි. ඉස පරියෙසනෙ, සිලාදිගුණෙ එසිතිහි ඉසි. කු සද්දෙ, කචි, වුද්ධි, අවාදෙසො ව. රු සද්දෙ, රචි, දධි, කුටි. අසු බෙපනෙ, අසි. රාජ දිත්තිමිහි, රාජි. ගසු, සප්ප ගතිමිහි, සප්පි. අච්ච පුජායං, අච්චි. ජුත දිත්තිමිහි, ජොති, නන්දි, දීපි, කිම්, අකාරස්ස ඉත්තං. තමු කඩ්ඛායං, තිම්. බුධ බොධනෙ, බුජ්ඣතිති බොධි. කස විලෙඛනෙ, කසි. කපි වලනෙ, කපි, කලි, බලි, මසි, ධනි, හරි, අරි, ගිරි ඉච්චාදයො.

පාට්පදිකතො පන මහාලි, හද්දාලි, මණි, අරණි, තරණි, ධරණි, සරණි, ධමණි, අචනි, අසනි, වසනි ඉච්චාදි.

680. විදාදිභ්‍යුරො.

විදඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි උරප්පච්චයො හොති. විද ලාභෙ, වන්දිතුං අලං අනාසන්තත්තාති අත්ථෙ උරප්පච්චයො. විදුරො, විජ්ජුරො වා, විදුරෙ ජානො වෙදුරො මණි. වල, වල්ල සාධාරණබන්ධනෙසු, වල්ලුරො. මස ආමසනෙ, මසුරො. සිද සිඬගාරෙ, සින්දුරො, නිග්ගහිතාගමො. දු ගතිමිහි, දුරො. කු සද්දෙ, කුරො. කපු හිංසාතක්කලගන්ධෙසු, කප්පුරො, ද්විත්තං. මය ගතිමිහි, මයුරො, මහියං රචනිති වා මයුරොති.

“වණ්ණාගමො වණ්ණවිපරියයො ව,
ද්වෙ වාපරෙ වණ්ණවිකාරනාසා;
ධාතුස්ස චත්ථාතිසයෙන යොගො,
තදුච්චනෙ පඤ්චවිධං නිරුත්ත”න්ති –

වුත්තනිරුත්තිලක්ඛණානුසාරෙන “තෙසු වුද්ධි”තිආදිනා, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා ව රුපසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

උදි පසවනක්ලෙදනෙසු, උන්දිතුමලං සමත්ථොති උන්දුරො. ඛජ්ජ හක්ඛණෙ, බාදිතුං අලන්ති ඛජ්ජුරො. කුර අක්කොසෙ, අක්කොසිතුමලන්ති කුරුරො. සු හිංසායං, සුරො.

681. හනාදිහි ණුනුතවො.

හනඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි ණු නු තුඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති. ණුප්පච්චයෙ හන හිංසාගතිසු, හනතිති හණු. ජන ජනනෙ, ජායතිති ජාණු, ධාත්වන්තලොපො, දිසො. භා දිත්තිමිහි, භාතිති භාණු. ඊ සන්තානෙ, රයතිති රෙණු රජො. ඛනු අචදාරණෙ, ඛන්ති, ඛඤ්ඤතිති වා ඛාණු. අම ගතාදිසු, අමතිති අණු, ධාත්වන්තලොපො.

නුප්පච්චයෙ – වෙ තන්තසන්තානෙ, වායතිති වෙනු, වෙණු වා. ධෙ පානෙ, ධායති වච්ඡං පායෙතිති ධෙනු, භාතිති භානු.

තුප්පච්චයෙ – ධා ධාරණෙ, ක්‍රියං, ලක්ඛණං වා ධාරෙතිති ධාතු. සි බන්ධනෙ, සියති බන්ධියතිති සෙතු. කි ධනවියොගෙ, කි උන්නතිමිහි, උද්ධං ගච්ඡතිති කෙතු. හි ගතිමිහි, හිනොතිති හෙතු. ජන ජනනෙ, ජායතිති ජන්තු. තනු විත්ථාරෙ, තනොතිති තන්තු. වස නිවාසෙ, වසති එත්ථ එලං තදායත්තවුත්තිතායාති වත්ථු, “ක්චචි ධාතු”තිආදිනා සකකාරසංයොගස්ස ත්ථාදෙසො.

682. කුටාදිහිඨො.

කුටාදිහි ධාතුහි ඨප්පච්චයො හොති. කුට ඡෙදනෙ, කුටති ඡින්දතිති කුටිඨො බ්‍යාධි. කුස ඡෙදනපුරණගන්ධෙසු, කුසතිති කොටිඨො උදරං, ධාත්වන්තලොපද්විත්තාති. කටමද්දෙන, කටති මද්දතිති කට්ඨං. කණ නිමිලනෙ, කණ්ඨො.

683. මනුපුරසුඤාදිහි උස්සනුසිසා.

මනු පුර සුඤ්ඤඉච්චෙවමාදිහි ධාතුහි, පාට්පදිකෙහි ව උස්සනුසඉඉච්චෙනෙ පච්චයා හොන්ති.

මනු බොධනෙ, උස්ස නුසා, මනනෙ ජානාතිති මනුස්සො, මානුසො වා, ධාත්වන්තස්ස ආත්තං.

පුර දානපුරණෙසු, පුරතිති පුරිසො, රස්සත්තං, පොසො, රකාරිකාරානං ලොපො, වුද්ධි ව, පුරෙ උච්චෙ යානෙ සෙතිති පුරිසො.

සුභ භිංසාකුලසන්ධානෙසු, සුභති කුලං සන්දහතිති සුභිසා. කු කුච්ඡිතෙ, කචියතිති කර්සං මලං, කුස්ස කරත්තං, දීසො ව. සු භිංසායං, අන්ධකාරවිධමනෙන සත්තානං භයං භිංසතිති සුරියො, රකාරාගමො, සකාරස්ස යත්තඤ්ච. මහ පූජායං, මහතිති මහිසො, මහියං සෙතිතිපි මහිසො. සි ඛන්ධනෙ, සියති ඛන්ධියතිති සිසං ඉච්චාදි.

684. අක්ඛරෙහි කාර.

අක්ඛරෙහි අක්ඛරවාචකෙහි වණ්ණෙහි කාරප්පච්චයො හොති. තද්ධිතාදිසුත්තෙ වග්ගහණෙන නාමඛ්‍යාපදෙසෙ ස්‍යාදුප්පත්ති, අකාරො, අකාරං, අකාරෙන ඉච්චාදි, ආකාරො, ඕකාරො, කකාරො, යකාරො, භකාරො, ළකාරො. එවකාරාදිසු පන කරියති උච්චාරියතිති කාරො සද්දො, එව ව සො කාරො වාති එවකාරො. එවං ධිකාරො, හුංකාරො, සාධුකාරො.

ඉකාරො ධාතුනිද්දෙසෙ, විකරණන්ධිතොති ව;
භවන්තෙත්ථ ගමිස්සාදි, භනත්‍යාදීති ඤාපකා.

උණාදිප්පච්චයන්තනයො.

තඛ්ඛාදී ණාදයො නිට්ඨා, තවෙ තුනාදයො තථා;
මානන්තාදි උණාදීති, ඡද්ධා කිතකසඬගහො.

ඉති පදරූපසිද්ධියං කිඛ්ඛිධානකණ්ඩො

සත්තමො.

නිගමන

සන්ධි නාමං කාරකඤ්ච, සමාසො තද්ධිතං තථා;
ආඛ්‍යාතං කිතකං කණ්ඩා, සත්තිමෙ රූපසිද්ධියං.

තෙධා සන්ධිං වතුද්ධා පදමපි වතුධා පඤ්චධා නාමිකඤ්ච,
ඛ්‍යාසා ඡක්කාරකං ඡස්සමසනමපි ඡබ්භෙදතො තද්ධිතඤ්ච;
ආඛ්‍යාතං අට්ඨධා ඡබ්ඛිධමපි කිතකං පච්චයානං පභෙදා,
දීපෙත්ති රූපසිද්ධිං විරමිධ ඡනතාබුද්ධිවුඩ්ඪිං කරොතු.

විඛ්‍යාතානන්දථෙරච්භයවරගුරුනං තම්ඛපණ්ණිද්ධජානං,
සිස්සො දීපඬකරාඛ්‍යද්දමිළවසුමති දීපලද්ධප්පකාසො;
ඛාලාදිච්චාදිවාසද්විතයමධිවසං සාසනං ජොතයි යො,
සොයං බුද්ධජ්ජියවිහො යති ඉමමුපුකං රූපසිද්ධිං අකාසි.

ඉති පදරූපසිද්ධිපකරණං නිට්ඨිතං.